MÂINI TĂMĂDUITOARE

Manual pentru studierea aurei umane.

BARBARA ANN BRENNAN

Barbara Ann Brennan

MÂINI TĂMĂDUITOARE

Manual pentru studierea aurei umane

Traducere de
George Volceanov și Camelia Budișteanu

HUNGALIBRI

CUPRINS

Cuvânt înainte 7

Partea I

VIAȚA PE O PLANETĂ DE ENERGIE

Capitolul 1 — Experiența tămăduitoare 11
Capitolul 2 — Cum să folosim această carte 17
Capitolul 3 — Notă referitoare la procesul de instruire și formare a deprinderilor de călăuzire 21

Partea II

AURA UMANĂ

Introducere — Experiență personală 27
Capitolul 4 — Paralelă între modul în care ne percepem pe noi înșine și realitatea pe de o parte, și concepțiile științei occidentale pe de altă parte 29
Capitolul 5 — Istoricul cercetării științifice în domeniul câmpului energetic uman 37
Capitolul 6 — Câmpul energetic universal 43
Capitolul 7 — Câmpul energetic uman sau aura umană 47

Partea III

PSIHODINAMICA ȘI CÂMPUL ENERGETIC UMAN

Introducere — Experiența terapeutică 63
Capitolul 8 — Creșterea și dezvoltarea umană în aură 65
Capitolul 9 — Funcția psihologică a celor șapte chakre majore 75
Capitolul 10 — Diagnoza centrelor de energie sau a chakrelor 83
Capitolul 11 — Observarea aurelor în sesiunile de terapie 91
Capitolul 12 — Blocajele energetice și sistemele de apărare ale aurei 101
Capitolul 13 — Aura și modelele de chakră ale principalelor structuri caracteriale 107

Partea IV

UNELTE DE PERCEPȚIE ALE TĂMĂDUITORULUI

Introducere — Cauza bolii 127
Capitolul 14 — Separea de realitate 129
Capitolul 15 — De la blocajul energetic la boala fizică 131
Capitolul 16 — Procesul tămăduirii – vedere de ansamblu 141

Capitolul 17 Accesul direct la informație 147
Capitolul 18 Vederea internă 151
Capitolul 19 Percepția acustică înaltă și comunicarea cu mentorii spirituali 161
Capitolul 20 Metafora lui Heyoan despre realitate 169

Partea V

TĂMĂDUIREA SPIRITUALĂ

Introducere Câmpul de energie este instrumentul vostru 177
Capitolul 21 Pregătirea pentru tămăduire 179
Capitolul 22 Tămăduirea întregului spectru 193
Capitolul 23 Tămăduirea cu culori și sunete 231
Capitolul 24 Tămăduirea traumelor transtemporale 237

Partea VI

AUTOVINDECAREA ȘI TĂMĂDUITORUL SPIRITUAL

Introducere Transformarea și răspunderea față de sine 247
Capitolul 25 Chipul medicinei noi: pacientul devine tămăduitor 249
Capitolul 26 Sănătatea, o provocare de a fi tu însuți 259
Capitolul 27 Evoluția unui tămăduitor 267

Bibliografie 275

Cuvânt înainte

Iată-ne ajunși într-o nouă eră, parafrazându-l pe Shakespeare, „lucruri mai multe-s între Cer și Pământ, necunoscute omului". Această carte li se adresează acelora care năzuiesc să ajungă la înțelegerea proceselor lor fizice și emoționale dincolo de limitele medicinei clasice. Ea își propune să prezinte arta tămăduirii prin metode fizice și metafizice. Lucrarea aduce în prim plan noi dimensiuni, menite să faciliteze înțelegerea conceptelor ce țin de identitatea psihosomatică, introduse pentru prima dată de către Wilhelm Reich, Walter Canon, Franz Alexander, Flanders Dunbar, Burr, Northrug și mulți alți cercetători din domeniul psihosomaticii.

Autoarea se ocupă de definirea experiențelor tămăduitoare și de istoria cercetării științifice din domeniul aurei și al câmpului energetic uman. În cuprinsul cărții se realizează întâia oară conexiunea dintre psihodinamică și câmpul energetic uman. Sunt descrise variațiile câmpului energetic în raport cu funcțiile personalității.

Ultima parte a lucrării definește cauzele bolilor, iar ele au la bază concepte metafizice corelate cu perturbațiile energetice ale aurei. Cititorul va afla aici și o descriere a naturii vindecării spirituale în raport cu tămăduitorul și cu subiectul vindecării.

Cartea înmagazinează experiențele subiective ale autoarei, care are la bază pregătirea științifică de fizician și psihoterapeut. Combinarea cunoștințelor obiective cu experiențele subiective constituie o metodă unică de extindere a cunoștinței dincolo de limitele cunoașterii obiective.

Celor dispuși să se familiarizeze cu o astfel de abordare, cartea le oferă un material extrem de bogat, din care să învețe și cu care să facă testări și experimente. Celor care vin cu obiecții majore le-aș recomanda să-și deschidă cugetul în fața întrebării „Este oare posibilă existența acestei noi perspective, care depășește barierele experimentului științific logic și obiectiv?"

Recomand călduros cartea de față tuturor celor pasionați de fenomenul vieții percepute la nivel fizic și metafizic. Ea reprezintă încununarea mai multor ani de muncă asiduă și totodată evoluția unei personalități, a harului deosebit, de tămăduitoare, cu care este înzestrată autoarea. Pe parcursul lecturii, cititorul va pătrunde într-un domeniu fascinant, plin de minuni.

Doamna Brennan este demnă de toată lauda pentru curajul cu care înfățișează lumii întregi experiențele subiective și obiective prin care a trecut.

John Pierrakos, medic
Institutul de Energetică CORE
New York City

MULȚUMIRI

Țin să le mulțumesc tuturor dascălilor mei, care sunt atât de mulți la număr, încât îi voi menționa în ordinea în care am studiat cu ei. Mai întâi, doctorului Jim Cox si doamnei Ann Bocoman, care m-au specializat, ca pe atâția alții, în activitățile fizice bioenergetice. Ani îndelungați m-am pregătit și am lucrat cu doctorul John Pierrakos, a cărui activitate pe tărâmul energeticii esențiale a pus bazele viitoarei mele activități de tămăduitor. Domnia-sa a avut o mare influență asupra mea, învățându-mă să corelez fenomenele aurale la care asistam cu activitatea fizică psihodinamică. Îți mulțumesc, John. Îi rămân pe veci îndatorată și doamnei Eva Pierrakos, inițiatoarea căii spirituale pe care am ajuns să o practic, numită Activitatea de Căutare a Căii. Doresc să le mulțumesc și dascălilor mei într-ale tămăduirii, cucernicului C.B. și cucernicei Rosalyn Bruyere. Vreau să le mulțumesc și tuturor studenților mei care, venind la mine ca să învețe, mi-au fost cei mai buni profesori.

Pentru realizarea cărții ca atare le mulțumesc tuturor acelora care m-au ajutat pe parcursul redactării manuscrisului și în special doamnei Marjorie Bair, pentru comentariile sale editoriale; doctorului Jac Conaway pentru accesul la calculatorul său și Mariei Adehian pentru dactilografiere. Aș dori să-i mulțumesc lui Bruce Austin pentru culegerea textului în forma finală. Îi rămân profund recunoscătoare doamnei Marilee Talman pentru sprijinul deosebit de prețios acordat la redactarea acestei cărți și la întregul proces de tipărire a ei. Adresez recunoștința mea și celor care au fost tot timpul alături de mine, domnului Eli Wilmer, fiicei mele, domnișoara Celia Conaway, și scumpei mele prietene, doamnei Moira Shaw, care mi-au reamintit de valoarea mea atunci când aveam mai multă nevoie de încurajare.

Și mai presus de orice doresc să le mulțumesc mentorilor mei spirituali, care m-au călăuzit pas cu pas și au enunțat primii cea mai mare parte a adevărurilor prezentate de mine în această carte.

Despre autoare

Barbara Brennan este tămăduitoare, psihoterapeută și cercetătoare științifică. După obținerea licenței în fizică atmosferică la Universitatea din Wisconsin, a lucrat în cercetare științifică pentru NASA, la Centrul de Zboruri Spațiale Goddard. În ultimii cincisprezece ani s-a ocupat de studierea și aplicațiile câmpului energetic uman și a luat parte la proiectele de cercetare desfășurate în cadrul Universității Drepxel și al Institutului pentru Epoca Nouă. La Institutul pentru Sinteză Psihofizică și Comunitatea Întregii Persoane s-a specializat în terapia bioenergetică, iar la Institutul pentru Epoca Nouă s-a specializat în energetică esențială. A studiat cu tămăduitori americani și amerindieni.

La ora actuală, Barbara desfășoară o susținută activitate didactică, sub forma prelegerilor și a atelierelor de lucru, în domeniul câmpului energetic uman și al tămăduirii și canalizării. A organizat astfel de ateliere în Statele Unite, Canada și Europa. Are cabinete particulare în New York City și East Hampton, statul New York. Barbara este membră a Comunității de Găsire a Căii din Phoenicia, statul New York.

Despre grafician

Joseph A. Smith colaborează cu revistele *Time, Newsweek* și *Harper's*, în ale căror pagini apar frecvent ilustrațiile sale. A ilustrat cartea *Vrăjitoarele* de Erica Jong. De formație pictor și sculptor, este profesor de arte plastice la Institutul Pratt din New York.

PARTEA I

VIAȚA PE O PLANETĂ DE ENERGIE

„Eu unul susțin că sentimentul religios cosmic reprezintă cel mai puternic și cel mai nobil îndemn la cercetare științifică".

Albert Einstein

Capitolul 1

Experiența tămăduitoare

În toți acești ani de când practic profesia de tămăduitoare, am avut prilejul și privilegiul de a lucra cu foarte multe persoane minunate. Iată, în rândurile de mai jos, câteva dintre acestea, cu povestea lor, aducătoare de atâtea satisfacții în viața de zi cu zi a unui tămăduitor.

Prima mea clientă, într-o zi de octombrie a anului 1984, a fost o femeie la aproape treizeci de ani, pe nume Jenny. Jenny este o profesoară de gimnaziu plină de vervă, înaltă cam de 1,67 m, cu ochii mari, albaștri și părul negru. Prietenii au poreclit-o Levănțica, fiindcă îi place să poarte permanent îmbrăcăminte de culoarea levănțicii. În afara orelor de școală, Jenny se ocupă și de comerțul cu flori și pregătește superbe aranjamente florale pentru nunți și alte ocazii festive. La data aceea era căsătorită de mai mulți ani cu un agent publicitar de mare succes. Cu câteva luni mai înainte, pierduse o sarcină, după care nu mai putuse rămâne nicicum însărcinată. Când s-a dus la doctorul ei, să afle de ce nu mai poate rămâne gravidă, Jenny a primit vești proaste. După nenumărate analize și după consultarea mai multor medici, s-a ajuns la concluzia că se impune de urgență extirparea uterului. Acesta prezenta o serie de celule anormale în locul unde fusese atașată placenta. Jenny era consternată și înspăimântată. Împreună cu soțul ei, așteptase să se pună pe picioare din punct de vedere financiar până să-și sporească familia. Acum, se părea că nu mai au nici o șansă să zămislească urmași.

Jenny s-a prezentat la mine întâia oară în august 1984, dar atunci nu mi-a povestit nimic despre antecedentele ei medicale. Mi-a spus doar atât:

– Am nevoie de ajutorul dumneavoastră. Spuneți-mi ce vedeți în corpul meu. Trebuie să iau o hotărâre foarte importantă.

În timpul ședinței de vindecare, i-am explorat câmpul energetic sau aura, recurgând la „percepția mea suprasenzorială" (PSS). Am „văzut" niște celule anormale în interiorul uterului, jos, în stânga. am „văzut" totodată și împrejurările în care s-a produs avortul spontan. Celulele anormale erau situate pe locul de care fusese prinsă placenta. Am „auzit" și cuvintele care descriau boala lui Jenny și remediul acesteia. Ele îmi spuneau că Jenny trebuie să-și ia o lună de concediu, să se ducă într-o localitate de pe litoral, să ia vitamine, să urmeze o anumită dietă și să mediteze zilnic, petrecând în solitudine cel puțin două ceasuri pe zi. După această lună de autovindecare, urma să revină în circuitul medical normal și să facă o nouă serie de analize. Am aflat că vindecarea a decurs normal și n-a trebuit să apeleze iarăși la mine. În timpul tămăduirii, am fost ținută la curent cu atitudinea ei psihologică și cu modul în care aceasta îi afecta capacitatea de autovindecare. Se socotea singura vinovată de pierderea sarcinii. Drept urmare, se găsea sub un stres puternic, care-i împiedica organismul să se autolecuiască după avort. Mi s-a spus (și asta a fost pentru mine partea cea mai grea) că nu are de gând să mai dea ochii cu un alt medic cel puțin o lună de zile, fiindcă diagnosticele diferite și presiunile la care fusese supusă în vederea extirpării uterului îi sporiseră în mod considerabil acest stres. Se simțea distrusă, căci își dorea din tot sufletul să aibă un copil. Când a plecat din biroul meu s-a simțit oarecum ușurată și mi-a spus că se va gândi la tot ce i se întâmplase în timpul ședinței de vindecare.

În octombrie, când s-a întors la mine, mai întâi și-ntâi m-a strâns în brațe și mi-a oferit, drept mulțumire, o poezioară drăgălașă. Analizele medicale erau bune. Își petrecuse luna august îngrijind copiii unor prieteni pe Fire Island. Respectase dieta pescrisă și își luase

vitaminele, retrasă o mare parte din timp în singurătate, ca să practice autovindecarea. Se hotărâse să mai aştepte câteva luni, după care avea să mai încerce să rămână însărcinată. Un an mai târziu am auzit că Jenny a născut un băieţel sănătos.

Al doilea pacient al meu din ziua aceea de octombrie a fost Howard. Este tatăl lui Mary, pe care am tratat-o cu câtva timp în urmă. Mary suferise de o scurgere a lui Pap de gradul trei (o boală precanceroasă) dispărută după aproximativ şase şedinţe de tămăduire. Rezultatele analizelor erau bune de mai mulţi ani. Ea însăşi soră medicală, Mary a înfiinţat şi conduce o organizaţie de asistenţă medicală care instruieşte surorile medicale în tehnici la zi şi le repartizează în spitalele din zona Philadelphiei. A ajuns s-o intereseze munca mea şi, periodic, îmi trimite pacienţi.

Howard venea la cabinetul meu de mai multe luni. Fusese muncitor, acum pensionat. Era un tip minunat, să tot lucrezi cu el. Când se prezentase la mine prima oară era livid şi se plângea de permanente dureri de inimă. Îl obosea până şi mersul prin cameră. După prima şedinţă, avea obrajii trandafirii, şi durerile conteniseră. În urma a două luni de şedinţe săptămânale, putea să şi danseze. Am colaborat cu Mary la combinarea terapiei cu mâinile cu tratamentul pescris de medicul naturist în scopul curăţării arterelor sale de plăci. În ziua aceea am continuat să-i echilibrez şi să-i consolidez câmpul. Medicii şi prietenii lui au constatat la el o ameliorare evidentă.

Un alt pacient din aceeaşi zi a fost Ed. Prima oară s-a prezentat la mine cu unele probleme la încheietura mâinii. Articulaţiile braţelor şi ale mâinilor îi erau tot mai slăbite. Pe lângă asta, în timpul contactelor sexuale avea dureri atunci când ajungea la orgasm. De la o vreme se simţea slăbit, şi starea de slăbiciune evoluase până într-atât încât nu mai putea ţine în mână nimic, nici măcar câteva farfurii. În timpul primei şedinţe, am „văzut" că suferise, la vârsta de 12 ani, o leziune la coccis (noadă). La data rănirii avea mari necazuri cu tulburările sexuale ce încep să apară la pubertate. Accidentul i-a diminuat aceste necazuri, ajutându-l să treacă mai uşor peste perioada critică.

Coccisul îi era turtit spre stânga şi de aceea nu putea efectua normal mişcările, pentru a ajuta la pomparea fluidului cerebro-spinal pe calea lui naturală, ceea ce provoca un mare dezechilibru şi o mare slăbiciune a întregului sistem energetic. Următorul pas în acest proces de degenerare a fost slăbirea şalelor, apoi a părţii mediane, şi în cele din urmă -- a părţii superioare a spatelui. Ori de câte ori o parte a organismului manifesta o slăbiciune cauzată de lipsa fluxului energetic, o altă parte încerca să o compenseze. Articulaţiile braţelor, fiind încontinuu tensionate, au sfârşit prin a ceda şi s-au slăbit. Întregul proces de sleire a durat ani în şir.

Împreună cu Ed, am realizat un proces de vindecare, extins pe mai multe luni, încununat de succes. La început am lucrat cu fluxul energetic, pentru remedierea coccisului, realinierea lui şi apoi sporirea şi echilibrarea fluxului energetic prin sistemul său. Puţin câte puţin, şi-a recăpătat puterea iniţială. În după-amiaza aceea, singurul simptom pe care-l mai avea era o uşoară slăbiciune a încheieturii mâinii stângi. Dar înainte de a mă ocupa de aceasta i-am reechilibrat şi reconsolidat întregul câmp energetic. Apoi am zăbovit un timp, îngăduind energiei tămăduitoare să i se reverse în încheietură.

Ultima pacientă pe care am primit-o în ziua aceea a fost Muriel, a artistă măritată cu un chirurg renumit. Se afla la a treia întâlnire cu mine. O cunoşteam de trei săptămâni, de când apăruse în biroul meu cu o tiroidă mult mărită. La acea primă înfăţişare, am recurs tot la percepţia mea suprasenzorială (PSS) pentru a culege informaţiile privitoare la starea lui Muriel. Am constatat că tiroida mărită nu era efectul unui cancer şi că hipertrofia va dispărea din numai două şedinţe de vindecare, combinate cu medicaţia pescrisă de doctorii ei. Mi-am dat seama că nu este necesară o intervenţie chirurgicală. Mi-a mărturisit că fusese la mai mulţi medici, care-i prescriseseră tratamente medicamentoase pentru diminuarea tiroidei, spunându-i că medicamentele i-o vor micşora

întrucâtva, însă intervenția chirurgicală este inevitabilă și există riscul de a avea cancer. Data operației fusese stabilită pentru săptămâna de după a doua noastră întâlnire. Am tratat-o de două ori, la un interval de o săptămână. Până să ajungă la operație, ea devenise inutilă; medicii au rămas uimiți. În ziua aceea a trecut pe la mine, ca să se asigure că starea sănătății i-a revenit la normal. Și chiar revenise.

Cum de sunt cu putință aceste întâmplări aparent miraculoase? Ce fac eu ca să-i ajut pe oameni? Procesul la care recurg se numește *aplicarea mâinilor, vindecarea prin credință* sau *tămăduirea spirituală.* Nu este câtuși de puțin un proces misterios, ci unul direct, deși – nu o dată – complicat. Constă într-un procedeu ce implică reechilibrarea câmpului energetic, pe care eu îl denumesc Câmpul Energetic Uman, prezent în jurul fiecăruia dintre noi. Toți avem un câmp energetic sau o aură care ne înconjoară și ne pătrunde organismul. Există o relație intimă între câmpul energetic și sănătate. *Percepția Suprasenzorială* constituie un mod de percepere a lucrurilor dincolo de limitele normale ale simțurilor umane. Grație ei, pot fi văzute, auzite, mirosite, gustate și pipăite lucruri care în mod normal nu pot fi percepute. Percepția Suprasenzorială reprezintă un tip de „vedere" cu care îți poți reprezenta o imagine fără a-ți folosi văzul normal. Nu e vorba despre imaginație. Uneori este definită drept clarviziune. PSS dezvăluie lumea dinamică a câmpurilor energetice din jurul și dinăuntrul tuturor lucrurilor, a fluidelor aflate în interacțiune în slujba vieții. Cea mai mare parte a vieții, eu una m-am aflat prinsă într-o horă cu marea vie de energie în care ființăm. Prin acest dans am descoperit că această energie ne susține, ne hrănește, ne dă viață. Prin ea ne percepem unii pe ceilalți; suntem clădiți din ea, ea este făcută din noi.

Pacienții și studenții mei mă întreabă când am văzut prima oară câmpul energetic care înconjoară oamenii. Când mi-am dat seama pentru întâia dată că acest lucru reprezintă un instrument util? Cum e când ai capacitatea de a percepe lucruri dincolo de limita normală a simțurilor umane? Am eu ceva deosebit, sau este vorba de ceva ce poate fi învățat? Dacă da, ce-ar putea face ca să extindă sfera propriilor percepții și ce semnificație ar avea asta în viața lor? Pentru a răspunde la aceste întrebări așa cum se cuvine, trebuie să încep cu începutul.

Am avut parte de o copilărie lipsită de orice complicații. Am fost crescută la o fermă din Wisconsin. Cum prin preajmă nu prea am avut tovarăși de joacă, o bună parte din timp am fost singură. Stăteam ore întregi în pădure, complet nemișcată, și așteptam să vină la mine micile vietăți. Exersam întrepătrunderea mea cu mediul înconjurător. N-a trecut mult până ce am început să înțeleg semnificația acestor vremuri de tăcere și așteptare. În aceste clipe tăcute, petrecute în pădure, am pătruns într-o stare de dilatare a conștiinței, în care puteam percepe lucruri de dincolo de limitele normale ale experienței umane. Țin minte că știam unde se află micile viețuitoare ale pădurii fără a fi nevoită să-mi folosesc văzul. Simțeam starea fiecărui animal. Pe când exersam mersul cu ochii închiși prin codru, simțeam copacii cu mult înainte de a-i fi pipăit cu mâinile. Mi-am dat seama că arborii erau cu mult mai mari decât păreau văzuți cu ochiul liber. Copacii au de jur împrejur câmpuri de energie vitală, și eu una percepeam aceste câmpuri. Ulterior, am învățat să văd câmpurile energetice ale copacilor și ale animalelor mici. Am descoperit că toate au în jurul lor un câmp energetic care seamănă oarecum cu lumina unei lumânări. Am început să observ și faptul că sunt legate prin aceste câmpuri energetice, că nu există spațiu să nu aibă un câmp energetic. Toate, inclusiv eu, trăiesc într-o mare de energie.

Descoperirea nu mi s-a părut formidabilă. Decurgea, simplu, din experiența mea personală, părându-mi la fel de firească precum o veveriță rontăind o ghindă pe creanga unui copac. Niciodată nu mi-am transpus experiențele în vreo teorie referitoare la modul de funcționare a lumii. Le-am acceptat ca pe ceva perfect normal, iar mai târziu le-am dat uitării.

Pe măsură ce creșteam, ajungând la adolescență mi-am rărit vizitele în codru. A început să mă intereseze cum funcționează lucrurile și de ce sunt ele așa cum sunt. Îmi

puneam întrebări în legătură cu orice, într-o continuă încercare de a ajunge la o anumită ordine și de a înțelege modul de funcționare a lumii. Am urmat cursurile unui colegiu, mi-am luat licența în Fizică atmosferică, iar apoi am lucrat câțiva ani în cercetare, pentru NASA. Ulterior, m-am specializat în munca de consilier. Abia după o perioadă mai lungă de activitate în această calitate și după ce am început să văd culori în jurul capului unor persoane mi-am adus aminte de experiențele prin care trecusem în copilărie. Atunci mi-am dat seama că experiențele acelea constituie începutul percepției mele suprasenzoriale sau al clarviziunii mele. Acele minunate și tăinuite trăiri ale copilăriei au dus, în cele din urmă, la aptitudinea de a diagnostica și vindeca suferinzi de boli grave.

Analizând lucrurile retrospectiv, observ că evoluția aptitudinilor mele a început încă de la naștere. Ca și cum viața mi-ar fi fost călăuzită de o mână nevăzută, care m-a purtat către și prin fiecare experiență, într-o inițiere pas cu pas, foarte asemănătoare trecerii printr-o școală – și anume, prin școala vieții.

Experiențele trăite în codru au contribuit la dezvoltarea simțurilor mele, iar studiile universitare – la dezvoltarea gândirii mele logice. Pregătirea de consultant mi-a deschis ochii și inima către firea umană. În sfârșit, pregătirea spirituală (voi mai vorbi despre ea, în altă parte) a oferit suficientă credibilitate experiențelor mele neobișnuite pentru a-mi deschide mintea atât cât să le accept ca fiind „reale". Apoi am trecut la elaborarea unui cadru prin care să înțeleg aceste experiențe. Încet-încet, Percepția Suprasenzorială și câmpul energetic uman au devenit părți integrante ale vieții mele.

Cred cu toată tăria că ele pot deveni componente ale vieții oricărui om. Dezvoltarea PSS necesită intrarea într-o stare amplificată a conștiinței. Există numeroase metode aplicabile în acest scop. Meditația a devenit cea mai cunoscută. Ea poate fi practicată în forme variate; important este să descoperi care ți se potrivește cel mai bine. Voi prezenta mai multe forme de meditație, din care să alegeți una, ceva mai târziu. Am constatat că starea de conștiință amplificată poate fi atinsă și prin jogging, plimbări, pescuit, urmărirea valurilor mării pe o dună de nisip sau petrecând câteva ceasuri într-o pădure, ca pe vremea copilăriei. Cum înfăptuiți acest lucru – fie că-l numiți meditație, fie reverie sau altcumva? Cel mai important este să vă oferiți un timp în care să vă ascultați pe voi înșivă, reducând la tăcere gândurile tumultuoase, care vă sâcâie într-una despre nevoile dumneavoastră, despre cum ați fi putut câștiga cutare dispută, despre ceea ce ar fi trebuit să faceți, ce nu vă prieste etc., etc. Când acest zumzet necontenit va înceta, vi se va deschide înainte o întreagă lume nouă, o realitate guvernată de armonie. Începeți să vă armonizați cu mediul înconjurător, cum mi s-a întâmplat mie în pădure. Totodată, individualitatea vi se amplifică, nu vi se pierde.

Procesul de contopire cu mediul înconjurător reprezintă o altă modalitate de a descrie conștiința amplificată. De pildă, gândiți-vă la lumânare și la flacăra ei. În mod normal, ne identificăm drept un corp (ceara și fitilul) cu conștiință (flacăra). La intrarea în starea de conștiință amplificată, ne percepem ființa ca înglobând și lumina radiată de flacără. Unde începe lumina și unde sfârșește flacăra? Pare a exista o linie de demarcație, dar unde anume o găsim, la o mai atentă privire? Flacăra este complet pătrunsă de lumină. Este flacăra pătrunsă și de lumina din cameră, care nu vine de la lumânare (marea de energie)? Răspunsul e afirmativ. Unde începe lumina din încăpere și unde sfârșește lumina lumânării? Potrivit legilor fizicii, lumina unei lumânări nu are limită, se întinde la nesfârșit. Unde se află, atunci, limita noastră extremă? Experiența mea în materie de PSS, rezultată dintr-o amplificare a conștiinței, mi-a întărit convingerea că nu există nici o limită. Cu cât îmi amplific conștiința, cu atât mi se amplifică PSS și cu atât mai capabilă sunt să văd o realitate preexistentă, dar aflată anterior în afara sferei mele de percepție. Cu cât mi se amplifică PSS, cu atât sporește aria realității pe care o percep. La început, nu reușeam să văd decât câmpurile energetice brute din jurul lucrurilor, la numai

2–3 centimetri dincoace de învelișul din piele. Cu cât deveneam mai expertă în materie, îmi dam seama că aceste câmpuri trec cu mult dincolo de piele, dar sunt alcătuite dintr-o substanță mai fină sau dintr-o lumină mai puțin intensă. Când credeam că am ajuns la limita extremă, descopeream, din nou, că percepția mea bate dincolo de respectiva limită. Dar unde se situează respectiva limită? Am constatat că ar fi mai ușor să discutăm despre prezența unor straturi: stratul flăcării, stratul luminii radiate de flacără, apoi lumina încăperii. Este greu să faci delimitări între ele. Perceperea fiecărui nou strat exterior necesită o stare tot mai amplificată a conștiinței și o PSS tot mai fin acordată. Pe măsură ce vi se amplifică starea conștiinței, lumina care inițial v-a părut vagă devine strălucitoare și se deslușește din ce în ce mai clar.

De-a lungul anilor, cum îmi dezvoltam percepția suprasenzorială, încetul cu încetul am început să-mi adun observațiile. Cele mai multe le-am efectuat în decursul celor cincisprezece ani cât am activat în calitate de consultant. Având la bază profesia de fizician, am fost destul de sceptică atunci când am început să „văd" fenomenele energetice din jurul corpurilor omenești. Deoarece aceste fenomene persistau chiar și dacă închideam ochii ca să alung viziunile sau mă învârteam prin cameră, mi-am zis că n-ar strica să le observ mai îndeaproape. Și astfel a început călătoria care m-a purtat în lumi nebănuite, schimbându-mi modul de a percepe realitatea, oamenii, Universul și relația mea cu acesta.

Am înțeles legătura intimă dintre câmpul energetic și sănătatea și buna dispoziție a unei persoane. Boala unei persoane se va manifesta în câmpul ei energetic printr-un dezechilibru al fluxului de energie și/sau prin stagnarea energiei, ce și-a încetat fluxul energetic, vizualizată sub forma unor culori întunecate, și invers: o persoană sănătoasă emană culori strălucitoare, care curg lejer, într-un câmp echilibrat. Culorile și formele întunecate sunt specifice fiecărei boli în parte. PSS este de mare utilitate în medicină și în consultațiile psihologice. Prin folosirea PSS am devenit expertă în diagnosticarea bolilor atât fizice, cât și psihice și în găsirea unor soluții de vindecare a lor.

PSS face ca mecanismul bolii psihosomatice să vi se înfățișeze clar dinaintea ochilor. PSS relevă modul în care majoritatea bolilor încep la nivelul câmpului energetic și apoi sunt transmise organismului, în timp și prin proaste deprinderi, transformându-se într-o boală gravă. Adesea, sursa ori cauza inițială a acestui proces este asociată cu o traumă psihică, fizică sau cu o combinație a acestor doi factori. Din moment ce relevă modul cum începe o boală, PSS relevă și modul în care poate fi oprit procesul îmbolnăvirii.

Pe când învățam să văd câmpul energetic, mi-am însușit și interacțiunea conștientă cu acesta, ca și cu orice altceva îmi este dat să văd. Îmi puteam manipula propriul câmp, pentru a intra în interacțiune cu câmpul altei persoane. Curând, am învățat să reechilibrez un câmp energetic nesănătos, pentru readucerea persoanei la starea de sănătate. Ba mai mult: m-am trezit primind informații despre sursa bolii acuzate de un pacient. Ele păreau să vină de la ceea ce s-ar fi zis că este o inteligență superioară mie sau de la una normală, cum consideram a fi a mea. Acest proces de primire a unor astfel de informații este îndeobște cunoscut sub denumirea de canalizare. Informația canalizată îmi sosea sub forma unor cuvinte, concepte sau imagini simbolice care-mi veneau în minte în timp ce reechilibram câmpul energetic al pacientului. În timpul acestei operațiuni mă aflam întotdeauna într-o stare modificată a conștiinței. Am devenit expertă în primirea informațiilor printr-o combinație de metode, folosindu-mă de PSS (respectiv, de canalizare sau văz). Corelam ceea ce primeam – fie sub forma unei imagini simbolice, fie sub forma unui concept ori a unui mesaj verbal direct – cu ceea ce vedeam în câmpul energetic. Am avut un caz când, de exemplu, am auzit direct „Am cancer" și am văzut un punct negru în câmpul energetic al pacientei, punct negru corespunzător ca mărime, formă și loc cu rezultatele unei ecografii ulterioare. Această combinare a informațiilor primite cu PSS a devenit foarte eficace și am ajuns la o foarte

mare acuratețe în descrierea bolii suferite de orice pacient. Primesc și informații referitoare la ceea ce trebuie să întreprindă pacientul întru propria-i ajutorare în timpul procesului de tămăduire. Acest proces necesită de obicei o serie de ședințe de vindecare, ce se întind pe mai multe săptămâni sau luni, în funcție de gravitatea bolii. Procesul vindecării include reechilibrarea câmpului, schimbarea obiceiurilor de viață și tratarea traumei care a generat boala.

Este esențială abordarea sensului profund al bolii noastre. Trebuie să ne punem întrebarea: „Ce înseamnă pentru mine această îmbolnăvire? Ce învățătură pot trage din această boală?" Îmbolnăvirea poate fi înțeleasă, pur și simplu, ca un mesaj transmis de organism, care vrea să-ți spună: „Ia stai puțin, ceva nu e-n regulă! Nu asculți de întregul tău eu; ignori un lucru foarte important pentru tine. Care o fi acesta?" Astfel trebuie căutată sursa bolii, fie la nivelul psihologic sau al afectelor, la nivelul înțelegerii, fie, pur și simplu, printr-o schimbare în starea cuiva, poate întâmplător nu conștientă. Revenirea la sănătate necesită mult mai multă implicare personală și schimbare în atitudine decât luarea unor pastile prescrise de către un doctor. Fără această schimbare, veți sfârși prin a crea o altă problemă, care vă duce înapoi la cauza inițială a bolii. Am descoperit că aura reprezintă cheia vindecării. Aplecarea asupra sursei implică, de regulă, o schimbare a modului de trai, ceea ce, în cele din urmă, duce la o viață personală mult mai strâns legată de esența propriei ființe: la acea componentă mai profundă a ființei noastre, numită eul superior sau scânteia divinității lăuntrice.

Capitolul 2

Cum să folosim această carte?

Această lucrare se adresează, în primul rând, celor preocupați de mai buna cunoaștere a propriei ființe, precum și de noua metodă de vindecare, atât de în vogă astăzi, numită arta tămăduirii cu ajutorul mâinilor. Cartea prezintă un studiu aprofundat al aurei umane și al relației dintre ea și procesul vindecării – psihică sau fizică. Este, de asemenea, prezentat pe larg modul de viață care asigură sănătatea și dezvoltarea organismului. Lucrarea li se adresează specialiștilor din domeniul sănătății, terapeuților, fețelor bisericești și tuturor celor care se consideră aspiranți la o sănătate fizică, psihică și spirituală deosebită.

Celor ce doresc să învețe autovindecarea, cartea le va părea o provocare, fiindcă, așa cum se va vedea, autovindecarea înseamnă atutotransformare. Orice boală – de natură fie psihică, fie fizică – duce la parcurgerea unui drum de autoexplorare și descoperiri care vă va schimba radical modul de viață. Cartea de față este, în acest sens, un ghid de călătorie – atât în scopul autovindecării, cât și în cel al vindecării altora.

Ea reprezintă și o lucrare de referință pe termen lung pentru vindecătorii profesioniști, oricare ar fi domeniul medical în care activează. Studenții o pot folosi ca manual, în cadrul orelor desfășurate în compania sau sub supravegherea unui tămăduitor experimentat. Fiecare capitol are la sfârșit un set de întrebări. Le sugerez studenților în arta vindecării să răspundă din memorie, fără consultarea textului deja parcurs. Asta înseamnă studiul aprofundat al fiecărui capitol și efectuarea exercițiilor incluse în text. Exercițiile nu au în vedere numai actul vindecării și vizualizarea tehnicilor, ci și autovindecarea și autodisciplinarea. În centrul atenției lor se află echilibrarea modului de trai și dezvoltarea percepției prin reducerea la tăcere a minții. Cartea nu se poate substitui cursurilor de inițiere în tămăduire. Ar trebui folosită, mai curând, la clasă ori ca material de pregătire a orelor de clasă. În orice caz, ar fi bine să nu subestimați cantitatea de muncă necesară pentru atingerea capacității de percepere a câmpurilor energetice și învățarea lucrului cu acestea. Veți avea nevoie de aplicații concrete, „cu mâna", și de verificarea lor de către un dascăl-tămăduitor calificat. Perceperea Câmpului Energetic Uman (CEU) necesită nu numai studiu și pregătire continuă, ci și dezvoltarea personală. Ea presupune transformări interne care au ca rezultat sporirea sensibilității, atingerea capacității de a discerne între zgomotul intern și informația subtilă, perceptibilă doar prin reducerea minții la tăcere.

Pe de altă parte, dacă ați început să aveți percepții dincolo de limita normală a percepției senzoriale, cartea poate fi întrebuințată și ca o verificare a acestor experiențe. Deși experiența fiecăruia dintre noi este unică, există și experiențe generale, comune, încercate de către toți cei ce parcurg procesul prin care își amplifică percepția sau, în termeni frecvent folosiți, își deschid canalul. Aceste verificări vor avea darul de-a vă încuraja în strădaniile dumneavoastră. Nu, nu sunteți pe cale de a înnebuni. Nu sunteți singurii care auziți zgomote venite „de nicăieri" și vedeți lumini inexistente. Nu-i decât începutul unor transformări minunate, care au loc în viața dumneavoastră într-un mod neobișnuit și totuși cât se poate de firesc.

Există nenumărate dovezi că astăzi numeroși semeni de-ai noștri își amplifică cele cinci simțuri obișnuite, atingând nivele suprasenzoriale. Majoritatea oamenilor posedă Percepții Suprasenzoriale, fără a conștientiza neapărat acest lucru. Cei mai mulți și le pot perfecționa prin studiu asiduu. Este posibil să aibă deja loc o transformare în conștiință și ca tot mai mulți oameni să atingă un nou prag

senzorial, în care informația este recepționată la o frecvență diferită și, posibil, mai înaltă. Eu una am atins acest prag. Și dumneavoastră puteți realiza acest lucru. Evoluția mea lăuntrică a fost un proces lent, organic, care mi-a dezvăluit lumi nebănuite și mi-a schimbat aproape integral realitatea personală. Cred că acest proces de dezvoltare *a Percepției Suprasenzoriale reprezintă un pas firesc în evoluția rasei umane*, și el ne poartă spre următoarea etapă de dezvoltare, unde, datorită noilor noastre însușiri, va trebui să fim cât se poate de onești unii cu ceilalți. Nu ne vom mai ascunde sentimentele și realitățile personale – comunicate de pe acum în mod automat, prin câmpurile noastre de energie. Pe măsură ce fiecare învață să perceapă această informație, ne vom vedea și înțelege mult mai clar decât acum.

De exemplu, s-ar putea să știți deja când o persoană este foarte supărată. E ușor. Cu ajutorul PSS veți fi în stare să observați un halo roșu în jurul persoanei enervate. Pentru a afla ce se întâmplă cu ea la un nivel mai profund, e posibil să găsim cauza supărării – nu numai în prezent, ci și cum se leagă ea de o experiență din copilărie și de relațiile cu părinții. Sub haloul roșu va apărea o substanță cenușie ca un fluid, purtător al unei tristeți adânci. Fixând esența substanței cenușii veți fi probabil în stare să vedeți scena din copilărie care a cauzat durerea adânc înrădăcinată. Veți observa, de asemenea, cum această supărare vatămă trupul; cum persoana reacționează de obicei enervându-se în anumite împrejurări, când probabil plânsul ar fi o manifestare mai folositoare eliberării și ar conduce către o rezolvare. Folosindu-vă de PSS veți fi capabili să găsiți cuvintele potrivite pentru a ajuta persoana să se relaxeze, să facă legătura cu o realitate mai profundă, în stare să o ajute la găsirea unei soluții. În altă situație însă, veți putea observa că exteriorizarea prin furie este exact de ceea ce este nevoie pentru vindecarea cauzei.

De îndată ce cunoaștem această experiență, nimic nu mai este la fel ca înainte. Viețile noastre încep să se transforme cum nu ne-am fi așteptat. Înțelegem relația dintre cauză și efect, vedem cum gândurile ne afectează câmpurile energetice, iar ele la rândul lor influențează trupul și sănătatea. Apoi, învățăm că ne putem redirija viața și sănătatea. Aflăm cum să ne creăm propria experiență privind realitatea cu ajutorul acestui câmp. CEU este mediumul prin care au loc creațiile noastre. Poate fi deci cheia modului în care să contribuim la crearea realității noastre și la schimbarea ei, dacă dorim. Devine mediumul prin care găsim moduri de a ajunge în ființa noastră cea mai profundă. Devine puntea către sufletul nostru, către viața noastră interioară, intimă, către acea scânteie a divinității dinăuntrul fiecăruia dintre noi.

Doresc să vă încurajez să vă schimbați modelul „personal" a ceea ce sunteți acum pe măsură ce vă conduc prin lumea Percepției Suprasenzoriale către lumea Câmpului Energetic Uman. Veți vedea cum sistemele noastre de acțiune și credință afectează crearea realității noastre și o ajută, la bine și la rău. După ce veți vedea acest lucru vă veți da seama că aveți puterea să schimbați ce lucruri doriți din viața voastră. Este nevoie de o mare doză de curaj pentru aceasta, introspecție, muncă și onestitate. Nu e o cale ușoară, dar fără îndoială merită încercată. Această carte vă ajută să vedeți cărarea, nu numai printr-o nouă paradigmă în relația voastră cu sănătatea, ci și în relația cu întreaga voastră viață și cu universul în care trăiți. Acordați-vă o perioadă fixă pentru a experimenta această nouă relație. Permiteți-vă să fiți lumina lumânării aceleia care se dispersează în Univers.

Am împărțit cartea pe secțiuni, care pun accentul pe aria de informații cu privire la Câmpul Energetic Uman (CEU) și legătura lui cu noi. După cum ați citit, această primă secțiune se ocupă de locul câmpului de aură în viața noastră. Ce are a face cu noi acest fenomen, descris de mistici de multă vreme? Care îi este locul în viața noastră? Ce folos ne aduce și dacă ne aduce vreunul.

Cazuri din istorie ne arată cum cunoașterea fenomenului ne poate schimba viața. Jenny, de exemplu, a aflat că înainte de a putea avea copii îi trebuie un timp considerabil pentru vindecare. Și-a luat sănătatea și viața în propriile mâini (unde se aflaseră, de altfel, și până atunci) și a transformat un viitor posibil nefericit într-unul fericit.

Acest fel de cunoaștere ne poate conduce către o viață mai bună; una de dragoste născută dintr-o profundă înțelegere, de frăție, în care

presupușii dușmani devin prieteni, datorită acestei înțelegeri.

Partea II se ocupă mai amănunțit de fenomenele energiei de câmp, descrie fenomenele din punctul de vedere al istoriei, științelor teoretice și experiementale. După ce sunt studiate cu atenție, continui să descriu CEU din punctul meu de vedere – o compilare a observațiilor și teoriei combinate cu concluziile pe care le-au tras alții în literatura de specialitate. Din aceste informații s-a creat un model de CEU care să poată fi folosit atât în psihanaliză, cât și în vindecarea spirituală. Partea III prezintă descoperirile mele în relația dintre CEU și psihodinamică. Chiar dacă nu vă interesează psihoterapia sau procesul personal al trecutului veți găsi această secțiune foarte lămuritoare pentru autocunoaștere. Vă va ajuta să înțelegeți nu numai ce ne face să funcționăm, ci și cum funcționăm. Aceste informații sunt foarte utile acelora care doresc să treacă dincolo de limitele normale ale psihologiei și psihoterapia trupului spre o perspectivă mai largă a noastră ca ființe umane și a realității noastre energetice și spirituale.

Partea III prezintă descoperirile mele în relația dintre CEU și psihodinamică. Chiar dacă nu vă interesează psihoterapia sau procesul personal al trecutului veți găsi această secțiune foarte lămuritoare pentru autocunoaștere. Vă va ajuta să înțelegeți nu numai ce ne face să funcționăm, ci și cum funcționăm. Aceste informații sunt foarte utile acelora care doresc să treacă dincolo de limitele normale ale psihologiei și psihoterapia trupului spre o perspectivă mai largă a noastră ca ființe umane și a realității noastre energetice și spirituale.

Capitolele enumerate oferă cadrul specific de referință pentru integrarea Câmpului Energetic Uman către psihodinamica practică. Sunt prezentate trăsăturile schimbărilor CEU în timpul procesului de consultare. Pe cei interesați de autocunoaștere, acest capitol îi va conduce spre un nou tărâm, unde realitatea interacțiunilor câmpului de energie de zi cu zi va da un înțeles nou și mai adânc. După ce veți citi cartea veți găsi modalități practice pentru a vă putea folosi dinamica energiei de câmp în relațiile cu cei iubiți, cu copiii sau prietenii. Vă va ajuta să înțelegeți mai mult din ceea ce se petrece în birou, în interacțiunile cu aceia cu care vă desfășurați activitatea. Anumite porțiuni din această secțiune sunt foarte tehnice, iar cititorul obișnuit va avea tendința să sară o parte din material (cap. 11, 12, 13). Veți relua lecturarea lor când doriți să vă răspundeți la întrebări mai specifice cu privire la funcționarea CEU.

Partea IV a cărții se ocupă de întregul proces al argumentării registrului nostru perceptual – ce semnificație are la nivel personal, la nivel practic și la un nivel mai înalt, în termenii schimbării societății în care trăim. Ofer explicații clare pentru ariile în care percepțiile pot fi lărgite, pentru experiența lărgirii fiecărei arii și pentru procedeele cerute de aceasta. Arăt, de asemenea, cadrul teoretic în care se plasează experiențele și implicațiile pe scară largă pentru omenire pe măsură ce noi ca grup intrăm în aceste schimbări. Ele nu ne afectează doar pe noi ca indivizi, ci schimbă întreaga țesătură a vieții umane așa cum o cunoaștem noi.

Partea V tratează procesul de tămăduire spirituală. O numesc „tămăduire spirituală" pentru că vindecarea este întotdeauna legată de natura noastră spirituală intimă. Această parte prezintă experiențele și tehnicile de vindecare în relația cu CEU. Conține desene ale schimbărilor de câmp ale aurei în procesul de vindecare. Secțiunea descrie clar tehnicile de vindecare pe straturi diverse de CEU. Combină informațiile privind percepții largi date în partea IV, pentru a-i permite tămăduitorului să inițieze foarte eficient procesul de vindecare pentru sine și pentru ceilalți.

Pentru că majoritatea acestor tehnici nu sunt ușor de învățat, va trebui probabil să vi le însușiți printr-un curs. Explicațiile, scrise de un om specializat, servesc la a-l ajuta pe student să se familiarizeze cu materialul subiectului, dar nu pretind că predau tehnicile. Trebuie să fiți instruit personal de către cineva care știe cum să realizeze tămăduirea înainte de a deveni specialist. Este foarte important ca experiența noastră să o verifice un vindecător calificat. Ca să devii un tămăduitor profesionist este nevoie de multă pregătire – în domeniul muncii didactice, practice și personale. Oricine vrea cu adevărat poate să devină eficient în tămăduire prin canalizarea energiei. Sunt sigură că într-o zi nu prea îndepărtată vor exista programe autorizate de pregătire în scopul tămăduirii și al canalizării energiei cu

ajutorul mâinilor. Dacă doriți să deveniți un tămăduitor profesionist acum, trebuie să găsiți un specialist în acest domeniu și să vă începeți ucenicia.

Partea VI oferă studiul detaliat al unui caz de tămăduire a lui David, în care suferindul are un rol activ în propria sa vindecare, apare clar cum suferindul devine vindecător. Apoi, secțiunea VI pune accent pe metodele de autovindecare și sugerează pașii următori celor care doresc să practice acest mod de tămăduire, arătându-le cum să redea sănătatea și echilibrul vieții și cum să le mențină. Sunt descrise stadiile personale de dezvoltare spre a deveni tămăduitor, ceea ce iscă întrebările: Ce este sănătatea? Cine este vindecătorul?

Capitolul 3

Notă referitoare la procesul de instruire și formare a deprinderilor de călăuzire

Cred că este foarte important ca vindecătorul să aibă multă pregătire tehnică: metode de consultare, anatomie, fiziologie, patologie și tehnică de masaj, precum și cunoștințe de acupunctură, homeotapie și cură nutritivă vegetariană. Aceste metode de consultare „sunt aproape întotdeauna însoțite de așezarea mâinilor" – de către tămăduitor sau alți vindecători profesioniști care conlucrează la caz. Vindecătorul trebuie să cunoască aceste metode pentru a înțelege cum să realizeze o vindecare completă și să fie apt de a stabili o comunicare cu persoanele implicate în cazul respectiv. Diverse alte metode de vindecare pot fi indicate prin canalul vindecătorului. Vindecătorul trebuie să cunoască și anatomia și fiziologia, care îl vor ajuta să interpreteze informația primită. Mai mult: tămăduitorul trebuie să fie în stare să lucreze cu alți profesioniști din domeniul medical, pentru a-l ajuta pe suferind să se vindece.

Sunt absolventă a Colegiului de Fizică și licențiată în Fizica atmosferică a unei facultăți de stat. Am făcut cercetare cu ajutorul tehnicii folosite la sateliții atmosferici ai NASA timp de cinci ani. Am urmat cursuri de pregătire pentru consultații bioenergetice doi ani, un an de terapie prin masaj, doi ani de anatomie-fiziologie, doi ani de specializare în stări mentale conflictuale, cu aplicație mai ales în tehnica de relaxare profundă, un an de homeopatie, trei de pregătire pe energetică esențială, cinci ani de Instruire a Călăuzirii Tămăduitorilor. Alți câțiva ani am studiat, împreună cu vindecători din țară, atât în particular, cât și în laboratoare. Am practicat lucrul cu oamenii și câmpurile lor energetice – în particular și în grup, timp de mai bine de cincisprezece ani.

Deoarece eram deja consultant practician, exista cadrul legal care să le permită oamenilor să recurgă la serviciile mele ca tămăduitoare. Și-au făcut programări și din ce în ce în mai mulți solicitau vindecarea în locul terapeuticii, astfel încât consultațiile au devenit încetul cu încetul ședințe de tămăduire. În cele din urmă, a trebuit să renunț la consultațiile psihologice în favoarea celorlalte activități și am început să accept numai persoane care doreau vindecarea.

Pe parcursul acestor ani, m-am implicat în diferite experiențe de măsurare a Câmpului Energetic Uman. Abia după toate acestea m-am simțit îndeajuns de calificată pentru a începe să lucrez în New York și a iniția personal cursuri de predare și ateliere de lucru.

Nu e treabă ușoară să devii tămăduitor, așa cum nu este ușor să faci orice. Este nevoie de pregătire atât spirituală, cât și tehnică. Trebuie să treci prin teste de autoinițiere, care să-ți stârnească laturile slabe ale personalității și să-ți dezvolte atenția, dorința și intenția creativă. Vindecătorul poate crede că aceste teste vin de undeva din afară, dar realitatea este alta. Vindecătorul le creează ca să vadă dacă e gata să mânuiască energia, puterea și claritatea dezvoltate în sistemul său energetic pe măsură ce devine tămăduitor. Energia și puterea trebuie folosite cu corectitudine, cinste și iubire, deoarece cauza și efectul sunt întodeauna prezente. Asta numim noi Karma. Pe măsură ce energia curge prin tine, pe măsură ce te dezvolți ca vindecător, îți crește puterea. Dacă îți folosești puterea într-un mod negativ, vei trăi experiența că la un moment dat negativitatea se va întoarce împotriva ta.

Pe măsură ce mi s-a desfășurat viața, mâna nevăzută care m-a condus a devenit din ce în ce mai perceptibilă. La început abia o sesizam.

Apoi am început să văd ființe spirituale, ca într-o nălucire. Pe urmă le-am auzit vorbindu-mi și le-am simțit atingându-mă. Și acum recunosc că am un ghid. Îl aud, îl simt. Spune că nu este bărbat sau femeie. Îmi zice că în lumea lui nu există separare sexuală și că ființele, la nivelul său de existență, sunt întregi. Îmi spune că se numește Heyoan, ceea ce înseamnă „Vântul care șoptește adevărul străbătând secolele". Cunoștința mea cu el s-a făcut lent și organic. Natura relației dintre noi se dezvoltă zilnic, în timp ce sunt ghidată către noi nivele de înțelegere. Veți înțelege această dezvoltare pe parcursul aventurii noastre. Câteodată o numesc simplu: „metaforă".

În cuprinsul acestei cărți vă voi împărtăși experiențele cele mai grăitoare de călăuzire și putere. Aici vreau să vă arăt simplitatea ei și cum funcționează. Cel mai simplu mod de călăuzire apare în fiecare zi, de cele mai multe ori sub forma disconfortului. Heyoan spune că dacă doar am asculta de această călăuzire și am urma-o, rareori ne-ar fi rău. Cu alte cuvinte, dacă îndepărtăm disconfortul ne regăsim echilibrul și deci sănătatea. Disconfortul poate apărea în trup, sub formă fizică – disconfortul fizic sau durerea; poate fi la nivelul ființei – emoțional, mental sau spiritual. Poate avea loc în oricare etapă a vieții.

Heyoan întreabă: „Unde simți disconfortul din trupul tău? De când îl simți? Ce îți spune? Ce ai făcut în privința asta?"

Dacă răspunzi cinstit la aceste întrebări, vezi cât de mult disprețuiești cel mai bun mijloc al tău de a te menține sănătos, fericit și înțelept. Orice disconfort din interiorul trupului este un indiciu direct că te-ai îndepărtat de tine.

Urmând călăuzirea la acest nivel inferior înseamnă să te odihnești când ești obosit, să mănânci când îți este foame și să consumi alimentele de care are nevoie organismul atunci când are. Asta înseamnă să ai grijă de tine sau să schimbi o împrejurare de viață care te deranjează. Cât de bine v-ați structurat viața ca să puteți face aceste lucruri? Nu e ușor, nu-i așa? Pe măsură ce deveniți mai atenți la nevoile dumneavoastră personale ascultând mesajele interioare, apărute sub formă de disconfort, veți deveni mai echilibrați și mai lucizi. Aceasta vă va aduce o sănătate mai bună.

Exercițiul de ascultare a propriului trup va antrena, de asemenea, fenomene de călăuzire verbală sau nonverbală. Puteți începe prin a primi indicații simple, verbale de la „o voce interioară" – o voce pe care o auziți în interiorul dumneavoastră, dar o veți percepe ca venind de dincolo de dumneavoastră. Există două modalități de a învăța cum să urmați călăuza. Mai întâi va fi nevoie să primiți călăuzirea înainte de a fi calificat să tămăduiți pe alții. Apoi, informația sau indicațiile primite e posibil să fie foarte simple și de aceea pot părea la început total nesemnificative.

De fapt, ascultarea lor mi-a dat impresia că e pierdere de vreme. Cu timpul, am ajuns să înțeleg că există o rațiune în ele. Mai târziu, când canalizați informații importante despre viața altei persoane sau aveți informații specifice despre boală, un mediu profesionist poate primi informații care la început nu au nici un sens, par irelevante ori pur și simplu eronate. Raționalul este cel care pune eticheta de irelevant sau eronat. Informația venind printr-un canal direct se află de obicei dincolo de ceea ce raționalul mediumului e în stare să înțeleagă. În astfel de cazuri, mediumul va avea nevoie de multă experiență pentru a-și aminti toate indiciile care nu „au avut sens" când au apărut, ca mai târziu să se dovedească a fi de foarte mare ajutor și de înțeles – când s-au strâns toate informațiile.

Acum îmi dau seama că în timpul unei ore de tămăduire și canalizare voi primi indicații primare, fără legătură aparentă, dar pe parcursul perioadei de tămăduire ele vor forma un tablou descifrabil, în stare să-mi ofere informații mai multe decât aș putea obține în mod fracțional.

Dacă privim cu atenție în urmă ne dăm seama că am fost călăuziți în structura principală a vieții noastre. De ce un eveniment l-a urmat pe celălalt? Ce am învățat din fiecare? Nu este întâmplător faptul că la început m-am pregătit ca fizician, apoi ca povățuitor, consilier, ca pe urmă să devin tămăduitor. Toată educația primită m-a pregătit pentru munca vieții mele. Fizica mi-a creat cadrul în care să pot examina aura. Pregătirea de povățuitor mi-a dat posibilitatea să înțeleg psihodinamica fluxului energetic din câmpul aurei și m-a făcut să observ câmpurile aurei multor persoane. Nu aș fi putut întocmi acest material dacă nu aș fi avut această educație. Cu siguranță nu mi-am dat seama, pe când lucram la NASA, că mă

pregătesc să devin vindecătoare. Nu auzisem niciodată despre așa ceva, iar bolile nu mă interesau. Ceea ce mă interesa pe vremea aceea era să înțeleg cum merge lumea, ce o ajută să funcționeze; și căutam peste tot răspunsuri la aceste întrebări. Setea mea de a înțelege a fost unul dintre factorii determinanți care m-au călăuzit de-a lungul întregii vieți. Dumneavoastră după ce tânjiți? Oricare v-ar fi năzuința, ea vă va însoți spre ceea ce aveți nevoie în munca dumneavoastră, chiar dacă deocamdată nu știți în ce va consta. Dacă vi se prezintă un lucru pe care v-ar plăcea să-l faceți, faceți-l cu orice preț! Acesta este îndemnul. Lăsați-vă purtat de dansul vieții. Dacă nu, vă veți izola îndrumătorul și veți opri progresul. În unele cazuri, călăuzirea apare mai evidentă decât în altele. La un moment dat din viața mea, ea a fost atât de frumoasă și de profundă, încât m-a ajutat să trec peste multe experiențe dure. Pe vremea aceea eram povățuitor în Washington, D.C. În timpul ședințelor cu suferinzii, am început să văd ceea ce se poate numi *viețile trecute.* Vedeam persoana cu care lucram într-un cadru total diferit, într-un spațiu temporal complet diferit. Indiferent ce reprezenta, imaginea respectivă era relevantă pentru viața individului. De exemplu, o femeie care avea teamă de apă se înecase într-o altă viață. De asemenea, îi era greu să ceară ajutorul cuiva. În viața în care se înecase nu-i auzise nimeni strigătele de ajutor când căzuse dintr-o ambarcațiune. Această carență de personalitate se interfera cu viața ei prezentă mai mult chiar decât teama de apă. Cu toate astea, nu știam cum să mânuiesc informațiile aflate. Am început să mă rog pentru a căpăta călăuzire. Trebuia să găsesc o persoană sau un grup de persoane calificate să rezolve datele obținute și să se folosească de ele în mod profesionist.

Răspunsul l-am primit într-o seară, în campingul de pe plaja insulei Assateague, statul Maryland. Era o noapte ploioasă, așa că mi-am pus o folie de material plastic pe cap și peste sacul de dormit. În mijlocul nopții m-am auzit strigată pe nume și m-am trezit. Vocea se auzea foarte clar. „Nu e nimeni aici", mi-am spus, și mă uitam la cerul acoperit. Apoi, deodată, mi-am dat seama că de fapt priveam folia de deasupra mea. Cu o mișcare amplă a brațului, am dat-o la o parte și am văzut uimită stelele licărind. Am auzit o muzică celestă cântând dintr-o stea în alta. Am socotit experiența ca pe un răspuns la rugămințile mele. Puțin după aceea, am auzit de Centrul de Călăuzire „Phoenicia", unde m-am mutat și am primit instruirea necesară pentru a interpreta viața trecută și alte materiale suprasenzoriale, timp de nouă ani.

Am știut când a sosit timpul să-mi încep activitatea ca povățuitor în New York, căci imboldul interior era foarte puternic. Spațiul destinat biroului mi s-a oferit imediat. Cum doream o schimbare în viață, mi-am consultat călăuza în scris. Am primit un „da" clar și am mers mai departe. Încetul cu încetul, am fost dirijată către tămăduire. Aceasta s-a întâmplat de la sine, după cum am arătat anterior, când oamenii care veneau la mine pentru povățuire mi-au cerut să-i vindec. Mai târziu am primit călăuzirea directă, verbală, de a înceta această activitate și de a scrie cartea de față, ca să am un public mai larg. Nu este ușor să urmezi asemenea cerințe. Fiecare nouă schimbare este o provocare. De fiecare dată când mi se pare că am „o viață" stabilă, trebuie să fac o schimbare – deci un salt, un progres. Ce urmează, nu știu de fapt, dar știu că voi fi călăuzită pas cu pas.

În fiecare personalitate umană există un copil. Când eram copii, toți aveam libertatea aceea interioară de copil, percepeam viața la modul simplu. Copilul din noi este foarte deștept. Iubește fără întrebări, fără îndoieli. Pe acest copil interior îl ascundem pe măsură ce devenim adulți și încercăm să trăim rațional. Raționalul ne impune limite. Pentru a ne urma călăuza, trebuie să dezvăluim copilul din noi. Trebuie să ne întoarcem la iubire, la încrederea copilului, pentru a ne dezvolta abilitatea de a primi și a urma îndrumarea. Toți ne dorim eliberarea, dar numai cu ajutorul copilului din noi o căpătăm; după ce-i permitem copilului interior mai multă libertate, putem începe dialogul dintre adultul și copilul din personalitatea noastră. Dialogul va integra partea iubitoare și liberă din noi în personalitatea sofisticată a adultului.

Prin această carte veți auzi glasurile risipite ale copilului și vindecătorului adresându-vi-se. Aceasta vă va ajuta să vă eliberați realitatea fixă și să vă lărgiți experiența. Dialogul este o

poartă deschisă către întrebări. Găsiți-le și cultivați-le.

Suntem călăuziți de profesori spirituali care ne vorbesc în vis, prin intuiție și eventual, dacă îi ascultăm, direct; mai întâi, poate în scris, apoi prin sunete, voci sau concepte. La un moment dat, îi puteți chiar vedea și să comunicați cu ei – ceea ce și fac eu. Acest lucru vă va schimba viața, deoarece veți afla că sunteți iubiți complet și pe deplin, cum de fapt sunteți și în acest moment. Meritați această iubire și sunteți demni de ea. Meritați sănătate, fericire și împliniri în viață. Puteți învăța, pas cu pas, în ce fel să vă schimbați viața ca să o faceți deplină. Cereți îndrumare pentru direcția în care să vă îndreptați sau pe ce cărare s-o apucați, și veți fi călăuziți. Fie că aveți o afecțiune care vă amenință viața, greutăți în căsnicie, o problemă de voință – o depresie – sau că vă luptați cu situații dificile în sfera activității dumneavoastră, puteți încerca să le schimbați pe toate începând de acum. Vă puteți alinia la cea mai puternică dorință, la cel mai mare bine pe care să-l oferiți dumneavoastră și celorlalți. Cereți ajutor! Veți avea răspuns le cereri!

Capitolul 3. Recapitulare

1. De ce fel de pregătire tehnică are nevoie un tămăduitor? Și de ce?

2. Care este cea mai simplă formă de călăuzire din viața dumneavoastră?

Hrană pentru gândire

3. Care sunt câteva dintre cele mai profunde experiențe de călăuzire din viața dumneavoastră și ce efect au avut asupra vieții dumneavoastră?

4. Cât de mult sunteți în stare să vă urmați călăuza?

5. Ascultați sau cereți călăuzirea în mod conștient? Cât de des?

PARTEA II

AURA UMANĂ

„Miracolele nu au loc în contradicție cu natura,
ci numai în contradicție cu ceea ce cunoaștem noi despre natură."

Sf. Augustin

Experiența personală

Pe măsură ce dăm frâu liber dezvoltării de noi sensibilități, începem să vedem întreaga lume total diferit. Acordăm mai multă atenție aspectelor unor experiențe trăite, care poate ni s-au părut neimportante până atunci. Constatăm că folosim un nou limbaj pentru a ne comunica noile experiențe. Termeni ca „vibrații rele" sau „acolo energia era mare" devin expresii comune. Începem să observăm – și să-i dăm mai multă crezare – o situație în care întâlnim pe cineva care ne place sau displace din primul moment fără a ști ceva despre el. Ne plac „vibrațiile" lui. Știm când cineva ne fixează cu privirea și ne uităm să vedem cine este. Putem avea senzația că trebuie să se întâmple ceva, și apoi acel ceva se întâmplă. Ne luăm deja în serios intuiția. „Știm" niște lucruri, dar nu știm *de unde* le știm. Sesizăm că un prieten simte ceva sau are nevoie de ceva, și când ne ducem să-i satisfacem nevoia respectivă descoperim că, într-adevăr, așa este. Câteodată, în timp ce ne certăm, simțim că ne iese ceva din plex, sau un „junghi". Sau parcă am fi primit un pumn în stomac ori s-ar turna peste noi o clisă lipicioasă. Pe când altă dată ne simțim înconjurați de iubire, mângâiați, îmbăiați într-o mare de dulceață, binecuvântare și lumină. Toate aceste experiențe își au baza în câmpurile de energie. Toată lumea noastră cea veche, cunoscută, de obiecte concrete, solide, este înconjurată și pătrunsă de o lume fluidă din energie radiantă, în continuă mișcare și schimbare, precum marea.

În observațiile făcute de-a lungul anilor, am văzut replicile acestor experiențe ca forme în aura umană, constând în componente vizibile și măsurabile ale câmpurilor de energie care ne înconjoară și ne penetrează trupul. Când cineva este „săgetat" de dragoste, săgeata este vizibilă – în sensul literal al cuvântului – pentru clarvăzător. Când simțim că din plexul solar ni se smulge ceva, de obicei chiar așa este. Clarvăzătorul poate observa fenomenul. Și eu îl văd. Și dumneavoastră veți putea vedea dacă vă urmați intuiția și vă dezvoltați simțurile.

Dezvoltarea Percepției Suprasenzoriale este ajutată dacă luăm în considerare faptele pe care savanții moderni le-au aflat deja despre lumea dinamicii câmpurilor de energie. Ele ne ajută să îndepărtăm blocajele din mintea noastră care ne împiedicau să „vedem" că și noi ne supunem tuturor legilor Universului. Știința modernă ne spune că organismul uman nu este o simplă structură fizică formată din molecule, ci, ca tot ce ne înconjoară, suntem compuși și din câmpuri energetice. Ne mișcăm din lumea solidului static în cea a câmpurilor dinamice de energie. Și *noi* ne schimbăm încontinuu. Ce să facem noi, ființele umane, cu astfel de informații? Să ne adaptăm. Dacă există o astfel de realitate, atunci să o experimentăm.

Savanții învață să măsoare aceste modificări subtile. Ei perfecționează instrumentele capabile să detecteze câmpurile de energie legate de trupurile noastre și să le măsoare frecvențele. Ei măsoară curenții electrici din inimă cu ajutorul electrocardiogramei (ECG); măsoară curenții electrici ai creierului prin electroencefalogramă (EEG). Detectorul de minciuni măsoară potențialul electric al pielii. În prezent se pot măsura câmpurile electromagnetice din jurul trupului nostru cu un aparat sensibil numit SQUID (aparat pentru măsurarea supraconductibilității cuantumului de interferență). Dispozitivul nici măcar nu ne atinge corpul pentru a măsura câmpul magnetic din jurul nostru. Doctorul Samuel Williamson de la Universitatea din New York afirmă că SQUID oferă mai multe informații despre starea de funcționare a creierului decât o EEG normală.

Cum medicina se bazează din ce în ce mai mult pe instrumente sofisticate, care măsoară impulsurile corpului omenesc, sănătatea, boala, însăși viața sunt redefinite, începutul cu începutul, în termeni de impulsuri și structuri

energetice. La începutul anului 1939, doctorii H. Burr și F. Northrop de la Universitatea din Yale au dovedit că măsurând câmpul seminței unei plante (pe care l-au numit V sau Câmpul-Vieții) au putut determina cât de sănătoasă va fi planta ce va crește din sămânța respectivă. Au aflat de asemenea, prin măsurarea câmpului unor ouă de broască, viitorul loc al sistemului nervos al broaștei. O altă măsurătoare de acest gen a determinat exact momentul ovulației la femei, revelând astfel o nouă metodă contraceptivă.

În 1959, doctorul Leonard Ravitz de la Universitatea William și Mary a arătat că CEU fluctuează la o persoană stabilă din punct de vedere mental și fizic. El a sugerat că există un câmp asociat proceselor de gândire, emițând ipoteza că variația acestui câmp al gândirii cauzează simptome psihosomatice.

În 1979, alt savant, doctorul Robert Becker, de la școala Medicală a Statului de Sus din Siracuse, statul New York, a întocmit harta câmpului electric complex al trupului, care are forma trupului și a sistemului nervos central. El a denumit acest câmp „Sistem de Control Direct al Curentului" și a afirmat ipoteza că acesta își schimbă forma și puterea în funcție de schimbările psihice și fiziologice. A descoperit și niște particule de mărimea electronilor, plutind în acest câmp.

Dr. Victor Inîșin de la Universitatea Kazahă din Alma Ata a făcut cercetări ample cu privire la Câmpul Energetic Uman încă din anii '50. Folosind rezultatele acestor experiențe, el sugerează existența unui câmp energetic „bioplasmatic" format din ioni, protoni liberi și electroni liberi. Deoarece este o stare distinctă față de cele patru stări ale materiei cunoscute deja – solidă, lichidă, gazoasă și plasmatică –, Inîșin avansează ideea că energia bioplasmatică este o a cincea stare a materiei. Observațiile lui au evidențiat faptul că particulele bioplasmatice sunt înnoite încontinuu în cadrul proceselor chimice ale celulelor și se află în perpetuă mișcare. Se pare că există un echilibru relativ stabil între particulele negative și cele pozitive ale bioplasmei. Dacă echilibrul se strică, sănătatea organismului este afectată. În ciuda stabilității specifice bioplasmei, Inîșin a descoperit că o cantitate însemnată a acestei energii este radiată în spațiu. Nori de particule bioplasmatice, care s-au desprins de organism, pot fi măsurați plutind în aer.

Plonjăm astfel într-o lume a câmpurilor de energie, ale gândirii și formelor bioplasmatice mișcându-se în jurul trupului nostru sau desprinzându-se din el. Am început să vibrăm și să iradiem bioplasmă! Însă dacă vom căuta în literatură, vom vedea că nu e nimic nou. Oamenii au cunoscut aceste fenomene încă de când există lumea. Doar că noi le redescoperim acum. Un timp, ele au fost uitate sau ignorate de publicul occidental, timp în care savanții s-au concentrat asupra lumii fizice. De când aceste cunoștințe s-au îmbogățit, și fizica newtoniană a făcut loc teoriilor relativității, electromagneticii și particulelor, suntem din ce în ce mai mult în stare să ne dăm seama de legăturile dintre descrierile științifice, obiective, ale lumii noastre și lumea subiectivă a experienței umane.

Capitolul 4

Paralelă între modul în care ne percepem pe noi înșine și realitatea pe de o parte, și concepțiile științei occidentale pe de altă parte

Suntem, mai mult decât ne place s-o recunoaștem, produsul moștenirii științei occidentale. Felul de a gândi, precum și multe dintre definițiile despre sine se bazează pe aceleași modele științifice folosite de fizicieni la descrierea universului fizic. Capitolul ne oferă o scurtă istorie a schimbărilor modului în care savanții descriu lumea fizică și cum aceste descrieri se reflectă asupra schimbărilor în autodefinirea noastră.

Este important să ne amintim că metoda științifică occidentală constă în găsirea unei concordanțe între teorema matematică și demonstrația ei practică. Dacă această concordanță nu este de găsit, fizicianul va căuta altă teoremă care să împace matematica cu rezultatele experiențelor pentru un anumit set de fenomene. Iată ce face din metoda occidentală un mijloc atât de eficace în viața practică și care a dus la mari invenții ca folosirea electricității sau utilizarea fenomenelor subatomice în medicină (cum ar fi razele X, investigatoarele CAT – tomograful și laserul).

Pe măsură ce cunoștințele noastre progresează, descoperim mereu noi fenomene. De multe ori, aceste fenomene nu pot fi descrise prin teoreme prezentate pentru a fi demonstrate. Se cer alte teoreme – lărgite, bazate de obicei pe toate cunoștințele anterioare; se proiectează și realizează noi demonstrații, până ce se ajunge la un acord între experiment și noua dovadă matematică, iar aceste teoreme sunt receptate ca legi fizice. Procesul aflării de noi căi pentru a descrie noi fenomene este cel care ne lărgește întotdeauna orizontul, stimulându-ne gândirea, care în prezent se limitează la natură și realitatea fizică. Apoi, încorporăm în viața zilnică ideile proaspăt formate și începem să ne privim pe noi înșine în alt mod.

Acest întreg capitol ne demonstrează că viziunea științifică asupra realității sprijină ideea potrivit căreia noi suntem compuși din câmpuri energetice și încă ceva.

Fizica newtoniană

Până de curând, când religiile țărilor din est au început să aibă un impact asupra culturii noastre, mare parte din autodefinirea noastră (în bună măsură inconștientă) se baza pe fizica ultimelor câteva sute de ani. Deci continuăm să ne vedem ca pe niște obiecte solide. Această definire a Universului, compus din obiecte solide, a fost larg susținută de Isaac Newton și colaboratorii săi la sfârșitul secolului al 17-lea și începutul celui de-al 18-lea. Fizica newtoniană s-a extins în secolul al 19-lea la descrierea Universului ca fiind format din particule solide, numite atomi, iar atomii newtonieni formau obiecte solide – un nucleu de protoni și neutroni, cu electroni rotindu-se în jurul nucleului, asemănător întrucâtva cu rotația pământului în jurul soarelui.

Mecanica newtoniană a descris cu succes evoluția planetelor, aparatelor mecanice și fluidelor în continuă mișcare. Enormul succes al modelului mecanicist i-a făcut pe fizicienii de la începutul secolului 19 să creadă că Univer-

sul este într-adevăr un sistem mecanic uriaș, care funcționează potrivit legilor mișcării lui Newton, văzute ca legi de bază ale naturii, mecanica newtoniană fiind considerată teoria finală a fenomenelor naturii. Ele susțineau ferm ideile timpului și spațiului absolut și ale fenomenelor fizice naturale cauză – efect. Totul se putea descrie obiectiv. S-a observat că orice reacție fizică are o cauză, aceea care face bilele pe o masă de biliard să se ciocnească. Interacțiunile energie – materie, cum ar fi radioul, care transmite muzica drept răspuns la unde radio invizibile, nu se cunoșteau încă. Nu-i trecuse nimănui prin minte că însuși experimentatorul afectează rezultatele experienței, nu numai pe acelea psihologice, ci și pe cele fizice, după cum o dovedesc fizicienii din ziua de azi.

Această abordare newtoniană i-a mai liniștit pe aceia dintre noi care preferă să vadă lumea ca pe ceva solid și în general neschimbătoare, cu un set de reguli foarte clare și definite care-i guvernează mersul. Mare parte din viața noastră de zi cu zi se bazează încă pe mecanica newtoniană. Cu excepția sistemului electric, căminele noastre sunt în principiu newtoniene. Ne percepem trupurile într-un mod mecanic. Majoritatea experiențelor noastre le explicăm în termeni absolutiști, de spațiu tridimensional și timp liniar. Toți avem ceasornice. Avem nevoie de ele pentru a ne continua viețile, așa cum ni le-am structurat – mai ales liniar. În efortul de a fi punctuali în viața cotidiană, atunci când ne grăbim, e ușor să ne reprezentăm ca mecanisme și să pierdem din vedere experiența umană mai profundă. Întrebați pe oricine din ce este format Universul și vă va descrie modelul newtonian al atomului (electronii rotindu-se în jurul unui nucleu de protoni și neutroni). Totuși, dacă extindem acest model, teoria ne pune în stituația descumpănitoare de a ne reprezenta ca pe niște mingiuțe de ping-pong învârtindu-se unele în jurul altora.

Teoria câmpului

La începutul secolului al 19-lea, au fost descoperite noi fenomene fizice care nu puteau fi descrise prin fizica newtoniană. Descoperirea și investigarea fenomenelor electromagnetice au dus la conceptul de câmp. Câmpul a fost definit ca o stare în spațiu cu potențialul de a produce o forță. Vechea mecanică newtoniană interpreta interacțiunea particulelor încărcate pozitiv și negativ cum ar fi protonii și neutronii prin simpla afirmație că cele două particule se atrag una pe alta ca două mase. Totuși, Michael Faraday și James Clerk Maxwell au găsit mai potrivite conceptul de „câmp" și teza că fiecare sarcină creează o „perturbație" sau o „stare" în spațiul înconjurător, astfel încât cealaltă sarcină, atunci când e prezentă, simte o forță. Așa s-a născut conceptul unui univers plin de câmpuri creatoare de forțe ce interacționează. În cele din urmă, s-a determinat cadrul științific în care să începem a ne explica posibilitatea de a produce impresii de la distanță cu alte mijloace decât cuvântul sau privirea. Toți am încercat experiența ca, ridicând receptorul, să știm cine ne sună înainte ca interlocutorul să fi rostit vreo vorbă. Mamele simt, de obicei, când au necazuri copiii lor, indiferent unde se află ei. Fenomenul se poate explica doar în termenii teoriei câmpurilor.

În ultimii 15–20 de ani, cei mai mulți dintre noi abia începuserăm să folosim aceste concepte când ne descriam interacțiunile personale. Acum începem să admitem că suntem compuși din câmpuri. Simțim altă prezență în cameră fără a vedea sau auzi pe cineva (interacțiunea câmpurilor); vorbim despre vibrații bune sau rele; despre transmiterea energiei către alții ori despre citirea gândurilor. Ne dăm seama imediat dacă ne place sau nu cineva, dacă o să ne înțelegem sau o să ne certăm cu persoana respectivă. Această „abilitate" poate fi explicată prin armonizarea sau dezacordul dintre interacțiunea câmpurilor (noastre).

Relativitatea

În 1905, Albert Einstein a publicat *Teoria Specială a Relativității*, răsturnând toate conceptele principale ale viziunii newtoniene despre lume. Conform teoriei relativității, spațiul nu este tridimensional, iar timpul nu este o entitate separată. Ele sunt intim corelate și formează un perpetuum quadro – dimensionat, „spațiu-timp". Așadar, nu putem vorbi despre spațiu fără timp și viceversa. Mai

mult: nu există o curgere universală a timpului; i.e. timpul nu e nici liniar și nici absolut. Timpul este relativ. Adică, doi observatori vor ordona evenimentele în mod diferit ca timp dacă se deplasează cu viteze diferite față de evenimentele observate. De aceea, toate măsurătorile care implică spațiu și timp își pierd înțelesul absolutist. Atât spațiul, cât și timpul devin simple elemente necesare descrierii fenomenelor.

Conform teoriei relativității a lui Einstein, în anumite condiții, doi observatori pot vedea răsturnate în timp evenimentele; i.e., pentru observatorul 1, evenimentul A poate avea loc înaintea evenimentului B, pe când pentru observatorul 2, evenimentul B va apărea înaintea lui A.

Timpul și spațiul sunt atât de fundamentale în descrierea fenomenelor naturii și a noastră, încât modificarea lor atrage modificarea întregului cadru folosit la aceste descrieri. Încă nu am reușit să încadrăm această parte a relativității lui Einstein în viața noastră personală. De exemplu, când avem un indiciu psihic despre necazurile unui prieten – să zicem că ar fi căzut pe scări –, ne uităm la ceas și chemăm la telefon persoana respectivă cât putem de repede, să vedem dacă într-adevăr i s-a întâmplat ceva. Vrem *să știm* asta pentru a ne confirma viziunea. Sunăm și aflăm că nu i s-a întâmplat nimic. Tragem concluzia că imaginația noastră ne-a jucat o festă și ne invalidăm experiența. Deoarece judecăm după fizica newtoniană.

Înțelegem că am trăit un fenomen care nu poate fi explicat prin mecanica newtoniană, totuși folosim mecanica newtoniană ca să ne validăm experiența suprasenzorială. Cu alte cuvinte, ceea ce am văzut *a fost* o experiență reală. Din moment ce timpul nu este liniar, evenimentul se poate să se fi petrecut totuși. Un astfel de fenomen poate avea loc în momentul când îl vedem, sau în viitor. Poate fi chiar o întâmplare probabilă ce nu se va manifesta niciodată. Numai fiindcă nu s-a întâmplat în momentul în care am încercat să-l corelăm nu dovedește în nici un caz că interpretarea evenimentului ca posibil este greșită. Dacă în trăirea noastră despre acel prieten ne-am uitat la calendar și la un ceas cu ora newtoniană, viziunea va include informații despre continuitatea spațiu – timp a evenimentului, căci este mai ușor de validat ceva în realitatea fizică newtoniană.

A sosit timpul să nu ne mai invalidăm trăirile care nu pot fi demonstrate de felul de gândire newtonian și să ne lărgim cadrul de referință al realității. Toți am avut trăiri cu privire la grăbirea sau la dilatarea timpului. Dacă devenim versați în a ne observa dispoziția, vom vedea că timpul nostru personal variază în funcție de dispoziția momentului. De exemplu, ne dăm seama că timpul este relativ când trăim o perioadă lungă, înspăimântătoare, o clipă înainte ca mașina noastră să se izbească sau să treacă la o foarte mică distanță de mașina care vine din sens opus. Timpul acesta măsurat pe ceas este de câteva secunde; pentru noi însă, timpul nu e măsurabil de un ceasornic, fiindcă el este un dispozitiv newtonian destinat măsurării timpului liniar definit de mecanica newtoniană.

Trăirile noastre există în afara sistemului newtonian. De multe ori se întâmplă să ne întâlnim cu cineva după o despărțire de câțiva ani și ne simțim ca și cum nu l-am fi văzut doar de ieri. În terapia regresivă, mulți oameni retrăiesc evenimentele din copilărie de parcă ar avea loc în prezent. Observăm, de asemenea, că memoria a aranjat evenimentele trăite de către o persoană într-o altă ordine decât o alta care a trăit aceleași evenimente (încercați să vă comparați amintirile copilăriei cu cele ale fraților și surorilor dumneavoastră).

Amerindienii, care nu aveau ceasornice pentru a crea timpul liniar, au divizat timpul în două perioade: timpul nou și timpul celălalt. Aborigenii australieni au și ei două feluri de timp: timpul trecător și Marele Timp. Ceea ce se petrece în Marele Timp are succesiune, dar nu se poate data.

Lawrence Le Shan, din experiența sa cu teste pe clarvăzători, a definit două timpuri: timpul obișnuit, liniar, și Timpul Clarvăzătorului. Timpul Clarvăzătorului are calitatea timpului experimentat de clarvăzători atunci când își folosesc însușirile specifice. Este similar Marelui Timp. Ceea ce se întâmplă are succesiune, dar o succesiune a trăirii sau experienței din momentul acela.

De îndată ce încearcă să se interpună activ în succesiunea evenimentului pe care îl vede, clarvăzătorul este aruncat înapoi în timpul liniar și nu mai poate fi martor al respectivului

eveniment în afara lui, trebuind să se concentreze din nou asupra Timpului Clarvăzătorului. Regulile care guvernează o astfel de mișcare dintr-un cadru de timp în altul nu pot fi bine înțelese. Majoritatea clarvăzătorilor vor fi conduși „să citească" un cadru de timp *anume* din viața unei persoane sau din viața trecută potrivit nevoilor persoanei. Unii clarvăzători pot să se concentreze asupra oricărui timp li se cere.

Perpetuul spațiu – timp al lui Einstein demonstrează că aparenta liniaritate a evenimentelor depinde de observator. *Noi toți suntem prea dornici să acceptăm viața trecută ca pe o viață fizică într-un cadru fizic asemănător celui prezent.* Dar viețile noastre trecute pot să se întâmple chiar acum, într-un continuu spațiu – timp diferit. Mulți dintre noi am experimentat „vieți trecute" și am simțit efectele de parcă ar fi avut loc de curând.

Dar rareori vorbim despre modul în care fenomenul respectiv afectează viața trăită aici și acum, viețile noastre viitoare. Când ne trăim viața de ACUM, probabil că ne pregătim istoria personală trecută și viitoare. O altă consecință importantă a relativității lui Einstein este că înțelegem materia și energia ca reversibile. Masa nu este decât o formă a energiei. Materia este pur și simplu energie cristalizată sau lentă.

Despre asta este vorba în toată cartea mea! Am introdus aici conceptul de corp energetic, dar nu am accentuat faptul că trupul nostru fizic este și energie.

Paradox

În anii '20, fizica s-a mutat în realitatea ciudată și neașteptată a lumii subatomicii.

De fiecare dată când fizicienii au pus o întrebare naturii printr-un experiment, natura a răspuns cu un paradox. Cu cât au încercat mai mult să clarifice situația, cu atât mai puternice au devenit paradoxurile. În cele din urmă, fizicienii și-au dat seama că paradoxul face parte din însăși natura lumii subatomice, pe care este așezată întreaga noastră realitate fizică.

Cineva inițiază o experiență prin care să dovedească faptul că lumina este o particulă. O mică modificare în acest experiment va dovedi că lumina este o undă. De aceea, pentru a descrie fenomenul luminii trebuie să folosim atât conceptul de particulă, cât și pe cel de undă. Deci, ne mutăm acum într-un univers bazat pe conceptul atât... cât și. Fizicienii numesc aceasta complementaritate. Adică, pentru a descrie un fenomen (în cazul că am continua să gândim în astfel de termeni, ca „particule" și „unde") trebuie să folosim ambele tipuri de descriere, mai degrabă complementare decât contrare, conform vechiului concept sau ... sau.

De exemplu, Max Planck a descoperit că energia radiației de căldură (cum ar fi radiatorul din încăperile noastre) nu se emite încontinuu, ea apare sub forma unor discrete „pachete de energie", numite *quanta*. Einstein a stabilit că formele radiației electromagnetice pot apărea nu numai ca unde, ci și sub forma acestor *quanta*, acceptate fără rezerve ca particule. În acest stadiu, o particulă, care este cea mai apropiată definiție a unui „lucru", este un pachet de energie!

Pe măsură ce pătrundem mai adânc în materie, constatăm că natura nu ne dezvăluie nici o „piatră fundamentală", după cum sugerează fizica newtoniană. De aceea, căutarea unei „pietre fundamentale" a materiei a trebuit să fie abandonată când fizicienii au găsit atât de multe particule elementare, încât nu mai puteau fi numite elementare. Prin experiențele din ultimii câțiva zeci de ani, fizicienii au aflat că materia este perfect mutabilă, iar la nivel subatomic cu siguranță nu există în locuri diferite, mai degrabă arată „tendința" de a exista. Orice particule pot fi mutate în locul altora. Ele pot fi create din energie și pot fi transformate în alte particule. Pot fi create din energie și se pot „dizolva" în energie. Unde și când se întâmplă asta, nu se poate determina cu exactitate, dar știm că se întâmplă încontinuu.

La nivel personal, pe măsură ce înaintăm în lumea dezvoltării psihologiei și spiritualității moderne, aflăm că vechile forme de „sau... sau" se dizolvă în noua formă de „atât... cât și". Nu mai suntem răi sau buni, nu doar iubim sau urîm pe cineva. Descoperim noi posibilități în sinea noastră. Putem atât să iubim, cât și să urîm și putem avea în plus toate ecuațiile dintre aceste două sentimente vizavi de aceeași persoană. Acționăm cu responsabilitate. Găsim vechiul dualism.

Dumnezeu/Diavol dizolvat într-un întreg în care conceptul de credință în dumnezeire se contopește cu conceptul lipsă de credință. Nu tot ce e rău este opusul dumnezeirii, ci este rezistență la forța dumnezeirii. Totul se compune din aceeași energie. Forța dumnezeirii este atât albă cât și neagră, atât masculină cât și feminină. Le conține pe ambele: atât lumină albă, cât și hăul negru ca de catifea.

După cum poate vedea cititorul, încă folosim concepte cufundate în dualism, dar există o lume a contrariilor „aparente",.care se complementează reciproc, nu sunt contrarii „reale". În acest sistem, dualismul folosește pentru a ne propulsa înainte, înspre „tot".

Dincolo de Dualism – Holograma

Fizicienii au aflat că particulele pot fi în același timp și unde, fiindcă nu sunt unde adevărate, cum ar fi cele ale sunetului sau apei, ci mai degrabă unde ale probabilității. Undele probabilității nu reprezintă probabilitatea lucrurilor, mai degrabă probabilitatea interconexiunilor. Este un concept greu de înțeles, dar în esență, fizicienii vor să spună că nu există acel ceva pe care îl numim „lucru". Ceea ce denumim „lucruri" sunt de fapt „evenimente" ori căi ce conduc spre evenimente.

Vechea noastră lume de obiecte solide și de legi deterministe ale naturii se dizolvă acum într-o lume de structuri asemănătoare undelor de interconexiune. Concepte ca *particule elementare, substanță materială* sau *obiect izolat* și-au pierdut înțelesul. Întregul Univers apare ca o rețea dinamică de structuri energetice inseparabile. Universul se definește deci ca un tot dinamic indivizibil, care îl include pe observator în mod esențial. Dacă Universul este compus într-adevăr dintr-o astfel de rețea, nu mai există (logic) nimic care să poată fi definit drept parte. Prin urmare, nu suntem părți separate ale unui întreg, ci suntem un *Întreg.*

Recent, fizicianul Dr. David Bohn a afirmat în cartea sa *Ordinea Implicată* că nici o știință care încearcă să spargă lumea în bucăți nu va putea descoperi legi fizice primare. El a scris despre o „*ordine* pliată implicată" care se află într-un stadiu nemanifest și constituie fundamentul pe care se odihnește întreaga realitate manifestă. El o numește „ordine desfășurată explicită". Unele părți sunt văzute în imediată conexiune, iar relaționarea lor dinamică depinde într-un mod ireductibil de starea întregului sistem... Astfel, suntem conduși către o nouă noțiune de întreg indestructibil, care neagă ideea clasică de posibilitate a analizării lumii pe piese existente „independent și separat".

Dr. Bohn consideră că viziunea holografică a Universului este o trambulină de pe care ne avântăm pentru a înțelege ordinea pliată inexplicabilă și ordinea depliată (desfășurată) explicată. Conceptul de hologramă presupune că fiecare piesă este o reprezentare exactă a întregului după care se poate reconstitui întreaga hologramă.

În 1971, Dennis Gabor a primit Premiul Nobel pentru construirea primei holograme. Era o fotografie realizată fără aparat de fotografiat, în care un câmp de unde de lumină emise de către un obiect s-au imprimat pe o placă, sub forma unei structuri de interferențe. Când holograma sau fotografia imprimată este așezată într-un laser ori într-o rază de lumină coerentă, modelul originar al undei se recompune într-o imagine tridimensională. Fiecare piesă a holoramei este o reprezentare exactă a întregului și reconstituie întreaga imagine.

Dr. Karl Pribram, un cunoscut cercetător în domeniul psihiatriei, a adunat dovezi, timp de zece ani, care atestă că structura profundă a creierului este, în esență, holografică. El afirmă că cercetarea din multe laboratoare, în care s-au făcut analize sofisticate de frecvențe temporale și/sau spațiale, demonstrează că structurile mentale ale văzului, auzului, gustului, mirosului, pipăitului sunt holografice. Informația se distribuie în tot organismul, așa că fiecare fragment poate reproduce informația întregului. Dr. Pribram folosește modelul holografic pentru a descrie nu numai creierul, ci și Universul. El afirmă că mintea folosește un proces holografic pentru a abstractiza ceva din domeniul holografic care depășește timpul și spațiul; acestea nu trebuie să fie transmise. Ele există potențial simultan și pretudindeni. Când vom vorbi despre câmpurile energetice ale aurei, vom folosi termeni arhaici din punctul de vedere al acestor fizicieni.

Fenomenul de aură este clar atât în interiorul timpului liniar și al spațiului tridimensional, cât și în afara lor. Ca și în studiile de caz prezentate deja, am „văzut" evenimente din perioada pubertății lui Ed, când și-a rupt coccisul, deoarece el ducea acea experiență cu el în câmpul său energetic. „Săgeata" îndrăgostitului poate fi percepută în câmpul energetic prezent și aparent; clarvăzătorul se poate întoarce în timp ca să fie martor la evenimentul respectiv. Multe dintre experiențele relatate în această carte cer mai mult decât trei dimensiuni pentru a fi explicate; multe dintre ele apar ca instantanee. Proprietatea de a vedea în interiorul trupului – la orice nivel – în scopul unei analize generale cere folosirea unor dimensiuni adiționale. Abilitatea de a percepe evenimentele din trecut prin simpla cerere a acelei informații, sau de a vedea un eveniment probabil și apoi a schimba acest eveniment, intervenind cu un proces de vindecare, necesită un timp neliniar – abilitatea de a vedea un eveniment care va avea loc în viitor este ceva ce depășește noțiunea de timp liniar.

Folosind conceptul de *câmpuri* pentru a descrie aura, cădem în dualism: adică facem o deosebire între câmp și noi și totuși îl observăm ca pe un fenomen făcând „parte" din noi. Folosim termeni ca „aura ei", „câmpul meu" etc. Asta înseamnă *dualism*. Trebuie să-mi cer scuze și să recunosc cinstit că nu sunt în stare – cel puțin pe moment – să-mi conduc experiențele fără a recurge la vechiul cadru fizic.

Din punct de vedere al cadrului holografic al realității, fiecare porțiune a aurei nu numai că reprezintă, dar și conține întregul. Astfel, putem doar să ne descriem trăirile unui fenomen pe care în același timp îl observăm și îl creăm. Fiecare observație creează un efect asupra structurii observate. Nu suntem doar porțiuni ale structurii, ci suntem *structura* respectivă.

Fizicienii au folosit termeni ca „probabilitatea interconexiunii" sau „rețea dinamică de structuri energetice inseparabile". Când începem să gândim în termenii de rețea dinamică de structuri energetice inseparabile, toate fenomenele de aură descrise în carte nu mai apar neobișnuite sau ciudate.

Toate experiențele se întrepătrund. De aceea, dacă devenim conștienți de asta și permitem intrarea în procesul nostru congnitiv a termenului de interconexiune, putem deveni conștienți de toate evenimentele, independent de timp. Dar de îndată ce am spus „noi" am căzut din nou în dualism. Este greu să trăim această interconexiune când toată experiența noastră de viață este dualistă. *Conștientizarea holistică există dincolo de timpul liniar și de spațiul tridimensional, și de aceea nu este ușor de recunsocut.* Trebuie să ne exersăm experiența balistică pentru a fi în stare s-o recunoaștem.

Meditația este un mod de a transcende limitele liniare ale minții noastre și de a permite interrelaționării să devină realitatea trăită. Este foarte dificil să comunicăm prin cuvinte această realitate, căci noi folosim cuvintele într-un mod liniar. Trebuie să ne dezvoltăm vocabularul prin care ne conducem unul pe celălalt în aceste trăiri. În meditația japoneză Zen, maeștrii prezintă studenților o frază scurtă asupra căreia să se concentreze. Fraza, numită *Koan*, este destinată a-i ajuta pe studenți să depășească gândirea liniară. Iată una dintre frazele mele favorite:

Ce este sunetul unei singure palme care aplaudă?

Reacția mea la acest binecunoscut *Koan* este să mă imaginez întinsă prin Univers pe o structură de sunet neauzit care pare să plutească veșnic.

Conexiuni superluminice

Savanții găsesc acum mărturii despre o conexiune universală imediată atât în cadrul științei matematice, cât și în al celei experimentale.

În 1964, fizicianul J.S. Bell a publicat o dovadă matematică numită teorema lui Bell. Ea sprijină matematic conceptul potrivit căruia „particulele" subatomice sunt unite într-un mod care depășește spațiul și timpul, așa încât orice i se întâmplă unei particule afectează restul particulelor. Efectul este imediat și nu are nevoie de „timp" pentru a se transmite. Teoria relativității lui Einstein afirmă că este imposibil ca o particulă să călătorească cu o viteză mai mare decât cea a luminii. În teoria lui Bell, efectele pot fi superluminice sau mai rapide decât viteza luminii. Teorema lui Bell a

fost demonstrată prin experiențe. Vorbim deci despre un fenomen din afara teoriei relativității lui Einstein. Încercăm să depășim dualitatea particulă/undă.

Deci, repet, pe măsură ce arta echipamentului științific evoluează, permițându-ne să pătrundem mai adânc în problemele mai sensibile, aflăm că fenomenele nu pot fi explicate prin teoria curentă. La sfârșitul anului 1800, când a avut loc acest mod de pătrundere, descoperirea electricității a revoluționat lumea și ne-a făcut să ne gândim încă mai adânc la *cine* suntem. Apoi, în anii '40, forța atomică a revoluționat lumea. Se pare că acum ne îndreptăm spre o altă perioadă de schimbări extraordinare. Dacă fizicienii ar afla cum funcționează această conexiune instantanee, am putea conștientiza *legătura noastră* instantanee cu lumea și cu ceilalți. Și s-ar schimba radical relațiile dintre noi. Această legătură instantanee ne-ar înzestra cu abilitatea de a ne citi unul altuia gândurile ori de câte ori dorim. Am ști realmente ce se petrece cu celălalt și ne-am înțelege mai profund. Am putea, de asemenea, să vedem în ce măsură gândurile, sentimentele (câmpurile energetice) și acțiunile noastre influențează lumea.

Câmpuri morfogenetice

În cartea sa *O nouă știință a vieții*, Rupert Sheldrake ne oferă teoria conform căreia toate sistemele sunt dirijate nu numai de factori materiali cunoscuți și de energie, ci și de câmpuri de organizare invizibile. Aceste câmpuri sunt cauzale, deoarece servesc drept modele pentru formă și compartament. Ele nu au nici un fel de energie în sensul normal al cuvântului, căci efectul lor traversează barierele de timp și spațiu care se aplică de obicei energiei. Adică, efectul lor este la fel de puternic atât la distanță, cât și de aproape.

Potrivit ipotezei lui Sheldrake, de fiecare dată când un membru al speciei învață un nou comportament se schimbă și câmpul cauzal al speciei, deși în mică măsură. Dacă se repetă comportamentul timp îndelungat, *rezonanța sa morfică* afectează întreaga specie. Sheldrake a numit această matrice invizibilă *câmp morphogenetic* – de la *morph* = *formă* și *genesis* = *naștere*. Acțiunea acestui câmp implică „acțiune la distanță" atât în spațiu, cât și în timp. În loc să fie o formă determinată de legile fizice *din afara timpului*, el depinde mai degrabă de rezonanța morfică ce *traversează* timpul. Asta înseamnă că aceste câmpuri morfice se pot propaga indiferent de timp și spațiu și că evenimentele trecute ar putea influența alte evenimente de oriunde și oricând. Un asemenea exemplu este arătat de Lyall Watson în cartea sa *Fluxul Vieții: Biologia Înțelegerii*, unde ne descrie ceea ce numim acum „Al o Sutălea Principiu al Maimuței". Watson a observat că după ce un grup de maimuțe învață să facă ceva nou, brusc, alte maimuțe, de pe alte insule, fără posibile mijloace „normale" de comunicare, învață același lucru.

Dr. David Bohm, în al său jurnal *Revizuiri*, afirmă că același lucru este confirmat și de fizica cuantelor. El spune că experimentul Einstein-Podolsky-Rosen a demonstrat că nu există conexiuni nelocale sau conexiuni subtile cu particulele aflate la distanță. Deci, ar putea exista un tot al sistemului, un câmp formativ atribuit unei singure particule. Ceva care se întâmplă particulelor îndepărtate poate afecta câmpul formativ al altor particule. Bohm merge mai departe, afirmând că „noțiunea de legi atemporale care guvernează Universul nu pare să se susțină, pentru că timpul însuși este parte a necesității manifeste".

În același articol, Rubert Sheldrake concluzionează: „Deci, procesul creativ care dă naștere unei noi gândiri, prin care se realizează alte întreguri, este similar cu realitatea creativă care dă naștere altor toturi în cadrul procesului evoluției. Procesul creativ ar putea fi văzut ca o naștere succesivă a unor întreguri din ce în ce mai complexe și mai evoluate din lucruri care inițial au fost separate, dar care au ajuns să se lege."

Realitatea multidimensională

Jack Sarpetti, alt fizician, sugerează în *Sisteme Psihoenergetice* că modul de existență al legăturii superluminice se află într-un plan superior celui al realității. El spune că „lucrurile" sunt mai legate, sau evenimentele mai „corelate" într-un plan al realității superior realității noastre și că „lucrurile" din acel plan sunt legate într-un plan chiar mai evoluat.

Deci, prin atingerea unui plan superior, putem fi capabili să înțelegem cum funcționează conexiunea instantanee.

Concluzii

Fizicienii afirmă că nu există pietre fundamentale ale materiei, că Universul este mai degrabă un tot inseparabil, o rețea vastă de probabilități întrețesute de interacțiune. Lucrarea lui Bohm arată că universul manifest se naște din acest tot. Ceea ce înseamnă că – din moment ce noi suntem părți inseparabile ale acestui tot – putem intra într-o balistică, devenim un întreg și batem la poarta puterilor creative ale Universului pentru a tămădui pe oricine de oriunde. Unii vindecători pot face acest lucru într-o oarecare măsură prin contopire, devenind una cu Dumnezeu și cu pacientul.

A deveni tămăduitor înseamnă a te îndrepta către această putere creativă, pe care o trăim ca pe un sentiment de dragoste prin reidentificarea sinelui cu Universul, prin unirea cu Dumnezeu. Un pas către această întregire este abandonarea definițiilor despre limitele noastre – care se bazează pe trecutul newtonian format din părți disparate – și identificarea cu câmpurile energetice. Dacă putem să integrăm această realitate în viețile noastre într-un mod practic și verificabil, putem separa fantezia de o realitate lărgită probabilă. De îndată ce ne asociem câmpurilor energetice, o mai bună înțelegere se asociază cu o frecvență mai înaltă și o mai mare coerență.

Urmând modelul lui Sarfatti, începem să vedem o lume mult mai asemănătoare cu cea descrisă ulterior în acest volum – lumea aurei și a câmpului energetic, în care existăm și dincolo de lumea noastră. Trupurile noastre superioare (frecvențe de aură mai înalte) au un grad superior și sunt mai legate de trupurile superioare ale celorlalți decât trupurile noastre fizice. Înțelegerea noastră progresează spre frecvențe și trupuri superioare, devenim din ce în ce mai conectați la Univers, până ce – în cele din urmă – suntem una cu Universul. Utilizând acest concept, trăirea meditativă se poate defini ca o experiență de a ne ridica conștiința la o frecvență superioară, astfel încât să trăim realitatea trupurilor noastre superioare, înțelegerea noastră superioară și lumile superioare în care existăm.

Deci, să privim acum fenomenele de câmp energetic și să vedem ce ne poate spune știința experimentală.

Capitolul 4 – Recapitulare

1. Cum au influențat vederile științifice conceptul nostru despre sine?

2. De ce ideea de lume fizică fixă nu mai este valabilă în momentul de față?

3. Ce a fost important în contribuțiile lui Faraday și Maxwell privind ideile funcționării lumii?

4. Ce înseamnă „Conexiuni superluminice" și care sunt semnificațiile lor în viețile noastre de zi cu zi?

5. Cum poate ideea de realitate multidimensională să ne ajute să descriem Câmpul Energetic Uman – CEU?

Hrană pentru gândire

6. Imaginați-vă că sunteți holograma. Cum vă lărgește orizontul acest concept?

Capitolul 5

Istoricul cercetării științifice în domeniul câmpului energetic uman

Deși misticii nu au vorbit despre câmpuri energetice sau forme bioplasmatice, tradiția lor de peste cincii mii de ani, din toate părțile globului, este presărată cu observații pe care savanții de-abia acum au început să le facă.

Tradiția spirituală

Adepții tuturor religiilor spun că au văzut lumină în jurul capetelor oamenilor. Cu ajutorul practicilor religioase ca meditația și rugăciunea, se poate ajunge la stări de superconștiință care deschid posibilități Percepției Suprasenzoriale.

Tradiția spirituală indiană, veche de peste 5000 de ani, vorbește despre o energie universală, numită *Prana*. Această energie universală este considerată element de bază și sursă a vieții. Prana, respirația vieții, trece prin toate formele și le dă viață. Yoghinii practică manevrarea acestei energii prin tehnici de respirație și prin exerciții fizice și de meditație pentru a-și menține stările de conștiință și tinerețe multă vreme.

În mileniul 3 a.Ch., chinezii au argumentat ipoteza existenței unei energii vitale, pe care au numit-o *Ch'i*. Toată materia vie sau neînsuflețită este compusă și pătrunsă de această energie universală. *Ch'i* conține două forțe polare: *Yin* și *Yang*. Când *yin* și *yang* sunt în echilibru, sistemul viu se prezintă sănătos. Când nu sunt în echilibru, se manifestă starea de boală. Un *yang* deosebit de puternic are ca rezultat o activitate organică excesivă. Dacă predomină *yin*, funcțiile (organismului) sunt diminuate. Orice dezechilibru rezultă din afecțiune fizică. Vechea artă a acupuncturii se concentrează pe echilibrarea dintre *yin* și *yang*.

Kabala, teosofia evreilor mistici, care își are obârșia în jurul anului 538 a.Ch., se referă la aceleași energii, numindu-le *lumină astrală*.

Tablourile religioase creștine ni-i înfățișează pe Iisus și pe ceilalți sfinți înconjurați de câmpuri de lumină. În *Vechiul Testament* se află numeroase referințe la lumina din jurul oamenilor și apariția ei, dar, de-a lungul secolelor, aceste fenomene și-au pierdut înțelesul originar. De exemplu, statuia lui Michelangelo care îl înfățișează pe Moise reprezintă *Karnaeem* cu două coarne pe cap mai degrabă decât două raze de lumină; după cum se menționează în textul vechi, în ebraică cuvântul înseamnă atât „coarne", cât și „lumină".

John White, în cartea sa *Știința Viitorului*, întocmește o listă de 97 de culturi diferite care se referă la fenomene de aură cu 97 de nume diferite.

Multe învățături ezoterice – cum ar fi vechile texte hinduse – Vedele, Teosofiile, Rosicrucienii[1], medicii amerindieni, budiștii tibetani și indieni, budiștii japonezi Zen, Madam Blavatsky și Rudolph Steiner – ca să menționez doar pe câțiva – descriu în detaliu Câmpul Energetic Uman. Recent, multe persoane cu pregătire științifică modernă au putut adăuga observații concrete, fizice.

Tradiția științifică din anul 500 a.Ch. până la sfârșitul secolului 19

Ideea unei energii universale care străbate toată natura a fost susținută de către mulți savanți occidentali de-a lungul istoriei. Această energie vitală, percepută ca un corp luminos, a fost menționată prima dată în literatura occidentală, de către pitagorieni, în jurul anului 500 a.Ch. Ei susțineau că lumina poate pro-

[1] Membrii grupării ezoterice Rosicrucian Order sau Rosae Crucis.

duce o varietate de efecte în organismul uman, inclusiv vindecarea.

Cărturarii Boirac și Liebeault, la începutul secolului al 12-lea, și-au dat seama că ființele umane au energii care pot cauza interacțiuni între indivizi, de la distanță. Ei au relatat cum o persoană poate avea efecte „sanătoase" sau „nesănătoase" asupra alteia, prin simpla prezență. Cărturarul Paracelsus, din Evul Mediu, a numit această energie *Illiaster* și a spus că *Illiaster* se compune atât din *forță vitală*, cât și din *materie vitală*. Matematicianul Helmont a vizualizat, în jurul anului 1800, un fluid universal care străbate întreaga natură și nu este o materie trupească sau palpabilă, ci *spirit vital pur*, care penetrează toate organismele. Leibnitz, matematicianul, a scris că toate elementele esențiale ale Universului sunt centre de forță conținând propriile izvoare de mișcare. Alte proprietăți ale fenomenelor de energie universală au fost observate pe la 1800 de către Helmont și Mesmer, care s-au ocupat mai întâi de mesmerism, devenit apoi hipnotism. Ei au arătat că obiectele animate și neînsuflețite pot fi încărcate cu acest „fluid" și că trupurile materiale pot exercita influențe unele asupra celorlalte de la distanță. Aceasta sugerează că ar putea exista un câmp, asemănător – în anumite privințe – celui electromagnetic.

Contele Wilhelm von Reichenbach și-a petrecut 30 de ani, pe la mijlocul secolului al 19-lea, făcând experiențe cu acest „câmp", pe care l-a denumit forța „odică". El a descoperit că aceasta manifestă multe proprietăți similare celor ale câmpului electromagnetic descris de către James Clerk Maxwell la începutul secolului al 19-lea. În același timp, a descoperit că multe proprietăți sunt specifice numai acestei forțe odice și a stabilit că polii unui magnet arată nu numai polaritate magnetică, ci și o polaritate unică, asociată acestui câmp odic. Alte obiecte, cum ar fi cristalele, manifestă tot o unică polaritate, cu toate că nu sunt magnetice. Polii câmpului de forță odică au proprietăți subiective de „fierbinte, roșu și neplăcut" sau „albastru, rece și plăcut" pentru observatorii sensibili. Mai mult: a determinat faptul că polii nu atrag, ca în electromagnetism, a aflat că datorită forței odice polii care se plac se atrag, adică ceea ce se aseamănă se atrage. După cum vom vedea mai târziu, acesta este un fenomen de aură foarte important.

Von Reichenbach a studiat relația dintre radiațiile electromagnetice ale soarelui și concentrările de câmp odic. Astfel, a observat că cea mai mare concentrare de acest fel de energie se află în spectrul solar de roșu și albastru-violet. Von Reichenbach a afirmat că sarcinile contrare produc senzații subiective de căldură și frig de intensitate diferită, pe care a putut să le relaționeze tabelului periodic printr-o serie de teste oarbe. Toate elementele electropozitive au produs senzații subiective de căldură și neplăcere; toate elementele electronegative au dat senzații de răcoare și plăcute, cu un grad de intensitate potrivit locului lor în tabelul periodic. Aceste senzații, variind de la cald la rece, corespund culorilor spectrului care variază de la roșu la indigo.

Von Reichenbach a descoperit că acest câmp odic poate fi transmis prin fire metalice, că viteza de propagare este foarte mică (aproximativ 4 metri sau 13 picioare pe secundă) și că viteza pare să depindă mai degrabă de densitatea masei materialului decât de conductibilitatea electrică a materialului. În plus: obiectele pot fi încărcate cu această energie, într-un mod similar câmpului electric. Alte experimente au demonstrat că parte din acest câmp poate fi focalizat de lentile ca și lumina, în timp ce altă parte se scurge pe lângă lentile, în jurul obiectelor plasate în calea lui. Această parte reflectată a câmpului odic va reacționa asemănător flăcării unei lumânări aflate între curenți de aer, ceea ce sugerează ideea compoziției sale, similară cu cea a fluidului gazos. Experințele enumerate ne prezintă câmpul de aură încărcat de proprietăți ce sugerează că este format atât din particule asemănătoare substanțelor lichide, cât și din energie ca undele de lumină.

Von Reichenbach a descoperit că forța din trupul uman produce o polaritate similară celei prezente în cristale. Bazându-se pe probe experimentale, el a descris partea stângă a corpului uman ca fiind polul negativ, și pe cea dreaptă ca pozitiv. Conceptul lui este similar principiului de *yin* și *yang* al vechilor chinezi.

Observații făcute de medici în secolul 20

Putem vedea din paragrafele precedente că studiile efectuate până în secolul 20 au fost conduse cu scopul de a observa diferitele caracteristici ale câmpului de energie care încon-

joară oamenii și celelalte obiecte. Din 1900 încoace, mulți medici s-au interesat din ce în ce mai mult de fenomen.

În 1911, medicul dr. William Kilner și-a publicat lucrările cu privire la „Câmpul Energetic Uman" observat pe ecrane și cu filtre color. El a descris prezența unor formațiuni cețoase în jurul trupurilor în trei zone: a) un strat întunecat cam de jumătate de centimetru (1/4 inch) foarte aproape de piele, înconjurat de b) un strat mai vaporos, radiind perpendicular din trup și c) cumva mai depărtată de corp – o luminozitate exterioară, delicată, fără un contur definit, cam de vreo 15–16 cm (6 inch[1]).

Kilner a descoperit că prezența „aurei", cum a denumit-o el, diferă substanțial de la o persoană la alta, depinzând de vârstă, sex, performanțe mentale și sănătate. Unele afecțiuni apar ca pete sau neregularități ale aurei, ceea ce l-a determinat pe Kilner să formeze un sistem de diagnosticare pe baza culorii, compoziției, volumului și înfățișării generale a învelișului. Câteva dintre afecțiunile depistate în acest fel au fost infecțiile hepatice, tumorile, apendicita, epilepsia și dezechilibrele psihice, cum ar fi isteria.

La mijlocul secolului al 20-lea, dr. George De La Warr și dr. Ruth Drawn au creat noi instrumente pentru a detecta radiațiile țesuturilor vii. S-a inventat Radionica, un sistem de detectare, diagnoză și vindecare la distanță, cu ajutorul câmpului energetic uman. Cele mai impresionante realizări ale lor sunt imaginile obținute folosind drept antenă părul pacientului. Aceste imagini evidențiază formațiuni interne ale unor afecțiuni în țesutul viu, cum ar fi tumori și chisturi la ficat, tuberculoza și tumori maligne pe creier. Chiar și un făt de trei luni a putut fi filmat în uter.

Dr. Wilhelm Reich, psihiatru și coleg cu Freud, la începutul secolului al 20-lea, s-a interesat de o energie universală pe care a numit-o „orgon". El a studiat dereglările fluxului de orgon din corpul omenesc în timpul afecțiunilor fizice și psihice. Reich a perfecționat o modalitate de psihoterapeutică, în care a cuprins tehnicile de analiză ale lui Freud pentru descoperirea inconștientului, împreună cu tehnici fizice de eliberare a blocajelor de flux de energie orgon din trup. Eliberând aceste blocaje de energie, Reich a putut limpezi stările negative emoționale și mentale.

În perioada 1930–1950, Reich a făcut experimente cu aceste energii folosind cele mai moderne instrumente medicale și electronice la vremea aceea. El a observat această energie pulsând în aer și în jurul tuturor obiectelor animate și neînsufletite. Construind un microscop de înaltă definiție, a putut vedea pulsațiile energiei orgon radiind de la microorganisme. Reich a construit o multitudine de aparate pentru studiul câmpului de orgon. Unul dintre acestea este un „acumulator" capabil de a concentra energia orgon, pe care l-a folosit pentru a încărca obiectele cu această energie. Reich a observat că un tub cu descărcare în vid conduce curentul electric cu o viteză considerabil mai scăzută decât cea normală, după ce a fost încărcat cu energie din acumulator un timp îndelungat. Dar nu numai atât; Reich susținea că plasând un izotop radioactiv în acumulatorul de orgon se poate lungi perioada de înjumătățire nucleară a acestuia.

Dr. Lawrence Bendit și Phoebe Bendet au făcut observații științifice atente ale CEU și au asociat forma acestor câmpuri de suflet cu evoluția sănătății și cea a vindecării. Munca lor pune accentul pe aflarea și înțelegerea puternicelor forțe formative eterice care constituie fundamentul sănătății și tămăduirii trupului.

Dr. Schafica Karagulla a corelat observațiile vizuale ale unor extrasenbili cu deranjamentele fizice. De exemplu, o clarvăzătoare – pe nume Dianne – a putut vedea forma energiei persoanelor bolnave. Ea a descris foarte pe înțeles cum afecțiunile se întind de la boli ale creierului până la blocări ale coloanei vertebrale. Aceste observații ale corpului eteric dezvăluie un trup cu energie sau câmp vital care formează o matrice ce se întrepătrunde cu materia (textura fizică) a trupului fizic compact ca o rețea strălucitoare din raze luminoase. Această matrice energetică este structura de bază pe care se edifică și de care se ancorează materialul fizic al țesutului. Fizicul există ca atare numai datorită acestui câmp vital, care-l susține.

Dr. Karagulla a corelat deranjamentele de chakră cu starea de boală. Dianne a descris, de exemplu, charka gâtului unui pacient ca prea activă, de culoare roșu și gri-șters. Când a privit tiroida, aceasta era moale și foarte spongioasă. Partea dreaptă a tiroidei nu funcționa la fel de bine ca cea stângă. Acest pacient avea

[1] *Inch* (engl.): unitate de măsură corespunzând a 2,54 cm – *incie, țol* (n. tr.)

diagnosticul (stabilit prin tehnici medicale normale) „boala lui Graves", ceea ce presupune o tiroidă mărită, cu lobul drept mai dezvoltat decât cel stâng.

Dr. Dora Kung, președinta Secției Americane a Societății Teosofice, a lucrat mulți ani ca medic și tămăduitor. În studiul *Aspectele Spirituale ale Artei Tămăduirii*, a afirmat: „Când câmpul vital este sănătos, el are un anumit ritm normal" și: „Fiecare organ al corpului are ritmul său energetic corespunzător în câmpul eteric. Sferele diferitelor organe interacționează pe diferite unde, de parcă ar avea loc un transfer; când organismul este întreg și sănătos, aceste unde trec ușor de la un organ la altul. În cazul unor afecțiuni, undele, ca și nivelurile de energie se schimbă. De exemplu, urma apendicelui după operația de apendicită se poate percepe în câmp. Țesuturile fizice care acum sunt legate unul de celălalt manifestă un transfer alterat de energie față de cel din timpul existenței apendicelui. În fizică, fenomenul se numește «impedanță corespunzătoare sau necorespunzătoare», ceea ce înseamnă că permite energiei să curgă ușor prin toate țesuturile. Chirurgia sau boala schimbă această corelație de impedanță. Energia nu mai este transferată, ci este – într-o oarecare măsură – risipită."

Dr. John Pierrakos a inventat un sistem de diagnosticare și tratament ale deranjamentelor, bazat pe observații vizuale și cu ajutorul pendulului, ale CEU. Informațiile aflate prin observarea câmpurilor de energie se combină cu metode psihoterapeutice de bioenergie și cu munca de concepție desfășurată de Eva Pierrakos. Acest proces, numit Energetică de Miez, este un proces unitar de tămăduire internă, care concentrează munca de apărare a ego-ului și personalității cu scopul de a debloca energiile trupului. Energetica de Miez caută să echilibreze toate corpurile (fizic, eteric, emoțional, mental și spiritual), pentru a efectua o vindecare armonioasă a întregii persoane.

Din cele arătate mai sus și din alte materiale, am ajuns la concluzia că emisiile de lumină ale corpului omenesc sunt strâns legate de starea de sănătate. Pentru ca aceste informații să fie puse la dispoziția medicilor, ca ei să poată diagnostica precis și să poată folosi energia pentru tratament, cred că este important să găsim un mijloc de măsurare a acestor emisii de lumină cu instrumente de precizie.

Colegii mei și cu mine am condus un număr de experimente în vederea măsurării CEU. Într-unul dintre acestea, dr. Richard Dobrin, dr. John Pierrakos și eu am măsurat nivelul de lumină cu o lungime de unde de aproximativ 250 de manometri într-o încăpere întunecată, înainte, în timpul cât și după ce s-au aflat persoane acolo. Într-unul dintre cazuri, nivelul luminii a scăzut pur și simplu. În camera întunecată se aflase o persoană epuizată și disperată. În altă experiență, efectuată la Clubul de Parapsihologie al Națiunilor Unite, am fost în stare să redăm câmpul aurei, pe un televizor alb–negru, folosind un dispozitiv numit colorizor. Acest aparat dă posibilitatea unei mari amplificări a variațiilor de intensitate luminoasă din jurul trupului. Altă dată, la Universitatea Drexel, împreună cu dr. William Edison și Karen Gestla (o extrasenzitivă care a lucrat cu dr. Rhine la Universitatea Duke multă vreme), am reușit să afectăm – fie să curbăm, fie să atenuăm – o rază laser de doi milivați, cu ajutorul energiei aurei. Toate aceste experiențe au venit în sprijinul dovedirii că *există* câmpuri de energie, nefiind însă concludente. Rezultatele au apărut pe rețeaua de televiziune națională NBC, dar alte cercetări nu s-au mai făcut, din lipsă de fonduri.

În Japonia, Hiroshi Motoyama a putut măsura nivele joase de lumină emise de persoane care au practicat yoga mulți ani. El a lucrat într-o cameră întunecată, folosind un aparat foto pentru nivel de lumină redus.

Dr. Zheng Rongliang, de la Universitatea Lanzhou din Republica Populară Chineză, a măsurat energia (numită „Qi" sau „Ch'i") radiată de trupul omenesc prin utilizarea unui detector bilogic construit dintr-o nervură de frunză conectată la un dispozitiv fotocuantic (un aparat care măsoară lumina de joasă intensitate). El a studiat emanațiile câmpului energetic ale unui maestru al Qigong (Qigong este un vechi exercițiu chinezesc pentru menținerea sănătății) și emanațiile de câmp energetic ale unui clarvăzător. Rezultatele studiilor sale arată că sistemul de detectare răspunde radiației sub formă de pulsații. Pulsația emanată de mâna maestrului în Qigong diferă mult de aceea a clarvăzătoarei.

La Institutul Nuclear din Șanhai al Academiei Sinica s-a demonstrat că unele emanații de forță vitală ale maeștrilor în Qigong par să aibă o undă portoare fluctuantă de foarte joasă frecvență. În unele cazuri, Qi a fost detectat ca

flux de microparticule. Mărimea acestor particule e cam de 60 de microni diametru și au o viteză de 20–50 cm/secundă (sau 8–20 inch/secundă).

Cu câțiva ani în urmă, un grup de savanți sovietici de la Institutul de Bioinformatică al lui A.S. Popov au descoperit că organismele vii emit vibrații energetice pe o frecvență cuprinsă între 300 și 2000 de nanometri. Ei au numit această energie „biocâmp" sau „bioplasmă" și afirmă că persoanele capabile de transfer bioenergetic au un biocâmp mult mai vast și mai puternic. Aceste descoperiri au fost confirmate și de Academia de Științe Medicale din Moscova și sprijinite de cercetători din Marea Britanie, Olanda, Germania și Polonia.

Cel mai emoționant studiu privitor la aura umană pe care l-am văzut a fost întocmit de dr. Valorii Hunt și alți colaboratori de la UCLA. Într-o lucrare despre efectul trecerii mâinilor deasupra trupului și psihicului (Studiul Câmpului Energetic Neuromoscular Structural și Considerațiuni Emoționale), ea a consemnat frecvența semnalelor de minivoltaj ale trupului în timpul unor ședințe de tămăduire cu ajutorul mâinilor. Pentru a face aceste înregistrări, a folosit electrozi normali din argint plasați direct pe piele. Concomitent cu înregistrarea semnalelor electronice, Rosalyn Bruyere de la Centrul de Vindecare cu Ajutorul Luminii, din Glendale, California, a observat aurele atât ale vindecătorului, cât și ale celui tămăduit. Comentariile sale au fost înregistrate pe același magnetofon, împreună cu datele electronice. Ea prezintă culoarea, forma și mișcările energetice ale chakrei și norii de aură aferenți. Apoi, savanții au analizat matematic modelele de unde revelate de analiza lui Fourier și ale analizei asupra frecvenței sonogramei. Amândouă au dat rezultate spectaculoase. Formațiuni clare de unde și frecvențe corespundeau culorilor descrise de rev. Bruyere. Cu alte cuvinte, când rev. Bruyere a observat culoarea albastru a aurei într-un anume loc, măsurătorile electronice au arătat întotdeauna lungimea de undă și corespunzătoare albastrului și frecvența în același loc. Dr. Hunt a repetat experimentul, cu alți șapte cititori de aură. El a observat că nuanța aurei corespunde cu frecvența culorii respective. Rezultatele cercetărilor începute în februarie 1988 – și care se continuă încă – arată următoarele corespondențe între culori și frecvențe (Hz = herț, sau cicli/secundă):

Albastru	250–275 Hz plus 1200 Hz
Verde	250–475 Hz
Galben	500–700 Hz
Portocaliu	950–1050 Hz
Roșu	1000–1200 Hz
Violet	1000–2000, plus 300–400 Hz; 600–800 Hz
Alb	1100–2000 Hz

Benzile de frecvență, cu excepția benzilor speciale ale albastrului și violetului, sunt în ordine inversă față de ordinea culorilor din curcubeu.

Dr. Hunt Spune: „De-a lungul secolelor, în timpul cărora extrasensibilii au văzut și descris emisiile aurei, aceasta este prima probă electronică obiectivă de frecvență, amplitudine și timp care validează observațiile lor subiective cu privire la descărcarea de culoare".

Faptul că frecvențele de culoare descoperite aici nu se suprapun celor ale luminii nu neagă aceste descoperiri. Când ne dăm seama că ceea ce vedem drept culoare este scala de frecvență percepută de ochi, denumită culoare, nimic nu ne mai poate arăta că centrele de prelucrare ale ochiului și creierului interpretează culorile de înaltă frecvență. Criteriul de bază pentru experimentul de culoare este interpretarea vizuală. Și totuși, cu instrumente perfecționate, înregistrările și tehnica de producere a datelor se vor îmbunătăți, încât aceste date care în prezent ajung până la 1500 Hz vor conține de fapt frecvențe mult mai înalte.

Dr. Hunt a mai afirmat că „chakrele au în permanență culorile descrise de literatura metafizică, cum ar fi: roșu – kudalini; portocaliu – hipogastric; glaben – splină; verde – inimă, albastru – gâtlej, violet – ochiul al treilea, și alb – creștetul capului. Activitatea anumitor chakre se pare că declanșează activitatea altora. Chakra inimii este de departe cea mai activă. Subiecții au avut multe amintiri, imagini și experiențe emoționale legate de diferite suprafețe ale corpului peste care mi-am trecut mâinile. Aceste descoperiri ne fac să credem că memoria trăirilor rămâne înmagazinată în țesuturile trupului.

De exemplu, dacă se trec mâinile peste picioarele cuiva, pot apărea experiențele din copilărie, de exemplu, când a fost învățat să folosească oliță. Și nu numai că își amintește, ci și retrăiește emoțional experiența. De multe ori, părinții încearcă să-i învețe pe copii să

meargă la oliță înainte ca trupul copilului să facă legăturile dintre creier și mușchi pentru a-și controla realmente sfincterul care determină eliminarea. În caz că nu-și poate controla fiziologic sfincterul, el va înlocui acțiunea strângând mușchii coapselor, ceea ce duce la stresarea și tensionarea organismului. De multe ori, tensiunea este menținută, din obișnuință, întreaga viață sau până ce este dezobișnuit prin bioenergie ori „învăluire"[1]. Un alt exemplu de memorie a unei tenisuni este „umerii aduși". Obiceiul se datorește fricii sau neliniștii. V-ați întrebat vreodată de ce vă e teamă că nu veți reuși sau ce credeți că s-ar întâmpla atunci?

Concluzii

Dacă definim CEU ca fiind toate câmpurile și emanațiile trupului uman, vom vedea că multe dintre componentele binecunoscute ale CEU au fost măsurate în laborator. Acestea sunt componentele electrostatice, magnetice, electromagnetice, sonice, termice și vizuale CEU. Toate aceste măsurători sunt compatibile proceselor fizilogice normale ale corpului și le depășesc, oferind „vehicolul" fizic uman.

Măsurătorile efectuate de dr. Hunt arată frecvențe fixe pentru culori diferite ale aurei. Ele pot avea valori mai ridicate, ce nu au fost înregistrate, din cauza limitelor tehnice ale echipamentului de laborator implicat.

Măsurătorile făcute mai sus arată, de asemenea, că CEU este deosebit ca natură și are o mișcare asemănătoare fluidelor, ca cea a curenților de apă sau de aer. Aceste particule sunt extrem de fine, chiar subatomice după unii cercetători. Când miniparticulele încărcate se mișcă împreună sub formă de nori, ele sunt denumite de obicei de către fizicieni „plasmă". Plasma se supune unor legi fizice, ceea ce i-a determinat pe fizicieni să o considere ca pe o stare între energie și materie. Multe dintre proprietățile CEU măsurate în laborator sugerează o a cincea stare a materiei, pe care unii savanți o numesc „bioplasmă".

Aceste studii arată că modelul obișnuit al corpului constituit din sisteme (cum ar fi cel digestiv) este insuficient. Trebuie avut în vedere un model suplimentar, bazat pe concepția unui câmp de energie organizat. Modelul unui câmp electromagnetic complicat (CEM) nu servește pe deplin acestui scop. Multe dintre fenomenele psihice asociate lui CEU, cum ar fi premoniția sau conștientizarea informațiilor privind o viață trecută, nu se pot explica doar cu ajutorul modelului CEM.

Potrivit dr. Hunt, trupul poate fi „vizualizat printr-un concept quantic de energie care își are tulpina în natura atomică celulară a funcțiilor corpului, care străbate toate sistemele și țesuturile". Ea sugerează că ar putea fi vorba de vederea holografică a CEU. „Conceptul de hologramă apărut în fizică și în cercetarea psihologică pare să reprezinte o vedere cosmică unitară adevărată a realității, care atrage după sine reinterpretarea tuturor descoperirilor bilogice pe un alt plan."

Marilyn Ferguson a afirmat în *Buletin Mental* că „modelul holistic a fost descris ca o »paradigmă inițială«, o teorie integralistă cuprinzând știința și spiritul necuprinse în canoane. Iată, în sfârșit, o teorie care unește biologia cu fizica, într-un sistem deschis."

Capitolul 5 – Recapitulare

1. Cum a fost măsurat CEU?

2. Când au aflat oamenii prima dată despre fenomenele de aură?

3. Când a fost observat prima dată fenomenul de aură în secolul 19, și de către cine?

4. Cum depășește fenomenul CEU știința contemporană?

5. Care este explicația pentru CEU, din punct de vedere științific?

[1] Trecerea mâinilor pe deasupra trupului.

Capitolul 6

Câmpul Energetic Universal

Când, devenită adult, am început din nou să văd câmpurile de energie ale vieții, am fost sceptică și nelămurită. Nu citisem încă (literatura la care se referă cele două capitole anterioare), nici nu primisem vreun fel de îndrumare ca cele la care se referă capitolul 3. Desigur, ca om de știință, cunoșteam câte ceva despre câmpurile de energie, dar aceste cunoștințe erau ceva impalpabil, impersonale și diferite față de formele matematice. Chiar existau? mă întrebam. Aveau vreo semnificație? Oare nu era propria mea imaginație? Existau pentru că îmi doream eu așa ceva, sau experimentam într-adevăr o altă dimensiune a realității, cu un înțeles și o ordine ce mă ajutau să înțeleg întâmplările prezente ale vieții mele, de fapt – viața ca întreg?

Citisem despre miracole, dar ele toate avuseseră loc cândva, în trecut, și se întâmplaseră unor persoane pe care nu le cunoșteam. Multe păreau zvonuri sau rodul imaginației. Fizicianul din mine avea nevoie de observație și experiment pentru a dovedi că aceste fenomene sunt sau nu „reale". Așa că am început să culeg date, adică trăiri personale, să văd dacă se potrivesc vreunei forme sau unui sistem logic, ca în fizică. Credeam, ca și Einstein, că „Dumnezeu nu joacă zaruri cu Universul".

Am descoperit că fenomenele observate sunt foarte asemănătoare lumii cu care m-am familiarizat, bine ordonate ca formă, aspect și culoare și se bazează, de asemenea, pe relația cauză – efect. Dar mai exista întotdeauna ceva; rămânea întotdeauna ceva necunoscut, inexplicabil – un mister. Am ajuns să-mi dau seama cât de plictisitoare ar fi viața fără misterul, necunoscutul dănțuind în fața noastră pe măsură ce înaintăm prin ... ce? Timp și spațiu? Iată cum gândeam. Acum îmi dau seama că inaintăm printre trăirile noastre personale ale „realității" – gândind, simțind, pipăind, existând, contopindu-ne doar pentru a ne implica iar în dansul infinit al transformării, pe măsură ce sufletul se formează, crește și se îndreaptă către Dumnezeu.

Ceea ce am observat se corela cu conținutul multor cărți de ezoterism – având ca subiect aura și câmpurile energetice. Culorile se potriveau, mișcările, forma și aspectul se corelau și ele. Majoritatea lucrărilor de specialitate le-am citit după ce îmi făcusem propriile observații, de parcă cineva nevăzut m-a asigurat că mai întâi am trăit un fenomen și apoi acesta a fost confirmat prin lectură, ca să mi-l pot prefabrica cu ajutorul vreunei cărți. Acum cred cu tărie în această experiență de călăuzire care îmi parcurge și pătrunde viața întreagă precum un cântec, purtându-mă mereu spre noi experiențe, noi lecții, pe măsură ce cresc și mă dezvolt ca ființă umană.

Exerciții pentru „a vedea" Câmpurile Universale de Energie Vitală

Cel mai ușor mod de a începe observarea câmpului energetic este pur și simplu să ne relaxăm, întinzându-ne pe spate, în iarbă, într-o zi însorită de vară și să privim cerul albastru senin. După câtva timp vom reuși să vedem bobițe de orgon jucând în fața ochilor noștri, pe fundalul firmamentului. Ele seamănă cu niște bile minuscule albe, câteodată având un punctișor negru, care apar timp de o secundă, două, lăsând în urma lor dâre mititele și apoi dispărând. Dacă le observăm în continuare vom începe să vedem că întreg spațiul pulsează într-un ritm sincronizat. În zilele însorite, aceste biluțe de energie vor fi strălucitoare și iuți. În zilele noroase, vor fi mai transparente, se vor mișca mai lent și vor fi mai puține. În zilele cețoase sunt și mai puține, întunecate și se mișcă foarte încet. Atunci sunt descărcate. Am observat că cele mai abundente și mai strălucit încărcate particule se află în Alpii Elvețieni, unde există multe zile

însorite, iar zăpada acoperă totul cu un strat gros. Se pare că soarele este cel care încarcă globulețele.

Acum, să ne îndreptăm privirea către vârfurile copacilor profilați pe cerul albastru; vedeam o ceață verzuie în jurul lor. Curios, s-ar putea să nu observăm particule în această ceață... Dar dacă privim mai îndeaproape, vom vedea globulețele de la marginea acestei ceți schimbându-și mișcarea șerpuită și intrând în aura copacului, unde dispar. Se pare că aura copacului absoarbe aceste particule mititele. Aura verzuie a copacului apare când acestuia îi dau frunzele, primăvara și vara. La începutul primăverii, aura majorității copacilor are o nuanță rozaliu-roșiatică, asemănătoare culorii mugurilor.

Dacă ne uităm cu atenție la o plantă de casă vom observa un fenomen similar. Puneți planta la lumină puternică, pe un fundal întunecat. Veți vedea dungi albastru-verzui izbucnind din plantă de-a lungul frunzelor, în direcția de creștere. Vor izbucni deodată, apoi culoarea se va estompa, doar ca să izbucnească din nou, poate în altă parte a plantei. Aceste dâre vor reacționa la apropierea palmelor noastre sau a unui cristal. Îndepărtând cristalul de plantă vom vedea cum aura plantei și aura cristalului se lungesc pentru a se menține în legătură. Ele se atrag. (Vezi fig. 6–1: Efectul cristalului de lapis-lazuli asupra aurei plantei.)

Am încercat odată să văd fenomenul de fantomă a frunzei despre care s-a vorbit atâta în fotografia kirliană. Cu ajutorul fotografiilor kirliene, oamenii au reușit să fotografieze frunza întreagă după ce fusese tăiată jumătate din ea. Am observat aura frunzei. Era de culoare albăstrui. Când am tăiat frunza, aura întregii frunze s-a transformat într-un maro sângeriu. Mi-a părut rău și mi-am cerut scuze față de plantă. Când, după un minut, două, culoarea albăstrui s-a restabilit, am văzut semnul clar al părții lipsă, dar nu la fel de clar ca în fotografiile kirliene. (Vezi fig. 6–2: Verificarea efectului de frunză-fantomă.)

Și obiectele neînsufletite au aură. Majori-

Figura 6–1: Efectul cristalului de lapis-lazuli asupra aurei plantei

tatea se îmbibă de energia proprietarului lor și radiază această energie. Pietrele și cristalele prezintă aure interesante, cu multe straturi și structuri complicate, ce se pot folosi în tămăduire. De exemplu, ametistul are o aură aurie, cu raze aurii radiate de fațetele lui naturale.

Caracteristici ale Câmpului Energetic Universal (CEU)

După cum am arătat în capitolul 5, CEU se cunoaște și a fost observat de secole. Subiectul este tratat de la începutul istoriei. Fiecare cultură i-a dat un nume și l-a privit dintr-un anumit punct de vedere. Descriind ce-au observat, toți au înșiruit proprietăți de bază similare ale CEU. Pe măsură ce vremurile au evoluat, cultura occidentală a început să investigheze CEU mai riguros.

Echipamentul științific devenind din ce în ce mai sofisticat, putem acum să măsurăm calitățile mai subtile ale CEU. Din aceste investigații vedem că CEU este, probabil, compus dintr-o energie nedefinită anterior de științele occidentale sau poate o materie dintr-o substanță mai fină decât gândim noi. Dacă definim materia drept energie condensată, CEU poate exista *între* ceea ce considerăm noi acum a fi tărâmul materiei și acela al energiei. Așadar, unii savanți se referă la fenomenul de CEU numindu-l bioplasmă.

Dr. John White și dr. Stanley Krippner au întocmit o listă cu multiplele proprietăți ale CEU. Câmpul Energetic Universal întrepătrunde spațiul, obiectele animate și neînsuflețite și leagă toate obiectele între ele; plutește de la un obiect la altul, iar densitatea lui variază invers proporțional cu distanța până la sursă. Urmează legile inducției armonioase și ale rezonanței simpatice – fenomen care se produce la atingerea diapazonului: spațiul de lângă el va începe să vibreze cu aceeași frecvență, emițând același sunet.

Observațiile vizuale ne dezvăluie că acest câmp este foarte bine organizat – într-o serie de particule geometrice, puncte de lumină pulsând izolat, spirale, rețele, linii, scântei și nori. Pulsează și poate fi simțit la pipăit, gust, miros, iar persoanele extrasensibile îl pot auzi și vedea.

Cercetătorii din acest domeniu susțin că CEU este fundamental sinergetic, adică acționează simultan în agenți separați care împreună au un rezultat total mai mare decât suma efectelor lor luate separat. Acest câmp este opus entropiei – termen folosit pentru descrierea fenomenului de degradare lentă observat atât de des în realitatea fizică, distrugerea formei și ordinii. CEU are efect de organizare asupra materiei – construiește forme. El pare să existe în mai mult de trei dimensiuni. Orice schimbare din lumea mate-

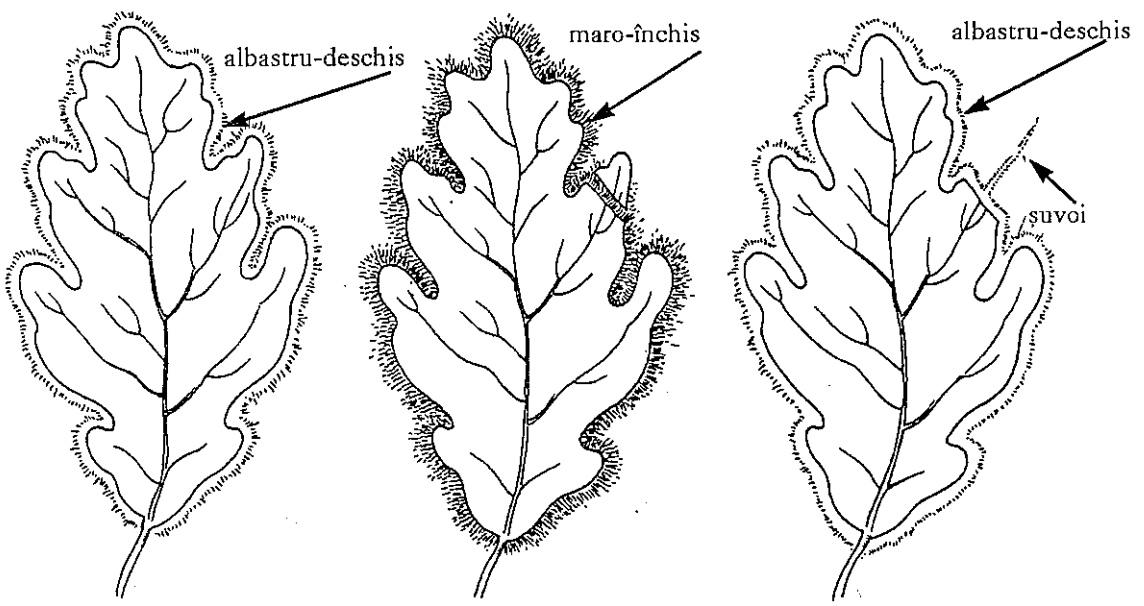

Figura 6–2: Verificarea efectului de „frunză-fantomă"

rială e precedată de o schimbare a acestui câmp. CEU este întotdeauna asociat cu formele de conștiință, de la cea mai înaltă la cea mai rudimentară. Conștiința foarte dezvoltată este asociată „vibrațiilor înalte" ale energiei.

Observăm că, într-un fel, CEU nu este chiar atât de diferit de tot ce cunoaștem în natură, dar ne face să-i cuprindem cu mintea toate proprietățile. Pe de o parte, este ceva „normal" cum ar fi sarea sau piatra – are proprietăți pe care le putem defini prin metode științifice normale; pe de altă parte, dacă pătrundem mai adânc în natura lui, scapă explicațiilor științifice normale. Devine iluzoriu. Credem că l-am „înregimentat" la un loc cu electricitatea și alte fenomene mai puțin convenționale, ca apoi să ne scape din nou din mână și să iște întrebarea: „Ce este de fapt? Căci ce este, de fapt, electricitatea?"

CEU există în mai mult de trei dimensiuni. Ce înseamnă asta? Este sinergetic și construiește forme. Fapt contrar celei de-a doua legi a termodinamicii, care stipulează că entropia crește mereu, susținând că în Univers dezordinea este în creștere și că nu poți scoate dintr-un obiect mai multă energie decât ai pus. (Nu s-a construit niciodată un perpetuum mobile.) Dar nu acesta este cazul cu CEU. Se pare că el creează energie încontinuu. Ca un corn al abundenței, rămâne întotdeauna plin, indiferent cât am lua din el. Este un concept incitant și ne dă speranțe cu privire la viitor atunci când riscăm să ne cufundăm din ce în ce mai adânc în pesimismul evului nuclear. Poate că într-o zi vom fi capabili să construim o mașină, să o conectăm la energia CEU și să obținem toată energia de care avem nevoie fără a fi amenințați de spectrul vătămării noastre.

Capitolul 6. Recapitulare

1. Ce este o aură?
2. O monedă are aură?
3. Ce nu are aură?
4. Descrieți CEU.

Capitolul 7

Câmpul Energetic Uman sau aura umană

Câmpul Energetic Uman – manifestarea energiei umane – este intens implicat în viața omului. El poate fi descris ca un halou luminos ce înconjoară corpul omenesc și îl pătrunde, emite radiația sa proprie și este de obicei numit „aură". Aura este acea parte a Câmpului Energetic Universal asociată obiectelor. Aura omenească sau CEU este acea parte a Câmpului Energetic Universal asociat corpului omenesc. Bazându-se pe observațiile făcute, cercetătorii au creat modele teoretice care împart aura în câteva structuri, purtând câteodată denumirea de „corpuri", se penetrează și se înconjoară unul pe altul cu straturi succesive. Fiecare „corp" superior este compus din substanțe mai fine și „vibrații" mai înalte decât corpul pe care îl înconjoară și pătrunde.

Exercițiu pentru a vedea aura umană

Cel mai ușor mod de a începe să simțiți CEU se realizează prin următoarele exerciții: Dacă vă aflați într-un grup de oameni, faceți un cerc și țineți-vă de mâini. Permiteți energiei câmpului dumneavoastră auric să plutească în jurul cercului. Simțiți acest flux plutind un timp. Încotro se îndreaptă? Observați în ce direcție simte vecinul dumneavoastră că se îndreaptă. Se corelează cu ce simțiți? Acum, fără a schimba nimic și fără a mișca mâinile, opriți fluxul de energie. Mențineți-l oprit pentru un timp (toți în același timp) și apoi lăsați-l din nou să curgă. Mai încercați. Simțiți deosebirea? Când vă place mai mult? Acum, faceți același lucru numai cu un partener. Stați unul vizavi de celălalt și atingeți-vă palmele. Lăsați energia să curgă în mod natural. Încotro se îndreaptă energia? Trimiteți energia către palma stângă. Apoi permiteți-i să vină în cea dreaptă. Schimbați. Acum opriți fluxul. După aceea încercați să împingeți cu ambele palme o dată. Acum absorbiți-o cu ambele palme. Împingerea, absorbția și oprirea sunt trei moduri de bază pentru a manevra energia în tămăduire. Exersați-le.

Lăsați mâinile să zacă libere; țineți palmele una în fața celeilalte, la depărtare de 5–6 până la 25 cm. Mișcați ușor palmele înainte și înapoi, mărind și micșorând distanța dintre ele. Între palmele dumneavoastră se creează ceva. Simțiți? Ce senzație aveți? Acum, îndepărtați mai mult palmele, cam la 30 de cm una de alta. Apropiați-le din nou, până ce simțiți o presiune care vă împinge palmele, astfel încât să folosiți puțină forță pentru a vi le uni. Acum ați atins marginile unuia dintre câmpurile dumneavoastră de energie. Dacă palmele sunt la o distanță de aproximativ 25 cm – 3 cm ați atins marginile corpului eteric (primul strat al aurei). Dacă palmele sunt la 7–10 cm depărtare, ați atins marginile corpului emoțional (al doilea strat al aurei). Cu foarte multă atenție, aduceți mâinile mai aproape, până ce simțiți într-adevăr marginile exterioare ale corpului emoțional sau câmpul de energie al palmei drepte atingând pielea palmei stângi. Mișcați palma dreaptă cu 2 centimetri și jumătate mai aproape de palma stângă. Simțiți furnicătura pe dosul palmei stângi, când vi-l atinge câmpul de energie. Câmpul de energie al palmei drepte a trecut prin palma stângă!

Depărtați palmele și țineți-le la o distanță de vreo 15 cm. Îndreptați arătătorul de la mâna dreaptă către palma stângă, păstrând o distanță de 2–3 cm între ele. Acum faceți cercuri pe palmă. Ce simțiți? Vă gâdilă? Ce e?

Cu o lumină estompată în cameră, țineți palmele astfel ca vârfurile degetelor să se îndrepte unele către celelalte. Țineți palmele în fața ochilor la o distanță de aproximativ 60 cm. Trebuie să aveți ca fundal un perete alb. Relaxați-vă ochii și priviți spațiul dintre degete, care trebuie să fie la distanța de 2–3 cm. Nu priviți în lumină puternică. Relaxați-vă ochii. Ce vedeți? Mișcati vârfurile degetelor, apropiindu-le și apoi depărtându-le. Ce observați în spațiul dintre vârfurile degetelor? Ce vedeți în jurul mâinilor? Mișcați ușor o mână

în sus și cealaltă în jos, astfel ca degetele necorespunzătoare să se îndrepte unele spre celelalte. Ce s-a întâmplat acum? Cam 95% dintre oamenii care încearcă acest exercițiu *văd* ceva. Toată lumea *simte* ceva. Pentru răspunsurile la întrebările de mai sus, consultați sfârșitul capitolului.

După ce ați făcut aceste exerciții și pe cele din capitolul 9 de observare a aurei celorlalte persoane, puteți să începeți să vizualizați primele câteva straturi ale aurei, după cum se ilustrează în figura 7–1A. Mai târziu, după ce v-ați exersat să vedeți straturile joase, puteți face exerciții de percepție suprasenzorială, după cum se descrie în capitolele 17, 18 și 19. Pe măsură ce vi se deschide al treilea ochi (a șasea chakră), veți începe să vedeți nivelele superioare ale aurei (fig. 7–1B).

Acum, din moment ce ați simțit, văzut și experimentat nivelele inferioare ale aurei, să purcedem la descrierea lor.

Anatomia aurei

Există multe sisteme pe care le-au creat oamenii din observațiile lor, pentru a defini câmpul aurei. Toate aceste sisteme divid aura în straturi și definesc straturile după loc, culoare, strălucire, formă, densitate, fluiditate și funcție. Fiecare sistem se potrivește funcției individuale a aurei. Două sisteme care se aseamănă cel mai mult cu ale mele sunt cele folosite de Jack Schwartz, care descrie mai mult de șapte straturi în cartea lui *Sisteme Energetice Umane*, și de rev. Rosalyn Bruyere de la Centrul de Vindecare cu Ajutorul Luminii din Glendale, statul California. Sistemul ei concepe șapte straturi, descrise în cartea *Roți de Lumină – Un studiu privind Chakrele.*

Cele Șapte Straturi ale Câmpului Aurei

Am observat șapte straturi în timpul activității mele de consilier și apoi tămăduitor. La început nu am putut vedea decât straturile inferioare, care sunt dense și mai ușor de perceput. Cu cât acumulam experiență, cu atât percepeam mai multe straturi. Adică, pentru a vedea straturile superioare, cum ar fi – să zicem – al cincilea, al șaselea și al șaptelea, trebuie să intru într-o stare meditativă, de obicei cu ochii închiși. După ani întregi de practică, am început să văd chiar dincolo de al șaptelea strat, așa cum voi arăta pe scurt la finele acestui capitol.

Observațiile mele cu privire la aură mi-au relevat un model dualist al câmpului. Fiecare strat superior este structurat superior, cum ar fi undele de lumină, pe când straturile intermediare par să fie compuse din fluide colorate în continuă mișcare. Aceste fluide curg sub o formă stabilită din unde de lumină remanente. Direcția fluxului este oarecum guvernată de formele luminoase, din moment ce fluidul curge prin dâre de lumină. Formele stabile de lumină clipesc, ca și cum ar fi compuse din șiruri de lumini minuscule, și clipesc rapid, fiecare cu o pulsație proprie. Aceste șiruri luminoase par să aibă mici încărcături (electrice, magnetice?) care se mișcă de-a lungul lor.

Primul, al treilea, al cincilea și al șaptelea strat au toate structuri diferite, în timp ce al doilea, al patrulea și al șaselea sunt compuse din substanțe asemănătoare fluidelor și nu au o structură anume. Ele capătă o structură pe măsură ce intră și pătrund în structurile fără soț. Fiecare strat următor se întrepătrunde complet stratului inferior, inclusiv al corpului fizic. Astfel, trupul emoțional se extinde dincolo de trupul eteric și include atât trupul fizic, cât și pe cel eteric. De fapt, fiecare corp nu este deloc „un strat", deși asta percepem.

Din punct de vedere științific, fiecare strat poate fi considerat un nivel de vibrații superioare, care ocupă același spațiu ca și nivelurile de vibrații mai joase și în extensie. Pentru a percepe fiecare strat consecutiv, observatorul trebuie să înainteze în conștientizarea fiecărui nivel nou de frecvență. Așadar, avem șapte trupuri, toate ocupând același spațiu în același timp, fiecare depășindu-l pe cel de dinainte – concept cu care nu suntem obișnuiți în viața noastră „normală". Mulți oameni presupun – în mod greșit – că aura are forma unei cepe pe care o poți coji foaie după foaie. Nu este deloc așa.

Nivelele structurale conțin toate formele corpului fizic, inclusiv ale organelor interne, vaselor sanguine etc., precum și forme adiționale, pe care nu le conține trupul fizic. Un flux virtual de energie pulsează în sus și-n jos prin șira spinării. Ele se extind dincolo de corpul fizic, deasupra capului și în josul coccisului. Eu îl denumesc „curentul de putere principal vertical". Vârtejuri ca niște pâlnii, numite chakre, punctează acest câmp. Vârfurile lor se îndreaptă către principalul curent

de putere vertical, iar gurile se deschid la marginea fiecărui câmp în care se află.

Cele Șapte Straturi și cele Șapte Chakre ale Câmpului de Aură

Fiecare strat este diferit și își are funcția sa anume. Fiece strat al aurei este asociat unei chakre. Adică, primul strat este asociat primei chakre, al doilea celei de-a doua și așa mai departe. Acestea sunt concepte generale și vor deveni din ce în ce mai complicate pe măsură ce pătrundem mai adânc în subiect. Pentru început le voi înșira doar, pentru a vă da o idee generală asupra lor. Primul strat al câmpului și prima charkă sunt asociate funcțiilor fizice și senzațiilor fizice – durerea sau plăcerea fizică. Primul strat este asociat funcțiilor automate și autonome ale trupului. Al doilea strat și a doua chakră sunt, în mare, asociate aspectului emoțional al ființelor omenești. Ele sunt vehiculele prin care ne trăim viața emoțională și sentimentele. Al treilea strat este asociat activității noastre mentale – gândirea liniară. A treia chakră se referă la gândirea liniară. Al patrulea nivel, asociat chakrei inimii, este vehiculul prin care ne iubim nu numai perechea, ci și pe semenii noștri în general. A patra chakră este cea care metabolizează energia dragostei. Al cincilea nivel este cel asociat unei voințe superioare mai aproape de voința divină. A cincea chakră este asociată cu vorbirea, transformarea cuvintelor în fapte, ascultarea și asumarea de răspunsuri în acțiunile noastre. Al șaselea nivel și a șasea chakră sunt asociate iubirii cerești. Este dragostea extinsă dincolo de capacitatea omului de a iubi și ne cuprinde întreaga viață. El dă sens grijii pentru protejarea și sprijinirea actului trăirii. Susține toate formele vieții ca manifestări de prețuire a lui Dumnezeu. Al șaptelea strat și a șaptea chakră sunt asociate gândirii superioare, cunoașterii și integrării în forma noastră fizică și spirituală.

Deci, în cadrul sistemului nostru energetic există locuri specifice senzațiilor, emoțiilor, gândirii, amintirii și alte experiențe care nu sunt fizice, pe care le aducem la cunoștință doctorilor și terapeuților. Dacă înțelegem în ce mod aceste simptome se leagă de anumite locuri, atunci vom înțelege și natura diferitelor boli, și calitatea sănătății și gravitatea bolii. În acest fel, studiul aurei poate fi o punte de legătură între medicina tradițională și preocupările noastre psihologice.

Locurile celor Șapte Chakre

Locurile celor șapte chakre majore pe trupul fizic – după cum se artă în fig. 7–2A – corespund principalilor nervi ai plexului trupului fizic pentru regiunea respectivă a trupului.

Dr. David Tansely, specialist în radiestezie, în cartea sa *Radiestezia și Corpurile Subtile ale Omului*, afirmă că cele șapte chakre se formează în punctele în care traseele constante luminoase se intersectează de douăzeci și una de ori. Cele 21 chakre minore sunt localizate în punctele în care fâșiile de energie se intersectează de 14 ori (vezi fig. 7–2B). Ele se află în următoarele locuri: câte una în fața fiecărei urechi, câte una desupra sânilor, una în locul unde se întâlnesc claviculele, câte una în fiecare palmă, una pe fiecare talpă, câte una în spatele ochilor, câte una pe fiecare gonadă, una lângă ficat, una legată de stomac, una în spatele fiecărui genunchi, una lângă timus și una lângă plexul solar. Aceste chakre au numai vreo 7 cm jumătate în diametru. Cele două chakre minore localizate în palme au foarte mare importanță în tămăduire. Acolo unde liniile de lumină se intersectează de șapte ori, se formează vârtejuri și mai mici. Există multe centre de forță minuscule unde aceste linii se intersectează de mai puține ori. Tansely spune că s-ar putea ca aceste minichakre să corespundă punctelor de acupunctură din medicina chineză.

Fiecare chakră majoră din partea din față a trupului își are perechea în spatele trupului și împreună se consideră a fi fața și dosul chakrei. Partea din față are legătură cu sentimentele persoanei, cea din spate – cu voința, iar cele trei de pe cap – cu procesele mentale ale persoanei. Acestea sunt reprezentate în fig. 7–3. Astfel, chakra 2 este compusă din 2A și 2B; 3 – din 3A și 3B și așa mai departe, pentru cele șase chakre. Chakrele 1 și 7 pot fi considerate pereche, fiindcă sunt porțile curentului vertical principal care curge în josul și în susul șirei spinării, spre care se îndreaptă vârfurile tuturor chakrelor.

Punctele sau vârfurile chakrelor, unde se unesc cu principalul curent de putere, se numesc rădăcinile sau inimile chakrelor. În

cadrul acestor inimi se află și care controlează schimbul de energie dintre straturile aurei prin chakra respectivă. Adică, fiecare dintre cele șapte chakre are șapte straturi, fiecare corespunzând unui câmp de aură. Fiecare chakră arată altfel pentru fiecare dintre aceste straturi, după cum le voi descrie în detaliu atunci când voi arăta alcătuirea fiecărui strat. Pentru ca anumită energie să curgă dintr-un strat într-altul prin chakră, trebuie să treacă prin ușile rădăcinilor chakrei. Figura 7–4 arată câmpul de aură cu cele șapte straturi care se întrepătrund și toate cele șapte straturi ale chakrelor care se întrepătrund.

Se poate vedea energia curgând în aceste chakre din Câmpul Energetic Universal (fig. 7–3). Fiecare vârtej de energie pare să absoarbă sau să antreneze energia din CEU. Ele par să se comporte ca vârtejurile fluide pe care le vedem în apă sau în aer, ca cicloni, uragane etc. Capătul deschis al unei chakre normale din primul strat al aurei are cam 14 cm în diametru la o distanță de 2 cm jumătate depărtare de corp.

Funcțiile celor Șapte Chakre

Fiecare dintre aceste vârtejuri face schimb de energie cu CEU. Deci, atunci când spunem că ne simțim „deschiși" este chiar adevărat. Toate chakrele majore, minore, minichakrele și punctele de acupunctură sunt ușor deschise pentru ca energia să intre în și să iasă din aură. Suntem ca niște bureți în marea de energie din jurul nostru. Din moment ce energia este întotdeauna asociată unei forme de conștiință, avem experiența schimbului de energie prin faptul că vedem, auzim, simțim, intuim sau, pur și simplu, știm.

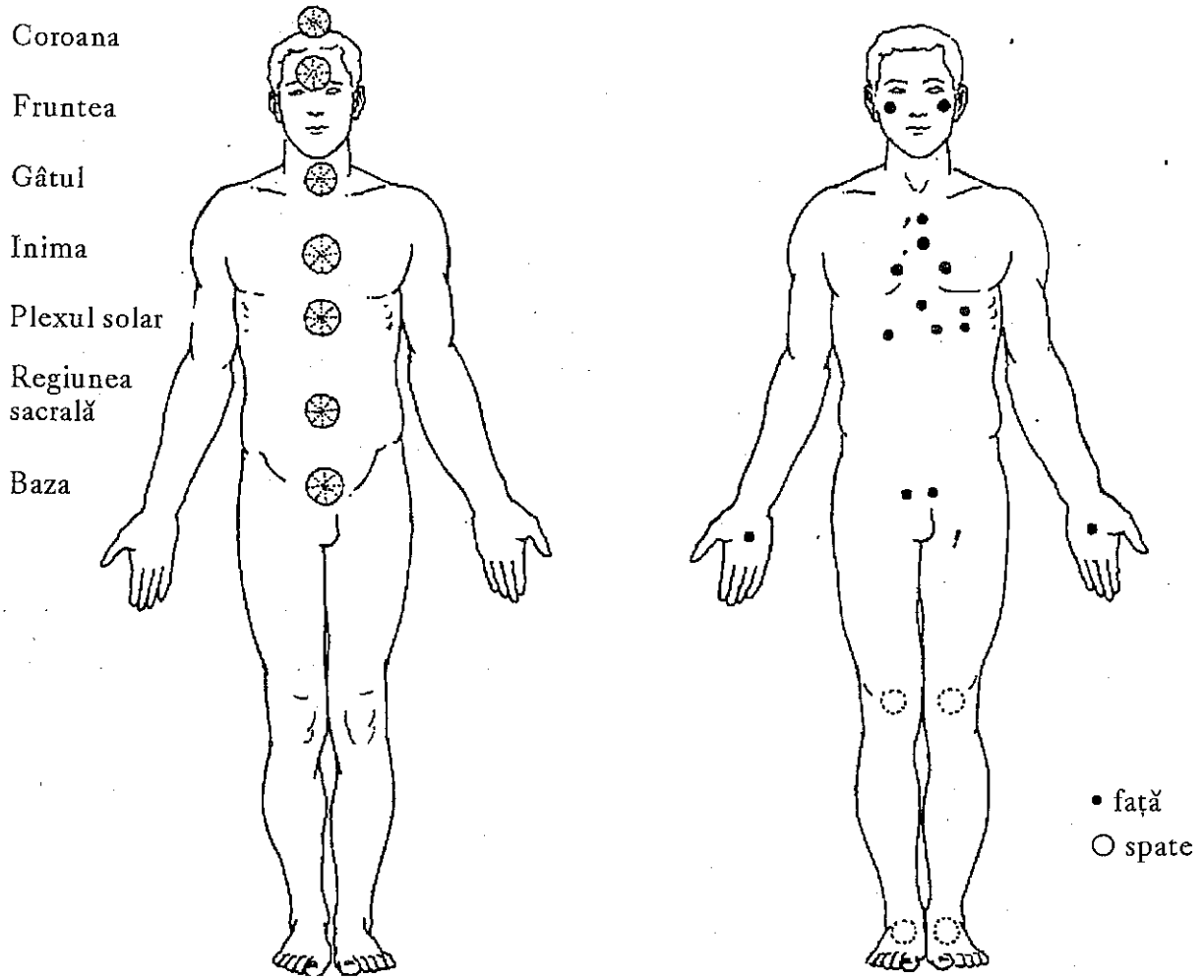

A. Cele șapte chakre majore B. Cele douăzeci și una de chakre minore

Figura 7–2: Localizarea chakrelor (vedere diagnostică)

Vedem deci că „a fi deschis" înseamnă două lucruri. Mai întâi, înseamnă metabolizarea unei mari părți de energie din câmpul universal prin toate chakrele – mari și mici. În al doilea rând, înseamnă că permitem intrarea, și într-un fel ne folosim de toată conștiința asociată energiei ce curge prin noi. Aceasta nu e o sarcină ușoară, și majoritatea oamenilor nu o pot duce până la capăt. Ar fi prea multă energie – pur și simplu. Materialul psihologic referitor la fiecare chakră ne este adus la cunoștință prin creșterea fluxului personal de energie prin acea chakră. Printr-un flux bursc de energie s-ar elibera prea multă energie psihologică, și nu am putea-o prelucra. Deci, în orice proces de dezvoltare ne-am afla trebuie să deschidem fiecare chakră încet, astfel ca să avem timp să prelucrăm materialul eliberat și să integrăm noile informații în viața noastră.

Este important să ne deschidem chakrele și să ne dezvoltăm fluxul de energie, deoarece cu cât lăsăm să curgă mai multă energie printre noi, cu atât suntem mai sănătoși. Boala în organism este cauzată de un dezechilibru de energie sau un blocaj al fluxului de energie. Cu alte cuvinte, lipsa fluxului din sistemul de energie al omului duce, în cele din urmă, la îmbolnăvire. Ne modifică, de asemenea, percepțiile și ne diluează sentimentele, interferându-se astfel cu experiența lină a unei vieți depline. Din punct de vedere psihologic însă, nu suntem pregătiți să rămânem deschiși fără a lucra și a ne dezvolta maturitatea și claritatea.

Fiecare dintre cele cinci simțuri este asociat unei chakre. Pipăitul depinde de prima chakră; auzul, mirosul și gustul de cea de-a cincea chakră (sau chakra gâtului); văzul depinde de a șasea chakră (sau al treilea ochi). Voi discuta despre asta în detaliu, în capitolul despre percepție.

Chakrele corpului de aură au trei funcții majore:

1. De vitalizare a fiecărui corp auric, deci a trupului fizic.

2. De dezvoltare a diferitelor aspecte de autoconștientizare. Fiecare chakră este legată de o anume funcție psihologică.

Capitolul 11 se ocupă de efectele psihologice ale deschiderii chakrelor specifice în corpurile eteric, emoțional și mental.

3. De a transmite energia între nivelele de aură. Fiecare strat de aură își are setul său de șapte chakre majore, fiecare localizată în același loc pe corpul fizic. Acest lucru este posibil, din moment ce fiecare strat progresiv are frecvențe mai înalte. De exemplu, pentru a patra chakră sunt de fapt șapte chakre, fiecare cu o bandă de frecvență superioară față de cea a chakrei inferioare. Aceste chakre par a fi cuibărite una într-alta ca păpușile rusești. Fiecare chakră superioară se extinde mai departe în câmpul auric (către marginea fiecărui strat auric) și este ușor mai largă decât cea de dedesubtul ei.

Energia sa transmite de la un strat la altul prin ușile din vârfurile chakrelor. La majoritatea persoanelor, aceste uși sunt ferecate. Ele se dechid ca rezultat al muncii de purificare spirituală și astfel chakrele devin transmițători de energie dintr-un strat în altul. Fiecare chakră din eter este direct legată cu aceeași chakră din corpul următor care îl înconjoară și îl pătrunde. Chakrele din trupul emoțional sunt conectate la cele din corpul următor – mental etc. Și la fel pentru toate cele șapte straturi.

În literatura ezoterică orientală, fiecare chakră este văzută ca având un anumit număr de petale. La o investigație mai amănunțită, aceste petale par să fie mici vârtejuri care se rotesc cu o viteză ametitoare. Fiecare vârtej metabolizează o vibrație de energie care rezonează la frecvența ei de rotație. Chakra pelvică, de exemplu, are patru mici vârtejuri și metabolizează patru frecvențe bazice de energie și așa mai departe pentru celelalte chakre. Culorile observate la fiecare chakră sunt legate de frecvența energiei, metabolizată într-un anume ritm.

Din moment ce chakrele servesc pentru vitalizarea corpului, ele sunt legate direct de tot ceea ce este patologie. Figura 7–5 trece în revistă cele șapte chakre majore aflate de-a lungul șirei spinării cu suprafețele pe care le guvernează pe trup. Fiecare chakră este asociată glandei endocrine și nervului major – plexul solar. Chakrele absorb energia universală sau primară (Ch'i, orgon, prana etc.), o frâng în părți componente și apoi transmit râuri de energie numite *nadis* către sistemul nervos, glandele endocrine și apoi în sânge, pentru a hrăni corpul, după cum se arată în fig. 7–6.

Funcționarea psihodinamică a chakrelor, despre care voi discuta în detaliu, se referă în principal la cele trei corpuri de aură – cele asociate interacțiunii fizicului cu mentalul și emoționalul, la nivelul pământesc. De exemplu, când chakra inimii funcționează normal, persoana este foarte iubitoare. Iubește mult

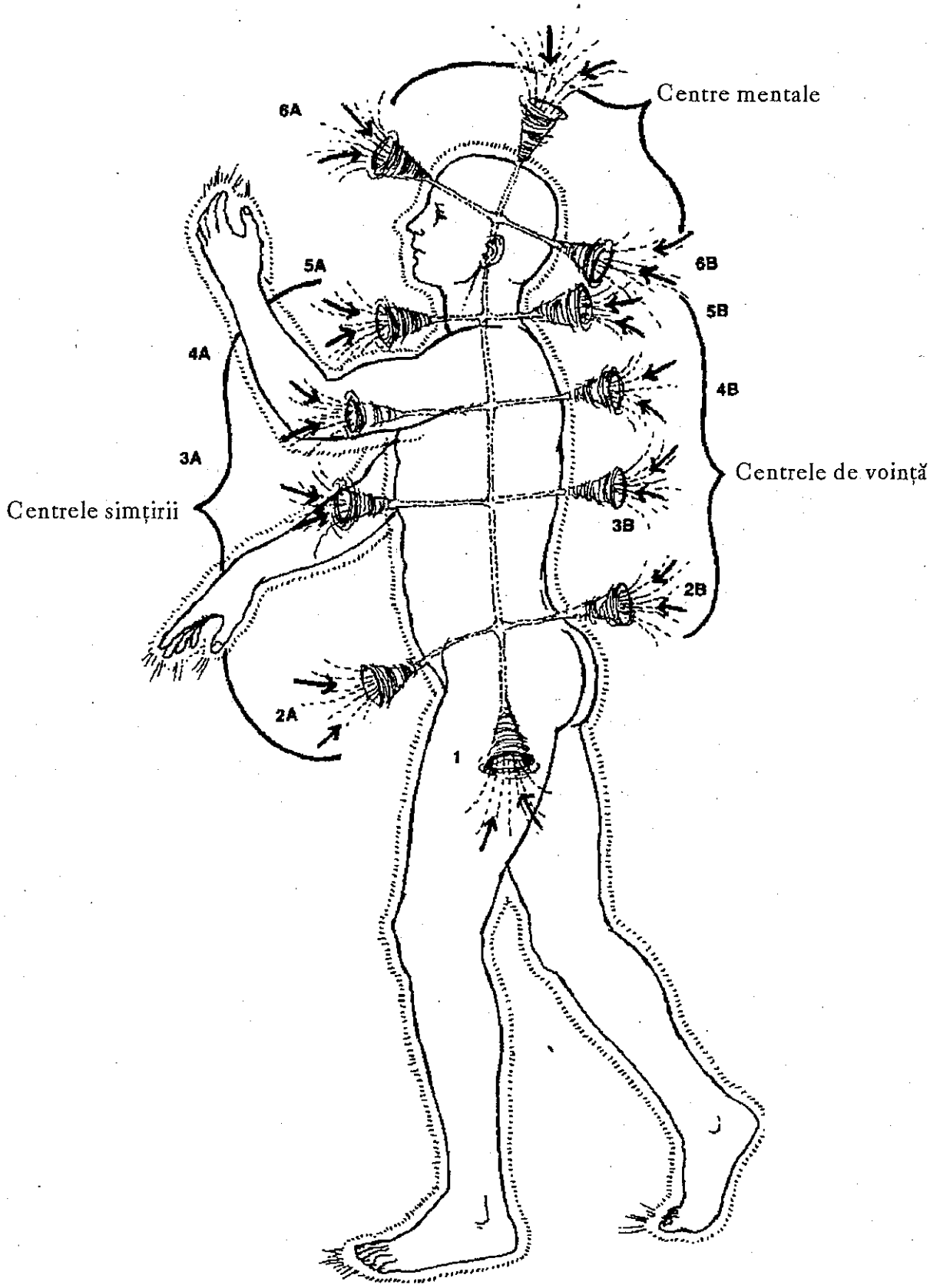

Figura 7–3: Cele șapte chakre majore. Vedere din față și spate (vedere pentru diagnostic)

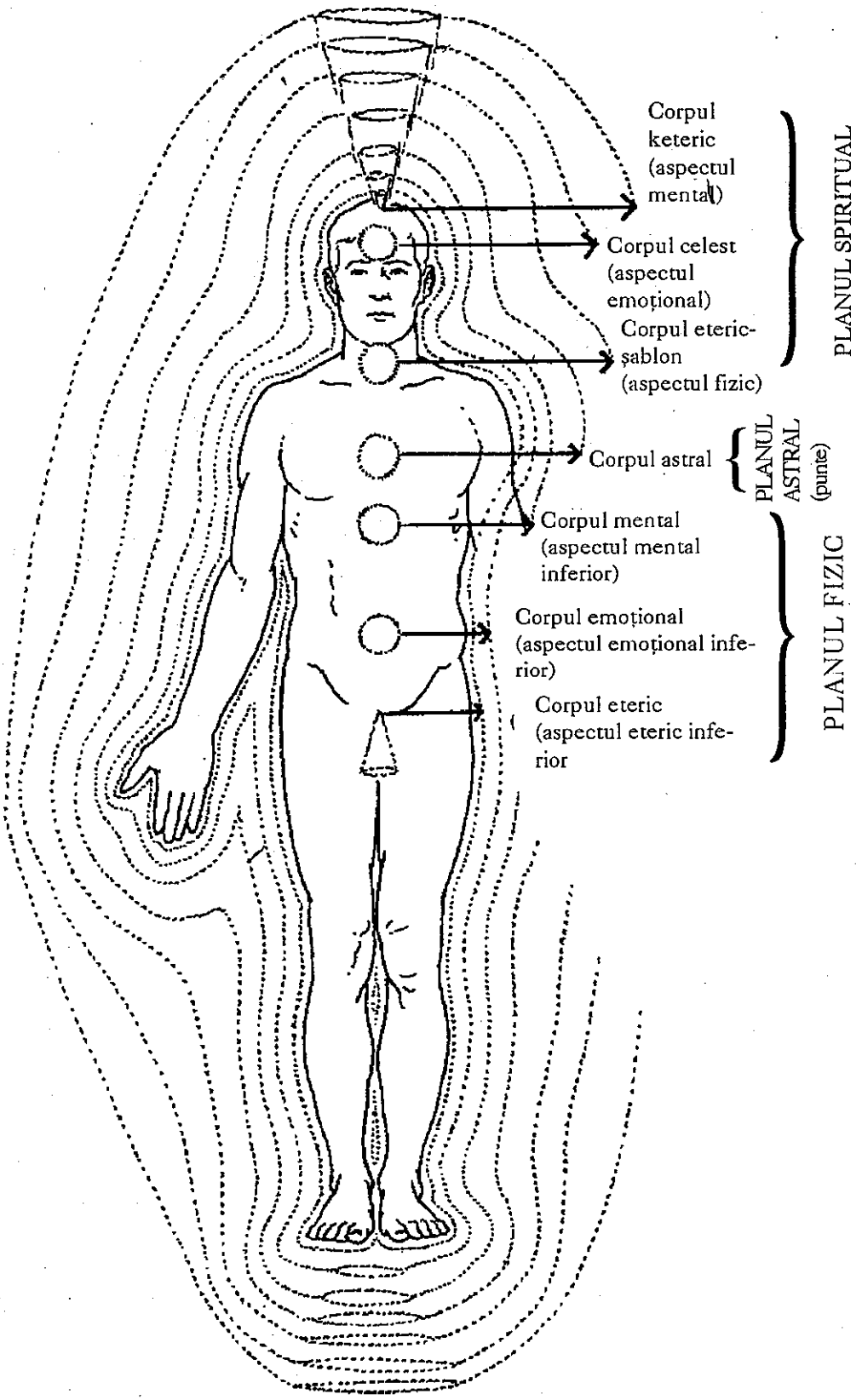

Figura 7–4: Sistemul celor șapte corpuri de aură (vedere pentru diagnostic)

viața și este materialistă. când a șasea și a treia chakră a cuiva funcționează corect, persoana va gândi cu claritate. Dacă ele nu funcționează bine, gândirea persoanei este confuză.

Corpul Eteric (Primul strat)

Corpul eteric (de la eter – starea dintre energie și materie) este format din linii fine de energie „ca o rețea de sclipiri luminoase" similare liniilor de pe ecranul televizorului (fig. 7–7). El are aceeași structură ca și corpul fizic, inclusiv toate părțile și toate organele.

Corpul eteric este o structură de linii de forță sau matricea de energie în care se formează și de care se ancorează materia fizică a țesuturilor corpului material. Țesuturile fizice există ca atare numai datorită câmpului vital de dincolo de ele, adică există anterior și nu sunt un rezultat al corpului fizic. Această legătură a fost dovedită de observațiile privind creșterea plantelor, conduse de dr. John Pierrakos și de mine. Prin folosirea percepției suprasenzoriale am observat că matricea de energie de câmp de forma unei frunze este proiectată de plantă înainte de creșterea unei frunze, frunza crescând apoi în forma deja existentă.

Structura de rețea a trupului eteric se află în continuă mișcare. Pentru clarvăzători, lumina alb-albăstruie înaintează de-a lungul liniilor sale de energie prin întregul corp fizic. Corpul eteric se extinde de la 75 mm până la 5 cm în afara corpului fizic și pulsează cam cu 15–20 cicli pe minut.

Culoarea corpului eteric variază de la bleu la cenușiu. Lumina albăstruie corespunde unor forme mai fine decât cea cenușie. Adică, o persoană mai sensibilă, cu un trup sensibil, va tinde să aibă un prim strat albăstrui, în timp ce un trup atletic, al unei persoane mai robuste, va tinde să aibă un corp eteric mai cenușiu. Toate chakrele acestui strat sunt de aceeași culoare ca și trupul. Adică, ele vor fi între bleu și cenușiu. Chakrele par mici vârtejuri formate din rețele de lumină, întocmai ca și restul corpului eteric. Se pot percepe toate organele trupului fizic, dar ele sunt formate tot din aceste scântei de lumină albăstruie. Ca și în sistemul de energie al frunzei, această structură eterică prefigurează matricea pentru celulele care vor crește; adică celulele corpului cresc de-a lungul liniilor de energie ale matricei eterice, iar matricea există înainte ca celulele să crească. Dacă ar trebui să izolăm trupul eteric și să-l privim doar pe acesta, el ar

Figura 7–5

Chakrele majore și suprafața corpului pe care o hrănesc

Chakra	Număr de vârtejuri mici	Glanda endocrină	Suprafața corpului pe care o guvernează
7–Coroana (creștetul capului)	972 – violet albicios	Pineală	Creierul mare Ochiul drept
6–Capul	96 – indigo	Pituitară	Creierul mic Ochiul stâng Urechile Nasul Sistemul nervos
5–Gâtul	16 – albastru	Tiroida	Aparatul vocal și bronhiile Plămânii Canalul alimentar
4–Inima	12 – verde	Timus	Inima Sângele Nervul vag Sistemul circulator
3–Plexul solar	10 – galben	Pancreas	Stomacul Ficatul Bila Sistemul nervos
2–Sacrală	6 – portocaliu	Gonadele	Sistemul de reproducere
1–Bază	4 – roșu	Suprarenalele	Coloana vertebrală Rinichi

arăta ca un bărbat sau o femeie alcătuiți din linii de lumină scânteind încontinuu, cam ca Omul Păianjen.

Observând umărul cuiva în lumină difuză pe un fundal alb, negru sau albastru-închis vom putea vedea pulsațiile corpului eteric. Acestea urcă – să zicem la umăr – și apoi coboară de-a lungul brațului ca un val. Dacă privim mai îndeaproape, pare să existe un spațiu liber între umăr și haloul bleu; apoi urmează un strat mai luminos, care se estompează pe măsură ce se extinde în afara corpului fizic. Dar de îndată ce le vedem, dispar, pentru că mișcarea e foarte rapidă. Până ce apucăm să ne uităm a doua oară va fi pulsat de-a lungul brațului în jos. Mai încercăm o dată. Vom prinde următoarea pulsație.

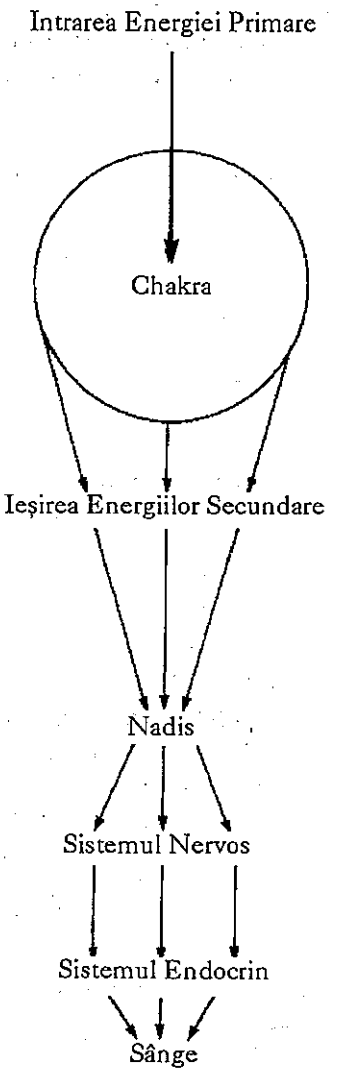

Figura 7–6: Calea metabolică de intrare a energiei primare

Trupul emoțional (Al doilea strat)

Al doilea trup auric (fig. 7–8) sau următorul, mai fin, după trupul eteric, este – în general numit – corpul emoțional și este asociat sentimentelor. Acesta urmează – în mare – conturul trupului fizic. Structura sa este mult mai fluidă decât a celui eteric și nu îl copiază pe cel fizic. El apare mai curând sub forma unor norișori colorați, dintr-o substanță diafană, într-o continuă mișcare, cu o grosime de 2–7 cm.

Acest trup se întrepătrunde cu trupurile mai dense pe care le înconjoară. Culoarea sa variază de la nuanțe deschise, luminoase, la cele întunecoase, noroioase, depinzând de claritatea sau confuzia sentimentului ori energiei pe care le producem. Sentimentele energice, clare, cum ar fi dragostea, emoția, bucuria sau furia, dau nuanțe luminoase și clare. Sentimentele confuze produc nuanțe întunecate și noroioase. Pe măsură ce aceste sentimente devin mai energice prin contribuție personală, psihoterapie etc., culorile se separă în nuanțele lor primare și devin mai luminoase. Cu descrierea acestui proces se ocupă cap. 9.

Acest corp conține toate culorile curcubeului. Fiecare chakră arată ca un vârtej de culoare diferită și urmează culorile curcubeului.

Lista de mai jos reprezintă chakrele trupului emoțional și culorile lor.

Chakra 1 – roșu
2 –roșu-portocaliu
3 – galben
4 – verde luminos ca iarba
5 – albastru ca cerul
6 – indigo
7 – alb

Capitolul 9 prezintă un număr de observații asupra trupului emoțional în timpul ședințelor de terapie. În general, corpul apare format din bule de culoare care se mișcă în matricea câmpului eteric, depășind trupul. Aceasta se observă mai ales atunci când cineva își eliberează sentimentele într-o ședință de terapie.

Corpul Mental (Al treilea strat)

Cel de-al treilea corp – auric – se compune din substanțe încă mai diafane, asociate gândirii și proceselor mentale. El apare de obicei ca o lumină galbenă strălucitoare, care radiază în jurul capului și umerilor și se extinde în jurul întregului trup, până la aproximativ 20 cm în jurul corpului fizic.

Trupul mental are și el o structură: structura ideilor noastre. Este un corp – în general – galben. În cadrul acestui câmp se pot vedea formele gândurilor. Ele par a fi stropi de culoare cu străluciri și forme diverse. Aceste forme de gânduri au culori suprapuse, emanând de la nivelul emoțional. Culoarea reprezintă emoția persoanei și este asociată formei gândului. Cu cât ideea este mai clară și mai bine formulată, cu atât este mai clar și mai bine format gândul asociat ideii. Accentuăm aceste forme ale gândului, concentrându-ne asupra lui. Gândurile obișnuite, bine formate, devin forțe puternice, care apoi ne afectează viața.

Mi-a fost foarte greu să văd acest corp. Poate fiindcă ființele omenești abia încep să-și dezvolte un corp mental și abia încep să-și folosească intelectul într-un mod clar. Din acest motiv suntem foarte conștienți de activitatea mentală și ne considerăm societate analitică.

Dincolo de Lumea Fizică

În sistemul pe care îl folosesc pentru vindecare (fig. 7–4), cele trei straturi aurice inferioare sunt legate de – sau ajută la – metabolizarea energiilor care țin de lumea spirituală. Al patrulea strat – sau stratul astral –, asociat chakrei inimii, este răscrucea prin care trebuie să treacă toată energia în călătoria ei dintr-o lume într-alta. Adică, energia spirituală. Deci, energia spirituală trebuie să treacă prin focul inimii pentru a se transforma în energii fizice inferioare, iar energiile fizice (ale celor trei straturi aurice) trebuie să treacă prin focul transformator al inimii – pentru a deveni energii spirituale. În spectrul vindecării – subiect pe care îl comentez în capitolul 22 –, folosim energiile asociate ale tuturor straturilor și tuturor chakrelor și le trecem prin inimă – centrul iubirii.

Până acum, în discuția noastră am pus accentul pe cele trei straturi inferioare. Mare parte din psihoterapeutica trupului, pe care am văzut-o în această țară, utilizează – în primul rând – doar cele trei straturi inferioare și inima. Imediat ce începem să examinăm cele patru straturi superioare ale câmpului auric, totul se schimbă, pentru că *de îndată ce ne deschidem percepția pentru straturile superioare celui de-al treilea începem să percepem și oamenii sau ființele care există în acele straturi și care* nu *au trup fizic.*

Din observațiile mele și din cele ale altor clarvăzători, am constatat că există straturi ale realității sau alte „benzi de frecvență" ale realității, *dincolo* de fizic. Cele patru straturi superioare ale câmpului auric corespund celor patru straturi ale realității. Trebuie să repet că discuția care urmează este numai o încercare de a explica fenomenele observate; sunt sigură că în viitor se vor afla modalități mai adecvate. Dar, pe moment, trebuie să ne mulțumim cu atât.

În fig. 7–4 am asociat, în general, cele trei chakre superioare, cu funcțiile fizice, emoționale și mentale ale ființei umane, în realitatea sa spirituală. Majoritatea dintre noi folosim doar în parte aceste funcții. Ele sunt voință mai mare, sentimente superioare de dragoste și de cunoaștere mai profundă unde conceptele sunt înțelese în întregul lor. Cel de-al patrulea strat este asociat iubirii. El este ușa prin care putem intra în celelalte stadii ale realității.

Tabloul este însă mai complicat decât atât. Fiecare dintre straturile superioare celui de-al treilea este o realitate întreagă, populată cu ființe, forme și funcții personale care depășesc ceea ce numim în mod normal *umanul.* În majoritate, noi experimentăm aceste realități în somn, dar în starea de veghe nu ni le amintim întotdeauna. Unii dintre noi putem intra în aceste straturi ale realității, îmbogățindu-ne cunoașterea prin tehnici meditative. Aceste tehnici de meditație deschid sigiliile de la rădăcinile chakrelor și astfel deschid conștiinței ușa prin care să călătorească. Ca o abordare a subiectului, mă voi mărgini doar la descrierea straturilor aurei și la funcțiile limitate ale acestuia din urmă. Mai târziu – în

cadrul acestui volum – vor apărea mai multe referiri la straturile superioare sau „frecvențelor realității".

Nivelul astral (Al patrulea strat)

Trupul astral (fig. 7–10) este amorf și compus din nori în culori mai frumoase decât cele ale corpului emoțional. Corpul astral tinde să aibă același set de culori, dar de obicei înconjurat de lumina trandafirie a dragostei. El se extinde cam la 30 cm depărtare de corp. Chakrele au aceeași octavă de culori ca și curcubeul corpului emoțional, însă fiecare nuanță este infuzată de lumina trandafirie a dragostei. Chakra inimii unei persoane iubitoare este plină de lumină trandafirie la nivel astral.

Când oamenii se îndrăgostesc se pot vedea arce minunate de lumină trandafirie formându-se între inimile lor și o frumoasă culoare trandafirie se adaugă pulsațiilor aurii pe care le observ eu mai des în glanda pituitară. Când formează legături între ei, oamenii dezvoltă corzi de legătură între chakrele lor. Aceste legături există la multe nivele ale câmpului de aură din stratul astral. Cu cât relațiile sunt mai lungi și mai profunde, cu atât aceste corzi sunt mai puternice. Când legăturile iau sfârșit, corzile sunt sfâșiate, cauzând – câteodată – o mare durere. Perioada de „a depăși respectiva ruptură" este de obicei perioada de desfacere a acestor corzi la un nivel de câmp inferior și retragerea lor în sine.

La nivel astral au loc multe interacțiuni ale oamenilor. Stropi mari de culoare, de diferite culori, străbat spațiul dintre oameni. Unii sunt plăcuți, alții nu. Deosebirea se poate percepe. Te poți simți stânjenit în prezența cuiva care poate nici nu este conștient de prezența ta; totuși, la un alt nivel, se întâmplă multe lucruri. Am văzut oameni stând unul lângă altul, prefăcându-se că nu se observă, când la nivel energetic avea loc un mare schimb de forme de energie. Fără îndoială că ați simțit acest lucru singuri, mai ales între bărbați și femei. Nu este vorba doar de limbajul trupului, ci are loc un adevărat fenomen energetic. De exemplu, când un bărbat și o femeie își imaginează că fac dragoste, să zicem într-un bar sau la o petrecere, se realizează o adevărată testare a câmpurilor energetice, pentru a se vedea dacă energiile se sincronizează și dacă persoanele sunt compatibile. Voi da mai multe exemple cu aceste fenomene de interacțiune de aură la capitolul 9.

Corpul Eteric Șablon (Al cincilea strat)

Eu numesc „al cincilea strat" aura eterică șablon (fig. 7–11) deoarece conține toate formele care există pe plan fizic într-o formă de proiect sau schiță apărând mai curând ca negativul unei fotografii. Este schița formei stratului eteric, care, după cum am spus, este forma model a corpului fizic. Stratul eteric al câmpului de energie își ia structura din stratul eteric templat. Este tiparul sau forma perfectă pe care trebuie s-o ia stratul eteric. El se extinde de la 15 cm până la 60 cm în afara trupului. În cazurile unor boli, când stratul eteric este desfigurat, e nevoie de munca de modelare la nivel de trup templat pentru a ajuta stratul eteric să-și recapete forma originală, din schiță. Este nivelul la care sunetul joacă un rol foarte important în tămăduire. Vom discuta acest aspect al tămăduirii în capitolul 23. Din perspectiva mea de clarvăzătoare, aceste forme îmi apar ca niște fâșii transparente sau clare, pe un fundal albastru-cobalt, foarte asemănătoare schițelor unui arhitect, doar că într-o altă dimensiune. Arată de parcă o formă ar lua naștere prin umplerea completă a unui spațiu inițial gol.

Ca exemplu, să comparăm o sferă din geometria euclidiană cu una din spațiul eteric. În geometria euclidiană, pentru a crea o sferă se ia mai întâi un punct. O rază trasată din acel punct în toate direcțiile va crea suprafața unei sfere. În spațiul eteric însă, pe care l-am putea numi spațiu negativ, pentru a forma o sferă procesul trebuie să fie invers. Un număr infinit de planuri vine din toate direcțiile și umple tot spațiul, lăsând liber numai volumul unei sfere. Acest volum neumplut de toate celelalte planuri care se întâlnesc este ceea ce definește un spațiu sferic neumplut.

La nivel de șablon eteric al aurei se creează un spatiu gol sau negativ, în care se poate așeza stratul eteric al aurei. Șablonul eteric este tiparul pentru corpul eteric, care formează apoi structura rețelei (câmpul structurat de

energie) pe care se dezvoltă corpul fizic. Astfel, nivelul de schiță eterică al câmpului de energie universală conține toate formele și modelele care există pe plan fizic, cu excepția nivelului eteric. Aceste forme există în spațiul negativ, creând un spațiu gol în care crește structura de bază și pe care există toate manifestările fizice.

Concentrându-ne doar asupra frecvenței de vibrație a celui de-al cincilea nivel când observăm câmpul cuiva, putem izola doar al cincilea strat al aurei. Când fac acest lucru, văd forma câmpului de aură al persoanei, care se extinde până la 50–60 cm în afara individului. Are o formă ovoidală. El conține întreaga structură a trupului, inclusiv chakrele, organele interne și forma corpului (membre etc.), în formă negativă. Toate aceste structuri par să fie formate din linii transparente pe un fundal albastru-închis, care este spațiu solid. Când mă concentrez pe acest nivel pot observa și toate celelalte forme din jurul meu. Acest lucru pare să se petreacă în mod automat când îmi „acord" mecanismul de percepție pe această frecvență. Adică, mai întâi percep numai nivelul cinci, apoi mă concentrez asupra persoanei pe care o am sub observație.

Corpul Celest (Al șaselea strat)

Al șaselea nivel este nivelul emoțional al planului spiritual, numit corpul celest (fig. 7–12). Acesta se extinde cam la 10–15 cm în afara corpului. Este nivelul la care experimentăm extazul spiritual. Putem ajunge al el prin meditație și prin multe dintre celelalte forme ale muncii de transformare pe care le-am menționat în această carte. Când ajungem la punctul de „ființă", când conștientizăm Universul, când vedem lumina și dragostea care există în toate, când suntem *în* lumină și simțim că suntem una cu ea și că *ne* aparține și simțim că suntem una cu Dumnezeu, ne-am ridicat conștiința la al șaselea nivel al aurei.

Dragostea necondiționată se naște atunci când se face legătura între chakra inimii deschise și chakra celestică deschisă. În această legătură combinăm dragostea de omenire – dragostea noastră umană elementară pentru semenii noștri umani din carne și oase – cu extazul spiritual aflat în dragostea spirituală care depășește realitatea fizică spre toate tărâmurile existenței. Combinația acestora două creează experiența dragostei necondiționate.

Corpul celest îmi apare într-o frumoasă lumină care pâlpâie, compusă mai ales din culori pastelate. Lumina are o strălucire auriu-argintie și o calitate opalescentă, ca sideful. Forma lui este mai puțin definită decât șablonul eteric, deoarece pare să fie format pur și simplu din lumina care radiază din trup ca flacăra din jurul unei lumânări. Iar în această flacără există și raze de lumină mai luminoase și mai puternice.

Corpul keteric model sau cauzal (Al șaptelea nivel)

Al șaptelea nivel este nivelul mental al planului spiritual numit modelul keteric (fig. 7–13). El se extinde de la cca 70 cm la 100 cm de trup. Când ne aducem conștiința la nivelul șapte, știm că suntem una cu Creatorul. Forma exterioară este ovoidul corpului auric și conține toate corpurile aurice asociate prezentei încarnări a individului. Acest trup are și un model cu o structură superioară. Mie îmi apare ca fiind compus din fire subțiri de lumină argintiu-aurie cu o durabilitate foarte puternică, ce susține întreaga formă a aurei. Ea conține o rețea aurie a corpului fizic și a tuturor chakrelor.

Atunci când sunt „acordată" pe frecvența celui de-al șaptelea nivel, percep minunata lumină aurie pâlpâindă, care pulsează atât de rapid, încât numesc această pulsație „licărire". Are înfățișarea a mii de fire aurii. Forma de ou auriu se extinde în afara trupului cam 70–80 cm, în funcție de persoană, cu partea ascuțită sub tălpi și capătul rotunjit cam la 70 cm deasupra capului. Poate fi chiar mai mare, dacă persoana este foarte energică. Capătul exterior îmi apare ca o coajă de ou; pare să aibă o grosime cam de un cm. Această parte exterioară a celui de-al șaptelea strat este foarte puternică și maleabilă, rezistentă la penetrare și protejează câmpul întocmai cum găoacea oului protejează puiul din interior. Toate formele chakrelor și corpului par a fi făcute – la acest nivel – din lumină aurie. Acesta este

nivelul cel mai puternic și elastic al câmpului auric.

Poate fi asemănat cu o undă de lumină de o formă complicată, vibrând cu un ritm foarte rapid. Aproape că poți auzi un sunet când îl privești. Sunt sigură că dacă am medita la un astfel de tablou am auzi sunetul. Nivelul modelului mai auriu conține principalul curent electric care circulă de-a lungul șirei spinării – în sus și-n jos –, este curentul care hrănește întregul trup. Cum acest curent pulsează de-a lungul șirei spinării în sus și-n jos, el transportă energii prin rădăcinile fiecărei chakre și leagă energiile care sunt aduse prin fiecare chakră.

Principalul curent de putere vertical induce alți curenți în unghiuri drepte, pentru a forma pârâie aurii, care se extind în afara trupului. Acestea, la rândul lor, induc alți curenți care circulă în jurul câmpului, astfel încât întregul câmp auric și toate nivelele inferioare sunt înconjurate și susținute în această rețea de forma unui coș de baschet. Această rețea reprezintă puterea luminii aurii, inteligența divină care menține întregul câmp, împreună în entitatea și integritatea sa.

Mai mult: la nivelul de model keteric în interiorul cochiliei se află și benzile vieților trecute. Acestea sunt benzi colorate de lumină care înconjoară complet aura și se pot găsi oriunde pe suprafața cojii. Banda din dreptul capului este de obicei banda care cuprinde viața trecută, pe care încercăm să o rezolvăm în împrejurările prezentului. Jack Schwartz vorbește despre aceste benzi și cum să le dai înțeles după culoare. Mai târziu, în capitolul despre tămăduirea vieții anterioare, voi descrie cum să lucrăm cu aceste benzi. Nivelul Keteric este ultimul nivel auric în plan spiritual. El conține planul de viață și este ultimul nivel legat direct de această încarnare. Dincolo de acest nivel este planul cosmic, planul care nu poate fi experimentat din punctul de vedere limitat al unei singure încarnări.

Planul Cosmic

Cele două nivele de deasupra celui de-al șaptelea, pe care în momentul de față le pot percepe, sunt nivelul al optulea și al nouălea. Ele sunt asociate fiecare cu chakrele a opta și a noua, localizate deasupra capului. Fiecare nivel pare cristalin și format din vibrații înalte, foarte fine. Nivelele opt și nouă par să urmeze modelul general de alternare între substanță (nivelul opt) și formă (nivelul nouă), deoarece cel de-al optulea nivel apare mai ales sub forma unei substanțe fluide, iar al nouălea pare să fie un șablon cristalin a tot ce există dedesubtul lui. Nu am găsit referiri la aceste nivele în literatură, cu toate că pot exista. Știu foarte puține lucruri despre ele, cu excepția practicii de vindecare care mi s-a predat de către mentorii mei. Voi discuta aceste metode în capitolul 22.

Perceperea Câmpului

E important să vă amintiți că atunci când vă deschideți clarviziunea veți percepe probabil numai primele straturi ale aurei. Probabil că nu veți putea fi în stare să percepeți diferențele dintre straturile de aură. Probabil că veți observa numai culori și forme. Pe măsură ce progresați, veți deveni mai sensibili la frecvențe din ce în ce mai înalte, astfel că veți

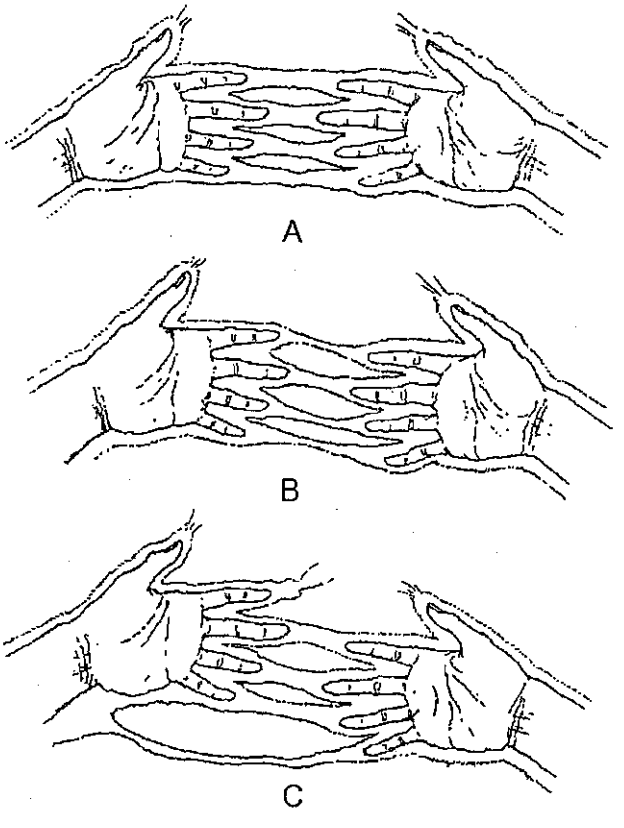

Figura 7–14: Aura în jurul vîrfurilor degetelor

percepe corpurile superioare. Veți fi în stare să vă concentrați și asupra stratului care vă interesează.

Majoritatea ilustrațiilor din următoarele câteva capitole arată numai trei sau patru corpuri inferioare. Nu se face nici o diferență între straturi. Ele par să se amestece unele cu altele și să acționeze împreună în interacțiunile deja descrise. În majoritatea timpului avem emoțiile noastre inferioare, procesele gândirii de bază și sentimentele interpersonale amestecate și confuze. Nu ne pricepem foarte bine să le distingem în noi. O parte a acestui amestec se percepe și în aură. De multe ori, corpurile noastre mental și emoțional par să acționeze într-o singură formă confuză. În descrierile proceselor terapeutice care urmează nu se face o diferențiere prea mare între corpuri. Totuși, în timpul procesului terapeutic, ca și în timpul oricărui proces de dezvoltare, straturile unei persoane devin din ce în ce mai distincte. Clientul este mult mai capabil de a-și distinge emoțiile, procesele de gândire și emoțiile mai elevate ale iubirii necondiționate asociate nivelului auric superior. Distincția apare în procesul relațiilor cauză – efect descrise în capitolul 15. Aceasta înseamnă că începe să înțeleagă cum sistemul lui de credință afectează ideile corpului mental, cum acesta afectează la rândul său emoțiile, apoi eticul, și în cele din urmă – corpul fizic. Înțelegând acest lucru, după aceea puteți distinge (discerne) straturile câmpului auric. Straturile câmpului apar efectiv mai clare și mai distincte pe măsură ce pacientul vede mai clar și își înțelege mai bine sentimentele fizice, sentimentele emoționale și gândurile și acționează în consecință.

Mai târziu, în secțiunile de tămăduire care urmează va fi foarte important să distingem straturile aurei.

Răspunsuri la întrebările din exercițiile de percepere a aurei umane

Aproape întotdeauna, energia se mișcă de la stânga la dreapta în cerc. Este foarte neplăcut – câteodată imposibil – să oprești întregul flux. Senzația de a construi ceva între palme este aceea de furnicătură cu apăsare, ceva asemănător electricității statice. Când vârfurile energiei corpurilor se ating unele de altele, există o senzație de furnicătură și presiune. Când vârfurile energiei ating corpul, avem o senzație de furnicătură și presiune pe suprafața pielii. Când trasăm cercuri în palmă simțim gâdilături pe traseul cercului.

Majoritatea oamenilor văd o ceață în jurul degetelor și mâinilor când încearcă să sesizeze aura. Aceasta are aspectul valului de căldură ce se ridică dintr-un radiator. Câteodată se disting diverse culori, cum ar fi o tentă albăstruie. De obicei, majoritatea oamenilor o văd fără culoare la început. Energia câmpurilor atrage degetele ca o melasă când ceața fiecărui vârf de deget se unește cu ceața vârfului de deget de la mâna cealaltă. Când mișcăm degetele, astfel încât să îndreptăm alt deget către primul, ceața îl urmează mai întâi pe cel de dinainte, și apoi sare pe degetul apropiat. (Vezi fig. 7–14.)

Capitolul 7. Recapitulare

1. Care este legătura dintre Câmpul Energetic Universal și Câmpul Energetic Uman?
2. Cum arată câmpul eteric? Cum diferă el de corpul emoțional?
3. Care sunt cele trei funcții principale ale chakrelor?
4. De ce are chakra o anumită culoare?
5. Unde este inima chakrei?
6. Căror structuri anatomice corespund chakrele?
7. Descrieți cele șapte nivele inferioare ale câmpului auric și funcțiile lor.
8. Descrieți relațiile dintre chakre și straturile de aură.
9. Unde sunt localizate chakrele a opta și a noua?
10. Descrieți o chakră în stratul al șaptelea al câmpului.
11. Unde este localizat principalul curent vertical de energie?
12. Care strat menține unit CEU?
13. În care strat al CEU apar emoțiile?

PARTEA III

PSHIODINAMICA ȘI CÂMPUL ENERGETIC UMAN

„Lumina aurie a flăcării lumânării se așază pe tronul luminii întunecate ce se agață de fitil."

Zoharul[1]

[1] Ultima variantă a *Kabbalei.*

Experiența terapeutică

Cadrul psihoterapeutic a fost acela în care am început să văd din nou aura în mod conștient, ca adult. În acest cadru nu numai că mi se permitea să observ cu atenție oamenii, ci eram totodată încurajată să fac asta. În timpul lungilor mele ore de practică, am observat dinamica multor persoane. Aceasta a fost un adevărat privilegiu, deoarece etica socială normală a pus bariere foarte stricte unei astfel de comportări. Sunt sigură că tuturor vi s-a întâmplat să vă intereseze un anume individ dintr-un autobuz sau o cofetărie, și după ce l-ați fixat o vreme acesta vă prinde privirea și vă determină să înțelegeți fără urmă de tăgadă că ați face bine să nu-l mai priviți. Dar cum de a știut că-l priviți? V-a simțit prin câmpul de energie! În al doilea rând, de ce v-a spus să încetați de a-l mai privi? Oamenii se enervează când sunt priviți. Majoritatea dintre noi nu dorim ca dinamica noastră personală să fie cunoscută de ceilalți. Celor mai mulți dintre noi le este rușine de ceea ce ar vedea alții când ar privi de aproape. Toți avem probleme. Toți încercăm să ascundem măcar o parte din ele. În această secțiune vom discuta despre modul în care experiențele noastre intime, inclusiv problemele noastre, se reflectă în aura noastră. Acest comportament, eu îl pun pe seama psihoterapiei și a structurii de caracter așa cum e definită ea de bioenergie. Dar să începem de la baza psihoterapiei, cu dezvoltarea copilului.

S-au făcut o mulțime de studii privind creșterea și dezvoltarea omului. Erik Erikson este renumit pentru munca sa de a delimita stadiile de creștere și dezvoltare în funcție de vârstă. Aceste stadii diferite au devenit parte a limbajului nostru de zi cu zi, cum ar fi stadiul oral, adolescența, pubertatea etc. Dar nici unul dintre aceste studii nu menționează aura, deoarece aceasta nu este cunoscută de multă lume din domeniul psihologiei. Totuși, atunci când se observă, aura este cea care furnizează multe informații despre formația psihologică a persoanei și procesul său personal de creștere. Ceea ce se dezvoltă la nivel de aură, indiferent de nivelul de creștere, se leagă direct de dezvoltarea psihologică de la nivelul respectiv. De fapt, dacă este privită din punctul de vedere al câmpului de aură, această dezvoltare apare ca un rezultat normal al schimbărilor din câmpurile de aură. Să urmărim acum felul în care câmpul nostru de energie se dezvoltă de la naștere la moarte.

Capitolul 8

Creșterea și dezvoltarea umană în aură

Pentru a expune țelul experienței umane de la naștere până la moarte și dincolo de ea, voi utiliza tradiția psihologică și pe cea metafizică drept resurse. Dacă vă deranjează metafizica, va rog să o luați ca pe-o metaforă.

Încarnarea

Procesul reîncarnării durează toată viața. Nu este ceva care are loc la naștere, și gata. Pentru a descrie acest fenomen, avem nevoie de termeni din metafizică. Încarnarea este mișcarea sufletului organic în care vibrații mai înalte, mai fine sau aspecte ale sufletului sunt încontinuu iradiate în jos, prin corpurile aurice mai fine, înspre altele mai dense, și în cele din urmă – în trupul fizic. Aceste energii succesive sunt folosite de către indivizi în creșterea lor de-a lungul vieții.

Fiecare stadiu major al vieții corespunde unor vibrații noi, mai înalte, precum și activării diferitelor chakre. La fiecare stadiu, noua energie și noua conștiință sunt puse la dispoziția personalității pentru a se dezvolta. Fiecare stadiu prezintă noi arii de experiență și învățătură. Văzută din acest punct de vedere, viața este plină de descoperirea palpitantă și provocătoare a sufletului. Procesul încarnării este îndrumat de sinele superior. Acest model de viață se află în cel de-al șaptelea strat de aură, nivelul keteric șablon. Este un șablon dinamic, care se schimbă constant după cum individul își face opțiunile singur, în procesul trăirii și creșterii.

În timp ce are loc creșterea, individul își dezvoltă abilitatea de a susține nivele mai înalte de energie, intrând în vehiculele sale și trecând prin ele: corpurile aurice și chakrele. Pe măsură ce fiecare individ progresează, întreaga omenire progresează. Fiecare generație este de obicei capabilă să suporte vibrații superioare celor ale generației trecute, astfel încât întreaga omenire se mișcă în planul său evolutiv, către vibrații superioare și realități mai largi. Principiul progresului rasei umane a fost menționat în multe texte religioase, cum ar fi *Kabala, Bhagavad Gita, Upanișadele* ș.a.

Procesul de încarnare înainte de concepție a fost mult discutat de Madame Blavatsky și mai recent de Alice Bailey, Phoebe Bendit și Eva Pierrakos. Potrivit Evei Pierrakos, sufletul încarnat se întâlnește cu ghizii săi spirituali pentru a plănui viața ce urmează să vină. La această întrunire, sufletul și călăuzele hotărăsc sarcinile necesare creșterii sufletului, care va fi karma abordată și în ce fel, precum și sistemele de credință negative care trebuie îndepărtate de-a lungul vieții. Această lucrare de viață este numită de obicei „sarcina persoanei".

Să zicem că persoana ar avea nevoie să-și dezvolte abilitatea de a conduce. Persoana respectivă, la intrarea în viața fizică, se va găsi în situații în care abilitatea de conducător este însușirea de bază. Împrejurările pentru fiecare persoană vor fi pe de-a-ntregul diferite, dar accentul se va pune pe conducere. S-ar putea ca persoana să se nască într-o familie cu o bogată tradiție de conducători, cum ar fi o lungă linie de președinți respectați sau de conducători politici, în timp ce altă persoană să se nască într-o familie în care nimeni nu a fost conducător, ba, mai mult, conducătorii sunt văzuți ca autorități negative, ce trebuie alungate sau împotriva cărora trebuie să te revolți. Sarcina persoanei este de a învăța să accepte această existență într-un mod echilibrat și confortabil.

Potrivit celor arătate de Eva Pierrakos, canti-

tatea de sfaturi primită de către un suflet de la ghizii lui pentru determinarea împrejurărilor vieții viitoare depinde de maturitatea sa. Părinții sunt aleși pentru a-i procura experiența fizică și de mediu corespunzătoare. Aceste alegeri determină amestecul de energie care va forma în cele din urmă „vehiculul" fizic în care se va „îmbarca" sufletul pentru a-și duce la îndeplinire sarcina. Energiile sunt foarte precise și echipează sufletul cu exact ceea ce are nevoie pentru lucrarea sa. Sufletul are atât o sarcină personală (de învățare personală, cum ar fi arta conducerii), cât și o „sarcină lumească", pe care o lasă în dar, ca moștenire, lumii. Proiectul este atât de unic, încât – prin îndeplinirea sarcinii personale – devenim pregătiți să îndeplinim sarcina lumii. Sarcina personală eliberează sufletul, descătușând energiile, utilizate apoi pentru sarcina lumească.

Cât despre exemplul menționat mai sus, cu privire la conducere, individul va trebui să învețe acea îndemânare sau calitatea necesară unui lider înainte de a intra în rolul de conducere în domeniul de lucru ales. Poate că s-a simțit intimidat de o lungă linie de strămoși care au fost conducători strălucițti sau poate că reacția sa la acea moștenire este doar inspirația de a merge mai departe ca lider propriu. Fiecare caz e diferit și foarte personal, potrivit unicității sufletului care a venit ca să învie.

Planul vieții conține multe realități probabile, care permit liberului arbitru un larg evantai de opțiuni. Acțiunea cauzei și a efectului se întrepătrund pe această canava a vieții. Noi ne creăm propria realitate. Această creație ia naștere din multele și variatele părți ale ființei noastre. Creația nu este întotdeauna ușor de înțeles de la simplul nivel al cauzei și efectului, deși mare parte dintre trăirile noastre se pot înțelege din acest punct de vedere. Noi – pur și simplu – ne creăm cele de care avem nevoie. Necesitățile sunt prezente în conștiință, inconștiență, supraconștiință și conștiință comună. Toate aceste forțe colective se întrepătrund, pentru a crea trăirile la diferitele stadii de dezvoltare ale ființei noastre pe măsură ce progresăm în viață. Ceea ce numim karma pentru mine înseamnă cauză și efect pe termn lung. Astfel ne creăm, folosind sursa personală, sursa de grup și a grupărilor mici existente în grupurile mari, experiența de viață. Din acest punct de vedere e ușor să privești la bogăția vieții cu uimirea unui copil.

După „proiectare", sufletul intră într-un proces lent de pierdere a conștiinței sale spirituale. În momentul concepției se formează o legătură energetică între suflet și oul fecundat. În același timp se formează și un pântec eteric, care protejează sufletul intrat acolo de orice influențe extrioare în afara celor venite de la mamă. Pe măsură ce trupul crește în interiorul mamei, sufletul începe să se simtă „atras" și încet-încet devine conștient legat de trup. Sufletul este deodată conștient de această legătură, are loc o puternică străfulgerare de energie în josul trupului în formare. Își pierde din nou cunoștința, pentru a se redeștepta puțin câte puțin în trupul fizic. Această puternică străfulgerare de conștiință corespunde momentului în care fătul „mișcă".

Nașterea

Nașterea are loc într-un moment unic pentru sufletul reîncarnat, când sufletul își pierde pântecul eteric protector și este – pentru prima dată – supus influențelor mediului. Pentru prima dată este singur în marea de energie care ne învăluie pe toți. Este atins de acest câmp. Câmpurile mai mari și mai puternice ale corpurilor astrale influențează, pentru prima dată, și noul câmp de energie al sufletului – în momentul nașterii. Și, desigur, în acest moment marea de energie este influențată de alt câmp nou, care se adaugă celui mare, îmbogățindu-l. E ca și cum este atinsă o notă muzicală și adăugată deja existentei simfonii a vieții.

Copilul mic

Procesul de trezire lentă la lumea fizică se continuă după naștere. Copilul doarme mult; sufletul își ocupă trupurile de energie superioară. El lasă corpul fizic și pe cele eterice libere, permițându-le să clădească trupul.

În primele stadii de viață, copilul nu are altceva de făcut decât să se obișnuiască cu limitarea fizică și cu lumea tridimensională. Am văzut mulți copii luptându-se cu acest proces. Ei încă mai au conștiința vieții spirituale;

i-am văzut zbătându-se să se elibereze de prietenii de joacă și foștii părinți, pentru a-și transfera afecțiunea către noii părinți. Nounăscuții pe care i-am observat au chakrele inimii larg deschise (fig. 8–1). Ei se luptă să se înghesuie în trupul limitat al bebelușului. Când îi văd părăsind corpul fizic, în trupurile lor mai înalte, par de multe ori a fi spirite de 3–4 metri înălțime. Ei duc o luptă teribilă pentru a se înghesui în deschizătura chakrei de bază și a se lega de pământ.

Un exemplu de acest fel este cel al unui băiat care s-a născut cu o lună mai târziu decât se aștepta. După o naștere foarte rapidă, a făcut febră. Doctorii i-au luat lichid din șira spinării, să vadă dacă nu are encefalită (intervenția a fost făcută în regiunea chakrei sacrale). Copilul se străduia să se descotorosească de doi prieteni de joacă și o femeie spirituală care nu-i dădea drumul. În zbaterea sa se deschidea și se lega de pământ de fiecare dată când îi era prezentă călăuza. Apoi pierdea legătura cu ghidul său, își vedea prietenii de joacă și pe femeie și se lupta aprig cu cele două lumi. Avea o afinitate mai mare cu femeia spirituală decât cu mama sa fizică. În zbaterea sa de a nu se reîncarna, pierdea energie prin chakra sacrală și în dreapta pentru a evita creșterea rădăcinilor direct în jos prin chakra de bază (prima chakră). Aceasta se datora în parte și orificiului auric lăsat de puncția pentru extragerea lichidului spinal. După o perioadă

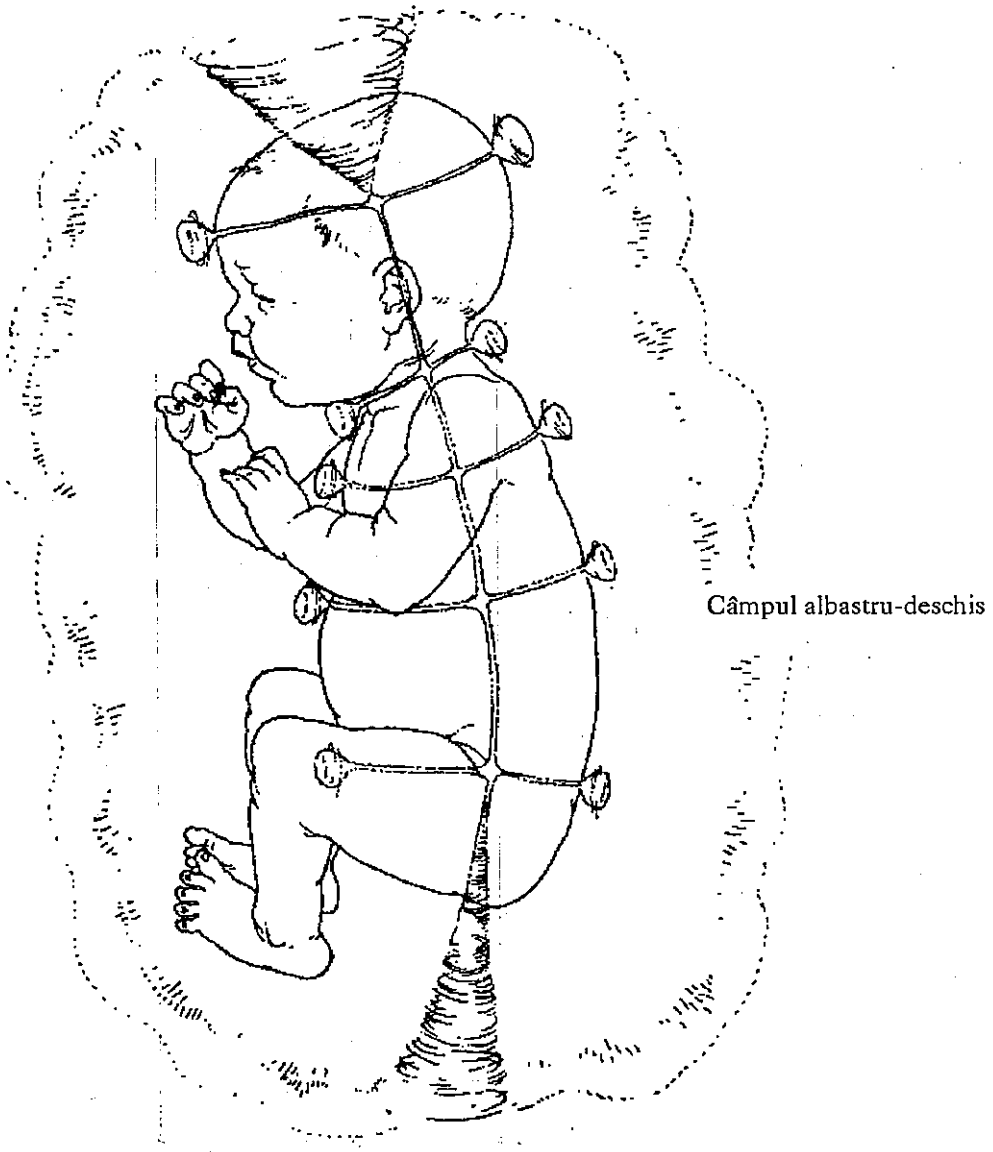

Figura 8–1: Aura normală a unui nou-născut

de luptă, lua legătura cu ghidul său și se calma, își dechidea baza și începea din nou procesul de reîncarnare.

Am încercat să-l tămăduiesc. Prima oară a acceptat puțin, dar după aceea a refuzat. De fiecare dată când încercam să trimit energie în aura sa făcea tărăboi. Știa ce intenționez și nu-mi îngăduia să mă apropii. Ceea ce încercam eu era să suturez orificiul din chakra sacrală din cel de-al șaptelea strat de aură și să îndrept energia în jos; dar nu mă lăsa. M-am apropiat de el și în timpul somnului. Când ajungeam la o distanță de aproximativ 30 de cm se trezea și țipa îngrozitor. Dădea într-adevăr o luptă puternică și nu dorea ajutor din partea nimănui. Una dintre problemele secundare care au apărut din această luptă principală a fost de natură intestinală, din cauza folosirii în exces a chakrei plexului solar asociat cu strigătele și plânsetele. A fost tratat pentru acest disconfort după ce a făcut alegerea să rămână în planul fizic. Harta astrologică a acestui copil ni-l arată clar drept conducător.

Deci, sufletul încarnat intră în și iese adesea din corp prin chakra coronariană când începe să-și creeze chakra de bază pentru a-și forma rădăcini în planul fizic. Chakra de rădăcini arată în acest stadiu ca o pâlnie foarte îngustă, iar chakra coronariană – ca una foarte largă. Celelalte chakre arată ca niște ceșcuțe delicate din porțelan chinezesc, cu o fâșie îngustă de energie legându-se de corp în dreptul șirei spinării (fig. 8–1). Câmpul general de aură al unui copil este amorf, fără formă definită și de culoare cenușiu-albăstrui.

Când un bebeluș își fixează atenția asupra unui obiect din planul fizic, aura sa devine mai densă și mai strălucitoare, în special la nivelul capului. Apoi, când atenția îi scade, aura pălește; totuși, reține ceva din experiență în formă și culoare. Fiecare experiență adaugă un pic de culoare și îmbogățește personalitatea copilului. Astfel, dezvoltarea aurii durează toată viața și acolo se regăsesc toate experiențele unei vieți.

După naștere există o legătură puternică de energie între mamă și copil. Această legătură este uneori numită plasmă de embrion. Este cea mai puternică la naștere și va dăinui toată viața, deși va fi tot mai puțin pronunțată, pe măsură ce copilul crește. Ombilicul psihic este legătura prin care copilul rămâne în contact cu părinții lui de-a lungul anilor. De multe ori, unul este conștient de experiențele traumatizante ale celuilalt, deși se pot afla la mare distanță în plan fizic.

Câmpul de aură al copilului este pe deplin deschis și vulnerabil la atmosfera în care trăiește. Dacă lucrurile sunt spuse „pe față" sau nu, copilul simte ce se întâmplă între părinții lui. Copilul reacționează constant la mediul său energetic într-o manieră conformă temperamentului său. Poate avea vagi temeri, închipuiri, furii sau boli. Chakrele copilului sunt toate deschise, în sensul că nu există o peliculă protectoare care să le apere de influențele psihice intense. Aceasta îl face pe copil foarte vulnerabil și impresionabil. Chiar dacă chakrele nu sunt atât de dezvoltate ca cele ale unui adult, iar energia care intră în ele este o trăire vagă, aceasta tot ajunge direct în câmpul auric, iar copilul trebuie să rezolve în vreun fel trăirea respectivă. (Vezi fig. 8–2, în care se compară chakra adultului cu cea a unui copil.)

În jurul vârstei de șapte ani se formează un ecran protector peste porțile chakrelor, capabil să filtreze multe dintre influențele venite din câmpul energetic universal. Acum, copilul nu mai este la fel de vulnerabil ca înainte. Această etapă se poate observa pe măsură ce copilul crește și devine o persoană. Se apropie momentul raționării. De multe ori putem vedea cum copilașul se așază și se cuibărește în poala mamei sau a tatălui. Copilul se protejează de influențele exterioare cu ajutorul câmpului părintelui. Datorită acestei vulnerabilități a copilului, eu sunt foarte conservatoare și nu permit copiilor să participe la terapia de grup împreună cu părinții. Adultul nu are nici cea mai vagă idee despre ce simte copilul în momentele acelea decât dacă a regresat și se află în stadiul acela de vulnerabilitate. Am văzut părinți care își expun involuntar copiii la șoc psihic inutil, gândindu-se că este ceva progresiv sau cedând la insistențele grupului. Furia adulților este resimțită de sistemul nervos al copilului ca un șoc psihic, în timp ce supărarea și depresia îl înnăbușă ca o ceață.

În legătură cu hrana fizică, alăptatul adaugă copilului energie eterică. În fiecare mamelon al sânului există o chakră ce furnizează copilașului energie. Nu uitați că chakrele copilașului nu sunt dezvoltate și deci nu metabolizează

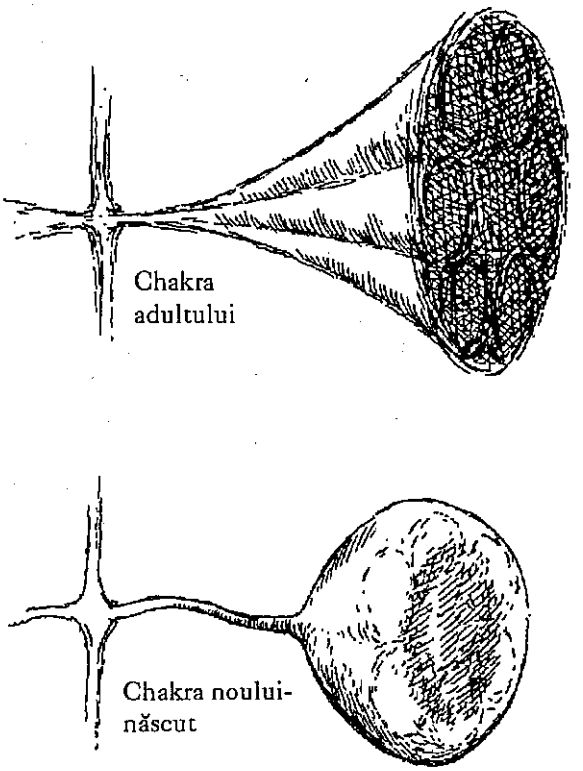

Figura 8–2: Chakrele adultului și ale noului-născut

toate energiile din câmpul energetic universal necesar sprijinirii vieții.

Copilăria timpurie

Pe măsură ce copilul crește și a doua chakră începe să se dezvolte, viața lui emoțională se îmbogățește. Copilul își țese lumi imaginare, în care trăiește, începe să se simtă o persoană independentă de mamă, iar aceste lumi îl ajută să se desprindă. În aceste lumi imaginare își află locul și obiectele personale. Își va trimite tentacule ca o amoeba din câmpul său eteric în jurul acestor obiecte. Cu cât este mai important obiectul pentru construirea lumii sale imaginare, cu atât va folosi mai multă energie cu care să-l înconjoare.

Începând cu vârsta de doi ani, copilul își vede părinții ca aparținându-i: „mie, tăticul meu, mămica mea" etc. În aură încep să devină mai vizibile culorile roșu-portocaliu și roz. Copilul învață să facă legături și află despre un fel de dragoste primară. În ceea ce privește câmpul, copilul reușește să se separe de cel al mamei, având totuși un ombilic eteric, care îi leagă pe amândoi. Acum începe procesul de identitate separată și independență. Copilul își creează un spațiu imaginar, trăiește în el, dar încă o mai are pe mămica, de care e legat prin ombilicul eteric. Încă mai poate privi înapoi, să vadă că mămica nu e departe. Acest spațiu îi apare clarvăzătorului – compus în mare parte din stratul de energie de culoare bleu, sau stratul eteric. Este un spațiu în care copilului îi place să se joace singur, sau dacă își permite vreun tovarăș de joacă, acestuia nu i se dă voie să deranjeze spațiul prea mult. În acest stadiu, copilul nu are un ego destul de puternic pentru a se deosebi clar de ceilalți. Se luptă pentru a-și dobândi unicitatea, simțindu-se încă foarte legat de toate lucrurile. Obiectele personale devin moduri de a-și dovedi individualitatea. Spațiul energiei intime ajută la această identificare. De exemplu, când alt copil vine să viziteze camera unui copil de cinci-șapte ani, gazda se luptă între dorința de comunicare cu celălalt și păstrarea imaginii sinelui. Deci se luptă să-și țină sub control obiectele personale care-l ajută să determine *cine* este și în jurul cărora și-a localizat propria conștiință de energie. Lupta, aici, este de a-și recunoaște și

menține individualitatea, căutând în același timp legătura cu alt individ.

În jurul vârstei de șapte ani, copilul începe să-și țeasă multă energie aurie în spațiul său. Spațiul devine mai liber, mai mare, mai puțin legat de mamă și mai deschis musafirilor. Având un simț al sinelui mai dezvoltat, copilul începe acum să-și vadă asemănarea cu ceilalți oameni. Îi poate permite „celuilalt" o exprimare mai liberă în spațiul intim. Musafirului i se dă voie să-și creeze tot felul de forme de energie în spațiul său privat. Asta face lucrurile mai „amuzante" și mai „pline de viață" și dezvoltă imaginația. Unul dintre motivele care fac posibil acest lucru este acela că pe la vârsta de șapte ani toate chakrele au un ecran protector care filtrează multe energii din câmpul copilului. Copilul se simte „mai sigur" pentru că este mai sigur în corpul său auric.

Exerciții pentru sesizarea spațiilor psihice

Adulții își infuzează de asemenea spațiul lor cu energie. Aceste spații psihice sunt cuiburi sigure pentru oameni, în care se pot retrage. Încercați să simțiți spațiile psihice pe care și le creează oamenii. Puteți afla din aceste spații multe atât despre dumneavoastră, cât și despre proprietarul spațiului. Începeți prin a vă acorda pe frecvența spațiilor pe care le vizitați de obicei. Intrați în camera unui prieten. Ce simțiți? Vă place? Vreți să rămâneți, sau doriți să plecați?

Dacă aveți copii, intrați în camera fiecăruia dintre ei. Sesizați diferența de energie din fiecare cameră. Cum se potrivește aceasta copilului dumneavoastră? Cât din el exprimă? Culoarea ambientală se potrivește copilului, sau este una impusă de dumneavoastră? Gândiți-vă la asta.

Încercați cu diferite magazine în care intrați. Mie una mi-e imposibil să rămân în unele magazine, din pricina energiei pe care o degajă.

Acum, faceți o mică experiență cu obiectele. Într-un mic grup de oameni (de preferință oameni despre care nu știți prea multe) puneți obiectele lor personale în centru și alegeți unul care vă atrage. Țineți-l în mână! Cum îl simțiți? Greu, cald, prietenos, ostil, trist, fericit, sigur, periculos, sănătos, suferind? Vă declanșează vreo imagine? Acordați-vă timp pentru a intra pe aceeași frecvență cu el. Verificați-vă sentimentul cu cel al proprietarului. Pariez că aveți dreptate în privința unora dintre obiecte. Exersați și veți face progrese.

Latență

Pe măsură ce copilul crește, între șapte ani și pubertate apare dezvoltarea mai multor facultăți mentale, împreună cu dezvoltarea celei de-a treia chakre. De data asta, aurei i se adaugă culoarea galben a mentalului. Deși această chakră deschide energiile mentale, și copilul este în școală, energiile mentale sunt, mai întâi de toate, folosite pentru dezvoltarea vieții imaginative a copilului. Copilul devine „Marele Șef Indian", „Prințul", „Femeia Fantastică". Sunt dorințe idealiste puternice, care reprezintă aspirațiile sufletului, mai degrabă legate de sarcina lumească a sufletului. În cadrul acestor arhetipuri se află adâncile dorințe ale sufletului individului, scopurile și aspirațiile, după cum sunt exprimate ele de rolurile jucate în curtea casei sau a școlii. Acum, cele trei centre: fizic, emoțional și mental lucrează împreună pentru a da expresie primei faze a încarnării sufletului.

Adolescentul

Provocarea la care trebuie să răspundă adolescența, ca și toate stadiile de creștere, este de a ne găsi personalitatea și a ne rămâne credincioși nouă înșine de-a lungul întregului haos al schimbărilor fizice și emoționale, dorințelor și respingerilor vieții.

Când copilul se apropie de pubertate, încep să apară schimbări în tot corpul, ca și în câmpul energetic corespunzător. Aurei persoanei i se adaugă mai mult verde. Spațiul personal se infuzează cu „vibrațiile" prietenilor. Pe măsură ce chakra inimii se deschide pentru noi niveluri de energie din adâncuri înspre psihic, o minunată culoare roz umple câmpul. Se activează glanda pituitară (chakra ochiului al treilea), iar corpul începe să se maturizeze, pentru a deveni adult. Toate chakrele sunt afectate de aceste schimbări. Vibrațiile mai

înalte sunt privite uneori cu emoție de către individ, iar altă dată cu ură, deoarece aduc cu ele noul simțământ de dor și o nouă vulnerabilitate, pe care individul nu le trăise până atunci. Câteodată, întregul câmp va fi destrămat, iar chakrele vor fi complet dezechilibrate, în timp ce altă dată totul va pluti în armonie deplină. Astfel, persoana trece prin marile schimbări ale realității emoționale, acțiunile sale exprimând confuzie. O dată, persoana implicată este copil, iar altă dată – adult.

Acum, persoana repetă toate etapele de creștere pe care le-a parcurs, dar în mod diferit. Primele trei etape au implicat sinele ca centru al Universului. A fost *al meu, tatăl meu, mămica mea, prietenii mei* etc. Acum există relația *eu-tu*. *Eu* nu mai există singur, iar starea sa de bine *eu* depinde acum de înțelegerea cu *nu eu*. Situația se datorește în parte faptului că individul nu mai „posedă" obiectul dragostei, ca în cazul părinților sau al jucăriilor. Acum, starea sa de bine depinde de echilibrarea acțiunilor sale; de a-și convinge iubitul/iubita să-l/s-o iubească sau în orice caz așa crede. El își pune psihicul în dificultatea de a alege între cine crede că e și cine crede că ar trebui să fie (conform cu ceea ce crede el că ar vrea ea ca el să fie, sau viceversa). Desigur, aceasta s-a mai întâmplat și referitor la părinții săi, dar acum, situația este mai evidentă, pentru că în orice moment iubita își poate alege pe altcineva și adesea chiar o face – și încă în mod public.

Adultul

La finele adolescenței, chakrele și structura de energie ale individului sunt stabilite. Toate chakrele au luat forma adultă. În acest moment, individul poate încerca să se „așeze" și să nu se mai schimbe. Unii reușesc, și făcând aceasta, viețile lor stagnează într-o realitate sigură, așezată, cu structuri clare și definite. Majoritatea oamenilor, destul de zdruncinați de experiențele lor de viață, văd că realitatea nu poate fi ușor definită și continuă o căutare de-o viață, pentru a afla înțelesul care îi conduce încontinuu spre provocări constante, către experiențele profunde ale împlinirii.

La maturitate, relația *eu-tu* se extinde pentru a include familia personală, care-și creează propria formă de energie. Energiile care curg prin chakra gâtului ajută la această oferire și primire personală. Pe măsură ce timpul curge, relația *eu-tu* se poate extinde, pentru a include individul și grupul. Inima se deschide pentru a include nu numai dragostea partenerului și a copiilor, ci și dragostea de oameni. Aura se îmbogățește cu o minunată culoare liliachiu. Astfel se realizează integrarea conștiinței de sine, de celălalt și de grup. Când se deschide al treilea ochi către vibrațiile superioare, începem să vedem cât de prețios este fiecare individ în această unitate.

Maturul

Când individul se apropie de vârsta bătrâneții și apoi de moarte, corpurilor de energie li se adaugă vibrații și mai înalte. Părul devine alb strălucitor pe măsură ce lumina albă traversează ființa și augmentează afinitatea cu lumea spirituală. Acum, relației *eu-tu* i se adaugă relația profundă, personală cu Dumnezeu. Energia inferioară, metabolizată prin chakrele inferioare, descrește, fiind înlocuită treptat cu energii mai subtile, superioare, având mai mult de-a face cu spiritul decât cu viața din planul fizic. Persoana se pregătește să se întoarcă acasă – în lumea spirituală. Când aceste procese naturale sunt înțelese și li se permite să se dezvăluie din psihicul nostru, viața intimă a individului se umple de seninătate și dragoste. Toate lucrurile acumulate de-a lungul vieții își găsesc locul potrivit. Chakra plexului solar, mai ales, devine foarte armonioasă. Persoana este capabilă să-și mărească puterea de percepție, care face ca viața (în ciuda diminuării puterii fizice) să fie mai interesantă, iar trăirile – mai bogate.

Moartea

Conform afirmațiilor lui Phoebe Bendit, la moarte o rază luminoasă izbucnește din vârful capului, deoarece persoana părăsește pământul prin chakra coroanei. Această experiență de părăsire a fizicului a fost adesea descrisă ca străbaterea unui tunel între viață și moarte, perceput ca un tunel întunecat, lung, cu o lumină strălucitoare la capăt. „Experiența tunelului" poate fi de asemenea sufletul

străbătând principalul curent de putere al trupului de-a lungul șirei spinării și părăsindu-l prin lumina strălucitoare a chakrei coroanei.

La moarte, sufletul este întâmpinat de vechii prieteni decedați și călăuzitorii de spirit. Acum, sufletul își vede defilând toată viața foarte repede și clar, pentru a nu fi nici o greșeală a ceea ce s-a întâmplat, ce alegeri s-au făcut, lecțiile învățate și lecțiile ce rămân a fi învățate în următoarea încarnare. Urmează un moment de sărbătorire a unei misiuni îndeplinite și un răstimp petrecut în lumea spiritului înainte de a avea loc următoarea reîncarnare.

Pe oamenii care mor din pricina unor boli îndelungate i-am văzut adesea odihnindu-se, înconjurați de lumină albă o perioadă de timp după moarte. Se pare că cineva are grijă de ei într-un fel de spital de dincolo. Am observat doi oameni care se aflau în procesul morții, cu vreo două zile înainte de a-și da obștescul sfârșit. În ambele cazuri, oamenii mureau de cancer și sufereau de o bună bucată de timp. Cele trei corpuri inferioare se destrămau și se desprindeau de trup sub forma unor bule cețoase, opalescente. Cele trei chakre inferioare se destrămau, și ele, cu fâșii lungi de energie ieșind din plexul solar. Cele patru chakre superioare păreau a fi larg deschise, aproape ca niște abisuri căscate. Nu mai aveau ecrane protectoare. Oamenii care se duceau „dincolo" își petreceau majoritatea timpului plecați, în afara corpului. Se apre că ei sunt conduși undeva de către călăuzele lor spirituale. Când oamenii se aflau în trupurile lor, o mulțime de spirite planau prin încăpere. Într-unul dintre cazuri l-am văzut pe Azrael păzind poarta. Când o persoană suferea foarte mult din cauza durerilor l-am întrebat pe Azrael de ce nu o ajută să moară. Mi-a răspuns: „Nu am primit încă ordinul". (Azrael este îngerul morții și mie mi se pare foarte puternic și frumos, nu înspăimântător, cum spun unii.)

Heyoan în momentul morții

Ghidul meu mi-a vorbit despre procesul morții și aș dori să-l citez aici. „Mai întâi, zice el, moartea nu este ceea ce înțelegem noi, ci o tranziție dintr-o stare de conștiință în alta." Heyoan spune că noi murim deja când uităm cine suntem. Porțiunile din noi pe care le-am uitat sunt zidite în afara realității și ne-am reîncarnat pentru a le recupera. Așa că, deși ne temem de moarte, noi am și murit și în procesul de reîncarnare a reintegrării cu ființa noastră mai cuprinzătoare aflăm de fapt mai multă viață. El afirmă că singurul lucru care moare este moartea.

În timpul vieții noastre, dăm la o parte experiențele pe care dorim să le uităm. Și facem asta atât de deplin, că nu ne mai amintim multe dintre ele. Începem acest proces de zidire de timpuriu, din copilărie, și îl continuăm pe tot parcursul vieții. Aceste porțiuni zidite ale conștiinței noastre se pot vedea în câmpul de aură ca niște blocaje și voi discuta despre ele în capitolul în care vorbesc despre psihodinamică. După părerea lui Heyoan, adevărata moarte apare sub forma acestui zid intern.

„După cum bine știi, singurul lucru care te separă de rest ești *tu însuți*. Și cel mai important lucru e că moartea s-a și manifestat, prin blocaje. Aceasta pare a fi cea mai clară definiție a ceea ce ființa umană consideră că e moartea, adică zidirea și separarea. Este uitarea. Este a uita cine ești; asta înseamnă moarte. Astfel mori. Și de fapt ne reîncarnăm tocmai pentru a da viață porțiunilor pe care le-am separat din noi: porțiunile care au murit.

Procesul morții, acela pe care îl numim tranziție către o cunoaștere mai profundă, poate fi privit ca un proces ce se desfășoară în câmpul de energie. Îl voi descrie acum ca să poți înțelege procesul morții din punct de vedere auric. Este o spălare a câmpului, o curățire, o deschidere a tuturor chakrelor. Când mori, intri într-o altă dimensiune. Cele trei chakre inferioare se dizolvă. Cele trei corpuri inferioare se dizolvă – și observă că spun „se dizolvă". Cei care ați privit indivizi murind ați observat paloarea mâinilor, feței, pielii. Sideful opalescent și norii opalescenți se îndepărtează de individ când moare. Chakrele superioare sunt hăuri deschise larg spre o nouă dimensiune. Deci, acesta este începutul etapelor morții: când câmpurile de energie încep să se separe. Părțile inferioare ale câmpului energetic se separă de porțiunile superioare. Și apoi, cam cu trei ore înainte de ceasul morții se face o spălare a trupului, un botez, un botez spiritual al corpului, o lumină aurie izbucnind ca o fântână drept în sus pe curentul

principal de energie, și toate blocajele se dizolvă. Aura devine ca de aur alb. Cum va experimenta asta muribundul în termeni de memorie? Deja ați auzit. Persoana își vede întreaga viață. Asta e. Este un fenomen concomitent spălării aurei. Toate blocajele sunt eliberate. Toate trăirile uitate în timpul vieții sunt deblocate și inundă conștiința. Astfel, toată istoria vieții intră în conștiință, și atunci când persoana pleacă, pleacă și conștiința. Este dizolvarea tuturor zidurilor ridicate de-a lungul vieții. Este o integrare zguduitoare.

Cu dizolvarea zidurilor de uitare, vă amintiți cine sunteți cu adevărat. Vă integrați cu sinele superior și simțiți lumina și vastitatea. De altfel, moartea, contrar părerii generale, este o experiență minunată. Cine nu a citit relatări despre oameni declarați morți din punct de vedere clinic și reveniți apoi la viață? Toți au vorbit despre un tunel cu o lumină strălucitoare la capătul lui și cum s-au întâlnit acolo cu o persoană miraculoasă. Majoritatea au experimentat o trecere în revistă a vieții lor și o discuție despre viață cu acea ființă. Mare parte au susținut că *ei* au fost cei care au hotărât să se întoarcă în lumea fizică, pentru a-și completa învățătura, deși era minunat acolo. Cei mai mulți nu se mai tem de moarte, ci o așteaptă nerăbdători, cu mare seninătate.

Deci zidul izolării voastre este cel care vă desparte de adevăr. Ceea ce numiți moarte e de fapt trecerea în lumină. Moartea pe care v-o imaginați este doar zidul. De fiecare dată când vă izolați muriți puțin. De fiecare dată când vă împiedicați minunata forță a vieții să zburde vă creați o mică moarte. Deci când vă amintiți toate aceste blocaje și le reintegrați în sine, ați aflat deja ce înseamnă moartea. Și reveniți la viață. Când vă lărgiți conștiința, zidul dinspre lume, zidul dintre realitatea spirituală și cea fizică, se dizolvă. Astfel, moartea se dizolvă, nefiind altceva decât dezintegrarea zidului iluziei, atunci când sunteți pregătiți să mergeți mai departe. Și *cine sunteți* devine mai real. Sunteți același individ când vă lepădați de trupul fizic, vă păstrați personalitatea. Puteți simți esența aceasta a sinelui în meditațiile viitoare/trecute cuprinse în capitolul 27 (Autovindecare). Corpul fizic moare, dar sinele se deplasează către un alt plan al realității. Vă mențineți esența sinelui dincolo de trup, dincolo de încarnare. Iar când părăsiți trupul lumesc, vă simțiți un glob de lumină de aur, păstrând aceeași conștiință de sine.

Capitolul 8. Recapitulare

1. Când ia sufletul în stăpânire trupul?

2. Care este semnificația momentului nașterii cu privire la CEU?

3. Care sunt cele două diferențe majore între chakrele unui copil mic și acelea ale unui adult?

4. Ce rol are aura în dezvoltarea copilului?

5. De ce un copil țipă de durere atunci când i se ia ceva din mâini?

6. De ce îi place copilului mic să stea în interiorul aurei adultului?

7. Ce dezvoltări majore au loc în aură în timpul următoarelor etape: înainte de naștere, la naștere, în copilăria timpurie, în copilărie, la pubertate, maturitate, vârsta mijlocie, vârsta a treia, moarte?

8. Descrieți experiența morții așa cum o văd suprasenzitivii.

Hrană pentru gândire

9. Discutați relația dintre câmpul de energie și spațiul personal al persoanei.

10. Discutați relațiile limitelor personale ale câmpului de energie.

Capitolul 9

Funcția psihologică a celor șapte chakre majore

Pe măsură ce omul se maturizează și chakrele se dezvoltă, fiecare începe să aibă un model psihologic ce evoluează în funcție de viața individului. Majoritatea dintre noi reacționează la experiențele neplăcute prin a-și bloca sentimentele și a-și opri mare parte din fluxul natural de energie. Acest lucru afectează dezvoltarea și maturizarea chakrelor, având ca rezultat inhibarea unei funcții psihologice perfect echilibrate. De exemplu, dacă un copil este respins de multe ori când încearcă să-și ofere cuiva dragostea, probabil că el va înceta pe viitor să-și mai ofere afecțiunea. Pentru a realiza aceasta, el își va sista probabil sentimentul interior de iubire – deci va trebui să-și stopeze fluxul de energie ce trece prin chakra inimii. Când fluxul de energie al chakrei inimii încetează, dezvoltarea ei este afectată. La un moment dat poate apărea o problemă de sănătate la acest nivel, dar și la nivelul tuturor chakrelor. De fiecare dată când o persoană dorește să uite o experiență își blochează chakrele, care apoi se modifică. Chakrele se blochează, se aglomerează cu energie acumulată și lucrează neregulat sau în sens invers acelor ceasornicului, și în caz de boală devin grav afectate sau sfâșiate.

Când chakrele funcționează normal, fiecare dintre ele se deschide, rotindu-se în sensul acelor ceasornicului, pentru a metaboliza energiile speciale din câmpul universal de care are nevoie. Un vârtej în sensul acelor ceasornicului atrage energie – într-un mod foarte asemănător regulii electromagnetismului, care spune că un câmp magnetic variabil din jurul unui fir va induce curent în firul acela. Apucând firul cu mâna dreaptă, îndreptați degetele în direcția polului magnetic pozitiv. Degetul mare va indica automat direcția curentului indus. Aceleași reguli sunt valabile pentru chakre. Dacă țineți mâna dreaptă deasupra chakrei astfel ca degetele să fie în sensul acelor ceasornicului în jurul părții exterioare a chakrei, degetul mare va indica înspre trup, în direcția curentului. De aceea, spunem că „chakra" este deschisă energiilor care intră. Din contră, dacă punem degetele în sens invers acelor ceasornicului în jurul unei chakre, degetul mare va indica spre în afară, în direcția fluxului curentului. Când chakra se învârte invers acelor ceasornicului, curentul curge în afara corpului, interferându-se astfel cu metabolismul. Cu alte cuvinte, energiile de care este nevoie și pe care le percepem ca realitate psihologică nu intră în chakră. Spunem că chakra este *închisă* energiilor care vin.

Majoritatea oamenilor pe care i-am observat au trei sau patru chakre ce se rotesc invers acelor ceasornicului din când în când. De obicei, acestea devin din ce în ce mai deschise în timpul terapiei. Din moment ce nu sunt numai metabolizatoare de energie, ci și mijloace de sesizare a energiei, ele ne informează asupra lumii din jur. Dacă „închidem" chakrele, informațiile nu au cum să intre. *Deci, atunci când facem ca chakrele să funcționeze în sens invers acelor ceasornicului ne trimitem energia în afară, sesizăm ce energie este aceea pe care o trimitem și spunem că este lumea. Fenomenul se numește în psihologie proiecție.*

Realitatea imaginară pe care o proiectăm în lumea noastră se leagă de „imaginea" pe care ne-am format-o de-a lungul experiențelor din copilărie și cu mintea de atunci. Din moment ce fiecare chakră se află în legătură cu o funcție psihologică specifică, ceea ce proiectăm prin fiecare chakră se va afla în sfera funcțiilor fiecărei chakre și va fi personală pentru fiecare dintre noi, fiindcă experiența de viață a fiecărei persoane este unică. Atunci, prin măsurarea stării chakrelor putem determina realizările curente și pe termen lung.

John Pierrakos și cu mine am legat disfuncția fiecărei chakre de un deranjament psihologic. Orice deranjare a chakrei descoperită prin radiestezie arată o disfuncție în locul psihologic corespunzător (vezi cap. 10 pentru tehnica de radiestezie). Deci, prin măsurarea stării chakrei putem stabili diagnosticul cu privire la nevoile psihologice ale persoanei. Lucrăm direct cu chakrele, pentru a realiza o transformare psihologică. Am aflat că structurile psihologice descrise de terapeuți se leagă de câmpul de energie umană în locuri, forme și culori previzibile.

Figura 7–3 arată locul celor șapte centre principale de energie a chakrelor, folosit pentru diagnosticarea stărilor psihologice. Ele sunt împărțite în centre mentale, centre de voință și sentimente. Pentru sănătatea psihică, toate trei tipurile de chakre – rațiune, voință și emoție – trebuie să fie deschise și echilibrate. Cele trei chakre din cap și gât guvernează rațiunea; chakrele de pe suprafața corpului guvernează emoțiile, perechile lor de pe spate guvernează voința. Figura 9–1 oferă un tabel al chakrelor majore și funcția lor psihologică.

Să ne uităm la aria largă de funcții psihologice pentru fiecare chakră. Prima chakră – centrul coccisului (1) – se referă la cantitatea de energie fizică și voința de a trăi în realitatea fizică. Este locul primei manifestări a forței vitale în plan fizic. Când forța vitală funcționează pe deplin prin acest centru, persoana are o puternică dorință de a trăi în realitatea fizică. Atunci când forța de viață funcționează pe deplin, prin cele trei chakre inferioare trece un puternic flux de energie, picioarele sunt energizate, iar asta aduce cu sine o stare clară și directă de potență fizică. Coccisul acționează ca o pompă de energie la nivel eteric, ajutând direct ca fluxul de energie să circule în sus pe șira spinării.

Această stare de potență fizică asociată cu dorința de viață dă individului senzația de putere și vitalitate. Se implică afirmația: „Eu sunt aici, acum". Individul este bine ancorat în realitatea fizică. Potența de putere și vitalitate emană din el sub forma energiei vitale. Adesea, acționează ca un generator de putere, energizându-i pe cei din jurul lui, reîncărcându-le sistemele de energie. Are o puternică dorință de a trăi.

Când centrul coccisului este blocat sau închis, majoritatea vitalității fizice a forței vieții este blocată, iar persoana nu se face remarcată în lumea fizică. Nu este „aici". Individul va evita activitatea fizică, va avea o energie scăzută, fiind chiar „bolnăvicios". Îi va lipsi puterea fizică.

Centrul pubian (chakra 2A) este legat de calitatea dragostei de care este în stare individul pentru sexul opus. Când e deschis, persoanei îi vor plăcea relațiile sexuale și probabil va avea orgasm. Totuși, un orgasm deplin cere ca toate centrele să fie deschise.

Centrul sacral (chakra 2B) este în legătură cu energia sexuală a persoanei. Dacă această chakră este deschisă, persoana își simte puterea sexuală. Dacă își blochează această chakră, forța și potența sa sexuală vor fi slabe și dezamăgitoare. Nu va fi prea atrasă sexual, va evita sexul și îi va desconsidera importanța și plăcerea, neglijându-l în cele din urmă. Din moment ce orgasmul scaldă organismul în energie vitală, trupul său nu va fi hrănit în acest fel, nu va primi hrana comuniunii și contactul trupesc cu o altă persoană.

Relația dintre chakrele 2A și 2B. Chakra sacrală funcționează ca pereche a chakrei pubiene. În cele două puncte în care centrele din față și spate se unesc în chakra unirii, a spinării, forța de viață este a doua nevoie și al doilea scop – una de unire sexuală. Această forță puternică străbate barierele autoimpuse dintre doi oameni și îi atrage unul către celălalt.

Deci, sexualitatea fiecărei persoane se leagă de forța vieții (acest lucru este, bineînțeles, valabil pentru toate centrele; dacă vreunul dintre ele se blochează, se blochează și forța de viață din regiunea respectivă). Din moment ce regiunea pelviană a corpului nostru este sursa de vitalitate, oricare centru blocat din regiunea aceea va avea ca efect scăderea vitalității sexuale și fizice. Pentru marea majoritate a oamenilor, energia sexuală curge, se încarcă și se descarcă prin orgasm – prin aceste două chakre sexuale. Această mișcare revitalizează și curăță trupul cu o baie de energie. Eliberează sistemul de energia coagulată, de deșeuri și tensiune. Orgasmul sexual are mare importanță pentru buna stare fizică a persoanei.

Unele discipline spirituale cum ar fi Yoga Kundalini și tradiția tantrică afirmă că celor

Figura 9–1

Chakrele majore și legăturile lor cu funcțiile psihologice

CENTRE MENTALE	LEGĂTURI
7. Centrul coroanei (creștetul capului)	Întegrarea întregii personalități cu viața și aspectele spirituale ale lumii.
6A Centrul frunții	Capacitatea de a vizualiza și înțelege conceptele mentale.
6B Execuția mentală	Abilitatea de a duce la îndeplinire ideile, într-un mod practic.
CENTRE DE VOINȚĂ	
5B Baza gâtului	Sentimentul de sine, în societate și în muncă.
4B Între omoplați	Egocentrismul și voința pentru lumea exterioară.
3B Centrul diafragmei	Sănătatea, intenția de a fi sănătos.
2B Centrul sacral	Cantitatea de energie sexuală.
1 Centrul coccisului	Cantitatea de energie fizică, dorința de viață.
CENTRELE SENTIMENTELOR	
5A Centrul gâtului	Absorbția și asimilarea.
4A Centrul inimii	Sentimentele de dragoste pentru alte ființe umane; deschiderea spre viață.
3A Plexul solar	Plăcere și expansivitate, înțelepciune spirituală, conștiința universalității vieții.
2A Centrul pubian	Calitatea dragostei pentru sexul opus, oferirea și primirea plăcerii fizice, mentale și spirituale.

care au atins o asemenea comunicare și au trecut la alte etape de-a lungul căii spirituale descărcarea nu le mai e necesară bunei stări personale. (Însă majoritatea ființelor umane nu fac parte din această categorie.) Multe practici spirituale folosesc meditația pentru a păstra, transforma și redirecționa energia sexuală de-a lungul diferitelor canale de energie, dirijând-o pe curentul vertical de putere în sus pe șira spinării, pentru a o transforma într-o energie cu vibrație mai înaltă, care este apoi folosită la construirea trupurilor superioare de energie spirituală. Gopi Krishna, în cartea sa *Kundalini* vorbește despre transformarea seminței sale fizice sau spermei în energia spirituală, sau Kundalini, în felul descris mai sus. Multe practici spirituale pledează pentru reținerea spermei sau seminței spirituale în scopul transformării acesteia în energie.

Blocajele din chakrele 2A și 2B. Blocarea centrului pubian poate avea ca rezultat imposibilitatea de a ajunge la orgasm. Femeia este incapabilă de a se deschide și a primi hrana sexuală de la partener. Probabil că nu va fi în stare să-și unească vaginul și nu va agrea penetrarea. Poate fi mai înclinată să-i facă plăcere stimularea clitorisiană decât penetrarea. Poate că va dori să fie agresivă, de exemplu să fie deasupra și să aibă inițiativa mișcării. Aici, deranjamentul constă în faptul că ea trebuie să fie tot timpul sub control. În stare de sănătate, va dori câteodată să fie activă și alteori să primească, dar mereu se teme în mod inconștient de puterea partenerului său. Cu blândețe și înțelegere din partea lui, ea poate, după un anume timp, să-și deschidă chakra pubiană pentru a primi și a agrea penetrarea.

Pentru unele persoane este foarte greu atât să simtă puterea sexuală, cât și să se deschidă pentru a da și a primi de la ceilalți, prin actul dragostei. De multe ori, puterea sexuală este transformată de aceste persoane în imaginație în loc să-și cufunde sinele în adâncurile partenerului și ale misterelor persoanei iubite. Ființele umane sunt niște minuni infinit de frumoase și complexe. Foarte rar ne permitem

să hoinărim neinhibați în această frumusețe și minune. În urma problemelor psihologice apărute din dezechilibrul chakrelor 2A și 2B rezultă o viață nesatisfăcătoare.

Când centrul din spate este puternic și are o mișcare în sensul acelor ceasornicului, iar centrul din față este slab și închis, persoana va simți un tot atât de puternic impuls sexual și probabil o mare dorință pentru relații sexuale. Problema este că această uriașă cantitate de energie și impuls sexual nu vor fi însoțite de posibilitatea de a oferi și a primi din punct de vedere sexual. De aceea, va fi foarte greu ca un puternic impuls sexual să fie împlinit. Dacă centrul din spate este puternic și în sens invers acelor ceasornicului, se întâmplă același lucru, și în plus impulsul va fi probabil însoțit de imagini negative, chiar și fantezii sexuale violente. Acest lucru va face, bineînțeles, dorința sexuală și mai greu de realizat, iar cel care simte așa ceva va depune eforturi pentru a o transforma într-un deziderat superior, fiindu-i rușine de asemenea sentimente inferioare. Pe de altă parte, persoana poate dispune de mulți parteneri de sex, lipsindu-se de adânca comuniune dintre cele două suflete în îndeplinirea actului sexual, poate smulge promisiuni sau să fie incapabil de orice promisiune cu privire la sex.

Plexul solar (chakra 3A) este asociat cu marea plăcere care decurge din adânca realizare a faptului că suntem unici și conectați cu Universul. Persoana care își are chakra 3 deschisă poate privi cerul noaptea, simțind că îi aparține. Este pe deplin ancorată în locul său din cadrul Universului. Este centrul propriului său aspect de exprimare a universului manifest, de unde își trage seva înțelepciunii spirituale.

Desi chakra plexului solar este o chakră mentală, funcționarea sa corectă se leagă direct de viața sentimentală a individului. Lucru real, deoarece procesele mentale servesc ca regulatori ai vieții sentimentale. Înțelegerea mentală a condițiilor creează un cadru de ordine și de definire acceptabilă a realității.

Dacă centrul este deschis și funcționează armonios, persoana va avea o viață deplină, care nu-l copleșește. Totuși, când acest centru este deschis, dar membrana protectoare e sfâșiată, persoana va trăi emoții extreme necontrolate. Poate fi influențată de surse exterioare din astral, care o pot încurca. Se poate pierde în Univers și astre. Va simți durere fizică, posibil să se transforme în boală – cum ar fi epuizarea datorată excesului de adrenalină.

Dacă acest centru este închis, individul își va bloca sentimentele și probabil nu va simți nimic. Nu va fi conștient de adâncul înțeles al emoțiilor care duc la o altă dimensiune a existenței. Se poate să nu-și dea seama de unicitatea sa în Univers și de scopul superior al existenței umane.

De multe ori, acest centru servește ca un blocaj între inimă și sexualitate. În cazul că ambele aceste centre sunt deschise, și plexul solar e blocat, cele două vor funcționa independent unul de celălalt; adică sexul nu va fi pe deplin legat de dragoste și Univers. Acestea două se corelează atunci când omul este conștient de existența sa adânc ancorată în universul fizic și de lunga existență istorică a oamenilor care au servit la crearea vehiculului fizic pe care îl posedă în momentul de față ființa umană. Nu trebuie să subestimăm niciodată faptul că suntem ființe pe deplin fizice. Centrul plexului solar este foarte important pentru legătura omului cu Universul.

Când se naște un copil, rămâne un ombilic eteric, care face legătura între mamă și copil. Aceste corzi reprezintă conexiunea interumană. De fiecare dată când o persoană creează o relație cu altă ființă umană cresc legături între cele două chakre 3A. Cu cât legăturile dintre doi oameni sunt mai multe și mai puternice, cu atât corzile dintre ei sunt mai multe și mai puternice. În situația că relația ia sfârșit, corzile se dezleagă încetul cu încetul.

Și între celelalte chakre cresc corzi în cadrul unei relații, dar corzile celei de-a 3-a chakre par să fie o reeditare a dependenței dintre mamă și copil. Ele sunt foarte importante pentru analiza tranzacțională în procesul terapeutic. Analiza tranzacțională este o metodă de a determina natura interacțiunii cu celelalte persoane. Relația e oare asemănătoare cu cea dintre copii și părinți? Sau ceilalți par a fi copilul, și tu adultul (adult/copil)? Ori acționați ca adulți? Acest tip de analiză dezvăluie multe în ceea ce privește relațiile personale cu ceilalți. Natura corzilor chakrei pe care le construim în prima familie se vor repeta în toate celelalte relații formate ulterior. Ca și copil, corzile copil/mamă

reprezintă atât: legătura copil/mamă. Ca adult, mai mult ca sigur vom dezvolta corzi de tipul copil/mamă între noi și partener. Pe măsură ce înaintăm în viață, ne maturizăm, vom transforma corzile copil/mamă în cele adult/adult.

Centrul diafragmei (chakra 3B), localizată în spatele plexului solar, este asociat cu intenția persoanelor de a-și păstra sănătatea. Dacă cineva are o puternică dorință de sănătate a propriului corp și intenția de a și-l păstra așa, centrul este deschis. Chakra aceasta este cunoscută și sub denumirea de Centrul Vindecării și e asociată și cu sănătatea spirituală. Se spune că unii tămăduitori au acest centru foarte mare și dezvoltat. Este un centru al voinței, ca și cel localizat între omoplați, și de obicei mai mic decât ceilalți centri de voință, cu excepția celor care au aptitudini de vindecare. Centrul este asociat centrului plexului în față și adesea se deschide dacă plexul solar se deschide. Dacă o persoană are plexul solar deschis și deci este conectat la locul său în Univers, acceptând că el este la fel de natural ca firele ierbii sau florile, autoacceptarea persoanei respective se va manifesta pe plan fizic sub forma unei sănătăți depline. Sănătatea totală – mentală, emoțională și spirituală – cere ca toate centrele să fie deschise și echilibrate.

Veți observa, pe măsură ce facem descrierea chakrelor, că aspectele frontale și dorsale ale fiecărui centru funcționează perechi, și echilibrarea fiecăruia este mai importantă decât deschiderea largă a unuia singur.

Chakra inimii (chakra 4A) este centrul prin care iubim. Prin el curge energia de legătură cu viața. Cu cât devine mai deschis, cu atât este mai mare capacitatea noastră de a iubi mai multe aspecte ale vieții. Când funcționează această chakră, atunci ne iubim pe noi, copiii noștri, partenerii, familia, animalele din casă, prietenii, vecinii, concetățenii, pe ceilalți semeni, toate creaturile de pe pământ.

Prin acest centru ne dezvoltăm corzi către centrele inimilor celor cu care formăm relații. Aceasta îi include pe copii și părinți, precum și pe amanți și parteneri. Ați auzit probabil despre legăturile inimii – acestea sunt corzile. Sentimentele de dragoste, care circulă prin această chakră, deseori aduc lacrimi în ochii noștri. De îndată ce atingem această stare de deschidere către iubire, ne dăm seama cât am pierdut până atunci, și plângem. Când această chakră este deschisă, persoana vede întregul în partenerul său. Putem vedea unicitatea, frumusețea și lumina interioară a fiecăruia, precum și aspectele negative și nedezvoltate. În starea negativă a chakrei (închisă), persoana are probleme cu dragostea – în sensul incapacității de a-și oferi dragostea/iubirea fără a aștepta ceva în schimb.

Chakra inimii este chakra cea mai importantă pentru vindecare. Toate energiile metabolizate prin chakre merg vertical în curentul de putere prin rădăcinile chakrelor și în chakra inimii înainte de a îndepărta mâna și ochii vindecătorului. În procesul tămăduirii, inima transformă energiile pământești în energii spirituale, și energiile spirituale în energii pământești pentru a folosi pacientului. Aceasta se va discuta mai în detaliu în capitolul despre vindecare.

Între cei doi omoplați, chakra 4B este asociată voinței interioare sau exterioare. Este centrul prin care acționăm în lumea fizică. Asta ne îndeamnă să căutăm ceea ce dorim.

Dacă acest centru funcționează în sensul acelor ceasornicului, vom avea o atitudine pozitivă asupra împlinirii a ceea ce dorim de la viață și îi privim pe ceilalți ca pe suporteri ai întreprinderii noastre. Voința noastră și cea divină se vor afla în armonie. Voința prietenilor noștri se va alinia dorințelor noastre. De exemplu, dacă dorim să scriem o carte, vom anticipa că prietenii noștri ne vor ajuta, iar editorul va spune: „Da, este exact ce căutam".

Pe când dacă centrul funcționează în sens invers acelor ceasornicului, atunci opusul este valabil. Vom crede, greșit, că voința lui Dumnezeu și a celorlalți este opusul voinței noastre. Oamenii ne vor părea piedici în calea noastră spre a obține ce dorim sau a împlini ceva. Va trebui să-i înfruntăm sau să-i doborâm ca să ne realizăm dorința. Vom gândi „Voința mea contra voinței voastre" și „Voința mea contra voinței Domnului".

Imaginea Universului ca un loc ostil în care supraviețuiesc numai agresorii puternici poate genera o convingere de genul „Dacă nu reușesc nu pot trăi". Persoana încearcă să-și creeze o lume a ei, în care să-i controleze pe ceilalți. Soluția este ca această persoană să-și dea seama de modul în care își creează un mediu ostil și apoi să se poată relaxa pentru

a-și da seama dacă supraviețuirea sa este posibilă fără control. Această străduință va duce în cele din urmă la aflarea unui univers sigur, abundent și benign, în care existența este sprijinită de un întreg.

În alt caz, acest centru poate să fie prea activ. Ar putea avea o mișcare amplă în sensul acelor ceasornicului însoțită de o mică chakră a inimii funcționând în sensul sau în sens contrar acelor ceasornicului. În acest caz, voința persoanei nu este deosebit de negativă, dar este folosită strict pentru a servi funcției centrului inimii. În loc de a se putea relaxa, a avea încredere și dragoste, va consuma mai multă energie decât este necesar prin chakra inimii (4A) și o va compensa prin voință. Va face să circule mai multă energie prin aspectul anterior al chakrei 4 dintre omoplați. Ea poate afirma „Vreau să-mi croiesc drumul în viață fără a ține cont de umanitate". Această persoană trăiește prin voință mai degrabă decât prin dragoste sau prin putere pură, și nu putere venită din interior. Este ceea ce îl face pe un partener stăpân și pe celălalt sclav.

Chakra gâtului (5A), localizată în partea din față a gâtului, corespunde deciziei de a-și asuma răspunderea nevoilor personale. Bebelușul abia născut este adus la sân, dar el trebuie să sugă înainte ca laptele să curgă. Acest principiu este valabil întreaga viață. Pe măsură ce persoana se maturizează, satisfacerea nevoilor sale este din ce în ce mai individualizată. Se ajunge la maturitate, iar această chakră funcționează bine atunci când individul încetează de a mai da vina pe ceilalți și începe să se bazeze numai pe forțe proprii pentru a-și crea ceea ce are nevoie și dorește. Acest centru mai arată starea persoanei în sensul receptării a ceea ce i se oferă. Dacă centrul este măsurat în sens invers acelor ceasornicului, persoana nu ia ceea ce i se oferă.

Acest lucru se referă la imaginea a ceea ce vine către individ. Deci, dacă privește lumea ca pe un loc în general ostil și negativ, persoana respectivă va fi precaută și se va aștepta la lucruri negative. Se poate aștepta mai curând la ostilitate, violență și umilință decât la hrană sau dragoste. Și, din moment ce își creează un câmp negativ și are așteptări negative, normal că își va atrage aspecte negative. Deci, dacă se va aștepta la violență, înseamnă că în interiorul său este violent și – conform legilor Câmpului Energetic Universal discutat la cap. 6 – își va atrage violența.

Când ne deschidem chakra gâtului atragem din ce în ce mai multă hrană, până ce vom primi atâta încât să menținem centrul gâtului deschis cât mai multă vreme.

Între timp, ne putem atrage intrări negative imediat după deschiderea centrului, datorită credinței că asta este ceea ce va urma când vom traversa această experiență, trebuie să analizăm ce avem în noi și să ne găsim încrederea interioară. Acest proces de deschidere și închidere continuă până ce concepțiile greșite de primire sau absorbire se transformă în încredere în hrana benignă a Universului.

Fenomenul de asimilare care apare la spatele celei de-a 5-a chakre (5B) (uneori numit și Centrul profesional) se referă la simțul de entitate individuală în societate, profesia și interesele. Dacă individul nu se simte bine în acest domeniu al vieții sale, acest inconvenient poate fi ușor disimulat prin mândrie, care compensează lipsa de încredere în sine.

Centrul din spatele gâtului se deschide de obicei la cel care are succes, se descurcă bine la locul de muncă și este satisfăcut de munca sa ca sarcină de îndeplinit în viață. Dacă cineva își alege o îndeletnicire care să fie în același timp provocătoare și satisfăcătoare și își dă osteneala să-și îndeplinească munca, acest centru va fi deschis ca o floare. Individul va avea succes pe plan profesional și va primi energia din Univers. Dacă, din contră, cineva nu e mulțumit de ce face, nu are succes, își va ascunde eșecul prin mândrie. În secret, persoana știe că ar putea face mai multe și mai bine dacă ar avea o muncă mai interesantă. Câteodată, o astfel de persoană nu se străduiește de loc și își ascunde disperarea eșecului sub o armură de falsă mândrie, știind că de fapt nu a reușit în viață. Va juca probabil rolul de victimă, afirmând că viața l-a pedepsit, neoferindu-i prilejul să-și manifeste talentele. Această persoană trebuie să se debaraseze de mândria, de durerea și disperarea pe care le resimte.

În acest centru vom mai descoperi frica de eșec, care blochează șansa de a îndrăzni și a crea ceea ce vrem cu adevărat. Acest adevăr este valabil atât pentru prietenii, cât și în relațiile sociale ale indivizilor. Evitând contactele, persoana respectivă evită, de aseme-

nea, să se dezvăluie pe sine – pe de o parte din teama de a nu fi plăcut, și pe de alta dintr-o mândrie de genul „Sunt mai bun decât tine"; „Nu ești destul de bun pentru mine". Deoarece sentimentele de respingere își au originea în interior, și noi suntem cei care le proiectăm în afară, putem evita ca celălalt să ne respingă, asumându-ne riscul de a ne urma cariera râvnită, de a ne crea contactele dorite și de a ne dezvălui adevăratele sentimente față de semenii noștri. Iată adevăratele căi de a ne elibera simțurile și de a ne deschide această chakră.

Centrul frunții (chakra 6A) este în legătură cu capacitatea de a vizualiza și a înțelege conceptele mentale. Acestea includ conceptele personale despre realitate și Univers sau cum vede individul lumea și cum crede că i se răspunde.

Dacă acest centru se rotește în sens invers acelor ceasornicului, atunci avem concepții mentale confuze ori imagini neconforme cu realitatea, de obicei negative. Individul cu astfel de concepte le proiectează în Univers, creându-și o lume a lui. Dacă are și centrul din spatele capului (ceafă – chakra 6B) puternic, va avea o viață haotică. Dacă acest centru este blocat și slab, persoana respectivă nu are idei creative, pur și simplu din pricină că energia ce curge prin acest centru este neîndestulătoare cantitativ.

În timpul procesului terapeutic de purificare sau de sortare a ideilor noastre negative, când apare o imagine și începe să devină dominantă, probabil că acest centru începe să funcționeze în sens invers acelor ceasornicului, chiar dacă până atunci a funcționat normal, în același sens.

Procesul terapeutic face ca imaginea să fie adusă în față și să se manifeste în viața individului. Cu ajutor terapeutic, persoana va înțelege și va vedea imaginea clar. Atunci, centrul va începe să funcționeze normal, în sensul acelor ceasornicului. Vindecătorul își va da seama de proasta funcționare a centrului, datorită sentimentelor cu privire la conceptele contradictorii ale suferindului despre realitate, ceea ce îi provoacă acestuia serioase tulburări de personalitate.

La ceafă, centrul executoriu mental (chakra 6B) se află în legătură cu aplicarea în practică a ideilor creatoare formulate prin centrul frontal. Dacă centrul voinței executorii este deschis, ideile noastre sunt urmate de acțiune imediată, care să ducă la materializarea lor în lumea fizică. Dacă nu este deschis, individului îi va fi greu să-și pună în practică ideile.

Apare o mare dificultate când centrul frontal (6A) este deschis, și cel al cefei închis. Persoana are multe idei creatoare, dar nu și le poate pune în practică. De obicei, găsește o scuză, dând vina pe o cauză exterioară. Acest individ are nevoie doar de exercițiu pur și simplu pentru a îndeplini pas cu pas ceea ce dorește să ducă la capăt. În această terapie „pas cu pas" vor apărea o mulțime de sentimente de felul: „Nu suport să mai aștept"; „Nu vreau să-mi asum răspunderea a ceea ce se întâmplă"; „Nu vreau să experimentez această idee în lumea materială"; „Fă tu chestia asta, eu îți dau ideile" etc. Probabil că acestui gen de persoane îi lipsește educația timpurie de a porni de la simplu spre complex pentru a-și duce la îndeplinire scopul propus. Probabil că în același timp ele se opun realității fizice, refuzând postura de ucenici.

Pe de altă parte, dacă acest centru funcționează în sensul acelor ceasornicului, iar centrul ideatic – invers, ne confruntăm cu o situație foarte supărătoare. Chiar dacă ideile de bază ale persoanei nu se pot materializa, individul va purcede la aplicarea lor în practică.

Să zicem, dacă socotim că această lume este un loc neplăcut, unde „fiecare e singur și deci trebuie să apuce ce poate", și avem posibilitatea să acționăm astfel – adică centrul executoriu funcționează –, atunci putem ajunge infractori. În acest caz, centrul inimii este probabil blocat. Viața va confirma ideea respectivă până la un anumit punct, și vom reuși atâta timp cât nu suntem prinși. Deci, în această configurație, încercăm să aplicăm ceva inexistent.

Există însă și posibilitatea ca persoana cu un asemenea dezechilibru să ducă la îndeplinire ideile altui individ, oricare vor fi fost acestea.

Centrul coroanei (chakra 7) este în legătură cu relația individului cu spiritualitatea și integrarea întregii sale ființe – fizice, emoționale, mentale și spirituale. Dacă acest centru este închis, probabil că nu vom trăi experiența legăturii cu spiritualitatea. Poate că nu vom avea

„sentimentul acela cosmic" și nu vom înțelege despre ce vorbesc unii când spun că au experiențe spirituale. Dar dacă centrul este deschis, experiența spirituală va fi unică pentru fiecare dintre noi. Această spiritualitate nu e definită de o dogmă și nici ușor de redat în cuvinte. Ea depășește lumea fizică și creează în noi un sentiment de plinătate, pace și credință, dând scop existenței noastre.

Capitolul 9. Recapitulare

1. Descrieți funcția fiziologică a fiecărei chakre.

2. Explicați ce se înțelege prin chakre deschise și închise, după cum sunt descrise ele în acest capitol.

Capitolul 10

Diagnoza centrelor de energie sau a chakrelor

Există mai multe moduri de a determina starea chakrelor. La început va fi nevoie să aflați care ar fi cea mai ușoară și mai folositoare practică pentru dumneavoastră.

Metoda care mi s-a părut mie cea mai ușoară pentru a sesiza starea chakrelor este aceea a pendulului. Acest dispozitiv ajută la dezvoltarea sensibilității dumneavoastră, deoarece acționează ca un amplificator. Cel mai bun pendul pe care l-am întâlnit eu în acest scop este fabricat din lemn de fag, în formă de pară. Are cam 2,5 cm diametru și o lungime de aproximativ 5 cm. Câmpul de energie este difuz, ușor de penetrat și tot în formă de pară. Este simetric de-a lungul axei verticale, lucru de mare importanță pentru acest tip de măsurătoare. Dacă ați reușit să vă dezvoltați energia din palme sau vă place să atingeți, puteți exersa perceperea energiei care intră în și iese din chakre, simțind-o cu ajutorul palmelor. Aceasta ajută să vă dați seama dacă energia este fluidă sau coagulată, slabă sau puternică. Puteți afla același lucru punând vârful degetului pe punctele de acupunctură. În acest caz, puteți avea chiar unele răspunsuri fizice în propriul dumneavoastră trup, care să vă dea informația dorită.

Apoi, după ce vă veți fi dezvoltat Percepția Superioară, veți fi în stare doar să vă uitați la chakre ca să le vedeți modul de funcționare (normal sau anormal), precum și culoarea (întunecată și coagulată, necolorată și slabă ori clară, luminoasă, cu tonuri vii). Veți mai fi capabili să vedeți dacă și – mai ales – cum sunt desfigurate. Apoi veți deveni în stare să le percepeți la fiecare nivel de câmp de aură. Dar mai întâi să exersăm cu pendulul.

Exercițiu de diagnosticare a chakrelor cu ajutorul pendulului

Pentru a măsura chakrele din față, cereți pacientului să stea întins pe spate. La măsurarea chakrelor din spate, pacientul trebuie să stea întins pe burtă.

Ca să vedeți starea chakrelor, țineți pendulul atârnat de o ață lungă de aproximativ 17–18 cm deasupra chakrei și goliți-vă mintea de orice altceva în afară de chakră. (Aceasta este partea cea mai grea și cere practică.) Asigurați-vă ca pendulul să fie cât mai aproape de chakră, dar fără să o atingă. Energia dumneavoastră se scurge în câmpul pendulului și-l energizează. Aceste energii combinate interacționează cu cea a subiectului, cauzând mișcarea pendulului. (Vezi fig. 10–1.) Se va mișca probabil într-un cerc imaginar deasupra subiectului. Sau va descrie o elipsă ori o linie mișcându-se înainte și-napoi. Poate avea chiar „mișcare dezordonată".

Rapiditatea și direcția mișcării pendulului indică mărimea și direcția energiei care curge prin chakră.

Dr. John Pierrakos a stabilit că mișcarea pendulului în sensul acelor ceasornicului indică o chakră psihodinamică deschisă. Aceasta denotă că trăirile psihice, precum și sentimentele care curg prin chakra respectivă sunt bine echilibrate și complete. Dacă pendulul se mișcă în sens invers acelor ceasornicului, chakra respectivă este închisă din punct de vedere psihodinamic, indicând o problemă de ordin psihologic. Aceasta înseamnă că sentimentele și experiențele de ordin psihologic nu sunt bine echilibrate, pentru că energia este blocată. Probabil că persoana are experiențe negative în această direcție.

Mărimea cercului descris de pendul este proporțională cu puterea chakrei și a cantității de energie ce curge prin ea. Ea arată de asemenea cantitățile de energie pe care le posedă tămăduitorul și subiectul în ziua respectivă. Dacă cercul este mare, energia este mare. Dacă cercul este restrâns, atunci și cantitatea de energie care pătrunde pendulul este mai mică.

E important de reținut faptul că mărimea chakrei nu este arătată de diametrul cercului înscris de pendul, ci este doar indicată.

Mărimea cercului înscris de pendul depinde de interacțiunea tuturor celor trei câmpuri – cel al subiectului, al terapeutului și al pendulului, după cum am menționat mai înainte. Dacă energiile ambelor persoane sunt slabe, toate chakrele vor apărea ca fiind mici. Dacă energiile sunt mari, toate chakrele vor părea mai mari. Trebuie să ne concentrăm și să comparăm mărimile relative ale chakrelor. Sănătatea deplină se realizează atunci când toate chakrele sunt echilibrate pentru a crea un flux de energie uniform. Deci, toate chakrele trebuie să aibă cam aceeași mărime.

Există multe variații între mișcările *în* sensul acelor ceasornicului și *invers*. Figura 10–2 este un tabel ce indică diversele forme pe care le desenează un pendul. Deși pare complicat la prima vedere, acest tabel este de fapt destul de simplu. Fiecare mișcare descrisă de pendul este o variantă a extremelor unei chakre complet deschise (diametrul de 17–18 cm în sensul acelor ceasornicului) C6 și a unei chakre complet închise în sens invers acelor ceasornicului CC6. Rareori am întâlnit un diametru care să depășească 17–18 cm, excepție cazurile în care persoana are o chakră deosebit de deschisă în urma unei experiențe spirituale, caz în care majoritatea chakrelor sunt deschise. Am măsurat diametre de până la 30 cm în astfel de cazuri.

O mișcare eliptică a pendulului indică o dezechilibrare în stânga sau dreapta a fluxului de energie din corp. Devierile de stânga sau dreapta se referă la părțile din stânga, respectiv dreapta ale trupului pacientului, adică pendulul merge în sus stânga (CEL) sau dreapta sus (CER). Asta arată și că o parte a trupului este mai puternică decât cealaltă. Partea dreaptă (CER, CCER) reprezintă elementul agresiv, activ, masculin – „yang". Partea stângă (CEL, CCEL) – pe cel pasiv, receptiv, feminin – „yin" al personalității. Dr. John Pierrakos a observat că atunci când pendulul descrie o elipsă aplecată spre dreapta trupului pacientului, personalitatea subiectului are un aspect masculin mai dezvoltat decât cel feminin. Persoana este probabil „superactivă", în sensul că va fi agresivă în momentele în care ar trebui să fie mai receptivă, ceea ce se va petrece la nivelul funcției psihologice guvernate de chakra ce ridică mișcarea eliptică respectivă.

Dacă chakra face ca pendulul să aibă o mișcare eliptică înclinată spre stânga (CEL, CCEL), persoana tinde să manifeste pasivitate la nivelul funcțiilor psihologice guvernate de chakra ce determină mișcarea eliptică descrisă a pendulului.

De exemplu, dacă chakra voinței, poziționată între umeri (4B), este pasivă (descrie o mișcare eliptică spre stânga, sus), persoana va fi incapabilă să obțină ceea ce își dorește. Ea va rămâne pasivă atunci când ar trebui să fie agresivă. Ea/El va aștepta ca altcineva să acționeze și să-i dea ce dorește. De asemenea, nu va putea să-și apere drepturile sau să-și rostească ideile. Unii susțin că o astfel de persoană este umilă, când de fapt adevărul este că îi e doar teamă să fie agresivă, în majoritatea cazurilor datorită unor imagini foarte înrădăcinate despre ce înseamnă a fi agresiv.

Imaginea cu privire la agresivitate vine încă din copilărie. Un copil a avut, poate, un tată extrem de agresiv, care a copleșit sau umilit copilul de fiecare dată când a dorit ceva. Experiența l-a convins pe copil că nu este o metodă bună aceea de a încerca să ceri ceea ce vrei. Copiii sunt în general foarte creativi, așa că probabil a reușit să capete lucrul dorit folosind alte mijloace, sau s-a mulțumit cu altceva. Această modalitate a devenit trăsătura naturală a comportamentului său. El va continua să se poarte așa până când își va da seama că doar în felul acesta nu mai obține ce dorește. Din nefericire, este greu de abandonat obiceiul și de găsit alte modalități, pentru că agresiunea e văzută în primul rând ca negativă. De regulă, sub toată pasivitatea se ascunde o componentă foarte agresivă și ostilă a personalității, care ar dori să se exteriorizeze și să ia tot ce dorește. Dacă va urma un tratament, persoana va fi, în cele din urmă, în stare să integreze această componentă agresivă, sănătoasă, în restul personalității sale.

Cu cât mișcarea circulară a pendulului este mai distorsionată deasupra unei chakre date, cu atât este mai mare dezordinea psihologică. Distorsiunea cea mai severă este arătată de o mișcare a pendulului înainte și-napoi la un unghi de 45° față de axa verticală a corpului (R3, L4 a figurii 10–2). Cu cât mișcarea pendulului este mai rapidă, cu atât este mai mare cantitatea de energie pe care o conține dezordinea respectivă. De exemplu, o măsură-

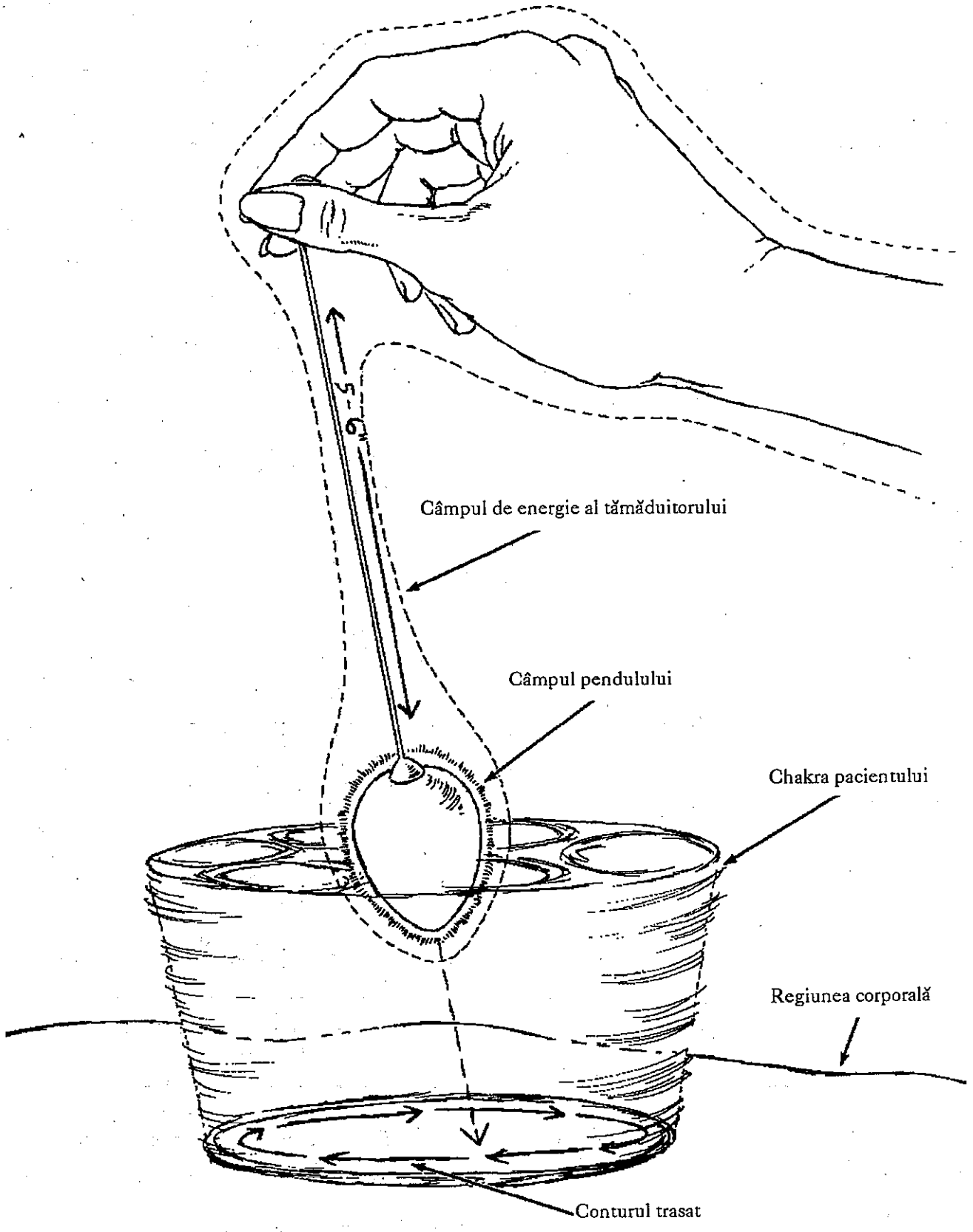

Figura 10–1: Descoperirea chakrei cu ajutorul pendulului

Figura 10–2

Diagnosticul centrelor de energie

NR. CRT.	SIMBOL	DENUMIRE	INȚELESUL SIMBOLULUI	INDICAȚII PSIHOLOGICE
1.		C 6	sensul acelor ceasornicului; diametru 6"	Deschisă și armonioasă, cu o percepere clară a realității.
2.		CER 3	sensul acelor ceasornicului eliptică, dreaptă, diametru 3"	Deschisă. Activ/ fantă de recepție cu latură activă a personalității mai dezvoltată decât receptivitatea. Perceperea realității este înclinată către receptivitate, masculin sau latura yang a dualității.
3.		CEL 3	sensul acelor ceasornicului, eliptică, stângă, diametru 3"	Deschisă. Fantă activă de receptivitate cu latura de receptivitate mai dezvoltată. Perceperea realității este inclinată către receptivitate, feminin sau latura yin a dualității.
4.		CEV 3	sensul acelor ceasornicului, eliptică, verticală, diametrul 3"	Deschisă. Cu deplasare de energie în sus către spiritual pentru a evita interacțiunea cu ceilalți.
5.		CEH 6	sensul acelor ceasornicului, eliptică, orizontală, diametru 6"	Deschisă. Cu proțiuni compacte; reține în jos energia pentru a evita interacțiunea energetică cu ceilalți.
6.		CC 6	în sens invers acelor ceasornicului, diametru 6"	Închisă și dezarmonică, cu proiecții active ale realității.
7.		CCER 3	în sens invers acelor ceasornicului, eliptică, dreaptă, diametru 3"	Închisă. Întreruptă, aspectul agresiv mai dezvoltat decât cel pasiv, cu proiectare în pasiv, înclinare către realitatea yang.
8.		CCEL 2	în sens invers acelor ceasornicului, eliptică stângă, diametru 2"	Închisă. Întreruptă, aspectul pasiv mai dezvoltat decât cel agresiv, cu o proiecție înclinată către aspectul agresiv al realității.
9.		CCEV 3	în sens invers acelor ceasornicului, eliptică, verticală, diametru 3"	Închisă. Cu deplasarea energiei în sus către spiritual, pentru a evita interacțiunea cu cetlalți.
10.		CCEH 5	în sens invers acelor ceasornicului, eliptică orizontală, diametru 5"	Închisă. O anume reținere în jos de energie compactă, pentru a evita interacțiunea energetică cu ceilalți.
11.		V 6	verticală, pendulare verticală, 6"	Sentimente mișcătoare și energie către spiritual, pentru evitarea interacțiunilor personale.
12.		H 4	pendulare orizontală, 4"	Reținerea sentimentelor și a energiei, pentru evitarea interacțiunilor personale. Se indică un blocaj foarte puternic.

NR. CRT.	SIMBOL	DENUMIRE	INTELESUL SIMBOLULUI	INDICAȚII PSIHOLOGICE
13.		R 3	pendulare dreapta, 3"	Dezacord profund agresiv/pasiv; latura de agresivitate mai dezvoltată decât cea de pasivitate.
14.		L 4	pendularea stânga, 4"	Dezacord profund agresiv/pasiv, latura de pasivitate mai dezvoltată decât cea a agresivității.
15.	•	S	nemișcată	Chakra nefuncționând de loc va conduce la boală.
16.		CEAS 5	în sensul acelor ceasornicului, eliptică cu deviere de ax, diametru 5"	O schimbare grozavă are loc în interiorul persoanei care este implicată profund și activ în problemele indicate de funcționarea chakrei. Haos la nivel de senzații.
17.		CCEAS 6	în sens invers acelor ceasornicului eliptică, cu deviere de ax, diametru 6"	La fel ca la CEAS, cu haos negativ.

NOTĂ: Simbolurile sunt desenate dinspre fața pacientului

toare de R6 pentru chakra 4B va indica faptul că persoana va lua direct ceea ce dorește, indiferent de împrejurări.

Această regulă generală este valabilă și pentru balansarea pendulului înainte și-napoi, care poate fi ori verticală (paralelă cu axa verticală a corpului V), ori orizontală (perpendiculară pe axa verticală a corpului H). Aspectul vertical indică faptul că individul pierde energie în sus pe verticală – ceea ce denotă evitarea interacțiunii personale. Mișcarea orizontală a pendulului ne arată că individul își reține fluxul de energie și sentimentele pentru a evita interacțiuni personale. De pildă, un pendul care indică V5 la chakra 3A denotă că persoana își concentrează legătura personală către verticală și spiritualitate și evită relațiile personale cu altă ființă umană. El se autodefinește în Univers doar din punct de vedere al credinței spirituale și elimină aspectul că este legat fizic cu celelalte ființe umane. O măsurătoare de H5 pentru aceeași chakră va indica faptul că persoana nu este în legătură cu nimeni – nici în plan spiritual și nici în cel fizic. Asta ar putea sfârși prin izolarea persoanei și ar da o chakră închisă (5), din cauza nefolosirii și contractării. În astfel de cazuri este nevoie de o muncă fizică psihodinamică susținută.

Când un individ își concentrează munca psihologică asupra unui singur aspect al persoanei, fie că face asta dintr-un imbold intern, fie că e forțat de împrejurări exterioare, chakra sau chakrele respective vor etala o mișcare haotică sau asimetrică (CEAS, CCEAS), potrivit figurii 10–2. Mișcarea va duce la o legănare haotică a pendulului, care va descrie de cele mai multe ori o mișcare eliptică combinată cu schimbări de axă.

La început, aceste deviații pot tulbura un tămăduitor neinițiat. Cu toate astea, dacă pendulul este menținut deasupra chakrei o perioadă mai lungă, schimbarea ei va fi vizibilă. Traseul pendulului va arăta asemănător ultimelor două de la fig. 10–2. Când se observă acest fel de mișcare, terapeutul va ști că pacientul are mari probleme. E momentul unei analize atente atât din partea tămăduitorului, cât și din a pacientului. Cea mai adecvată măsură în astfel de cazuri ar fi aceea ca pacientul să-și ia câteva zile libere de la serviciu, pentru a realiza o introspecție eficientă, ceea ce ar putea duce la o transformare radicală. Am avut prilejul să constat astfel de trans-

formări la persoane care au beneficiat de un *weekend* prelungit.

Pe măsură ce devine mai eficient în folosirea pendulului, terapeutul începe să observe „calitatea" măsurătorilor sale. Frecvența mișcărilor pendulului arată cantitatea de energie metabolizată de chakră. Cu timpul, tămăduitorul va putea distinge anumite trăsături – cum ar fi inhibarea, tensiunea, exuberanța, apăsarea, tristețea, grija, pacea și liniștea. Un balans rapid poate fi rapid și scurt, ceea ce denotă suprasolicitare, tensiune și presiune în regiunea respectivă. Un balans rapid poate fi asociat, de asemenea, unui sentiment de exuberanță, ceea ce arată agresivitatea pozitivă a regiunii respective. Dezvoltându-și simțurile, vindecătorul va sesiza mai pregnant calitatea energiei care trece prin chakra respectivă și va căpăta informații mai multe cu privire la starea pacientului său. El va putea spune cât de stabilă este respectiva chakră, aproximativ de câtă vreme se află în acea stare și dacă variază și încă multe altele. O chakră poate fi deschisă 20% sau 80% în majoritatea timpului. Constatarea o face doar un terapeut cu experiență. Și, desigur, trebuie și practică pentru a verifica rezultatele.

Chakrele trec prin diferite faze, pe măsură ce se transformă de la „închis" la „deschis" în timpul unei terapii intensive. Procesul de schimbare a sistemului de credință redirijează mișcările chakrei. O chakră de un diametru mare (CC6) își va micșora diametrul după o perioadă de timp în care a stat închisă, apoi se va răsuci și își va mări diametrul într-o mișcare armonioasă, până ce va deveni C6. Sau, mai adesea, o chakră CC6, să zicem, a plexului solar sau a inimii poate deveni – în cursul unei crize de plâns puternic de cinci minute – C6. Acest tip de schimbare nu va dura mult, dar pe măsură ce persoana își continuă terapia, chakra are tendința de a sta mai multă vreme „deschisă". Asta face să crească timpul global de funcționare armonioasă, iar persoana în cauză se va simți fericită timp mai îndelungat. Peste o bună perioadă, chakra va rămâne în poziția „deschis", neînchizându-se decât rareori. Apoi, individul va trece la lucru cu următoarea chakră, ce funcționează dezarmonic și se înterpune mulțumirii sale cotidiene.

Am observat că în desfășurarea unei sesiuni terapeutice, când o chakră închisă se deschide, o altă chakră deschisă se va închide pe o perioadă scurtă, ca o compensare. Personalitatea pacientului nu va tolera la început noua stare de „deschidere" fără o oarecare „protejare" imaginară.

Studiu de caz cu privire la terapia intensivă

Acum, să discutăm configurațiile unei chakre pe un caz concret. Cazul este al unei femei care a venit din Phoenicia, New York, în două rânduri, pentru a se retrage într-un *weekend* prelungit, ce includea terapia intensivă. Prima dată a venit în 1979, iar a doua oară – în 1981. De data asta a venit însoțită de noul său soț și au urmat o terapie de cuplu. Măsurătorile chakrelor s-au făcut înainte de începerea tratamentului, și apoi după o săptămână de terapie, toate când femeia se afla într-o stare de liniște, menținută pe o anumită perioadă. Ele sunt arătate în fig. 10–3. Pentru a interpreta cifrele aveți nevoie de fig. 7–3, 9–1 și 10–2 din acest capitol.

După cum indică măsurătorile, centrele care funcționează cel mai armonios sunt cele ale rațiunii, ale sentimentelor, cel mai prost stând cele ale voinței. Asta înseamnă că persoana are o minte lucidă, care acționează bine, mai ales în conceperea realității (6A) și a îmbinării personalității cu spiritualitatea (7).

Centrul său mental de execuție (6B) are o deviație stânga/dreapta în majoritatea timpului, ceea ce denotă că tinde să fie agresivă atunci când ar fi mai bine să fie receptivă, fapt ce ar duce la îndeplinirea pas cu pas a ideilor sale. Ea va hotărî să treacă la executarea activității respective pas cu pas, indiferet dacă este sau nu timpul să înceapă respectiva activitate. Când a venit prima dată pentru tratament, acest centru era agresiv. La finele primei perioade de terapie, centrul nu mai era agresiv, ci calm, destul de liniștit. Această configurație de liniște nu a durat și nici nu s-a transformat, de-a lungul timpului, în armonios, cum se întâmplă de obicei. Doi ani mai târziu, când a revenit, centrul era din nou agresiv și nu s-a schimbat pe parcursul tratamentului.

Când am făcut ultima măsurătoare, mai avea încă probleme, fiind supraagresivă în îndeplinirea proiectelor sale. Acesta a fost singurul

Figura 10–3

Studiu de caz pentru retragere intensivă

CHAKRA	1979		1981	
	Înainte de retragere	După retragere	Înainte de retragere	După retragere
Centrul coroanei (creștet) (7)	C 6	C 6	C 5	C 5
Voință executorie (6 B)	CER 4	S	R 4	CER 6
Voință profesională (5 B)	CC 3	CER 3	CC 3	C 4
Voința ego-ului exterior (4 B)	C 5	C 5	CC 3	C 5
Voință de sănătate (3 B)	CER 3	CC 3	CEH 4	C 4
Voință sexuală (2 B)	CC 4	CC 4	CC 4	C 4
Conceptualitate (6 A)	C 4	C 5	C 5	C 5
Receptivitate/ responsabilitate (5 A)	L 4	CER 4	C5	C 3
Iubire (4 A)	C 3	C 4	C 4	C 4
Cunoaștere universală (3 A)	CC 4	C 3	CC 3	C 5
Receptivitate la sexualitate (2 A)	C 4	C 4	CEAS 4	C 5

caz de imobilitate a chakrelor. Toate celelalte erau echilibrate la sfârșitul celei de-a doua perioade de tratament.

Și centrele sale de voință au creat unele probleme, una sau alta dintre ele funcționând intermitent de-a lungul săptămânilor de terapie. Când a sosit, în 1979, chakrele 5B, 3B și 2B nu funcționau corect. Asta înseamnă că era agresivă în mod negativ, în termeni de mândrie (chakra 5B), autodistrugere (3B) și inhibarea forței sexuale. Își slăbea forța sexuală, împărțindu-și fluxul energetic al chakrei 2B în patru părți (pendulul arată patru cercuri distincte, separate), folosind-o în mod negativ, cum ar fi certuri cu fostul soț. După prima perioadă de retragere, singura îmbunătățire a apărut în sfera mândriei, care s-a diminuat, manifestându-se pozitiv în domeniul profesiei (5B). Mai avea însă o componentă superactivă, care a luat locul mândriei, pentru a compensa sentimentul de nepotrivire în domeniul respectiv. Când a revenit a doua oară, doi ani mai târziu, avea aceleași probleme cu voința, însă s-u rezolvat în timpul celei de-a doua perioade de tratament intensiv, după care toate centrele de voință au început să funcționeze normal.

Centrele de simțire au manifestat unele deficiențe, dar nu atât de accentuate ca cel de voință. Centrul inimii (4A) a rămas deschis tot timpul. (Ea este o persoană foarte iubitoare.) Centrul gâtului (5A) indica unele dereglări de hrănire și un refuz agresiv al necesităților persoanei. Această trăsătură s-a estompat către sfârșitul primei părți a tratamentului, și la revenirea ei, după doi ani, se rezolvase datorită unei relații foarte bune cu bărbatul pe care îl iubește. Pe de altă parte, centrul plexului solar (3A), care ne arată ce reprezentăm în Univers, era închis când a venit prima dată. S-a deschis în prima perioadă a terapiei, dar s-a închis între cele două momente ale terapiei. Către sfârșitul celei de-a doua perioade s-a redeschis, metabolizând o cantitate de energie mai mare. Mai notați că centrul forței sale sexuale s-a limpezit când relația cu bărbatul iubit s-a stabilizat și s-a definit clar prin terapia de cuplu.

În timpul primului tratament, ea și-a deschis centrele de simțire și a început să se simtă mai sigură în universul sentimentelor. În a doua perioadă, după lucrul susținut cu centrele de simțire – care nu erau la fel de blocate ca cele ale voinței –, a fost capabilă să-și dea seama de proasta folosire a voinței sale și să o reechilibreze. Este interesant de observat cum coroana, al treilea ochi și centrele inimii au rămas în permanență deschise pe perioada celor doi ani. Ceea ce înseamnă că ea este foarte legată de spiritualitate, de realitatea conceptuală și că e capabilă de dragoste. Tabloul de ansamblu al personalității ei arată că prima funcție clară este rațiunea, aceasta compensând celelalte aspecte și deci apărând-o de voința sa – care se manifestă prea agresiv.

După cum am menționat mai devreme, la

sfârșitul celei de-a doua terapii toate centrele, cu excepția centrului de voință executorie, funcționau bine. Atâta timp cât ele rămân așa, ea va fi echilibrată în ceea ce privește rațiunea, voința și funcțiile emoționale și va duce o viață mai cumpănită și mai fericită.

Capitolul 10. Recapitulare

1. Ce reprezintă o indicație C6 a pendulului pentru aspectul frontal al celei de-a 4-a chakre?

2. Ce reprezintă o indicație CC5 a pendulului pentru aspectul posterior al celei de-a 3-a chakre?

3. Ce reprezintă o indicație V6 a pendulului pentru aspectul frontal al chakrei 2?

4. Ce reprezintă o indicatie CC4 a pendulului pentru a 5-a chakră, din punct de vedere fizic și psihologic?

5. Ce reprezintă o indicație H5 a pendulului pentru aspectul posterior al chakrei 2?

Hrană pentru gândire

6. Dacă lucrați cu cineva pentru a-i deschide centrele inimii și al sexului și reușiți, de ce pacienții își închid chakra plexului solar? Este acest lucru OK?

Capitolul 11

Observarea aurelor în sesiunile de terapie

Aura este „veriga de legătură" dintre biologie și medicina fizică pe de o parte, și psihoterapie de pe altă parte. Este „locul" în care sunt localizate emoțiile, gândurile, amintirile și structurile comportamentale despre care am vorbit atât de mult. Acestea nu sunt pur și simplu suspendate undeva în imaginația noastră, ci sunt plasate în timp și spațiu. Gândurile și emoțiile se mișcă permanent între oameni, în timp și spațiu, datorită câmpului uman de energie. Cunoașterea fenomenului ne ajută să manevrăm această activitate. Să privim câteva dintre fluxurile de energie ale aurelor când oamenii își desfășoară activitățile zilnice și apoi în timpul tratamentului. Ne vom concentra asupra formelor de culoare în mișcare ale celor patru straturi inferioare ale aurei, ca apoi să ne întoarcem la discuția noastră despre chakre.

Perceperea culorilor câmpului

Când începem să „citim" aurele, înțelesul culorilor nu se poate prinde imediat. Apoi, o dată cu practica, înțelesul general al culorilor devine din ce în ce mai clar. Dacă tămăduitorul are o sensibilitate „crescută", va reuși să „citească" și înțelesul culorilor. (Despre culoare voi discuta pe larg în capitolul 23.)

Una dintre cele mai timpurii „explozii" de energie umană pe care le-am observat eu mi-a rămas până azi în memorie. Era în 1972, în timpul unei ședințe de lucru, și am văzut-o pe Linda literalmente aprinzându-se ca un pom de Crăciun când a strigat spunând că tatăl ei a murit de cancer. Raze strălucitoare roșii, galbene, oranj și câteva albastre îi ieșeau din cap. Am clipit neîncrezătoare, dar ele nu au dispărut. M-am uitat printre gene, m-am plimbat prin cameră. Am căutat să văd dacă nu erau reflectate de altceva. Fenomenul persista. Nu mai puteam să neg faptul că ceea ce vedeam – și de altfel mai văzusem – erau culori. Am început să studiez mai atentă fenomenul.

Pe măsură ce am devenit mai eficientă în a observa aura, am început să încerc a corela descoperirile mele cu starea persoanei. Am aflat că oamenii emit culori vii atunci când simt sau acționează. Când sunt liniștiți, câmpul de aură devine stabil.

În general, pot spune că o aură „normală sau liniștită" arată ca cea din fig. 7–1. Are un strat pulsatoriu violaceu-deschis sau închis, de la câțiva milimetri până la 3 cm depărtare de trup. Pulsează constant – cam cu cincisprezece pulsații pe minut. Pulsațiile formează de regulă o mișcare ondulatorie în josul brațelor, torsului, picioarelor. Mai întâi este un strat bleu-deschis până la cenușiu, mai luminos în apropierea corpului și mai estompat cu cât se depărtează de el. Culoarea bleu devine gălbui în jurul capului, până la o distanță de 10–12 cm.

De obicei, din vârfurile degetelor de la mâini și picioare țâșnesc raze albastru-deschis. Cu puțin antrenament și instrucțiuni precise, mulți oameni ajung să vizualizeze emisiile de lumină din vârfurile degetelor. Deși în majoritatea timpului sunt albastre, aceste degajări pot fi și roșii sau violacee pe anumite suprafețe. De fapt, pot fi de orice culoare.

Exerciții pentru observarea aurei

Acum, că ați realizat exercițiile de la cap. 7, când v-ați observat aura degetelor, să ne uităm la aura celorlalți oameni. Folosiți din nou o cameră întunecată, dar nu chiar lipsită de o sursă de lumină. Trebuie să puteți distinge fețele celor din jur cu ușurință. Cereți-i pri-

etenului/prietenei să stea în fața unui perete simplu, alb, sau a unui ecran. Aveți grijă ca privirea să nu vă fie stânjenită de sursa de lumină. Relaxați-vă ochii.

Pentru a observa aura trebuie să vă folosiți de „privirea de noapte", ca atunci când mergând pe stradă pe întuneric ați observat că distingeți mai bine obiectele dacă nu vă uitați direct la ele. Vă folosiți de bastonașele de pe retină. Bastonașele[1] sunt mai sensibile la lumina slabă, pe când conurile[2] reacționează la lumina de zi și la culori aprinse. Priviți înspre suprafețele din apropierea creștetului capului sau a umerilor. Nu vă concentrați privirea – observați un spațiu, nu o linie sau un punct. Pe măsură ce priviți un spațiu de 10–15 cm în jurul capului partenerului/partenerei, permiteți luminii să vă pătrundă în ochi. Creați-vă senzația că lăsați lumina să vă atingă privirea, și nu că dumneavoastră încercați să prindeți lumina, ca atunci când ne străduim să vedem ceva. Nu vă grăbiți. Faceți exercițiul împreună cu altcineva. De preferat ar fi cu cineva care percepe aura, pentru a vă corela impresiile.

Poate credeți că zăriți ceva, și de îndată ce faceți asta acel ceva va dispărea înainte să puteți spune „Asta e". Verificați dacă privind un spațiu de pe peretele alb nu vedeți același lucru. Este un efect de reținere a unei imagini pe retină când ochiul păstrează o imagine datorită efectului de culoare complementară sau al contrastului de intensitate luminoasă. Fenomenul auric este foarte rapid și nu rămâne. Pulsează. Puteți zări un flux de culoare de-a lungul unui braț sau o sclipire de nuanță ridicându-se și dispărând. Ați putea zări o pâclă ce înconjoară trupul și care nu e de loc spectaculoasă. Nu fiți dezamăgit. Este de-abia începutul.

Cumpărați o pereche de ochelari de la magazinul de articole balistice și urmați instrucțiunile asupra modului de întebuințare. Ei vă ajută să vă dezvoltați abilitatea de a vedea și vă măresc sensibilitatea ochiului. Ochelarii cu lentilă albastru-cobalt sunt cei mai buni, dar se găsesc greu. Majoritatea ochelarilor pentru observarea aurei sunt de culoare violet și destul de eficace.

[1] și [2] Celule de pe retină (n.tr.).

Nu prelungiți experiența prea mult timp. Veți obosi. Am observat că oamenii devin foarte entuziasmați când observă ceva pentru prima oară. Apoi, pe măsură ce continuă, apar îndoielile, și organismul obosește. Curând, camera este plină cu oameni liniștiți și obosiți. Deci, exersați câte puțin în fiecare zi. Și verificați ceea ce vedeți cu ilustrațiile și descrierile care urmează.

Dacă persoana observată are o trăire puternică, aura sa liniștită va fi deodată străpunsă de o altă culoare și formă, corespunzătoare stării sale emoționale. Apoi, după ce trăirea sa nu mai este atât de intensă, aura își recapătă înfățișarea normală. Durata acestei schimbări este variabilă de la un individ la altul și depinde de anumiți factori. Dacă persoana nu-și exteriorizează sentimentul, culoarea va rămâne în aură (de obicei estompată) până ce și-l va exprima. Dacă-și exteriorizează numai o parte a trăirii, aceasta va rezulta într-o țâșnire de culoare. Culorile și formele pot exploda rapid și dispărea din câmpul de aură sau se pot pur și simplu șterge după o perioadă de timp – de la câteva minute la câteva săptămâni. Acestea pot fi mai colorate sau, din contră, mascate de celelalte culori și forme ale câmpului de aură. Unele forme, despre care voi discuta mai târziu, pot rămâne în aură ani de zile. Fiecare gând, sentiment și experiență personală creează un efect și o schimbare în aura respectivă. O parte din aceste efecte rămân pentru totdeauna.

Fig. 11–1A reprezintă aura normală a omului. Când acesta cântă (fig. 11B), aura sa se extinde și strălucește. Fulgere strălucitoare de un albastru-violet irizat izbucnesc de fiecare dată când inspiră înainte de a începe să rostească un nou vers. Pe măsură ce spectatorii devin mai atenți, aura lor generală se lărgește. Arcuri mari de lumină dinspre cântăreț se îndreaptă către auditoriu, și cele două aure se unesc. Se creează forme comune când sentimentele artistului și spectatorilor sunt împărțite. La sfârșitul cântecului, aceste forme se separă, fiind întrerupte de aplauze, care acționează ca o radieră: șterge „pânza", lăsând-o liberă pentru următoarea creație. Atât cântărețul, cât și spectatorii sunt energizați prin absorbirea energiei create de muzică. O parte din această energie va fi internalizată și va

sparge blocajele existente în corp. Altă parte va fi folosită pentru următoarea creație.

Când o persoană vorbește despre subiectul preferat, aura sa se extinde și devine galben-aurie, cu irizări argintii-aurii sau albăstrii, ca în fig. 11–1C. Apare același fenomen între vorbitor și spectatori, de data asta accentul punându-se pe energiile mentale, care apar de culoare galben-auriu. După conferință, aura vorbitorului rămâne extinsă o perioadă de timp, deoarece el este încă exaltat de discursul său. A avut loc un schimb mutual de conștiință energetică. Acum, o parte dintre spectatori vibrează împreună cu el, la un nivel mai înalt. Figura 11–1D exemplifică aura unei persoane pasionate de educație. Cei care îl ascultă vor împrumuta probabil o parte a aurei lui, de culoare roz-cafeniu. Acest fenomen are loc printr-un proces de ridicare a propriilor vibrații la nivelul artistului printr-o inducție armonioasă. Dragostea lucește într-o minunată nuanță trandafirie. Câteodată are irizări aurii. Sentimentele spirituale au nuanțe diferite: albastru pentru cel care rostește adevărul, purpuriu-violet pentru spiritualitate și argintiu-auriu pentru puritate.

Câteodată, oamenii emană culorile similare celor preferate pentru îmbrăcăminte. Figura 11–1E reprezintă o femeie după ce a condus un curs de energetică profundă (un exercițiu fizic care îi ajută pe cursanți să se concentreze asupra exteriorizării sentimentelor pentru a înțelege psihodinamica lor). Verdele, pe care îl poartă de obicei, este asociat cu sănătatea fizică și vindecarea. În alt exemplu, fig. 11–1F, este reprezentat un bărbat care radiază culoarea liliachiu, ce corespunde uneia dintre cămășile preferate. Această nuanță pare să se coreleze cu sentimentele sale de iubire și cu blândețea sa. Figura 11–1G reprezintă o femeie meditând la posibilitatea de a-și mări energia câmpului. Aura cuprinde o multitudine de culori, dintre care unele coboară în fața sa într-o mișcare fluidă. Centrul ei de voință aflat între omoplați este parțial vizibil.

Când o femeie rămâne însărcinată, câmpul ei se extinde și devine mult mai luminos. Figura 11–1H ne înfățișează o femeie însărcinată în luna a 6-a cu o fetiță. Viitoarea mamă are o aură minunată, formată din bule de nuanțe pale de albastru, trandafiriu, galben și verde vălurind de-a lungul umerilor.

Acestea sunt doar câteva exemple de felul cum câmpul uman de energie este legat intrinsec de tot ceea ce se vede că se petrece la nivel fizic și psihic.

Furia și alte emoții negative

Roșul a fost întotdeauna asociat mâniei. Totuși, într-o zi, fiul meu de unsprezece ani, fericit și plin de energie și bucurie în timp ce se juca, arăta exact ca persoana din fig. 10–A, cu raze luminoase roșii și portocalii țâșnind din cap. Calitatea culorii roșu este cea care denotă furia. Roșu-portocaliu aprins exteriorizează nu furia, ci vitalitatea.

Reacția puternică a unei femei într-o ședință de terapie este amplificată în fig. 11–2B. Ea experimentează o mulțime de sentimente, toate deodată, acest fapt explicând multitudinea de culori. Ele sunt puternice, ceea ce se observă deoarece razele aurei sunt luminoase, puternice și emise în linii drepte.

Omul furios are o aură de culoare roșu-închis. Atunci când este exteriorizată, furia țâșnește din el sub forma unor fulgere sau bule, după cum se arată în fig. 11–2C. Am văzut acest lucru de multe ori la grupurile mele sau în sesiunile de vindecare. Spre deosebire de aceasta, fig. 11–2D ne înfățișează un exemplu în care persoana nu își manifestă supărarea și durerea. Pata roșie emanată din regiunea gâtului se îndepărtează încet. Mai târziu, conducătorul grupului a făcut la adresa ei un comentariu dureros, după părerea mea. Atunci, pata roșie a avut o traiectorie opusă, îndreptându-i-se spre inimă. Când i-a atins inima, fata a început să plângă. Plânsul nu a fost de tip catartic, ci mai degrabă unul de autocompătimire. Eu am dat evenimentului interpretarea că fata s-a autoînjunghiat cu propria supărare.

Pe de altă parte, teama apare în aură cu o nuanță albicios-cenușie. Este neplăcută la vedere și are un miros respingător. Invidia este de un verde-închis, murdar, lipicios ca în expresia „verde de invidie". Tristețea este cenușie-înshisă și grea, cum apare în desenele animate, cu oameni având deasupra capetelor lor nori întunecați. Frustrarea și iritabilitatea vor avea probabil tonuri de roșu-închis (roșu de furie), dar mai vizibile sunt vibrațiile neregulate ale câmpului de energie al omului res-

pectiv, cauzând senzații foarte neplăcute. De obicei, prietenii unei astfel de persoane reacționează la asemenea stare prin a încerca să-l determine pe cel în cauză să-și exprime direct sentimentele negative, cu care, oricum, s-ar descurca mai bine. Să zicem, i-ar pune întrebarea: „Ești supărat?", iar cel întrebat ar răspunde furios: „Nu!" Astfel, o parte din tensiunea negativă s-ar elibera.

Efectele drogurilor asupra aurei

Drogurile – cum ar fi LSD, marihuana, cocaina și alcoolul – afectează culorile strălucitoare ale aurei, transformându-le într-un „mucus eteric", ca și în stările de boală. Figura 11–2E arată efectul mirositului cocainei asupra aurei unei persoane. De fiecare dată când aceasta miroase cocaina, sâmbăta seara, în cadrul orei de tratament, va prezenta mult mucus eteric – gri, lipicios – în partea dreaptă a feței și capului, în timp ce partea stângă rămâne aproximativ curată. L-am întrebat dacă folosea mai mult o nară decât pe cealaltă. Mi-a răspuns că nu crede. Faptul că i-am atras mereu atenția și descrierea grafică pe care i-am făcut-o „modului său eteric" l-au ajutat să-și abandoneze acest obicei.

Figura 11–2F reprezintă aura unui bărbat care a consumat LSD de multe ori și a băut. Petele de culoare verde-murdar, ce se mișcă ușor, în jos, și nu dispar, s-au corelat cu sentimentele sale refulate de furie, invidie și durere. Dacă ar fi putut să separe aceste sentimente, să înțeleagă de unde provin, să și le exprime și să le elibereze, sunt sigură că s-ar fi separat în tonuri mai clare și mai luminoase și s-ar fi desprins. Dar, din cauza amarnicei contaminări, această persoană trebuie să urmeze un tratament îndelungat de curățare a mucusului eteric, înainte de a se putea ridica la un nivel de energie destul de elevat pentru a-și clarifica și îndepărta sentimentele.

„Greutatea" aparentă a aurei

Fig. 11–2G înfățișează un individ care a consumat timp de mai mulți ani LSD și marihuana, ceea ce a dus la formarea unei aure de culoare verde-murdar. Pierderea cauzată de acest obicei apare în partea dreaptă a capului. Pare să aibă o anumită greutate, deoarece el își ține întotdeauna capul înclinat astfel încât să echilibreze formațiunea din partea opusă. Pata a rămas mereu în aceeași poziție, săptămână de săptămână. Când i-am atras atenția asupra acestui fapt, a reușit să-și dea seama de fenomen. (A folosit o oglindă.) Pentru a îndepărta această formațiune el va trebui – în afară de a face toate cele menționate până acum – să renunțe la droguri și să-și curețe câmpul. Pe lângă exercițiu fizic, i-am recomandat post și dietă de curățare. După aceasta, va putea să-și întărească câmpul energetic, să-l străpungă și apoi să risipească acest reziduu acumulat.

Un exemplu interesant de greutate „aparentă" asociat cu o formațiune consistentă de mucus îl reprezintă fig. 11–2H. Această femeie a fost tipul de „fată bună" mulți ani până ce s-a răzvrătit. A încetat de a mai fi „drăguță" și a devenit foarte furioasă în timpul sesiunii de terapeutică. A aruncat cu scaunele prin cameră, a călcat în picioare cutia cu șervețele, rupând-o apoi în bucăți. A plecat simțindu-se eliberată. Dar în săptămâna următoare a devenit foarte tensionată, s-a retras în sine și s-a prezentat la cabinet acuzând o durere teribilă de cap. Se mișca încet, cu grijă, ridicându-și umerii. Atunci am observat o minge de mucus atârnându-i din creștet. Se pare că fusese eliberat în sesiunea anterioară de terapie și rămăsese încă în aură. (Fenomenul eliberării de toxine este bine cunoscut. Un flux puternic de energie eliberează toxinele reținute în țesuturi. Câteodată, oamenilor li se face „rău" de oboseală.) Clienta mea nu se mai răzvrătea, acum manifesta un fel de comportament masochist de autopedepsire. Am sugerat să începem tratamentul cu exerciții fizice. I-am cerut să se aplece cu fața în jos, ca și cum ar plânge. Când ea a început să se încline, mingea de mucus a căzut dinaintea ei; părea să aibă o greutate mare (fig. 11–2H) și a ajuns la aproximativ 1 metru distanță de ea. Femeia continua să cadă pe față, parcă împinsă de ceva. Apoi, mingea de mucus a sărit înapoi spre capul ei, ca trasă de un elastic. Doar că nu a căzut pe spate. I-a fost prea frică să repete mișcarea, așa că am făcut exerciții fizice concentrându-ne asupra percepției picioarelor, care stau ferme pe tălpi, și conștientizând legătura cu pământul pe care se sprijină. Procesul

este denumit *împământare*. La sfârșitul sesiunii, mucusul se împrăștiase într-un strat subțire în jurul trupului ei. Durerea de cap dispăruse. Mi-a luat câteva săptămâni până să reușesc s-o eliberez de întregul strat de mucus.

Exerciții pentru a simți greutatea aparentă a câmpului de energie

Un exercițiu care are loc adesea la clasele de Aikiso vă va ajuta să căpătați experiența greutății aurei.

Puneți doi subiecți să stea de o parte și de cealaltă a dumneavoastră. Ei vor încerca să vă ridice, apucându-vă de brațe. Când vă apucă pentru a vă ridica, cereți-le să vă ridice drept în sus, nu legănându-vă mai întâi într-o parte sau alta. Nu vă grăbiți și trimiteți tot fluxul de energie în sus. Gândiți „sus" și concentrați-vă energia către tavan. Când v-ați concentrat bine, cereți-le să încerce să vă ridice. A fost ușor?

Acum, concentrați-vă asupra legăturii dumneavoastră cu pământul. Imaginați-vă că din vârfurile degetelor și din tălpi vă cresc rădăcini adânc, în pământ. Concentrați-vă asupra legăturii puternice de energie pe care o aveți cu pământul. Când v-ați concentrat bine, cereți-le să vă ridice din nou. Nu sunteți mai grea și mai dificil de ridicat? Probabil că da.

Forme de „gânduri desperecheate" din aură

De-a lungul anilor mei de practică privind bioenergia, am observat un fenomen pe care îl voi numi spațiul mobil al realității. Aceste spații sunt similare celor despre care se vorbește în studiul topografiei, unde un „set" dat sau „domeniu" conține un set de caracteristici ce definesc operațiile matematice posibile în cadrul acelui domeniu. În termenii psihodinamicii există „spații ale realității" sau „sisteme de credință" conținând grupuri sau forme de gânduri asociate cu concepțiile sau concepțiile noastre greșite despre realitate. Fiecare formă de gând conține propriile sale definiții ale realității, cum ar fi: „Toți bărbații sunt răi"; „Dragostea înseamnă slăbiciune"; „Trebuie să te stăpânești tot timpul". Din experiența mea, am văzut că pe parcursul existenței lor cotidiene oamenii trec și prin „spații" sau stadii diferite ale realității definite de aceste grupuri sau forme de gândire. Lumea este diferit trăită în fiecare grup ori spațiu al realității.

Aceste forme de gânduri conțin energie, sunt realități vizibile, care radiază culoare de diferite intensități. Intensitatea și forma lor sunt rezultatul energiei și importanței atribuite de către persoana respectivă. Formele de gândire sunt create, clădite și menținute de posesorii lor prin gânduri obișnuite. Cu cât gândurile sunt mai clare, cu atât forma este mai definită. Natura și tăria emoțiilor asociate cu gândurile dau culoare, intensitate și putere formei. Gândurile pot fi conștiente sau nu. De exemplu, o formă de gând se poate clădi printr-un gând de genul „O să mă părăsească". Creatorul formei de gândire va acționa ca și cum acest lucru e pe cale să aibă loc. Câmpul energetic al formei de gândire va afecta câmpul persoanei într-un mod negativ. Va avea efect probabil înlăturarea partenerului. Cu cât forma de gând devine mai puternică prin energizarea ei în mod conștient sau inconștient, cu atât va avea rezultat acțiunea de care ne-am temut. De obicei, aceste forme de gânduri sunt în mod atât de natural o parte din personalitatea individuală, încât nici nu le observăm. Ele încep să se formeze în copilărie și se bazează pe rațiunea copilului, integrându-se apoi în personalitatea noastră. Sunt ca un bagaj suplimentar pe care îl cărăm, fără a-i observa efectul, însă e foarte puternic. Aceste conglomerate de forme de gândire sau sisteme de credință au multe „efecte" în realitatea exterioară a individului.

Dar deoarece aceste forme nu sunt adânc înrădăcinate în inconștient, ci se află la marginea conștientului, ele pot fi reprimate prin metode ca cea de exercițiu fizic de bază, jocuri de asocieri de cuvinte și prin meditație. Când formele respective sunt aduse la nivelul conștientului prin exprimarea sentimentelor asociate și eliberarea acestor sentimente, este posibil să le schimbăm. Acest proces permite o viziune mai clară asupra asumării realității din care se întrupează formele. Când se descoperă, se vizualizează și se eliberează respectivul

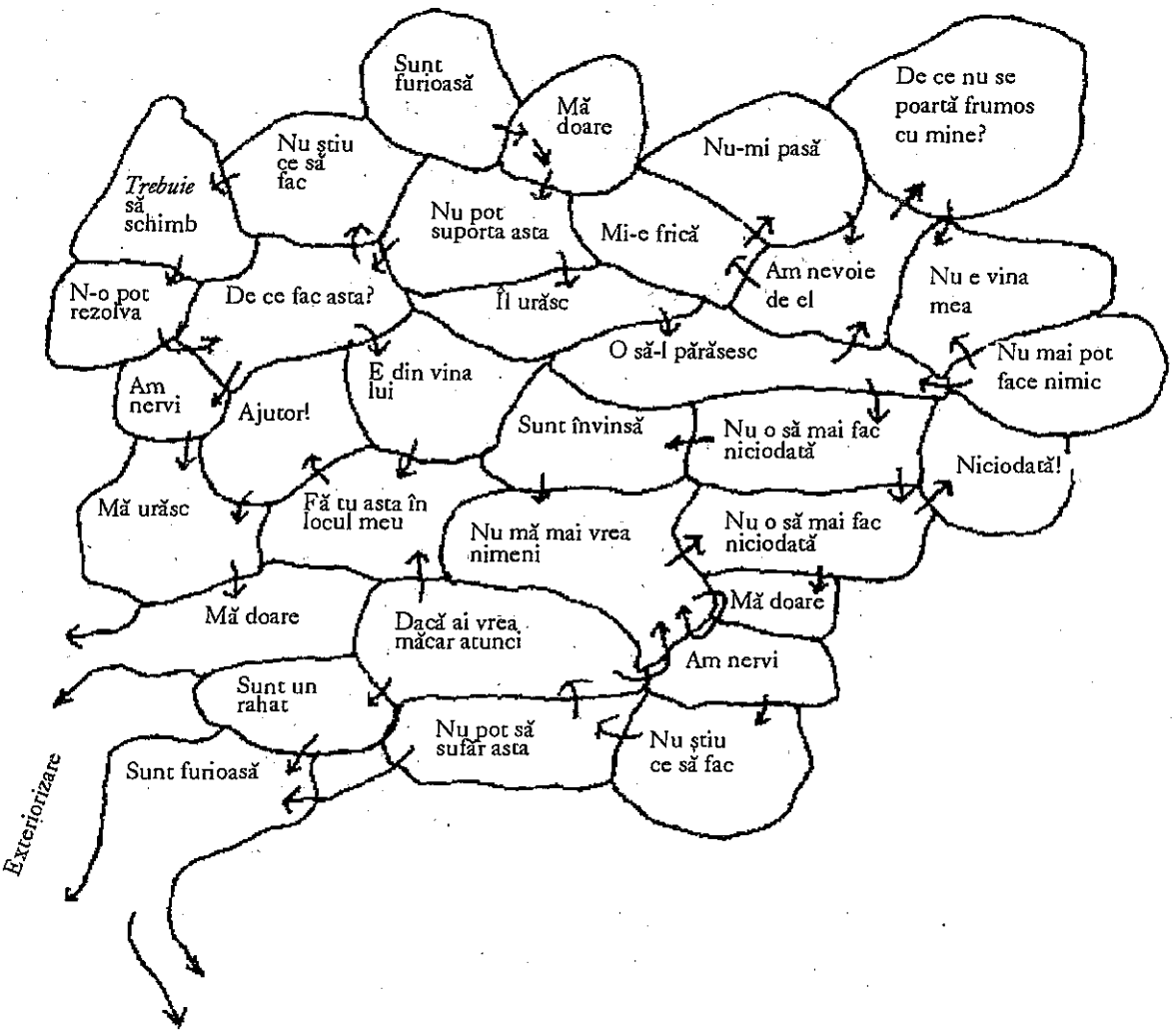

Fig. 11–3: Forme de gânduri disociate

gând/presupunere falsă (nu uitați că acestea se bazează pe o logică formată din copilărie), ele pot fi înlocuite cu o viziune mai matură și mai clară a realității, ceea ce duce apoi la crearea unor experiențe pozitive de viață.

La unele persoane, aceste forme se întrepătrund, și conștiința persoanei rareori este total cofundată într-un astfel de spațiu fără a fi conștientă de majoritatea celorlalte, astfel că individul își menține un grad înalt de integrare în viața cotidiană.

Pe de altă parte, un alt tip de personalitate poate pluti dintr-un spațiu al realității în altul fără a fi conștient de vreo legătură între ele. Poate să nu fie în stare să se integreze sau să înțeleagă acest flux dinamic, trăind astfel în confuzie, mai ales când un anumit flux ciclic cronic este declanșat din interior. Atunci poate fi prins într-un flux secvențial automat dintr-un gând în altul, rămânând inevitabil încurcat și incapabil să se elibereze din acest cerc vicios până ce nu exteriorizează totul. De-abia atunci poate păși către o etapă diferită a realității, numai fiindcă acțiunea ciclică a formei de gândire și-a epuizat toată energia. Nu va ști cum de a ieșit din această structură ciclică și, de aceea, va fi incapabil să se „extragă" dintr-un alt ciclu asemănător, altă dată, când el s-ar declanșa. Aceste stadii ale realității pot fi euforice, ca atunci când o persoană crede că va reuși să facă lucruri mari și va deveni celebră și bogată, dar nu este conștientă de cantitatea de muncă necesară pentru atingerea unui asemenea scop, sau poate invers: persoana se vede într-o postură mult mai rea decât este în realitate. În fiecare dintre aceste situații, individul

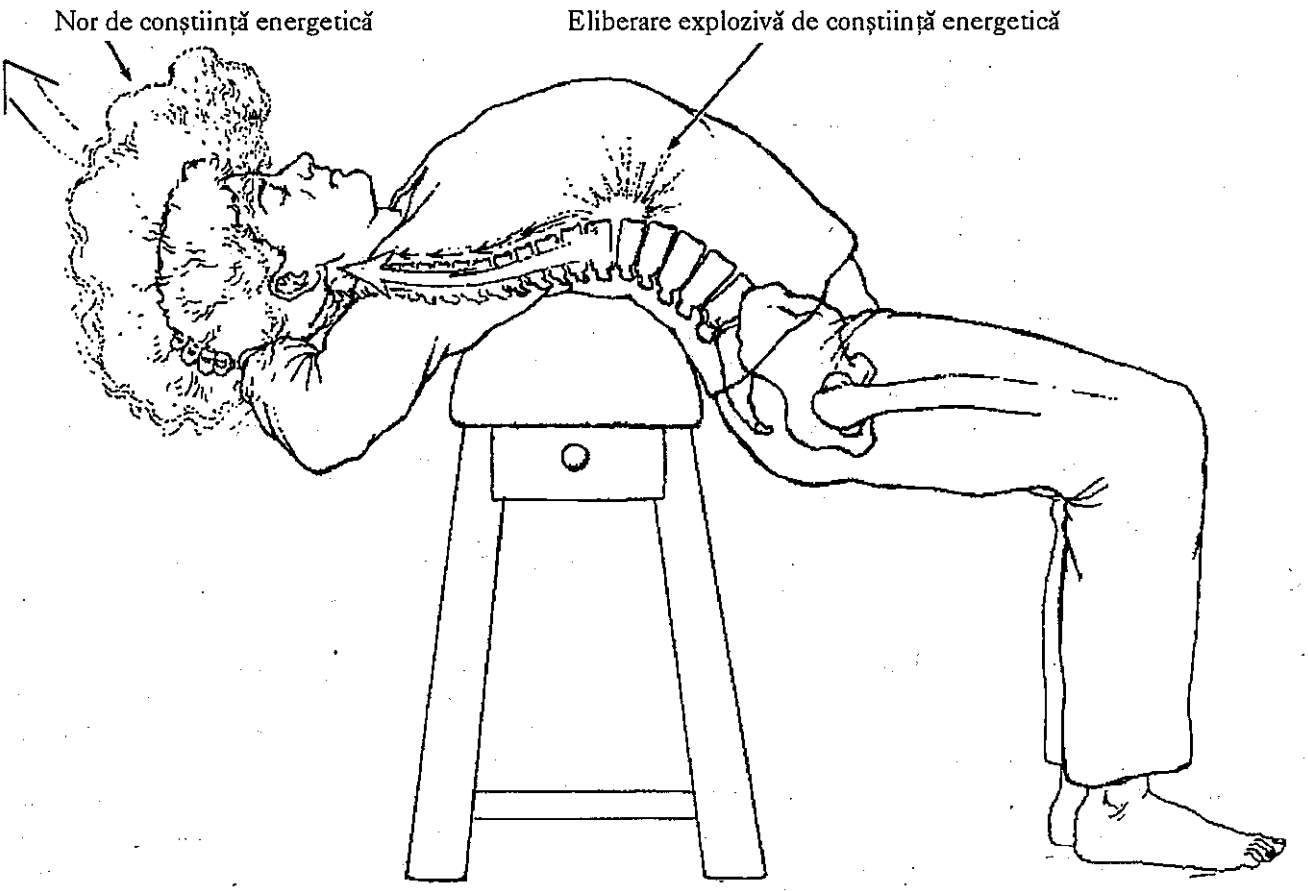

Figura 11–4: Exerciții cu ajutorul taburetului bioenergetic

nu cunoaște adevărul despre sine sau despre situația sa. În ambele cazuri, nu are reprezentarea decât a unei părți din el și o exagerează. Poate că deține potențialul de a crea lucrurile pe care le vede pentru sine, dar are nevoie de multă muncă și timp. Pe de altă parte, în al doilea stadiu – cel negativ – el vede părți de sine ce ar trebui schimbate, uitând însă că într-adevăr ele pot fi schimbate.

William Butler, în cartea sa *Cum să citim aura,* a observat că anumite forme de gândire rămân staționare în câmpul de energie până ce sunt declanșate de un impuls de energie internă sau exterioară. Atunci, aceste forme se mișcă în aură într-o secvență cronică, dar nu sunt eliberate. Formele de gândire își câștigă energia din gândurile obișnuite semiconștiente ale individului și din sentimentele înrudite cu acestea. Ele își obțin energia și din atragerea gândurilor și simțirilor similare ale celorlalți semeni. Cu alte cuvinte, dacă te judeci pentru ceva, acțiunile și sentimentele îți vor urma judecata, iar curând, oamenii pe care îi cunoști vor înțelege și vor fi de acord cu tine. De exemplu, dacă îți tot spui că ești proastă, de calitate inferioară, urâtă și grasă, ceilalți vor fi în scurtă vreme de acord cu tine. Această energie se adaugă stocului pe care îl ai deja până ce forma de gândire capătă destulă energie (atinge masa critică) pentru a se declanșa. Atunci vei ajunge să fii convinsă că ești proastă, urâtă, inferioară și grasă, până ce energia formei de gândire se dispersează o anumită perioadă. Sau poți, desigur, atrage un eveniment exterior care să declanșeze o explozie de energie. În ambele cazuri, procesul este același. O astfel de declanșare nu e în mod necesar negativă, căci dacă urmează un proces terapeutic, individul poate fi în stare să rupă acest ciclu cronic, să întrerupă în mod substanțial forma ciclică, astfel încât să o poată manevra cu eficiență spre următoarea etapă de declanșare.

Dacă terapeutul este capabil să perceapă aceste realități și să le descrie sau să-și ajute clientul să și le descrie el, atunci îl poate ajuta

să se elibereze trecând de la o realitate la alta. Descrierea pe care o face terapeutul fiecărei etape a realității, pe măsură ce clientul o trăiește, îi va da o vedere de ansamblu a întregului proces. Această vedere de ansamblu îl va ajuta pe individ să-și creeze un observator interior eficace, în stare să-i definească fiecare spațiu în care intră și din care iese. Datorită acestei munci în echipă, clientul și terapeutul vor fi capabili să definească mai clar ciclul cronic al gândirii clientului și să găsească împreună drumul eliberării. Astfel, vor putea afla un mod de a-l întrerupe când se declanșează data următoare.

Dacă un client schizofrenic (vezi capitolul 13) este blocat de o astfel de formă de gândire, eu merg pur și simplu la tablă și încep să desenez și să etichetez aceste forme pe măsură ce el le exprimă. Când își repetă gândurile cu voce tare, desenez o săgeată dinspre gândul anterior către cel exprimat. Curând, toate gândurile ciclice sunt desenate pe tablă. Suprafața exterioară acestor forme este de obicei destul de limitată, ceea ce înseamnă că pacientul trăiește într-o realitate foarte îngustă, în care vede definițiile și/sau deosebirile în mod negativ și câteodată plat, ca și toți ceilalți oameni, care par a fi la mare depărtare și chiar periculoși. Sau clientul poate să creadă că este cu adevărat o victimă a vieții. Punctul de ruptură apare atunci când clientul e capabil să rețină unul dintre gândurile cu un conținut emoțional deosebit de puternic, atât cât să-și poată exprima emoția. De regulă, dacă persoana respectivă este în stare să-și tolereze furia sau durerea asociate gândului respectiv, atunci va putea să-l destrame și să treacă la un nivel mai adânc al formei respectivului gând.

Fig. 10–3 reprezintă un astfel de exemplu. În acest caz, după ce am făcut schița, clientul a văzut tabloul de ansamblu. Imaginea l-a ajutat să se concentreze și să se elibereze din ciclul cronic. Și-a vizualizat furia, a exprimat-o, apoi a căutat cauzele mai profunde. Mare parte din acest nivel exterior al acestei anumite forme de gândire este o mască pe care persoana nu o vede și de care nu se simte responsabilă, ci dă vina pe ceilalți. Acționează așa pentru a apărea „bună". Acest comportament face ca persoana să nu aibă puterea de a intra în miezul lucrurilor. Când, din cauza unei experiențe traumatizante din copilărie, pacientul meu a simțit că în interior este pur și simplu „rău", a înțeles că pe viitor are posibilitatea de a vedea și înțelege întreaga structură, pornind mai întâi de la furie și de la sentimentul că este prins în cursă, definindu-și apoi durerea în forma de gândire. Până atunci evita această durere și rămânea doar la suprafața formei de gândire (și deci în inconștiență). Exteriorizându-și durerea, a fost în stare în cele din urmă să-și integreze copilăria – unde se simțea „rău" – cu maturitatea interioară, în care știe că nu este.

De cele mai multe ori, exprimarea și eliberarea sentimentelor este cheia către spargerea structurii ciclice de gândire. În majoritatea cazurilor, aceste forme au devenit disociate – în primul rând pentru ca persoana să nu experimenteze trăirile legate de ele. Individul cheltuiește multă energie în timpul vieții sale cotidiene încercând să-și reprime anumite forme de gândire datorită faptului că acestea îi evocă sentimente nedorite. Chiar dacă persoana evită situațiile care i-ar aminti astfel de sentimente, nu reușește să și le reprime total, deoarece sunt permanent reîncărcate de formele de gândire. Pe măsură ce individul își continuă procesul terapeutic, încetul cu încetul forma devine tot mai legată de restul personalității. Aspectele negative se transformă în funcții pozitive și se integrează în aura „normală" a persoanei, sub forma unor culori luminoase.

Curățarea aurei în timpul sesiunii de tratament

Terapia energiei de bază este destinată să-i ajute pe oameni să-și elibereze blocajele din câmpul de aură cu ajutorul concentrării și al exercițiului fizic. Fig. 10–4 ilustrează această eliberare. Prin așezarea pe spate peste un scaun tapisat, mușchii torsului se întind și încep să se relaxeze. Aceasta atrage după sine o relaxare energetică, și blocajul este eliberat. Pacientul a avut un blocaj energetic puternic la mușchii șirei spinării, lângă diafragmă. În timpul lucrului la taburetul bioenergetic, acest blocaj a fost eliberat brusc, într-o izbucnire de energie. „Norul de energie" a circulat rapid de-a lungul șirei spinării. Când a ajuns la capul pacientului și a intrat în conștiință, am observat că s-a mutat într-un alt spațiu al realității.

El a început să plângă și să-și exprime durerea simțită în copilărie. Pe măsură ce își exprima sentimentele, își elibera o cantitate din ce în ce mai mare din norul de energie, reușind să-l îndepărteze de câmpul său de aură.

În rândurile următoare voi descrie ce se întâmplă într-o sesiune obișnuită de terapie. Mai întâi – câteva informații de bază despre pacientă, pe care o voi numi Suzana. Suzana era o femeie frumoasă, blondă, de peste douăzeci și cinci de ani, terapeut profesionist, măritată, cu o fetiță de doi ani. Ea și soțul ei – tot terapeut – aveau o căsnicie foarte bună și stabilă. S-au cunoscut și s-au căsătorit foarte de tineri. Tatăl Suzanei murise într-un accident, cu două săptămâni înainte de a se naște fetița. Mama rămăsese singură cu noul-născut și cu încă doi băieți mici. Cum nu avea venituri, a trebuit să roage o familie să o ia pe Suzana s-o crească în casa lor. Suzana s-a dezvoltat în două case: una foarte curată, ordonată, de austeritate creștină și o alta – cea dezordonată – a mamei naturale. Mama Suzanei nu și-a putut vindeca niciodată rana pierderii soțului tocmai când era mai greu pentru ea. Nu s-a mai recăsătorit, dar a avut mulți amanți.

Căsătoria timpurie i-a împlinit Suzanei lipsa unui bărbat care să aibă grijă de ea, dacă nu avusese un tată. Dar o urmărea teama că nu va avea o căsnicie fericită (ca și mama ei) și că ea trebuie să fie perfectă pentru a reuși (ca în familia adoptivă).

Când a venit la mine, într-o dimineață, pentru terapie, în aparență Suzana era fericită și veselă. Mi-a povestit despre săptămâna petrecută cu soțul ei. Când vorbea, gesticula, stârnind în jurul ei un nor alb-roz de „fericire" (fig. 11–5). Totuși, această fericire era superficială, pentru a ascunde sentimentele mai profunde dezvăluite de câmpul ei de energie. Observațiile mele au arătat că există un blocaj – vizibil ca o pată de culoare cenușiu-închis – în plexul solar (în regiunea stomacului), corespunzător sentimentului de frică. Un al doilea blocaj se afla la nivelul frunții (cenușiu-deschis, ce indică confuzie mentală), care se lega direct de durerea emoțională din inimă (roșu). Ea etala o intensă activitate mentală (energie înaltă/de ambele părți ale capului – galben). Deținea și o energie vibrantă de viață sexuală în regiunea pelvisului (roșu-portocaliu).

Pe când continua să gesticuleze și să vorbească veselă, eliberând nori roz și albi, petele de culoare galbenă din părțile laterale ale capului au început să acopere și să mascheze problema – pata cenușie din dreptul frunții. Încerca pur și simplu să se convingă că este fericită, acoperindu-și cu energie galbenă (mental) cenușiul. Când i-am descris ce văd, a încetat pe dată să mai creeze norul rozaliu „fals". Pata cenușie din dreptul frunții și-a recăpătat aspectul inițial. Stăpânirea de sine a Suzanei s-a transformat complet în teamă și durere emoțională. Apoi a început să-mi împărtășească adevăratele temeri. Cu puțin înainte să vină pentru tratament, Suzana aflase că mama ei era în spital cu un fel de paralizie a ochilor. Doctorul care se ocupa de ea sugerase că această paralizie este simptomul unei boli mai grave, cum ar fi scleroza multiplă. Suzana era foarte marcată de această situație și avea nevoie de toată puterea pentru a traversa diferitele sentimente provocate de starea mamei ei. Blocându-și energia de viață sexuală în pelvis și nepermițându-i să se scurgă în jos, își bloca legătura cu pământul, cu fundamentul său energetic – puterea din pelvis și picioare. Cu exerciții la picioare și pelvis, am început să mișcăm energia din pelvis în josul picioarelor, pentru a construi o bază care să ne ajute să continuăm cu exercițiile mai grele. Această energie s-a scurs repede de-a lungul picioarelor, ca s-o lege de pământ. Apoi a circulat în tot trupul, încărcându-i organismul cu o energie mai echilibrată. Când blocajul pelvic s-a destins, schimbarea de energie i-a dat un sentiment de siguranță în propria sexualitate și forța de a trăi. Acest blocaj pelvic era cauzat de sentimentele Suzanei față de mama sa, care nu se descurcase bine cu energia sexuală. Suzanei îi era frică să nu semene cu mama. Dar, cum Suzana avea o legătură puternică inimă – sex, nu exista de fapt acest pericol, de aceea a reușit să-și elibereze atât de rapid această energie către pământ. Imediat, Suzana a aflat că poate avea sentimentele acelea plăcute și să și le controleze în același timp – astfel încât să poată face ce dorește cu ele. Apoi, Suzana a fost în stare să vorbească despre durerea din inima ei cu privire la boala mamei sale. A început să plângă. Aceasta a înlesnit eliberarea petei roșii din dreptul inimii. Am continuat să lucrăm asupra blocajului major din plexul solar – care era legat de nevoile sale împlinite din

timpul copilăriei. Deși câmpul său energetic reflecta conflictul ei interior – pe de o parte, simțea durere și dragoste pentru mama sa, care în momentul acela era bolnavă, și pe de altă parte avea un sentiment de respingere de genul „Nu ai avut grijă de mine, de ce să am eu acum grijă de tine?". Conștientizând acest conflict și înțelegându-l, a reușit să facă să dispară pata cenușie de la nivelul funcției.

Eliberarea petei întunecate din regiunea plexului solar a necesitat multă muncă. Suzana s-a întins pe spate pe scaunul bioenergetic, pentru a destinde și slăbi blocajul. Apoi a făcut niște exerciții dificile, ridicându-și la verticală partea superioară a corpului, pentru a elimina blocajul și tot ce simboliza el: nu numai respingerea mamei sale, ci și intenția Suzanei de a-și condamna mama pentru toate privațiunile trăite. Suzana și-a menținut în viața cotidiană un oarecare nivel de „privare"; lipsurile din copilărie au fost înlocuite cu autoprivarea în viața sa de adult. Pata întunecată (mare de aproape 15 centimetri) din plexul solar s-a deschis la culoare și s-a răspândit pe o suprafață mai întinsă (25 de centimetri), dar o parte a rămas în câmpul energetic, indicând faptul că problema nu se rezolvase complet.

Când spun „un oarecare nivel de privare" mă refer la faptul că Suzana se simțea bine cu o anume doză de privare: i se părea ceva normal. Noi oamenii ne simțim mai în siguranță când urmăm anumite reguli, chiar dacă acestea nu sunt normale, reguli stabilite încă din copilărie.

În cazul Suzanei, aceste reguli se refereau la spațiul în care locuia. Noțiunea de „casă" era confuză în timpul copilăriei. Care era adevărata ei casă? De fapt, nu era nici una. Problema a persistat. Trăia într-o casă neterminată de aproape opt ani, de când se căsătorise, însă nu și-a terminat-o și mobilat-o practic niciodată. Pe măsură ce tratamentul a continuat, spațiul locuibil al Suzanei a devenit mai armonios și mai frumos mobilat. Era o manifestare exterioară a stării sale interioare.

Din aceste observații cu privire la câmpul energetic ați început, probabil, să vă dați seama de legătura dintre boală și problemele psihice. Ne oprim sentimentele, blocându-ne fluxul energetic. Acesta creează bălți stătute de energie în organismele noastre, care în cazul că persistă timp îndelungat duc la boală în planul trupului fizic. Vom discuta despre aceasta, în detaliu, în partea IV. Legătura dintre terapie și vindecare devine evidentă atunci când vedem boala prin această prismă. Vederea generală a tămăduitorului cuprinde ființa umană în totalitate. În vindecare nu există deosebire între trup și minte, emoții și spirit – toate trebuie să fie echilibrate pentru a crea ființa umană. Este imposibil să tămăduiești fără a afecta nivelurile psihologice ale personalității. Cu cât înțelege mai bine psihodinamica pacientului, cu atât mai bine va fi în stare tămăduitorul să-și ajute clientul să se vindece.

Capitolul 11. Recapitulare

1. Ce este blocajul energetic?
2. Cum este creat un blocaj de energie în Câmpul Energetic Uman?
3. Cum putem spune că un blocaj a fost eliberat?
4. Cum ne putem da seama că cineva își eliberează sau reține sentimentele?
5. Care au loc mai întâi: fenomenele de aură, sau cele fizice?
6. În ce culoare/culori apar următoarele emoții în aura umană: teama, furia, dragostea, bucuria, confuzia, invidia, ura?
7. Care culoare a aurei este cea mai bună: roșu-aprins lângă pelvis, sau verde frumos lângă plexul solar?
8. Care este efectul fumatului marihuanei asupra aurei: de scurtă, sau lungă durată?
9. Ce înseamnă o formă disimulată de gândire?

Hrană pentru gândire

10. Faceți exerciții (observând aura celorlalți oameni) și descrieți ce vedeți.
11. Faceți schița unui ciclu formal de gândire, în care să aflați: Ce l-a inițiat? Care este originea lui? Cum puteți ieși din plasa lui? Ce sentimente mai profunde ascunde și vă apără împotriva sentimentului?

Capitolul 12

Blocajele energetice și sistemele de apărare ale aurei

După ce am studiat multe blocaje din câmpurile oamenilor, am început să le pot împărți pe categorii. Am stabilit șase tipuri generale de blocaje de energie. Am început, de asemenea, să observ că oamenii își folosesc câmpurile pentru a se apăra în diverse moduri, pentru a se proteja de experiențe neplăcute imaginare. Ei și-au organizat întregul câmp de aură în ceea ce numim un sistem energetic de apărare.

Să aruncăm o privire asupra celor șase tipuri de blocaje de energie pe care le-am stabilit.

Tipuri de blocaje de energie

Figurile 12–1 și 12–2 înfățișează modul în care văd eu aceste blocaje. *Blocajul „slab"* (fig. 12–1A) este rezultatul reprimării sentimentelor și a energiei până ce acestea stagnează și duc la acumulări de fluide ale organismului în regiunea respectivă. Corpul tinde să le rețină acolo. Acest blocaj nu are în mod obișnuit multă energie, fiind mai degrabă de o intensitate scăzută, asociată de obicei disperării. Dacă blocajul persistă, boala care rezultă de aici ar putea fi anghina pectorală sau colita. Culoarea este – de cele mai multe ori – bleu-cenușiu. Este lipicios și consistent ca o mucozitate. Conține și un procent de furie – de genul blamării cuiva. Persoana a renunțat la luptă și se simte neputincioasă.

De exemplu, o femeie care a avut o căsnicie nefericită și renunțase la cariera sa pentru a se mărita avea un astfel de blocaj. Acum, la cincizeci de ani, îi era imposibil să reintre în lumea afacerilor și să-și reia cariera. În loc să încerce să iasă din această stare, ea dădea vina pe soț pentru nefericirea ei. În același timp, pretindea fiicelor sale să facă ceea ce ea nu reușise niciodată. Încerca să-și trăiască viața prin ele, dar normal că acest lucru era imposibil.

Blocajul compact pe de altă aparte (fig. 12–1B), în care sentimentele sunt suprimate, conține multă furie acumulată – ca într-un vulcan. Este de culoare roșu-închis, părând amenințător. Acest blocaj de energie are ca rezultat acumularea de grăsime sau mărirea în volum a mușchilor din regiunea respectivă. Dacă această compactare se prelungește, se poate declanșa o boală inflamatorie. În aceste cazuri, persoana este conștientă de furia sa și se simte prinsă în capcană, deoarece consideră că eliberarea de furie ar umili-o. Una dintre femeile pe care le-am tratat considera încă din copilărie că a avea relații sexuale este umilitor. Tatăl său o umilea pe când era mică, considerând-o inferioară din pricina sexului. Rezultatul a fost că ea și-a blocat sentimentele legate de sexualitate, reținându-le în pelvis. Sentimentele astfel reprimate s-au transformat în furie. Fiindcă furia nu a fost eliberată, din cauza temerii ei de a nu fi umilită, acumularea energiei stagnate în pelvis a atras îmbolnăvirea. După ani de infecții nesemnificative cronice, i s-a dat diagnosticul de boală inflamatorie.

Armura-plasă (fig. 12–1C) este un blocaj efectiv, deoarece ajută persoana respectivă să-și evite sentimentele, în special teama, prin migrarea blocajului atunci când aceasta este amenințată, fie într-o situație de viață, fie în cursul terapiei. De exemplu, dacă terapeutul încearcă să relaxeze blocajul prin exerciții sau masaj, blocajul pur și simplu se va muta în altă parte. Acest tip de blocaj nu are ca rezultat îmbolnăvirea iminentă, ca în cazul celorlalte blocaje. Totul apare ca perfect în viața pacientei. Ea va avea succes în viață, un mariaj „perfect", copii model și totuși va trăi sentimentul că îi lipsește ceva. Această persoană va fi capabilă să tolereze sentimente profunde doar scurte perioade de timp, după care se va

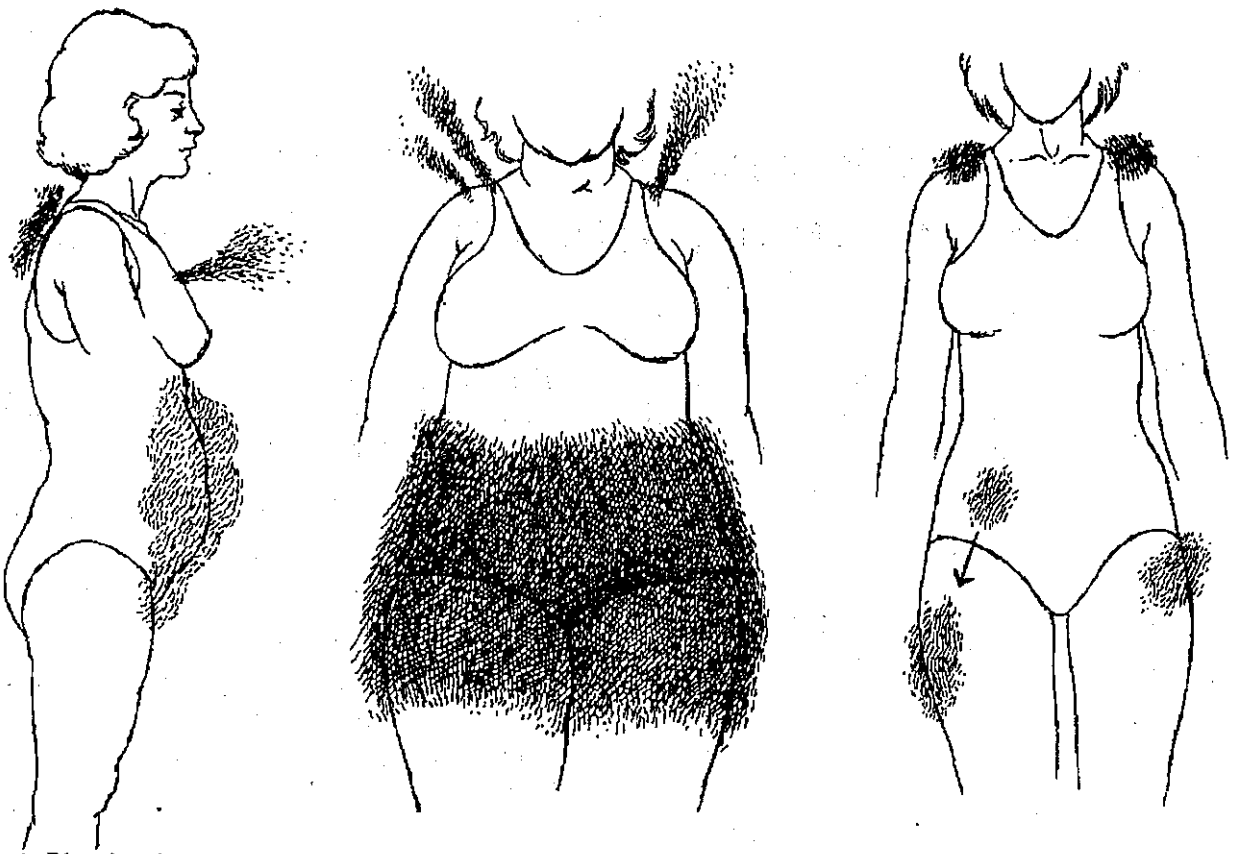

A. Blocaj major B. Blocaj compact C. Armură de tip plasă

Figura 12–1: Tipuri de blocaje energetice

debarasa de ele. În cele din urmă, în viața ei se va produce o criză pentru a rezolva sentimentele profunde. Această criză poate lua trei forme: boală, accident sau o aventură amoroasă.

Platoșa – reprezentată în fig. 12–2A – reține toate tipurile de sentimente, înghețându-le. Acestea sunt reținute în jurul trupului de un câmp de înaltă tensiune care ajută persoana respectivă să-și creeze o viață bine structurată la suprafață. Trupul va fi bine structurat. Mușchii vor fi – în cele mai multe cazuri – fermi. Pe plan intim, viața nu va fi satisfăcătoare, deoarece platoșa anulează efectiv toate sentimentele. Aceasta duce la înaltă tensiune la nivelul întregului organism, ceea ce provoacă diverse tipuri de maladii, cum ar fi: ulcerul – datorită suprasolicitării, sau probleme cardiace – datorită efortului fizic fără „hrană" emoțională. Fiindcă nu-și poate simți corect trupul, cum ar fi tensiunea din mușchii lungi, persoana își va suprasolicita acești mușchi, cauzându-și întinderi și rupturi musculare. Ea va avea o viață aparent „perfectă", datorită faptului că nu se implică personal în nimic. Și aceste tipuri de persoane vor avea la un moment dat în viața lor o criză ca cele menționate anterior, care îi va ajuta să se integreze unei realități mai profunde. Unii bărbați din această categorie vor suferi un atac de cord. De exemplu, cunosc un afacerist renumit care poseda câteva magazine cu dever mare. Era atât de ocupat cu munca negoțului său, încât s-a desprins complet de familie. După ce a suferit atacul de cord, copiii l-au vizitat și i-au spus: „Trebuie să te oprești, sau vei muri. Învață-ne cum să te ajutăm să-ți conduci afacerea." El s-a conformat, și familia s-a reunit.

Blocajul de epuizare (fig. 11–2B) este pur și simplu o reducere a fluxului de energie în josul membrelor în direcția periferică. Persoana își îndepărtează (din preocupări) membrele, nepermițând energiei să curgă prin ele. Aceasta are ca rezultat slăbirea membrelor, și

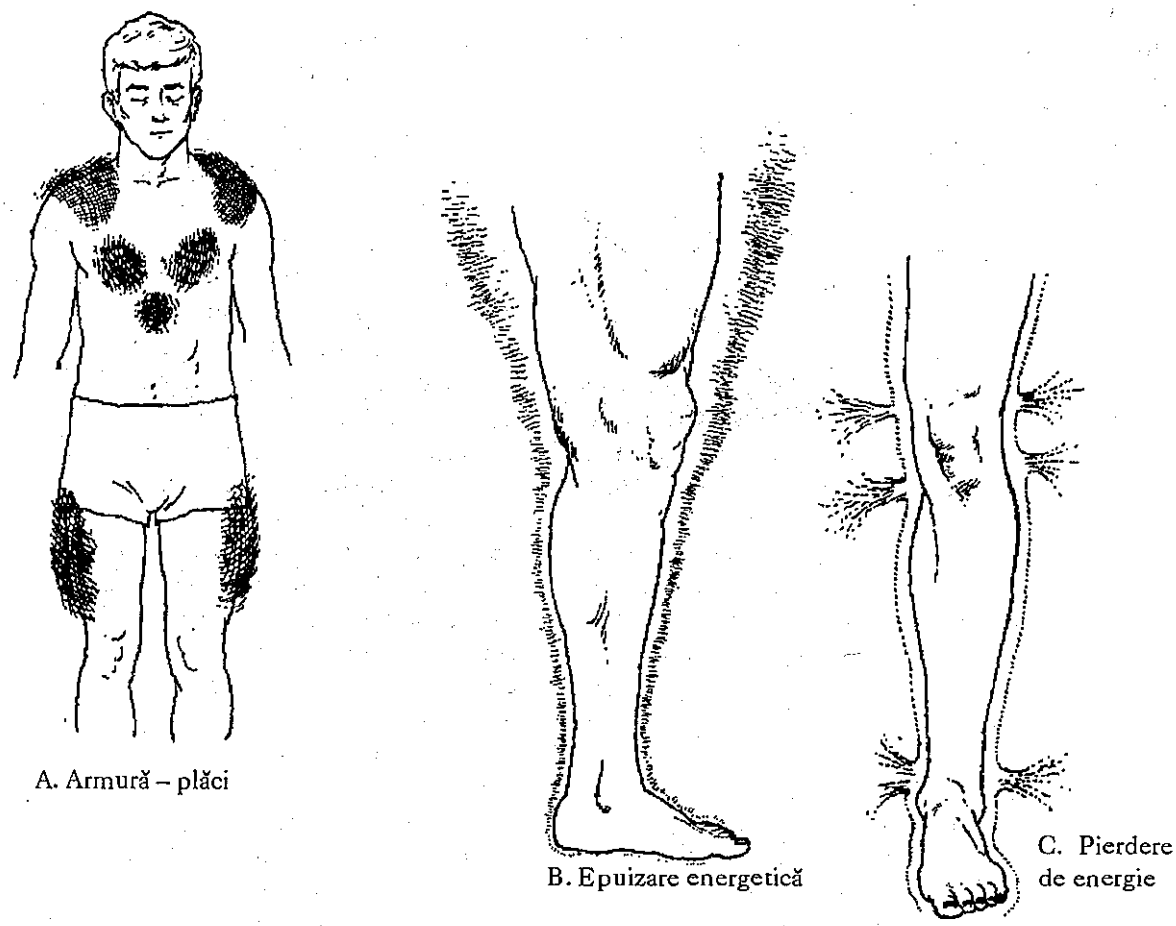

Figura 12–2: Tipuri de blocaje energetice

în unele cazuri – chiar subdezvoltarea lor. Persoana va evita folosirea picioarelor, pentru a nu-și simți slăbiciunea, și apoi senzațiile mai profunde – cum ar fi greutatea de a sta pe propriile picioare în viață – sau sentimentul că a ratat.

Scurgerea de energie (fig. 11–2C) apare atunci când individul „scapă" energie la nivelul încheieturilor în loc de a-i permite să circule în josul membrelor. Aceasta se produce (în mod inconștient) pentru a-și reduce fluxul energetic din membre în așa măsură încât nu va mai avea putere sau voință să răspundă anumitor experiențe din mediul înconjurător. Motivul pentru care nu vrea să răspundă se regăsește într-o împrejurare din copilărie, când a hotărât că a răspunde este nepotrivit sau chiar periculos. Probabil că în copilărie când întinsese mâna la ceva dorit fusese lovit. Din nou slăbiciunea în membre (și de asemenea proasta coordonare) are ca rezultat evitarea folosirii membrelor. Aceste ultime două tipuri de blocaje duc și la răcirea picioarelor. De obicei, persoana este vulnerabilă în regiunile prin care se scurge energia, ceea ce creează probleme la încheieturi.

Tipul de blocaj care se produce la un individ sau altul depinde de mulți factori – inclusiv personalitatea pacientului și întâmplările din copilărie. Toți suferim de combinații de blocaje.

Sisteme energetice de apărare

Toți ne creăm blocaje, deoarece lumea ni se pare nesigură. Aceste blocaje implică întregul sistem energetic al organismului. Sistemul energetic de apărare este creat pentru a respinge în mod agresiv sau pasiv o forță de străpungere, pentru a etala puterea care să-l sperie pe agresor sau pentru a atrage atenția indirect ori inconștient asupra noastră.

Sistemele energetice pe care le-am observat

eu sunt cele înfățișate în fig. 11–3. Acestea se formează atunci când un individ se simte amenințat de ceva.

Tipul *arici* – de obicei alb-cenușiu – este cel în care aura unei persoane devine țepoasă și dureroasă la atingere. De multe ori când am atins o persoană ce nu dorea asta am simțit țepii pătrunzându-mi în palme. Majoritatea oamenilor răspund la această apărare îndepărtându-se.

În forma de apărare prin *retragere*, porțiunea conștiinței sau a aurei care a fost amenințată părăsește corpul într-un nor de energie albastru-deschis. Ochii vor avea o privire stearsă, deși individul pretinde că te ascultă. Același lucru este valabil și pentru persoana care este „pe din afară". În acest caz, starea aurei este de mai lungă durată decât în cazul „retragerii" – de la câteva zile la câțiva ani. Am întâlnit oameni care erau parțial „pe din afara" lor înșile din cauza unui traumatism sau a unei operații. Într-un caz, o tânără fusese operată pe cord deschis la vârsta de doi ani. Când am lucrat cu ea pentru a o ajuta să-și recapete sistemul energetic normal avea douăzeci și unu de ani. Câmpurile ei superioare erau parțial desprinse, plutind deasupra și dincolo de ea. Această rupere a avut ca rezultat deplasarea sentimentelor ei.

Refuzul verbal este adesea asociat unei aglomerări de energie, de obicei galbenă, la nivelul capului, un blocaj puternic la gât și energie risipită în partea de jos – pală și stagnantă. Ca să mențină aparențele, persoana continuă să vorbească, pentru a avea sentimentul că este în viață. Acest schimb verbal păstrează fluxul energetic la nivelul capului.

Absorbția orală este strâns legată de refuzul verbal prin aceea că individul în cauză absoarbe energia celor din jurul său pentru a-și completa propriul sistem energetic, pe care de obicei nu e în stare să și-l creeze singur doar din energia mediului înconjurător. Cu alte cuvinte, ceva nu e-n regulă cu capacitatea persoanei de a metaboliza orgonii din atmosfera înconjurătoare, ceea ce duce la preluarea unei energii gata digerate de alții. Această formă de energie se poate simți sub forma vorbăriei, care este obositoare și epuizantă pentru receptor, sau a persoanelor „numai ochi și urechi". Unora dintre acești indivizi le face plăcere să se afle în societate. Altora – din contră, – le face plăcere să se descarce de excesul de energie (tipul masochist), și aceștia își aleg perteneri de tipul „bureților orali". Împreună își completează foarte bine carențele energetice (vezi capitolul 13).

Cârligele pe care le-am văzut pe capul unor oameni denotă de obicei oameni care au o structură caracterială psihopatologică și sunt puși în situația de a fi confundați – să zicem – cu un grup de oameni. Ei se simt atât de amenințați în astfel de cazuri, încât pe creștetul capului li se formează un cârlig. Dacă „spiritele se încing", aceștia își vor arunca cârligul spre oricine consideră a fi agresor. De cele mai multe ori, „cârligul" este însoțit și de invective. Pe de altă parte, dacă dorește să se confrunte cu cineva, acest tip de persoană va încerca să prindă capul interlocutorului cu energie mentală. Efectul posibil asupra persoanei cu care se confruntă este menținut până ce „agresorul" e sigur că punctul său de vedere a fost acceptat așa cum a dorit. Acest mod de apărare/atac este foarte nociv pentru receptor, fiindcă – după toate aparențele – este abordat locig, pas cu pas, și condus către concluzia „corectă", mesajul „dintre rânduri" stabilind că ar fi mai bine să fie de acord. Acest schimb este însoțit îndeobște de implicația că interlocutorul e „prost" și nu are dreptate, iar „agresorul" e „deștept" și are dreptate.

Tentaculele sunt lunecoase, tăcute și grele. Ele se întind către plexul solar în încercarea de a captura esențialul și a-l scoate pentru a fi devorat de „căutătorul de siguranță". Această persoană este plină cu esență proprie, dar nu știe ce să facă cu ea, căci simte că dacă i-ar permite să circule s-ar umili. Astfel, intră în panică și își pierde legătura cu propria esență. Câteodată poate fi tăcută și ursuză. Atunci, „tentaculele" acționează asupra individului însuși, „dărâmându-l". Liniștea și posomoreala sunt foarte gălăgioase la nivel energetic. Stă în picioare într-o cameră plină cu oameni care se distrează. Curând, este înconjurat de către cei care doresc să-l facă să se simtă bine, iar el va mulțumi fiecăruia pentru ajutor, spunându-le însă că ceva nu merge și cerând alte sugestii. Persoana tentaculară crede că are nevoie de ceva din afara sa, când de fapt ceea ce îi trebuie este, din contră, să se exteriorizeze. Câteodată îi poate provoca pe ceilalți cu săgeți verbale. Aceste săgeți sunt dureroase nu

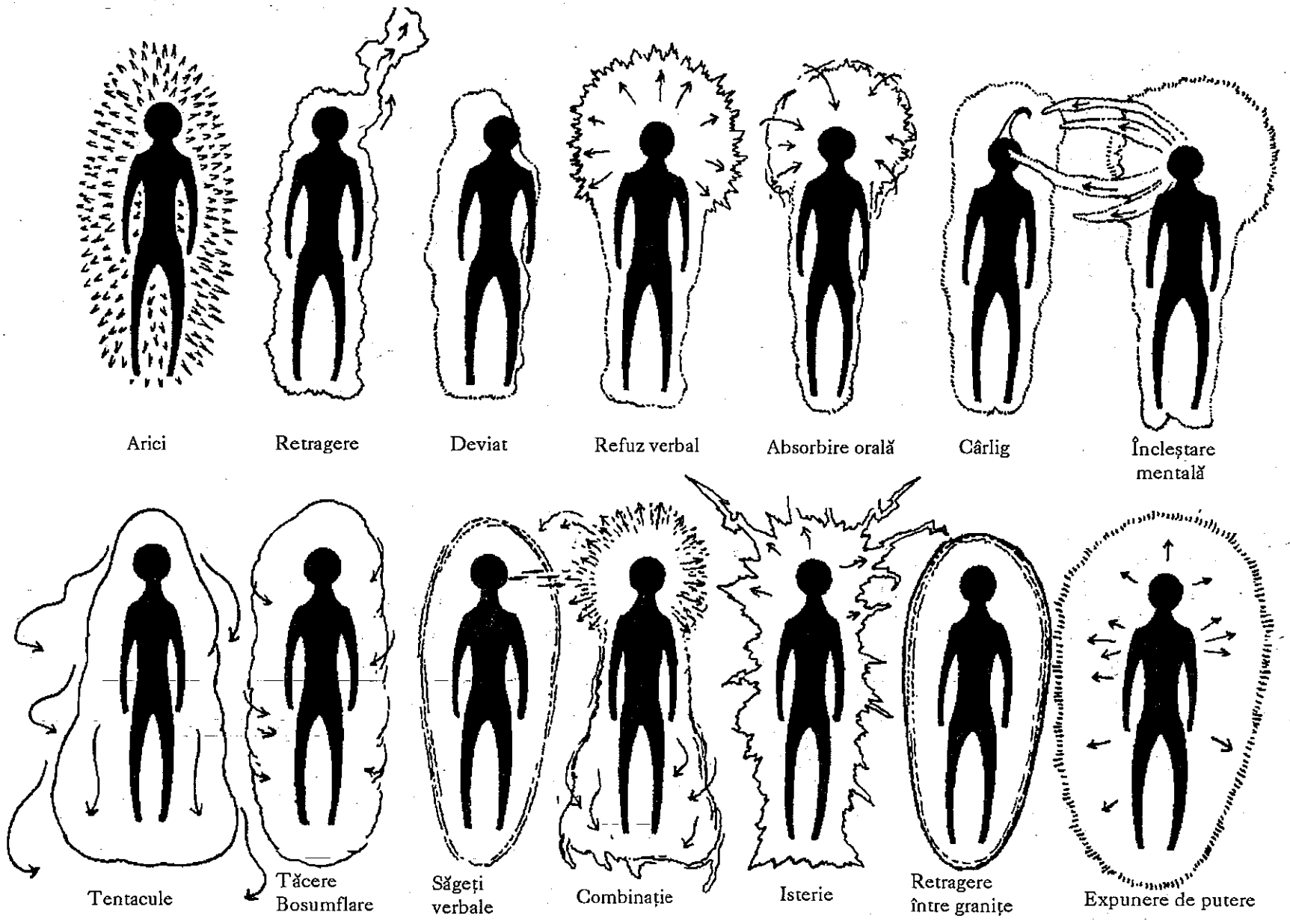

Figua 12–3: Sisteme energetice de apărare

numai din punct de vedere verbal, ci și energetic, ele străbătând aerul și lovindu-și receptorii foarte precis și eficient. Arcașul speră – în mod inconștient – ca această manevră să producă destulă durere pentru a stârni furie, care astfel îi va oferi scuza să-și elibereze propria furie așa încât să evite umilirea. În acest mod mental, voit și precis, el încearcă să-i umilească pe ceilalți și în același timp să evite sentimentele din partea inferioară a trupului.

Persoana care folosește *apărarea isterică* va răspunde bucuros „săgeților", explodând. Tipul isteric va exploda într-un mod care va avea un efect negativ asupra câmpurilor energetice ale celorlalți, cu fulgere și explozii de culoare, cu o astfel de furie încât să-i amenințe și să-i intimideze cu forța și haosul. Scopul său este de a goni pe toată lumea.

Persoana care folosește *reținerea* se va retrage pur și simplu din unele situații, întărindu-și și îngroșându-și granițele pentru a nu fi afectat. Mesajul transmis celor din jur este de superioritate. Alți „retinuți" își pot etala superioritatea printr-o prezență puternică, ordonată, voită, care emană lumină în aura sa pentru a-l indica drept șef sau stăpân.

Exerciții pentru aflarea modului de apărare cel mai eficient

Încercați fiecare dintre aceste sisteme de apărare. Pe care îl folosiți? Puneți-l la încercare împreună cu un grup. Fiecare merge prin cameră exersând sistemele de apărare. Care vă este familiar? Pe care îl folosiți în anume ocazii?

Probabil că există mai multe sisteme de apărare decât cele descrise aici. Nu trebuie să ne fie frică să le recunoaștem. Putem răspunde întotdeauna mai degrabă tolerant decât defensiv. Trebuie să ne amintim că există permanent un motiv pentru care ne apărăm – acela de a apăra o parte vulnerabilă pe care dorim să o ținem sub control sau ascunsă, ori și una, și alta. Aceste sisteme de apărare se creează încă din copilărie. După cum am arătat în capitolul 8, aura unui copil este proporțională cu trupul. Aceasta crește și se dezvoltă trecând prin anumite stadii, pe măsură ce individul se maturizează, și în cursul acestui proces se formează caracterul cu trăsăturile lui – puternice și slabe.

Capitolul 12. Recapitulare

1. Numiți și descrieți cele șase tipuri principale de blocaje energetice.

2. Enumerați sistemele majore de apărare și arătați cum funcționează. Pe care îl folosiți? Cele pe care le folosiți vă sunt eficiente? Care ar fi metoda mai bună de a vă mânui experiența de viață?

Hrană pentru gândire

3. Pe ce sistem de credință se bazează sistemul dumneavoastră de apărare?

4. Considerați că viața ar fi mai bună, sau mai rea dacă nu ați folosi nici un sistem de apărare?

5. Enumerați tipurile și locurile în care v-ați creat blocaje în sistemul energetic. Cu ce experiențe din copilărie le corelați?

Capitolul 13

Aura și modelele de chakră ale principalelor structuri caracteriale

Structura caracterială este termenul pe care îl folosesc majoritatea psihoterapeuților pentru a descrie anumite tipuri fizice și psihice umane. După multe observații și studii, Wilhelm Reich a ajuns la concluzia că majoritatea persoanelor pe care le-a tratat pot fi incluse în cinci mari categorii. El a descoperit că oamenii cu experiențe din copilărie și relații copil – părinte similare au și trupuri asemănătoare; și cei cu trupuri asemănătoare au dinamica psihologică similară. Această dinamică depinde nu numai de relația copil – părinte, ci și de vârsta la care copilul a avut primele experiențe traumatizante care au început să-i creeze blocarea sentimentelor și deci fluxul de energie și să inițieze sistemul de apărare care va deveni cel obișnuit. Un traumatism trăit în viața intrauterină va fi contracarat de un sistem de apărare energetic sau blocat altfel decât unul din viața extrauterină, cum ar fi mersul la oliță sau abținerea. Acest lucru este normal, pentru că individul și câmpul lui sunt foarte diferite în diversele stadii de dezvoltare (vezi, cap. 8).

Voi da aici câteva trăsături de bază ale fiecărei structuri caracteriale, incluzând etiologia, formele trupului și configurația aurelor lor. Voi discuta și despre sinele superior și sarcina personală de viață pentru fiecare structură caracterială, atât cât se poate. Sinele superior al fiecărei persoane și sarcina vieții sale sunt unice, totuși unele generalizări se pot face.

Sinele – scopul superior al cuiva este considerat scânteia divină sau sămânța divină din interiorul fiecărui individ, locul în care suntem una cu Dumnezeu. Există o scânteie divină în fiecare celulă din ființa noastră fizică și spirituală, care conține conștiința divină interioară.

Scopul/sarcina vieții are două forme. Prima, la nivel personal, este aceea de a învăța să ne exprimăm o nouă latură a identității. Părțile sufletului care nu sunt una cu Dumnezeu ajută la formarea încarnării, pentru a învăța cum să fim una cu Dumnezeu și totuși să rămânem individualizați. Sarcina lumească este un dar oferit fiecăruia dintre noi cei aflați în lumea fizică, pentru a-l da mai departe omenirii. De multe ori, aceasta coincide cu munca de-o viață, pe care o începem de timpuriu. Artistul își oferă arta, medicul – harul de a vindeca, muzicantul – muzica sa, mama – dragostea ei ș.a.m.d. Uneori, oamenii trebuie să se lupte pentru a ajunge pas cu pas la ceea ce se poate realiza prin muncă. Puterea și claritatea cu care este abordată sarcina de viață depinde mult de îndeplinirea sarcinii personale de a învăța.

Trupul individului este cristalizarea în lumea materială a câmpurilor energetice care ne înconjoară și ne sunt părți componente fiecăruia. Aceste câmpuri energetice conțin sarcina/scopul fiecărui suflet. Structura caracterului, deci, poate fi văzută prin cristalizarea problemelor de bază sau sarcina personală pe care a ales-o o persoană pentru a o materializa și a o rezolva. Problema (sarcina) se cristalizează în corp și este ținută acolo astfel încât individul să o poată vedea și acționa asupra ei cu ușurință. Studiindu-ne structura caracterială și relația ei cu organismul, putem afla cheia autotămăduirii și scopului nostru personal și material.

Maladia principală întâlnită la majoritatea oamenilor pe care am lucrat este ura față de sine. Această ură este – după părerea mea – boala interioară principală a tuturor. Dar modul în care se manifestă este determinat de structura caracterială a fiecăruia dintre noi. Pe măsură ce exersăm pentru a înțelege dinamica noastră de fiecare zi, putem învăța să ne acceptăm ca parte a acestui proces. Putem trăi ani întregi după voia lui Dumnezeu (Dumnezeul nostru interior) – în adevăr și iubire –, acestea fiind trepte către autoînțelegere, dar până ajungem să ne iubim necondiționat nu ne regăsim. Asta înseamnă că trebuie să pornim din îndemn propriu. Putem să ne iubim necondiționat, chiar și cu lipsurile pe care le avem? Putem să nu ne urâm atunci când

stricăm totul? Putem oare ca după ce am stricat totul să stăm drept și să ne spunem „Ei bine, am de învățat din asta? Sunt copilul lui Dumnezeu. Mă pun în lumina lui și merg înainte până ce îmi găsesc drumul spre Dumnezeul interior ca să mă simt acasă"? Cu aceste precepte în minte, să ne întoarcem la structurile caracteriale, cunoscând faptul că încercarea de a afla trăsăturile mai adânci care ne-ar face să înțelegem de ce fiecare dintre noi este un anume tip sau o combinație din mai multe tipuri de structuri caracteriale ne va lua – probabil – întreaga viață.

Lucrând împreună, doctorii Al. Lowan și John Pierrakos au făcut, mai întâi, un tabel cu majoritatea aspectelor structurilor caracteriale la nivelul fizic și de personalitate. La acestea, John Pierrakos a adăugat aspectul spiritual și pe cel energetic. El a schimbat denumirea de structură caracterială, alăturând dimensiunea spirituală a lumii elementelor pur biologice și celor privitoare la boli pe care le determinase Reich. În plus, Pierrakos a pus în legătură funcția chakrelor cu structurile caracteriale. Eu am dus mai departe aceste studii și am determinat principalele modele de aură ale fiecărei structuri caracteriale, după cum se vede în fig. 13–5 – 13–8, precum și sistemele de apărare energetică – tratate în capitolul 12.

Figurile 13–1, 13–2 și 13–3 reprezintă tabele cu principalele caracteristici ale fiecărei structuri. Aceste tabele au fost compilate în cadrul cursului de bioenergie ținut de dr. Jim Cox în 1972 și de cel de instruire energetică de bază al domnului dr. John Pierrakos din 1975, pe care le-am urmat și eu. La acestea, am adăugat informațiile privind câmpul energetic culese de mine.

Structura schizoidă

Prima structură caracterială (prima în sensul că obturarea fluxului de energie a avut loc foarte de timpuriu) se numește structură schizoidă. În acest caz, prima experiență traumatică a suferit-o înainte de naștere sau chiar la naștere, sau în primele zile de viață. Traumatismul este de obicei centrat pe ostilitatea cu care a fost primit de către unul dintre părinți, cum ar fi furia unui părinte, unul dintre părinți nu dorește copilul sau un traumatism din timpul travaliului – mama s-a despărțit emoțional de copil, și copilul se simte abandonat. Aria unor astfel de evenimente este destul de mare – o mică îndepărtare a mamei de copil, și copilul este foarte traumatizat, fără ca mama să resimtă vreun efect. Acest lucru depinde numai de natura sufletului ce pășește în această lume și de rolul pe care și l-a atribuit pentru viață.

Apărarea energetică naturală folosită în scopul contracarării acestui traumatism în etapa respectivă a vieții este pur și simplu retragerea în lumea spirituală de unde vine sufletul (vezi fig. 12–3). Acest mod de apărare se transformă în obișnuință, și persoana îl folosește atunci când se simte amenințată. Pentru a compensa această „fugă", individul încearcă să se mențină prezent în planul personalității. Principalul său neajuns este teama – teama că nu are dreptul de a exista. În relațiile cu ceilalți – fie că aceștia sunt terapeutul sau prietenii –, el va vorbi pe un ton depersonalizat, în termeni generali, și va avea tendința de abstractizare. Acest fapt va atrage după sine o îndepărtare mai accentuată.

Când vine pentru tratament, se plânge de teamă și anxietate. În timpul ședințelor de terapie, scopul va fi acela de a-l face să-și conștientizeze existența pământească, să simtă că este un tot unitar, căci are tendința de a se împărți. Intenția lui negativă de a se împărți îi creează duplicitatea „A exista înseamnă a muri". Pentru a-și rezolva această problemă, el trebuie – în cadrul ședințelor de tratament – să facă exerciții de întărire a legăturilor sale cu lumea fizică. În timpul terapiei, după ce pacientul va înceta să mai joace rolul „băiatului bun" și va începe să lucreze efectiv cu tămăduitorul, primul strat al personalității de care ne lovim este partea care se autoînvinovățește, numită câteodată „mască" și care spune: „Te voi respinge eu înainte ca tu să mă respingi pe mine". După ce săpăm mai adânc în personalitate, emoțiile principale – numite uneori stratul inferior sau „umbra" – vor spune: „Nici tu nu exiști". Apoi, după ce aceste temeri esențiale sunt rezolvate, partea mai elevată a personalității – numită uneori „puterea superioară" sau „sinele superior" al personalității – își face apariția, spunând: „Sunt real".

Cei care au un caracter schizoid își pot părăsi adesea trupul material – și chiar o fac în mod regulat. La nivelul trupului fizic, acest proces apare ca o combinație din piese care nu se susțin unele pe altele și nici nu se integrează.

Figura 13–1

Aspectele majore pentru fiecare structură de caracter
Felul personalității

	SCHIZOID	ORAL	PSIHOPATIC	MASOCHIST	RIGID
Încetarea dezvoltării	Înainte de sau la naștere	În timpul hrănirii cu lapte matern	În prima copilărie	În stadiul de autonomie	În timpul pubertății genitale
Traumatismul	Mamă ostilă	Abandon	Seducere Trădare	Control Hrănire și evacuare forțată	Refuz sexual Trădare sufletească
Structura	Stăpânit	Abținere	Repezit	Introvert	Reținut
Defect	Teamă	Lăcomie	Disimulare	Ură	Mândrie
Reclamă dreptul de a	fi/exista	fi hrănit și implinit	fi sprijinit și încurajat	fi independent	avea sentimente (dragoste/sex)
Intenție negativă	„Mă voi destrăma"	„Te fac eu să-mi dai"	„Se va face după vrerea mea"	„Îmi place negativismul"	„Nu mă voi preda"
Ce se ascunde dincolo de intenția negativă	Unitatea vizavi de Destrămare	Nevoia vizavi de Abandon	Voința vizavi de a se preda	Libertatea vizavi de Supușenie	Sex vizavi de Dragoste
Are nevoie de	întărirea granițelor	propriile nevoi și să se bazeze pe sine	încredere	a gândi pozitiv; a fi liber; legături spirituale deschise	legătura dintre suflet și sex

De obicei, aceste persoane sunt înalte și slabe, dar în unele cazuri pot avea și trupuri greoaie. Tensiunea din interior tinde să se așeze sub formă de inele în jurul trupului. Încheieturile sunt slabe, și indivizii au o coordonare slabă a mișcărilor. Mâinile și picioarele sunt reci. Persoanele cu acest caracter sunt hiperagitate și „aeriene". Există un blocaj de energie major la nivelul gâtului, la baza craniului având o culoare gri-bleu-închis. De obicei, energia se scurge pe la baza craniului. De multe ori, simte furnicături pe șira spinării din cauza deselor evadări parțiale din realitate a persoanei fizice. Trupul are încheieturile mâinilor, genunchii și gleznele slabe. Uneori, unul dintre umeri este mai lat decât celălalt (chiar dacă individul nu joacă tenis). De multe ori își ține capul aplecat într-o parte, iar privirea ochilor este vagă, de parcă s-ar gândi în altă parte. Și chiar așa și este. Oamenii îi spun câteodată „aerian". Mulți dintre aceștia se masturbează de mici, intuind că acesta este un mod – cel sexual – de a ține legătura cu forța vieții. Îi ajută să se simtă „vii" atunci când pierd legătura cu ceilalți.

Persoanele cu un caracter schizoid nu își pot anihila cu ajutorul sistemului lor de apărare teroarea interioară. E sigur că în timpul copilăriei nu au putut-o îndepărta din cauză că erau total dependente de cei care le îngrozeau sau de care s-au simțit complet abandonate în clipele în care aveau cea mai mare nevoie de ei – în timpul nașterii. Copil fiind, caracterul schizoid a experimentat ostilitatea directă, cel puțin din partea unuia dintre părinți – cei de care depindea pentru a supraviețui. Această experiență a declanșat teama sa existențială.

Caracterul schizoid se poate elibera de teama interioară de anihilare când – o dată ajuns adult – își dă seama că teama lui este legată mai mult de furia sa decât de alți factori. Furia aceasta vine din aceea că el continuă să simtă lumea ca pe un loc rece, ostil, în care este nevoie să te izolezi ca să spuraviețuiești. O parte a ființei unei schizoid crede cu adevarat că în aceasta constă realitatea materială. Dedesubtul acestei furii se află o mare durere – aceea de a ști că are nevoie de dragoste, de o legătură caldă și hrană din partea semenilor săi. Dar în multe cazuri nu poate atinge aceste deziderate.

Teama lui este că furia îl va aduce în stare să

Figura 13–2

Aspectele majore ale fiecărei structuri caracteriale
Sistemul fizic și energetic

	SCHIZOID	ORAL	PSIHOPATIC	MASOCHISTIC	RIGID
Aspectul fizic	Alungit Dezechilibru dreapta/ stânga	Subțire Piept scobit	Piept umflat Parte de sus a trupului greoaie	Capul împins înainte Greoi	Spate rigid Bazinul tras înapoi
Tensiune în trup	Tensiune de tip „inel" Lipsă de coordonare încheieturi slabe	Flasc Mușchi moi Reținut	Partea de sus compactă Parte de jos slabă Spastic	Comprimată	Spastic Armură tip plăci Armură tip rețea
Circulația sângelui	Mâini/Picioare reci	Piept rece	Picioare/Bazin reci	Șezut rece	Bazin rece
Nivele energetice	Hiperactiv Nedescoperit	Hipoactiv	Hiperactivitate urmată de colaps	Hipoactiv (Energie interiorizată)	Hiperactiv (Energie mare)
Localizarea energiei	Înghețată la nivelul inimii	La cap În general deplasată	În partea superioară a trupului	Fierbând în interior	La periferie Reținută din cea de bază
Chakrele care funcționează	7 6 – față 3 – față 2 – spate, asimetric	7 6 – față 2 – față	7 6 4 – aspect posterior	6 – față 3 – față	Centrele de voință 6 – față

explodeze în mii de bucăți, care se vor risipi în Univers. Cheia tămăduirii sale este să-și înfrunte furia încetul cu încetul, fără să se disperseze pentru a se apăra. Dacă reușește să se ancoreze în material și să permită furiei și temerii să se exteriorizeze, atunci își va elibera durerea interioară și dorința de legătură cu ceilalți și va face loc iubirii de sine. Dragostea de sine are nevoie de timp și exercițiu. Toți avem nevoie de ea, indiferent de structura noastră caracterială. Dragostea de sine se naște atunci când îți ești credincios ție însuți. Poate fi experimentată prin exercițiile simple de iubire de sine indicate în partea finală a cărții.

Câmpul de energie al structurii schizoide

Structura schizoidă este caracterizată în principal de discontinuități în câmpul energetic, cum ar fi dezechilibrele și întreruperile. Energia principală a persoanei este păstrată adânc în interiorul „miezului" și înghețată acolo, până ce se recurge la terapie și proceduri de vindecare pentru a o elibera. Fig. 13–4 reprezintă conturul fin și întrerupt al corpului eteric al acestei structuri, cu energie care „scapă" pe la încheieturi. Culoarea lui este de obicei albastru-deschis. Următorul strat și corpul mental se văd fie ținute strâns și înghețate, fie circulând la întâmplare, fără un echilibru de energie, între spate și față, dreapta și stânga. Câmpul este de cele mai multe ori mai strălucitor, cu mai multă energie pe una dintre tâmple și pe partea anterioară a capului. Corpurile spirituale ale schizoidului sunt de cele mai multe ori puternice și strălucitoare, având numeroase culori în al șaselea strat de aură sau corpul celest. Forma ovală sau stratul șablon este de obicei foarte luminos, cu mai mult argintiu decât auriu. Granițele îi sunt șterse și nu arată destul de larg în regiunea tălpilor, acolo unde se manifestă de regulă slăbiciunea caracterului schizoid.

Dezechilibrul aurei, care se regăsește mai

Figura 13–3

Aspectele majore ale fiecărei structuri caracteriale
Relații interpersonale

	SCHIZOID	ORAL	PSIHOPATIC	MASOCHISTIC	RIGID
Evocă	Intelectualizare	Cocoloșeală	Supușenie	Necăjire	Întrecere
Contrareacție transfer	Retragere, îndepărtare	Pasivitate Nevoie Dependență	Exercitarea controlului	Vinovăție Rutine Reținere	Retragere/ reținere în sine
Comunică în limbaj	Absolutizează Depersonalizat	Întreabă indirect	Dictează Manipulează direct. (Tu trebuie să.....)	Se dezgustă Manipulare indirectă (Expresii politicoase)	Califică Seduce
Dubla legătură	„A exista înseamnă a muri"	„Dacă cer, nu e dragoste; dacă nu cer, nu capăt"	„Trebuie să am dreptate, sau mă omor"	„Dacă mă enervez, voi fi iar umilit"	„Orice aș alege e greșit
Enunțul măștii	„Te resping eu înainte să mă respingi tu"	„Nu am nevoie de tine." „N-o să-ți cer eu"	„Eu am dreptate. Tu greșești"	„Mai bine mă omor (îmi fac rău) înainte s-o faci tu"	„Da, dar..."
Enunțul eului inferior	„Nici tu nu exiști"	„Ai grijă de mine"	„Te voi controla"	„Te voi provoca și-ți voi face în ciudă"	„N-o să te iubesc"
Enunțul eului superior	„Sunt real(ă)"	„Sunt satisfăcut(ă) împlinită"	„Mă predau"	„Sunt liber(ă)"	„Cedez. Iubesc"

întâi în cele trei straturi inferioare, se extinde și în cazul chakrelor la persoanele schizoide care nu au început terapia. Multe chakre funcționează în sens invers celui al acelor ceasornicului. Asta înseamnă că ele trimit mai multă energie în afară decât primesc în interior. Chakrele deteriorate au corespondent trăsături de caracter ce trebuie transformate. Chakrele care se mișcă în sensul acelor ceasornicului (deschise) sunt de obicei asimetrice, ceea ce denotă că nici chakrele acelea nu funcționează normal, echilibrat, chiar dacă sunt „deschise" – printr-o parte a chakrei circulă mai multă energie decât în altă parte. Acest dezechilibru este – de cele mai multe ori – lateral, adică energia poate circula mai mult prin partea dreaptă decât prin cea stângă. Persoana cu un astfel de dezechilibru tinde să fie mai activă – posibil mai agresivă decât receptivă în domeniul guvernat de chakra respectivă. Asimetria aceasta a fost explicată în capitolul 10, în termeni de împărțire între activ și pasiv. O formă diagonală sau eliptică descrisă de pendul indică o chakră asimetrică pe care clarvăzătorul o percepe ca pe cea reprezentată de fig. 13–4.

Chakrele sunt mai totdeauna deschise în spatele centrului sexual (a doua), în plexul solar (a treia), în dreptul frunții (a șasea) și în vârful capului (a șaptea). Centrele șase și șapte reprezintă mentalul sau spiritualitatea nefizică spre care este – de cele mai multe ori – orientată persoana respectivă. Ea are și voință (a doua chakră). Aceste configurații de chakră sunt variabile și se schimbă în timpul terapiei.

Partea de jos a fig. 13–4 reprezintă gradarea relativă a energiei active luminoase din regiunea craniului. Locul cel mai luminos, cel mai activ este occipitalul sau partea inferioară a craniului, iar cel mai șters este în regiunea frontală. O a doua chakră cu o activitate mare este al treilea ochi și regiunea celui de-al treilea ventricul al creierului, legate între ele printr-o punte de lumină. Urmează apoi cei doi lobi proprii limbajului. Există suprafețe mari – la nivelul craniului – care par să fie mai puțin active. Energia scăzută din regiunea frontală se poate observa prin privirea pierdută, vagă a persoanei schizoide. Aceasta își trimite energia în susul spinării, prin regiunea occipitală, creând o îngrămădire de energie la baza craniului. Este un mod de a evita contactul de timp și spațiu în plan fizic.

Sistemele energetice de apărare folosite în primul rând de schizoizi sunt cele în formă de „arici", „retragere" și „deplasat", ca cele descrise în capitolul 12, fig. 12–3. Dar bineînțeles că orice persoană, cu orice fel de structură caracterială, poate folosi unul sau altul dintre sistemele energetice de apărare în anumite momente.

Sinele superior și sarcina/scopul de viață al structurii schizoide

În procesul creșterii este întotdeauna important să fii foarte cinstit cu tine însuți în ceea ce privește lipsurile, să lucrezi asupra lor, pentru a le transforma. Dar nu e sănătos să te apleci prea mult asupra neajunsurilor. Trebuie să dai atenție defectelor, însă în egală măsură și laturilor pozitive ale sinelui superior, sprijinindu-le, dezvoltându-le, aducându-le în prim plan. La urma urmelor, aceasta înseamnă transformare, nu?

Persoanele cu caracter schizoid sau parțial schizoid sunt de obicei foarte spirituale. Au un simț adânc al scopurilor vieții lor. De multe ori încearcă să aducă realitatea spirituală în viețile mondene ale celor din jur. Sunt persoane foarte creative, cu mult talent și idei creatoare ce pot fi comparate cu o casă frumoasă cu multe camere – fiecare cameră fiind decorată bogat și cu gust în stiluri, culturi și perioade diferite. Fiecare încăpere este elegantă în stilul ei, pentru că schizoidul a trăit multe vieți, în care și-a dezvoltat o mare gamă de talente (camerele decorate). Problema este că încăperile nu au uși, să comunice unele cu altele. Pentru a trece dintr-o cameră în cealaltă, schizoidul trebuie să folosească o scară ca să intre și să iasă pe fereastră. Acest lucru este un inconvenient. Schizoidul trebuie să se integreze – să-și construiască uși între minunatele sale camere pentru a avea acces la toate laturile personalității sale.

În general se poate spune că sarcina personală a unui caracter schizoid se leagă de confruntarea cu teama și furia sa interioară, care îi blochează posibilitățile de a-și materializa creativitatea extraordinară. Frica și furia îi țin laturile personalității la distanță, deoarece individul se teme să-și unească toate talentele creatoare. Sarcina care îi revine este de asemenea de materializare sau manifestare a spiritualității sale în lumea fizică. Aceasta se poate realiza prin exprimarea realității spirituale prin creație, cum ar fi scris, invenții, asistență socială etc., sarcini foarte individualizate și nu trebuie generalizate.

Structura orală

Caracterul oral se creează atunci când dezvoltarea normală este oprită în timpul etapei orale a creșterii. Cauza este abandonul. În copilărie, individul respectiv și-a pierdut mama – fie pentru că aceasta a murit, s-a îmbolnăvit sau l-a abandonat. Ea a reușit să-i ofere copilului iubire părintească, dar nu destulă. De multe ori s-a „prefăcut" că dă – împotriva voinței sale. Copilul a compensat lipsa afecțiunii, devenind „independent" prea de timpuriu, aceasta manifestându-se prin vorbit sau mers prea devreme. De aceea, el nu știe să primească – este confuz, îi e teamă să ceară lucrurile de care are într-adevăr nevoie, fiindcă în sinea sa nu e sigur că va primi ceea ce a cerut. Nevoia de afecțiune poate avea drept rezultat tendința de a se agăța, de a înșfăca sau de agresivitate reprimată. El se comportă independent, colapsând sub stres. Receptivitatea sa devine pasivitate invidioasă, iar agresiunea se transformă în lăcomie.

Persoana cu structură orală se simte goală și lipsită de consistență și nu dorește să-și asume responsabilități. Trupul îi este subdezvoltat, cu mușchi lungi, subțiri, flasci, suferă de slăbiciune. Individul nu are aspectul unui adult matur, pieptul îi e scobit, respirația scurtă, superficială, iar ochii absorb energia interlocutorului. Din punct de vedere psihodinamic, el se agață de ceilalți, din teama de a nu fi abandonat. Se teme de singurătate și simte o nevoie exagerată pentru căldura și spirjinul celor din jur. Încearcă să-și compenseze sentimentul copleșitor de goliciune interioară luând ceva din „afară". Își înnăbușă sentimentele intense de dorință și agresivitate. Își reține furia cauzată de faptul că a fost abandonat. Pentru el, sexualitatea este o modalitate de apropiere și contact.

Persoana cu structură orală a trăit multe deziluzii în viața sa, a fost de multe ori respinsă când a încercat să apuce. Astfel, a devenit înverșunată, simțind că orice obține nu îi este niciodată îndeajuns. Nu este niciodată satisfăcută, pentru că încearcă să-și realizeze o neîmplinire interioară. Pe plan personal, el cere să fie hrănit și împlinit. În relațiile cu ceilalți, va comunica prin întrebări indirecte care amintesc modul cum vorbește mama în locul copilului. Și aceasta nu-l satisface – deoarece el este adult, nu copil.

Când vine la tratament acuză pasivitate și oboseală. Scopul terapiei va fi aflarea motivației vieții lui. Dar pentru a găsi această împlinire, individul crede că riscă să fie abandonat sau să abandoneze el pe cineva. Intenția sa negativă va fi „Te fac eu să-mi dai" sau

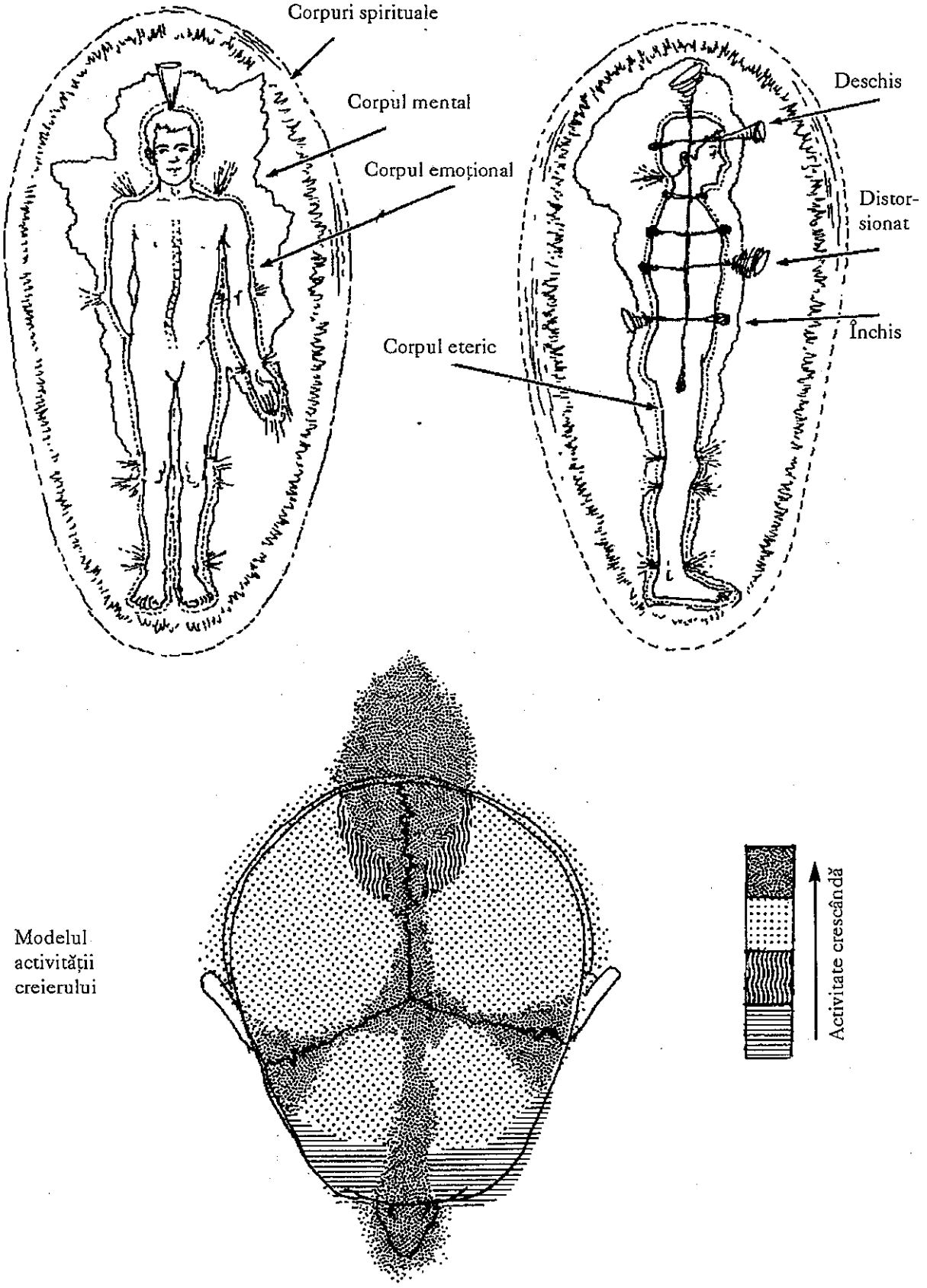

Figura 13–4: Aura caracterului schizoid

MAINI TAMADUITOARE

„N-o să am nevoie", ceea ce duce la o legătură dublă. „Dacă cer, asta nu e dragoste; dacă nu cer, nu voi obține nimic". Pentru a rezolva problema prin terapie, persoana trebuie să-și conștientizeze nevoile și vă învețe să-și trăiască viața așa fel încât să-și poată satisface doleanțele. E nevoie să învețe să stea pe propriile picioare.

În procesul terapeutic, primul strat de personalitate pe care-l vom întâlni va fi „masca". Aceasta spune „Nu am nevoie de tine" sau „Nu voi cere". După ce dăm la o parte acest strat, vom găsi sinele sau „umbra" sinelui, care șoptește: „Ai grijă de mine". Apoi, când problemele încep să se rezolve, sinele superior al personalității iese la suprafață, rostind: „Sunt satisfăcut și împlinit".

Câmpul de energie al structurii orale

Cei cu structură caracterială orală tind să aibă un câmp echilibrat, calm și tăcut (fig. 13–5). Energia principală este localizată la cap. Câmpul eteric este păstrat aproape de piele și e de culoare albastru. Corpul emoțional este și el apropiat, fără multă culoare, în general cu un aspect istovit. Trupul mental este luminos și de cele mai multe ori gălbui, dar straturile superioare ale aurei nu sunt foarte luminoase. Al șaptelea strat – de formă ovoidă – nu e complet rotunjit, nu e strălucitor, are un luciu argintiu-auriu, predominând argintiul, și este plat în partea tălpilor.

La persoana orală care nu a urmat un tratament, majoritatea chakrelor sunt închise și fără energie. Numai centrele coroanei (vârful capului) și al frunții vor fi deschise, ceea ce îi permite claritate mentală și spirituală. Dacă a făcut exerciții de creștere, poate să aibă și centrul sexual frontal deschis. Astfel, persoana cu structură orală este interesată de sex și are simțăminte sexuale.

Configurația activității câmpului său energetic din regiunea capului este reprezentată în fig. 13–5 jos. Aici se vede cum majoritatea energiei este localizată frontal și în lobii laterali, cantitatea cea mai redusă de energie aflându-se în regiunea occipitalului.

Mecanismele de apărare folosite în primul rând de aceste persoane sunt cele de refuz verbal, absorbire de energie și posibile săgeți verbale, menite să atragă atenția mai degrabă decât furia celorlalți – deci, diferite de ale persoanelor cu structură masochistă, ca cele descrise în capitolul 12.

Sarcina de viață și sinele superior al structurilor orale

Caracterul oral trebuie să învețe să aibă încredere în abundența Universului și să răstoarne procesul de însfăcare. El trebuie să renunțe la rolul de victimă și să ia la cunoștință ce primește. Trebuie să-și înfrunte teama de singurătate, să pătrundă adânc în sine și să găsească un mod de a coopera cu viața. Când va poseda ceea ce dorește și va sta pe propriile picioare, atunci va putea spune „Am!" și să-i permită energiei să „curgă"!

Aspectul interior al unui individ cu caracter oral este ca un instrument muzical, ca un Stradivarius. El trebuie să-și acordeze cu atenție vioara și să-și compună propriile simfonii. Atunci când își va interpreta melodia unică din simfonia vieții sale, se va simți împlinit.

Când sinele superior va fi eliberat, persoanele cu caracter oral își vor putea folosi cum trebuie inteligența în artă sau știință, deoarece îi interesează multe lucruri și pot completa ceea ce știu cu dragostea care vine direct din inimă.

Structura deplasată sau psihopată

Persoana cu o asemenea structură a trăit experiența unui părinte de sex opus care l-a sedus într-un mod deghizat. Părintele a vrut ceva de la copil. Psihopatul s-a aflat într-un triunghi, ezitând să ceară sprijinul părintelui de același sex. El a ținut partea părintelui de sex opus, nu a putut obține ceea ce dorea, s-a simțit trădat și a compensat aceasta prin manipularea celuilalt părinte. Răspunsul său la această situație a fost încercarea de a-i controla pe ceilalți în orice fel. Pentru a face asta, a trebuit să fie la înălțime și chiar să mintă la nevoie. Îi trebuie sprijin și încurajare. În relațiile cu ceilalți, el va cere direct: „Tu trebuie să..." pentru a-și face supuși. Aceasta nu-i va aduce însă spirjinul lor.

În acest aspect negativ, persoana cu astfel de structură are un apetit grozav pentru putere și nevoie de dominare asupra celorlalți semeni. Ea se manifestă în două feluri: prin forțare sau

dominare, prin putere și seducție. De multe ori, manifestă o sexualitate cu fantezii ostile. Are o părere foarte bună despre sine, privindu-i cu superioritate și dispreț pe ceilalți, ceea ce ascunde un complex puternic de inferioritate.

Când începe terapia, principalul său neajuns îl constituie sentimentele de înfrângere pe care le trăiește. Dorește să învingă. Dar dacă îl sprijiniți, simte că se predă, iar aceasta înseamnă înfrângere. Așadar, sentimentul său negativ este: „Să se facă după voia mea". Asta îi creează impasul: „Trebuie să am dreptate, sau mor". Ca să-și rezolve această problemă trebuie să încerce, în timpul terapiei, să învețe să aibă încredere în ceilalți.

În procesul terapiei, primul strat al personalității cu care ne întâlnim va fi „masca". Ea pledează: „Am dreptate; tu greșești". După ce „săpăm" în adâncul personalității, sinele inferior sau superficial va spune: „Te voi controla". Când începe vindecarea, sinele superior al personalității își va face apariția, spunând: „Mă predau".

Partea superioară a corpului pare umflat și există o întrerupere în circulația energiei între partea superioară și cea inferioară a trupului. Pelvisul este slab energizat, rece și reținut. La nivelul umerilor, baza craniului și ochi există o tensiune puternică. Picioarele sunt slabe, legătura cu pământul – superficială.

Structura psihopată îl susține împotriva temerii de eșec și înfrângere. Se simte sfâșiat între dependența sa față de oameni și nevoia de a-i stăpâni. Îi e teamă să nu fie el cel stăpânit și folosit; nu dorește să fie pus în postura de victimă, pe care o consideră absolut umilitoare. Sexualitatea și-o folosește ca pe un joc al puterii: plăcerea este secundară – principalul este să cucerească. Încearcă să nu-și exprime doleanțele, pentru a-i face pe ceilalți să-l dorească.

Câmpul energetic al structurii psihopate

Principala cantitate de energie se află în partea superioară a trupului. Nivelul energetic este mai întâi hiperactiv, apoi slăbește. Persoana cu structura deplasată (fig. 13–6) are un câmp general plat în partea de jos la toate nivelurile aurice și energetizat în partea de sus, astfel că forma ovoidă este distorsionată. Etericul descrește către picioare și are în general o culoare albastru mai întunecat, cu tonuri mai puternice decât cele ale personalităților schizoide și orale. Trupul emoțional este mai plin în partea de sus. Trupul mental iese în afară mai mult în partea de față a corpului decât în spate, în timp ce corpul emoțional pare să aibă o protuberanță în dreptul centrului de voință, localizat între omoplați, acesta fiind de obicei mult mărit, iar straturile superioare de aură – mai puternice și mai luminoase în jumătatea de sus.

Configurația chakrelor la personalitatea psihopată înfățișează centrele de voință de la nivelul umerilor și baza craniului deschise, cel din dreptul umerilor fiind extrem de mare și suprasolicitat. Centrul frontal și cel din creștet sunt deschise, pe când toate celelalte sunt închise, în special cele care guvernează sentimentele. Centrul sexual posterior poate fi parțial deschis. Deci, acești indivizi funcționează în primul rând cu energie mentală și volitivă. Activitatea energetică la nivelul creierului este puternică și luminoasă în lobii frontali. Această activitate energetică descrește în partea din spate a capului și este foarte statică și destul de închisă la culoare în regiunea occipitalului, ceea ce indică faptul că persoana se interesează în primul rând de activitățile intelectuale, lăsându-le pe planul doi pe cele fizice, pentru a-și satisface voința activă. Intelectul este folosit pentru a servi voința.

Din lobii frontali, puternici, psihopatul transmite arcuri de energie spre alte capete, pe care le cuprinde într-un mod mental de apărare. Folosește și negația verbală. Uneori izbucnește într-o furie vulcanică asemănătoare celei proprii unei apărări isterice, dar cu o formă de energie controlată, echilibrată, nu haotică.

Sarcina de viață și sinele superior al caracterului psihopat

Psihopatul trebuie să-și găsească adevărata capitulare degonflându-se treptat și eliberându-și partea superioară din tendința de a-i controla pe ceilalți, permițând ființei sale interioare și sentimentelor sexuale să se manifeste. Astfel reușește să-și satisfacă dorința profundă de a se afla ancorat în realitate, de a fi împreună cu prietenii și de a se simți uman.

Imaginea interioară a caracterului psihopat este plină de fantezie și aventuri erotice. Aici, aceia care câștigă sunt cei onești, cinstiți.

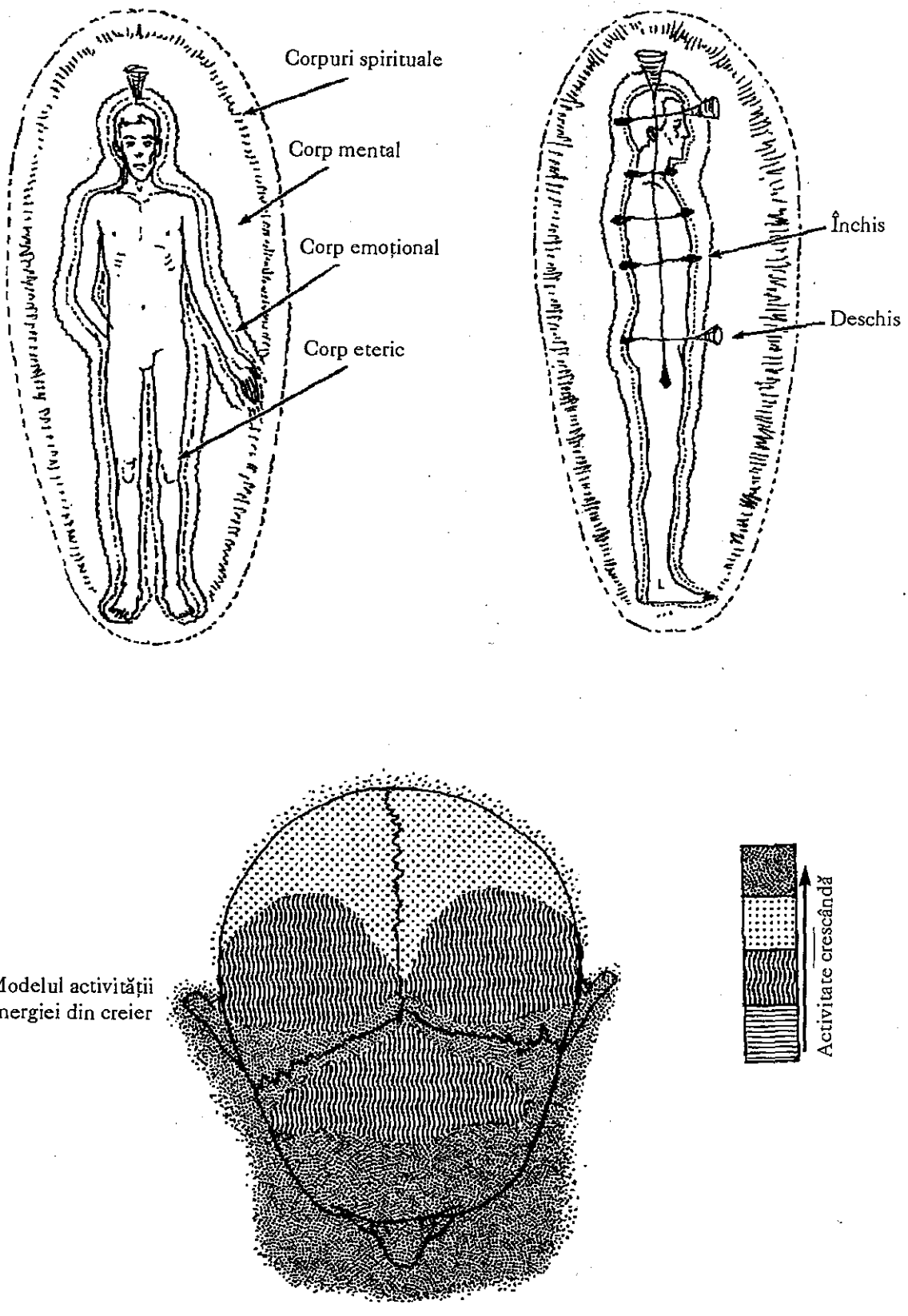

Figura 13–5: Aura caracterului oral

Lumea se învârte în jurul valorilor nobile, care se mențin prin perseverență și valoare. Cât de mult ar dori să aducă visele acestea în spațiul fizic al lumii sale reale!

Atunci când energiile sinelui său superior sunt eliberate, este foarte cinstit și integru. Intelectul său superdezvoltat poate fi pus la lucru pentru a-și rezolva neînțelegerile, ajutându-i pe ceilalți să găsească adevărul. Prin onestitatea sa îi poate conduce pe ceilalți către cinste. Este foarte bun la rezolvaea proiectelor complicate și are inima plină de dragoste.

Structura masochistă

În copilărie, personalității masochiste dragostea i s-a oferit cu anumite condiții. Mama a fost dominatoare: i-a controlat mâncarea și functiile excretorii. Copilul a fost determinat să se simtă vinovat pentru orice afirmație sau încercare personală de a-și declara independența. Toate tentativele lui de a rezista presiunii enorme au eșuat; a fost zdrobit. Acum se simte prins în capcană, învins și umilit. Răspunsul la această situație a fost să-și rețină sentimentele și creativitatea. De fapt, a încercat să-și rețină totul – ceea ce a dus la furie și ură. Își reclamă independența, însă în relațiile cu ceilalți folosește expresii politicoase, rostite cu dezgust, pentru a-i manipula indirect. Această manevră seamănă cu a necăji pe cineva – ceea ce îi permite să se înfurie. Era deja furios, dar acum i s-a dat dreptul de a-și exprima furia. În felul acesta, masochistul se menține într-un cerc de dependență.

Pe plan negativ, masochistul este cel care suferă, se plânge și se vaietă, rămâne un supus – la suprafață –, dar de fapt nu se va supune niciodată. În interior, puternice sentimente de ciudă, negativitate, ostilitate, superioritate și teama de a exploda violent sunt blocate. S-ar putea să fie impotent și să-i placă pornografia. Femeile tind să fie frigide și să creadă că sexualitatea este ceva murdar. Atunci când începe tratamentul, individul masochist se plânge de tensiune. El dorește să scape de tensiune, dar în subconștient crede că eliberarea de ea și acceptarea a ceea ce se găsește în interiorul său îl va duce la supunere și umilință. Astfel, intenția sa negativă, inconștientă, este a rămâne blocat și a „iubi negativ", din care rezultă dualitatea sa: „Dacă mă voi enerva, voi fi umilit; dacă nu mă voi enerva, voi fi umilit". Pentru a rezolva problema prin terapie, el trebuie să devină pozitiv, să fie liber și să se deschidă către ceilalți. În procesul terapeutic, primul strat de personalitate pe care îl întâlnim este „masca", ce declară: „Mă voi omorî (răni) singur înainte de a mă omorî(răni) tu". După tratament, stratul interior va deveni conștient și va „rosti": „Îți voi face în ciudă și te voi provoca". În cele din urmă, sinele superior se va elibera, strgând: „Sunt liber!"

Din punct de vedere fizic, masochistul are o constituție solidă, greoaie, cu mușchi superdezvoltați, cu gât scurt și fără talie. Tensiunea puternică se manifestă în zona gâtului, maxilarelor și pelvisului. Fesele sunt reci. Energia este gâtuită în regiunea gâtlejului, capul e aruncat înainte.

Din punct de vedere psihodinamic, este prins în plasa vaietelor, plângerilor, a sentimentelor reținute și a provocărilor. Dacă i se va răspunde provocării, va avea scuze să explodeze. El nu este conștient de faptul că provoacă, ci crede că încearcă să placă.

Câmpul energetic al structurii masochiste

Energia sa principală este internalizată. Este hipoactiv, totuși debordează de energie. Câmpul energetic al masochistului (fig. 13–7) este gonflat. Corpul eteric e dens, gros, brut și umbrit, mai degrabă cenușiu decât albastru. Corpul emoțional este plin, multicolor și destul de proporțional distribuit, ca și corpul eteric. Corpul mental este mare și luminos, chiar și în partea de jos a corpului. Intelectul și emoțiile sunt mai bine integrate. Corpul celest este luminos de jur împrejurul trupului, având nuanțe de mov, maroniu și albastru. Ovoidul este bine rotunjit, de o culoare auriu-închis. Este puțin cam greoi în partea de jos, fiind mai oval decât un ou. Conturul este bine definit, poate cam tensionat și dens.

Înainte de începerea terapiei, chakrele din dreptul frunții, plexului solar și al centrului sexual posterior sunt de obicei deschise. Deci, funcționează mental, emoțional și în aspecte volative ale personalității. Modelul activității energetice al creierului prezintă activități în regiunile frontale, parietale și ventriculare, mai restrânse către occipital. Sistemul de apărare folosit de masochist este în general cel al tentaculelor: posomoreală și săgeți verbale.

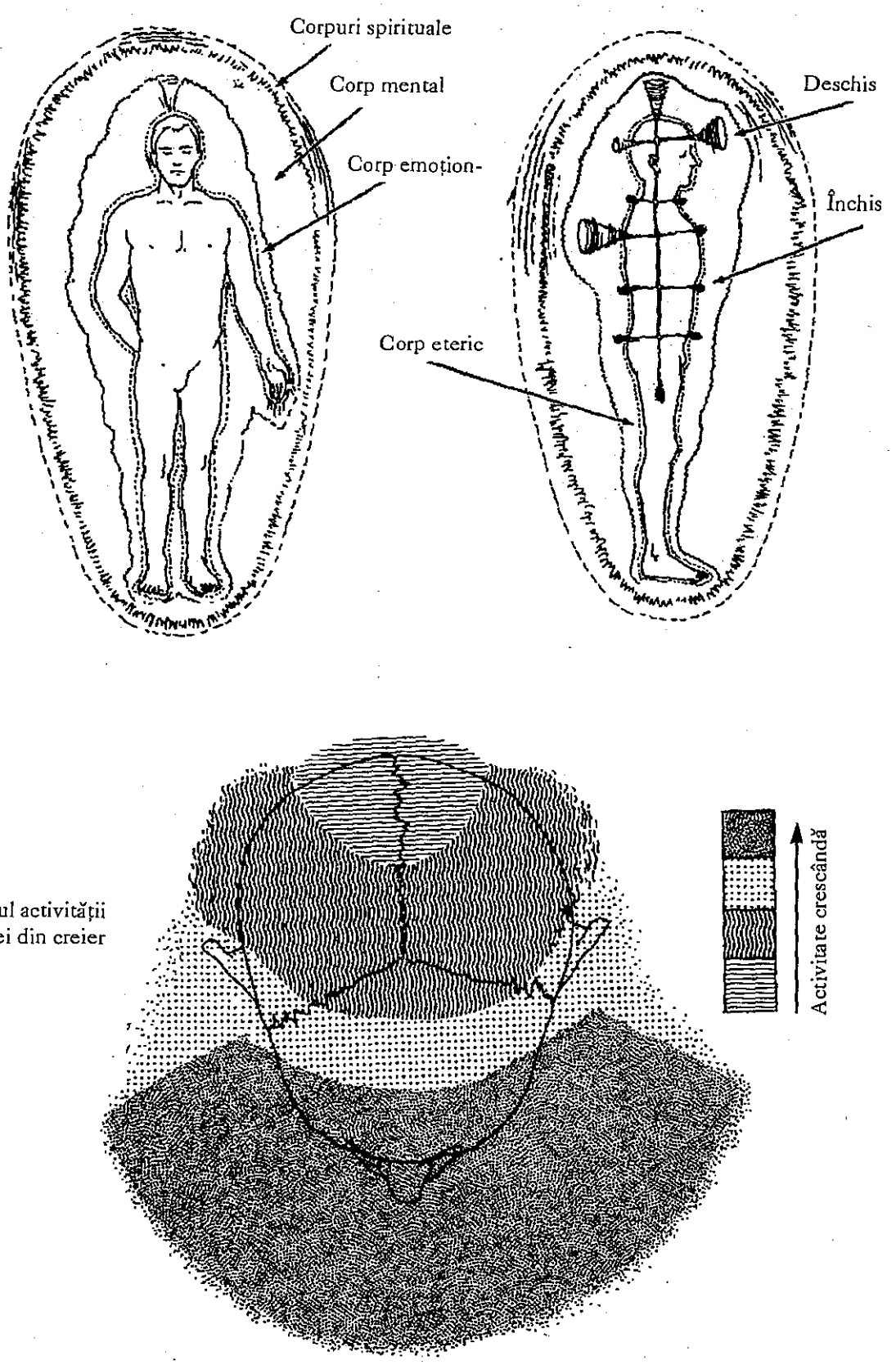

Figura 13–6: Aura caracterului psihopat

Sarcina de viață și sinele superior al caracterului masochist

Masochistul trebuie să se elibereze de umilință, eliberându-se astfel de agresiunea sa. E necesar să fie activ în orice mod dorește.

Peisajul interior al caracterului masochist este ca argintul și aurul filigranate. Forța sa creatoare se exprimă în desene delicate, complicate, definite și de bun-gust. Fiecare nuanță este importantă. Când reușește să-și aducă la suprafață această creativitate superioară, lumea rămâne mută de uimire.

Energiile sale superioare sunt impregnate de grija pentru ceilalți. Este un negociator înnăscut. E grijuliu și are multe de oferit – atât din punctul de vedere al energiei, cât și din al înțelegerii. E plin de compasiune, având în același timp o mare disponibilitate pentru distracție și plăcere; e capabil de joacă creativă. Dacă își conștientizează toate aceste talente, va excela în orice întreprinde.

Structura rigidă

În copilărie, persoana cu un caracter rigid a fost respinsă de părintele de sex opus. Copilul a trăit aceasta ca pe o trădare a dragostei lui, căci plăcerea erotică, sexualitatea și dragostea sunt totuna pentru copil. Pentru a compensa această respingere, copilul a hotărât să-și controleze toate sentimentele care implică durere, furie, precum și sentimentele bune, prin a se reține. Capitularea este ceva îngrozitor la o astfel de persoană, fiindcă ar însemna să-și elibereze toate aceste sentimente. Deci, nu va întinde mâna să ceară, ci va face în așa fel încât să i se dea. Mândria este asociată sentiemntelor de dragoste. Respingerea sexuală îi rănește mândria.

Din punct de vedere psihodinamic, persoana cu caracter rigid își reține sentimentele și acțiunile, pentru a nu părea ridicolă, tinde să fie un om de lume cu multă ambiție și manifestă agresiune competitivă. El spune: „Sunt superior și știu totul". În sine, trăiește teama de trădare; vulnerabilitatea trebuie evitată cu orice preț. Îi e teamă să nu fie rănit. Își ține capul sus și spatele drept, cu mândrie. Are un bun control asupra comportamentului și se identifică bine cu realitatea fizică. Această poziție puternică este folosită ca scuză pentru a nu-și da frâu liber sentimentelor. Acest individ se teme de procesul involuntar din om care nu este determinat de ego. Sinele individului este izolat de „intrarea" sau „ieșirea" sentimentelor. Sexul pentru el va fi îndeplinit cu dispreț, nu cu dragoste.

Reținându-și sentimentele, devine și mai mândru. Cere dragoste și sentimente sexuale de la ceilalți, dar folosește calificative seducătoare pentru a rămâne neimplicat. El conduce o competiție, nu o relație de dragoste. Mândria îi este rănită și devine din ce în ce mai competitiv. Se află într-un cerc vicios, care nu îl îndreaptă spre scopul dorit.

În cadrul terapiei se plânge (dacă vine vreodată) că nu simte nimic. Ar vrea să se supună sentimentelor, dar crede că va fi rănit, așa că intenția sa negativă este „Nu mă voi preda". Alege sexul în locul dragostei, însă asta nu-l satisface, ceea ce naște dilema „Orice aș alege e greșit"; să se predea îl doare, să rămână mândru înseamnă să nu permită exteriorizarea sentimentelor. Pentru a-și rezolva problema în cazul terapiei, trebuie să facă legătura între inimă și organele genitale.

În procesul terapeutic, „masca" va spune: „Da, dar ..." După un timp, sinele inferior sau umbra sinelui va deveni conștient și va rosti: „Nu te voi iubi". Apoi, pe măsură ce sentimentele își fac apariția datorită exercițiilor fizice, sinele superior va rezolva situația declarând: „Mă implic. Iubesc."

Trupul este bine proporționat, bine energizat și integrat. Poate manifesta două tipuri de blocaje: tip armură – ca o armură din plăci de oțel sau împletitură de oțel în jurul corpului. Pelvisul este tras înapoi și rece.

Câmpul de energie al structurii rigide

Principala cantitate de energie este menținută la periferie, departe de centru. Rigidul e hiperactiv; el se caracterizează prin echilibru și integrare (fig. 13–8), după cum o arată aura strălucitoare distribuită în jurul întregului corp. Câmpul eteric este puternic, mare și egal, de culoare albastru-cenușiu. Corpul emoțional e echilibrat și bine distribuit. Poate să nu fie la fel de bine colorat ca în cazul altor structuri dacă persoana nu a făcut exerciții pentru exprimarea sentimentelor. Poate să fie mai mare în partea posterioară, deoarece toate centrele posterioare sunt deschise. Corpul

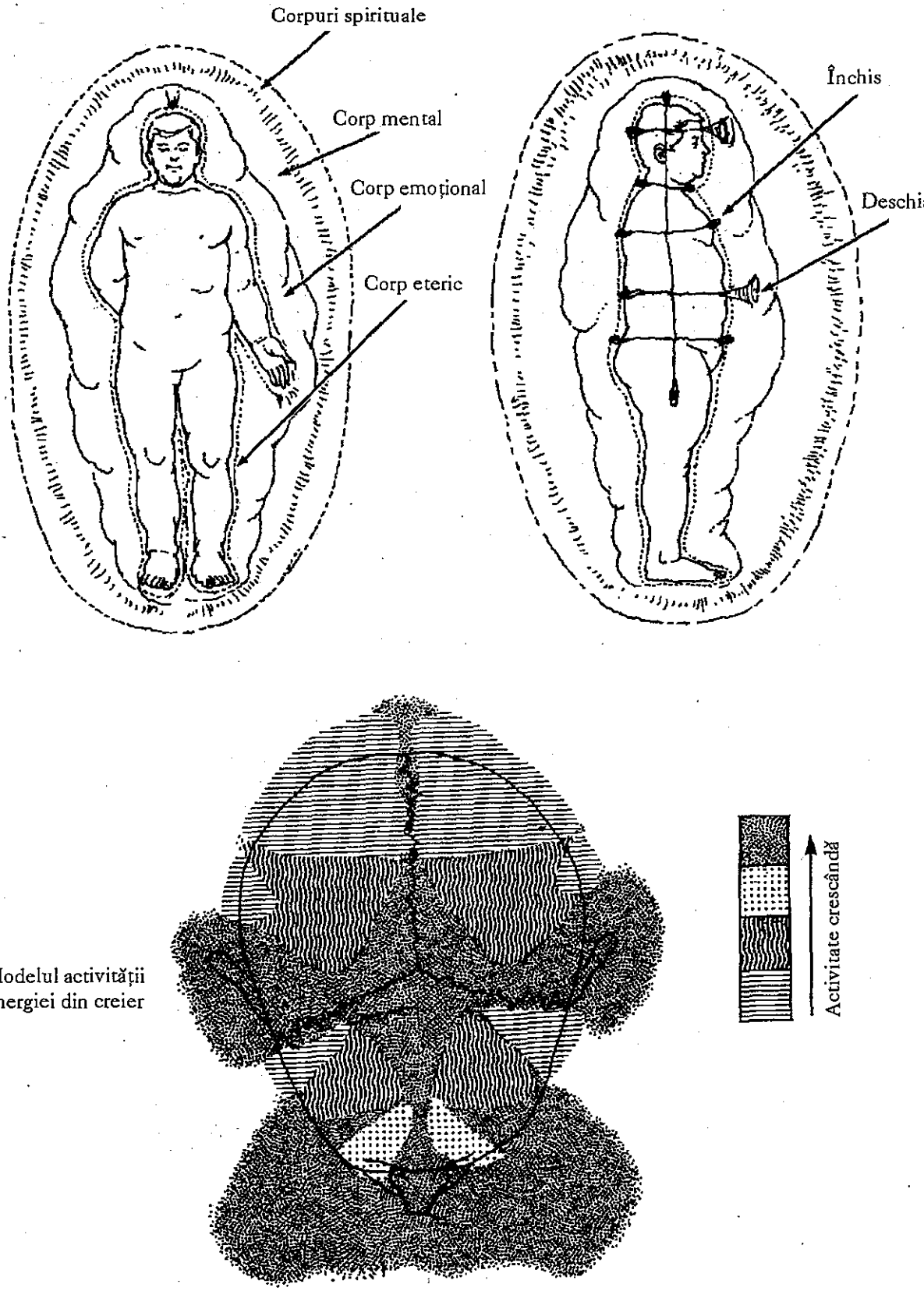

Figura 13–7: Aura caracterului mazochist

mental este dezvoltat și strălucitor. Corpul celest poate să ne apară strălucitor la persoanele care nu s-au deschis spre dragoste necondiționată sau spiritualitate. Ovoidul cauzal sau șablon este puternic, plin de vigoare, bine conturat și frumos colorat: auriu-arginitiu – predominant auriu.

Chakrele unui caracter rigid deschise înaintea începerii tratamentului sunt cea a voinței – perechea posterioară, chakrele sexuale și cele mentale. Rigidul trăiește deci în primul rând prin voință și inteligență. Coroana și plexul solar pot fi și ele deschise sau nu. Pe măsură ce persoana lucrează terapeutic, centrele frontale ale sentimentelor încep să se deschidă și ele.

Modelul activității mentale arată o activitate susținută lateral și în porțiunea centrală din spate. În unele cazuri, lobii frontali sunt la fel de activi, depinzând de aspectul vieții asupra căruia persoana respectivă a decis să se concentreze. Dacă are deziderate intelectuale, atunci aceste suprafețe vor fi la fel de luminoase și active. Dacă persoana urmărește să facă progrese în artă – cum ar fi pictura sau muzica ori alte forme creatoare –, lobii laterali sunt mai luminoși. În cursul terapiei, indivizii se maturizează, devin mai „iluminați", structura activităților mentale devine mai echilibrată față de regiunile laterale, frontale și occipitale. Se formează niște punți – ca o cruce, dacă îl privim de sus. Când o persoană începe să-și dezvolte spiritualitatea și are experiențe spirituale – cum ar fi meditația –, activitatea în regiunea centrală a creierului crește. Sistemele energetice de apărare pe care le folosește cu precădere un caracter rigid sunt „expunerea puterii", „cel bine definit" și câteodată „isteric" (vezi fig. 12–3).

Sarcina de viață și sinele superior al caracterului rigid

Caracterul rigid simte nevoia de a-și deschide centrele de simțire și de a-și lăsa sentimentele să circule și să fie observate de ceilalți. El trebuie să-și împărtășească cuiva sentimentele, indiferent care sunt acestea. Asta permite energiilor sale să intre în și să iasă din adâncul ființei sale și să-și elibereze unicitatea sinelui superior.

Imaginea interioară a unui caracter rigid este cea a aventurii, pasiunii și dragostei. Sunt munți de urcat, procese de câștigat și inimi de cucerit. Asemeni lui Icar, va zbura către soare. Aidoma lui Moise, își va conduce turma spre pământul făgăduinței. Îi va inspira pe ceilalți cu dragostea și pasiunea pentru viață. Va fi un lider înnăscut în orice profesie dorește. Va fi capabil de legături profunde cu ceilalți din Univers. Va putea lua parte la jocul Universului și se va distra din plin.

Când procedăm la vindecare este esențial să luăm în considerare structura caracterială a pacientului, ceea ce ne va ajuta să abordăm un mod de terapie specific fiecăruia și să reușim o vindecare eficientă, cu condiția să aplicăm un tratament just.

Persoana cu o structură caracterială schizoidă are nevoie de o identificare corectă a limitelor sale și întărirea acestora. De asemenea, trebuie să i se confirme realitatea spirituală. Percepția suprasenzorială are o mare contribuție în aceste cazuri. Aura schizoidului trebuie să fie încărcată, iar chakrele – deschise, ca să stopăm scurgerile de energie.

Aura celui cu caracter oral trebuie să fie încărcată, și chakrele – deschise, granițele bine întărite. Persoanei i se va arăta cum este atunci când e deschis, astfel încât să învețe să se păstreze – prin exercițiu și meditație – mereu așa. Persoana orală are multă nevoie de contact.

Individul cu o structură caracterială deviată trebuie să-și încarce partea inferioară a câmpului, să-și deschidă chakrele inferioare și să învețe să trăiască și cu inima, nu numai prin voință. E necesară multă atenție fața de dorințele sexuale ale unui caracter deplasat. A doua chakră să fie abordată cu grijă, înțelegere și acceptare, iar tămăduitorul să abordeze cu multă grijă și sensibilitate partea de jos a trupului.

Persoana cu o structură caracterială masochistă are nevoie să învețe să se deplaseze și să-și elibereze toată energia blocată. Însă mai presus de toate, să-i fie respectate limitele. Nu atingeți nici un aspect fără a primi încuviințarea sa. Cu cât mai repede reușește să se tămăduiască singură, cu atât mai sigur va fi procesul de însănătoșire.

Trebuie ameliorată aura caracterului rigid al persoanei, deschiderea chakrei inimii și punerea ei în legătură cu dragostea și cu celelalte sentimente. Al doilea strat al aurei se va activa și i se va conștientiza activizarea.

Aceasta o va face, lent, tămăduitorul, permițând sentimentelor să fie trăite încetul cu încetul. Energiile profunde ale personalității trebuie atinse cu mâinile, iar tămăduitorul să accepte cu iubire personalitatea pacientului atunci când își plasează mâinile deasupra trupului.

Dincolo de structura caracterială

Când fiecare persoană lucrează psihodinamic fizic și spiritual cu sine, aura se transformă. Devine echilibrată, chakrele se deschid din ce în ce mai mult. Imaginile și concepțiile greșite despre realitatea din cadrul sistemului nostru negativ de credințe se clarifică, creându-se mai multă lumină, mai puțină stagnare și vibrații superioare în câmpul energetic. Câmpul devine mai activ și mai fluid. Creativitatea crește pe măsură ce crește și eficiența sistemului de metabolizare a energiei. Câmpul se extinde și apar schimbări profunde.

Mulți oameni încep să aibă un minunat punct de lumină auriu-argintiu în creștetul capului, care devine un glob strălucitor de lumină. Pe măsură ce persoana face progrese, globul de lumină se lărgește, depășind trupul. Pare să fie sâmânța-esență care aduce lumină și transformă corpul celest într-un organism strălucitor, superior, capabil deja să perceapă și astfel să interacționeze cu realitatea de dincolo de lumea fizică. Această lumină pare să izvorască din chakrele creștetului și ochiului al treilea, acolo unde se află glandele pituitare și pineale. Cu cât corpul mental devine mai strălucitor, cu atât se dezvoltă mai mult senzitivitatea către realitățile de dincolo de fizic. Modul de viață se deschide către un flux normal de schimb de energie și transformare o dată cu Universul. Începem să ne vedem ca aspecte unice în cadrul Universului, integrate perfect în acest tot. Sistemul nostru de energie este perceput ca un sistem de transformare a energiei, care ia energie din jur, o sfărâmă, o transformă, și apoi, resintetizând-o, o trimite afară, în Univers, într-o stare spirituală superioară. Astfel, fiecare dintre noi trăim transformarea. Deoarece energia transformată are conștiință, înseamnă că transformăm conștiința. Suntem cu adevărat materie spiritualizată.

Structura de caracter și sarcina de viață

Fiecare structură caracterială este modelul unui sistem de transformare care a luat-o razna. Mai întâi ne blocăm energia. Ea devine coagulată și încetinită în cadrul sistemelor noastre energetice. Facem asta deoarece trăim conform credințelor noastre negative. Suntem realmente în afara realității mult timp, pentru că trăim și reacționăm la universalitate așa cum *credem* că este ea, nu cum *este* în realitate. Dar nu durează mult. Prin asta, ne creăm suferință. Mai devreme sau mai târziu, aflăm că ceva e greșit. Ne transformăm, schimbând și sistemele noastre de energie pentru a ne ușura suferința. Ne dizolvăm sistemele și le transformăm în energie. Făcând acest lucru, nu numai că ne îndepărtăm credințele negative, ci îi afectăm pozitiv și pe cei din jur. Și iată, transformăm energia.

Când începem să ne deblocăm înseamnă că începem să ne achităm de sarcina noastră de viață. Acest lucru face să ne eliberăm energia, pentru a putea îndeplini ceea ce am dorit întotdeauna în viață, dorința aceea pe care am avut-o încă din copilărie – visul acela secret – care este sarcina vieții noastre. Ceea ce am dorit cel mai mult să facem în viață – aceea este sarcina noastră. De aceea suntem aici. Curățând blocajele ne pavăm drumul spre împlinirea celor mai profunde doleanțe. Să lăsăm dorințele să ne conducă. Astfel vom atinge fericirea.

Ne-am proiectat trupul și sistemul energetic ca pe o unealtă în vederea îndeplinirii scopului acesta. Este o combinație din conștiințe superioare care ni se potrivesc cel mai bine, pentru care am fost reîncarnați. Nimeni altcineva nu are această compoziție și nimeni nu are exact aceeași sarcină de viață. Suntem unici.

Când fluxul de energie este blocat în sistemul de energie creat pentru sarcina de viață, scopul este și el blocat. Modelele generale ale blocajelor pe care și le creează oamenii sunt

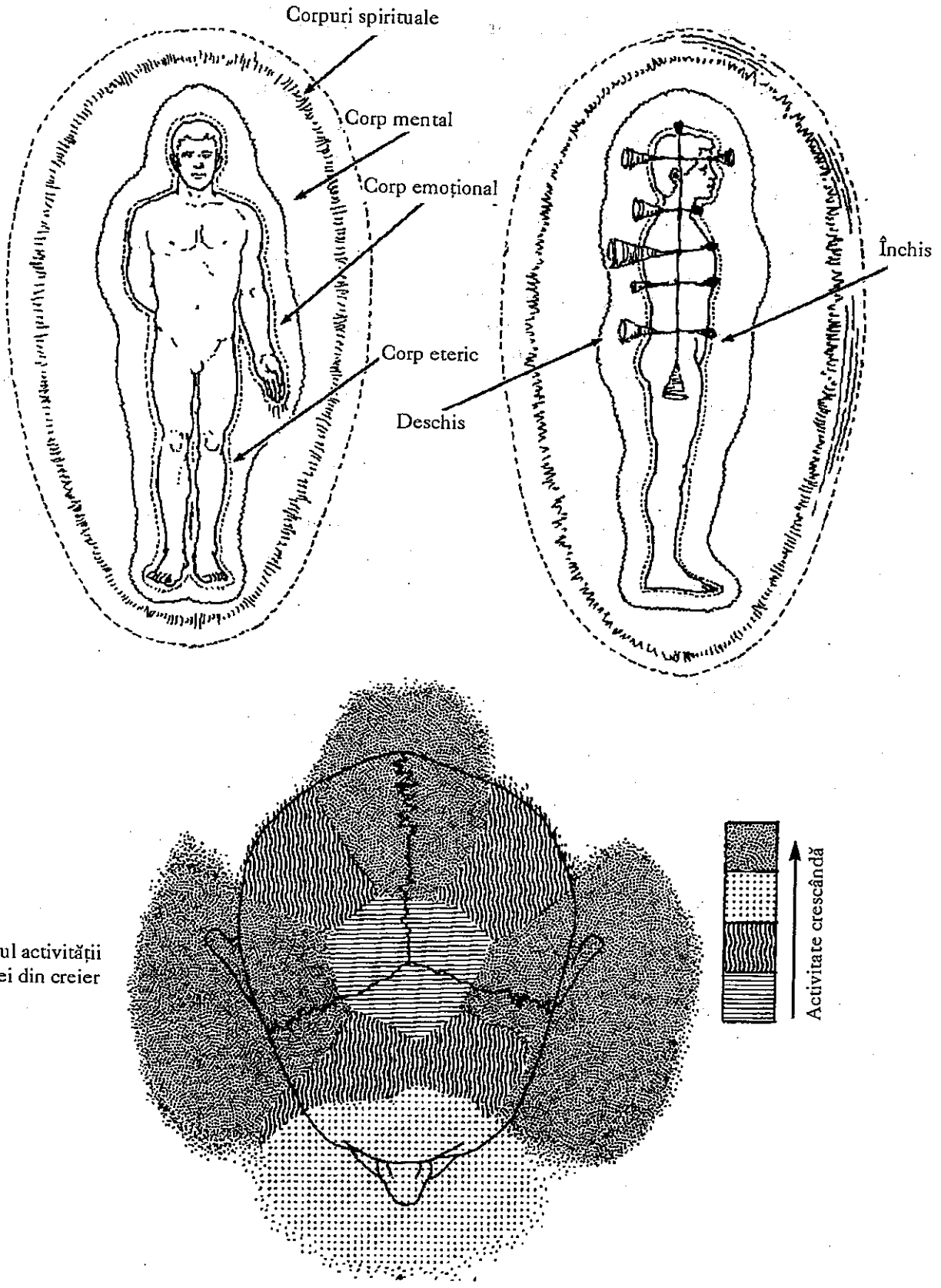

Figura 13–8: Aura caracterului rigid

structurile caracteriale și sistemele de apărare. Acestea sunt toate căi prin care de obicei se îndepărtează de scopul pentru care au venit în această lume. Sunt manifestări directe a ceea ce nu știm despre viața pentru care ne aflăm aici. De aceea, lecția este cristalizată în trupul și sistemul nostru de energie. Ne-am construit și aranjat clasa după specificul nostru propriu și locuim în ea.

Așa cum veți afla, blocajele de energie duc în cele din urmă la deranjament fizic. Aceste deranjamente pot fi specifice fiecărei structuri caracteriale sau modului de blocare a energiilor creatoare. De aceea, orice boală se leagă direct de sarcina de viață. Maladia este direct legată – prin sistemul energetic – de dorințele cele mai profunde. Suntem bolnavi pentru că nu ne urmăm dorințele profunde. Deci – întreb iarăși – ce vă doriți cel mai mult în viață, mai mult decât orice pe lume?

Aflați asta și opriți-vă. Eliberați toate blocajele. Faceți ce doriți să faceți și veți obține.

Exerciții pentru aflarea structurii caracteriale

Observați-vă într-o oglindă. Ce fel de trup aveți? Citiți cu atenție fiecare tabel și structura caracterială corespunzătoare fiecăruia. Apoi răspundeți la întrebările 7–10.

Capitolul 13. Recapitulare

1. Descrieți configurația câmpului energetic al fiecăreia dintre cele cinci structuri caracteriale majore.

2. Descrieți calitățile fiecăreia dintre structurile caracteriale principale.

3. Conform imaginii aurei, care suprafețe ale creierului sunt cele mai active în fiecare structură caracterială?

Hrană pentru gândire

4. Care este sarcina de viață a fiecărei structuri caracteriale?

5. Cum se leagă structura caracterială de sarcina de viață?

6. Care este relația dintre boală și sarcina de viață?

7. Faceți o listă cu proporția fiecărei structuri caracteriale care vă compune personalitatea.

De exemplu:

50% schizoidă
20% orală
15% deplasată
5% masochistă
10% rigidă

8. Studiați fig. 13–1. Aflați-vă trăsăturile personalității pentru fiecare punct descris.

9. Studiați fig. 13–2. Aflați-vă trăsăturile fizice și energetice.

10. Studiați fig. 13–3. Aflați care sunt relațiile dumneavoastră cu ceilalți din structura de caracter pentru fiecare punct.

PARTEA IV

UNELTELE DE PERCEPȚIE ALE TĂMĂDUITORULUI

Și Domnul îți va da pâine pentru un necaz, și apă în strâmtoare.
Învățătorii tăi nu se vor mai ascunde, ci ochii tăi vor vedea pe învățătorii tăi."

„Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: »Iată drumul, mergeți pe el!«,
când veți voi să vă mai întoarceți la dreapta sau la stânga."

IOS.1.7.

ISAIA 30:20–21

Introducere

Cauza bolii

Din perspectiva tămăduitorului, boala este rezultatul unui dezechilibru. Dezechilibrul este rezultatul faptului că ai uitat cine ești. Dacă uiți cine ești, îți creezi gânduri și acțiuni care conduc la un stil de viață nesănătos, și în cele din urmă la boală. Boala în sine este un semnal că avem un dezechilibru fiindcă am uitat cine suntem. Este un mesaj direct, care nu numai că spune cum anume suntem în dezechilibru, ci ne și arată ce măsuri să luăm pentru a ne reface adevăratul eu și sănătatea. Această informație este specifică dacă știi cum să-ți asiguri accesul la ea.

Boala poate fi înțeleasă ca o lecție ce ți se dă spre a te ajuta să-ți amintești cine ești. Te vei gândi imediat la tot felul de excepții de la acest enunț. Dar majoritatea se vor limita la perceperea realității care include doar viața prezentă și doar viața trupului fizic. Scopul meu este, totuși, mai transcendental. Afirmațiile de mai sus pot fi înțelese într-un mod sănătos și cuprinzător dacă sunteți gata să acceptați că existați dincolo de dimensiunile fizice de timp și spațiu. Afirmațiile pot fi simțite doar sub forma iubirii, dacă vă includ ca parte a întregului, și ca atare – întregul. Acestea se bazează pe ideea că individul și întregul sunt totuna.

Asta înseamnă a priori că întregul este format din părți individuale și de aceea nu sunt numai parte a întregului, ci ca hologramă – părțile sunt de fapt întregul.

În cursul procesului dezvoltării mele ca tămăduitoare, în timp ce făceam observații ca sfătuitor au apărut două evenimente majore, care m-au determinat să-mi schimb modul de lucru cu pacienții. Primul a fost că am început să primesc călăuzirea în timpul terapiei, de la învățătorii spirituali, referitor la ce trebuie să fac în timpul sesiunii, și am început să caut și să cer indicații specifice cu privire la diferitele nivele ale aurei; al doilea a fost faptul că am început să-mi dezvolt ceea ce eu numesc „vedere internă", adică am început să văd înăuntrul corpului, ca un fel de aparat cu raze X. Munca mea s-a transformat încetul cu încetul din cea de sfătuitor în aceea de tămăduitor spiritual.

Tămăduirea a început ca o extindere a terapiei și apoi ca sâmbure central al întregii terapii, deoarece ea atinge toate dimensiunile sufletului și trupului într-o mult mai mare măsură decât o poate face terapia. Mi se clarifica totul. Vindecam sufletul sau deveneam medium pentru a ajuta sufletul/spiritul să-și amintească cine este și spre ce se îndreaptă în momentele în care uită și pășește alături de drum, ca semne de boală. Această activitate mi-a adus împlinirea și extazul privind experiența energiilor superioare și a ființelor angelice care ajută la tămăduire. În același timp este o provocare să te confrunți cu durerea unor boli fizice grave pe care și tămăduitorul trebuie să le simtă într-un fel sau altul ca să le poată vindeca. A trebuit să mă autodetermin să văd uriașa energie și enormul dezechilibru sufletesc cu care trăiesc unii oameni. Umanitatea poartă cu ea o durere groaznică, singurătate și dorința profundă de libertate. Munca tamăduitorului este o muncă a iubirii. Tămăduitorul atinge aceste suprafețe dureroase ale sufletului și redeșteaptă speranța. Tămăduitorul retrezește încetul cu încetul vechea memorie cu privire la cine este sufletul. El atinge scânteia dumnezeiască din fiecare celulă a trupului lui care-i amintește cu blândețe că este deja Dumnezeu, și fiind Dumnezeu plutește împreună cu Voința Divină către sănătate și întreg.

În capitolele următoare voi discuta despre procesul de îmbolnăvire și cel de tămăduire văzute din punctul de vedere al Învățătorilor Spirituali. Vă voi împărtăși experiențele mele de călăuzire spirituală în găsirea profesiei și voi discuta în detaliu Percepția Suprasenzorială: cum funcționează și cum se poate învăța. Voi prezenta, de asemenea, viziunea lui Heyoan asupra realității. Toate acestea sunt importante în învățarea tehnicilor de tămăduire descrise în partea V.

Capitolul 14

Separarea de realitate

După cum se poate vedea în capitolul 4, ideea prezentată de mecanica newtoniană conform căreia Universul este format din blocuri de materie separate a fost depășită la începutul secolului 20. Oamenii noștri de știință au adus dovezi că toți suntem întotdeauna interrelaționați. Nu suntem ființe separate; suntem ființe individualizate. Numai datorită concepției și obiceiurilor noastre newtoniene ne considerăm separați de întreg. Dar acestea nu sunt reale. Să vă dau un exemplu despre ce poate face interpretarea autorăspunderii din punct de vedere al separării.

Să presupunem că un copil contactează SIDA în urma unei transfuzii de sânge. Dacă interpretăm acest eveniment din punctul de vedere al separării, vom spune: „Biata victimă!" După versiunea popularizată privind autorăspunderea, vom auzi: „Și-a făcut-o cu mâna lui, așa că el e de vină". Dar din punctul de vedere holistic vom spune: „Ah, ce lecție grea și-a ales sufletul acesta curajos și familia sa să învețe din marea realitate! Ce-aș putea face ca să-i ajut? Cum aș putea să-i iubesc mai mult? Cum aș putea să-i ajut să-și amintească cine sunt ei cu adevărat?"

Oricine abordează viața în această manieră nu se va lovi de contradicția dintre răspundere și dragoste, de o diferență mare între responsabilitate și vină. Abordarea din punct de vedere individual și ca întreg duce la respectarea și acceptarea tuturor experiențelor trăite de celelalte ființe umane. Dimpotrivă, afirmații ca „A, tu ți-ai creat cancerul. Eu n-aș face așa ceva" pornesc din perspectiva separării și nu cea a individualizării. Separația promovează frica și victimizarea; frica și victimizarea fac doar ca iluzia de slăbiciune să fie amplificată. Responsabilitatea și acceptarea promovează puterea, puterea din interior, pentru a-ți crea realitatea. Căci dacă reușești – mai întâi în inconștient – să creezi lucrurile cum sunt, atunci poți în mare măsură să creezi lucrurile în modul în care dorești să fie. Să privim mai îndeaproape procesul uitării.

Cât suntem copii, numai o mică parte a experienței noastre interioare este verificată de cei din jur. Aceasta creează o luptă interioară între autoprezervare și confirmare din partea celorlalți. Ne aflăm în stadiul de învățare, și învățarea se bazează pe confirmare din lumea exterioară. Ca rezultat, fie ne creăm o lume a fanteziei, fie ne respingem mare parte din realitatea interioară neconfirmată sau găsim un mod de înmagazinare a acesteia pentru o verificare ulterioară. Un alt mod de a explica porcesul este acela că ne blocăm experiențele – fie ele imagini, gânduri sau sentimente. Blocajul izolează efectiv acea porțiune a experienței, cel puțin temporar. Ne izolăm de ceilalți. E un alt fel de a spune că uităm cine suntem. În capitolele 9 și 10 m-am ocupat pe larg de blocajele din câmpul de aură. Efectul acestor blocaje văzut din punctul de vedere al aurei este de a întrerupe fluxul sănătos al energiei din câmpul auric și de a duce în cele din urmă la îmbolnăvire. Blocajele devin ceea ce numim câteodată substanță sufletească stătută. Sunt „cheaguri" de conștiință, de energie, separate de noi. Să urmărim acest proces folosind ideea gestaltistă a izolării.

De câte ori simțiți disconfort, într-un fel sau altul, aveți de-a face cu izolarea pe care v-ați construit-o între partea mai integrată a sinelui și una izolată. Acest zid servește la îndepărtarea porțiunii din dumneavoastră care nu doriți să ia parte la experiența din domeniul respectiv. Cu timpul, zidul izolării devine din ce în ce mai gros și uitați că este o porțiune a persoanei dumneavoastră, adică vă creați uitarea. Începe să vă pară că ceea ce e izolat este ceva din afară, că zidul reține o forță teribilă, care vine din afară. Acești pereți interiori se creează peste eonii trăirilor sufletești. Cu cât rămân mai mult, cu atât par să creeze siguranță, în același timp consolidând mai mult separația.

Exerciții pentru explorarea zidului interior

Pentru explorarea pereților izolanți puteți folosi următoarele exerciții: Aduceți-vă în memorie o situație deosebit de neplăcută, fie că este una cu care vă luptați în prezent, fie

una nerezolvată din trecut. Începeți să trăiți ce ați simțit, imaginați-vă, ascultați cuvintele sau sunetele asociate situației respective. Găsiți teama pe care ați resimțit-o în acea situație. Când ați reușit să readuceți starea de frică, începeți să percepeți zidul. Pipăiți-l, gustați-l, priviți-l, mirosiți-l. Care este consistența lui, dar culoarea? Este deschis, sau închis la culoare? Aspru, sau neted la pipăit? Din ce e făcut? Deveniți zidul respectiv. Ce gândește, ce spune, ce vede, ce simte? Ce crede această parte a dumneavoastră despre realitate?

Heyoan a dat zidului următoarea explicație: „Ne vom întoarce la ideea că zidul pe care l-ați construit singur are rolul de a menține ceea ce la momentul respectiv credeți că este echilibrul interior (dar care de fapt menține un echilibru exterior), ca într-un baraj unde nivelul apei este într-o parte mai ridicat decât în alta. Deci, vă puteți imagina în spatele acestui zid, și un potop cu o presiune și forță enorme de nu se știe ce fel vine de undeva din afară asupra dumneavoastră. *Deci, zidul face ceea ce dumneavoastră nu puteți face singur.* Cu alte cuvinte, vedeți forța asta venind spre dumneavostră, dar nu aveți atâta curaj încât să-i rezistați. Atunci, construiți un zid care să vă protejeze precum în Evul Mediu, când se construiau ziduri de apărare în jurul castelului. Și – din interiorul zidului – trebuie mai întâi să explorați esența zidului, pentru că dumneavoastră l-ați confecționat. El este format din afirmații destinate să vă protejeze. Acum, partea frumoasă este că acest zid, fiind confecționat din esența dumneavoastră, conține forță în interiorul lui. Această forță poate fi transformată și redistribuită ca fundament al sinelui interior. Sau poate fi considerată o scară către sinele interior, în care există forță. Asta este un alt fel de exprimare. Alegeți-l pe cel care vi se potrivește mai bine. Și deci vă aflați în zidul de rezistență, fiindcă *dumneavoastră sunteți zidul* de rezistență, dumneavoastră sunteți zidul. Deci el este podul de conștiință dintre ceea ce dumneavoastră ca zid spuneți și ceea ce dumneavoastră ca persoană protejată din interior spune."

Exerciții pentru dizolvarea zidului

Purtați o conversație între dumneavoastră zid, și dumneavoastră persoana din interior. După ce faceți asta temeinic, vă sugerez să purtați o conversație între dumneavoastră și ce e în spatele zidului; și chiar cu zidul și ce este dincolo de el, și continuați aceste discuții până ce se creează un flux ce penetrează zidul.

„Acum vedeți zidul simbolic în stadiul psihodinamic. Îl puteți vedea și ca pe o prezentare a ceea ce socotiți că e zidul dintre dumneavoastră și ceea ce credeți că sunteți, pentru că dumneavoastră sunteți și forța din partea opusă zidului, sub orice formă ar fi ea. Aveți forță în interiorul lui, nu asupra lui. Zidul simbolizează credința unei forțe de deasupra, forța de separație, care constituie una dintre cele mai grave maladii din planul pământesc în momentul actual: forța exterioară. Și astfel, dacă vă dați seama de această metaforă din interiorul dumneavoastră nu numai în plan psihodinamic, ci și la nivel spiritual și lumesc, atunci o puteți folosi ca pe o unealtă în scopul autexplorării și al vindecării – o unealtă cu ajutorul căreia să vă amintiți cine sunteți de fapt."

Să privim zidul din punctul de vedere al câmpului de aură. După cum am spus mai înainte, zidul poate fi considerat ca un blocaj în interiorul aurei. În procesul explorării zidului, trăirii și dizolvării/personificării lui, se personifică și blocajul. Blocajul observat în câmpul de aură începe să se deplaseze și încetează să mai întrerupă fluxul natural de energie.

Aceste blocaje există la toate nivelurile aurei. Ele se afectează reciproc, de la un nivel al altul. Să urmărim acum modul în care un blocaj apărut dintr-un strat al aurei în realitatea acelui nivel – fie el gând, credință sau sentiment – poate constitui cauza unei boli în trupul fizic.

Capitolul 14. Recapitulare

1. Care este cauza îmbolnăvirii?

Hrană pentru gândire

2. Care este natura zidului dumneavoastră interior?

3. Discutați cu zidul dumneavoastră interior. Ce spune zidul? Ce spune latura dumneavoastră care stă în spatele zidului? Ce spune latura dumneavoastră din afara zidului? Împotriva căror lucruri vă protejează zidul? De ce natură este forța dumneavoastră pe care ați blocat-o în interiorul zidului? Cum puteți să o eliberați?

Capitolul 15

De la blocajul energetic la boala fizică

Dimensiunea energiei și a conștiinței

Privindu-ne dintr-o perspectivă mai largă decât până acum, observăm că suntem mai mult decât trupuri fizice. Suntem formați din strat peste strat de energie și conștiință. În plan intern, putem simți aceasta. În acest capitol prezint o descriere grafică clară a sentimentelor și gândurilor noastre.

Scânteia noastră internă de divinitate există pe un plan mult mai înalt al realității și conștiinței avansate decât aceea a conștiinței noastre zilnice. Suntem deopotrivă această conștiință înaltă ca și conștiință de zi cu zi. Această conștiință superioară poate fi regăsită în practică. O dată găsită, nu mai constituie o surpriză. Avem senzația „A, da! Știam eu!" Scânteia noastră divină are o inteligență supremă; o putem folosi pentru a ne călăuzi viața zilnică, creșterea și dezvoltarea.

Din moment ce aura este mediul prin care impulsurile creatoare ale realităților noastre superioare sunt transmise în jos spre realitatea fizică, putem folosi câmpul de aură pentru a ne readuce conștiința (în vibrație) prin straturile sale în realitatea Dumnezeului de sine. Pentru a realiza acest lucru, trebuie să cunoaștem mai îndeaproape cum se transmit aceste impulsuri creatoare, strat după strat, în lumea noastră fizică, pentru a ne ajuta la crearea experienței zilnice de viață.

Mai întâi, să ne gândim din nou ce este aura. Este mai mult decât un mediu sau câmp. Este viața însăși. Fiecare strat este un corp – la fel de real, viu și funcționant ca și trupul nostru fizic. Fiecare corp există într-o realitate conștientă care în anumite privințe se aseamănă, iar în altele diferă de realitatea fizică. Fiecare strat se află, într-un sens, într-o lume a sa proprie, totuși, aceste lumi sunt interrelaționate și stau cufundate în cadrul aceluiași spațiu în care ne trăim realitatea fizică.

Figura 15–1 prezintă o listă a planurilor realității în care existăm și care se corelează cu fiecare dintre straturile sau corpurile de aură arătate la capitolul 7. Planul fizic este compus din patru niveluri: fizic, eteric, emoțional și mental. Planul astral este puntea dintre spiritual și fizic, iar planul spiritual stă deasupra lui, cuprinzând grade de iluminare. După cum am afirmat deja în capitolul 7, avem cel puțin trei straturi în corpurile noastre spirituale – nivelul eteric șablon, nivelul celest și nivelul șablon keteric.

Creația sau manifestarea are loc când un concept ori o credință este transmisă dinspre sursa aflată în nivelurile superioare în jos, în nivelurile mai dense ale realității, până ce se cristalizează în realitatea fizică. Noi creăm potrivit credințelor noastre. Desigur că cea de la nivelurile inferioare afectează nivelurile superioare. Pentru a înțelege procesul creării stării de sănătate sau, din contră, a bolii, să privim din nou mai îndeaproape la felul cum se manifestă conștiința la fiecare nivel al câmpului de aură.

Figura 15–2 reprezintă modul în care conștiința se exprimă la fiecare nivel de aură. La nivel fizic, conștiința ia forma instinctului: reflexe automate și funcționarea automată a organelor interne. Aici, conștiința spune „Exist". La nivel eteric, conștiința se exprimă în termenii senzațiilor, cum ar fi plăcerea fizică sau durerea. Senzațiile neplăcute, ca cele de foame sau frig, sunt semnale că ceva trebuie să reechilibreze energia pentru ca aceasta să curgă din nou armonios. La nivel emoțional, conștiința este exprimată prin emoții și reacții primare, cum ar fi teama, furia și dragostea.

Figura 15–1

Planuri ale realității în care existăm (Cum sunt în legătură cu aura)

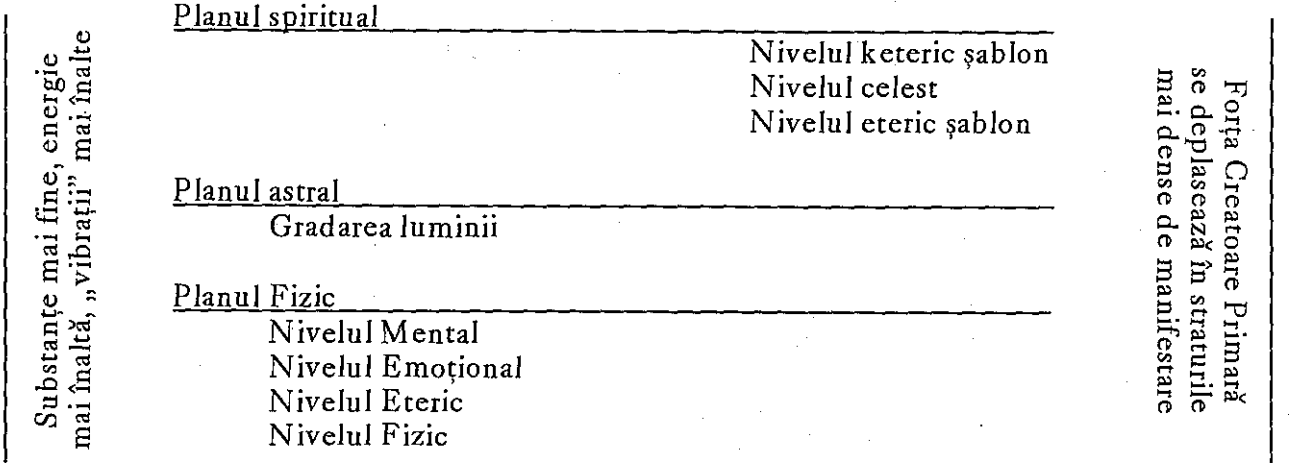

Majoritatea acestor emoții sunt legate de personalitate. La nivel mental, conștiința este exprimată în termenii gândirii raționale. Aceasta este planul minții analitice liniare.

La nivel astral, conștiința este exprimată prin emoții mai largi, care depășesc sinele, pentru a cuprinde umanitatea. Planul astral, o lume total diferită, este planul în care are loc călătoria astrală. Cei care au trăit-o spun că planul astral diferă de cel fizic în următoarele feluri: obiectele au forme fluide; lumina mai degrabă iradiază dinspre obiecte decât este reflectată de ele; pentru a călători, trebuie doar să te concentrezi asupra locului în care vrei să ajungi și să rămâi concentrat asupra lui. Direcția se schimbă de îndată ce te concentrezi spre altă direcție. Puterea de concentrare este foarte importantă la acest nivel.

Diferențele și similitudinile dintre planurile fizic și cel astral nu sunt surprinzătoare pentru fizician, din moment ce legile care guvernează planul astral se bazează numai pe legea naturală care guvernează un mediu de substanțe mai fine, cu energie superioară și vibrații mai rapide. Aceste legi se vor corela bineînțeles cu cele pe care le cunoaștem din lumea fizică. Eu spun că legile noastre fizice sunt, de fapt, cazuri absolut speciale, ale legilor generale, cele cosmice și universale, care guvernează întregul Univers.

Pe plan spiritual există o altă lume, cu realitatea sa proprie, care pare – din punctul meu de vedere limitat – mult, mult mai frumoasă, mai plină de lumină și de iubire decât a noastră. La nivelul al cincilea, cel eteric șablon, conștiința se exprimă ca voință superioară cu care facem ca lucrurile să existe prin a le numi și defini. La nivel celest, conștiința se exprimă prin sentimente înalte – cum ar fi dragostea universală, adică dragostea care depășește ființele umane și prietenii, devenind dragostea universală de viață. La al șaptelea nivel, conștiința se exprimă prin concepte superioare de sisteme de cunoaștere sau credință. Aici începe impulsul creator inițial pentru a cunoaște – nu numai cunoaștere liniară, ci și cunoaștere integrală.

Forța creatoare primară de bază începe în corpul spiritual cel mai înalt și apoi trece în corpul astral. Sau, din alt punct de vedere, am putea spune că substanțele și energiile mai fine din corpurile spirituale induc o rezonanță armonioasă în cel astral, care apoi induce o rezonanță armonioasă în celelalte trei corpuri inferioare. Acest proces continuă de sus în jos, până la nivelul de frecvență al trupului fizic. (Fenomenul de rezonanță armonică este cel care apare atunci când lovim un diapazon, și cei din cameră îl aud.) Fiecare corp exprimă acest impuls în termenii realității conștiente a

Figura 15–2

Expresii ale conștiinței din nivelurile de aură

Nivel	Expresia conștiinței	Afirmația pe care o face conștiința
7 Nivelul keteric	Concepte superioare	Știu cine sunt
6 Nivel celest	Sentimente înalte	Iubesc totul
5 Nivelul eteric șablon	Voință superioară	Vreau
4 Nivelul astral	Emoții – Eu-Tu	Iubesc omenește
3 Nivelul mental	Gândire	Gândesc
2 Nivelul emoțional	Emoții personale	Simt din punct de vedere emoțional
1 Nivelul eteric Nivelul fizic	Senzații fizice Funcții fizice	Simt din punct de vedere fizic Exist Devin

nivelului propriu. De exemplu, un impuls creator dintr-o mișcare spirituală în astral se va exprima în termenii sentimentelor largi. Când se mută în straturile de frecvență joasă se va exprima mai întâi în gânduri, apoi în sentimente specifice, după aceea în senzații fizice, iar trupul fizic va răspunde automat prin sistemul nervos autonom. Fie îl va relaxa – dacă interpretează impulsul ca pozitiv, fie îl va contracta – dacă primește un impuls negativ.

Procesul creator al sănătății

Sănătatea este menținută atunci când forța creatoare care vine din realitatea spirituală umană este direcționată conform legii cosmice și spirituale (fig. 15–3). Când corpul keteric se aliniază cu realitatea mai largă, cea spirituală, își manifestă cunoașterea divină a realității. Afirmația este „Știu că sunt totuna cu Dumnezeu", este experiența de a fi totuna cu Creatorul, fiind individualizat în același timp. Această realitate induce în corpul celest sentimentul de dragoste universală. Acest sentiment de a fi una cu Dumnezeu creează la rândul său o aliniere a voinței individului din eteric șablon cu voința divină. Aceasta la rândul ei se exprimă la nivel astral ca dragoste pentru umanitate. Experiența dragostei pentru umanitate va influența stratul mental și va informa percepțiile despre realitatea din corpul mental. Vibrația din corpul mental se va transmite, conform legilor inducției armonioase, în jos, la materia și energia corpului emoțional, care apoi se va exprima în sentimente. Dacă percepția realității este conformă cu legea cosmică, sentimentele vor fi armonioase și acceptate de către persoană și li se va permite să circule. Nu vor fi blocate. Acest flux este în continuare transmis în jos în corpul eteric și răspunde cu o armonie naturală. Rezultatul este o senzație plăcută în corp, care duce la metabolizarea naturală a energiei din Câmpul Energetic Universal. De această energie este nevoie pentru a hrăni corpul eteric și a-i menține structura și funcția. Se mai menține în corpul eteric și un echilibru natural, de energie yin/yang. Datorită acestui echilibru, sensibilitatea naturală a corpului, care vine din curgerea naturală a sentimentelor, duce la o conștientizare mai profundă a senzațiilor corporale, care la rândul ei cere un regim alimentar și exerciții potrivite. Acest scop eteric sănătos sprijină și menține un corp fizic sănătos, în care sistemele chimice și fizice rămân echilibrate și funcționează normal, perpetuând sănătatea fizică. Într-un sistem sănătos, energiile fiecărui corp rămân echilibrate, spirjinind echilibrul din celelalte corpuri; astfel, sănătatea este menținută, adică sănătatea atrage sănătate.

Figura 15–3

Procesul creator al sănătății

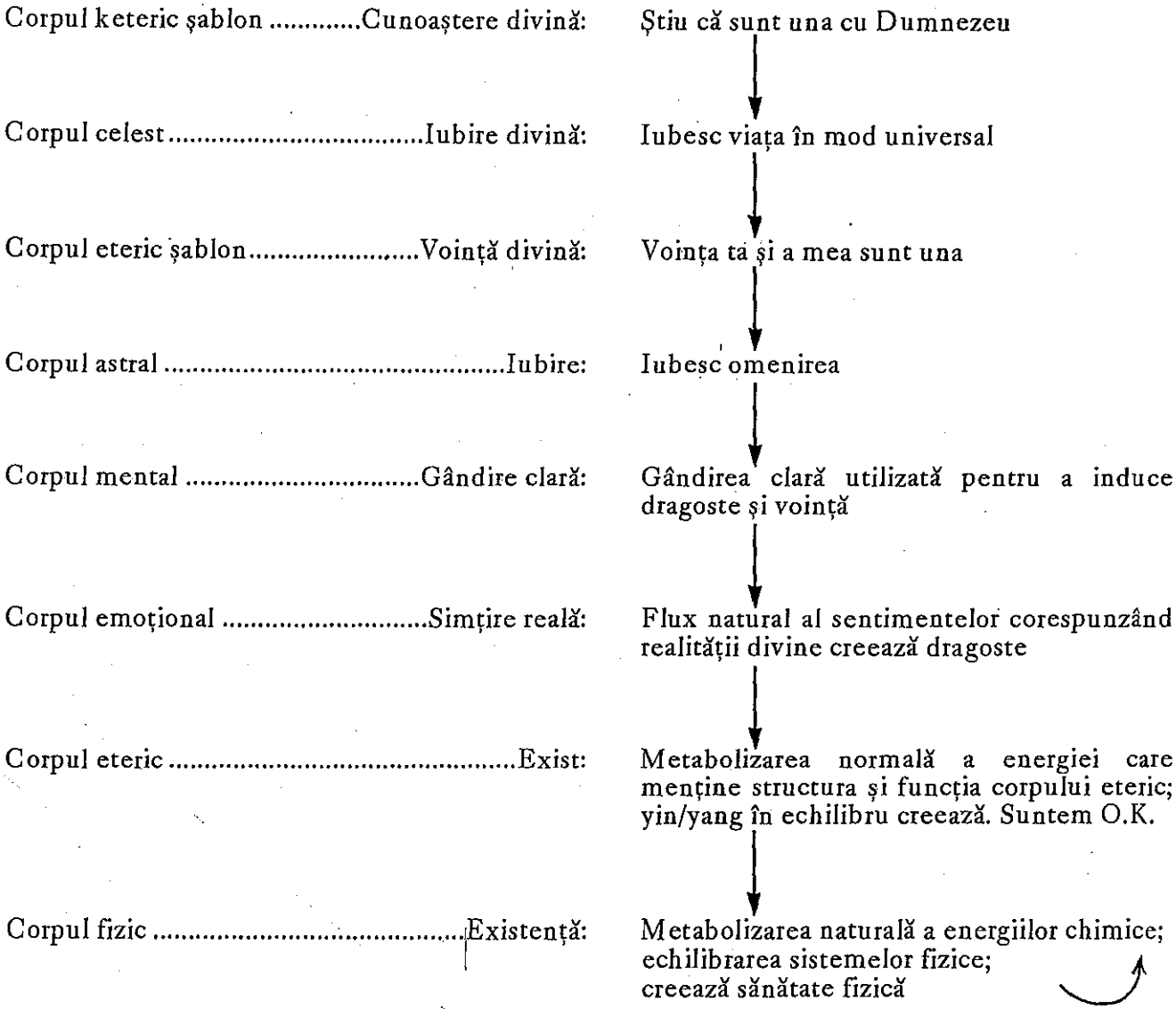
Corpul keteric șablon .....Cunoaștere divină:
Știu că sunt una cu Dumnezeu
Corpul celest.....Iubire divină:
Iubesc viața în mod universal
Corpul eteric șablon.....Voință divină:
Voința ta și a mea sunt una
Corpul astral .....Iubire:
Iubesc omenirea
Corpul mental .....Gândire clară:
Gândirea clară utilizată pentru a induce dragoste și voință
Corpul emoțional .....Simțire reală:
Flux natural al sentimentelor corespunzând realității divine creează dragoste
Corpul eteric .....Exist:
Metabolizarea normală a energiei care menține structura și funcția corpului eteric; yin/yang în echilibru creează. Suntem O.K.
Corpul fizic .....Existență:
Metabolizarea naturală a energiilor chimice; echilibrarea sistemelor fizice; creează sănătate fizică

Procesele dinamice ale bolii

În sistemul îmbolnăvirilor (fig. 15–4) are loc același proces. Totuși, după ce forța creatoare primară iese din realitatea spirituală umană, se distorsionează și acționează împotriva legii universale. Această distorsiune apare când impulsul creator primar formează un blocaj de energie sau o distorsiune în aură. De îndată ce impulsul creator primar se distorsionează în drumul său spre straturile mai dense ale aurei, ale corpurilor de aură, când este transmis la nivelurile celelalte continuă să fie distorsionat. Am observat distorsiuni primare chiar și în al șaptelea strat de aură, unde apare ca sfâșieri sau fâșii de lumină încurcate. Aceste „distorsiuni spirituale" sunt legate întotdeauna de sistemele de credință achiziționate în timpul acestei vieți sau în alte vieți – deci karmice. Eu văd karma pur și simplu ca pe o experiență de viață creată datorită sistemului de credință transmis dintr-o viață în alta, până ce se clarifică și se aliniază la realitatea mai mare.

Un nivel șapte distorsionat înseamnă un sis-

Figura 15–4

Procesul dinamic al bolii

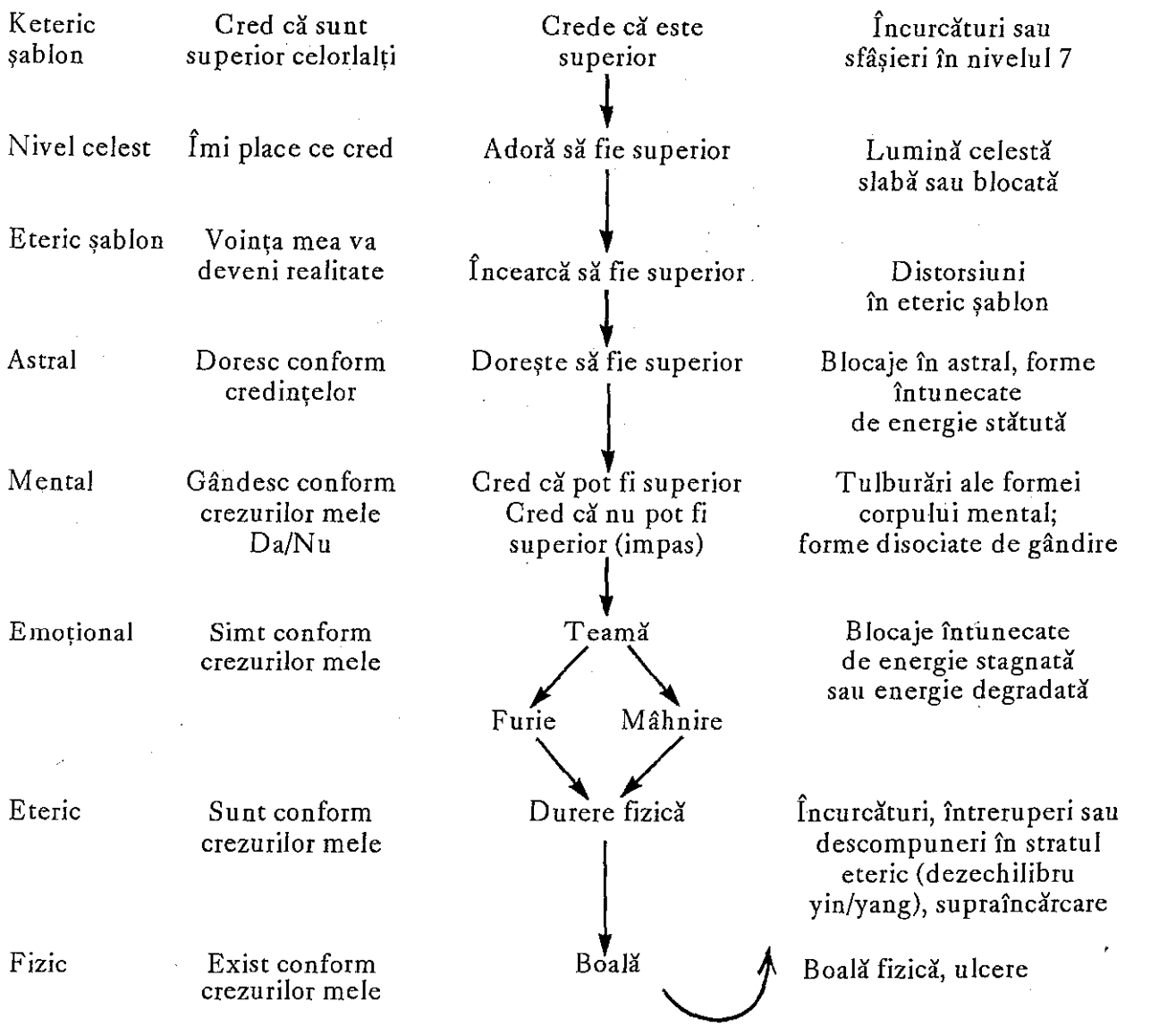

tem de credinţă distorsionat. Un exemplu ar putea fi „Cred că sunt superior". Această distorsiune afectează stratul celest, blocând dragostea celestă şi distorsionând-o. Atunci, persoanei în cauză îi va face plăcere să fie superioară. Lumina din nivelul celest va apărea foarte slabă. Asta va afecta nivelul al cincilea al câmpului de aură, care va deveni distorsionat. Persoana va încerca să fie superioară. Nivelul astral va răspunde cu dorinţa de a fi superior, ceea ce va duce la blocaje şi cheaguri întunecate de energie stagnantă (stătută) în corpul astral. Corpul mental va transmite persoanei gândul că este superioară. Din fericire, nimeni nu se poate simţi superior tot timpul, aşa că, mai devreme sau mai târziu, în minte va apărea gândul opus – „Dacă sunt superior, atunci probabil că sunt inferior". În interiorul persoanei se creează un impas, care este şi el o distorsiune în structura corpului mental. Apare o dedublare a forţei vitale în două curente complet opuse, iar persoana se dedublează.

Un alt exemplu al acestui conflict este „Nu

pot s-o fac" și totuși „Pot s-o fac". Avem aici un impas mental, creat în corpul mental. Impasul se exprimă în energie și vibrații. Dacă nu este rezolvat de individ, impasul poate deveni o formă de gândire disociată și intră în subconștient, ceea ce va duce la afectarea corpului emoțional (prin inducerea vibrației, cum am arătat mai sus) și va cauza teama, pentru că persoana nu poate rezolva problema, teamă bazată pe irealitate/falsitate și neacceptare de către persoană. De aceea este blocat, și după un timp devine inconștient. Din moment ce nu mai există un flux liber al sentimentelor în corpul emoțional, unde vor apărea mai multe cheaguri întunecate de energie stătută sau foarte slabă, întreruperea se va precipita în jos, spre corpul eteric, sub forma unor fâșii de forță luminică răsucite sau contorsionate. Din moment ce ele sunt linii de forță sau grilaj, pe care cresc celulele corpului fizic, această problemă a corpului eteric va fi transmisă în corpul fizic și va deveni boală a trupului fizic.

În exemplul nostru (fig. 15–4), această teamă va duce la distorsionarea etericului la nivelul plexului solar, cauzând o suprasarcină de „yin" în regiunea respectivă dacă persoana nu e în stare să-și rezolve problema. Dacă i se permite să continue, distorsiunea va cauza o alta, de metabolizare a energiilor chimice din corpul fizic, care va provoca dezechilibrarea sistemelor fizice, iar în cele din urmă – boala. În exemplul nostru, suprasarcina de „yin" în plexul solar crește aciditatea stomacală și eventual dă naștere la ulcere.

În acest fel, în sistemul bolnav energiile dezechilibrate din corpurile superioare sunt transmise progresiv în jos, în corpurile inferioare, cauzând în cele din urmă boli în trupul fizic. Într-un sistem bolnav, sensibilitatea la senzațiile corpului este scăzută și poate sfârși prin insensibilizarea cu privire la necesitățile trupului, ceea ce se va manifesta, de pildă, prin regim alimentar impropriu, care va crea un răspuns negativ de energie și mai dezechilibrată. Fiecare corp destabilizat sau dezechilibrat are un efect destabilizator asupra vecinului de deasupra. Această boală tinde să iște boală.

Observațiile pe care le-am făcut prin Percepție Suprasenzorială arată că *la nivelul straturilor pare ale câmpului, boala ia forma blocajelor descrise anterior în acest manual – slab încărcate energetic, supraîncărcate energetic sau cheaguri de energie întunecată. La nivelurile structurale ale câmpului, boala ia forma unor desfigurări, destabilizări ori încurcături. Pot exista spații în structura rețea/grilaj la oricare dintre straturile impare ale aurei.* Drogurile afectează foarte mult aura. Am văzut forme de energie întunecată în ficat lăsate de droguri consumate anterior diferitelor boli. Hepatita lasă o culoare portocaliu-galben în ficat, mulți ani după ce se presupune că boala s-a vindecat.

Am analizat substanța radioopacă folosită la observarea șirei spinării, injectată în coloană pentru a diagnostica vătămarea acesteia zece ani după injectare, cu toate că trebuia să fie eliminată din corp într-o lună, două. Chemioterapia coagulează întregul câmp de aură, dar mai ales ficatul, cu energie verzui-cenușie, ca un mucus. Tratamentul cu raze fărâmițează straturile câmpului de aură ca un ciorap de nylon ars. Chirurgia produce cicatrici în primul strat al câmpului, câteodată extinzându-se până la stratul al șaptelea. Aceste cicatrici, desfigurări sau cheaguri pot fi vindecate ajutând corpul fizic să se vindece; dacă sunt lăsate distorsionate, trupului fizic îi va trebui mult mai mult timp pentru a se vindeca. Atunci când este îndepărtat un organ, organul eteric poate fi reconstituit, păstrându-se astfel armonia în corpurile de aură de deasupra trupului fizic. Vreau să cred că într-o zi, cunoscând mai multe despre câmpul de aură și biochimie, vom putea fi în stare să facem ca organele îndepărtate să crească din nou.

Din moment ce chakrele sunt puncte de atragere maximă a energiei, ele sunt puncte principale importante și pentru echilibrarea sistemului energetic. O chakră dezechilibrată va avea ca efect îmbolnăvirea. Cu cât chakra e mai dezechilibrată, cu atât boala este mai serioasă. Așa cum am arătat în capitolul 8, fig. 8–2, chakrele apar ca niște vârtejuri de energie formate din mai multe spirale conice de energie, mai mici. Chakrele unui adult au deasupra un ecran protector. Într-un organism sănătos, aceste conuri spiralate se rotesc ritmic, sincronizându-se cu celelalte și extrăgând din CEU energia necesară trupului. Fiecare con „acordat" la o anumită frecvență servește funcționării normale a trupului. Totuși, într-un organism bolnav aceste vârtejuri nu lucrează sincronizat. Conurile de energie în formă de spirală care formează aceste vârtejuri pot fi

inegale sau înclinate. Câteodată au loc întreruperi de energie. Aceste deranjamente sunt legate de anumite disfuncții sau de patologia corpului fizic din regiunea respectivă. În cazul deranjamentului creierului, Schafica Karagula a observat în *Drumul către Creativitate* că unul dintre vârtejurile mai mici ale chakrei creștetului era înclinat pe-o parte în loc de a sta în sus, după cum consideră ea că este normal. Matricea din creierul individului prezenta „lipsuri", pe care energia trebuia să le „sară". Acest spațiu corespundea cu partea creierului care fusese extirpată. John Pierrakos, în *Cazul inimii sfărâmate*, ne informează că a observat dezordine la nivelul chakrelor inimii pacienților cu anghină pectorală sau care suferiseră vreun atac coronarian. În loc să fie luminoase, cu vârtejuri active, chakrele păreau blocate de o substanță întunecată, vâscoasă.

Câteva exemple specifice ale observațiilor mele cu privire la chakre desfigurate sunt arătate în fig. 15–5. Prima (fig. 15–5A) reprezintă configurația fiecărei hernii hiatale așa cum le-am văzut eu. Chakra plexului solar are opt mici vârtejuri. Vârtejul mic, localizat în partea de sus stânga a corpului, pare un arc întins. Această desfigurare se vede până sus, în nivelul al șaptelea al câmpului de aură. Figura 15–5B reprezintă vârful unui vârtej mai mic, ieșit în afară. Am fost martora acestui fenomen observând multe chakre. De obicei, apare în prima chakră atunci când ceva nu e în regulă în regiunea coccisului. În chakra plexului solar se vede atunci când a avut loc o traumă psihică gravă. De multe ori se prezintă ca traumă postchirurgicală într-o chakră din regiunea în care a avut loc operația. Figura 15–5C este reprezentarea unei chakre coagulate. Toți cei care suferă de anghină au chakrele inimii cu cheaguri de energie întunecate. Cei trei indivizi cu SIDA pe care i-am văzut au prima și a doua chakră coagulate, și câteodată întregul câmp, inclusiv cele șapte, depinde de cât de înaintată este boala. O chakră desfigurată, ca cea din fig. 15–5D, apare la toți pacienții cu cancer pe care i-am văzut. Din nou acest deranjament ajunge până la al șaptelea nivel. O chakră poate fi desfigurată cu un an, doi înainte ca boala să se manifeste. Ecranul protector este în întregime rupt în chakra respectivă. La persoanele suferind de cancer într-o formă foarte avansată, am observat că nivelul al șaptelea este complet sfâșiat începând de jos, de la picioare, și până la chakrele unu, doi și cea a inimii. Efectul nivelului șapte sfâșiat este pierderea unei cantități mari de energie din câmpul de aură. Pe lângă pierderea de energie, pacientul este victima a tot felul de influențe exterioare, care îl afectează nu numai din punct de vedere psihic, ci și fizic. Câmpul nu e capabil să respingă energiile venite din afară, pe care nu este sănătos ca organismul să le asimileze. Figura 15–5E ne oferă un exemplu când întreaga chakră este atrasă într-o parte. Am văzut astfel de chakră unu la persoanele care și-au conectat energia cu pământul doar printr-un picior, celălalt fiind slab, caz asociat de obicei cu un coccis parțial rănit.

Am început să cred că fiecare vârtej al unei chakre alimentează un anume organ cu energie. Am observat că de fiecare dată când există o disfuncție în pancreas există și o disfuncție a unui vârtej în partea stângă a chakrei plexului solar, chiar dedesubtul celei asociate herniei hiatale, în timp ce o disfuncție a ficatului este evidențiată de un alt vârtej din aceeași chakră – cea de lângă ficat.

Figura 15–5F ne arată un deranjament apărut după un tratament îndelungat. După ce a petrecut o săptămână făcând terapie în grup cu fiul ei, care este toxicoman, această femeie a venit acasă cu un vârtej al chakrei plexului solar complet deschis. Era fără culoare, fără ecran protector și aproape complet inert. Deoarece mi-am dat seama care este problema doar la o săptămână de la deranjament, am fost capabilă să repar aura înainte să apară alte vătămări. Dar dacă nu aș fi văzut-o, această femeie ar fi avut probleme cu ficatul, organul legat de vârtejul slăbit, ori s-ar fi vindecat cumva singură.

Există mult mai multe configurații care pot apărea. Multe dintre ele, după cum vedeți, sunt doar niște desincronizări minore. Am văzut chakre smulse efectiv, întoarse pe dos, mult mărite sau, din contră, micșorate. Toate au ca rezultat final îmbolnăviri și toate sunt legate de o conștiință a energiei sau expresie a sistemului de credință al individului la nivelul respectiv de conștiință. Fiecare expresie este o anume formă de durere – fie ea fizică, emoțională, mentală sau spirituală. Durerea este mecanismul intern care ne alertează pentru a corecta situația. Ne atrage atenția asupra

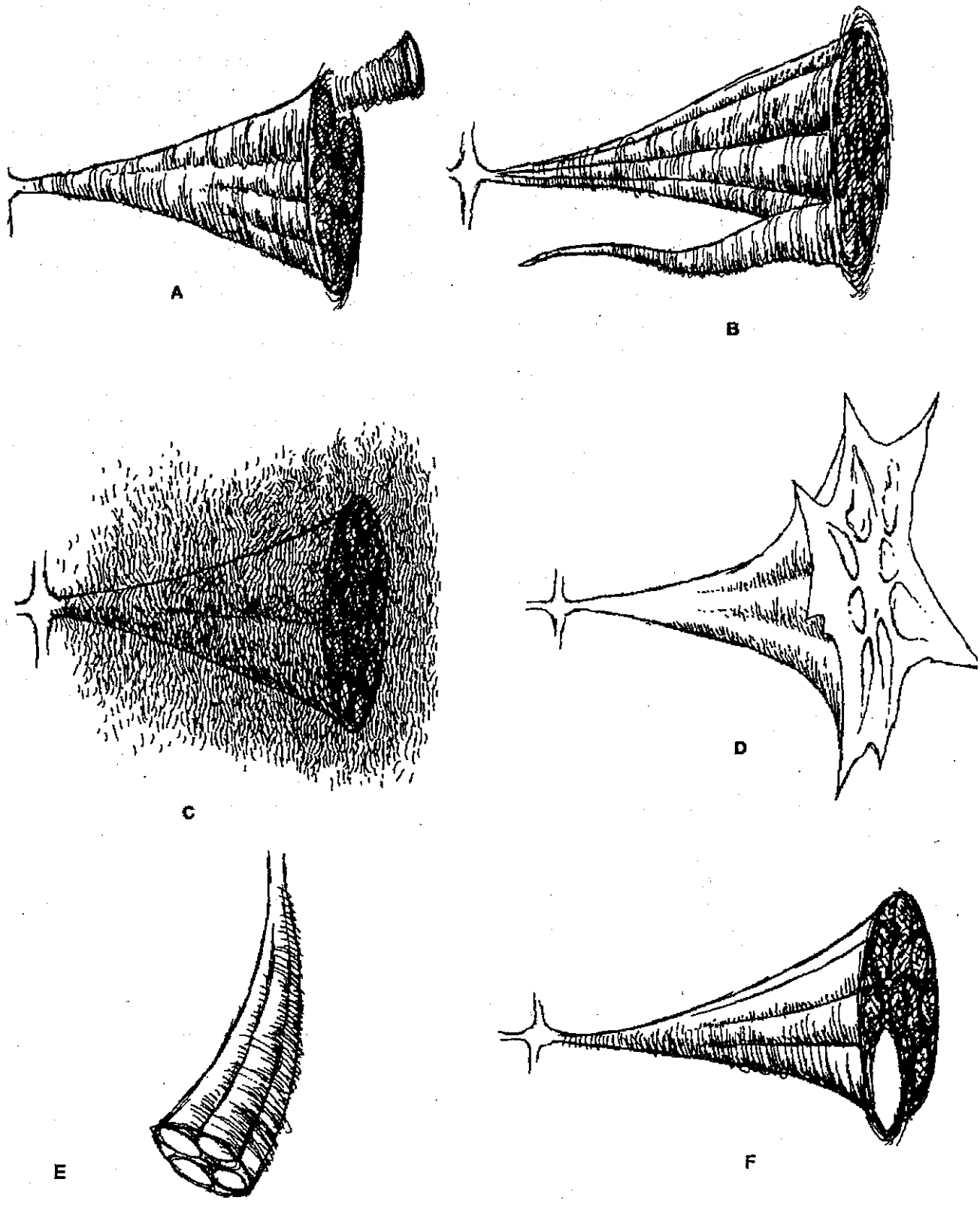

Figura 15–5: Chakre desfigurate

faptului că ceva nu e-n regulă și ne face să acționăm într-un fel. Dacă nu ne ascultăm, dacă ignorăm în continuare ce știm, ce vrem ori ce trebuie să facem, durerea ne va îndemna în cele din urmă să acționăm. Durerea ne învață să cerem ajutor și tratament și deci este cheia către educarea sufletului.

Exerciții pentru aflarea înțelesului personal al bolii noastre

O întrebare-cheie în acest proces de sănătate – educație este: „Ce semnificație poartă această boală pentru mine? Care este mesajul pe care îl primesc din partea trupului meu? Cum de am uitat cine sunt?" Boala este răspunsul specific la întrebarea „Cum mă ajută durerea asta?"

Într-o oarecare măsură, noi suntem cei care ne provocăm bolile. Dacă priviți înapoi, la cauza originală, aceasta se bazează întotdeauna pe faptul că am uitat cine suntem. Atâta vreme cât credem că trebuie să ne separăm pentru a ne individualiza, vom continua să ne creăm boala. Deci, am ajuns din nou de unde am plecat – vederea balistică și holografică a Universului.

Capitolul 15. Recapitulare

1. Care este relația dintre boala psihosomatică și aură?

2. Care este cauza principală a tuturor bolilor văzute din punctul de vedere al Câmpului Energetic Uman?

3. Descrieți cum se creează boala în CEU.

Hrană pentru gândire

4. Acordați-vă câteva minute pentru a medita cum poate avea loc procesul îmbolnăvirii în organismul dumneavoastră. Descrieți-l.

5. Cum ne-au creionat credințele experiențele noastre și cel rol joacă CEU în această creație?

Capitolul 16

Procesul tămăduirii – vedere de ansamblu

Tămăduitorul îi poate oferi pacientului și profesiei de medic trei lucruri: o vedere diferită și lărgită a cauzelor și leacurile bolii; accesul la informații despre orice viață sau situație medicală care nu e disponibilă prin alte mijloace; lucrul direct cu pacientul pentru a dezvolta puterea lui de a se vindeca. Oricât de miraculos ar fi rezultatul, tămăduitorul îl face pe pacient să se vindece singur prin procese naturale, chiar dacă ele sunt dincolo de ceea ce considerăm natural pentru cei care nu sunt familiarizați cu tămăduirea. Corpul și sistemul dumneavoastră de energie se deplasează în mod natural către vindecare. Tămăduitorul are căi și mijloace de a invoca sănătatea. Și medicul, bineînțeles, lucrează cu aceste principii. Dar având sarcina atâtor cazuri fără personalitate și nevoit să facă mereu față bolii, de multe ori se orientează spre vindecarea unui set de simptome care câteodată pot să nu fie cele îndreptate către însănătoșire. Pentru tămăduitor, sănătatea nu înseamnă numai sănătatea trupului fizic, ci și echilibrul și armonia tuturor laturilor vieții.

Procesul însănătoșirii este de fapt un proces al amintirii – să-ți reamintești cine ești. La nivelul aurei, procesul de însănătoșire este procesul care reechilibrează energiile din fiecare corp. Când toate energiile din fiecare corp sunt echilibrate, atunci are loc tămăduirea. Sufletul își învață lecția specifică și de aceea are mai mult adevăr cosmic.

Azi există două abordări majore de vindecare. Una este vindecarea „internă", care stabilizează echilibrul, și sănătatea la toate nivelurile persoanei, prin concentrarea asupra ei și abordarea directă a aspectelor fizic, emoțional, mental și spiritual ale ființei umane, cum își creează sistemele de credință și realitatea. Cealaltă este tămăduirea „din afară", care ajută la reechilibrarea diferitelor straturi ale aurei, inclusiv sistemele corpului fizic prin aplicarea energiei distilate din Câmpul Energetic Universal.

Eu cred că tămăduirea „internă" este mai importantă, dar metodele de vindecare „din afară" sunt necesare pentru a suplimenta acest proces.

Procesul tămăduirii interioare

Procesul tămăduirii interioare reechilibrează energiile din fiecare corp, punând accentul pe exprimarea dezechilibrului respectiv, corectându-l și reparând stratul potrivit al aurei, prin așezarea mâinilor (vezi fig. 16–1). Realinierea fiecărui corp ajută la restabilirea echilibrului în celelalte.

Procesul tămăduirii interioare, denumit tămăduirea în spectrul larg, este tratat pe larg în capitolul 22. Aici îl voi descrie pe scurt.

La însănătoșirea nivelului keteric șablon, sistemul greșit de credințe este conștientizat și provocat. Tămăduirea se realizează la al șaptelea nivel al câmpului. Această vindecare constă în principal în repararea și restructurarea corpului, oriunde ar fi nevoie de ea. Repararea celui de-al șaptelea nivel atrage automat deschiderea celui de-al șaselea nivel pentru mai multă iubire celestă.

La nivel celest, tamăduitorul se află în interiorul iubirii celeste sau universale și pur și simplu o canalizează către pacient.

La nivel eteric șablon, corpul de aură se realiniază prin chirurgie spirituală. Aceasta are efectul de a realinia voința individuală la voința divină.

La nivel astral, însănătoșirea are loc prin chelație și dragoste. Tamăduitorul se află în realitatea dragostei umanității și canalizează energia spre pacient, ceea ce permite nivelului mental să se relaxeze și să se elibereze de o parte din apărare.

La nivel mental, tamăduitorul provoacă pro-

Figura 16–1

Procesul tămăduirii interioare

Corpul keteric șablon	Vindecarea stratului 7	Provoacă sistemul greșit de credințe
Corpul celest	Vindecarea stratului 6	Se află în dragostea universală
Corpul eteric	Chirurgia stratului 5	Aliniază voința individuală cu voința divină
Corpul astral	Chelația stratului 4, dragoste	Oferă dragoste și acceptare
Corpul mental	Chelație, recrearea gândirii	Provoacă structuri dualiste de gândire
Corpul emoțional	Chelație și redirecționarea fluxului emoțional	Reexperimentează sentimentele blocate și durerea pentru eliberarea fluxului energetic al sentimentelor
Corpul eteric	Chelație și repararea structurii	Eliberează fluxul și vibrațiile din câmpul eteric. Îl restructurează. Reechilibrează metabolismul organului în eteric
Corpul fizic	Masaj	Revitalizează și hrănește corpul fizic cu energie. Reechilibrează procesele chimice care reechilibrează sistemele fizice. Sănătate

cesul defectuos de gândire care creează dezechilibrele nivelului respectiv. Aceste procese de gândire se bazează pe logica unui copil care a avut o experiență traumatizantă. Când adultul devine conștient de acestea, ele pot fi ușor văzute în realitatea lor și înlocuite cu altele, mai mature. Tămăduitorul lucrează la restructurarea stratului câmpului de aură pentru a-l ajuta pe pacient să descopere noi soluții vechilor sale probleme.

La stratul emoțional, folosind tehnica de chelație tamăduitorul își ajută pacientul să-și elimine blocajele sentimentale. Câteodată, în timpul tratamentului, pacientul retrăiește vechile traume și toate sentimentele pe care și le-a blocat. Alteori, traumele sunt îndepărtate fără ca pacientul să le conștientizeze. La stratul eteric, îndepărtarea și reparațiile trebuie să aibă loc în scopul restructurării stratului acela, al restabilirii sentimentului de bună stare și forță.

Pentru a lucra direct asupra trupului fizic, trebuie folosite exercițiile, pozițiile corpului și vocea pentru ca blocajele fizice – de exemplu tensiunea musculară, grăsimea sau slăbiciunea – să fie îndepărtate.

În procesul însănătoșirii pe plan larg, toate corpurile lucrează împreună. Acest proces are loc în sesiuni particulare și câteodată în grup – cu ajutorul tămăduitorului.

Vă puteți întreba cum poate face asta tămăduitorul. Aceasta se datorește accesului pe care îl are la o cantitate enormă de informații printr-o stare superioară de conștiință.

Procesul tămăduirii exterioare

Pentru a crește și accelera această însănătoșire de bază, se folosesc și metodele de vindecare exterioară (în unele cazuri e nevoie de multe dintre acestea), deoarece simptomele

fizice generate de sistemele defectuoase de credință nu pot fi lăsate singure până ce nu se corectează sistemul de credință. Câteodată, pentru salvarea vieții unei persoane este necesar să se recurgă la vindecarea exterioară. Cu toate acestea, dacă nu se realizează însănătoșirea „interioară", și sistemul de credință defectuos nu e corectat, boala va ocupa din nou trupul fizic, chiar dacă simptomele aparente au fost îndepărtate.

Datorită progreselor care au avut loc în practica medicinei holistice, s-au avansat numeroase metode de vindecare, și ele s-au dovedit bune. Mulți medici pun accentul pe regimul alimentar, aportul suplimentar de vitamine și minerale, exerciții fizice și programe de întreținere a sănătății. Profesioniștii în materie de menținerea sănătății – cum ar fi hemeopații, cei care practică presopunctura și acupunctura, maseurii și alți terapeuți care lucrează pe trup – își practică meseriile în toată țara pentru a-i ajuta pe oameni să-și mențină starea de sănătate. Oamenii, la rândul lor, devin mai conștienți de programele de întreținere și controalele medicale regulate pentru a descoperi la timp vreo problemă ce ar putea deveni gravă.

Vindecarea cu ajutorul mâinilor începe să fie practicată pe scară largă, în multe forme. Pe oameni îi interesează acum shamanismul și alte metode vechi de vindecare. Chirurgii psihicului vizitează țări și lucrează cu sute de oameni. Ne aflăm în era revoluției grijii pentru sănătate. De ce?

Datorită tehnologiei moderne și pierderii medicului de familie, medicina s-a depersonalizat. Doctorul de familie avea responsabilitatea sănătății întregii familii; cunoștea istoria familiei, câteodată chiar a întregii generații. Astăzi, medicul nici măcar nu-și poate aminti numele pacienților, pentru că are prea mulți. Datorită dezvoltării tehnologiei, care în numeroase cazuri a săvârșit minuni și cu ajutorul căreia au fost salvate multe vieți, medicul nu-și poate asuma responsabilitatea față de sănătatea fiecărui pacient. Această răspundere îi revine acum pacientului, așa cum se și cade, ceea ce constituie baza revoluției actuale cu privire la grija pentru sănătate. În zilele noastre, oamenii se îngrijesc singuri de sănătatea personală. Ca această schimbare să aibă loc fără asperități, cea mai bună cale este integrarea metodelor disponibile, astfel încât vindecarea să fie din nou personalizată, cum era odată.

Cum lucrează împreună medicii și tămăduitorii

Când tămăduitorii și medicii lucrează împreună e posibil să obțină cele mai bune rezultate din partea tehnologiei și să dea atenția cuvenită fiecărui pacient. Să vedem cum se procedează.

Tămăduitorii îi pot ajuta pe medici în cele trei moduri menționate în introducerea acestui capitol: o vedere mai largă asupra factorilor cauzatori implicați în orice maladie; informații care nu pot fi obținute prin metodele standard sau nu pot fi obținute la timp și așezarea mâinilor pentru a echilibra sistemul energetic al pacientului, dezvolta și accelera vindecarea. De multe ori, acest ultim efort îl ajută pe pacient să câștige forța necesară ca să-și salveze viața.

La clinică, vindecătorul poate lucra direct cu medicul și pacientul pentru a diagnostica exact problema, pentru a-și forma o părere generală asupra dereglării sistemului energetic (și a vedea astfel cât este de gravă problema), a-și face o părere despre factorii cauzatori implicați și a colabora cu pacientul asupra înțelesului pe care boala o are în viața sa.

Metodele tămăduitorului folosite la diagnosticare vor fi discutate în capitolul următor. El va primi recomandări prin folosirea Percepției Suprasenzoriale despre felurile și cantitățile de droguri specifice care au fost consumate, tehnici suplimentare de vindecare, regim, aport suplimentar de alimente și exerciții. Tămăduitorul urmărește cazul împreună cu doctorul și din nou, datorită Percepției Suprasenzoriale, dă sugestii asupra dozării și a altor adjuvante ce trebuie schimbate în fiecare săptămână, zi de zi și chiar oră de oră. În acest mod, vindecătorul și medicul vor obține un nivel înalt de „acord fin" în îngrijirea pacientului, neamîntâlnit până acum. Tămăduitorul poate ține sub observație câmpul energetic al pacientului, pentru a stabili cum îi afectează starea medicamentul sau celelalte metode.

Am aplicat un timp această metodă și a fost

foarte eficientă. Am cunoscut un tămăduitor Mietek Wirkus, care lucrase la fel timp de trei ani împreună cu medicii într-o clinică afiliată Societății Medicale Izics din Varșovia, Polonia, înființată special pentru asemenea procedeu. A avut un succes foarte mare și funcționează și în prezent. Din documentele acestei clinici am aflat că așezarea mâinilor, denumită bioenergoterapie (BET), este foarte eficientă în bolile sistemului nervos care au drept consecință migrene, în vindecarea astmului bronșic, a hemicroniei, a bolilor de nervi, a bolilor psihosomatice, a ulcerului gastric, a unor alergii, la enurezii nocturne, lichidarea chistului ovarian, tumori benigne, sterilitate, dureri artritice și la alte dureri. BET ajută la îndepărtarea durerilor cauzate de cancer și diminuează cantitatea de medicamente calmante necesare pacientului. S-au observat efecte pozitive și în cazul copiilor hipoacuzici. Aproape în fiecare caz, doctorii au descoperit că după tratamentul BET pacienții au devenit mai liniștiți și relaxați, durerea a dispărut ori s-a ameliorat, iar procesul de reabilitare (în special după intervenții chirurgicale sau infecții) s-a accelerat. În SUA, acum, mulți tamăduitori au început să lucreze împreună cu medicii. Cu ani în urmă, dr. Dolores Krieger a introdus în pregătirea surorilor de la Centrul Medical din New York metoda așezării mâinilor, și ele fac practică în spital. Rosalyn Bruyere, directoarea Centrului de Însănătoșire Luminată din Glendale, California, are contracte cu multe spitale pentru a experimenta tămăduirea și este implicată în nenumărate proiecte de cercetare pentru a determina eficacitatea așezării mâinilor potrivit naturii bolii.

Chiropractica pătrunde cu siguranță prin primele trei niveluri ale aurei, ca și plantele, vitaminele, medicamentele și chirurgia. Desigur că așezarea mâinilor, meditația pentru însănătoșire și vindecarea cu ajutorul luminii, culorile, sunetul și cristalele, toate ajung la nivelurile superioare ale câmpului de aură. Cu ajutorul cercetării am afla mai multe despre cum să le folosim cu cele mai bune rezultate.

S-au scris multe cărți despre aceste feluri de vindecare. Vă recomand să citiți: *Știința Homeopatiei*, de George Vithoulkas, doctor în medicină; *Dimensiunile Radiometriei*, de David Tansely, doctor în medicină; *Chiropractica – o nouă metodă de vindecare*, de Julius Dontenfass, doctor în medicină; *Acupunctura originală: Legea celor cinci elemente*, de ph. D. Dianne M. Connelly.

În Statele Unite, profesia de medic s-a axat în principal pe corpul fizic și a devenit expertă în acest domeniu, mai ales în organe specifice și bolile organelor respective. Medicamentele și chirurgia sunt mijloacele principale aplicate în prezent. Una dintre problemele majore este că folosirea medicamentelor și a chirurgiei creează efecte secundare multiple. Medicamentele se prescriu fiindcă se știe cum funcționează corpul fizic, dar ele conțin și energie și de aceea, bineînțeles, afectează corpurile superioare. Efectul medicamentelor asupra corpurilor superioare nu au fost studiate atunci când s-au stabilit cele ce urma să fie folosite. Efectele acestor energii superioare pot fi constatate doar când se percipită înapoi în corpul fizic. Am observat efectul secundar al unor medicamente, rămas în aură ani și ani de la folosire. De exemplu, un medicament utilizat pentru vindecarea hepatitei a dus la deficiențe ale sistemului imunitar peste cinci ani. Substanța roșie injectată în lichidul șirei spinării a inhibat însănătoșirea nervilor spinali zece ani după aceea.

Către un sistem holistic de tămăduire

Cred că sistemele holistice de tămăduire din viitor vor combina cantitatea enormă de cunoștințe „analizate" ale profesiei de medic tradiționale cu cunoștințele „sintetizate" ale sistemelor superioare de energie. Sistemele holistice viitoare vor diagnostica toate corpurile de energie și corpul fizic simultan, vor prescrie soluțiile de vindecare potrivit necesităților pacientului și vor încorpora procesele de însănătoșire atât interior, cât și exterior. Medicii, chiropracticienii, homeopații, tămăduitorii, terapeuții, acupuncturiștii etc., toți vor colabora la procesul de însănătoșire. Pacientul va fi considerat un suflet angajat în călătoria către înapoi acasă, la adevăratul său sine, sinele divin, iar maladia va fi privită ca una dintre modalitățile de a-i arăta călătorului direcția corectă.

La această analiză trebuie să folosim metodele create de profesia de medic, pentru

a investiga în adâncime misterele corpului superior, și vom câștiga astfel un plus de cunoștințe despre structura funcțiilor lui. Să unim proiectele de cercetare în care metodele de vindecare a corpului superior sunt testate concomitent cu medicina alopată și vom observa efectele combinate. Cum lucrează medicamentele alopate împreună cu cele homeopate? Care dintre ele se armonizează pentru a duce împreună la remedii? Care sunt potrivnice unele altora și deci nu trebuie folosite împreună?

E nevoie să ne concentrăm asupra găsirii unei metode de detectare a corpurilor energetice. Fiindcă etericul este format din materia cea mai grosieră, e cel mai asemănător corpului fizic și probabil cel mai ușor detectabil, ne vom ocupa în primul rând de el. Ce armă extraordinară am avea dacă am obține un tablou al structurii rețelei din care e format etericul, ca să observăm echilibrele și dezechilibrele de energie! Cu această informație și acest studiu suplimentar am găsi metode mai practice și mai eficiente în reechilibrarea energiilor din eteric. Am progresa și am descoperi metodele aplicabile corpurilor superioare. *Astfel, am putea tămădui disfuncțiile înainte ca acestea să se transmită în corpul fizic ca boli fizice/reale.*

Mai presus de toate, voi căuta să-i învăț tămăduirea pe profesioniști, în special pe doctori, să perceapă câmpurile pentru ca și ei să fie în stare să observe maladia în desfășurare în interiorul corpului viu al pacientului. Unii medici au început deja să întindă mâna după ajutor, trimițând tămăduitorilor cazurile cele mai grave. De obicei, ei fac asta în mod disimulat. E timpul să iasă din ascunzători și să acționeze la lumină, ca să lucrăm în echipă.

Cu oameni bine instruiți, calificați, capabili să observe procesele interne ale corpului numai privindu-l, imaginați-vă cât de departe ar duce acești oameni cercetarea medicală. În loc să se pună accentul pe observarea animalelor în laboratoare, ar fi mai indicat să se studieze pacientul și nevoile sale personale. Când accesul este direct (pacientul este „citit"), tratamentul, programele de vindecare vor fi proiectate la nivel personal pentru fiecare individ în parte.

Heyoan a afirmat că „substanța anume dată într-un dozaj precis, într-un moment anume pentru fiecare individ acționază ca o substanță transmutată cu scopul de a crea sănătatea în cel mai eficient mod, cu cele mai mici efecte secundare posibile, în cel mai scurt timp posibil". Aici, sănătatea nu este numai sănătate fizică, e o echilibrare a tuturor nivelurilor.

Cu un astfel de potențial, să privim acum la diferitele modalități de a primi informații la toate nivelurile aurei.

Capitolul 16. Recapitulare

1. Descrieți procesul însănătoșirii interioare.
2. Descrieți procesul sănătății exterioare.
3. Asupra căror niveluri ale CEU lucrează medicamentele?
4. Asupra căror niveluri ale CEU sunt testate de obicei efectele medicamentelor?
5. Cum este corelată de către aură potența remediilor homeopate? Asupra căror niveluri de aură acționează remediile homeopate?

Hrană pentru gândire

6. Care sunt efectele majore ale înțelegerii procesului bolii prin CEU în practica medicală? Includeți aplicațiile, funcțiile psihodinamice, răspunsul pacientului și autopercepția.
7. Cum poate fi integrată tămăduirea câmpurilor de aură în procedurile medicale normale?

Capitolul 17

Accesul direct la informație

Accesul la informație dincolo de mijloacele normale ajută enorm procesul de însănătoșire. Prin această metodă se poate obține aproape orice fel de informatie necesară. Accesul direct înseamnă chiar asta: acces direct. Te „conectezi" și primești direct informațiile pe care le dorești. Acest proces a fost etichetat drept Percepție Suprasenzorială, clarviziune, clar-recepție, clar-simțire sau citire psihică. Să privim mai atent ce înseamnă de fapt acest proces.

Informațiile le căpătăm datorită celor cinci simțuri ale noastre: văzul, pipăitul, gustul, auzul și mirosul. Unii oameni și-au dezvoltat aceste simțuri mai mult decât alții, pentru a avea un acces sporit la informații. Procesele interne de gândire, simțire și existență au mult în comun cu modul de a ajunge la informații, după cum au arătat în cartea lor *De la broscoi la prinț* programatorii neurolingviști Richard Bandler și John Grinder. Experiențele noastre interne parcurg anumite canale obișnuite. Putem lucra în primul rând cu o combinație de procese vizuale și chinestetice sau auditive și chiestetice ori vizuale și auditorii. Orice combinație este posibilă. Folosim diferite combinații pentru diferite procese interne. Putem ști sau nu dacă gândim în primul rând în imagini, sunete sau sentimente.

Vă recomand să aflați aceasta, deoarece căile de acces la informații prin simțurile normale este modul pe care vi-l recomand ca început în dezvoltarea Percepției Suprasenzoriale.

De exemplu, dacă mi se spune un nume, eu mai întâi aud numele, apoi caut în mod chinestetic în toate direcțiile până ce simt că se face o legătură cu respectiva persoană. Din punctul acela văd imaginile și aud informațiile despre persoana numită. Acum câțiva ani nu eram aptă pentru așa ceva.

Primul simț superior pe care mi l-am dezvoltat a fost cel chinestetic. Am petrecut multe ore făcând psihoterapie corporală, atingând oamenii și câmpurile lor de energie. Apoi, discernământul meu s-a mutat către „vedere". Am început să văd lucruri și le-am corelat cu ce simțeam. După multă practică, am început să aud informațiile. Fiecare dintre aceste căi de acces pot fi învățate prin exerciții și meditație. Intrând într-o stare de calm și concentrare pe unul dintre simțuri, ți-l dezvolți. Doar că e nevoie de exercițiu. Partea dificilă este să înveți să intri în starea de calm și să rămâi concentrat pe scopul propus.

Exerciții pentru dezvoltarea percepțiilor

Pentru dezvoltarea simțului chinestetic, așezați-vă într-o poziție de meditație confortabilă și concentrați-vă asupra senzației din interiorul corpului. Concentrați-vă asupra părților componente ale corpului și organelor. Dacă ajută, atingeți-vă porțiunea de corp asupra căreia vreți să vă concentrați. Dacă tindeți să fiți vizual, s-ar putea să doriți să vă priviți partea respectivă de trup. Dacă tindeți să fiți auditiv, s-ar putea să doriți să vă ascultați respirația sau bătăile inimii pentru a vă ajuta să vă concentrați.

Acum, faceți același lucru cu spațiul din jur; cu ochii închiși, așezați-vă și „pipăiți" camera. Concentrați-vă, îndreptați-vă atenția către diferitele locuri și obiecte din cameră. Dacă aveți nevoie de ajutor, deschideți ochii și atingeți obiectele din cameră, mergeți înapoi, pentru a sta și a „pipăi" pur și simplu. Acum, rugați un prieten să vă lege la ochi și să vă conducă în altă încăpere. Stați și pipăiți spațiul în mod chinestetic în același fel în care v-ați „acordat" corpul. Ce ați aflat despre cameră? Scoateți-vă legătura și controlați. Procedați tot așa pentru oameni, animale și plante.

Pentru a vă dezvolta simțul vizual, așezați-vă din nou în poziție de meditație și, cu ochii

închiși, priviți în interiorul corpului. Dacă aveți dificultăți, găsiți simțul care să vă ajute. Atingeți acea parte sau ascultați procesele interne până când aveți o imagine a porțiunii respective. Procedați la fel pentru cameră. Mai întâi deschideți ochii și examinați obiectele din încăpere; apoi, cu ochii închiși, recreați-vă în minte imaginea camerei. Acum, mergeți în altă încăpere, nefamiliară, și porniți cu ochii închiși. Ce „vedeți"? Țineți minte! Vorbim despre percepția vizuală. Asta este altceva decât procesul de vizualizare, care e un act creator în care vizualizați ceea ce doriți să creați.

Pentru a vă dezvolta simțul auditiv, așezați-vă și meditați. Ascultați-vă interiorul corpului. Dacă aveți nevoie de ajutor, puneți mâna pe porțiunea ascultată și simțiți sau uitați-vă la ea. Apoi, ieșiți și ascultați toate sunetele din jur. Dacă faceți asta în pădure veți începe să percepeți sincronizarea sunetelor. Împreună, alcătuiesc o simfonie. Ascultați mai atent. Ce altceva mai auziți? Sunete inexistente? Ascultați mai cu atenție – într-o zi s-ar putea să aibă un înțeles pentru dumneavoastră. Itzhak Bentov, în cartea sa *Nimicirea pendulului sălbatic*, scrie despre un sunet înalt pe care îl aud mulți în timpul meditației. Este deasupra gamei de sunete percepute de om. El a putut măsura frecvența acestui sunet.

Când mi-am dezvoltat abilitățile de „vedere" am observat că imaginile veneau sub două forme: una simbolică, cealaltă literală. În cazul imaginii simbolice, pur și simplu vezi imaginea cu înțeles pentru persoana care „citește". De exemplu, poți vedea o nebuloasă învârtindu-se pe cer sau o prăjitură mare cu ciocolată. În cazul imaginii propriu-zise, vezi imaginile evenimentelor și ale lucrurilor. Poți fi martorul unei experiențe trăite de pacient în trecut. În imaginea simbolică, la fel ca în „citirea" unui eveniment, tămăduitorul are rolul unui martor. Adică, tămăduitorul intră în cadrul acela la timp și este martorul evenimentelor care au avut loc. Același lucru este valabil pentru vederea simbolică. Tămăduitorul privește cum imaginea se dezvăluie și o descrie. Eu numesc asta „canalizare receptoare". Este foarte important ca viziunea să nu fie interpretată sau distorsionată de tămăduitor atunci când o descrie. Înțelesul ei poate diferi de la tămăduitor la pacient. Dacă vezi o imagine simbolică, să zicem o mașină albastră, circulând pe șosea, nu spui imediat „A, ce-o fi însemnând asta?" Trebuie doar să privești imaginea și să vezi ce se întâmplă mai departe. În acest proces veți aduna informațiile bucată cu bucată și veți construi un desen cuprinzător. S-ar putea să nu știți dacă imaginea are înțeles simbolic, sau literal (ceva care va avea loc mai târziu). S-ar putea să vă ia între jumătate de oră și o oră până ce veți putea constitui un tablou cu înțeles.

Pe de altă parte, unii cititori își folosesc simbolurile și dau interpretări proprii. Tabloul apare fie pe un ecran în mintea tămăduitorului, ceea ce se numește ecran mental, fie aparent localizat în interiorul corpului pacientului, ca și când tămăduitorul ar putea vedea prin straturile trupului organul bolnav, ca un aparat cu raze X. Acest tip de vedere am etichetat-o „vedere internă". Este o unealtă foarte eficientă, cu ajutorul căreia se descrie maladia respectivă. Cu vederea internă aveți acces activ, direct, ceea ce înseamnă că veți afla informații specifice. Eu pot să văd orice porțiune a corpului. Pot hotărî unde să mă uit, la ce adâncime, la ce nivel de aură, la ce mărime, macro- sau micromoleculară.

Percepția la mare distanță

Am aflat că accesul direct funcționează – fie că persoana se află în aceeași cameră, fie că se află la distanță. Cea mai îndepărtată citire de aură pe care am efectuat-o a fost prin telefon, între New York și Italia. Acum, cititul meu la distanță pare să fie destul de corect, dar însănătoșirea nu e atât de deplină ca atunci când sunt în aceeași încăpere cu persoana.

Accesul direct și premoniția

Au fost multe cazuri când oamenii au pus ghidului meu numeroase întrebări cu privire la viitor. El a răspuns întotdeauna că este posibil să vorbești despre o realitate viitoare probabilă, dar despre o realitate viitoare absolută nu, fiindcă fiecare dintre noi are libertatea să creeze ce dorește în viitor. Până acum, multe dintre aceste realități viitoare posibile au avut loc. De exemplu, Heyoan i-a spus cuiva că va fi probabil implicată în acțiuni ale Națiunilor

Unite. De atunci a primit două invitații de la Națiunile Unite. Altei persoane i s-a spus că va avea relații cu serviciul diplomatic din Mexic și că legătura se va face în Portugalia, în timpul vacanței. Și așa s-a întâmplat. Altora li s-a prevăzut că au nevoie de anumite lucruri, pentru că se vor muta. Și acum se mută, deși până atunci nu se gândiseră la asta. La începutul unui tratament mi s-a spus că persoana are cancer și va muri. A murit. Când a venit la tratament, nici măcar nu era suspectă de cancer și nu s-a aflat decât în urma a patru ecograme, cam după patru luni. Rezultatele arătau tumoare de aceeași formă, mărime și localizare ca cea descoperită cu ajutorul vederii mele interne și, bineînțeles, am fost impresionată când mi s-au comunicat. Nu i-am spus pacientei. Am sfătuit-o să se ducă imediat la medic. Din nefericire, nu am putut lua legătura cu medicul. Experiențele de acest fel ridică problema responsabilității tămăduitorului, pe care o voi discuta mai târziu.

Cea mai bună apreciere a procesului de acces direct la informație este vederea de la depărtare a lui Russel Targ și Harold Puthoff, de la Institutul de Cercetări din Standford. Ei au descoperit că un clarvăzător aflat în subsolul laboratorului de la Standford poate desena o hartă exactă a locului unde a fost trimisă o echipă. Puthoff poate desena o hartă exactă a locului unde a fost trimisă o echipă. Targ și Puthoff și-au început experiențele pe clarvăzători recunoscuți, ca apoi să-și dea seama că oricine poate reuși, chiar și cei foarte sceptici. Cred că munca mea este similară cu ce au făcut ei, doar că eu aplic clarviziunea în tămăduire.

Pe scurt, eu consider că majoritatea oamenilor pot avea – într-un fel saul altul – acces la informație, în viața de toate zilele. Ce anume ne-ar ajuta să ne îndeplinim mai bine scopul? Probabil că vă dați seama de asta ajutorul percepției suprasenzoriale. Este modul de a primi informații și călăuzire – doar să cerem asta și să fim deschiși pentru a primi.

Accesul direct la informații are multe implicații pentru viitor. Dacă noi, ca specie, învățăm să primim informațiile așa cum sugerează realitatea, aceasta va afecta întregul nostru sistem de educație și desigur societatea în care trăim. Vom merge la școală să învățăm nu numai prin raționament deductiv și inductiv, pentru a obține informații și a ne dezvolta memoria, ci vom merge la școală pentru a învăța *cum să ajungem* la tot ce dorim să aflăm pe dată. Decât să ne petrecem ore în șir memorând lucruri, vom învăța cum să ajungem la memoria *deja înmagazinată* a Câmpului Energetic Universal. În termeni ezoterici, această înmagazinare de energie se numește „dosare akashice". Aceste „dosare" sunt amprentele energetice imprimate în hologramа universală a tot ce s-a întâmplat și s-a cunoscut vreodată. În acest tip de funcție mentală, informația nu este înmagazinată în mintea noastră, ci pur și simplu e primită de ea. Astfel, a-ți aminti înseamnă să te „acordezi" la frecvența universală și să recitești informațiile, nu să le cauți în propria minte.

Din moment ce informația există în afara timpului liniar limitat, după cum se arată în capitolul 4, vom putea într-o oarecare măsură să ne citim viitorul, așa cum a reușit Nostradamus când a prezis cu vreo două sute de ani înainte, ridicarea în Europa a unui dictator numit Hitler.

Capitolul 17. Recapitulare

1. Care sunt principalele mijloace de a ajunge la informație?
2. Descrieți modul cum vă puteți dezvolta simțurile vizual, auditiv și chinestetic
3. Dacă o persoană este chinestetică, ce tip de meditație și acces direct trebuie să adopte?
4. Care este diferența dintre perceperea reală a aurei și perceperea ei simbolică?
5. Este posibil accesul la informație de la distanță? Cât de mare poate fi distanța? Folosind fizica, ce explicații puteți da acestui fenomen?
6. Care este deosebirea dintre canalizarea receptivă și cea activă, adică cea a accesului direct la informație?

Hrană pentru gândire

7. Sunteți în primul rând vizual, auditiv, sau chinestetic?

Capitolul 18

Vederea internă

Prima mea experiență de vedere internă am trăit-o într-o dimineață, devreme, pe când stăteam întinsă în pat observând interesanta structură osoasă și musculară a cefei soțului meu, care dormea alături de mine. Mă gândeam în ce mod interesant se leagă mușchii de vertrebrele cervicale. Și deodată mi-am dat seama ce fac și am întrerupt imediat procesul. Nu am vrut să mă „întorc" la acest nivel de realitate o perioadă de timp, gândindu-mă că am inventat totul. Dar, desigur, s-a repetat. Am început să văd „în interiorul" pacienților mei. La început era ceva tulburător, dar vederea mea internă a persistat, și eu la fel. Vederea internă s-a corelat cu alte informații pe care le-am obținut despre pacienți – fie de la ei, fie de la medicii lor.

Vederea internă este versiunea umană a razelor X sau a rezonanței magnetice nucleare (NMR) și e la fel de sofisticată. Vederea internă include abilitatea de a privi în interiorul corpului la orice adâncime și claritate (într-un repertoriu limitat) dorim să vedem. Este un nou mod de a percepe lucrurile. Dacă vreau să văd un organ sau o anume parte a lui, mă concentrez pe porțiunea respectivă, la fel și dacă vreau să văd un microorganism care invadează trupul. Primesc imaginea acestor lucruri ca pe niște desene obișnuite. De exemplu, un ficat normal, sănătos, arată roșu-închis. În cazul că este atins de hepatită, ficatul va avea o culoare bolnăvicioasă, galben-cafeniu. Dacă persoana face chimioterapie, ficatul va avea o nuanță verde-cafeniu. Microorganismele arată cam la fel cu ce vedem la microscop.

Experiențele mele de vedere internă – spontană la început – au devenit cu timpul mai controlabile. Am înțeles că pentru a vedea în felul acesta trebuie să mă aflu într-o stare deosebit de „deschisă", în care ochiul al treilea (a șasea chakră) s-a activat, iar restul minții să fie relativ calmă și concentrată. Mai târziu am învățat tehnici care să mi-o inducă în așa fel încât să pot privi în interiorul unui corp când vreau, cu condiția să fiu capabilă de a intra în respectiva stare emoțională și mentală. Dacă sunt obosită, e posibil să n-o pot face, deoarece este greu să fii liniștit și concentrat în asemenea situație. De asemenea, când ești obosit, nu-ți poți crește nici nivelul de vibrație. Am mai descoperit că nu contează dacă am ochii deschiși sau închiși decât în măsura în care intervin informații suplimentare atunci când ochii sunt deschiși. Câteodată, această informație suplimentară ajută, altă dată – din contră: încurcă. De exemplu, câteodată îmi folosesc ochii pentru a mă ajuta să-mi concentrez mintea pe ceea ce privesc. Alteori închid ochii, în efortul de a opri elementele care mi-ar distrage atenția.

Exemple de vedere internă

Un astfel de exemplu este reprezentat de fig. 18–1. În stânga sus este o imagine de aură, în dreapta sus – o imagine internă, iar jos – ilustrarea vederii exterioare.

În acest caz, o prietenă de-a mea a căzut pe gheață și s-a lovit la umăr. Când am „lucrat" cu ea, am observat o „hemoragie aurică" în partea din față a umărului, pe unde pierdea energie. Liniile/meridianele de energie din spate, de-a lungul mușchiului trapez, erau încurcate și trebuiau îndreptate. Am cuprins cu mâna partea hemoragică pentru a opri hemoragia și am „pieptănat" liniile de energie. În vreme ce făceam asta, am observat capătul strivit al humerusului, fapt confirmat ulterior de examenul radiologic. Acest scurt „tratament", de jumătate de oră, a dus la oprirea hemoragiei și a descurcat liniile de energie, ceea ce a grăbit vindecarea osului zdrobit.

Un alt exemplu – ilustrat în figura 18–2 – este un chist ovarian pe care l-am observat, de mărimea unei mingi de tenis, de 7 cm diametru. Pe 3 ianuarie (figura 18–2 A) avea o culoare închisă, cenușiu-albăstrui. Chistul fusese deja diagnosticat de un medic, dar nu și

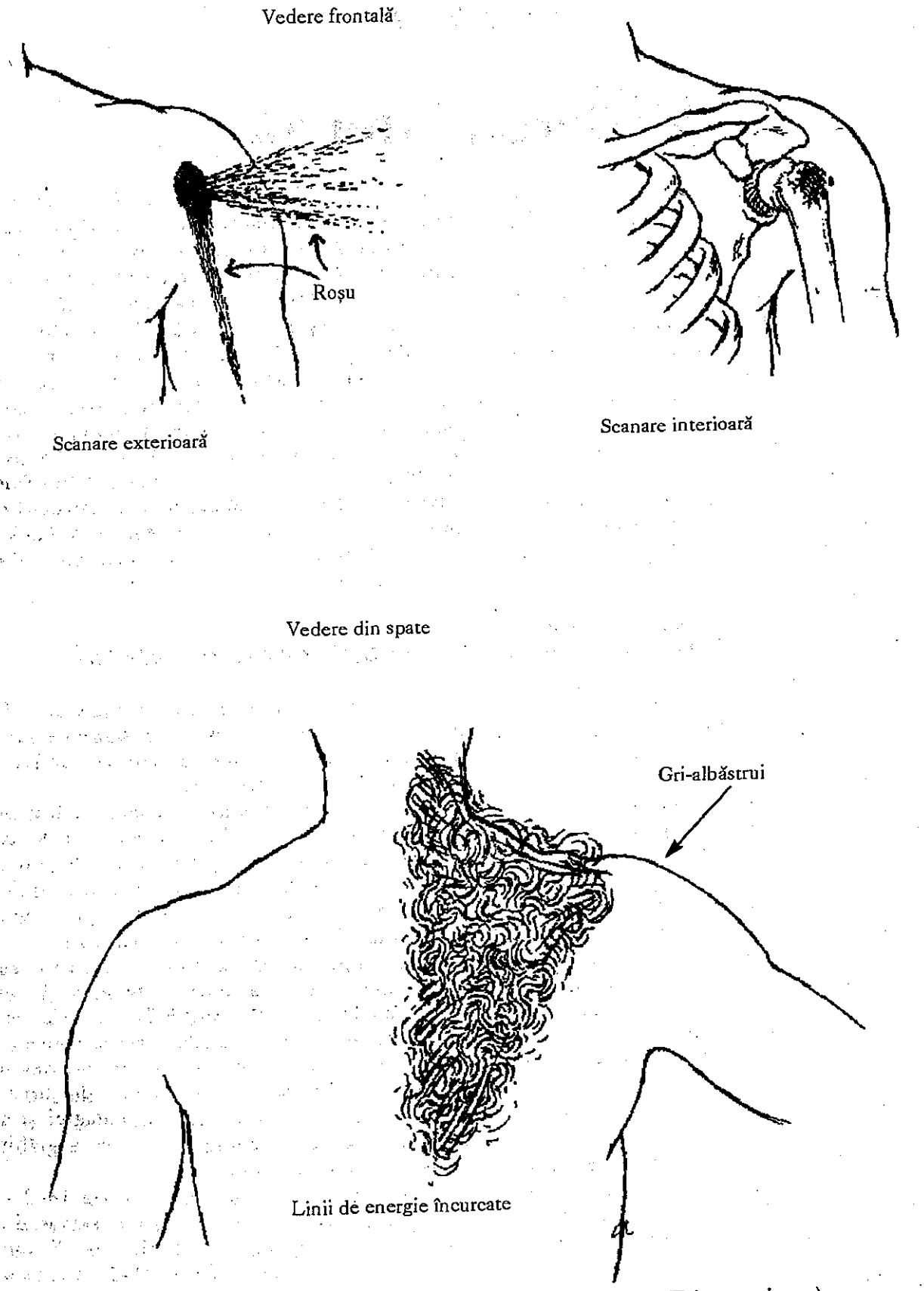

Figura 18–1: Rană la umăr observată cu ajutorul vederii interne (Diagnosticare)

boala inflamatorie pelviană (PID), care în aura arăta roșu-închis. Prin 15 ianuarie (figura 18–2 B), chistul își redusese dimensiunea la 4 cm diametruiar doctorul diagnosticase și PID. La 2 ianuarie (figura 18–2 C), chistul avea 2 cm, dar devenise mai întunecat și prezenta o curioasă configurație în spirală. Pacientul urma o cură de dezintoxicare și asta-i rezolvase problema. (În acest timp eu nu procedam la vindecare, ci doar observam evoluția.) Pe 29 ianuarie (figura 18–2 D), chistul a crescut la 3 cm – mărimea unei monede (comportament normal pentru chisturi la începutul menstrelor). Prin 6 februarie (figura 18–2 E), chistul se redusese la 1 cm; pe 3 martie (figura 18–2 F) dispăruse complet, și o energie sănătoasă, premenstruală îi luase locul. Toate aceste observații s-au corelat cu cele ale medicului, prin examinarea pelvisului.

Văzând în aură culoarea întunecată a chistului pe 21 ianuarie, atât medicul cât și eu am sfătuit bolnava să ia antibiotice. Se știe că acest tip de maladie – boala inflamatorie pelviană (PID) – după o perioadă lungă (trei ani în cazul de față) duce la cancer; ceea ce am încercat să prevenim prin înlăturarea infecției.

Pacienta a continuat cura de dezintoxicare pe toată durata tratamentului. Ar fi putut foarte bine să scape complet de infecție și fără antibiotic, dar nu voiam să riscăm. Vederea mea internă îmi prezenta chistul aproape negru. În acest stadiu, cancerul arată cenușiu-albastru-închis. Pe măsură ce progresează, devine negru la nivel de aură. Mai târziu, pe fondul negru apar pete albe. Când petele albe scânteiază și se mișcă precum un vulcan, cancerul este metastazic. În cazul nostru, chistul era prea întunecat ca singura cura de dezintoxicare să ducă la vindecarea pacientei. Figura 18–3 A reprezintă alt caz de PID, chist ovarian și tumoare fibromatoasă. După cum vedeți, cu ajutorul Percepției Suprasenzoriale, chisturile se disting mai ușor decât tumorile fibromatoase, care apar în câmp de culoare maro-roșcat.

Figura 18–3 B reprezintă un exemplu al folosirii vederii interne profunde. La sfârșitul unui curs de-al meu, o studentă m-a rugat să o vindec pe prietena ei, care avea două fibroame. Pe când îmi vorbea, am avut imediat viziunea interioară a regiunii pelviene a prietenei.

Am desenat pe o tablă. Peste două luni, imaginea a fost confirmată atunci când am tratat pacienta respectivă. Ceea ce văzusem s-a confirmat prin diagnosticul medicului. Bolnava avea două tumori fibromatoase relativ mici, care apăreau în aură tocmai de culoare maro-roșcat. Cea din dreapta era mult mai sus și în afara uterului, pe când cea din stânga era mai jos și parțial inculcată în uter. La început nu am văzut dar am observat mai târziu, în timpul sesiunilor de tămăduire, că a doua chakră din față avea o breșă – cauzată, probabil, de extirparea ovarului stâng al pacientei. Mai mult ca sigur că această chakră suferise o disfuncție înaintea operației, și asta provocase dereglarea rspectivă. Sunt sigură că operația a traumatizat și mai mult chakra. Pe lângă trauma chirurgicală, femeile își retrag de obicei energia din regiunea din care un ovar a fost extirpat, fiindcă nu doresc să simtă durerea psihică prilejuită de o asemenea pierdere. Acest tip de blocare inhibă procesul natural de vindecare în acea regiune a corpului, ceea ce duce în cele din urmă la o traumă și mai serioasă.

Previziunea și vederea internă

Un caz de previziune sau avertisment din partea învățătorilor spirituali s-a petrecut într-o zi pe când intenționam să-mi vizitez o prietenă. Eram la trei străzi de biroul ei, când „mi s-a spus" că nu va fi acolo, că s-ar putea să fi făcut infarct și că e nevoie de mine ca să-i dau ajutor. Am găsit biroul încuiat, așa că m-am dus acasă la ea, unde am găsit-o cu brațul stâng lipit de trup, acuzând dureri mari. Își petrecuse toată dimineața la Urgență, făcându-și cardiograme. Figura 18–4 arată ce am văzut eu. Erau durere emoțională și teamă reținute în gât și plexul solar și energie stagnată în regiunea inimii, care îi străbătea corpul și se îndrepta direct spre spate, prin chakra inimii. Vertebra toracică (T5) era deplasată către stânga. Această vertebră nu este asociată cu nervii care afectează inima, dar e localizată la baza chakrei inimii. Am observat de asemenea slăbiciune în aortă, chiar deasupra inimii. Cât am lucrat împreună pentru degajarea energiei stagnate din jurul inimii, prietena mea s-a eliberat de durerea emoțională reținută în gât și regiunea plexului solar împărtășindu-mi necazurile și plângând. Energia întunecată a fost curățată, T5 și-a reluat locul. S-a simțit mult mai bine.

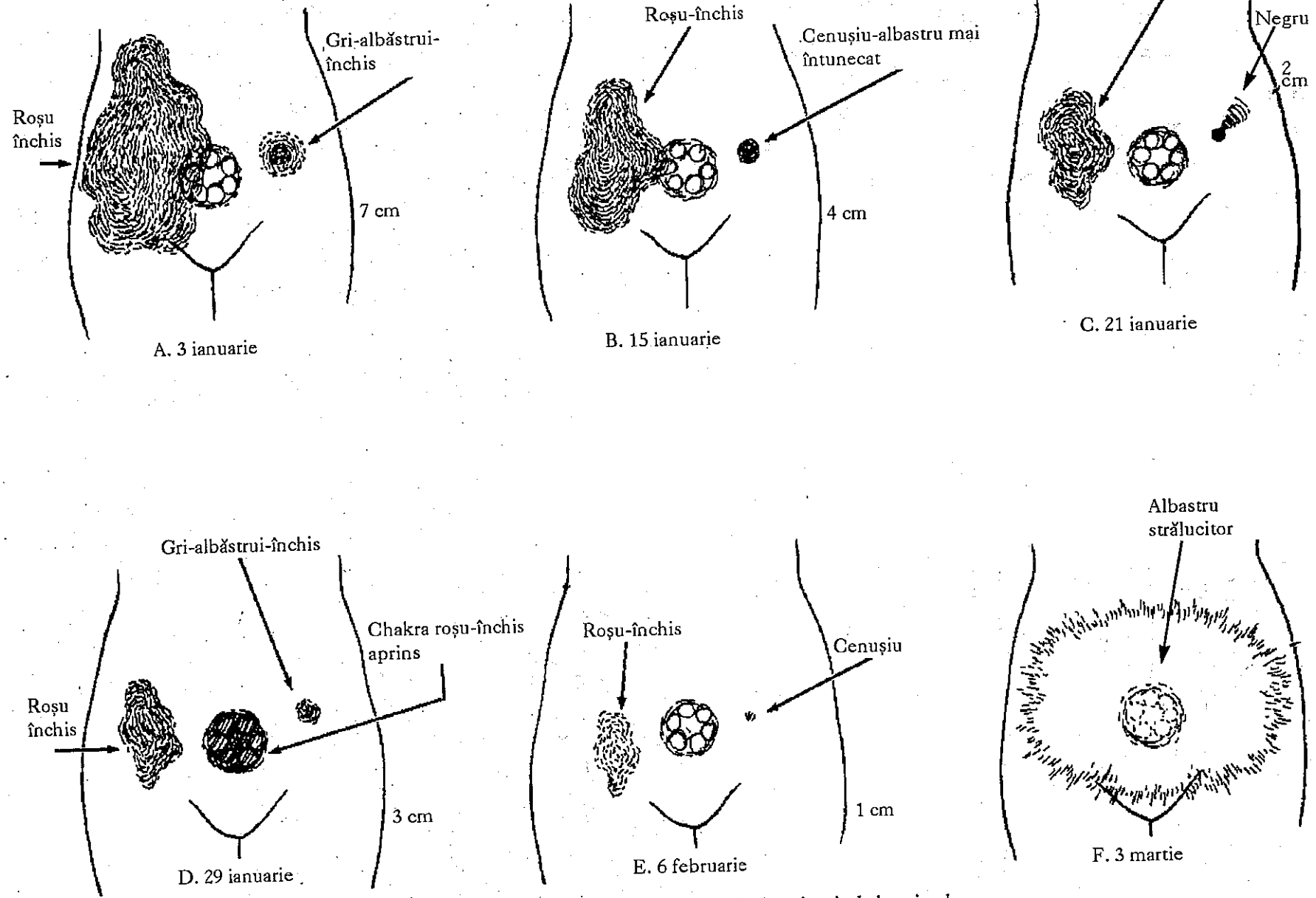

Figura 18–2: Vindecarea inflamației și a cistei abdominale

Slăbiciunea din aortă persista când am plecat, dar s-a ameliorat mult cu timpul.

Vedere internă microscopică

În fig. 18–5A și B sunt ilustrate două exemple de vedere internă microscopică. Figura 18–5A reprezintă organisme minuscule în formă de bastonașe care au pătruns în regiunea umăr–braț a unei persoane diagnosticate ca având o infecție asemănătoare leprei. Am văzut aceste microorganisme penetrând în mușchi și oase. Când lucram cu ea am observat o lumină foarte puternică de culoarea levănțicii și apoi argintie curgându-i în corp și umplând suprafața infectată. Părea să le desprindă din structura mușchiului și a oaselor. Apoi, fluxul de energie s-a răsucit și le-a aspirat în afara trupului.

În cazul unei leucemii mieloblastice acute – pacienta se numea Rose și urmase chemioterapia – am văzut niște obiecte ciudate plate, albe, ca semințele, care păreau să înghesuie globulele roșii (fig. 18–5B). Cam cu un an înainte de a veni la mine, doctorii îi spuseseră că va mai trăi probabil vreo două săptămâni și a fost supusă imediat tratamentului chimic. Mi-a mărturisit că la primirea veștii că-i mai rămân doar două săptămâni de trăit a văzut o lumină alb-aurie în cameră și a știut că va muri. Pe eticheta fiecărei sticluțe de medicamente care i-au fost administrate în timpul spitalizării, ea a scris „Dragoste pură". Nu a suferit nici un efect secundar în urma chemioterapiei, și boala s-a ameliorat.

Când a început tratamentul ambulatoriu, continuând chemioterapia, a făcut și terapie de canalizare cu o prietenă de-a mea Pat Rodegast, care se folosește de călăuza Emmanuel. Acesta a sfătuit-o pe Rose să sisteze tratamentul chimic, deoarece îi face rău. Doctorii i-au spus că dacă va înceta chemioterapia va muri foarte repede; analizele de sânge arătau că este încă în proces de ameliorare, nu de vindecare. Nu i-a fost ușor Rosei să se hotărască, totuși până la urmă a decis să înceteze chemioterapia. În momentul acesta a apelat la mine, iar eu am văzut obiectele acelea sămânțoase în sângele ei. În timpul primei sesiuni de tămăduire au fost anihilate de lumina de culoarea lavandei și apoi a celei argintii. Apoi au fost aspirate în afară. Următoarea sa analiză a relevat un sânge complet curat și normal pentru prima dată de la diagnosticul de leucemie.

Sigur că nu eu am fost principalul factor al vindecării Rosei. Rolul meu a fost doar de a o ajuta și a-i curăța sângele. Mulțumită capacității mele de a vedea în interior, am putut-o asigura de normalitatea sângelui ei. Am continuat operația, coroborând-o cu analize de sânge repetate, până ce am socotit amândouă că nu mai este necesar să le facă.

Avea nevoie de sprijin din partea mea, fiindcă doctorii, cu toată sinceritatea, se temeau că va muri foarte repede dacă nu va continua chemioterapia, și i-o spuneau mereu. Nu vreau să critic medicii; ei au făcut tot ce le-a stat în putință ca să-i salveze viața. Dar în cazul de față, în joc erau factori de care nu-și puteau da seama. Eu, ca tămăduitoare, am avut acces la alte informații, la care ei nu au avut. Acesta este un exemplu cum colaborarea dintre tămăduitorii spirituali și medici ar putea fi deseori în favoarea pacientului. Avem multe lucruri de împărtășit pentru a ajuta la procesul de însănătoșire.

Procesul de vedere internă

Eu am dat acestei vederi următoarea explicație: Am observat poteca de lumină intrând în corp cu vederea mea internă sau cu raze X. Și iată ce am văzut: lumina pătrunde atât prin cel de-al treilea ochi, cât și prin ochii fizici și curge de-a lungul nervului optic, ca în fig. 18–6. Lumina are o vibrație mai înaltă decât cea vizibilă și poate pătrunde prin piele. Lumina trece prin intersecția nervilor optici și ocolește glanda pituitară, care se află chiar în spatele intersecției nervului ocular. Apoi, lumina urmează două căi. Una duce către lobii occipitali, pentru vederea normală, iar cealaltă – în talamus, pentru controlul oculomotor. Am observat că folosind anumite tehnici de meditație și respirație putem face glanda pituitară să vibreze și să radieze o lumină aurie, de aură (sau trandafirie dacă persoana este îndrăgostită). Această vibrație și lumină aurie fac să crească cantitatea de lumină care intră în regiunea talamusului. După cum văd eu, această lumină aurie se arcuiește peste baza corpului calos și se îndreaptă către glanda pineală, care funcționează ca un detector pen-

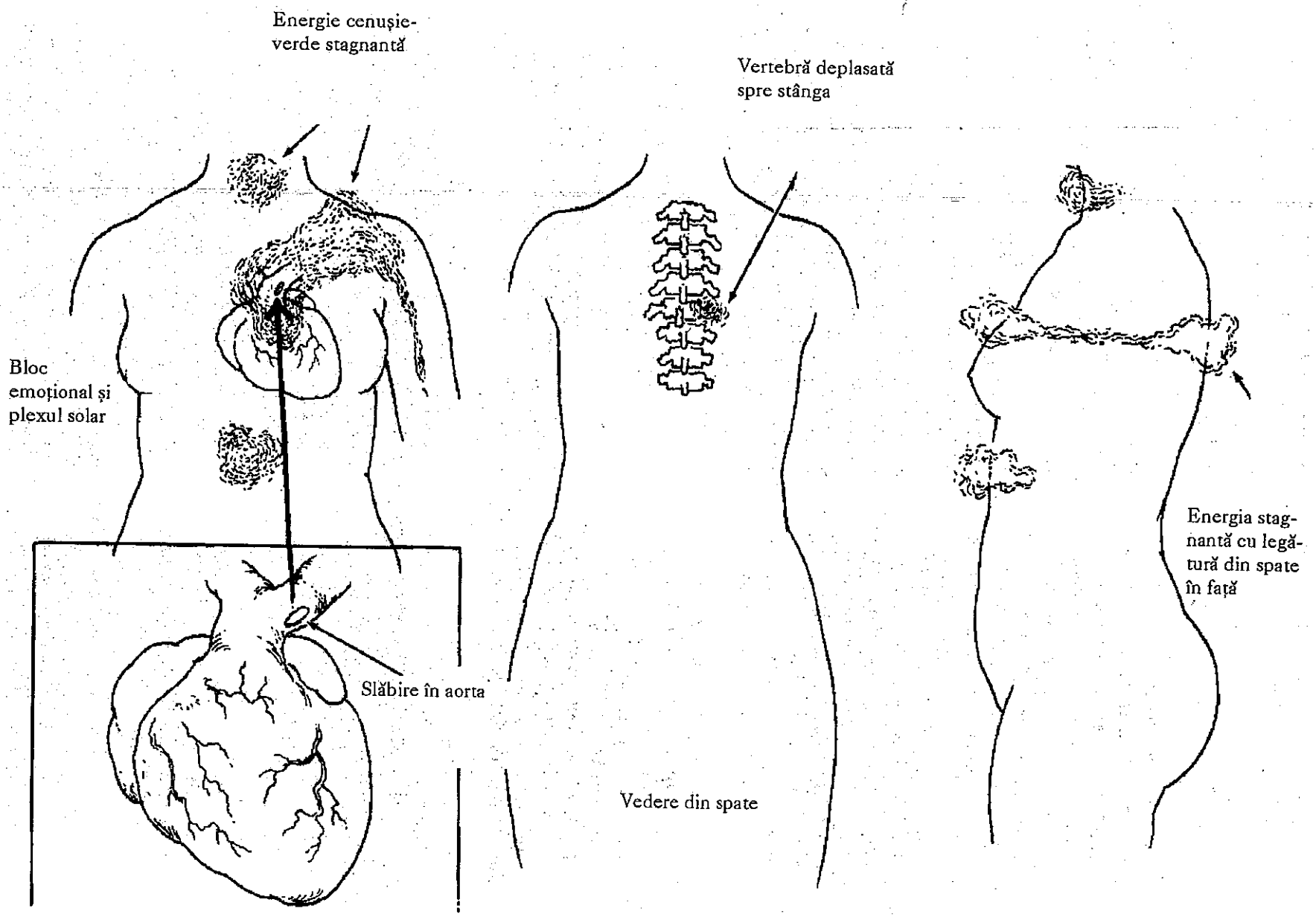
Energie cenuşie-verde stagnantă
Vertebră deplasată spre stânga
Bloc emoţional şi plexul solar
Slăbire în aorta
Vedere din spate
Energia stagnantă cu legătură din spate în faţă

Figura 18–4: Observarea internă a problemelor cardiace (Diagnosticare)

tru vederea internă. Respirând într-un anume mod, controlat, trăgând aerul în spatele gâtului, în sus spre cerul gurii, chiar de partea cealaltă a glandei pituitare, o pot stimula astfel încât să o fac să vibreze. Această tehnică respiratorie mă ajută de asemenea să-mi concentrez mintea și să o liniștesc. Îmi aduce și lumina aurie de-a lungul șirei spinării și trandafirie în față. Aceste două fâșii luminoase se arcuiesc una peste alta deasupra regiunii talamusului, ceea ce îmi aduce mai multă energie în dreptul funcții și regiunilor centrale ale creierului, cu ajutorul cărora văd. Sentimentul subiectiv al acestui tip de vedere este câteodată prezent (sub formă de energie sau informații) în regiunea celui de-al treilea ochi. Acest tip de vedere permite scanarea la orice adâncime, cu orice claritate dorim, până la nivel celular și chiar viral.

Senzația mea subiectivă este că am un scaner în cap, localizat în partea centrală a creierului, în spatele celui de-al treilea ochi, la cca 5 cm în spate, cam unde s-ar intersecta o linie dreaptă trasată dinspre al treilea ochi cu una care ar uni tâmplele. Pe-aici pare să fie inima scanerului. De aici pot privi în orice direcție fără să-mi mișc capul: câteodată însă mă ajută să privesc direct obiectul scanat.

Când vine la mine un pacient îi fac o scanare generală, pentru a descoperi regiunile care mă interesează. Sunt atrasă de porțiunile din trup care au nevoie de atenție. Atunci fac un acord mai fin și cercetez cu mai multă minuțiozitate. Pentru asta, pun câteodată mâna pe regiunea studiată. În felul acesta văd mai ușor.

Altă dată schimb metoda. Pur și simplu cer să văd care e problema și primesc o imagine mentală a situației.

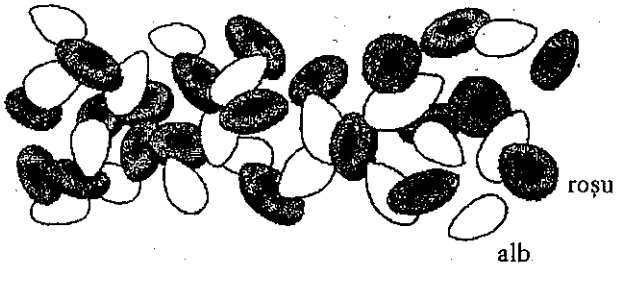

B. Sângele unui bolnav de leucemie

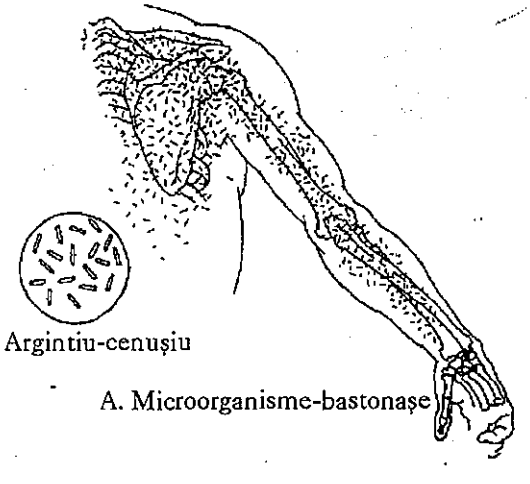

Figura 18–5: Vedere interioară microscopică

Exerciții pentru stabilirea vederii interne

1. Călătorind prin corp

Cel mai bun mod de a exersa învățarea vederii interne este să faceți exerciții de relaxare profundă, care includ și ceea ce numesc eu câteodată călătoria prin corp.

Mai întâi întindeți-vă și aveți grijă să nu vă strângă nici un obiect de îmbrăcăminte. Respirați adânc și relaxați-vă. Încercați încă o dată. Acum inspirați adânc și încordați-vă tot corpul cât puteți de mult. Țineți-vă respirația. Expirați și relaxați-vă. Repetați. Acum inspirați din nou, dar încordați-vă corpul doar pe jumătate. Expirați și relaxați-vă.

Acum, inspirați adânc și relaxați-vă. Repetați de trei ori fără să vă încordați corpul. Vizualizați cum se eliberează din corp tensiunea, ca o miere groasă, care se prelinge sub dumneavoastră și pe unde doriți. Simțiți că inima bate, încet, frumos, într-un ritm sănătos.

Acum, imaginați-vă că sunteți foarte mic – un strop de lumină – și intrați în corpul dumneavoastră pe unde doriți. Sinele dumneavoastră minuscul plutește în umărul stâng, relaxându-l. Apoi coborâți pe brațul stâng și apoi în mână, relaxând toată tensiunea cu o ușoară senzație de furnicătură, căldură și energie. Brațul stâng vă este acum cald și greu. Urcați ușor brațul stâng, ca apoi să coborâți de-a lungul piciorului stâng, în piciorul drept și apoi în brațul drept. Întregul corp devine cald și greu. Începeți să vă explorați sistemele corpului. Intrați în inimă și călătoriți împreună cu sân-

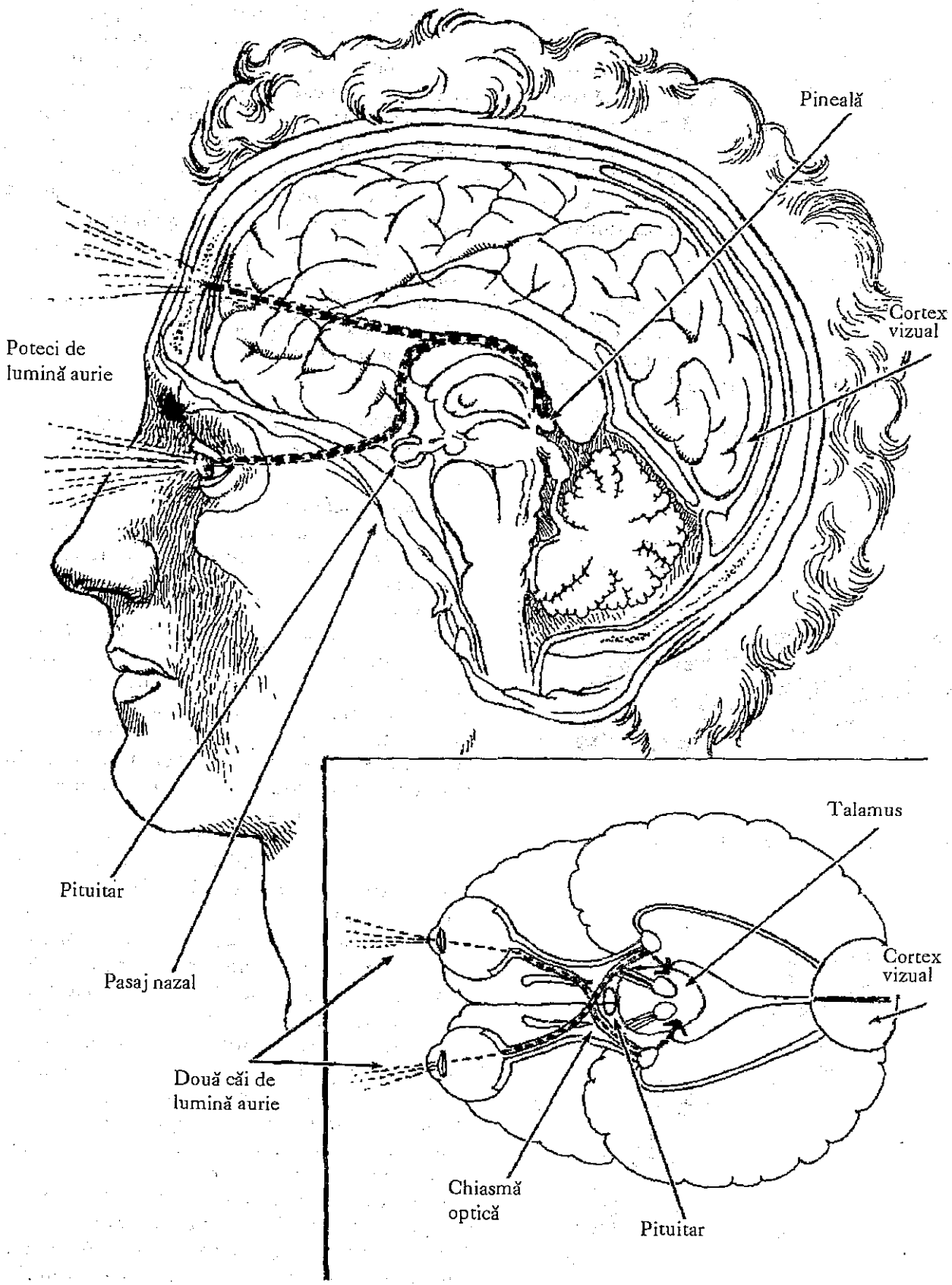

Figura 18–6: Anatomia vederii interne

gele pompat în organism. Cum arată sistemul circulator – e în regulă? E sănătos? Acum călătoriți prin plămâni și priviți țesutul plămânilor. Intrați în organele digestive. Coborâți din gură în esofag și stomac. Cum arată? Primesc destulă energie? Este stomacul echilibrat în ceea ce privește enzimele digestive de care are nevoie? Acum urmăriți bolul alimentar ieșind din stomac și coborând în intestine – mai întâi în cel subțire, apoi în cel gros. Este totul în regulă? Acum întoarceți-vă și intrați în ficat, pancreas și splină. Toate funcționează bine? Călătoriți prin aparatul genital. Primește el toată dragostea pe care o merită?

Dacă există vreo porțiune din trupul dumneavoastră care vă preocupă, trimiteți-vă acolo micul sine cu dragoste și energie. Priviți bine regiunea respectivă. Dacă trebuie curățată, curățați-o. Dacă are nevoie de energie, trimiteți un plus de energie înspre acolo.

După ce sunteți mulțumit de explorarea pe care ați făcut-o ca entitate microscopică, acordați-vă o perioadă în care sinele să capete mărimea normală. Puteți face agest gen de explorare oricând doriți. Intrați înapoi în starea de conștiință normală, dar mențineți-vă profund relaxat, încrezător și conștient. V-ați explorat propriul trup.

2. Scanarea unui prieten

Așezați-vă pe un scaun în fața prietenului. O persoană este observatorul, cealaltă observatul. Faceți o pasă de meditație pentru a vă liniști mintea. Concentrați-vă asupra prietenului. Țineți ochii închiși. Amintiți-vă cum ați călătorit prin propriul trup. Acum puteți vizualiza călătoria prin corpul prietenului dumneavoastră. Veți avea un sentiment deosebit, deoarece acum explorarea o faceți din afară.

Mai întâi scanați corpul pentru a găsi regiunea care vă atrage. Puteți să vă folosiți mai întâi mâinile, dar nu atingeți persoana! Mai târziu nu veți mai avea nevoie de mâini. Când sunteți atras de o anume regiune a trupului prietenului dumneavoastră, pur și simplu concentrați-vă mai mult asupra ei. Concentrați-vă atenția asupra organelor din regiunea respectivă. Dați crezare celor pe care le vedeți. Poate observați o culoare, un țesut, aveți un sentiment sau pur și simplu o vagă senzație de „ceva".

Când sunteți satisfăcut de ce ați aflat lăsați-vă atras spre „altă" regiune a corpului și repetați. Dacă nu vă atrage nici o porțiune a trupului, explorați tot corpul.

Puteți scana corpul, regiune cu regiune, sau dacă cunoașteți anatomia (trebuie s-o învățați dacă doriți să deveniți tămăduitor), scanați sistemele organismului. Notați-vă în minte ce ați observat. Dacă sunteți mulțumit de explorarea făcută, reveniți la sinele normal și deschideți ochii.

Discutați cu prietenul informațiile pe care ați reușit să le obțineți împreună. Cum se corelează ceea ce ați aflat despre prieten cu ce știe el despre el. Ce nu corespunde? Poate răspunsul constă în presupunerile pe care le-ați făcut sau poate problema este în trupul dumneavoastră. Poate că dumneavoastră aveți dreptate, și prietenul nu conoaște situația pe care ați „văzut-o". Acum, schimbați rolurile și lăsați-vă prietenul să vă observe. Încercați să fiți pasiv, pentru a-i face sarcina mai ușoară.

3. Meditație pentru deschiderea celui de-al treilea ochi explorator

Un exercițiu sugerat de unul dintre profesorii mei, rev. C.B., este acela de a sta întins pe spate sau a ședea cu spatele drept. Simțiți-vă cât mai confortabil. Respirați adânc pe nas. Mai întâi umpleți-vă abdomenul inferior cu aer, apoi partea mijlocie a pieptului și apoi partea lui superioară. Acum deschideți gura cât de larg puteți. Țineți-vă limba în fundul gurii și mențineți-vă gâtul în așa fel încât să lăsați aerul să iasă doar în partea de sus a zonei anterioare cerului gurii. Încercați să scoateți aerul cât mai în spatele cerului gurii. Sunetul pe care îl scoateți trebuie să fie un gâfâit constant. Nu vă aruncați capul pe spate. Țineți-l drept. Permiteți aerului să iasă ușor din corp – mai întâi aerul din abdomenul inferior, apoi din partea mijlocie a pieptului, după aceea din partea superioară a pieptului. Lăsați tot aerul să iasă. Respirați și relaxați-vă. Repetați respirația cu aerul lipit de cerul gurii. Când reușiți, vizualizați procesul.

Când aerul părăsește corpul, vizualizați un flux de lumină aurie, care pornește din porțiunea anterioară pelviană și urcă pe șira spinării până în regiunea centrală a creierului. Repetați de trei ori respirația specifică. Acum concen-

trați-vă asupra părții frontale a corpului. Fâșia de lumină apare în fața corpului – de culoare roz. Repetați de trei ori respirația specifică. Observați cum cele două fluxuri luminoase se arcuiesc și intră în creierul central. De îndată ce ați învățat acest mod de respirație, nu îl repetați mai mult de trei-patru ori pentru fiecare regiune a corpului, căci ați putea ameți foarte tare. Tratați acest fel de exercițiu cu mare strictețe, fiindcă este foarte puternic. Faceți totul lent. Nu vă puteți accelera dezvoltarea neorganică.

De multe ori, în timpul tămăduirii fac exerciții de respirație rapidă, pentru a mă ajuta să-mi măresc vibrația și energia, astfel încât să văd mai bine aura, să văd nivelurile superioare ale aurei și să transmit frecvențe superioare prin trupul meu. Pentru a reuși acest lucru, ating aerul de partea din spate a cerului gurii, dar fac asta respirând scurt și repede pe nas. Câteodată inspir și expir lung, egal și constant, fără pauze, atingând aerul de partea anterioară a cerului gurii pentru a mă concentra, a-mi elibera mintea și a-mi echilibra câmpul energetic. Numesc această tehnică respiratorie „respirație nazală fricativă".

Atunci când Vederea Suprasenzorială este dublată de Auzul Suprasenzorial, informațiile primite sunt și mai folositoare.

Aflarea cauzei îmbolnăvirii – întoarcerea în timp

Am descoperit un mod de a „citi" cauza unei anume probleme fizice. Aceasta combină două tehnici. Prima este modalitatea normală de a-ți aminti. Pur și simplu să-ți amintești de când erai tânăr. Alegi o anumită vârstă, sau un anume loc în care ai locuit și ți-l amintești. Acum alegi o vârstă mai mică. Care este procesul intern prin care îți evoci memoria? Ce simți? Când îmi amintesc momente din trecut îmi folosesc mintea într-un fel anumit. Eu am memoria senzațiilor, a imaginilor și a sunetelor. *Este ușor să te rostogolești înapoi în timp, toți o facem. Majoritatea dintre noi cred că o putem face numai pentru noi înșine, și nu și pentru ceilalți. E o credință limitată.* Am descoperit că acest proces intern – de rostogolire înapoi în timp – este cel folosit pentru „a citi" istoricul unei boli.

A doua tehnică este de a folosi legătura chinestetică și vederea internă. Mai întâi mă conectez la o porțiune anume a corpului care mă interesează, folosind simțul chinestetic. Obțin astfel o imagine a regiunii problematice pentru a descrie starea în momentul respectiv. Apoi, menținând legătura, mă întorc în timp, citesc și sunt martora istoricului porțiunii respective. În timp ce sunt martora trecutului acesta, „citesc" cauza problemei. De exemplu, voi vedea traumatismul apărut într-o anumită regiune a trupului, survenit în viața pacientului într-o perioadă anterioară. Apoi văd altă porțiune, într-un stadiu mai timpuriu, și așa mai departe. Bolile cele mai grave apar după o lungă serie de traumatisme. Eu pur și simplu mă întorc în timp, până ajung la o perioadă anterioară apariției traumatismului și deci a cauzei inițiale a problemei prezente.

Capitolul 18. Recapitulare

1. Ce se poate vedea cu ajutorul vederii interioare? Unde anume în trup putem vedea? La ce adâncime?

2. Cu vederea internă, ce mărime de obiecte putem percepe?

3. Se poate folosi vederea internă la distanță?

4. Enumerați cele trei exerciții pe care le-ați învățat pentru obținerea vederii interne?

5. Ce glandă endocrină acționează ca senzor în vederea internă?

Hrană pentru gândire

6. Care este deosebirea dintre vizualizare și percepție?

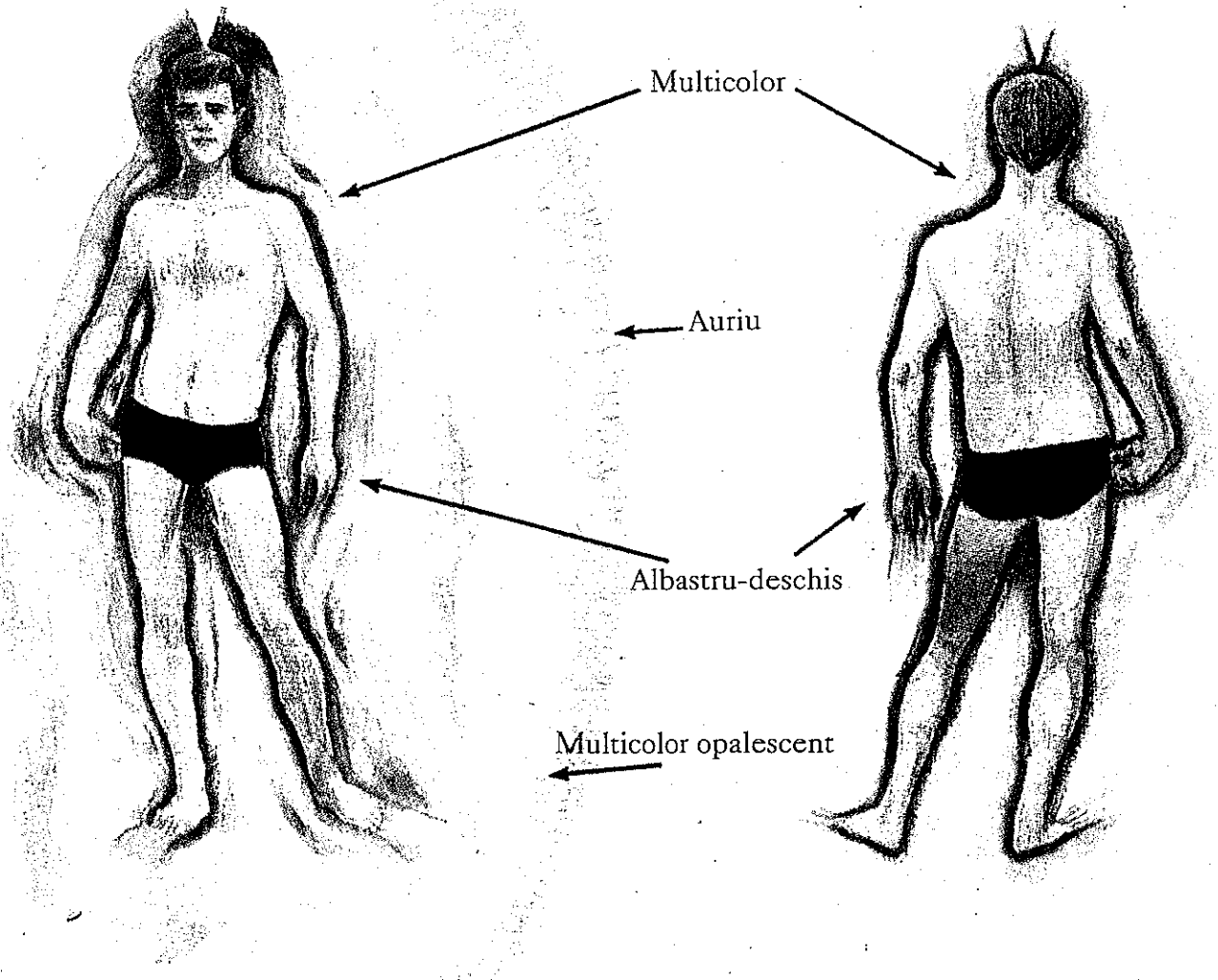

Figura 7.1. Aura normală

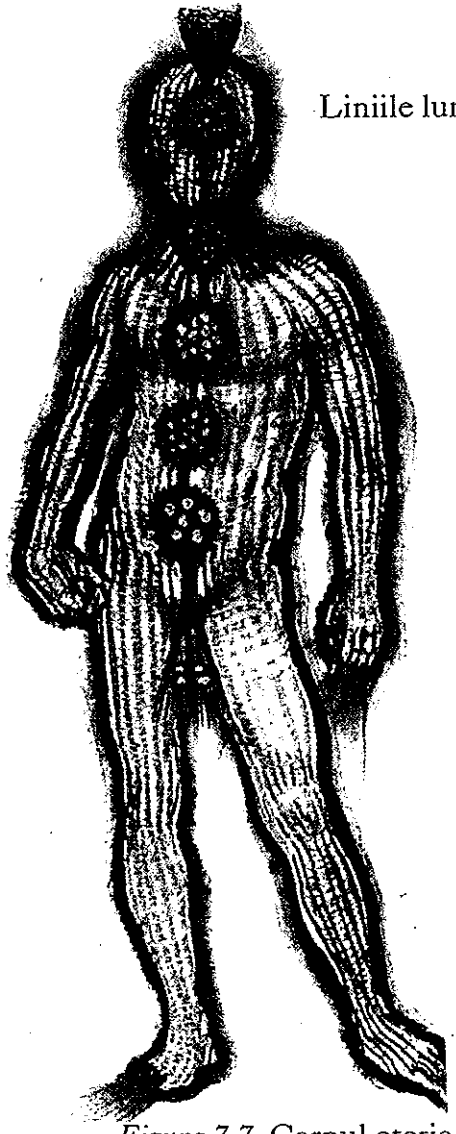

Figura 7.7. Corpul eteric

Figura 7.8. Corpul sensibil

Figura 7.9. Corpul mental

Figura 7.10. Corpul astral

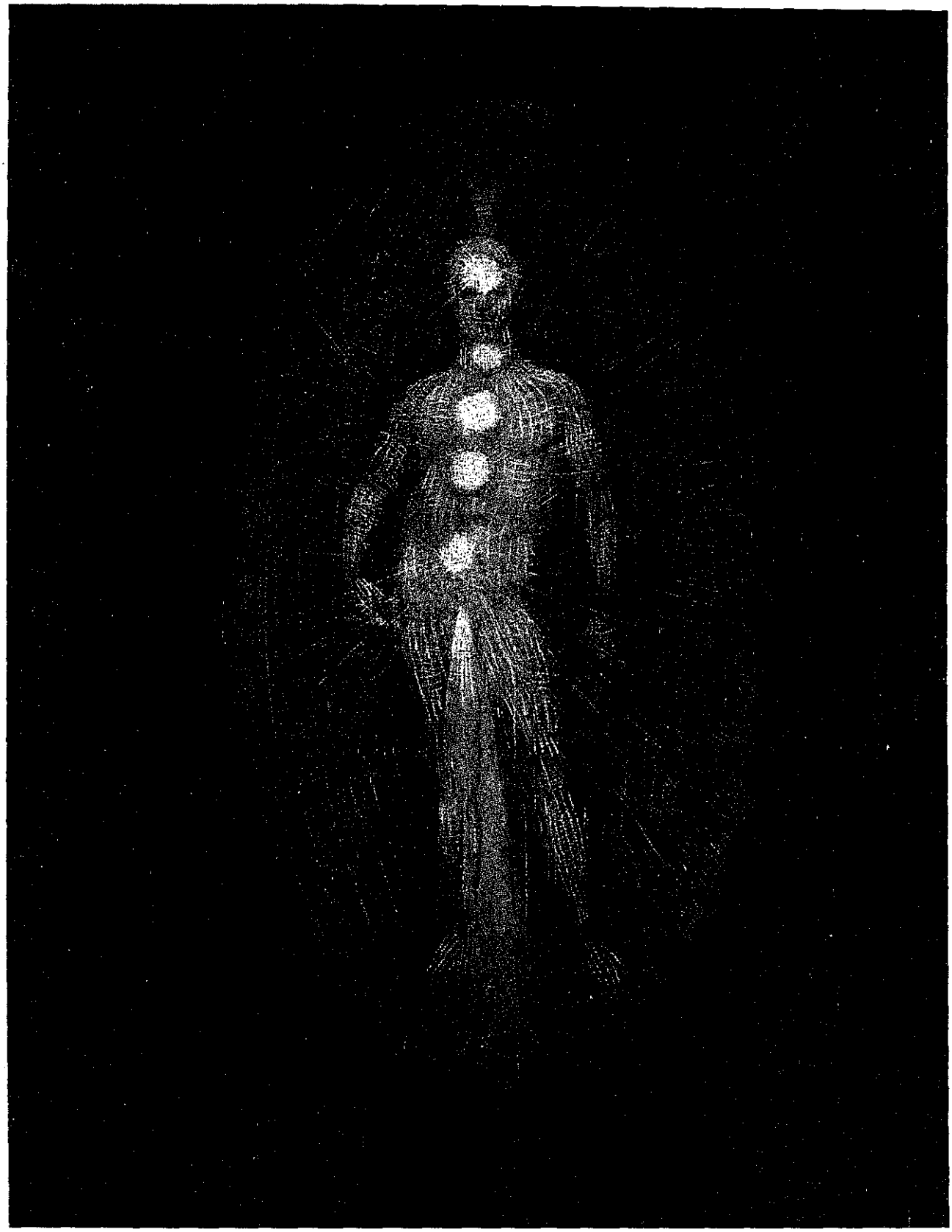

Figura 7.11. Nivelul eteric

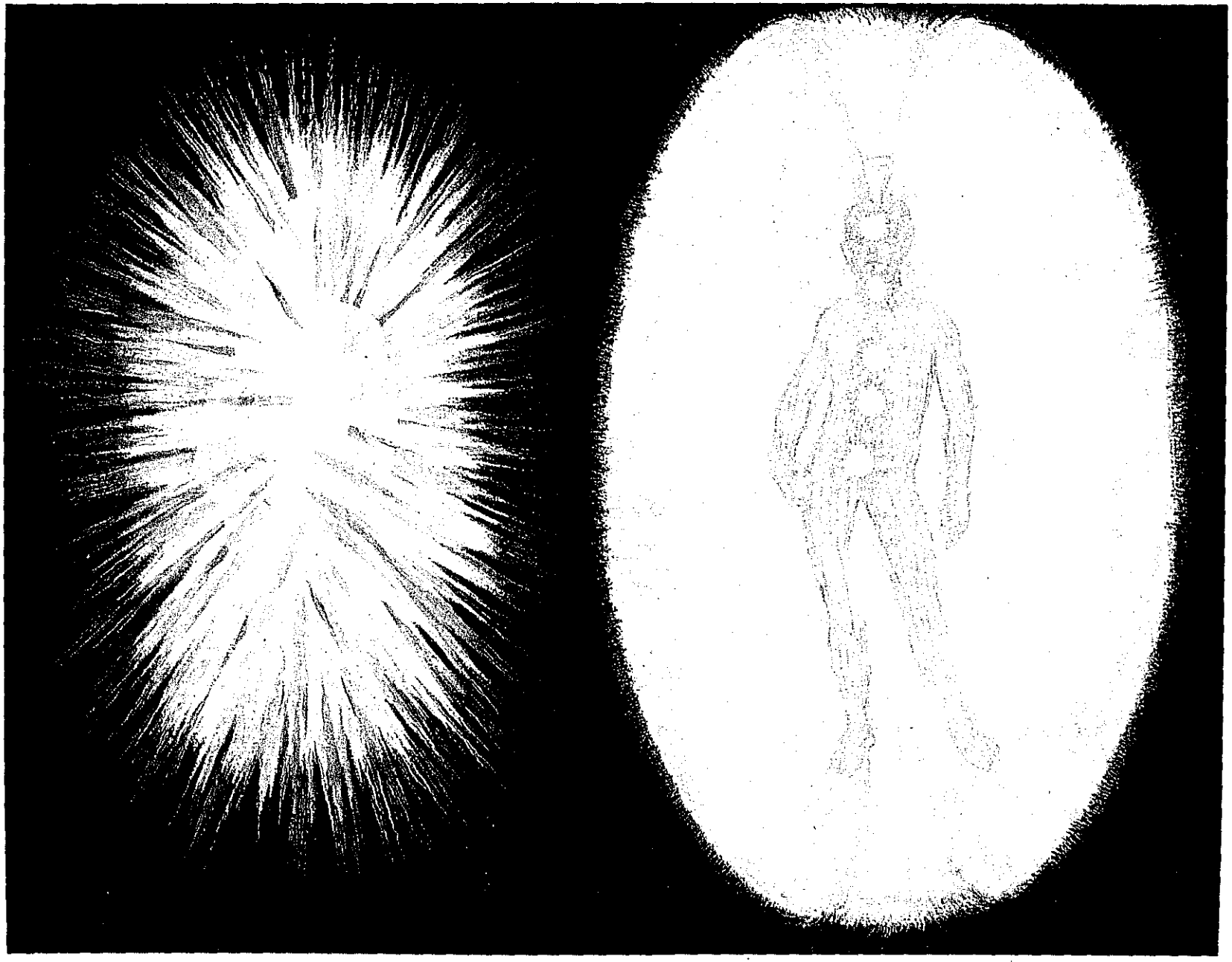

Figura 7.13. Nivelul riparelor keterice

A: aură normală

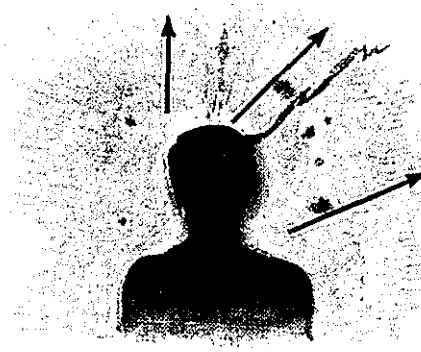

B: muzician în timpul interpretării

C: bărbat care discută o temă preferată

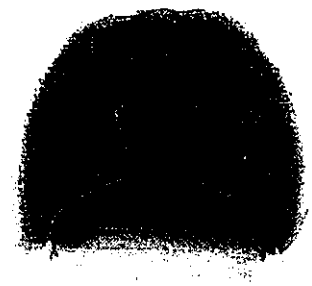

D: bărbat care discută pătimaș despre educație

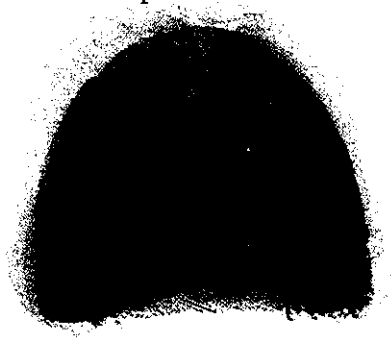

E: femeie, după exercițiile de energie a nucleului (centrală)

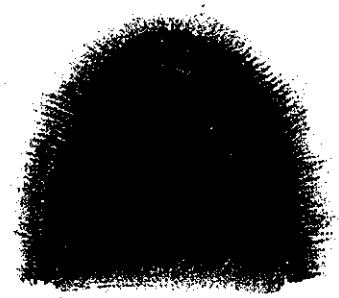

F: bărbat care poartă frecvent cămașă de această culoare

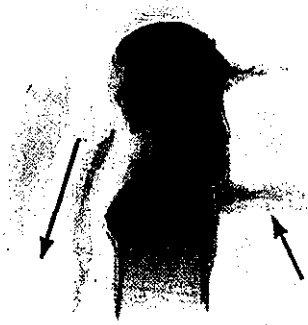

G: femeie meditând, în încercarea de a-și mări câmpul prin meditație

H: femeie gravidă, culorile pastel sunt frecvent asociate-cu feminitatea

Figura 11.1. Aure în mișcare

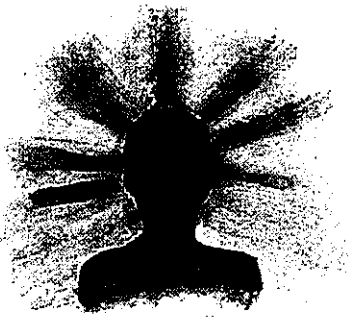

A: băiat de 11 ani la joacă

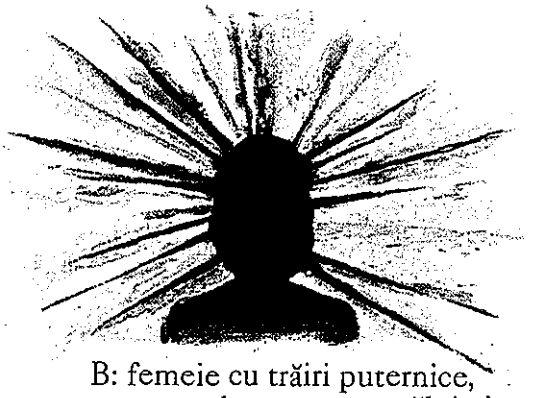

B: femeie cu trăiri puternice, provocate de moartea tatălui ei

C: expresia supărării

D: supărare lăuntrică

E: mucus în stratul eteric provocat de prizarea cocainei

F: bărbat, care a consumat LSD în repetate rânduri

G: bărbat care își ține permanent capul înclinat într-o parte

H: aura pare să aibă greutate

Figura 11.2. Așa percepem aura în timpul terapiei

Femeie care se apără prin crearea
unui nor de energie roz

Figura 11.5. Femeie lucrând în timpul unei ședințe de energie de nucleu

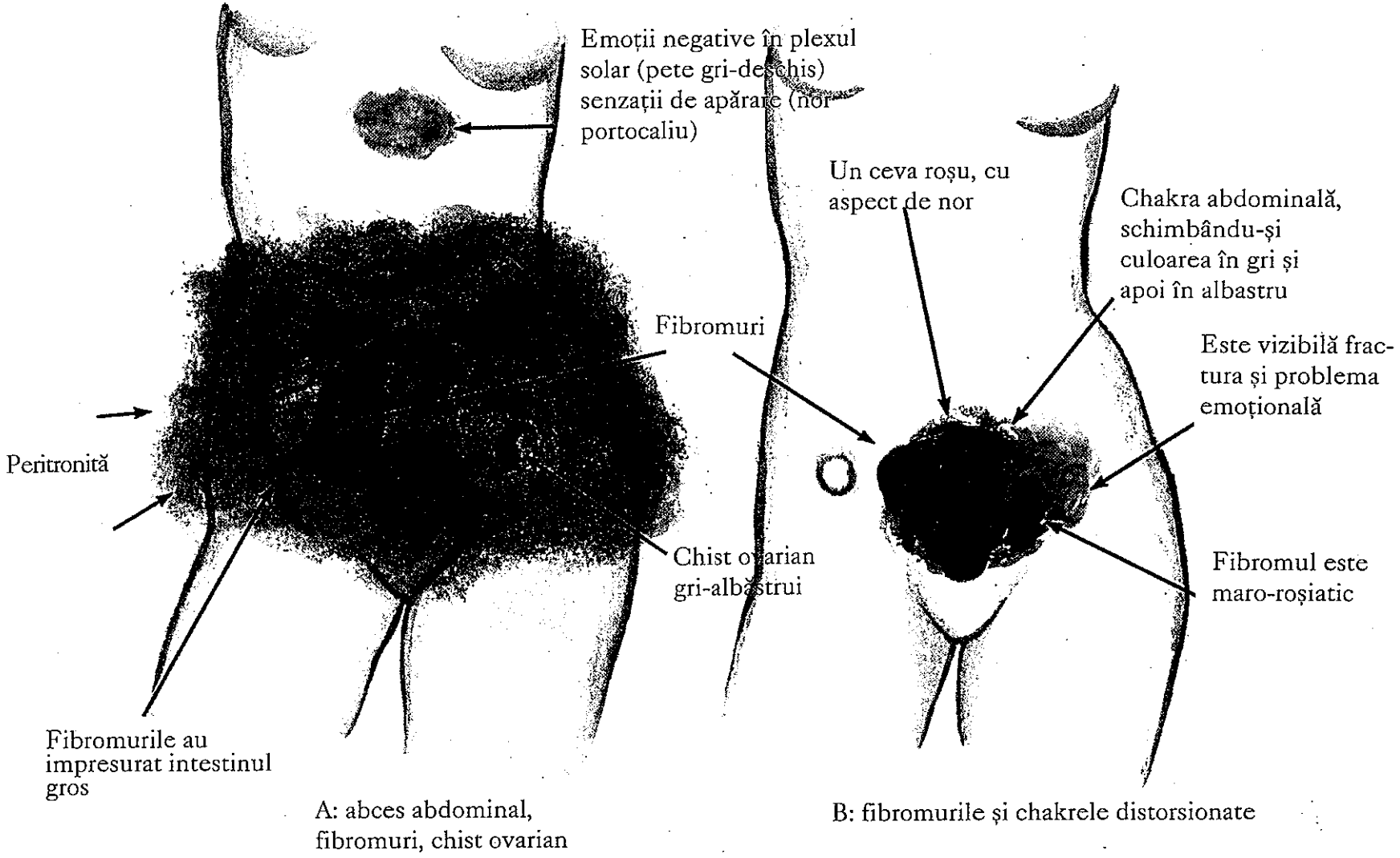
Emoții negative în plexul solar (pete gri-deschis) senzații de apărare (nor portocaliu)
Peritronită
Fibromuri
Chist ovarian gri-albăstrui
Fibromurile au impresurat intestinul gros
A: abces abdominal, fibromuri, chist ovarian
Un ceva roșu, cu aspect de nor
Chakra abdominală, schimbându-și culoarea în gri și apoi în albastru
Este vizibilă fractura și problema emoțională
Fibromul este maro-roșiatic
B: fibromurile și chakrele distorsionate

Figura 18.3. Privire interioară

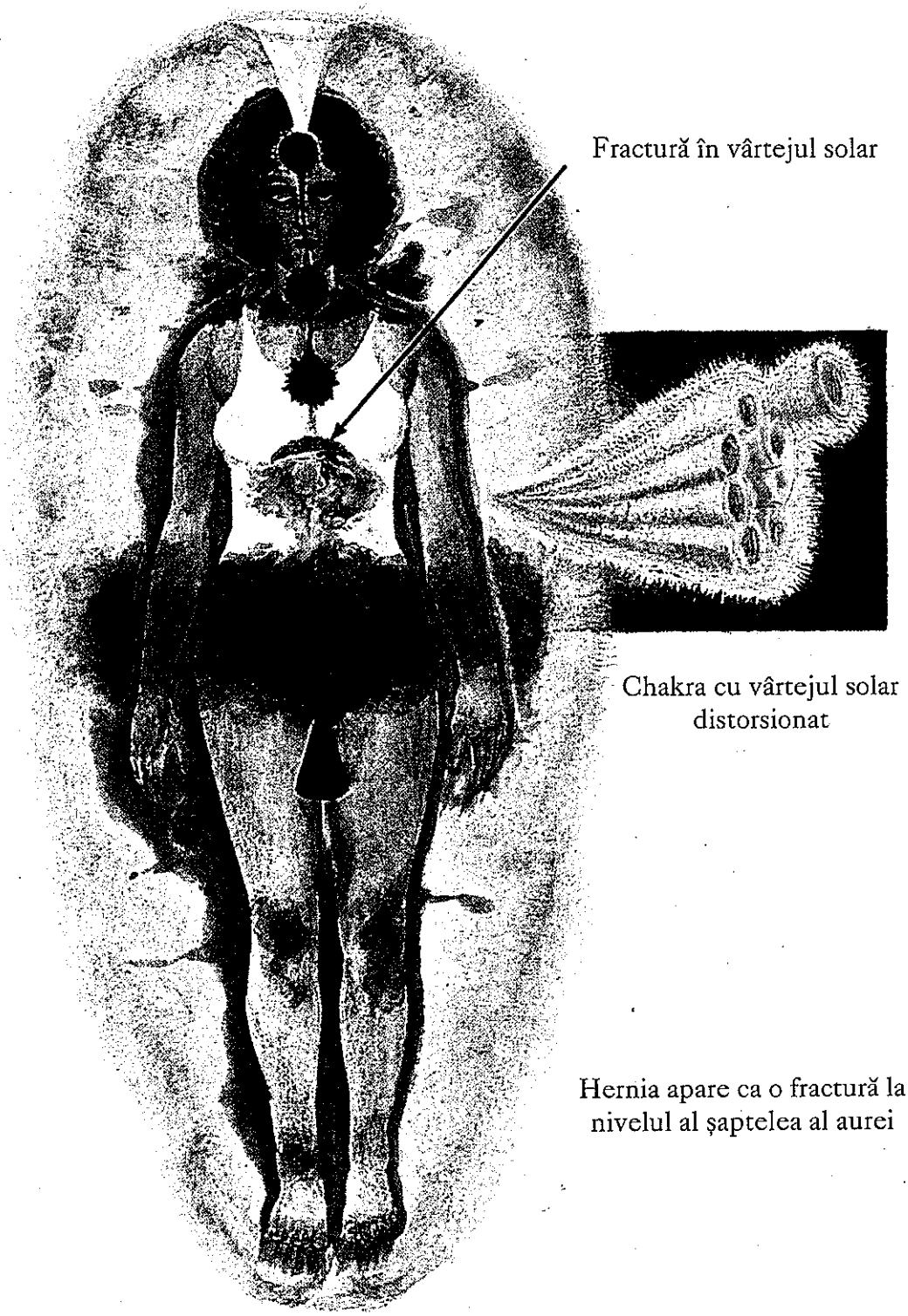
Fractură în vârtejul solar
Chakra cu vârtejul solar distorsionat
Hernia apare ca o fractură la nivelul al şaptelea al aurei

Figura 22.4. Aura pacientei înainte de vindecare, cu chakra distorsionată

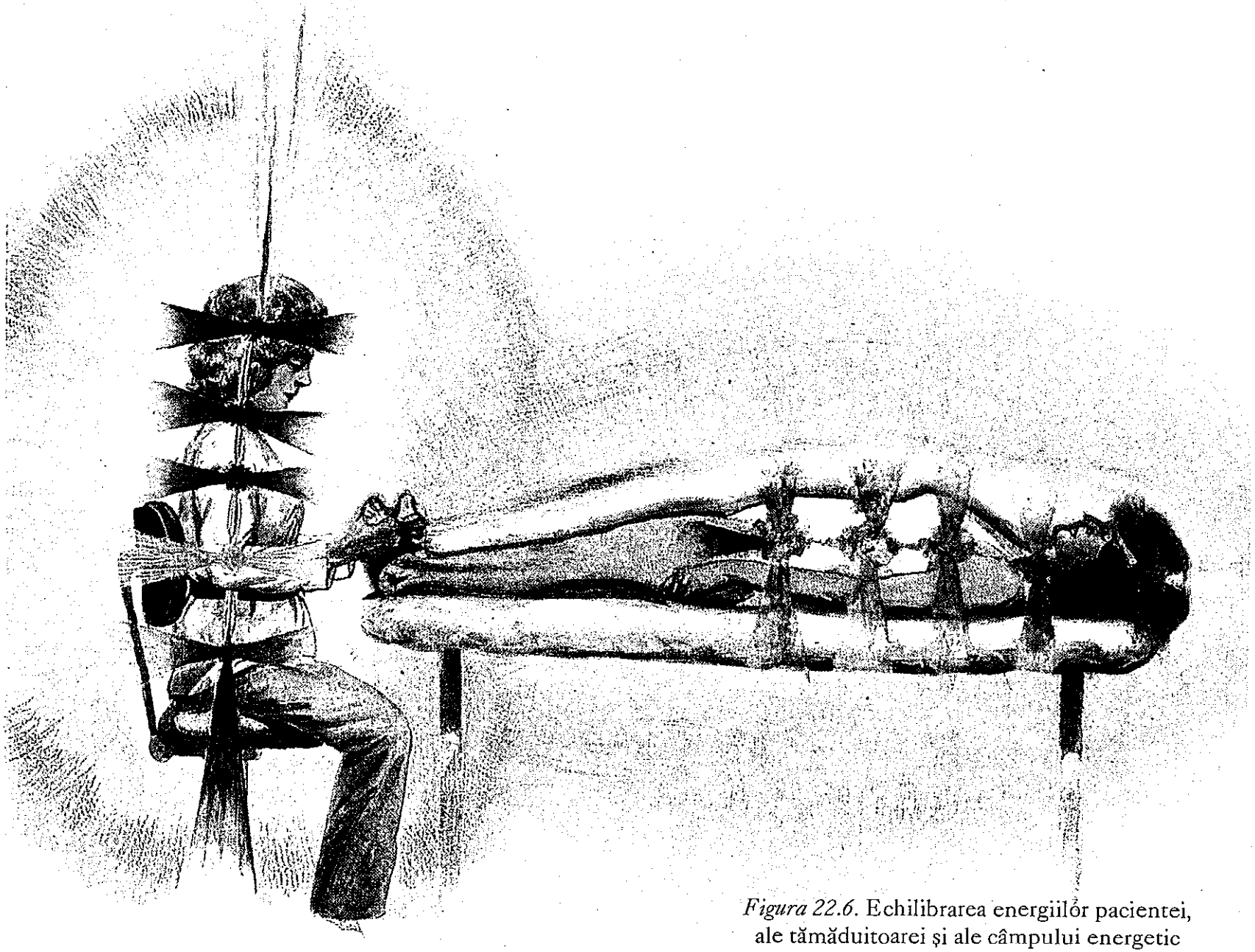

Figura 22.6. Echilibrarea energiilor pacientei, ale tămăduitoarei și ale câmpului energetic universal

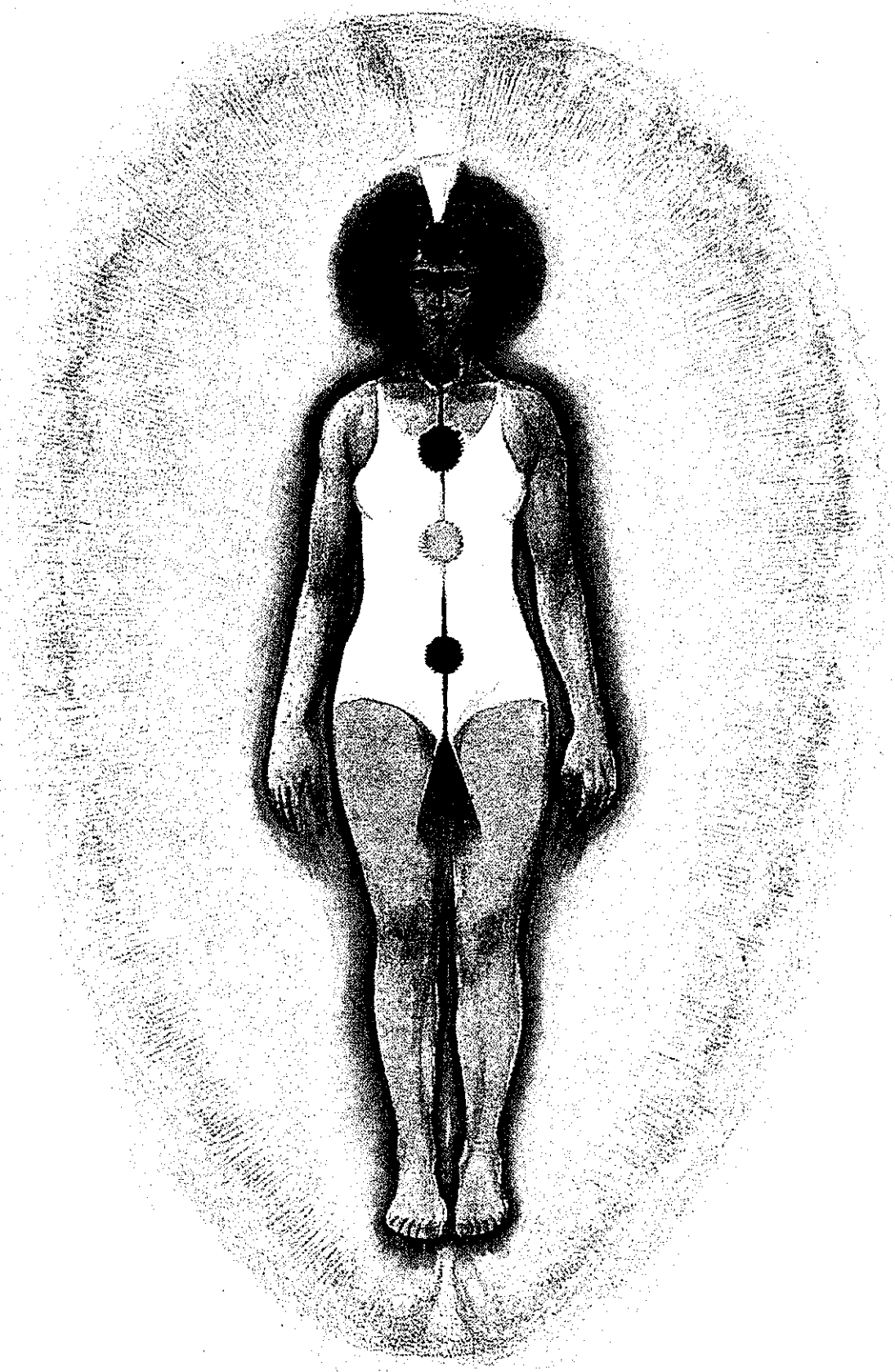

Figura 22.20. Aura pacientei după vindecare

Figura 24.2. Îndepărtarea cheagurilor din aură cu ajutorul cristalului. Acesta destramă cheagul și îl aspiră

Figura 24.6. Mâini tămăduitoare

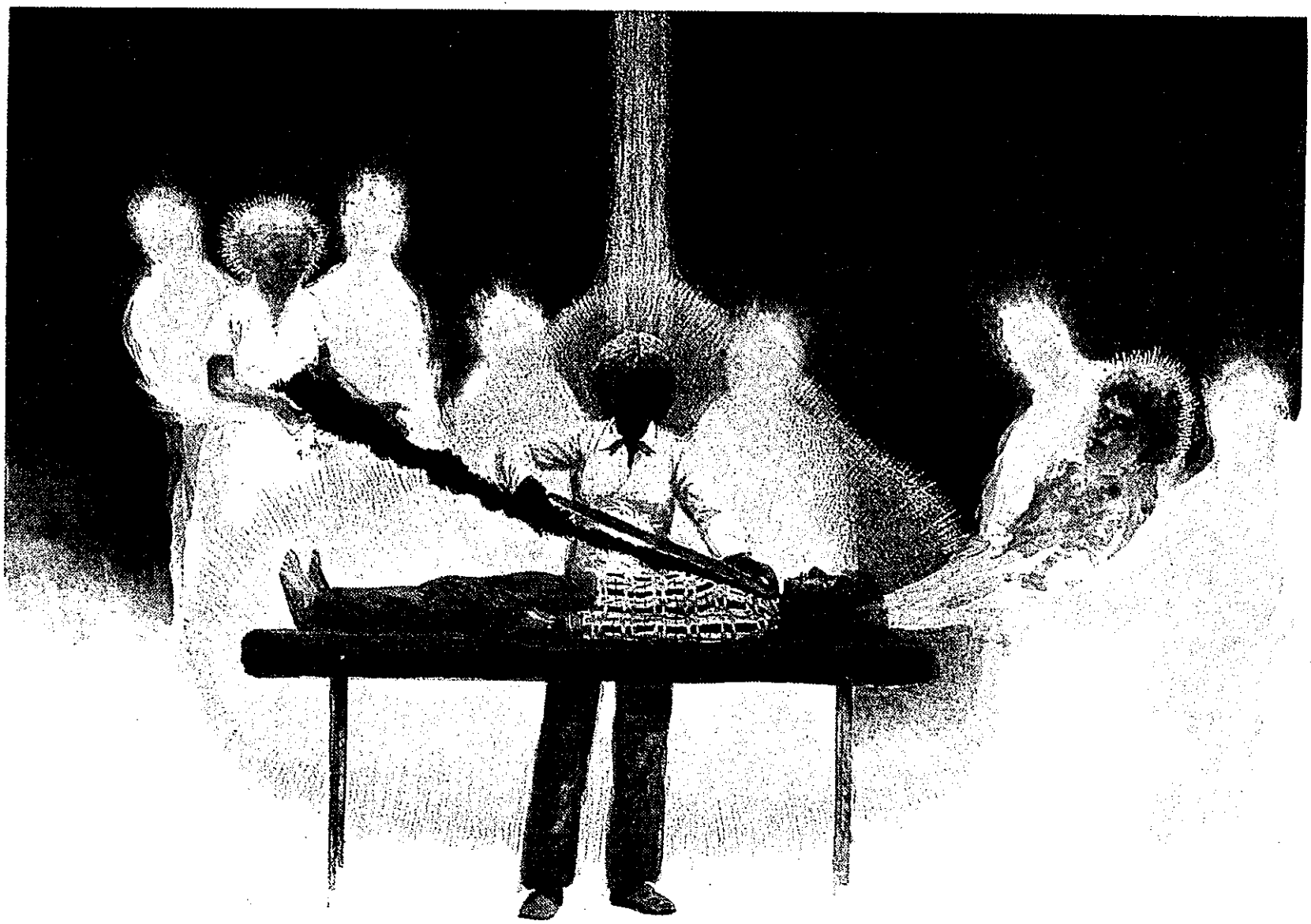

Figura 22.21. Condiția scutului la al optulea nivel.
Scutul albastru se așază pe gâtul pacientului,
în dreapta, în exteriorul trupului.
În stânga apare răposata mamă a pacientului.

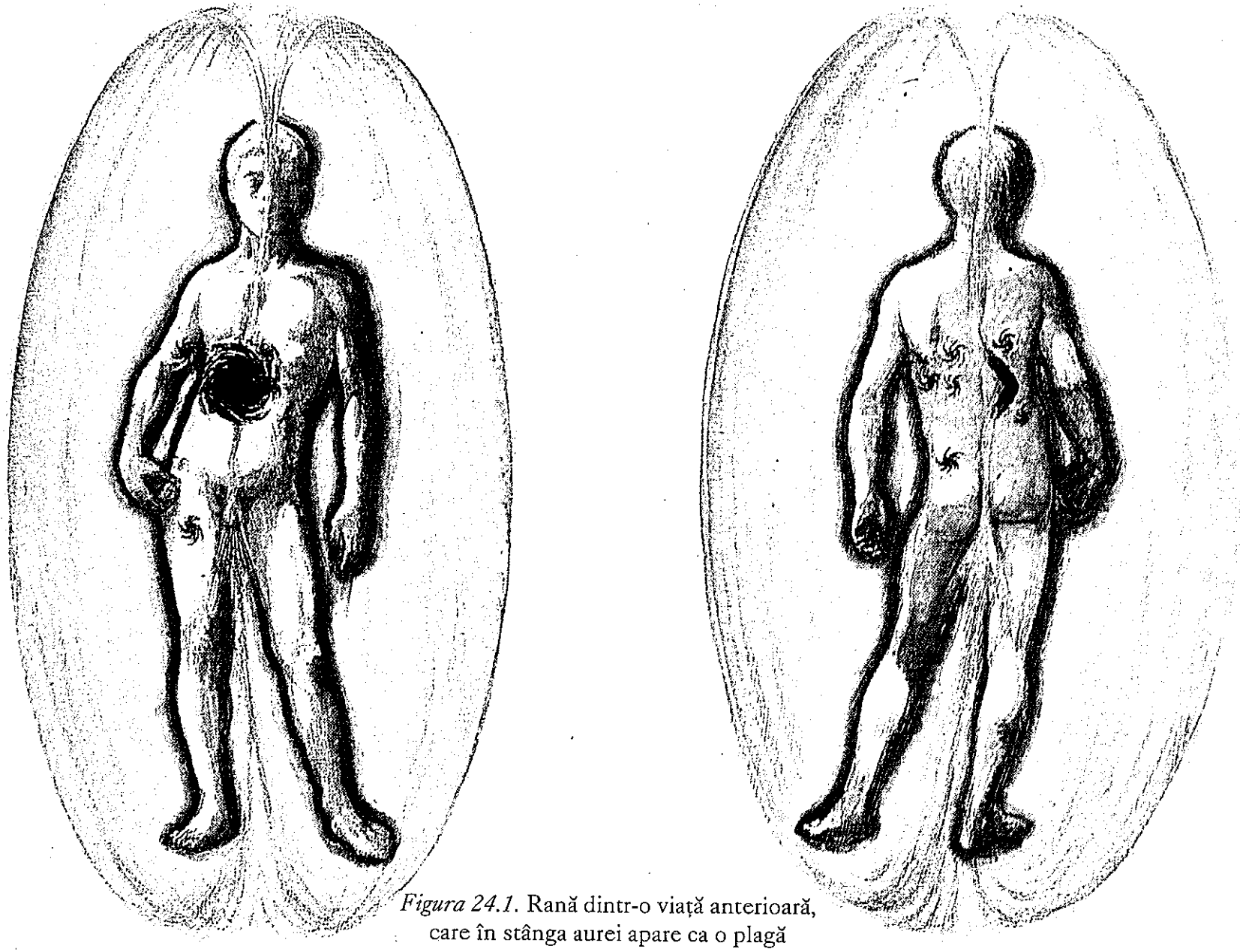

Figura 24.1. Rană dintr-o viață anterioară,
care în stânga aurei apare ca o plagă
roșu-închis, iar în dreapta ca
o distorsiune a fluxului vertical de forță

Capitolul 19

Percepția supraauditivă și comunicarea cu profesorii spirituali

Informația pe care am primit-o pe cale auditivă a fost mai întâi generală și apoi, exersând, a devenit specifică. De exemplu, auzeam cuvinte de dragoste și liniștitoare pentru persoana care venea la tratament. Mai târziu, aceste informații au devenit mai specifice, am început să aud numele persoanelor, ale bolilor lor. Câteodată auzeam regimul alimentar pe care aceștia trebuia să-l urmeze, vitaminele, remediile sau medicamentele de care aveau nevoie. Mulți dintre cei care au dorit să urmeze aceste instrucțiuni verbale s-au însănătoșit.

Cel mai bun mod de a dezvolta Percepția Supraauditivă este de a sta și a aștepta călăuzirea. Luați hârtie și creion, așezați-vă într-o poziție de meditație, confortabilă, concentrați-vă și ascundeți-vă conștientul. Formulați-vă întrebarea în minte cât mai clar posibil. Concentrați-vă asupra dorinței de a ști adevărul despre întrebare, indiferent care ar fi răspunsul. Scrieți-o apoi pe hârtie. Puneți hârtia și creionul la îndemână. Concentrați-vă și liniștiți-vă mintea. Așteptați să primiți un răspuns. După o perioadă de liniște, va veni un răspuns. Acest răspuns poate apărea sub forma unor imagini, sentimente, idei generale, cuvinte sau chiar mirosuri. Scrieți răspunsul, indiferent care este. Poate îl considerați nerelevant pe moment, dar scrieți-l totuși. Forma în care va apărea va fi diferită. Lăsați-o așa cum e și scrieți. Scrisul va începe să dea contur informațiilor primite în sunete. Concentrați-vă să auziți direct cuvintele care vă vin. Exersați și iar exersați! Scrieți tot ce primiți. Nu eliminați nimic. După ce ați terminat, puneți foaia deoparte pentru cel puțin patru ore. Mai târziu, luați-o și citiți ce ați scris. Veți găsi informații interesante. Țineți un caiet în acest scop.

După ce am făcut acest exercițiu timp de trei luni, la răsăritul soarelui, informațiile verbale îmi veneau atât de repede, încât nu prideam să le scriu. Vocea mi-a sugerat să-mi iau o mașină de scris. Curând, nu am mai putut nici să bat la mașină atât de repede cât ar fi trebuit. Vocea mi-a sugerat să-mi cumpăr un magnetofon. Am cumpărat. Mi-a venit greu la început să trec de la cuvântul scris la cel vorbit. Sunetul vocii mele se interfera cu eul meu tăcut, dar un timp am reușit să le separ. Prin exercițiu, totul s-a clarificat. Următorul pas a fost să fac asta pentru altcineva și apoi pentru un grup. A fost o experiență stânjenitoare la început, deoarece ghidarea verbală se face astfel încât călăuzitul aude doar câteva dintre cuvintele a ce urmează să se spună. Trebuie să ai multă încredere în profesorul spiritual pentru a întocmi propoziții din cele câteva cuvinte transmise.

Experiența de accedere la informația verbală conduce inevitabil la întrebarea „Cine vorbește?" Eu categoric aud o voce. Oare o inventez, sau are altă sursă? Cel mai bun lucru de făcut în astfel de cazuri este să întrebăm vocea. Eu am făcut-o și mi s-a spus:

– Numele meu este Heyoan – călăuza ta spirituală.

– Ce înseamnă Heyoan?

– Vântul care șoptește adevărul străbătând secolele!

– De unde vii?

– Kenia.

E adevărat că mai avusesem înainte viziuni cu spirite și îngeri, dar le-am catalogat drept viziuni. Acum însă îmi vorbeau. Curând, le-am simțit atingerea, și câteodată i-am văzut în cameră, le-am mirosit parfumul.

Metaforă, sau realitate? Toată realitatea mea personală îmi vine prin simțuri, și acum, că acestea s-au dezvoltat, îmi apare o realitate mai

mare și mai extinsă. Și celelalte persoane cu supraperceptii au aceleași trăiri ca și mine. Pentru mine, *aceasta* este realitatea. Iar dumneavoastră puteți decide pentru dumneavoastră din ceea ce trăiți și simțiți.

Primirea informatiilor prin intermediul unui ghid este diferită, pentru că intri în transă – în metaforă – și ceri informații de la cineva mai înțelept și mai învățat decât tine. Informația primită îți depășește înțelegerea, dar dacă îi îngăduim să continue, o înțelegem până la urmă.

Călăuzirea prin ghid poate aduce informații superioare față de gândirea liniară, lucru ce poate influența profund oamenii; sufletul este abordat dincolo de limitele omenești. De obicei, la începutul unei scanări îmi vorbește Heyoan. Asta înseamnă că fac o apropiere pasivă. Apoi, într-un anumit moment, Heyoan îmi sugerează ca pacientul să pună întrebări pentru a clarifica lucrurile. Eu cred că acest moment este cel mai bun, deoarece de cele mai multe ori călăuzele știu mai bine decât noi care și unde sunt adevăratele probleme. Ele intră direct în sistemul de apărare al pacientului și deci în inima problemei. De aceea, când Heyoan începe să *citească* un pacient, nu mai caut alte informații care să mă ajute.

Eu îi pun întrebări lui Heyoan și în timpul „citirului". Fac asta în gând. Pot să-i cer o anume ilustrare a stuației sau a vreunei părți a corpului, ori să-mi descrie o anume problemă. Câteodată îl întreb în felul acesta, direct: „E cancer?" De obicei primesc un răspuns clar, dar nu-mi este întotdeauna ușor, mai ales dacă nu-mi place răspunsul pe care îl intuiesc. Și atunci blochez informația. Trebuie să mă reconcentrez ca să continui. Acum încercați și dumneavoastră.

Exerciții pentru primirea călăuzirii spirituale

Așezați-vă într-o poziție de meditație, cu spatele drept, puțin arcuit înapoi. Puteți sta pe un scaun cu spătar sau, dacă preferați, pe o pernă în poziție yoga pe podea, cu picioarele încrucișate. Asigurați-vă că aveți o poziție confortabilă.

1. Dacă sunteți un tip chinestezic, închideți ochii și doar urmăriți-vă respirația cum pătrunde în și iese din trup. Din când în când, puteți repeta: „Îmi urmăresc respirația pentru a mă concentra". Cu ochiul minții, urmăriți-vă fluxul respirației până în centru. Poate că simțurile vă vor deveni mai ascuțite și veți dori să porniți în urmărirea fluxului energetic prin corp.

2. Dacă sunteți un tip vizual, imaginați-vă că aveți un tub auriu de-a lungul șirei spinării pe unde curge principalul curent de putere al aurei. Vizualizați un glob alb-auriu deasupra capului. Când respirați calm, globul intră prin tub și ajunge în partea centrală a corpului, către plexul solar. Apoi urmăriți calm cum globul auriu se transformă într-un soare în interiorul plexului dumneavoastră solar. Poate veți dori ca bolul din plexul solar să crească. Atunci permiteți-i câmpului de aură să se umple de lumină aurie. Continuați să o creșteți până ce încăperea în care sunteți se umple de lumină. Dacă meditați într-un grup de oameni, urmăriți cum bulele de lumină aurie se desfac pentru a crea un cerc de aur. Extindeți-l până ce devine mai mare decât camera, clădirea, orașul, țara, continentul, pământul și Universul. Faceți asta lent. Îndreptați-vă conștiința în spațiu spre lună și stele. Umpleți Universul cu lumina aurie. Reprezentați-vă ca făcând parte din acest Univers, sunteți una cu el, deci una cu Dumnezeu.

Acum, mențineți lumina la fel de puternică și aduceți-o înapoi, pas cu pas, așa cum ați procedat când ați extins-o. Simțiți încărcătura grozavă de energie pe care o aveți acum? Ați conștientizat, de asemenea, faptul că sunteți totuna cu Creatorul.

3. Dacă sunteți un tip auditiv, puteți folosi o mantră pentru a medita. Puteți folosi o mantră, un cuvânt sacru, cum ar fi „Om", „Sat-Nam", „Iisus" sau „Stai liniștit și cunoaște că sunt Dumnezeu". Sau puteți asculta o notă muzicală. Mi-am dat seama că uneori îmi este mai greu să mă concentrez, așa că folosesc o combinație din metodele de meditație descrise mai sus. Alteori îmi este de ajuns o mantră.

Pentru meditație și exerciții pentru starea de autoliniștire și a vă dezvolta senzitivitatea, vă recomand călduros cartea *Control voluntar*, de Jack Schwarz. Manualul cuprinde o serie întreagă de exerciții adaptate minții occidentalilor și este foarte eficace. Acum, că sunteți

concentrați și mintea vă e liniștită, sunteți gata să primiți călăuzirea spirituală.

Îndrumarea profesorilor spirituali personali către călăuzire

Fiecare persoană are câțiva ghizi, care stau cu el și îl călăuzesc în multe aspecte ale vieții. În plus, avem profesori-ghizi care stau cu noi în diferite momente ale vieții când învățăm și sunt inițiați în învățătura respectivă. Dacă, să zicem, studiezi ca să devii artist, precis că ai în jurul tău câțiva ghizi artistici pentru inspirație. În orice tip de muncă creatoare ne-am implica, sunt sigură că suntem inspirați de călăuze legate de tipul acela de muncă, la nivel spiritual, unde formele sunt mai aproape de perfecțiune și mai frumoase decât sunt ele în stare să se manifeste în plan uman.

Pentru a lua legătura cu ghidul, pur și simplu așezați-vă pe scaun și aveți încredere că sunteți una cu Dumnezeu, că un strop din Dumnezeu există în fiecare porțiune din dumneavoastră și că sunteți în deplină siguranță. Această atitudine vă permite să atingeți starea de liniște interioară care vă ajută să ascultați.

În general, atunci când intru într-o stare elevată de călăuzire, eu trec prin următoarea experiență internă:

Simt emoție pentru că percep prezența unei călăuze pline de lumină și dragoste. Apoi devin conștientă de o rază de lumină albă deasupra mea și încep să mă ridic către ea. (S-ar zice că mă ridic cu ochiul minții.) Emoția mea nu mai este atât de puternică pe măsură ce devin conștientă că un nor trandafiriu al dragostei coboară spre mine. Mă umplu de senzația iubirii și a siguranței. Simt că mă ridic într-o stare superioară a conștiinței. În acest moment, poziția corpului mi se modifică, adică bazinul este puțin împins înainte, iar șira spinării este mai dreaptă. Casc involuntar, pentru a ajuta chakra gâtului să se deschidă (Prin această chakră se fac auzite călăuzele.)

După ce sunt destul de elevată, intru într-o stare de seninătate sfântă. Acum îmi aud și îmi văd călăuzele. În toată această perioadă, continui să mă înalț. De obicei am trei învățători care mă călăuzesc. Pacientul care vine la mine pentru a-l ajuta e și el însoțit de călăuza sau călăuzele lui. *Această trăire de lumină, dragoste și seninătate este cea care confirmă legătura cu călăuzele. Dacă nu o simțiți atunci când încercați îndrumarea, înseamnă că legătura nu s-a realizat.*

Călăuza va comunica în forma cea mai lesnicioasă pentru fiecare individ – a unei idei generale, de cuvinte clare, imagini simbolice sau reale ale întâmplărilor din trecut ori a vieților din trecut. Când una dintre formele de comunicare nu a ajuns la dumneavoastră sau v-a înfricoșat înțelesul ei, călăuzele vor încerca alte canale de comunicare sau abordarea problemei dintr-un alt unghi. De exemplu, dacă mă tem că vorbele care vin au un anume înțeles sau cineva a abordat o chestiune controversată, voi „fugi" din locul acela de pace interioară și armonie și nu voi mai fi în stare să aud ce-mi spune călăuza. Îmi trebuie un minut, două ca să-mi recapăt locul acela interior. Dacă, în continuare, nu pot înțelege cuvintele, călăuzele îmi pot trimite un concept general al răspunsului, pe care voi încerca să-l explic cu propriile mele cuvinte. Acestea se apropie încetul cu încetul de înțelesurile obișnuite, și eu sunt înapoi *pe linie.* Dacă acest fel de abordare nu are efect, călăuzele îmi trimit o imagine pe care încep să o descriu și care îi permite pacientului meu să găsească explicația potrivită pentru imaginea respectivă.

Experiența mea interioară pentru canalizarea verbală are loc după cum urmează: Stau cu picioarele încrucișate, cu palmele pe coapse. Mai întâi mă centrez. Asta înseamnă ancorarea chinestezică a corpului. Simt de parcă mi-aș construi un fundament energetic puternic în jurul părții inferioare a trupului. Odată acest fundament așezat, încep să-mi înalț conștiința prin sentimentul chinestezic de ridicare și concentrare vizuală în lumină. În acest moment când mă simt elevată, contactul cu călăuza mea este făcut. Simt acest lucru în mod chinestezic. Îmi văd ghidul în spatele umărului drept și aud primele cuvinte din partea aceea. Când eu și călăuza mea suntem pregătite să începem, îmi ridic palmele, cu vârfurile degetelor lipite, în dreptul plexului solar sau al inimii. Această mișcare echilibrează câmpul energetic și mă ajută să-mi păstrez starea de elevare. Respirația nazală specifică mă ajută și ea. În momentul acesta pornește și călăuzirea verbală. Mai întâi cuvintele vin din regiunea umărului drept. Cu cât devin mai

conectată la procesul de călăuzire, cu atât îmi sunt mai apropiate cuvintele. Și călăuza pare să fie mai aproape. Curând, nu mai există spațiu între a auzi și a rosti cuvintele, și direcția de unde vin se mută în interiorul capului meu. Călăuza vizuală pare să mi se potrivească precum o mănușă. Ghidul începe să-mi miște mâinile și brațele, coordonându-mi-le cu vorbirea. *El* îmi folosește și mâinile pentru a-mi echilibra câmpul energetic și a-mi dirija energia în chakre în timp ce vorbește. Acest procedeu îmi menține energia centrată și la un nivel ridicat. Personalitatea mea pare să plutească undeva deasupra, ascultând și urmărind totul. În același timp mă simt contopită cu ghidul meu, de parcă eu aș fi călăuza. Ca ghid mă simt mult mai mare decât sunt eu, Barbara, în realitate. La sfârșitul conversației observ că ghidul se desprinde ușor și se înalță, în timp ce conștiința îmi pătrunde în trup și în personalitate. În aceste momente sunt foarte intimidată.

Simțurile chakrelor

Până acum am menționat doar accederea prin patru dintre cele cinci simțuri normale – vederea, auzul, pipăitul și mirosul.

Deși mai rar, cred că se poate realiza legătura cu „învățătorii" și cu ajutorul gustului. Studiind fenomenul abordării, am observat că fiecare modalitate sau simț este legat de o chakră: de exemplu, obținem informații prin mecanismul specific fiecărei chakre. Figura 19–1 cuprinde lista celor șapte chakre și a simțului guvernat de aceasta. Când cineva este canalizat sunt în stare să văd ce chakră este folosită pentru primirea informației, deoarece chakra respectivă este de obicei foarte activă și are un flux mai mare de energie pe parcursul canalizării. Observați că, de regulă, nu fac distincția între simțul chinestezic, senzație sau intuiție, dar după părerea mea ele sunt foarte diferite, așa cum le descriu în fig. 19–1. Nici „dragostea" nu o numesc „simț", dar eu cred că este. Veți înțelege ce vreau să spun dacă veți da mai multă atenție la ceea ce se petrece atunci când iubiți sau vă „simțiți iubit". Iubirea nu face parte din aceeași categorie cu cea a celorlalte sentimente. Desigur că dragostea e mai mult decât un simț. Este un mod de sincronizare cu celelalte ființe umane.

Felul de informații pe care le primiți prin fiecare chakră este diferit. Prima chakră eliberează informații chinestezice – senzații în corp ca acelea de echilibru și dezechilibru, furnicături în sus și-n jos pe șira spinării, durere fizică în vreo parte a corpului, senzație de boală sau sănătate, siguranță ori, dimpotrivă, pericol. Aceste senzații pot fi folosite de tămăduitor pentru a cunoaște starea pacientului. Dacă tămăduitorul simte boală și știe că nu el este cel bolnav, va ști că pacientul este acela. Poate simți durerea pacientului în picior sau în mână atunci când își pune mâna pe piciorul sau mâna pacientului. Toate aceste senzații pătrund prin chakra întâi și pot fi folosite cu succes dacă tămăduitorul își curăță trupul astfel încât să rămână doar cutie de rezonanță pentru client. Tămăduitorul poate face deosebirea între corpul său și cel al pacientului. Dacă simte durerea în picior e mai bine să-și dea seama: a avut-o înainte, sau a primit-o de la pacient? Desigur că această metodă de accedere la informații este dezavantajoasă. Tămăduitorul obosește foarte repede, fiindcă simte durerea fizică a fiecărui pacient.

A doua chakră dă informații despre stările emoționale – fie ale tămăduitorului, fie ale pacientului. Din nou, tămăduitorul trebuie să facă distincția între emoțiile proprii și cele ale pacientului. Aceasta se poate învăța prin exercițiu și mult *feedback*[1]. De exemplu, vindecătorul va sesiza ce emoții are clientul în legătură cu durerea din picior. Poate că pacientul este supărat că e bolnav sau înfricoșat. Poate se teme că durerea din picior indică o boală gravă. Este important să folosim aceste informații, deoarece ele sunt indicii prețioase ale bolilor, iar aceste stări emoționale trebuie clarificate.

A treia charkă oferă informații vagi, cum ar fi atunci când cineva spune: „M-am gândit că ai să suni, și ai sunat", sau „Intuiția mea îmi spune să nu zbor cu avionul azi; s-ar putea întâmpla ceva". Dacă cineva are senzația unor ființe din alt plan, și chakra a treia este folosită pentru a le simți, persoana va avea vaga senzație a unei prezențe în cameră, locul unde s-ar afla în general forma, mărimea și atitudinea sa – prietenoasă sau ostilă. Prima chakră va revela

[1] *Feedback* (engl.): reacție, părere exprimată spontan de către pacient sau cerută pacientului de către tămăduitor (n.tr.).

Figura 19–1

Simțurile celor șapte chakre

Nr. CHAKREI	PERCEPȚIA CHAKREI	NATURA INFORMAȚIEI	PRACTICA DE MEDITAȚIE
7	Cunoașterea întregului concept	Primirea conceptului unitar care trece dincolo de fiecare dintre simțurile de mai jos	Stai liniștit și conștientizează „Eu sunt Dumnezeu"
6	Vedere Vizualizare	Vederea imaginilor clare fie în mod simbolic, fie real	Conștiință mesianică sau creștină
5	Auz Vorbirea	Perceperea unor sunete, cuvinte, sau muzică și, deasemenea, gust și miros	Ascultare
4	Iubire	Sentimentul de iubire față de celălalt	Lumină trandafirie sau iubire pentru o floare
3	Intuiție	Un vag sentiment de cunoaștere care nu e specific – un vag simț al mărimii, formei și intenția de a fi senzual	Concentrare într-un punct
2	Emoțional	Sentiment emoțional – bucurie,– teamă, furie	Mediția la sentimentul pașnic de bine
1	Pipăit. Mișcare și prezență chinestezică	Sentimentul cinestezic al corpului, ca acela de echilibru, fior, păr ridicat pe creștet, energie circulând, plăcere sau durere fizică	Mers Meditație Pipăire Relaxare deplină

informații chinestezice despre prezență, iar a doua – sentimentele ființei. În exemplul durerii din picior, a treia chakră va da senzația de cât de profund este înțelesul acestei dureri în viața clientului și cauza intuitivă a acestei dureri.

A patra chakră naște sentimente de dragoste. Dragostea care depășește sinele, partenerul și familia. Dragoste pentru umanitate și viața însăși. Când simți cu a patra chakră, simți dragostea celuilalt, calitatea și cantitatea acelei iubiri – fie că se află în trupul fizic sau nu. Poți simți dragostea colectivă a umanității. În exemplul cu durerea din picior, tămăduitorul simte iubire pentru client, precum și cealaltă iubire, a pacientului pentru sine. A patra chakră dă, de asemenea, sentimentul de legătură cu toate celelalte ființe care au avut vreodată dureri de picioare.

A cincea chakră guvernează simțul sunetelor, al muzicii, cuvintelor, mirosurilor și gustului. Aceste informații pot fi foarte specifice, depinzând de nivelul auric de unde vin. De exemplu, pentru pacientul cu durere în picior, tămăduitorul poate foarte bine să primească o descriere a problemei în termeni fiziologici, cum ar fi „Este flebită" sau „Este un mușchi întins datorită noii perechi de pantofi, care fac piciorul să se răsucească nefiresc atunci când pășește". A cincea chakră poate furniza sunetul cel mai eficient pentru tratarea piciorului bolnav.

A șasea chakră oferă imagini. Acestea pot fi simbolice – cu înțeles foarte personal pentru client – sau literare. Imaginile literare sunt imaginile evenimentelor care au avut loc, sunt în desfășurare sau se vor întâmpla. Sunt, de asemenea, imaginile obiectelor existente. Când spun imagini nu înțeleg neapărat imagini ca cele pe care le vezi cu ochii, ci reprezentări pe care le primești în minte și care îți creează o impresie destul de puternică pentru a fi în stare să le descrii sau reproduci. De exemplu, în cazul durerii de la picior, a șasea chakră poate furniza imaginea unor cheaguri de sânge ca cele ce se formează în cazurile flebitei sau un mușchi întins – depinde de cauza disconfortului respectiv. Imaginea poate

apărea pe un ecran în mintea vindecătorului, ca la TV, sau pare să vină direct din picior – ca în vederea normală. A șasea chakră poate prezenta, de asemenea, o imagine simbolică – posibil cu înțeles pentru client, dar nu și pentru tămăduitor. Imaginea simbolică va apărea pe ecranul din mintea vindecătorului. Chakra a șasea poate releva, sub forma imaginilor, evenimentele trăite anterior de pacient și sunt legate într-un mod sau altul de durerea din picior, cum ar fi imaginea unui copil căzând de pe tricicletă sau lovindu-se la picior exact în locul în care acuză durerea actuală – să zicem, după douăzeci de ani. Acest acces direct la informație are loc ca atunci când privești la televizor. Nu uitați că mă refer la perceperea informației sub formă de imagini. Percepere înseamnă primire. Perceperea înseamnă primirea a ceva ce se află deja acolo – fie sub formă de simbol, fie ca atare. Vizualizarea este o funcție cu totul specială. Procesul vizualizării este activ-creator. În procesul vizualizării îți creezi o imagine și îi dai energie. Dacă reușești să o păstrezi clară în minte și să o energizezi, o poți crea în cele din urmă în realitate. Astfel, i-ai dat formă și substanță. Cu cât este mai clară imaginea și cu cât are mai multă energie, cu atât mai ușor o vei putea crea în propria viață.

A șaptea chakră oferă informațiile sub forma unui concept unitar. Această informație depășește simțurile limitate ale omului și sistemul lui de comunicare. Mediumul, după ce absoarbe și înțelege pe deplin conceptul, trebuie să folosească propriile cuvinte pentru a descrie ce a înțeles. Mi se întâmplă de multe ori, când încep să explic ceva cu cuvintele mele, să vină Heyoan să explice mult mai clar decât mine. Acest concept unitar oferă simțământul complex al cunoașterii. Simți că ești una cu acest concept. În exemplul nostru cu durerea de picior, a șaptea chakră va dezvălui întreaga situație de viață cu care este asociată durerea în speță.

Simțul chakrelor la diferite niveluri ale realității

Acum, că avem o idee despre informațiile primite prin intermediul fiecărei chakre, să privim diferitele niveluri ale realității pe care le-am discutat în capitolele 7 și 15. Acolo am vorbit despre nivelul fizic al realității: astralul, etericul șablon, nivelul celest, cel keteric șablon și ființele care există în toate aceste straturi. Am mai afirmat că există și alte nivele dincolo de al șaptelea. Pentru a percepe oricare dintre aceste nivele, chakra prin care doriți să vedeți trebuie să fie deschisă la nivelul acela. Dacă doriți să vedeți un anume nivel de aură, atunci trebuie să vă deschideți cea de-a șasea chakră la nivelul acela. Dacă doriți să vedeți primul nivel al câmpului de aură trebuie să vă deschideți chakra a șasea la primul nivel de aură. Dacă doriți să vedeți al doilea nivel auric, trebuie să vă deschideți chakra a șasea la al doilea nivel de aură. Când începătorii încep să vadă aura, ei văd de obicei primul nivel, deoarece își deschid a șasea chakră la primul nivel de aură. Pe măsură ce progresează, își deschid a șasea chakră la următorul nivel și astfel pot vedea următorul câmp auric.

Când chakrele sunt deschise dincolo de cel de-al patrulea nivel poți începe să observi ființele din celelalte planuri ale existenței. Această experiență este tulburătoare pentru viața noastră personală când are loc prima dată, și unora le trebuie ceva timp să se obișnuiască. De exemplu, de multe ori trebuie să alegi între a continua conversația pe care o duci sau a te opri și a-ți asculta călăuza, care încearcă să-ți vorbească în același timp. Am petrecut mult în această existență a lumilor duble. Cel care percepe prezența acestor ființe și le răspunde le apare foarte ciudat celor care nu au asemenea experiențe.

Pentru a auzi o ființă care trăiește în astral trebuie să-ți deschizi a cincea chakră la nivelul astral. Dacă vrei să auzi o ființă care trăiește în al cincilea nivel, trebuie să-ți deschizi chakra a cincea la al cincilea nivel al câmpului auric. Dacă vrei să vezi o călăuză astrală, atunci trebuie să-ți deschizi a șasea chakră la al patrulea nivel. Pentru a vedea o călăuză din al cincilea strat trebuie să-ți deschizi a șasea chakră la nivelul cinci... și așa mai departe.

Am afirmat în capitolul 7 că există uși sau sigilii la nivel de chakre, adânc, în inima chakrelor. Aceste sigilii sau uși trebuie deschise pentru a pătrunde dintr-un nivel în următorul. Asta se realizează prin ridicarea frecvenței vibrațiilor din sistemul nostru ener-

getic. Creșterea și menținerea câmpului la un nivel de vibrații înalt înseamnă muncă de purificare. Câmpul trebuie menținut foarte curat pentru a percepe nivelurile superioare ale câmpului de aură. A face acest lucru înseamnă, de asemenea, să ne menținem și o sensibilitate crescută în viața de zi cu zi. Aceasta implică multă grijă de sine, adică regim alimentar, exerciții și practici spirituale – despre care vom discuta în partea IV.

Fiecare nivel reprezintă altă octavă, mai înaltă ca vibrație decât cea de dedesubtul ei. Pentru a ne ridica conștientizarea la un nivel superior trebuie să ridicăm nivelul vibrațiilor la care funcționează conștientizarea noastră. Nu e întotdeauna o treabă ușoară, pentru că, după cum s-a văzut în materialele prezentate în capitolele despre psihodinamică, fiecare creștere energetică a sistemului lovește cheagurile desprinse care s-au format în timpul unor trăiri pe care am dorit să le îngropăm adânc în subconștient, fiindcă evenimentele din momentul acela erau prea amenințătoare.

Meditații pentru dezvoltarea experienței la fiecare nivel de aură

Am aflat câteva exerciții de meditare pentru dezvoltarea experienței la fiecare nivel de aură. Ele sunt reprezentate și de fig. 19–1. Pentru primul nivel, faceți meditații în timp ce mergeți sau vă atingeți mâinile în cerc ori relaxându-vă profund. Pentru al doilea strat meditați pe o senzație plăcută, de stare bună. Pentru al treilea nivel al câmpului de aură faceți exerciții de concentrare pe un obiect. Pentru al patrulea nivel meditați cu privire la lumina trandafirie a dragostei sau concentrați-vă asupra iubirii pentru o floare. Pentru cel de-al cincilea nivel al câmpului de aură faceți meditații folosind sunetele sau muzică. Pentru corpul celest meditați pe tema „A fi una cu conștiința mesianică sau creștină". Pentru al șaptelea strat de aură așezați-vă pentru a medita și folosiți mantra „Stai liniștit/ă și află că sunt Dumnezeu".

Capitolul 19. Recapitulare

1. Care este metoda potrivită de a învăța Percepția Supraauditivă?
2. Cum puteți aștepta călăuzirea spirituală?
3. În ce forme vor căuta călăuzele să comunice cu dumneavoastră?
4. Descrieți simțul asociat fiecăreia dintre cele șapte chakre.
5. Dacă doriți să „vedeți" călăuza din nivelul keteric șablon, ce chakre trebuie să deschideți și la ce nivel al câmpului de aură?
6. Dacă doriți să „auziți" ghidul din stratul astral, pe care chakră trebuie să o deschideți și la ce nivel?
7. Dacă ar fi să spun că am sentimentul vag că într-un colț al camerei se află o ființă și că nu e prea prietenoasă, prin care chakră aș simți prezența respectivă?
8. Cum se poate deschide o anume chakră, la un anume nivel al câmpului dumneavoastră?
9. Care este principala diferență dintre vederea internă și informația călăuzitoare?

Hrană pentru gândire

1. Cum s-ar deosebi viața dumneavoastră dacă ați căuta și urma în mai mare măsură călăuzele?
11. Care este principala dumneavoastră rezistență la a căuta activ călăuzirea?
12. Cereți îndrumare pentru a afla cum să folosiți mai eficient călăuzirea în viață. Care este răspunsul?
13. Care este imaginea sau credința dumneavoastră negativă că vi s-ar întâmpla ceva rău dacă ați urma călăuza? Cum este asociat acest sentiment cu experiențele pe care le-ați avut în copilărie cu autoritățile? Ce legătură are aceasta cu relația sau imaginea dumneavoastră despre Dumnezeu?
14. Cum ar putea funcționa premoniția dacă am avea libertate de voință?
15. Cum ne-ar putea schimba viața folosirea acestui fel de percepție?
16. Care este diferența dintre vizualizare și percepție?

Capitolul 20

Metafora lui Heyoan despre realitate

Conul percepției

În ultimul capitol am discutat deschiderea percepției la niveluri superioare ale realității prin argumentarea raportului de vibrații al câmpului auric. Această idee se baza pe concepția universului pluridimensional, compus din niveluri de vibrație existente în același spațiu. Cu cât este mai avansat sau rafinat nivelul respectiv, cu atât vibrația e mai ridicată. Aș vrea să discut acum despre acest univers pluridimensional în termenii nivelelor de percepție.

Heyoan spune că fiecare dintre noi are un con de percepție prin care percepem realitatea. Putem folosi metafora „frecvență" pentru a explica acest concept, ceea ce înseamnă că fiecare dintre noi este capabil să perceapă într-o anume gamă de frecvențe.

Ca oameni, tindem să definim realitatea prin ceea ce percepem. Această percepție include nu numai toate percepțiile umane, ci și extensiile acestor percepții cu ajutorul instrumentelor pe care le-am construit – cum ar fi microscopul și telescopul. Tot ce se află în interiorul conului nostru de percepție acceptăm ca fiind real, și tot ce este în afara lui – ireal. Dacă noi nu percepem ceva, înseamnă că acel ceva nu există.

De fiecare dată când construim un nou instrument, ne lărgim conul de percepție și percepem mai multe lucruri, deci mai multe lucruri devin reale.

Am încercat să desenez un grafic folosind binecunoscuta curbă în formă de clopot pentru a vă ajuta să înțelegeți acest fenomen (fig. 20–1A). Axa verticală arată claritatea percepției, iar cea orizontală – gama de frecvență a percepției. Curba în formă de clopot reprezentată în imaginea din mijloc poate fi utilizată pentru a descrie gama normală de percepție a ființelor umane, a unui grup de oameni sau a întregii umanități (a umanității în general). Majoritatea dintre noi au percepții clare în intervalul punctat. Însă dacă acceptăm tot ce percepem, atunci spațiul de sub curba în formă de clopot definește, de asemenea, ceea ce numim universul real. Linia întreruptă arată creșterea percepției obținute cu ajutorul instrumentelor. Noi, sau în orice caz majoritatea dintre noi acceptăm și aceasta ca pe o realitate.

Să privim din acest punct de vedere ce numim Brahman și Maya din tradiția budistă. Maya este lumea manifestă, care – potrivit filozofiei budiste – este iluzie. Brahma este realitatea de bază care se află dedesubtul mayei și sprijină ceea ce se manifestă. Clasa preoților Brahmin, educați în sistemul castelor hinduse, nu trebuie confundate cu brahmanii. Meditația se practică la budiști cu scopul de a trece dincolo de iluzia maya, care cuprinde toată durerea pentru a deveni brahman sau iluminat. Aici avem un concept foarte asemănător conului de percepție. Fig. 20–1B reprezintă din nou conul percepției, acum interpretat din punctul de vedere al brahmanilor și mayașilor. Lumea mayașă manifestă se află în conul nostru de percepție, în timp ce lumea nemanifestă a brahmanilor se află în afara conului de percepție. Lucrarea fizicianului David Bohm *Ordinea desfășurării explicite* (vezi capitolul 4) se află în interiorul conului nostru de percepție, iar „Ordinea desășurării implicite" este în afara conului nostru de percepție.

Figura 20–2 reprezintă efectul pe care îl are Percepția Suprasenzorială. Am etichetat acum ceea ce numim nereal și neexistent ca fiind realitate spirituală. Pe măsură ce gama perceptivă pentru nivele superioare de vibrație se lărgește, o mai mare parte din lumea spirituală nefizică va deveni reală. Cu cât folosim mai mult Percepția Suprasenzorială (PSS) – care ne face accesibilă lumea spirituală –, cu atât mai mult ne despărțim de iluzie și intrăm în „brahmanism" sau „iluminare". Din acest punct de

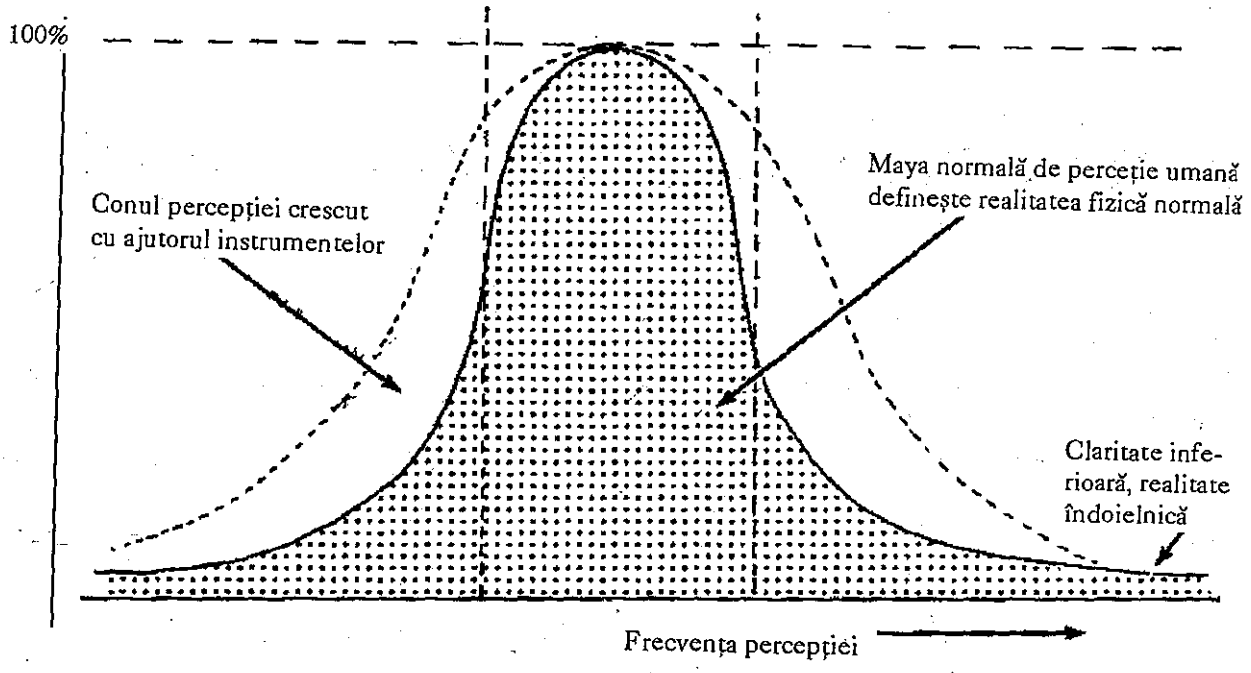

A. Reprezentarea grafică a conului nostru de percepție

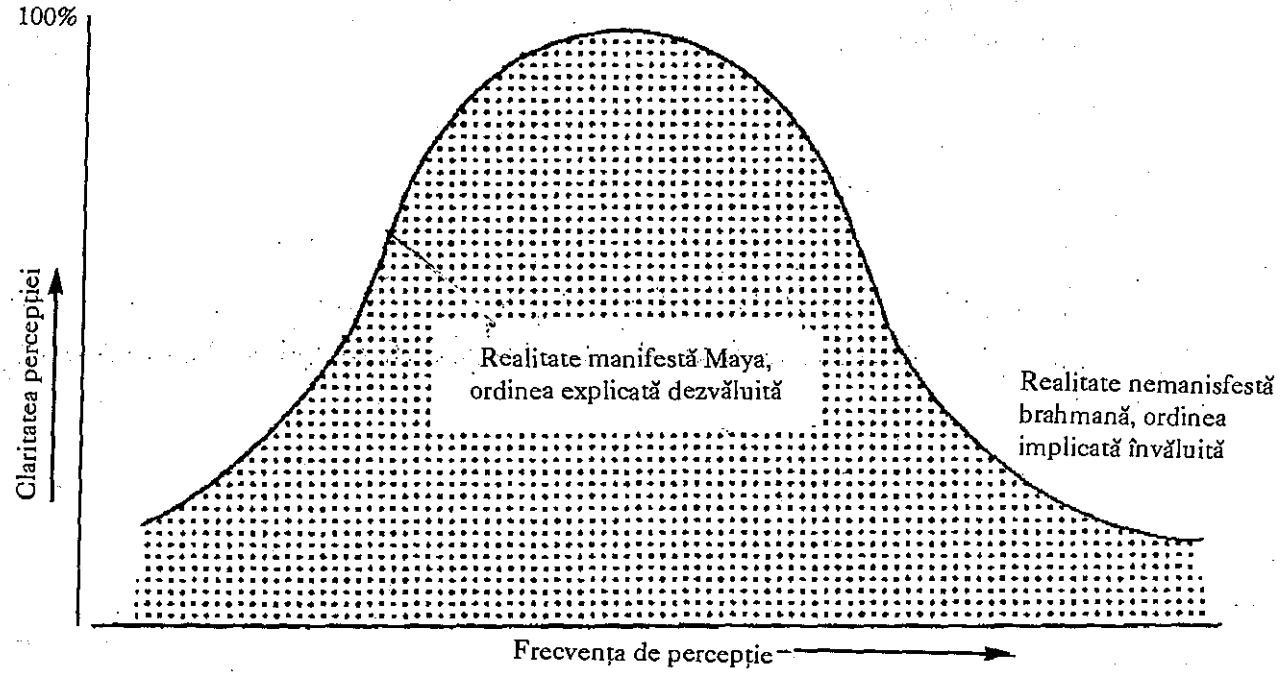

B. Interpretarea spirituală a conului nostru de percepție

Figura 20–1: Conul nostru de percepții

vedere, linia de demarcație a curbei în formă de clopot devine vălul dintre lumile spirituală și materială? Heyoan spune că tămăduirea este de fapt dizolvarea vălului dintre spiritual și material.

Un alt punct foarte important este că, din moment ce autodefinițiile se bazează pe ceea ce noi definim ca real, pe măsură ce această realitate se lărgește, noi – la rândul nostru – ne dezvoltăm, ne lărgim orizontul. Figura 20–2B reprezintă din nou curba în formă de clopot, dar de data aceasta am denumit-o în termeni autodefinitorii. În interiorul curbei avem o autodefinire limitată care, credem noi, se bazează pe perceperea limitată a realității. În exterior, avem o autodefinire nelimitată, care de fapt este Dumnezeu. Linia curbei devine vălul dintre ceea ce credem că suntem și aceia care *de fapt* suntem. Heyoan mi-a spus în repetate rânduri că aceste două văluri (între lumea materială și cea spirituală și între ceea ce credem că suntem și ceea ce de fapt suntem) sunt aceleași. Este, de asemenea, vălul dintre ceea ce numim viață și ceea ce numim moarte. Când aflăm că suntem spirit, nu încetăm să trăim după moarte, ci mai degrabă ne lepădăm de trupul nostru fizic, de vehiculul pe care – ca spirit – l-am fabricat pentru a ne încarna. La moartea unei persoane, eu am fost martora (datorită PSS) faptului că spiritul părăsește trupul pentru a se alătura altor spirite prezente în cameră. La moarte, vălul se destramă, iar noi mergem acasă, acolo unde suntem într-adevăr reali.

Lumea manifestă

În timpul unei sesiuni de „transcriere automată", cu câtva timp în urmă, Heyoan m-a făcut să trec printr-o experiență în care mi-a explicat manifestarea. Iată imprimarea pe bandă: Heyoan: „Și atunci, ce este manifestarea? Se leagă de posibilitatea de a sesiza ce s-a manifestat. Această abilitate este legată de Acela și este legată de fiecare individualizare personală și unde este fereastra de sesizare a acestuia. Ceea ce se percepe în fanta aceea de senzație este ceea ce definiți ca lume manifestă. Când spațiul acesta îngust – prin care sesizați manifestarea – se mărește, atunci și lumea materială se manifestă. De exemplu, în momentul în care începeți să ne auziți vocile începeți să sesizați o parte din ce în ce mai mare din lumea manifestă. Acea lume pare să fie mai puțin solidă sau mai subțire, dar aparține tot lumii manifeste. Aparența de fragilitate are mai mult în comun cu posibilitatea voastră de a sesiza frecvențele înalte decât cu faptul că frecvențele înalte sunt mai slabe. Limitarea datorată simțurilor este cea care face ca realitatea superioară să apară mai slabă, dând impresia că frecvențele înalte tind să dispară în nemanifest. De fapt, nu ăsta este cazul."

Barbara: „Deci, ceea ce văd este această întreagă gamă de senzații a ce numim noi lumea manifestă. Ceea ce numim noi manifestare este doar un set de simțuri. Pe măsură ce gama devine mai înaltă și mai largă sau (putem folosi această analogie), cu cât unghiul de vedere se lărgește ori cu cât experiența noastră este mai vastă – cu atât suntem mai capabili să percepem mai bine ceea ce numim noi lumea nereală... Ah, dar lucrează în ambele sensuri, așa încât atunci când ne dezvoltăm vibrațiile de joasă frecvență același lucru este valabil."

Heyoan: „Dintr-un motiv sau altul, oamenii au ales să vadă sau să descrie vibrațiile inferioare ca negativism, întuneric, ca forme dezagreabile. Acesta este un gen de credință ce se bazează pur și simplu pe natura dualistă a ființei umane și a mecanismului său de percepție. Vibrațiile inferioare sunt privite ca negative, în parte, din pricina sistemului de simțuri!"

Barbara: „Atunci, cum rămâne cu lunga evoluție a omului?"

Heyoan: „În termeni evoluționiști, am putea vorbi doar despre posibilitatea de lărgire a ferestrei simțurilor. Am putea spune că realitatea concretă cade în partea cea mai largă a curbei percepției voastre. Oamenii tind să nu-și creadă percepțiile când depășesc deviația standard sau dincolo de partea maximală a curbei." Pe măsură ce umanitatea progresează pe drumul evoluției sale, clopotul curbei devine din ce în ce mai mare (fig. 20–1). Clopotul percepției poate fi considerat a fi curba care arată limitele minții umane în momentul actual al evoluției sale. Am vrea să căutăm un mijloc de a face mintea umană să funcționeze la vârful clopotului, pe toate frecvențele de percepție,

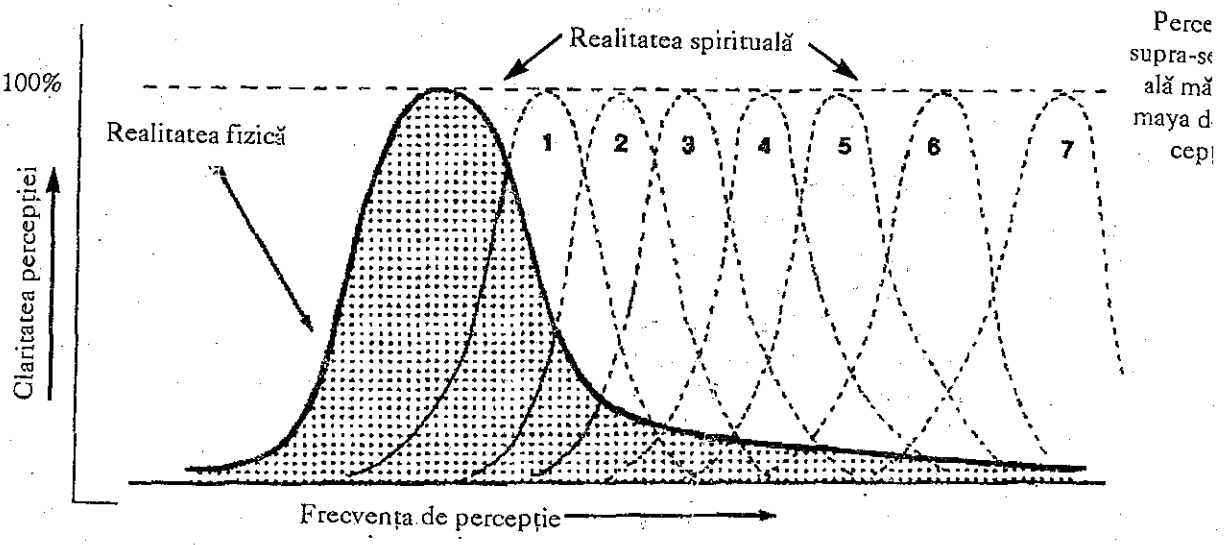

A. Conul de percepție ridicat de percepția supra-senzorială

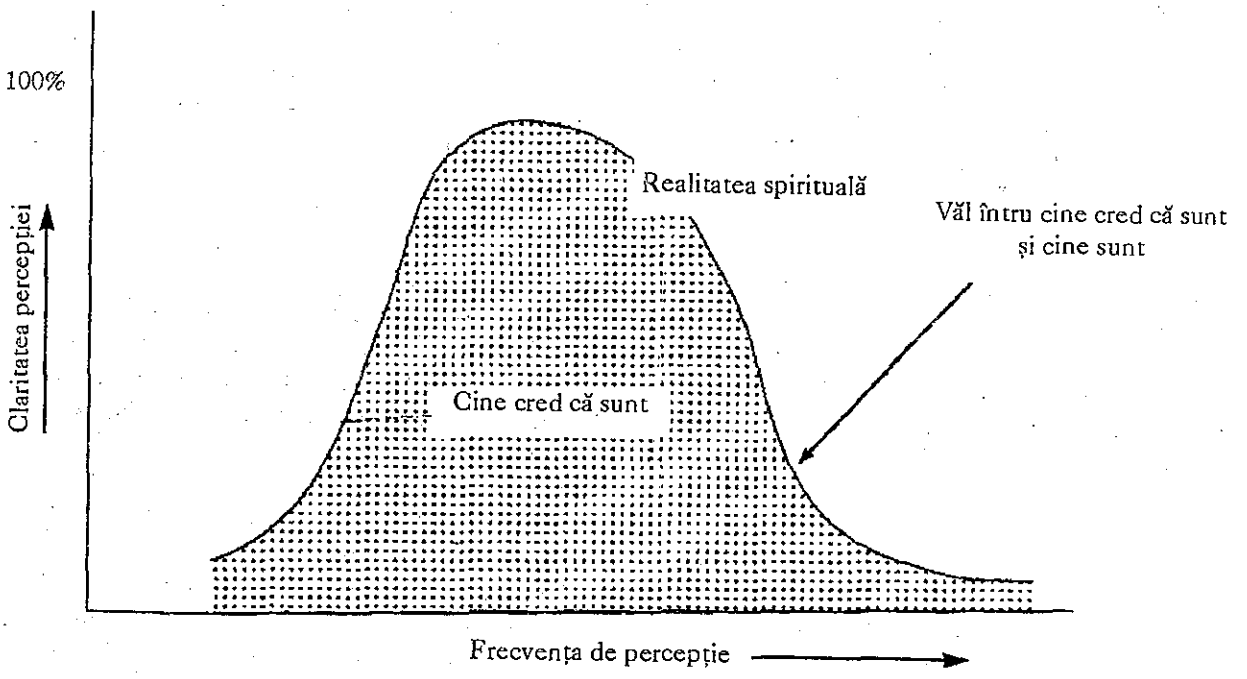

B. Conul de percepții limitat de realitatea personală

Figura 20–2: Definirea granițelor conului nostru de percepții

astfel încât realitatea extinsă să devină la fel de concretă precum – să zicem – magnetofonul pe care îl folosești. Clopotul curbei de percepție ar fi atât de larg, încât ar deveni plat. Când ajungem la „întreg", lumea manifestă și cea nemanifestă devin una singură. Un alt mod de a spune cele de mai sus este următorul: Pe măsură ce conul dumneavoastră de percepție – lumea noastră – devine din ce în ce mai manifestă, o parte a lumii manifeste se va asocia. Astfel, pe măsură ce continuați să vă lărgiți percepția prin evoluția personală, Universul devine manifest și vă apropiați de unicitatea Universului. Într-un fel, „vă întoarceți acasă".

Prin lărgirea realității percepute, omul ar putea și chiar poate să-și aleagă ce frecvență să asculte și chiar în care să existe în universul manifest. Este un mijloc de a înțelege ordinea implicită. Acest proces este gama vieții, s-ar putea spune. Când ordinea implicată și cea explicată devin una – datorită lărgirii percepției omului –, atunci se atinge starea de iluminare.

De exemplu, să folosim această analogie: creta albă pe tabla albă ar fi ca lumea nemanifestă. O tablă neagră pe care se desenează cu cretă albă ar putea reprezenta nemanifestul pătrunzând prima dată în dualism. O tablă crem cu cretă colorată ar reprezenta universul pluridimensional. Acestea ar putea fi treptele în procesul evoluționist de percepție al omului sau a ceea ce sunteți, sau al lui Dumnezeu în perceperea de sine. Astfel, pe măsură ce ajungem la dimensiuni mai largi ale realității, culorile devin mai distincte și în dimensiuni mai mari ca cele ale curcubeului. Acesta este subiectul discuției noastre: predarea unei noi perceperi (Percepția Suprasenzorială) la omenire. Vederea dumneavoastră interioară vă dă posibilitatea să alegeți încotro să vă uitați, la ce mărime și în ce bandă de frecvență. Doriți să priviți manfiestarea fizică sau ceea ce numiți realitatea fizică? Sau doriți să priviți etericul inferior sau emoțional, ori sus etericul superior, chiar al nouălea sau al optulea nivel de aură? Unde doriți să vă plasați percepția? Puteți decide și asupra clarității. Vreți să priviți un microorganism, sau un macroorganism? Dumnezeu cel manifest se arată numai prin percepție, adică alege prin care parte a întunericului să se manifeste – prin percepții. Sunt printre dumneavoastră ființe care nu vă pot vedea și altele pe care nu le puteți vedea. Ele și-au ales să viețuiască într-un alt spațiu de percepție. Înțelegi, draga mea?"

Barbara: „Nu. Am început să obosesc. Discuția aceasta este prea monotonă."

Heyoan: „E din cauză că, repet, înghesuim aceste informații într-o percepere îngustă. Îngăduie-i percepției să se lărgească atunci când noi, cei de aici, te conducem în alt tărâm de lumină. Când intri în această încăpere, vezi lumină și simți bucuria..."

De aici încolo am fost condusă în ceea ce păreau tărâmuri tot mai înalte. Fiecare mai minunat decât cel de dinainte. Fiecare era din ce în ce mai greu de perceput. Fiecare devenea aparent mai puțin consistent și mai puțin delimitat. Călăuza Heyoan îmi arăta drumul.

Am ajuns cât de sus puteam percepe. Aici, Heyoan mi-a spus: „Iată-ne stând în fața ușii Sfântului Sfinților, acolo unde orice om dorește să intre".

Mi-am văzut trecutul plutind în urma mea, în timp ce un parfum de iasomie umplea aerul nopții. Ca fiecare dintre noi, simțeam imboldul de a privi în urmă, la realitate. De fiecare dată, acest imbold părea ca o cădere. Am încercat să păstrez sentimentul de trăire dincolo de Barbara, dincolo de timp, dincolo de vieți...

Am încercat să intru pe ușa Sfântului Sfinților.

Heyoan: „Problema nu este de a încerca să ajungi. Trebuie să-ți promiți că vei fi acolo unde de fapt ești deja. E destul loc aici. Este starea de a fi dincolo de timp și spațiu. Nu trebuie să te grăbești. Sufletul ți-o cere la momentul potrivit."

Apoi m-am trezit intrând pe o ușă dintre două labe ale Sfinxului. În fața mea, Heyoan stătea pe un tron.

Heyoan: „Deci, draga mea, când vorbești despre tămăduire, să știi că tămăduirea înseamnă să deschizi ușile de percepție astfel încât să poți intra la Sfântul Sfinților și să devii una cu Creatorul. Nimic mai mult sau mai puțin decât asta. Este procesul – treaptă după treaptă – în această direcție. Scopul este iluminarea. Tămăduirea este un produs secundar. Deci, de fiecare dată când un suflet vine la tine pentru tămăduire, să știi că sufletul din adâncul sinelui său cere vindecarea. Ține minte că, de fiecare dată când vine cineva după ajutor sau

tămăduire, cuvintele trec prin modul personal de percepere. Acesta poate fi îngust sau larg. Un deget de la picior care doare, o boală care amenință viața sau căutarea Adevărului, orice întrebare trece prin această fantă de percepere. Dar nevoia este una singură: răspunsul la dorința sufletului. Sufletul spune: „Ajută-mă să-mi găsesc drumul către casă. Ajută-mă să găsesc calea către Sfântul Sfinților spre pacea veacurilor, către Vântul care șoptește Adevărul străbătând secolele."

În acest moment al meditației, m-am înfiorat și am plâns de bucurie. Heyoan îmi spusese de multe ori că înțelesul numelui său este „Vântul care șoptește Adevărul străbătând secolele". Acum am înțeles. Cu ajutorul meditației, Heyoan mă condusese către înțelegerea că eu și Heyoan eram totuna. Trăiam aceasta cu fiecare celulă a trupului meu – eu eram Adevărul rostit de-a lungul secolelor.

Heyoan a continuat: „Deci iată-mă șezând aici, eu, Heyoan – o coroană de bijuterii, fiecare dintre ele reprezentând un adevăr, un adevăr cunoscut. Deci exist aici, am existat întotdeauna și voi exista întotdeauna; dincolo de spațiu și timp, dincolo de confuzie; manifest și totuși nemanifest; cunoscut, dar necunoscut. Și tu la fel. Fiecare dintre voi. Pur și simplu, tânjiți să aflați de unde veniți, cu perceperea voastră limitată."

Capitolul 20. Recapitulare

1. Explicați conceptul de spațiu sau fantă de percepție.

Hrană pentru gândire

2. Redați descrierea pe care Hyoan o face realității de aici, discutați relația dintre zidul interior de frică, precum cel descris în capitolul 14, zidul dintre ceea ce credeți că simțiți și cine sunteți într-adevăr, vălul dintre lumile spirituală și materială și vălul dintre viață și moarte.

3. Ce este moartea?

4. Din ultima afirmație a lui Heyoan, care este relația dintre dumneavoastră și călăuză? Cum diferă aceasta de sinele dumneavoastră superior – Scânteia dumneavoastră divină?

Partea V

TĂMĂDUIREA SPIRITUALĂ

„Vei face minuni încă mai mari decât acestea".
Iisus

Câmpul de energie este instrumentul vostru

Acum, că avem o idee despre ce înseamnă tămăduirea la nivel personal, uman, științific și spiritual, să explorăm diferitele tehnici de tămăduire pe care le-am învățat de-a lungul anilor mei de practică.

Ca întotdeauna, tămăduirea începe acasă. Prima cerință a oricărui tămăduitor este grija față de sine. Dacă practici tămăduirea și nu ai grijă de tine însuți, te vei îmbolnăvi probabil mult mai repede decât în oricare alte împrejurări. Aceasta se întâmplă fiindcă vindecarea cere multă muncă cu câmpul energetic atât de necesar în viață. Vreau să spun că în afară de scopul de a vă menține sănătos și echilibrat, câmpul va fi folosit și drept conductă pentru energiile vindecătoare necesare celorlalți. Câmpului dumneavoastră nu-i vor fi necesare în mod absolut frecvențele pe care le transmiteți, dar va trebui oricum să le transmită. Pentru a transmite o anume frecvență cerută în tămăduire, câmpul energetic trebuie să vibreze pe frecvență sau în armonie. Astfel, pentru a tămădui vă veți conduce câmpul energetic ca pe un *montagne-russe*[1]. Veți varia constant diferitele frecvențe de vibrație. Veți transmite constant diferite intensități de lumină. Acest lucru vă va afecta. Va fi bine în sensul că vă va accelera procesul de evoluție, pentru că schimbările de frecvență și intensitate vor duce la deblocare la nivelul câmpului energetic; vă poate însă epuiza dacă nu vă mențineți într-o stare perfectă. În tămăduire nu generați energie pe care să o transmiteți, dar trebuie mai întâi să vă ridicați frecvența până la cea cerută de pacient pentru a antrena energia din Câmpul Energetic Universal. Aceasta poartă denumirea de inducție armonică, și pentru a te concentra îți trebuie multă energie. Atâta vreme cât voltajul energiei este superior celui al pacientului, îl veți transmite. Dacă însă încercați să tămăduiți când sunteți foarte obosit, voltajul pe care sunteți capabil să-l produceți poate fi mai slab decât al pacientului. Curentul curge dinspre un voltaj înalt către unul scăzut. În acest caz, puteți culege energiile negative ale bolii de la pacient. Dacă sunteți foarte sănătos, sistemul le va îndepărta, energizându-le sau respingându-le. Dacă sunteți epuizat, s-ar putea să vă ia mai mult timp pentru a curăța energiile joase pe care le-ați cules. Dacă aveți deja predispoziție către vreo boală, s-ar putea să vă înrăutățiți starea de sănătate. Pe de altă parte, dacă aveți grijă de dumneavoastră, tămăduirea cuiva care suferă de boala spre care aveți predispoziție poate foarte bine să vă învețe să generați frecvențele necesare vindecării dumneavoastră.

Studiile efectuate de Hiroshi Motoyama au măsurat puterea traseelor de acupunctură ale vindecătorului și pacientului înainte de și după tămăduire. În multe cazuri, traseele tămăduitorului pentru un anume organ erau scăzute după tămăduire. Totuși, ele și-au revenit la forța lor normală după câteva ore. Motoyama a mai arătat că de obicei meridianul inimii este mai puternic după vindecare, ceea ce arată că chakra inimii este folosită întotdeauna în tămăduire, precum vom arăta în capitolele următoare.

În secțiunea următoare voi arăta tehnicile de vindecare la diferite nivele de aură, voi prezenta câteva exemple de tămăduire și voi indica unele tehnici de îngrijire pentru tămăduitor.

[1] *Montagne-russe* (fr.): trenuleț întâlnit în parcuri de distracții, cu șine care urcă și coboară abrupt și fac viraje în forma unui arc de cerc foarte mic (n.tr.).

Capitolul 21

Pregătirea pentru tămăduire

Pentru a se pregăti în vederea tămăduirii, tamăduitorul trebuie mai întâi să se deschidă și să se alinieze la forțele cosmice. Aceasta înseamnă nu numai înainte de vindecare, ci în general în viață. Trebuie să se dedice adevărului, să fie meticulos de cinstit cu sine în toate domeniile vieții sale. Are nevoie de spirjinul prietenilor și de disciplină spirituală sau de purificare. Are nevoie de profesori atât spirituali, cât și fizici. E nevoie să-și păstreze trupul sănătos prin exerciții și un regim alimentar echilibrat, hrănitor, sănătos (cu un conținut ridicat de vitamine și minerale, pe care le folosește corpul atunci când consumă multă energie), de odihnă și recreație. Prin această hrănire, vindecătorul își păstrează vehiculul fizic într-o condiție potrivită, necesară creșterii vibrațiilor care să ajungă în câmpul universal de energie și la acele anume energii de tămăduire necesare vindecării ce vor curge apoi către pacient. Trebuie să-și dezvolte propriile vibrații pentru a se conecta la energiile tămăduitoare înainte de a le canaliza.

Înaintea începerii unei zile de tămăduire, e bine să facem, dimineața, câteva exerciții fizice și de meditație, pentru a ne centra și a ne deschide chakrele. Acestea nu trebuie să dureze prea mult. Treizeci până la patruzeci și cinci de minute sunt suficiente. Eu găsesc ca foarte eficiente următoarele exerciții. Periodic le schimb pentru a le ajusta nevoilor mereu variabile ale sistemului meu energetic.

Exerciții zilnice pentru tămăduitor, pentru a-și deschide meridianele de acupunctură

1. Stați lungit/ă pe spate, cu brațele întinse pe lângă corp, palmele în sus. Depărtați puțin picioarele, pentru a vă simți confortabil. Închideți ochii. Relaxați-vă întreg corpul, concentrându-vă asupra fiecărei porțiuni, una după alta. Respirați normal. Concentrați-vă asupra respirației și numărați: unu – inspirație; unu – expirație; doi – inspirație, doi – expirație – și așa mai departe, timp de cinci minute. Dacă mintea începe să rătăcească, aduceți-o înapoi la numărătoare. Dacă ați pierdut șirul numerelor, reluați. Când atenția este reținută câteva minute de numărarea respirației, mintea și corpul se relaxează.

2. Cel mai bun exercițiu pentru a începe ziua se poate face înainte de a coborî din pat (dacă nu îl deranjează pe partener, dar probabil îl va deranja). Stați culcat/ă pe spate, întindeți mâinile lateral și ridicați genunchii, tălpile fiind lipite de pat. Țineți umerii apăsați în jos, lăsați genunchii în dreapta, în timp ce răsuciți capul spre stânga. Acum ridicați din nou genunchii. Lăsați-i să cadă în stânga și răsuciți capul spre dreapta. Repetați mișcarea până ce simțiți spatele foarte întins.

Exercițiile mixte sunt potrivite mai ales în vederea creării unui flux continuu de energie pe traseele de acupunctură prin reglarea încheieturilor. Din moment ce toate meridianele curg prin încheieturi, mișcarea încheieturilor activează meridianele. Aceste exerciții pentru încheieturi au fost create de Hiroshi Motoyama pentru a deschide canalele de acupunctură. Ele sunt prezentate în broșura sa *Legăturile funcționale dintre asanele Yoga și meridianele de acupunctură.*

3. Stați în capul oaselor pe podea, cu picioarele întinse în față. Puneți mâinile sprijinite lateral și lăsați-vă pe spate, folosindu-vă de mâini, ca suport. Îndreptați-vă atenția către vârfurile picioarelor. Mișcați doar vârfurile degetelor de la ambele picioare. Flexionați-le ușor, apoi întindeți-le, fără a mișca gleznele sau picioarele. Repetați de zece ori. Vezi fig. 20–1A.

4. Rămâneți în poziție șezând, ca cea descrisă la punctul 3. Flexionați și întindeți

gleznele cât puteți de mult. Repetați de zece ori. Vezi fig. 20–1B.

5. Din poziția șezând, depărtați ușor picioarele. Fără să ridicați călcâiele de pe podea, rotiți cât puteți gleznele de zece ori în fiecare direcție.

6. Din poziția șezând, îndoiți și ridicați piciorul drept îndoit cât puteți de mult, până ajungeți cu calcâiul la șezut. Îndreptați piciorul drept, fără a atinge podeaua cu degetele sau călcâiul. Repetați de zece ori și procedați cu piciorul stâng la fel. Vezi fig. 21–6.

7. Din aceeași poziție, țineți-vă coapsele cu amândouă mâinile și rotiți piciorul din genunchi de zece ori în sensul acelor ceasornicului și de zece ori în sens contrar acelor ceasornicului. Repetați aceleași mișcări cu celălalt picior.

8. Îndoiți piciorul stâng și puneți talpa stângă pe coapsa dreaptă. Țineți genunchiul stâng cu mâna stângă și mâna dreaptă pe glezna dreaptă. Ridicați și coborâți ușor cu mâna stângă, relaxând mușchii piciorului stâng cât mai mult posibil. Repetați același procedeu cu genunchiul drept. Vezi fig. 20–1D.

9. Șezând în aceeași poziție ca la ≠ 8, rotiți genunchiul drept din șold, de zece ori în sensul acelor ceasornicului și de zece ori în sens invers acelor ceasornicului. Repetați procedeul cu genunchiul stâng. Vezi fig. 20–1E.

10. Din aceeași poziție, cu picioarele depărtate, ridicați mâinile înainte la înălțimea umerilor. Întindeți și strângeți degetele de la ambele mâini. Strângeți mâinile cu degetul mare înăuntru, pentru a forma un pumn compact. Repetați de zece ori. Vezi fig. 20–1F.

11. Mențineți poziția de la ≠ 10. Flexionați încheieturile mâinilor de zece ori. Vezi fig. 20–1G.

12. Din aceeași poziție ca la ≠ 10, rotiți încheieturile mâinilor de zece ori în sensul ceasornicului și de zece ori în sens invers acelor ceasornicului.

13. Având aceeași poziție ca la ≠ 10, întindeți mâinile înainte, cu palmele în sus. Îndoiți ambele mâini din cot și atingeți umerii cu vârfurile degetelor, apoi întindeți brațele din nou. Repetați de zece ori, apoi repetați exercițiul cu brațele întinse în lături. Vezi fig. 20–1H.

14. În aceeași poziție, cu vârfurile degetelor atingând umerii, ridicați coatele cât de sus puteți. Apoi coborâți-le. Repetați de zece ori. Acum procedați la fel, dar cu coatele înainte. Repetați. Vezi fig. 20–1I.

15. Din aceeași poziție, faceți o mișcare circulară a coatelor, rotindu-le din umeri. Procedați de zece ori în sensul acelor ceasornicului și de zece ori în sens invers acelor ceasornicului. Faceți mișcarea cât mai amplă, aducând amândouă coatele împreună în dreptul pieptului. Vezi fig. 20–1J.

O dată însușite aceste exerciții, probabil că le veți putea face pe toate simultan – pentru degetele de la picioare și mâini, încheieturile mâinilor și glezne.

16. Acum faceți câteva ridicări de la orizontală, respirând de fiecare dată când vă ridicați. Începeți cu cel puțin zece. Exersați pentru a ajunge la douăzeci.

17. Întindeți-vă înainte și atingeți vârfurile degetelor de la picioare cu mâinile, fără a îndoi genunchii. Faceți acest exercițiu din șezând cu picioarele alăturate, întinse drept înainte. Repetați de zece ori. Acum aplecați-vă și țineți-vă de vârfurile degetelor de la picioare timp de trei minute, fără a vă ridica.

18. Depărtați picioarele cât de tare puteți și repetați exercițiul de mai sus, mai întâi atingând degetele piciorului stâng, apoi pe ale celui drept. După aceea aplecați-vă cât mai mult înainte. Mențineți-vă în această poziție timp de trei minute.

19. Rotiți capul de câteva ori. Mai întâi priviți în sus și apoi în jos. Repetați de zece ori. Rotiți capul în sensul acelor ceasornicului și în sens invers acelor ceasornicului, de câteva ori, până simțiți gâtul mai flexibil.

20. Ridicați-vă în picioare. Cu corpul drept

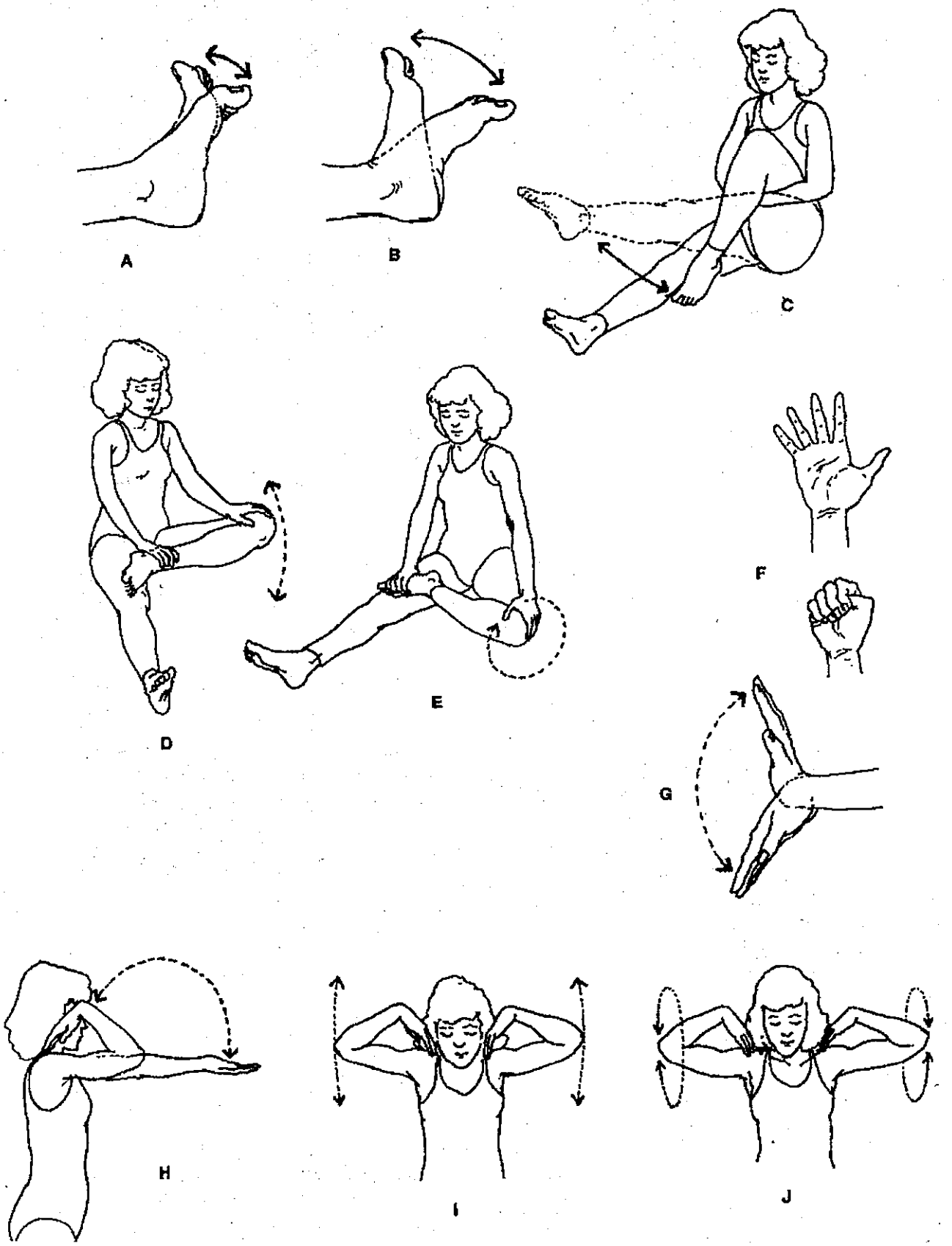

Figura 21–1: Exerciții pentru încheieturi

și picioarele depărtate cam la jumătate de metru, aplecați-vă spre stânga, ridicând mâna dreaptă deasupra capului, și spre dreapta, ridicând mâna stângă deasupra capului. Repetați de câteva ori.

Exerciții zilnice pentru a deschide și încărca chakrele

Pentru a încărca și deschide chakrele sunt trei seturi diferite de exerciții pe care le cunosc. Primul set de exerciții fizice deschide foarte bine chakrele din cele trei straturi inferioare ale aurei. Al doilea set deschide chakrele foarte bine, la nivel astral, iar al treilea set este o combinație de respirație controlată care deschide chakrele la straturile superioare ale câmpului auric.

Exerciții fizice pentru a deschide și încărca chakrele (Nivelurile 1–3 ale Câmpului de Aură)

Aceste exerciții sunt ilustrate în fig. 21–2.

Chakra 1. Stați în picioare, picioarele depărtate, genunchii și degetele de la picioare îndepărtate înainte într-un unghi în care să vă simțiți confortabil. Acum îndoiți genunchii cât de mult puteți. Ar trebui să ajungeți cu șezutul la nivelul genunchilor. Ridicați-vă și coborâți de câteva ori. Adăugați o mișcare de legănare a bazinului. Împingeți bazinul înainte cât puteți de mult. Apoi înapoi. Faceți această mișcare înainte și înapoi de trei ori, în timp ce vă lăsați pe vine. Când ajungeți la cea mai coborâtă poziție, repetați mișcarea de înainte și înapoi de trei ori. Ridicați-vă ușor, legănând în continuare bazinul. Cea mai importantă mișcare a acestui exercițiu este legănarea cu genunchii foarte îndoiți. Repetați tot exercițiul cel puțin de trei ori.

Chakra 2. Stați în picioare, cu umerii drepți și picioarele depărtate la aceeași distanță cu lățimea umerilor. Acum arcuiți bazinul înainte și înapoi, îndoind ușor genunchii. Repetați de câteva ori.

Acum, imaginați-vă că sunteți în interiorul unui cilindru care trebuie lustruit. Lustruiți-l cu șoldurile. Puneți mâinile pe șolduri. Mișcați-vă circular, asigurându-vă că ați lustruit bine fiecare porțiune a cilindrului.

Chakra 3. Sărituri. În acest caz este nevoie de un partener. Țineți-vă bine de mâini. În timp ce unul dintre parteneri stă pe loc, celălalt sare. Ridicați genunchii cât de sus puteți. Săriți încontinuu câteva minute. Odihniți-vă. Nu vă aplecați pentru a vă odihni. Schimbați și lăsați-l pe partener să sară în timp ce îl sprijiniți.

Chakra 4. Aceasta este o poziție izometrică. Stați în patru labe, după cum se indică în fig. 21–2. În această poziție, coatele nu ating podeaua. Brațele se folosesc ca punct de sprijin. Variați unghiul dintre picioare și șezut până ce simțiți o presiune între omoplați (unii bărbați cu umeri lați vor simți presiunea mai mult în umeri; deci, atenție!). Când simțiți apăsarea între omoplați, apăsați împingând trupul înainte, apoi trageți-l înapoi. Faceți aceasta folosindu-vă de șolduri și picioare. Acest exercițiu acționează asupra chakrei posterioare a inimii sau a centrului voinței.

Pentru chakra frontală a inimii, aveți nevoie de ceva mare și rotund ca un butoiaș, un taburet sau un taburet bioenergetic. Aplecați-vă cu spatele pe el, cu picioarele bine înfipte în podea. Relaxați-vă și permiteți mușchilor pieptului să se întindă.

Chakra 5. Mișcări de rotire a capului. Rotiți de câteva ori capul în următoarele direcții: înainte, sus, jos, lateral. Sus stânga, apoi jos dreapta. Schimbați. Sus dreapta, jos stânga. Rotiți complet într-o parte, apoi în cealaltă.

Chakra gâtului răspunde, de asemenea, foarte bine la sunet. Cântați! Sau faceți orice alt zgomot dacă nu puteți să cântați.

Chakra 6. Repetați aceleași mișcări ca la 5, dar cu ochii.

Chakra 7. Masați creștetul capului cu mâna dreaptă, în direcția acelor ceasornicului.

Vizualizare în scopul deschiderii chakrelor (Nivelul 4 al Câmpului de Aură)

Pentru a face acest exercițiu, așezați-vă confortabil pe scaun sau stați în poziția „lotus" pe podea. Spatele drept. Mai întâi, după ce v-ați liniștit mintea cu un exercițiu de meditație, îndreptați-vă atenția asupra primei chakre.

Vizualizați-o ca pe un vârtej de lumină roșie, rotindu-se în sensul acelor ceasornicului. (Mișcarea este privită din afara trupului.) Este exact sub dumneavoastră, cu partea deschisă a conului în mișcare ațintit către pământ și cu vârful la capătul șirei spinării. Cum îl urmăriți rotindu-se, respirați roșu. Vizualizați respirația ca fiind roșie la inspirație. La expirație nu vizualizați, doar priviți ce culoare este. Repetați până ce vedeți clar roșu – atât la inspirație cât și la expirație. Dacă roșul este fie mai deschis, fie mai dens, noroios la expirație, înseamnă că trebuie să vă echilibrați energiile de roșu. Dacă este mai deschis, aveți nevoie de mai mult roșu în câmpul dumneavoastră. Dacă este noroios, trebuie să vă curățați chakra inferioară. Faceți aceasta repetând exercițiul până ce inspirația și expirația au aceleași nuanțe. Fenomenul este valabil pentru toate chakrele.

Mențineți imaginea primei chakre, treceți la a doua, localizată la aproximativ 5 cm deasupra osului pubian. Vizualizați două vârtejuri. Unul în fața corpului și unul în spate. Urmăriți-le cum se rotesc în sensul acelor ceasornicului, având o culoare corai (roșu-portocaliu). Respirați corai. Repetați. Verificați ca inspirația și expirația să aibă aceeași nuanță.

Menținându-vă imaginea pentru cele două chakre discutate anterior, continuați pentru a treia chakră – cea a plexului solar. Aici vizualizați două vârtejuri galbene rotindu-se. Inspirați galben, expirați galben. Repetați până ce galbenul este strălucitor atât la inspirație, cât și la expirație. Continuați pentru chakra inimii. Vizualizați cele două vârtejuri rotindu-se în verde. Inspirați și expirați verde, până ce culorile sunt echilibrate. Priviți în jos, pentru a vă asigura că toate celelalte chakre (pe care vi le-ați încărcat) se rotesc, înainte de a trece la următoarea – chakra gâtului. La chakra gâtului inspirați și expirați albastru prin vârtejuri, în sensul acelor ceasornicului.

La chakra celui de-al treila ochi, vârtejurile din spate și față se rotesc în sensul acelor ceasornicului pe culoarea violet. Repetați exercițiile de respirație.

Mergeți mai departe, la chakra creștetului capului. Este alb opalescent și se află în vârful capului. Se rotește în sensul acelor ceasornicului. Inspirați alb, expirați alb. Repetați. Vizualizați toate cele șapte chakre rotindu-se în sensul acelor ceasornicului. Vizualizați curentul de energie curgând în sus și-n jos pe șira spinării. Pulsează o dată cu respirația. Când expirați, pulsează în jos. Când inspirați, urcă. Vizualizați cum toate chakrele au vârfurile înfipte în acest curent, cu chakra coroanei formând intrarea și ieșirea de sus și chakra de înrădăcinare formând intrarea și ieșirea de bază, pentru ca energia să circule prin câmpul de aură. Vizualizați energia pulsândă, curgând prin chakre atunci când inspirați. Întregul câmp este acum plin de energie luminoasă. Acesta este un exercițiu bun, care trebuie efectuat înainte de vindecare, pentru a vă deschide și încărca toate chakrele.

Respirație și poziții de exercițiu pentru încărcarea și deschiderea chakrelor

Cele mai eficiente exerciții pe care le-am văzut pentru încărcarea câmpului de aură, strălucirea lui, curățarea și întărirea lui sunt cele pe care ni le predau yoghinii Kundalini, care pun accentul pe concentrare, respirație și flexibilitatea spinării. V-aș recomanda să le învățați direct de la un Ashram Kundalini dacă aveți posibilitatea. Dacă nu, eu am simplificat câteva, pentru a vi le preda prin intermediul acestui manual. Ele sunt ilustrate de fig. 21–3.

Chakra 1. Stați pe călcâie pe podea. Puneți mâinile pe coapse. Trageți bazinul înainte pe inspirație, apoi împingeți în spate pe expirație. Dacă doriți, folosiți o mantră pe fiecare respirație. Repetați de câteva ori.

Chakra 2. Așezați-vă pe podea, cu picioarele încrucișate. Apucați gleznele cu fiecare mână și inspirați adânc. Împingeți spatele înainte, bombându-vă pieptul, și trageți bazinul înapoi. La expirație bombați spinarea și împingeți bazinul în față. Repetați de câteva ori dacă doriți.

Chakra 2. Altă poziție. Întins/ă pe spate, sprijiniți-vă în coate. Ridicați ambele picioare cam la 25 de cm. Depărtați picioarele și inspirați. Când expirați, încrucișați picioarele din genunchi, ținând restul piciorului drept. Repetați de câteva ori. Ridicați ușor picioarele și faceți exercițiul din nou. Continuați să lucrați până ce picioarele se află la 50 cm de la podea, apoi coborâți-le procedând la fel. Odihniți-vă; reluați de câteva ori.

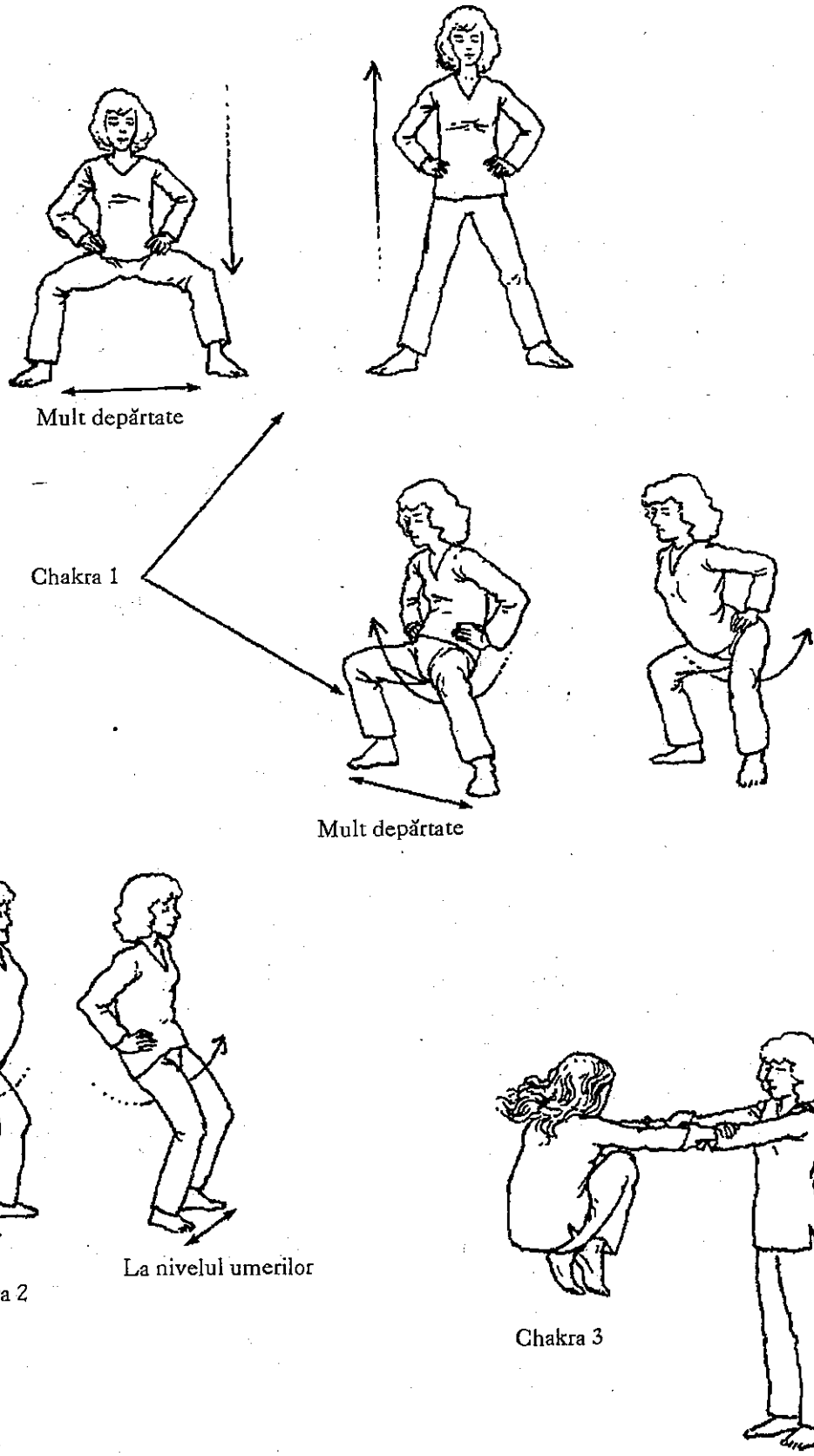

Figura 21–2: Exerciții fizice pentru încărcarea și deschiderea chakrelor

Aspect posterior

Chakra 4

Aspect frontal
Chakra 4

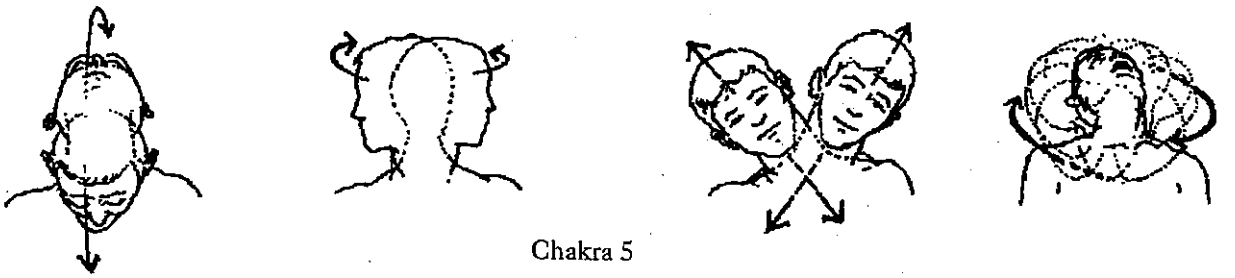

Chakra 5

Chakra 6. Repetați mișcările de mai sus pentru chakra 6 folosind ochii în loc de cap
Chakra 7. Stați in cap

Figura 21–2: Exerciții fizice pentru încărcarea și deschiderea chaklelor (continuare)

Chakra 3. Stați cu picioarele încrucișate. Apucați-vă de umeri, având degetele mâinilor în față și degetele mari în spate. Inspirați și răsuciți-vă spre dreapta, expirați și răsuciți-vă spre stânga. Respirați lung și adânc. Atenție! Șira spinării trebuie să fie dreaptă. Repetați de câteva ori, apoi schimbați direcția. Repetați. Odihniți-vă un minut. Reîncepeți.

Repetați întregul exercițiu stând în genunchi.

Chakra 3. Altă poziție. Lungiți-vă pe spate cu picioarele întinse și ridicați călcâiele la vreo 15 centimetri. Priviți-vă degetele de la picioare. Îndreptați-vă mâinile cu degetele întinse înainte către vârfurile picioarelor, brațele întinse și ele. În această poziție, respirați gâfâit pe nas, numărând până la 30. Relaxați-vă, odihniți-vă cât numărați până la 30. Repetați de câteva ori.

Chakra 4. Stând în capul oaselor cu picioarele încrucișate, prindeți-vă puternic de degete în dreptul inimii. Coatele lateral. Legănați coatele. Respirați lung și adânc pe mișcare. Continuați de câteva ori, inspirați, expirați și trageți puternic de degete. Repetați stând pe călcâie. Această poziție mărește cantitatea de energie. Țineți bazinul drept.

Chakra 5. Stați cu picioarele încrucișate, apucați-vă strâns genunchii. Începeți să flexionați spatele. Inspirați pe înainte, expirați pe înapoi. Repetați de câteva ori. Odihniți-vă.

Acum flexionați spinarea, ridicând umerii pe inspirație, coborându-i pe expirație. Repetați de câteva ori. Inspirați și rețineți aerul 15 secunde, cu umerii ridicați. Relaxați-vă. Repetați exercițiile de mai sus în timp ce stați pe călcâie.

Chakra 6. Șezând cu picioarele încrucișate, apucați-vă de degete, mâinile să fie în dreptul chakrei gâtului. Inspirați; țineți-vă respirația. Încordați-vă abdomenul și sfincterul și împingeți energic în sus, ca și cum ați vrea să scoateți pasta dintr-un tub de pastă de dinți. Expulzați energia prin creștetul capului ridicând brațele deasupra lui, ținându-vă în continuare de mâini. Repetați.

Chakra 7. Așezați-vă cu picioarele încrucișate, cu mâinile întinse deasupra capului. Încrucișați-vă degetele, cu excepția celor două arătătoare, care indică direct în sus. Inspirați trăgând buricul în interior și pronunțând „sat". Expirați și relaxați buricul în timp ce rostiți „mam". Repetați cu respirații rapide câteva minute. Apoi inspirați și strecurați energia de la baza spinării către creștetul capului, contractând și ținând încordat sfincterul mai întâi, apoi mușchii stomacului. Țineți-vă respirația. Expirați, menținând toți mușchii contractați. Relaxați-vă. Odihniți-vă. Dacă „sat-mam" nu vi se par bune, folosiți alte mantre.

Repetați, stând pe călcâie. Odihniți-vă.

Repetați fără a folosi mantra. În schimb, respirați rapid, sacadat, pe nas.

Chakra 7. Altă poziție. Ședeți, cu picioarele încrucișate. Țineți brațele într-un unghi de 60 de grade față de încheieturi, coatele drepte, palmele în sus. Respirați sacadat pe nas, frecând aerul de fundul gurii, cam un minut. Inspirați, țineți aerul, umpleți și goliți abdomenul de șaisprezece ori. Expirați. Relaxați-vă. Repetați de două-trei ori. Odihniți-vă.

Meditație cu respirație pe culori pentru încărcarea aurei

Cu tălpile paralele și umerii drepți, îndoiți și îndreptați ușor genunchii. De fiecare dată când îndoiți genunchii, coborâți puțin, expirând. Când reveniți, inspirați. Coborâți cât puteți fără să ridicați călcâiele. Relaxați brațele. Țineți spatele drept, nu vă aplecați în față. Împingeți bazinul puțin înainte.

Acum întindeți brațele în față, cu palmele în jos. Adăugați o mișcare circulară la mișcarea de urcare – coborâre pe care o executați deja. Brațele sunt cât se poate de întinse înainte, pe mișcarea de urcare. Când ajungeți sus, aduceți brațele pe lângă trup (cu palmele în jos) și apoi lăsați-le să atârne pe lângă corp în mișcarea spre jos. Când ajungeți jos, întindeți din nou brațele (vezi fig. 21–4). Adăugați vizualizarea. Veți inspira culori din pământ prin mâini și tălpi și din aerul din jur. Când expirați, expirați culori. Respirați fiecare culoare de câteva ori.

Începeți cu roșu. Când ajungeți jos la următoarea mișcare, inspirați roșu. Vedeți un balon întreg al aurei, umplându-vi-se cu roșu. Când ați ajuns sus, expirați culoarea. Acum încercați din nou. Vedeți clar roșul cu ochii minții? Dacă nu, repetați exercițiul până vedeți. Culorile pe care vă e greu să le vizualizați sunt cele care vă lipsesc din câmpul dumneavoastră de energie. Ca și în exercițiul 22, doar urmăriți culoarea pe care o expirați, nu o controlați.

Când este luminoasă și clară, treceți la următoarea culoare.

Acum inspirați oranj când vă ridicați. Permiteți-i să intre din pământ, prin tălpi, în palme și în trup – din aerul din jur. Dacă nu vă puteți imagina culorile, luați ceva colorat la care să priviți. Sau poate v-ar fi mai ușor cu ochii închiși. Repetați exercițiul cu oranj.

Continuați exercițiul urmărind succesiunea de culori următoare: galben, verde, albastru, violet și alb. Aveți grijă să vizualizați întreaga formă ovoidală a aurei umplându-se cu fiecare dintre aceste culori înainte de a trece la următoarea culoare. Acestea sunt culorile bune pentru fiecare dintre chakre. Dacă vreți să adăugați vibrații mai înalte aurei, continuați cu următoarele culori: argintiu, auriu, platinat și cristalin; apoi reîncepeți cu alb. Toate culorile din acest al doilea grup trebuie să aibă o nuanță opalescentă.

Exercițiu de vibrație pentru legătura cu pământul

Vibrarea trupului înseamnă menținerea trupului într-o stare de tensiune care declanșează în mod involuntar vibrații în corp, iar asta va determina creșterea fluxului energiei și deblocarea. Sunt exerciții bine cunoscute în terapia de bază și cea bioenergetică.

Stați în picioare, cu tălpile paralele și umerii drepți. După completarea exercițiilor date mai sus pentru încărcarea aurei din stat în picioare pur și simplu expirați când coborâți și inspirați când vă ridicați. Îndoiți genunchii cât puteți de mult, picioarele încep să simtă oboseala. Dacă faceți exercițiul de multe ori, picioarele vor începe să vă tremure – să vibreze involuntar. Dacă nu se întâmplă așa, provocați vibrație ridicându-vă și coborând pe călcâie. Faceți ca vibrațiile să le resimțiți până în partea superioară a picioarelor și în bazin. Cu timpul, prin exercițiu aceste vibrații vor cuprinde întreg corpul. Acesta este un mod foarte eficient de a crea un flux puternic de energie prin corp. De îndată ce v-ați dat seama cum acționează, veți putea descoperi exerciții care să vă facă fiecare parte a corpului să vibreze, pentru a crește fluxul de energie în partea respectivă. În acest caz, e nevoie ca bazinul să vibreze, pentru ca energiile pământești să intre prin prima și a doua chakră. Mai târziu, când sunteți în situația de tămăduitor, puteți legăna bazinul înainte și înapoi (în timp ce vă aflați în poziția șezând), adăugând o vibrație scurtă, rapidă, la mișcarea de legănare. Veți simți cum energia crescândă curge în tot trupul!

Meditații pentru centrare

Stați pe scaun 10–15 minute, pentru a medita. Spatele trebuie să fie drept și să vă simțiți confortabil.

O mantră bună de repetat pentru a vă liniști mintea este: „Ramâi liniștit și află că sunt Dumnezeu". Păstrați-vă conștiința, concentrată pe această mantră. Dacă gândurile v-o iau razna, aduceți-le înapoi.

O altă meditație bună pentru liniștirea minții este număratul până la zece. Numărați unu – inspirați; doi – expirați; trei – inspiră; patru – expiră, până la zece. Partea dificilă e că de fiecare dată când mintea hoinărește, numărătoarea trebuie începută de la unu. Acest tip de meditație ne ajută să aflăm ce minți dezordonate avem! Foarte puțini oameni reușesc să ajungă la zece din prima încercare!

Acum, că sunteți gata (după ce beți un pahar mare cu apă), să începem ziua de tămăduire.

Grija pentru spațiul de tratament

Este foarte important să lucrăm într-o încăpere curată – care a fost curățată de energiile joase, vibrațiile rele sau energia orgonilor morți – EOM, cum o numește Wilhelm Reich. Dacă e posibil, alegeți o cameră care primește soarele direct sau este complet însorită și poate fi aerisită. Puteți menține camera curată afumând-o după vechea tradiție a amerindienilor cu ierburi sau cedru, ori cu salvie și cedru.

Pentru a o afuma cu salvie și cedru, puneți puțin cedru verde și salvie uscată într-un vas și aprindeți amestecul. Tradiția amerindienilor cere folosirea unei scoici astfel încât să fie reprezentate cele patru elemente: foc, pământ, aer și apă. Dar dacă nu avem o scoică mare putem folosi o tigaie. După ce o cantitate mare de cedru și salvie a ars, stingeți focul. Puteți folosi un capac. Va ieși mult fum și va fi dirijat spre a umple toate colțurile încăperii. Tradiția

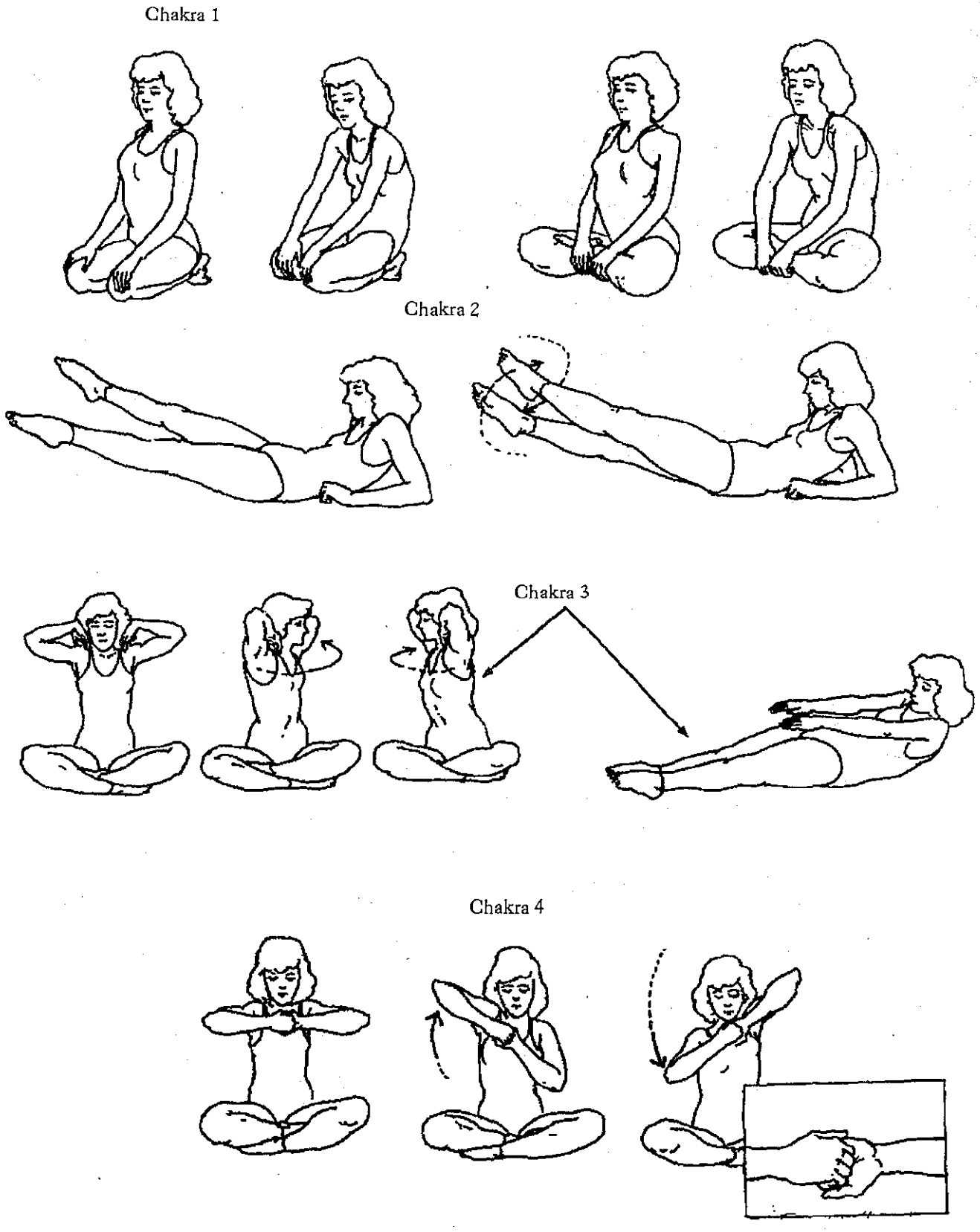

Figura 21–3: Exerciții pentru respirație și de poziții pentru încărcarea și deschiderea chaklelor

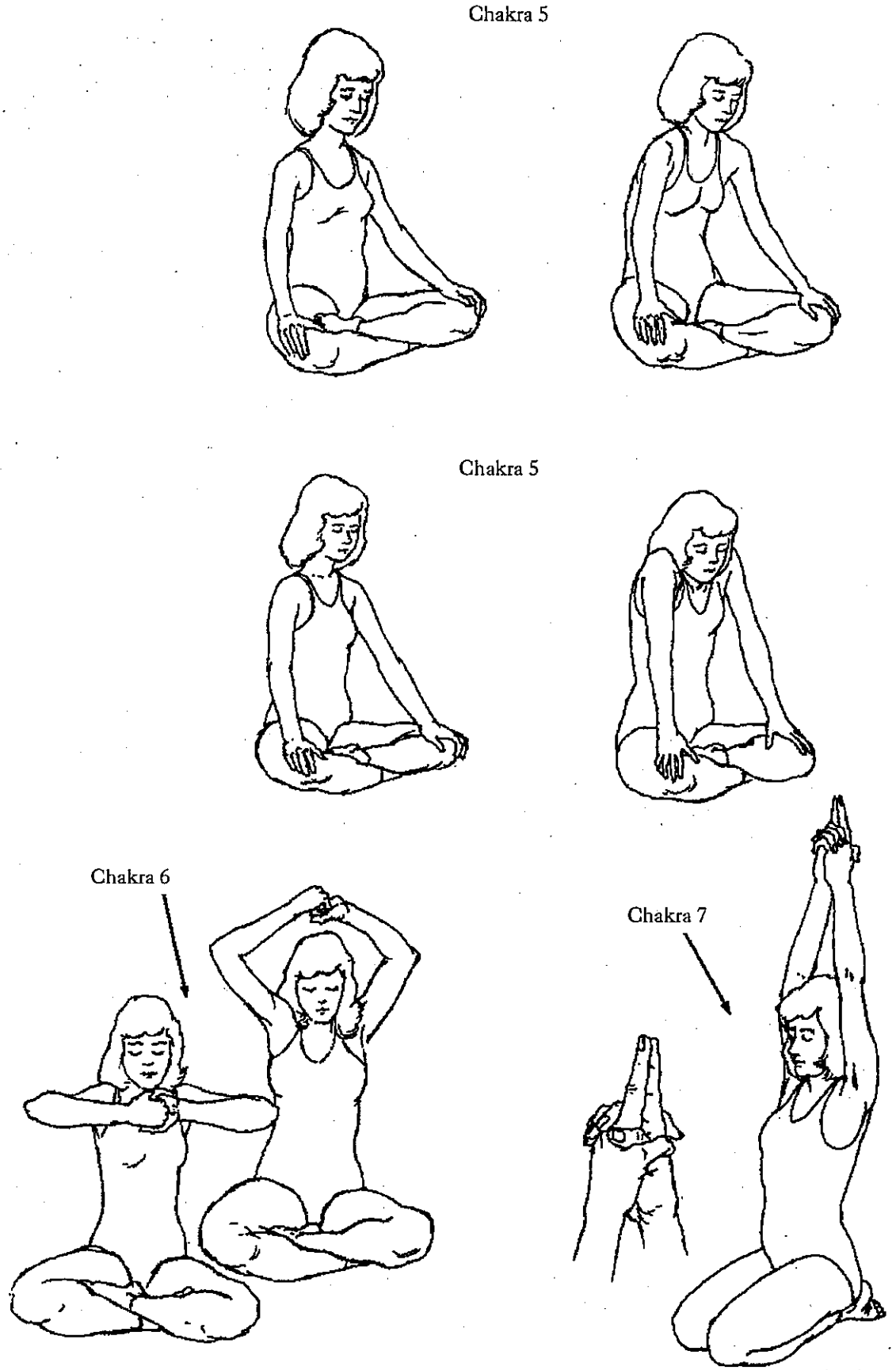

Figura 21–3: Exerciții pentru respirație și de poziții pentru încărcarea și deschiderea chaklelor (continuare)

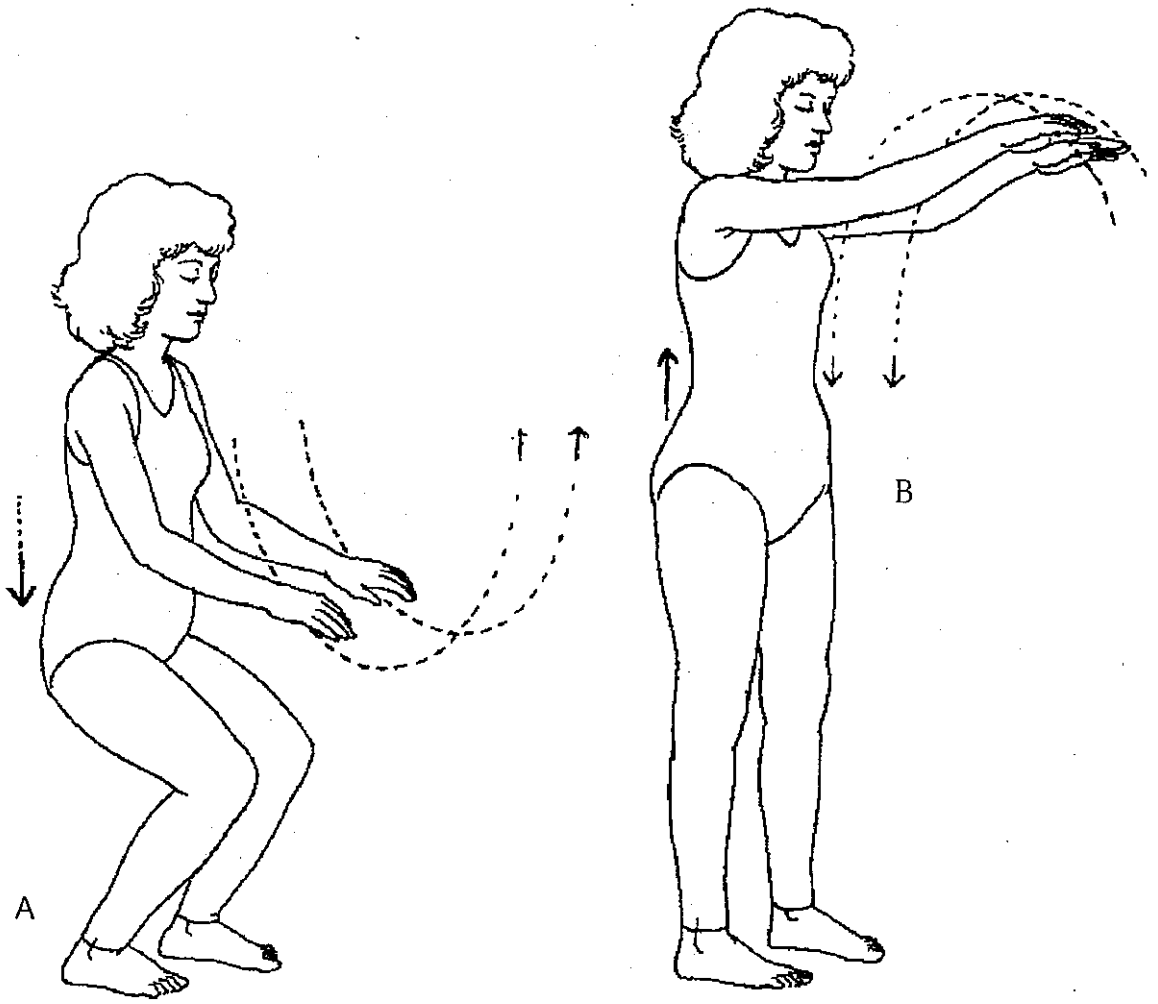

Figura 21–4: Meditații în picioare pentru culoare

indiană cere să începem prin a fumiga partea de est, mișcându-ne apoi ca soarele (în sensul acelor ceasornicului). Țineți ușa deschisă când începeți fumigația. Fumul atrage EOM și o conduce pe ușă afară.

Pentru a completa fumigația puteți adăuga pe foc un amestec ce conține porumb. Pentru a afla mai multe despre aceste tradiții ale amerindienilor, vă îndrum către Fundația celor patru culturi a lui Oshinah, strada Oak nr. 632, San Francisco, California 94117. Fiindcă veni vorba, Oshinah afumă fiecare pacient înainte de a începe tămăduirea. Acest lucru face ca multă energie EOM să fie înlăturată. Puteți să vă afumați singuri dacă simțiți că sunteți blocat. Unii oameni ard sare amară; toarnă puțin alcool și o aprind. Folosiți o tigaie și mergeți cu ea prin cameră.

Cristalele puse prin cameră ajută la adunarea energiei orgonilor morți. Apoi se curăță, punându-le într-un vas cu un sfert de lingură de sare și 1/2 litru de apă de izvor, și se lasă peste noapte. Generatoarele de ioni negativi ajută totodată la curățirea camerei. Nu lucrați într-o cameră neventilată sau cu lumină fluorescentă. Această lumină generează o frecvență care se interferează cu pulsația normală a aurei, ducând la apariția unei pulsații de frecvență în câmp. Gama spectrală este și ea nocivă.

Dacă lucrați într-o încăpere neaerisită și cu lumină fluorescentă e posibil să vă îmbolnăviți. Veți acumula EOM în organism; vibrațiile vor încetini și vor slăbi. În cele din urmă, va trebui să vă întrerupeți activitatea, poate pentru câteva luni, până ce sistemul energetic se va curăța din nou. Probabil că nici nu veți observa că frecvența energiei vă scade, fiindcă sensibilitatea vă scade și ea.

Grija pentru tămăduitor

Dacă vă dați seama că acumulați EOM în organism – *pentru a curăța aura* – faceți o baie de 20 de minute în apă caldă cu o jumătate de kg de sare de mare și o jumătate de kg de bicarbonat de sodiu. S-ar putea să vă simțiți foarte slăbit/ă după aceea, deoarece baia vă extrage mari cantități de energie din corp, așa încât pregătiți-vă ca la urmă să vă odihniți, pentru a vă reîncărca. Statul la soare încarcă foarte bine organismul. Cât să stați la soare depinde numai de dumneavoastră. Fiți intuitivi; aveți încredere în corpul dumneavoastră când spune că-i e de ajuns. S-ar putea să aveți nevoie de câteva băi de genul acesta pe săptămână, pentru a vă curăța.

Trebuie neapărat să beți un pahar întreg de apă de izvor după fiecare vindecare, la fel și pacientul. Apa băută ajută la îndepărtarea EOM. Coagularea, în mod paradoxal, este cauzată de faptul că nu beți destulă apă. Organismul reține apa în efortul de a reține EOM în apă mai degrabă decât în țesuturile organismului.

Cristalele mai ajută la protejarea organismului vindecătorului. Un cuarț curat sau un ametist poate fi purtat în dreptul pieptului, pentru a întări câmpul și a-l face mai puțin permeabil. Cuarțele roz ajută la protejarea inimii atunci când sunt purtate în dreptul chakrei inimii. Sunt mai multe de spus despre cristale. De obicei folosesc patru cistale pe un pacient pentru a-l trata, în plus față de cele pe care le port: un ametist și un cuarț roz. Îi pun pacientului un cuarț mare roz în palma stângă (meridianul inimii) și un cuarț mare transparent în mâna dreaptă. Acestea absorb EOM, care este eliberată în cursul tămăduirii. Folosesc un ametist mare cu minereu de fier pe a doua sau pe prima chakră, pentru ca pulsația câmpului pacientului să fie puternică. Fierul ajută ca pacientul să rămână bine legat de pământ. Cristalele fac ca pacienții să nu-și disocieze personalitățile. Un cuarț fumuriu în dreptul plexului solar este foarte indicat pentru asta.

Dacă purtați un cristal, trebuie să fiți sigur/ă că este cel care vi se potrivește. Dacă este prea puternic, va face să crească vibrațiile câmpului, care în cele din urmă vor duce la destrămarea lui, pentru că ritmul metabolismului nu va fi destul de puternic ca să facă față cantității de energie pe care cristalul o va induce câmpului, adică nu veți putea furniza destulă energie în câmp care să-l mențină la vibrații superioare. În cele din urmă, veți pierde energie. Dacă totuși ați ales un cristal care este ușor mai puternic decât câmpul, atunci vă veți stimula câmpul.

Dacă purtați un cristal care vibrează mai puțin intens decât câmpul dumneavoastră, acesta va cauza încetinirea vibrațiilor câmpului. Trebuie deci să fiți conștient/ă de modul cum fiecare cristal vă afectează. Pe măsură ce deveniți mai puternic/ă veți putea purta cristale mai puternice. De asemenea, veți avea nevoie de cristale diferite în momente diferite ale vieții, în funcție de împrejurări.

Cristalele în formă de vechi bijuterii sau suveniruri sunt îmbibate de energia foștilor stăpâni și trebuie curățate cu minuțiozitate timp de o săptămână, folosind un sfert de lingură de sare de mare la un sfert de litru de apă de izvor, sau se țin în apă de ocean. Au apărut în ultima vreme multe ateliere de cristale. Vă sugerez – dacă doriți un cristal – să vizitați unul dintre ele, ca să aflați mai multe despre însușirile lor înainte de a le folosi.

Când tratez, mă folosesc de o masă de masaj și de un scaun de secretară. În acest fel, nu este necesar să stau în picioare toată ziua și pot să-mi sprijin spatele. Rotițele scaunului îmi permit libertatea de mișcare și mă pot ridica sau așeza cum și când doresc în timpul tămăduirii. Folosesc și ulei pentru ungerea tălpilor, căci favorizează intrarea energiei în corp.

Unul dintre cei mai importanți factori pentru ca vindecătorul să fie sănătos este timpul și spațiul personal, personal-intim. Așa ceva nu se obține ușor, deoarece majoritatea tămăduitorilor sunt foarte solicitați. Este deci imperios necesar ca tămăduitoarea/tămăduitorul să spună: „Nu, am nevoie de puțin timp pentru mine acum", oricât de mare ar fi rugămintea pacientului. Asta înseamnă nevoie de timp pentru sine, *cu orice preț*. Dacă nu vă acordați acest răgaz veți fi golit/ă și oricum va trebui să vă opriți din activitatea de tămăduire. Nu așteptați până când nu mai aveți nimic de oferit. Odihniți-vă, acordați-vă timp pentru hobiuri sau alte plăceri personale. Este foarte important ca tămăduitorul să ducă o viață personală completă, care să-i îndeplinească toate nevoile. Altfel, va încerca să obțină de la pacienți

lucrurile de care are nevoie! Va deveni dependent de pacienți, ceea ce se va interpune activității de tămăduire. Regula de aur pentru tămăduitor este: *mai întâi ai grijă de tine și de ce ai nevoie; oprește-te pentru a te gândi, apoi hrănește-i pe ceilalți.*

Tămăduitorii care nu respectă această regulă se vor epuiza în cele din urmă și riscă să se îmbolnăvească din cauza distrugerii energiei.

Capitolul 21. Recapitulare

1. Descrieți exercițiile pentru deschiderea canalelor de acupunctură. De ce au efect?

2. Descrieți exercițiile pentru curățarea câmpului de aură al vindecătorului.

3. Care sunt cele două lucruri pe care trebuie să le facă tămăduitorul înainte de a începe tratamentul?

4. De ce trebuie să bea tămăduitorul multă apă?

5. Cum poți curăța o cameră de energia orgonilor morți (EOM)? Indicați trei moduri.

6. De ce tămăduitorul trebuie să aibă grijă de spațiul pentru vindecare? Pentru propriul sistem energetic? Ce se întâmplă dacă această cerință nu este îndeplinită?

7. Cum se poate preveni „contaminarea" cu EOM? Dar în viața de zi cu zi?

8. Care sunt cele trei cerințe ca spațiul de tămăduire să devină curat?

9. De ce de obicei este mai ușor să efectuezi tămăduirea în spațiul de tămăduire decât acasă la pacient?

10. Cum puteți să vă epurați câmpul de aură dacă v-ați contaminat de EOM în timpul unei tămăduiri?

11. Descrieți cel puțin trei moduri de vindecare cu ajutorul cristalelor.

12. Cum ne putem îmbolnăvi dacă purtăm un cristal necorespunzător? Ce efect are?

Capitolul 22

Tămăduirea întregului spectru

În privința vindecării, este important de știut că se acționează asupra unor straturi diferite ale aurei și că acțiunea este foarte diferită de la strat la strat, pentru fiecare dintre ele. Veți înțelege mai bine acest lucru în momentul în care voi prezenta în detaliu ce se petrece în timpul vindecării. O altă problemă importantă este aceea că energiile necesare vindecării trec prin creuzetul de foc al chakrei inimii pentru transformarea spiritului în materie și a materiei în spirit, așa cum s-a arătat deja în capitolul 16.

Exerciții în vederea acumulării energiei necesare pentru o zi de vindecare

Înaintea începerii unei ședințe cu un pacient, este important să vă mobilizați cele mai mari energii de care dispuneți și să faceți cât mai multe dintre exercițiile prezentate în ultimul capitol, pentru a vă curăța și încărca toate chakrele astfel încât energia să vă poată penetra câmpul. Faceți aceste exerciții de meditație timp de mai multe luni, până vor deveni o a doua natură. Înainte să începeți o zi de vindecare, este foarte important să vă adunați energiile și să vă concentrați asupra scopurilor propuse. Petreceți seara de dinaintea vindecării sau dimineața acelei zile în meditație. Acordați un minut fiecărui pacient. În timpul în care acumulați energie, câte un minut pentru fiecare pacient, nu vă gândiți la absolut nimic. O altă tehnică este aceea de a vă concentra atenția, fără alte gânduri, asupra fiecărui pacient în tot timpul cât acumulați energie. Din nou, timpul de concentrare este de un minut pentru fiecare pacient în parte. Vizualizați sau simțiți cum energia intră în dumneavoastră. În plus, e necesar să aveți multă experiență în ceea ce privește discernământul, problemă discutată în capitolul 19. Asigurați-vă de sprijinul câtorva prieteni cu experiență în asemenea chestiuni. Aceste două lucruri (discernământul și sprijinul) nu sunt facultative, ci condiții esențiale pentru orice persoană care dorește să fie medium în timpul vindecării. Este o activitate deosebit de profundă și nu trebuie luată în glumă sau drept un joc de societate. Folosirea greșită a acestor tehnici poate duce – ceea ce se întâmplă destul de des de altfel – la senzații foarte neplăcute, care vatămă persoana care acționează ca medium fără a avea disciplina spirituală corespunzătoare. Posibilitatea de a acționa ca medium este în fapt un produs secundar al disciplinei spirituale. O dată îndeplinite aceste cerințe, se poate continua cu exercițiul prezentat mai departe în acest capitol, exercițiu care le permite călăuzelor să intre în câmpul dumneavoastră. Pentru moment, faceți exercițiile din capitolul 21 înainte de a vă întâlni cu pacientul.

După ce îl salutați, în cazul că nu a mai lucrat cu dumneavoastră, este necesar să-i descrieți pe scurt ceea ce veți face. Este important ca tămăduitorul să se exprime cât mai pe înțelesul pacientului. Dacă descoperiți că pacientul înțelege deja multe lucruri în legătură cu aura și cu vindecarea, atunci discutați la acest nivel de înțelegere. Determinați repede nivelul general de înțelegere a problemelor legate de vindecare și aură, în scopul stabilirii unui teren comun pentru comunicare. Aceasta îl va liniști pe pacient, așa încât puteți începe munca.

La o ședință de vindecare, acționez de obicei asupra trupurilor inferioare de aură mai întâi și apoi trec la trupurile superioare. O schiță sumară a procedurii de vindecare, fig. 22–1, se va dovedi utilă atunci când veți urmări descrierea detaliată de mai jos.

Figura 22–1

Procedura de tămăduire

1. Analiza generală a sistemului energetic al pacientului.
2. Alinierea celor trei sisteme de energie ce urmează să fie folosite în vindecare: cel al tămăduitorului, al pacientului și al călăuzelor și cel al Câmpului Energetic Universal.
3. Tămăduirea celor patru trupuri inferioare (primul, al doilea, al treilea și al patrulea strat al aurei).

A. Chelația: Încărcarea și limpezirea aurei pacientului.

B. Curățirea coloanei vertebrale.

C. Purificarea anumitor zone specifice ale aurei pacientului.

4. Tămăduirea modelului eteric (chirurgie spirituală) (al cincilea strat al aurei).
5. Tămăduirea modelului keteric (restructurare) (al șaptelea strat al aurei).

A. Restructurarea organelor la nivelul modelului keteric.

B. Restructurarea chakrei la nivelul modelului keteric.

6. Tămăduirea stratului celest (al șaselea nivel al aurei).
7. Tămăduirea la nivelul cosmic (straturile opt și nouă ale aurei)

PROCEDURA DE TĂMĂDUIRE PREZENTATĂ ÎN DETALIU

1. Analiza generală a sistemului energetic al pacientului

Când încep o vindecare, fac de obicei o analiză rapidă a energiei trupului, pentru a stabili modul în care pacientul își folosește în general sistemul energetic, observând caracteristicile fizice ale corpului în scopul de a determina structura caracterului. În momentul în care văd respectiva structură, știu că probabil voi lucra foarte mult cu chakre care în mod obișnuit sunt blocate. Rog persoana să stea în picioare, drept, cu umerii trași. Apoi îi cer să-și îndoaie și să-și îndrepte genunchii, în același timp respirând în armonie cu mișcările. Se pot afla în acest fel multe lucruri despre cum respectiva persoană își direcționează în mod corect sau incorect energia, ceea ce, în ultimă instanță, este cauza problemelor sale fizice. De exemplu, energia nu va curge în mod egal în susul picioarelor; este de obicei mai puternică pe o parte a corpului decât pe cealaltă; există zone ale corpului care primesc mai multă energie decât altele. Toate aceste dezechilibre se leagă de anumite probleme emoționale și mentale cu care individul trebuie să se confrunte și pe care trebuie să le depășească. De exemplu, în cazul în care cuiva îi este teamă să iubească, probabil că va trimite mai multă energie în partea din spate a trupului, lângă zona inimii (centrul voinței), în loc să trimită energia necesară spre centrul de iubire al inimii.

După ce stabileam exact cum își folsoește respectiva persoană sistemul energetic, analizam chakra folosind pendulul. În prezent, „citesc" pur și simplu problema din punct de vedere psihic.

Dacă sunteți începător, aș sugera să priviți structura corpului fizic. Comparați cu ceea ce ați aflat despre structura caracterului. Care structuri de caracter sunt predominante? Care va fi psihodinamica implicată? În cazul căror chakre este mai mare posibilitatea unor disfuncții? Revedeți tabelele din capitolul 13. Aceste informații ne vorbesc despre echilibrul dintre rațiune, voință și emoție, ca și despre principiile active și receptive ale personalității. În acest fel mai putem afla multe lucruri despre cum funcționează persoana respectivă în fiecare dintre zonele pe care chakrele le reprezintă din punct de vedere psihodinamic. Priviți structura corpului fizic. Toate informațiile obținute pot fi folosite la îndrumarea pacientului spre o înțelegere mai profundă a eului propriu și a modului în care el însuși funcționează de la o zi la alta.

În continuare, îi cer pacientului să-și scoată pantofii și toate bijuteriile (care ar putea să se interfereze cu liniile normale ale energiei) și apoi să se întindă pe spate pe masa de masaj. (Poate că în acest moment veți dori să folosiți pendulul, ca în capitolul 10, pentru a citi chakra.) De obicei, dacă pacientului i se pare oportun, recurg la cristale. După cum am menționat în ultimul capitol, atunci când

folosesc cristale pun un cristal mare, din cuarț roz, în mâna stângă a pacientului și un cristal mare, translucid, în mâna sa dreaptă. Utilizez un ametist mare cu urme de fier în structura lui în cazul celei de-a doua sau al primei chakre, pentru a face câmpul pacientului să pulseze puternic și pentru a ține persoana fixată în trup. Folosesc un al patrulea cristal ca pe o curetă. Este un cristal translucid, cu o lățime de aproximativ 3,75 cm și o lungime de 8,75 cm. Un cristal mai mare devine foarte greu când este ținut în mână, iar unul mai mic nu reușește să îndepărteze prea multă energie. Cristalul acesta are o undă foarte puternică de lumină albă, care iese prin vârful său și acționează asemenea unei raze laser, tăind și îndepărtând reziduurile acumulate în aură. Îl folosesc în faza de „purificare" a vindecării.

2. Alinierea sistemului energetic al tămăduitorului, al pacientului și al călăuzelor

Este deosebit de important ca, înaintea primului contact fizic cu pacientul, să se procedeze la o aliniere a vindecătorului cu energiile superioare permanent prezente. Pentru aceasta, îmi aduc rapid energia în susul chakrelor, la fel ca în exercițiul 22. Declar că mă aliniez cu Dumnezeu și cu forțele universale ale luminii. Mă rog – fie în tăcere, fie cu glas tare. „Mă rog să fiu un canal al iubirii, adevărului și tămăduirii în numele lui Cristos și al forțelor universale ale luminii." Dacă nu aveți o conexiune cu Cristos, vă rugăm să folosiți conexiunea pe care o aveți cu Întregul Universal, cu Dumnezeu, cu Lumina, cu Sfânta Sfintelor etc. Îmi pun apoi lacăt minții, închizându-mi ochii și respirând pe nas adânc, profund, și rar, lăsând în același timp aerul să-mi atingă palatul moale. Mă așez la picioarele pacientului și-mi pun degetele mari pe punctele de reflex al plexului solar de la baza picioarelor. Punctul acesta, după cum este el definit de sistemul de reflexologie a picioarelor, este situat pe talpă, imediat după adâncitură (vezi figura 22–2). Îmi concentrez apoi atenția asupra pacientului, pentru a armoniza cele trei sisteme energetice care sunt implicate: al său, al meu și forțele superioare ale luminii. Acest lucru se poate face prin scanarea creștetului trupului tămăduitorului și apoi prin trupul pacientului până la creștetul acestuia. După executarea acestei operațiuni, se pot trece rapid în revistă organele interne, prin atingerea punctelor de reflectare de pe picioare, pentru a afla starea energiei fiecărui organ în parte. De obicei, cele mai importante se dovedesc organele principale ale trupului și coloana vertebrală.

Punctele de pe laba piciorului care cunosc dezechilibre energetice vor fi la pipăire fie prea moi, fie prea dure. Este posibil ca urmele buricelor degetelor să rămână imprimate în carnea de pe tălpi, care are nevoie de mai mult timp pentru a-și reveni. Sau poate fi prea elastică și nu rămâne nici o urmă. Poate să dea impresia unui spasm muscular. O altă modalitate de a descrie, din punctul de vedere al fluxului energetic, ceea ce veți simți după atingerea punctelor de dezechilibru este compararea cu o mică fântână din care țâșnește energia sau cu un vârtej de energie care intră în piele în acel punct. Același lucru este valabil și pentru punctele de acupunctură care suferă de un dezechilibru. Punctele de acupunctură seamănă cu niște mici vârtejuri de energie sau cu chakre minuscule. Un punct de acupunctură dezechilibrat energetic va răspândi energia înspre exterior sau va fi asemenea unui vârtej în miniatură care trage toată energia spre interior. Poate că trebuie să dirijați energia exact înspre punctele care au nevoie de ea.

A. Îndrumarea pentru tămăduire

Pe măsură ce avansați în cadrul procedurii de vindecare, puteți adăuga o altă dimensiune călăuzei folosite pentru a primi informații. În îndrumarea pentru vindecarea în sine, le permiteți călăuzelor să folosească o mai mare parte din câmpul dumneavoastră energetic în două moduri principale. Primul este de a permite pur și simplu unor nivele și vibrații de lumină diferite de a fi canalizate prin câmpul dumneavoastră. În mod obișnuit, aceste culori și intensități sunt alese chiar de călăuză. Persoana folosită drept canal al energiilor nu face altceva decât să rămână aliniată cu lumina albă sau cu lumina lui Cristos. O a doua modalitate este de a permite călăuzelor, dar numai parțial, să intre în câmpul dumneavoastră și să acționeze asupra câmpului pacientului prin manipulare directă. În ambele situații, lăsați-vă mâinile în grija dascălului spiritual. În primul caz, călăuzirea și mișcările mâinilor

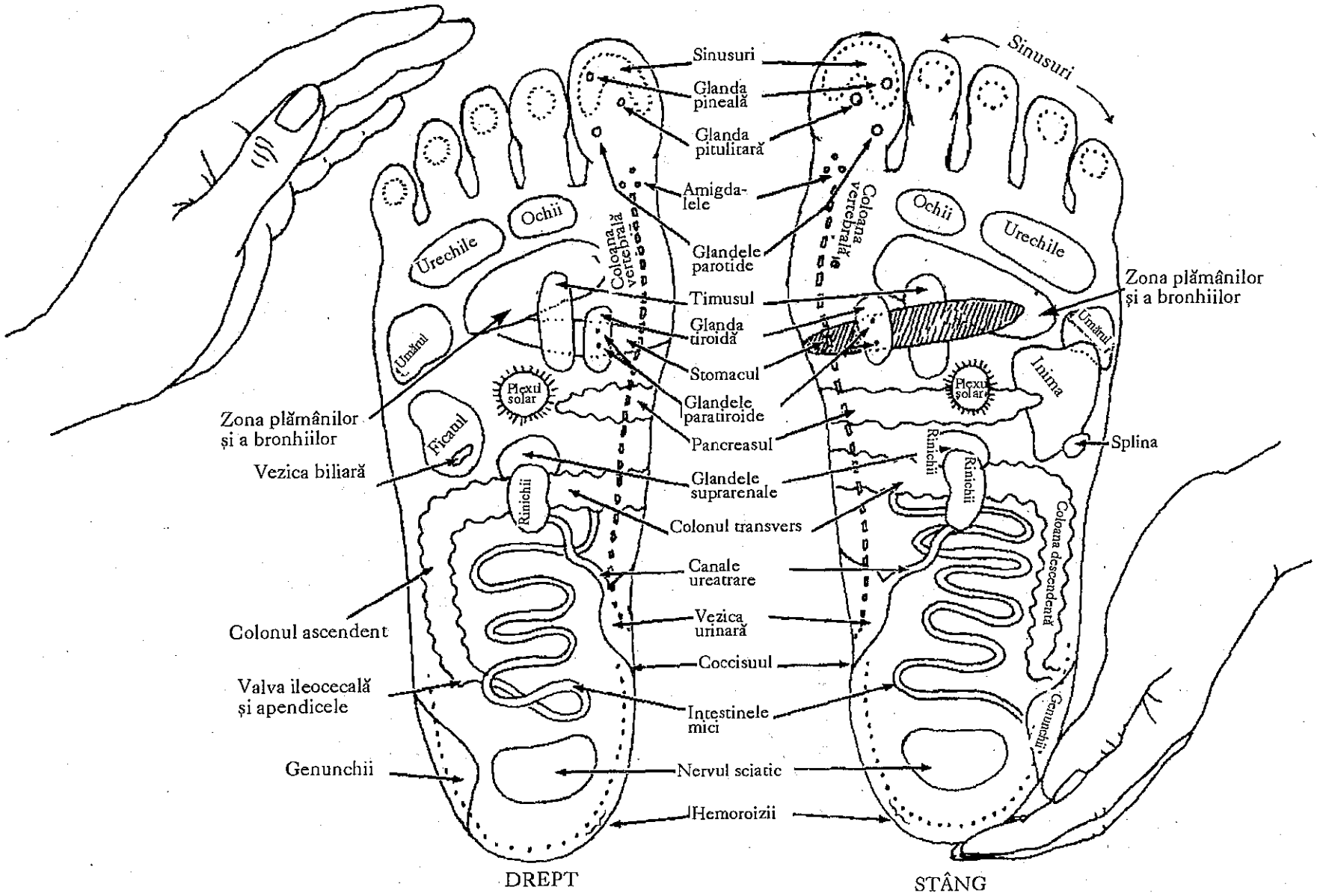

Figura 22–2: Principalele puncte de reflectare de pe talpă

sunt generale și pot începe chiar atunci când atingeți cu mâinile picioarele pacientului. În cea de-a doua, ambele mișcări sunt nu numai deosebit de complicate, ci și foarte exacte și se fac de obicei asupra nivelurilor superioare ale câmpului (5–7). De multe ori, călăuza își va trece mâna prin cea a tămăduitorului și dincolo de ea, intrând până în trupul pacientului. Este necesar ca tămăduitorul să fie foarte atent la ceea ce întreprind călăuzele, să nu le stânjenească în vreun fel. De exemplu, în cazul vindecării celui de-al cincilea nivel al aurei, dacă ați obosit de cât ați ținut mâna nemișcată sau fiindcă ați mișcat-o într-un anume fel și doriți să vă opriți, trebuie să-i explicați foarte clar acest lucru călăuzei și să-i acordați timp ca să poată modifica procedura de vindecare, astfel încât să suporte o asemenea ruptură energetică. Prin retragerea prematură a mâinii îi puteți crea pacientului un șoc energetic, ceea ce îl va face să tresară. Într-un astfel de caz, trebuie să vă întoarceți și să reparați ruptura pe care ați cauzat-o. Pe măsură ce veți căpăta experiență, vă veți familiariza și cu secvențele de periodizare a energiei, iar asta vă va permite și efectuarea unor pauze dacă va fi nevoie.

3. Tămăduirea celor patru straturi inferioare ale aurei

A. Chelația: Încărcarea și curățirea aurei pacientului

„A chela", derivat din cuvântul grecesc *chele*, „gheară", înseamnă a aduna cu ghearele, cu unghiile, și apoi a înlătura ceea ce s-a adunat. Preasfinția-sa Rosalyn Bruyere, care a fondat și a dezvoltat această tehnică, a adaptat acest cuvânt pentru a desemna pur și simplu curățirea câmpului pacientului prin îndepărtarea reziduurilor din aură. De asemenea, prin chelație se umple aura cu energie, ca atunci când se umflă un balon, ajutând în general la echilibrarea acesteia, realizată prin introducerea treptată a energiei în trup, pornind de la picioare. Cel mai bine este ca introducerea energiei să se producă în modul cel mai natural, asigurându-se echilibrul și sănătatea întregului sistem. Prin urmare, energia este introdusă în trup de la picioare în sus, pentru că energia este în mod normal trasă din pământ prin prima chakră și prin cele două chakre de la talpa picioarelor. În cazul vindecării trupului fizic este întotdeauna nevoie de aceste energii pământene, deoarece ele fac parte din vibrațiile fizice inferioare. Introduceți, astfel, energie într-un sistem epuizat. Trupul energetic absoarbe energia și o transportă acolo unde este nevoie de ea. Pe de altă parte, dacă porniți de la zona care vă supără, trupul energetic poate transporta foarte bine energia într-un alt loc înainte de a începe să hrănească efectiv zona de intrare. Întrucât de data aceasta nu mai este vorba de o curgere naturală, procedura nu e la fel de eficientă. Vă

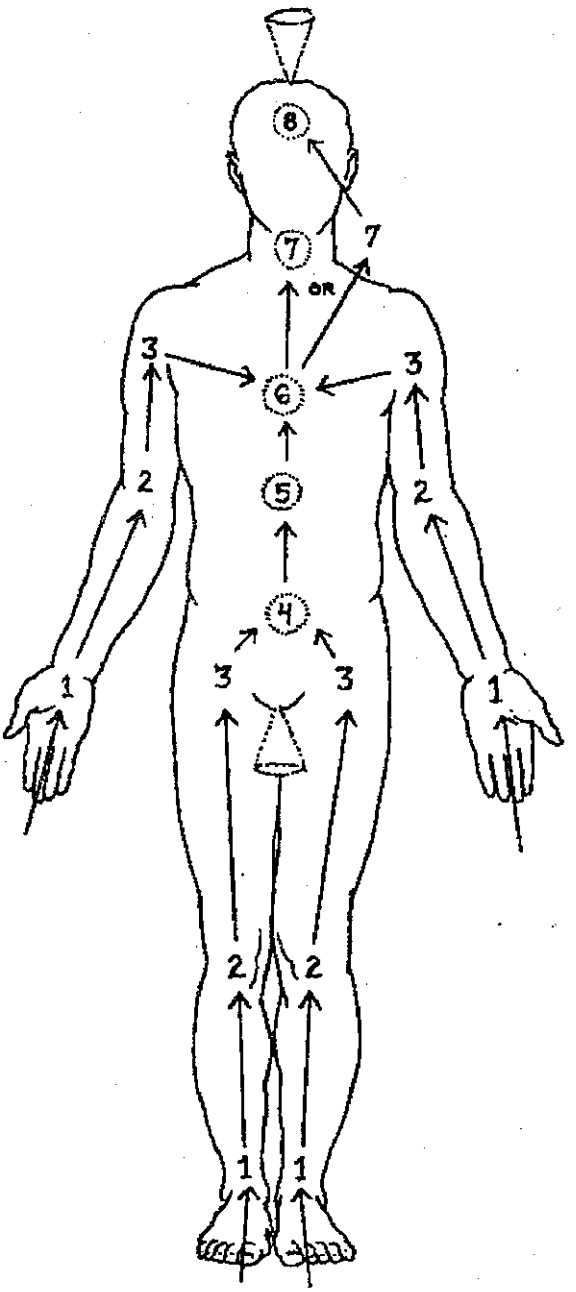

Figura 23–3: Diagrama chelației

rugăm să priviți diagrama de chelație din fig. 22–3. Imaginile din acest capitol vor arăta felul în care aura unei persoane s-a schimbat printr-o tămăduire completă.

Când Mary a venit prima dată la mine, câmpul ei de aură era înbâcsit, mat și lipsit de echilibru (imaginea 22–4). Existau blocaje de culoare roșu-închis și cu nuanțe maronii în zona genunchilor, în zona pelviană, a plexului și a umerilor. Prezenta în secțiunea superioară din stânga o deformare a chakrei plexului solar asemănătoare cu un mic vârtej care ieșea în afară la fel ca un arc lăsat brusc liber. Deformarea se extindea și asupra celui de-al cincilea și al șaselea strat al câmpului. Configurația aceasta este asociată cu o hernie hiatală. Mary se plângea de dureri în zona aceea a corpului; avea probleme și în privința vieții personale, prin aceea că nu reușea să se lege profund de oameni. Procesul de tămăduire, care a durat mai multe săptămâni, nu numai că a adus reechilibrarea, încărcarea și restructurarea câmpului ei energetic, dar a ajutat-o pe Mary să învețe să se asocieze mai bine cu oamenii – prin obținerea de informații despre acele experiențe din copilărie în urma cărora învățase să-și blocheze câmpul energetic, ceea ce crease această problemă psihică și fizică totodată.

Să analizăm acum fiecare etapă a procesului de tămăduire ca și cum chiar dumneavoastră ați fi tămăduitorul. Stați pe scaun, cu mâinile pe picioarele pacientului (Mary), până la curățirea și echilibrarea câmpului general (fig. 22–5). Energia iradiată din această poziție activează întregul câmp. Nu încercați să controlați culoarea asupra căreia acționați, lăsați-o să curgă de la sine. Dacă vă veți concentra asupra unei culori, probabil că mai departe veți strica în loc să ajutați, căci, în comparație cu mintea dumneavoastră liniară, câmpurile sunt mai deștepte decât ea.

Cât timp vă limpeziți câmpul astfel încât chakrele dumneavoastră să fie clare și să puteți în acest mod să transformați toate culorile din Câmpul Energetic Universal, câmpul pacientului va absorbi pur și simplu ceea ce are nevoie. Dacă una dintre chakrele dumneavoastră este blocată, vă va fi greu să direcționați culoarea sau frecvența luminii ce se transmite prin respectiva chakră. Dacă lucrurile stau într-adevăr așa, repetați exercițiul de deschidere a chakrei până când toate chakrele dumneavoastră vor fi deschise. Imaginea 22–6 prezintă transferul de energie în chakrele tămăduitorului prin intermediul curentului vertical de putere al tămăduitorului în chakra inimii și apoi trecerea, prin brațele și mâinile tămăduitorului, în câmpul de aură al pacientului.

În timp ce se va transfera, energia va limpezi, va încărca și în general va restabili echilibrul câmpului energetic al pacientului, o veți simți, probabil, trecând prin mâinile dumneavoastră. E ca și cum v-ar izvorî o fântână din mâini. E posibil să aveți o senzație de căldură sau o furnicătură, să simțiți pulsațiile, care sunt lente și ritmice. Dacă percepeți asemenea senzații, veți percepe și schimbările din timpul acestei curgeri de energie. Uneori, va curge mai multă energie în susul corpului, pe o anumită parte a corpului. Apoi se va schimba frecvența pulsației și același lucru se va întâmpla fie cu direcția de curgere a energiei, fie în ceea ce privește zona generală din câmpul energetic al pacientului pe care o umple tămăduitorul. În acest punct, curgerea se face înspre zonele trupurilor de aură generală.

După câteva minute, intensitatea curgerii se va diminua, înregistrându-se o curgere egală de energie pe ambele părți ale corpului. Asta înseamnă că s-a stabilit un echilibru general al câmpului total, iar dumneavoastră puteți trece la următoarea poziție. Observați că, așa cum se vede și din fig. 22–5, aura lui Mary este deja mult mai limpede decât aura pe care ați văzut-o în fig. 22–4.

Mutați-vă acum pe partea dreaptă a pacientei. Ținând permanent o mână pe trupul ei, pentru a păstra contactul, puneți mâna dreaptă pe talpa piciorului stâng al pacientei și mâna stângă pe glezna ei stângă . Ca să realizați acest lucru, este nevoie să vă aplecați peste trupul pacientei (fig. 22–8). Lăsați energia să treacă din mâna dumneavoastră dreaptă în mâna stângă prin piciorul pacientei. Poate că la început fluxul de energie va fi slab, apoi, pe măsură ce toate fluxurile de energie se adună, fluxul principal va deveni puternic. O dată ce piciorul se va umple de energie, fluxul dintre mâinile dumneavoastră va descrește din nou. Mutați-vă acum mâinile pe piciorul drept, pe gleznă, și repetați procedura de mai înainte. Umpleți-l cu energie așa cum ați procedat și în cazul piciorului stâng. Acum puneți mâna

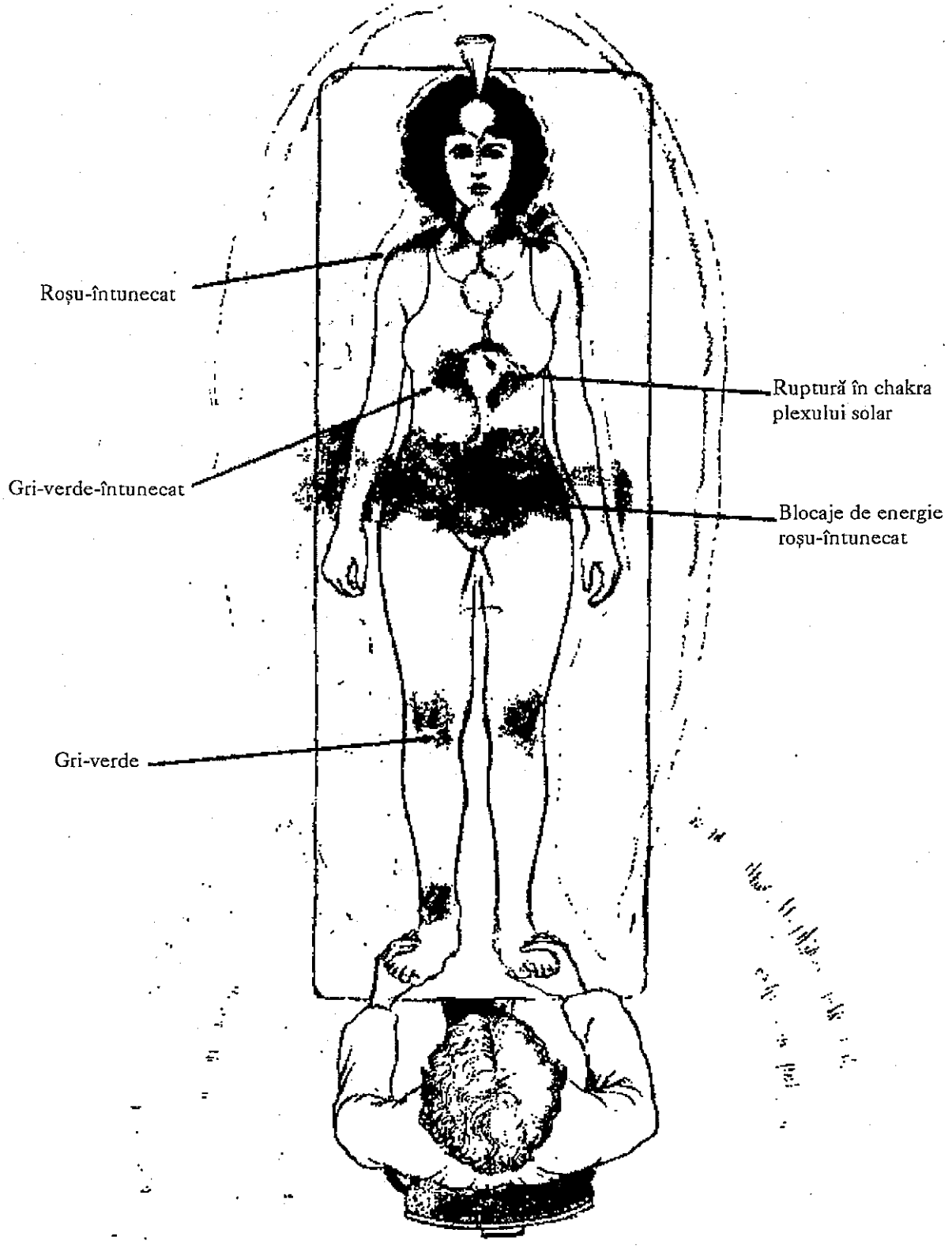

Figura 22–5: Echilibrarea părților stângă și dreaptă a trupului și introducerea energiei în picioare

dreaptă pe glezna stângă a pacientei și mâna stângă pe genunchiul său stâng. Transmiteți energia din mâna dreaptă prin partea de jos a piciorului stâng al pacientei și apoi în mâna dumneavoastră stângă. Poate că la început fluxul este slab în general, dar probabil mai puternic pe o parte a piciorului decât pe cealaltă. Când s-a terminat procesul de umplere cu energie, ocupați poziția din fig. 22–8: gleznă/genunchi dreapta. În timpul cât veți efectua chelația între gleznă și genunchi, norii întunecați de pe coapsa dreaptă și șoldul drept se vor disipa, iar câmpul din zona respectivă va deveni strălucitor, pe urmă va începe să se limpezească și o parte din zona întunecată de pe partea stângă a plexului solar. Acționați mai departe în susul picioarelor, articulație la articulație, genunchi la șold, pe partea stângă, apoi pe partea dreaptă (fig. 22–9). În timp ce veți acționa în direcție ascendentă asupra trupului, aura pacientei va continua să se limpezească, iar pacienta va intra într-o stare modificată a conștiinței de sine. Treceți de la șold la cea de-a doua chakră (fig. 22–10). Veți observa acum o limpezire a câmpului pacientei în zona pelviană, în special în porțiunea dintre mâinile dumneavoastră. În această poziție, mâna dumneavoastră dreaptă se află pe șoldul pacientei, iar cea stângă este în centrul celei de-a doua chakre, deasupra osului pubian. Repetați pe fiecare parte a trupului. Veți deveni conștient de schimbări, veți percepe

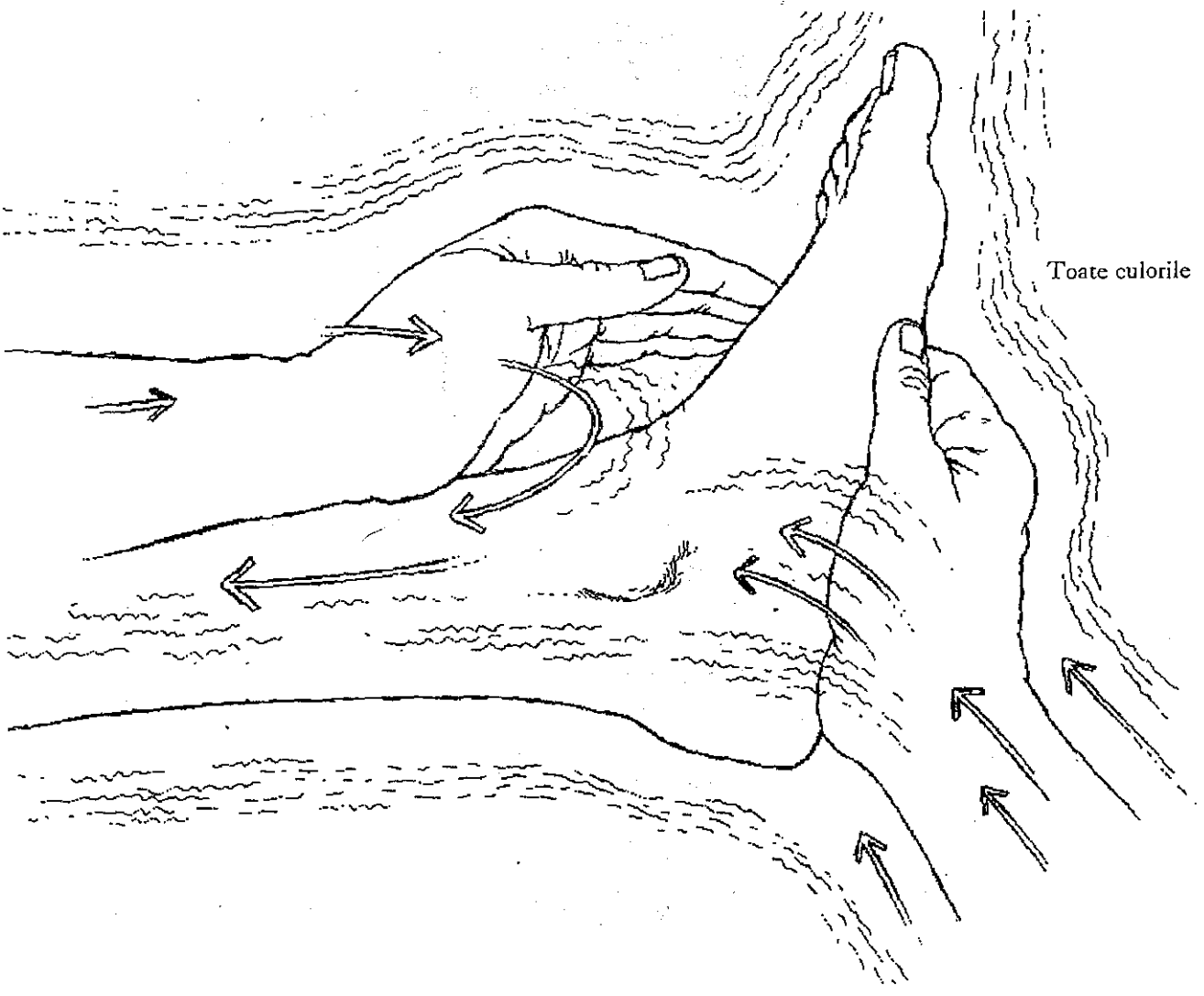

Figura 22–7: Fluxul energetic în timpul chelației câmpului de aură

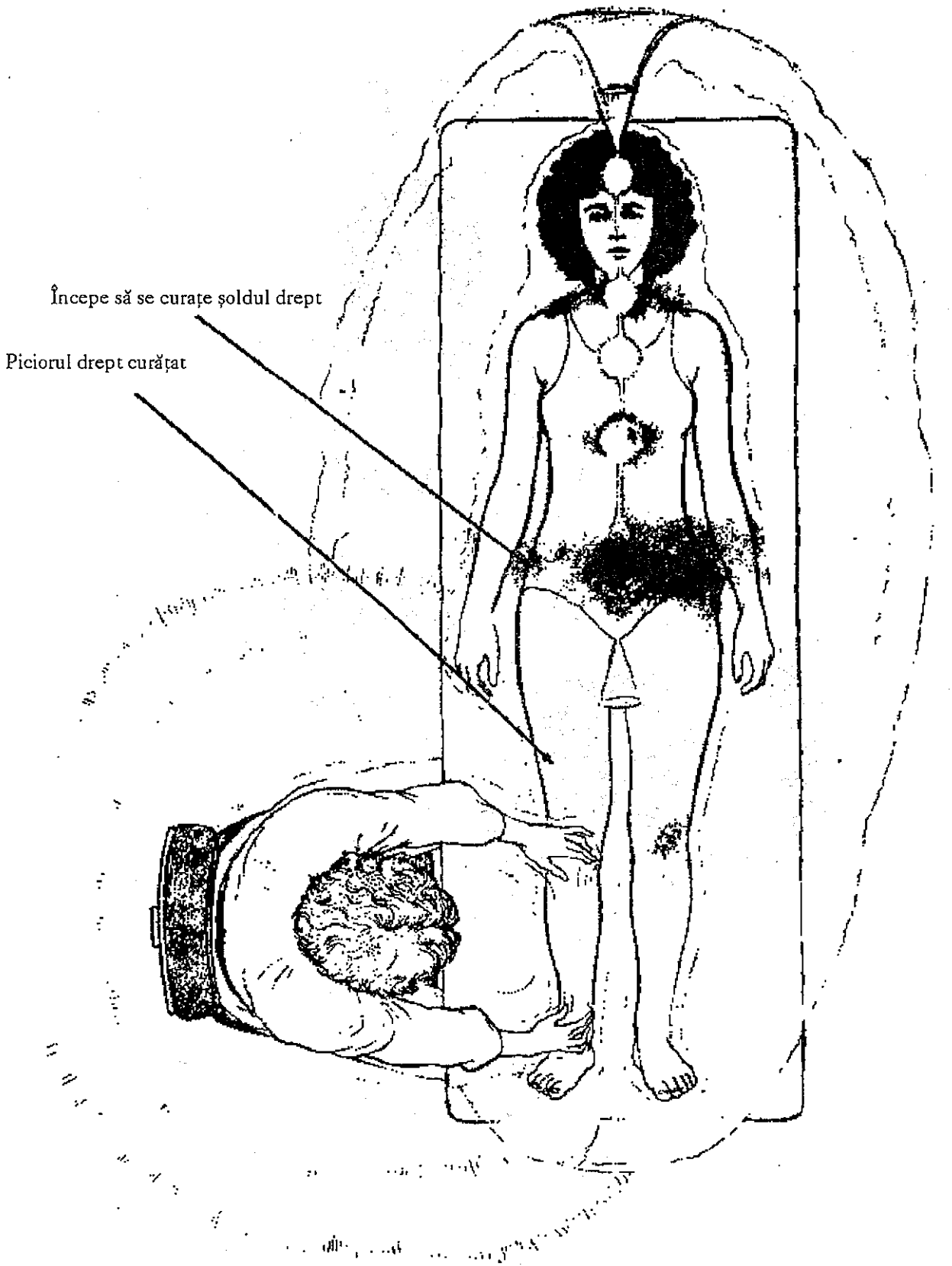

Figura 22–8: Chelația aurei între glezna și genunchi

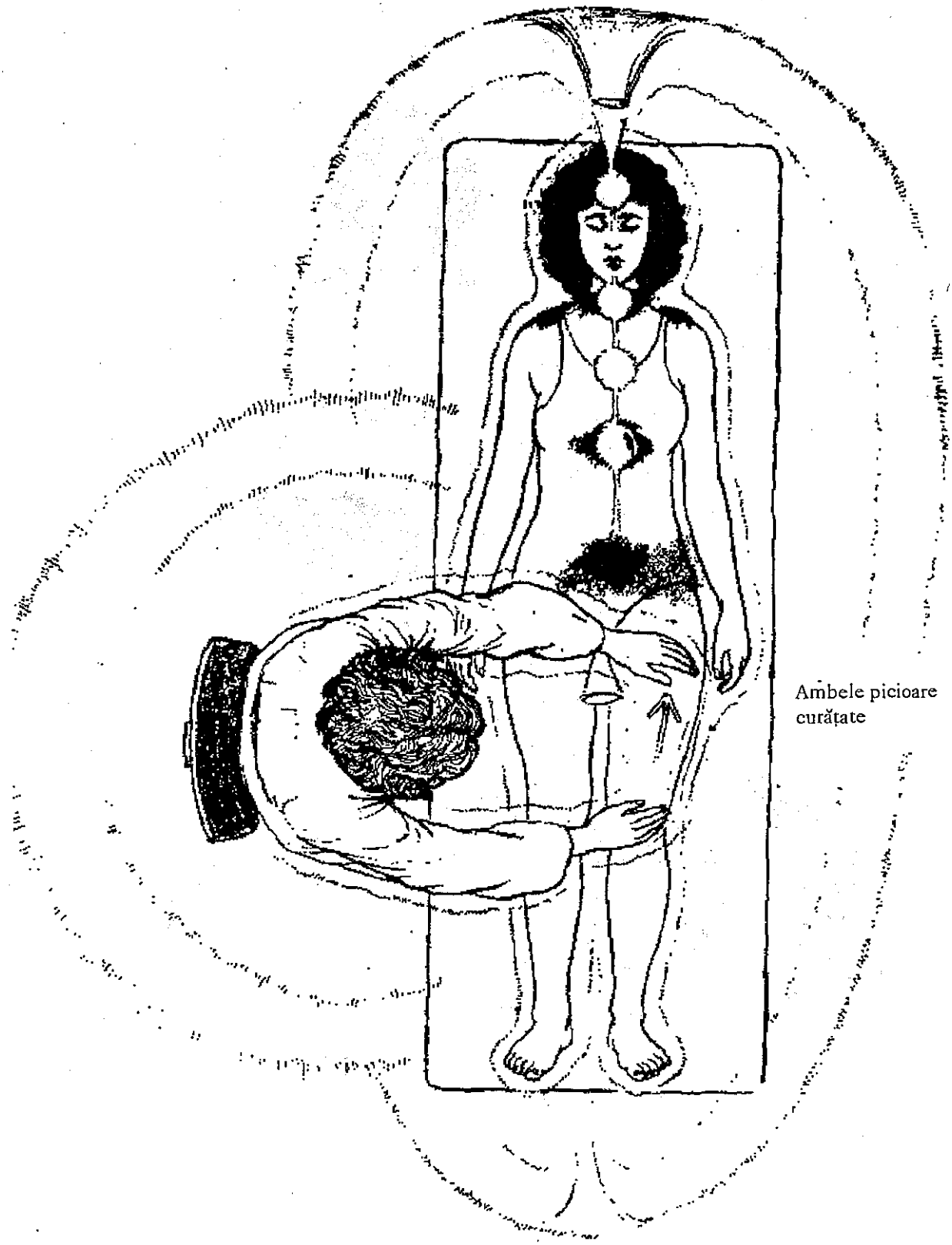

Figura 22–9: Chelația aurei între genunchi și șold

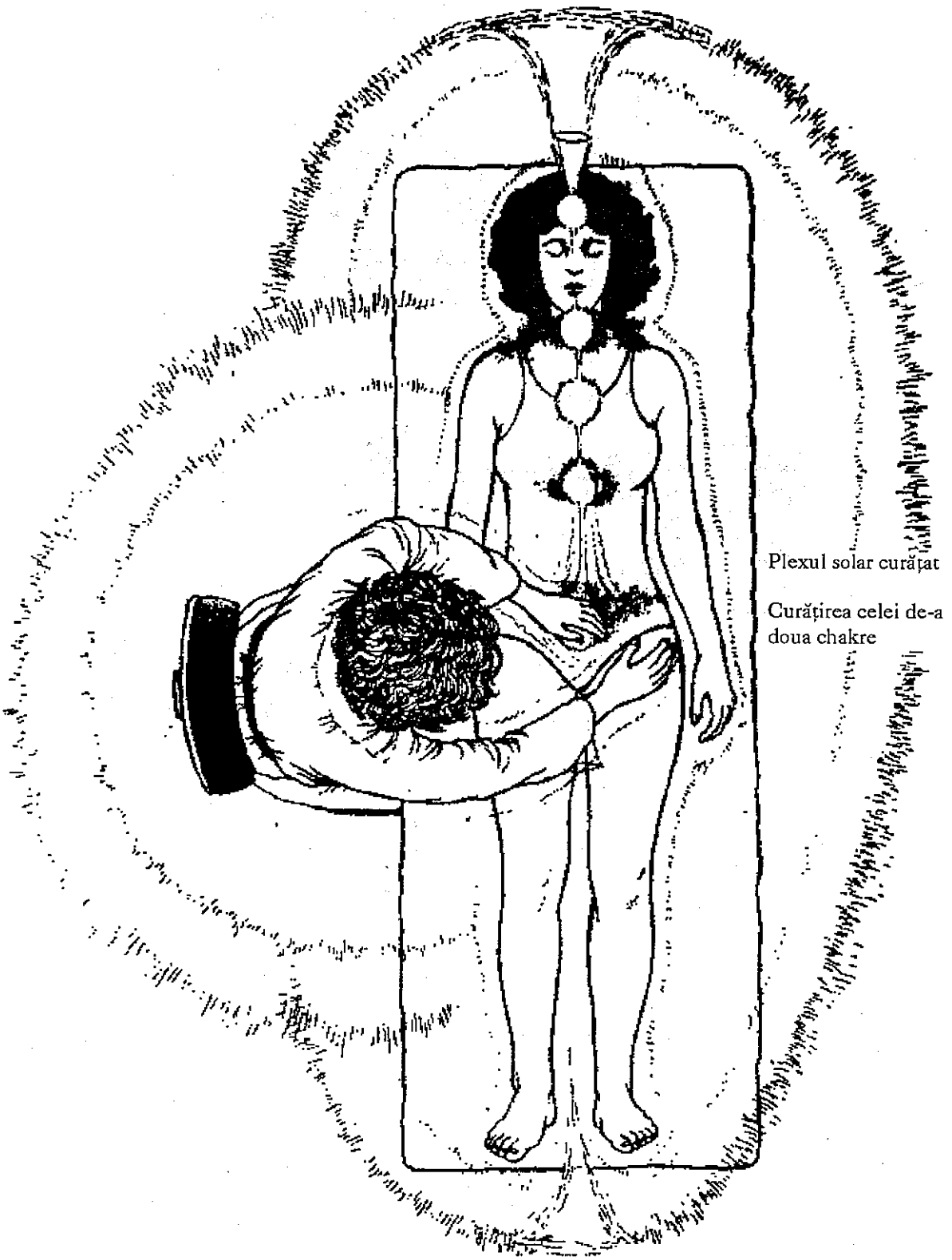

Figura 22–10: Chelația aurei între șold și cea de-a doua chakră

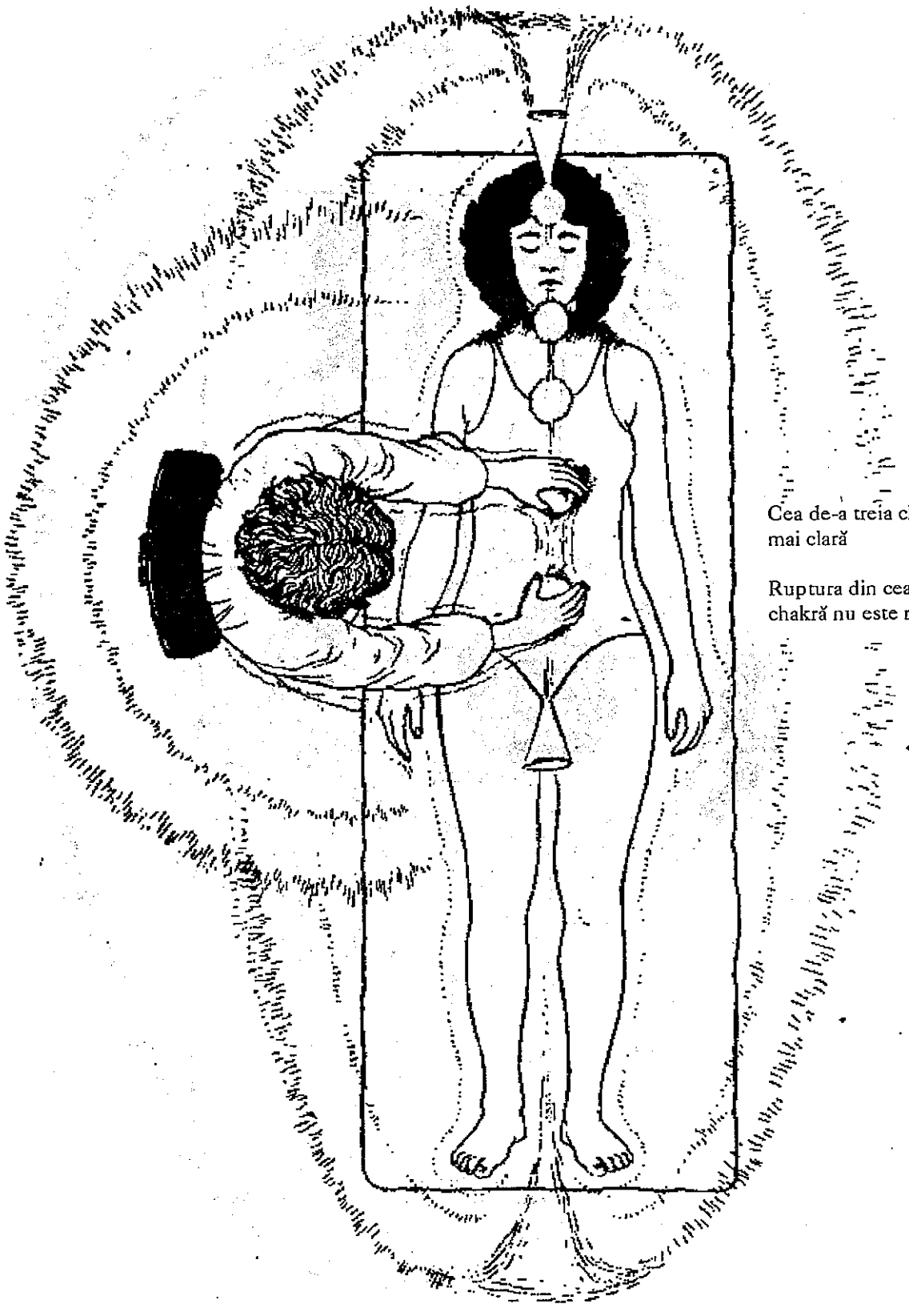

Figura 22–11: Chelația aurei între a doua și a treia chakră

limpezirea aurei prin ridicarea și coborârea fluxului energetic atunci când vă mutați dintr-un loc în altul. Prima dată când așezați mâinile pe un loc nou, până se face legătura dintre câmpul dumneavoastră și cel al pacientei, energia va curge lent. Fluxul va crește, va atinge un punct maxim, iar după aceea va descreste treptat; în final, ori se va opri complet, ori va continua abia simțit. Asta înseamnă că este momentul să vă mutați în altă parte. Fluxul energetic se va simți asemenea unor furnicături sau valuri de caldură. Înainte de a trece la o altă zonă a corpului, asigurați-vă întotdeauna că fluxul energetic de pe o parte a trupului este egal cu fluxul energetic de pe cealaltă parte. Și asta se referă la ambele laturi ale fiecărui picior, dar și la ambele laturi ale trupului.

După ce a fost bine limpezită, încărcată și echilibrată și cea de-a doua chakră, puneți mâna dreaptă pe a doua chakră și pe cea stângă pe a treia chakră (fig. 22–11). În cazul lui Mary, va fi necesar să dedicați mai mult timp chakrelor doi și trei, pentru că aici se înregistrează cele mai mari blocaje. Când veți termina de limpezit această zonă, puneți mâna dreaptă pe a treia chakră și pe cea stângă pe a patra chakră.

În momentul în care veți începe să chelați direct în interiorul chakrelor, veți intra într-o comuniune mai profundă cu pacienta dumneavoastră. Este posibil să descoperiți că respirați în același ritm ca și ea, ceea ce înseamnă că sunteți „oglindit". Când ați devenit „oglindit", îi puteți regla respirația prin simpla schimbare a respirației proprii; respirația pacientei o va urma pe a dumneavoastră. S-ar putea să aibă mare importanță efectuarea operației în acest punct al actului de tămăduire, pentru că veți începe să dați la iveală materialul emoțional atunci când veți acționa asupra chakrelor. Când materialul emoțional începe să se degaje, persoana va începe să-și oprească respirația, în încercarea de a-și ascunde sentimentele.

În momentul în care cea de-a doua și cea de-a treia chakră devin mai legate între ele, Mary încearcă să-și reprime sentimentele. O încurajați să respire. Vă ascultă; și începe să plângă. Își simte singurătatea. Ca și dumneavoastră, de altfel. Puteți simți sau vedea experiențele din copilăria lui Mary, care au legătură cu această singurătate. Împărtășiți-le cu ea. Acum înțelege legătura și plânge din nou. Chakra a doua și a treia se deschid și se limpezesc mai bine, ca rezultat al faptului că Mary și-a exprimat sentimentele. Dacă vă este greu să-i suportați sentimentele, schimbați-vă ritmul respirației, pentru a schimba și ritmul respirației lui Mary, și ridicați-vă conștiința la un nivel mai înalt. Continuați să trimiteți energie. O dată cu limpezirea chakrelor sale, Mary devine calmă și liniștită. Imaginea 22–12 ne arată că, prin chelație, s-au limpezit cele patru nivele inferioare ale câmpului lui Mary, dar nu a fost reparată ruptura. În cazul chakrei a treia este necesar să se acorde atenție specială straturilor cinci și șapte, adică acolo unde se află ruptura. Pentru chelarea chakrelor patru, cinci și șase, continuați să acționați asupra trupului tot în direcție ascendentă, punând mâna stângă pe chakra superioară, și pe cea dreaptă pe chakra inferioară. Când ajungeți la a cincea chakră, majoritatea pacienților se simt mai bine dacă vă puneți mâna stângă *sub* gât, și nu *pe* gât. După ce terminați și această procedură, duceți fiecare mână la câte-un umăr, între timp așezându-vă pe un scaun astfel încât să vă aflați deasupra capului pacientei. Echilibrați câmpul energetic al lui Mary și pe partea dreaptă, și pe cea stângă. Mișcați apoi ușor mâinile pe cele două laturi ale gâtului înspre tâmple, făcând energia să curgă tot timpul. În acest punct, dacă sunteți învățăcel, veți proceda la tămăduirea nivelului șase, așa cum am descris-o la punctul 6. Efectuați tămăduirea celui de-al șaselea nivel și o închidere a nivelului 7 după descrierea din capitolul *SIGILAREA NIVELULUI MODELULUI KETERIC*. Să nu sperați că veți reuși mai mult de-atât până ce nu veți deveni mai priceput în arta tămăduirii. Probabil că la început veți avea nevoie de o oră întreagă pentru asta. După multe ore de practică, veți începe să percepeți straturile superioare ale câmpului de aură, și atunci veți începe să acționați și asupra lor așa cum am arătat la punctele 4 și 5. Iar mai târziu, se poate să percepeți dincolo de stratul al șaptelea și veți începe să acționați asupra nivelurilor 8 și 9 conform celor arătate la punctul 7 în textul ce urmează.

Le cer tuturor studenților să efectueze o chelație completă pentru a fi siguri că nu le va scăpa nimic din ceea ce trebuie limpezit. Ulterior, după ce capătă experiență nu numai în

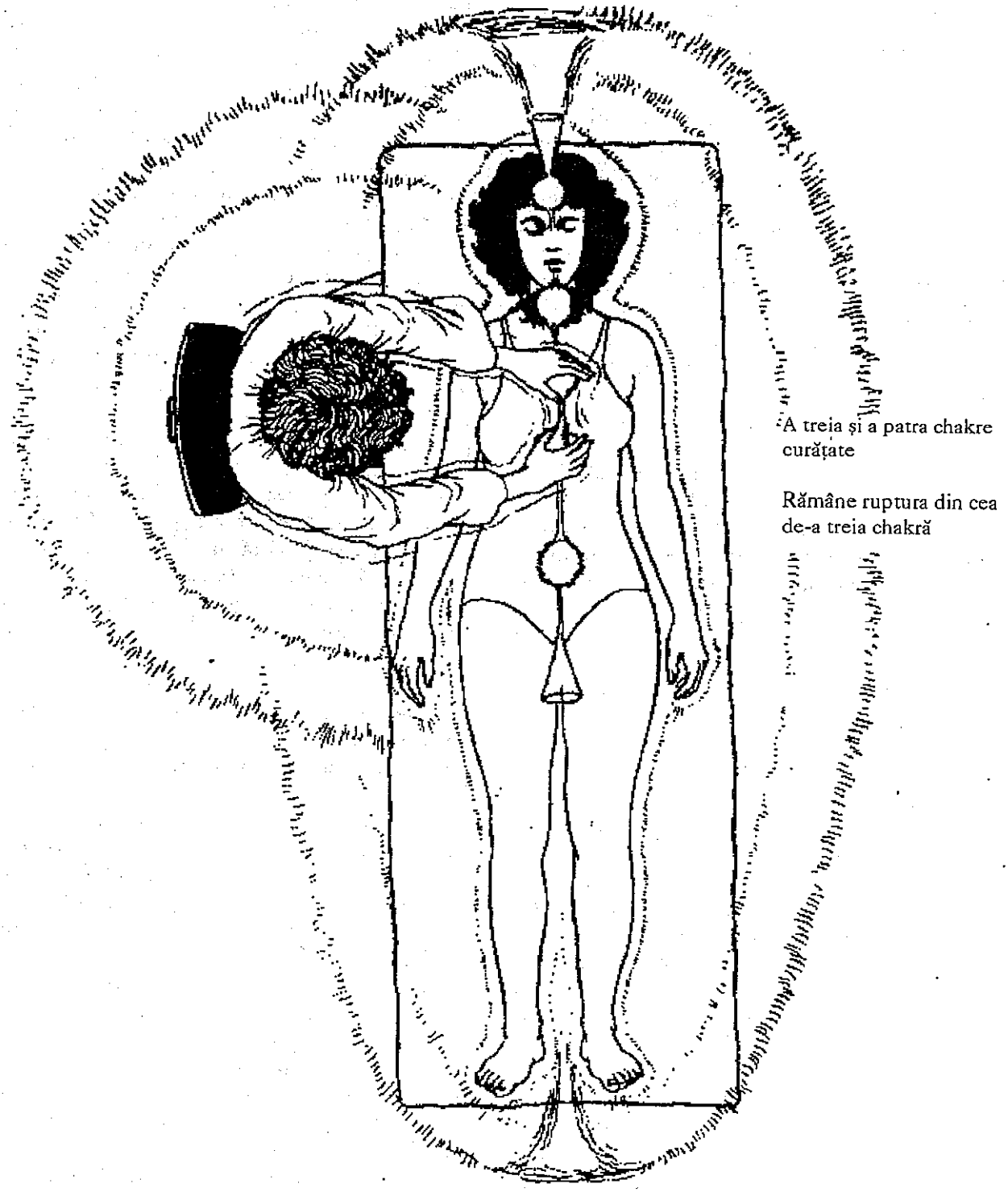

Figura 22–12: Chelația aurei între a treia și a patra chakră

transmiterea energiei, ci și în ceea ce privește capacitatea de a percepe câmpurile, nu va mai fi necesară chelația tuturor chakrelor. Vor ști până unde e nevoie să facă acest lucru. În cazul pacienților cu probleme la inimă, este importantă operația care implică reversul chelației. Ceea ce înseamnă că se trage energie din chakra inimii, fiindcă de obicei este îmbâcsită de energie întunecată.

În această fază voi mai oferi alte câteva sugestii care v-ar putea fi de folos în legătură cu chelația. Să nu uitați nici un moment că dumneavoastră îndrumați, călăuziți, și nicidecum nu radiați. Cu alte cuvinte, vă ridicați vibrațiile la nivelul de energie necesar și apoi doar vă conectați la Câmpul Energetic Universal, permițându-i să curgă (ca și cum ați introduce un ștecher în priza din perete). Dacă nu veți efectua tămăduirea în acest mod, veți obosi foarte repede. Ca să vindecați nu puteți radia sau direcționa suficientă energie doar din interiorul propriului dumneavoastră câmp; trebuie să o călăuziți (sarcina dumneavoastră în acest proces de călăuzire constă doar în a vă ridica nivelul vibrațiilor astfel încât să închideți circuitul cu CEU). Pentru a ridica vibrațiile la un nivel energetic superior, exercițiile de deschidere a chakrei pe care le-ați făcut sunt deosebit de folositoare. Pregătindu-vă din timp în vederea vindecării, veți porni de la un nivel înalt al energiei și frecvenței. În tot timpul vindecării, veți urca încet la nivele mereu superioare doar pentru că vă veți afla într-o stare de conștiință elevată. Foarte probabil, cu cât veți rămâne mai mult în această stare, cu atât mai sus veți reuși să vă ridicați, mai ales dacă veți sta centrat și concentrat, respirând corect. Cea mai bună formă de respirație este de a expira și inspira încontinuu și profund, cu pauze foarte scurte la mijloc. Respirația se face pe nas, astfel încât aerul să se frece de palatul moale, așa cum se precizează în exercițiile date în capitolul 18. Vă puteți, de asemenea, concentra asupra lărgirii câmpului dumneavoastră de aură. Cel mai important lucru este să rămâneți cu câmpul energetic din jurul dumneavoastră într-un flux sincronic sensibil. O întrerupere în fluxul energetic poate semnala că este pe cale să apară o frecvență superioară. Așteptați câteva clipe. Dacă această frecvență superioară nu apare, treceți mai departe, cum s-a arătat mai înainte. Pe măsură ce vă veți armoniza mai bine, veți începe să simțiți schimbări în frecvența energiei care trece prin dumneavoastră. În ultimă instanță, veți reuși să mențineți anumite nivele ale frecvenței prin modificări ale respirației și concentrării.

Mâinile, ușor încordate, trebuie să stea nemișcate pe trupul pacientului; direcționați prin intermediul mâinilor toată energia primită din chakre către trup. Este posibilă dorința de a vă face trupul să vibreze, ca astfel chakrele dumneavoastră să pompeze mai multă energie; în acest caz, veți folosi exercițiul 25, descris în capitolul 21.

Probabil că în această etapă a tămăduirii folosiți energia mai mult prin chakrele inferioare decât prin cele superioare. De asemenea, o mare cantitate de energie se ridică din pământ prin tălpi. Picioarele trebuie să fie bine așezate pe podea. Vizualizați niște rădăcini care cresc până în centrul pământului și prin care urcă energia. Acest proces hrănește și încarcă trupurile energetice inferioare. Să aveți întotdeauna grijă ca trupul dumneavoastră să stea într-o poziție confortabilă, astfel încât să se asigure o curgere liberă a energiei.

Sistemul energetic al pacientului va prelua energia și o va transporta automat spre acea zonă a trupului unde este nevoie de ea. De exemplu, chiar dacă mâinile vă sunt la picioarele pacientului, energia poate să urce de-a lungul coloanei vertebrale până în partea din spate a capului. În timpul cât se efectuează chelația în scopul pregătirii pacientului pentru activități mai specifice, tămăduitorul poate folosi acest timp vital ca să-l „citească" pe pacient din punct de vedere psihic și să comunice cu el. Este momentul când pacientul începe să se deschidă și să se stabilească o comunicare mai profundă în ceea ce privește viața lui personală. Imediat ce tămăduitorul își pune mâinile pe pacient, se produce o creștere a încrederii reciproce. Tămăduitorul va continua să scaneze trupul, căutând zonele cu probleme.

În cazul lui Mary, aura ei s-a limpezit și este mult mai luminoasă, așa cum se vede și în fig. 22–12. În timpul chelației zonelor reprezentate de chakra a doua, a treia și a patra, descătușarea emoțională a adus-o într-o stare de relaxare profundă. Primele patru nivele ale câmpului ei sunt destul de limpezi ca să poată spijini acționarea asupra straturilor 5 și 7. Poate

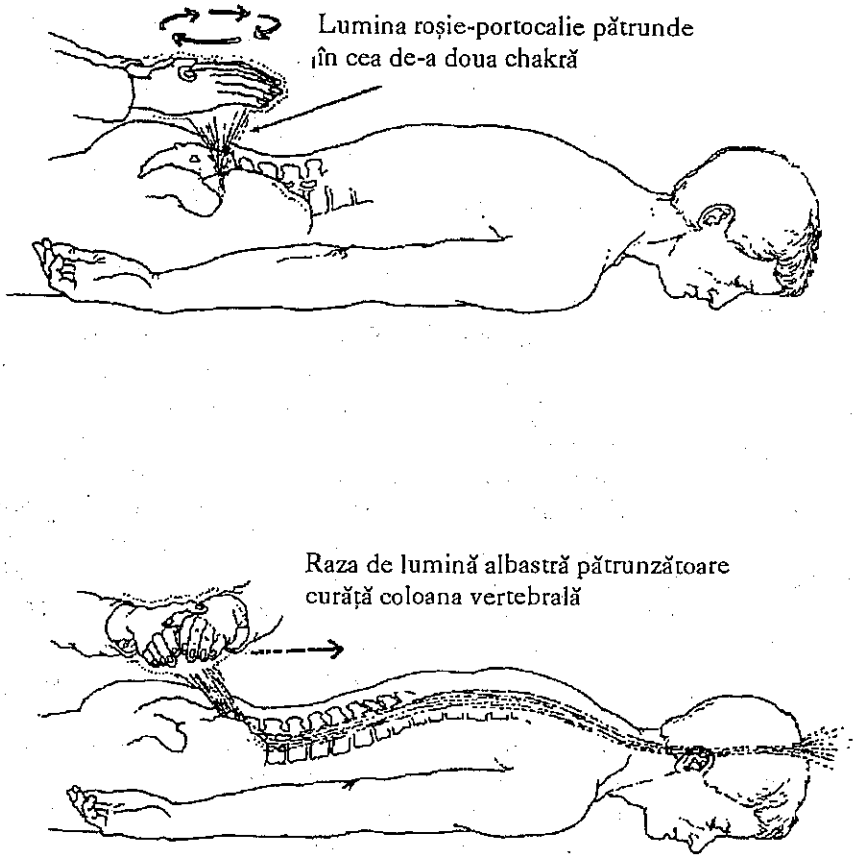
Lumina roșie-portocalie pătrunde
în cea de-a doua chakră
Raza de lumină albastră pătrunzătoare
curăță coloana vertebrală

Figura 22–13: Curățirea coloanei vertebrale

că nu așa ar sta lucrurile în cazul unui alt pacient; chiar după o chelație completă a celei de-a șasea chakre, câmpul său ar mai avea încă nevoie să fie limpezit în anumite locuri unde prezintă perturbații masive. Există două modalități principale de efectuare a unei asemenea limpeziri. Prima este curățirea coloanei vertebrale. Cea de-a doua este fie de a împinge, fie de a scoate reziduurile de aură din anumite zone.

B. Curățirea coloanei vertebrale

Există posibilitatea ca în acest punct coloana vertebrală a pacientului să aibă nevoie de curățire (vezi fig. 22–13). În general, este bine să se facă această curățire, dat fiind că se curăță principalul curent de putere verticală din câmpul de aură. Totuși, în timpul unei ședințe de o oră, de cele mai multe ori eu nu efectuez curățirea decât dacă există într-adevăr o problemă legată de coloană, căci alte lucruri sunt de obicei mai importante, iar o coloană normală se va curăța de la sine în timpul chelației. Am învățat o bună parte a acestei tehnici de la profesorul meu C.B.

Pentru curățarea coloanei vertebrale, cereți-i pacientului să stea cu fața în jos. Trebuie să aveți o masă cu mulajul unui obraz sau cu o gaură pentru nas, astfel încât pacientul să se uite drept în jos. Nu e nevoie să-și miște capul într-o parte sau alta în timpul curățirii.

Masați zona din jurul osului sacral. Folosind degetele mari, masați foramenele (mici orificii din os, prin care trec nervii) din osul sacral. (Mai clar, este zona de deasupra lui *gluteus maximus*[1], acolo unde se găsesc adâncițurile.) Căutați osul sacral într-o carte de anatomie în caz că nu știți cum arată această parte a corpului omenesc. Este un grup de oase unite, de formă triunghiulară, cu vârful triunghiului

[1] *Gluteus maximus* (lat.): marele fesier (n.tr.).

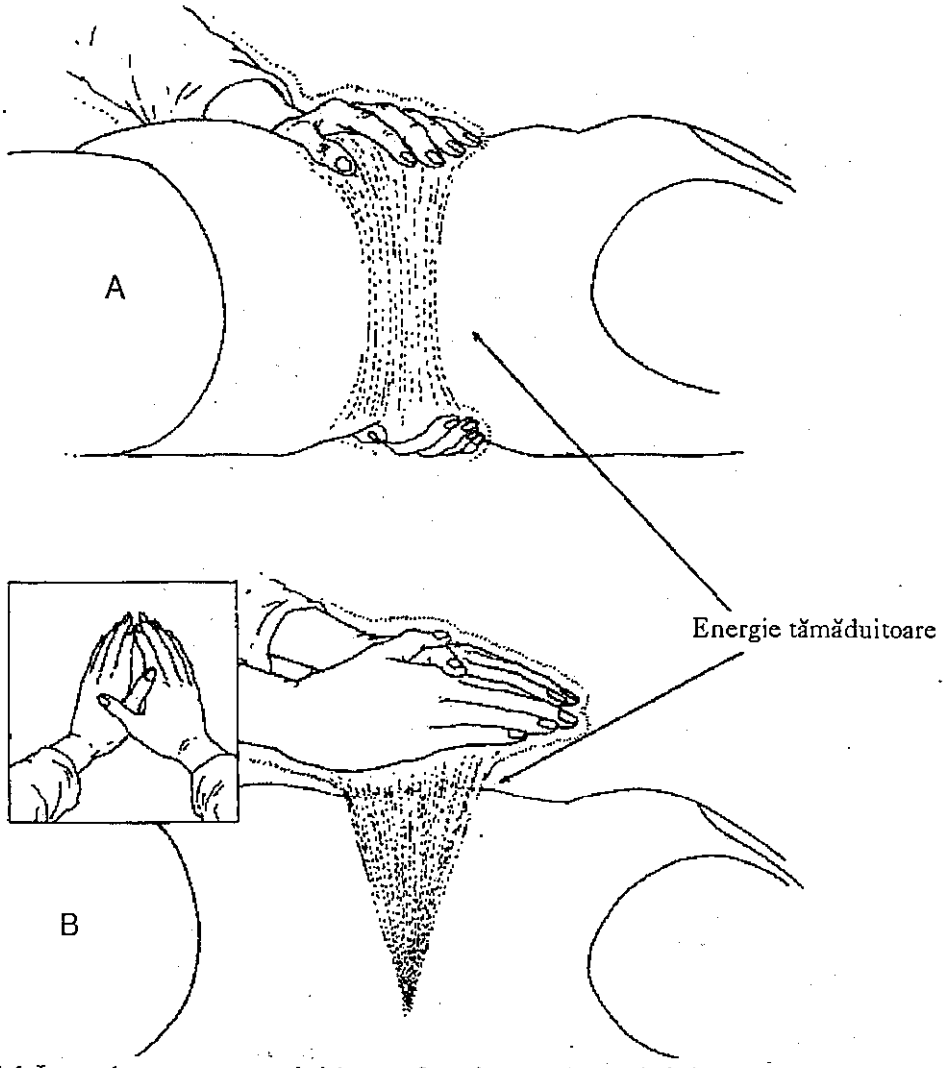

Figura 22–14: Introducerea energiei în profunzimea câmpului de aură

îndreptat în jos; pe fiecare latură a triunghiului există câte cinci foramene. Ultima vertebră lombară se sprijină pe acest os, iar coccisul se dezvoltă din vârful inferior al triunghiului. Masați circular, cu degetele mari, în zona foramenelor de pe osul sacral. Veți trimite prin intermediul degetelor mari energie roșie-portocalie. Acționați în același mod în susul coloanei vertebrale, de pe partea dreaptă a trupului pacientului, folosindu-vă degetele mari pe fiecare latură a fiecărei vertebre. Rezultatele cele mai bune se obțin atunci când se masează în sensul acelor de ceasornic cu degetul mare de la mâna dreaptă, și în sens invers acelor de ceasornic cu degetul mare de la mâna stângă.

Și acum uniți-vă mâinile deasupra celei de-a doua chakre. Călăuziți energia roșie-portocalie din mâinile dumneavoastră în interiorul chakrei, mișcând în același timp mâinile lent, în sensul acelor de ceasornic. Ca să faceți asta trebuie să fiți în stare să vă mențineți fluxul de energie pe frecvența roșie-portocalie. Această tehnică se predă în capitolul 23, la tămăduirea prin culoare. Încărcați chakra. Când s-a încărcat, începeți să vă mișcați mâinile în susul coloanei vertebrale. Lumina se va transforma într-o rază albastră ca cea de laser atunci când mâinile vor trece dincolo de chakra a doua. Fiți foarte atenți să nu „pierdeți" conectarea energetică în timp ce avansați în susul coloanei vertebrale. Va trebui să vă așezați în așa fel încât să vă puteți mișca ușor, o dată cu mișcarea ascendentă a mâinilor.

Cu lumina albastră a laserului, curățați coloana vertebrală și împingeți întreaga

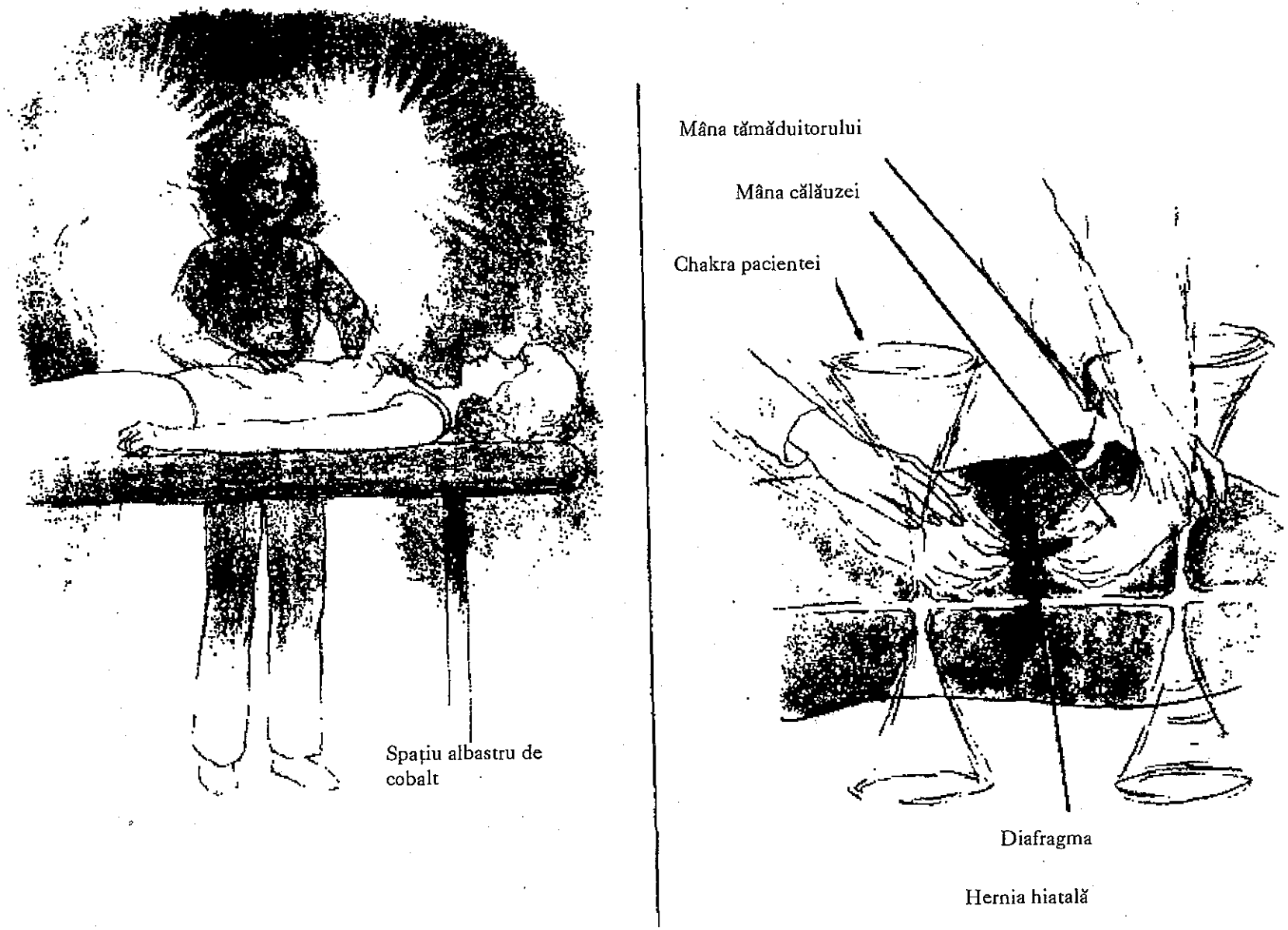

Figura 22–15: Tămăduirea modelului eteric: Chirurgie spirituală

energie îmbâcsită spre creștetul capului, iar de acolo afară, prin chakra creștetului. Repetați întreaga procedură cel puțin de trei ori, până când curentul principal de putere este curat. Ca să ajutați chakrele 4 și 5 să se deschidă, poate fi nevoie să le loviți ușor.

C. Purificarea unor zone specifice ale aurei pacientului

În timpul chelației, veți începe să simțiți prin Percepția Suprasenzorială în ce locuri veți acționa în continuare asupra trupului fizic. Când veți căpăta mai multă experiență nu va mai trebui să efectuați chelația tuturor chakrelor înainte de a începe să acționați asupra unei zone unde energia este îmbâcsită. După o practică îndelungată, ar trebui să chelați doar prin inimă înainte de a vă concentra asupra unei zone. (Lăsați-vă condus de intuiție.) Se poate acționa mai direct introducând energie într-o aură îmbâcsită pentru a o energiza și a elibera energia nemișcată și/sau de a trage cu mâinile mucusul îmbâcsit al aurei.

Ca să introduceți energie direct într-o anumită zonă, puteți folosi mâinile fie făcute căuș, fie depărtate. Ținând mâinile de o parte și de alta a blocajului (cu fața spre spate, de jos înspre partea de sus a trupului), puteți direcționa energia astfel încât să iasă dintr-o zonă și să intre într-o alta, împingând cu mâna dreaptă și trăgând cu stânga (sau invers) (vezi capitolul 7 pentru tehnicile de împingere/tragere/oprire). Uneori este bine să procedați așa; în alte situații, veți simți că este mai bine să folosiți mâinile împreunate. Ambele tehnici călăuzesc energia direct în trup și pătrund adânc în aură. Fiecare dintre cele două tehnici aduce un flux puternic de energie proaspătă până în adâncul aurei și este o metodă excelentă de umplere a chakrelor. Imaginea 22–14 ilustrează pozițiile în care ambele mâini sunt unite. Pentru metoda cu mâinile căuș, apropiați mâinile astfel încât degetele mari să stea în cruce unul față de celălalt, iar palmele să fie deasupra zonei spre care doriți să dirijați energia. Aveți grijă ca mâinile să fie strâns împreunate, fără spații între ele sau între degete. Degetele trebuie să fie ușor flectate. Pentru creșterea fluxului de energie, mișcați ușor mâinile. Veți descoperi că făcând aceasta direcționați energia, asemenea unor raze de lumină, profund în trupul pacientului. Poate umple cu energie sau poate descătușa lucrurile. Călăuzele vă vor îndruma, arătându-vă ce este necesar. Dacă folosesc această tehnică pentru eliberarea blocajelor, vor schimba curând frecvența pe care o trimit și probabil vor schimba fluxul de energie și vor extrage blocajul. Lăsați-vă mâinile să se miște după cum este necesar pentru a reuși extragerea. Poate că veți dori să ridicați mâna cu energia argone moartă și să le lăsați pe călăuze să v-o ia din mână.

O altă tehnică este de a folosi mâinile eterice pentru a extrage din câmpul pacientului energia blocată. Imaginați-vă că degetele dumneavoastră eterice se lungesc foarte mult sau că părțile eterice ale degetelor se lungesc și penetrează trupul pacientului, scoțând energia asemenea unei lopeți, ori o adună ca o greblă, pentru a o scoate apoi din câmp. O scoateți pur și simplu din aură și o țineți în mână până când călăuzele o luminează, adică o umplu de energie până ce devine lumină albă, și atunci îi dau drumul (în felul acesta, camera dumneavoastră nu va fi plină de energie moartă). Apoi, fiind tămăduitor, pătrundeți în câmp după restul de energie blocată.

Când este cazul, mai puteți scoate energia îmbâcsită folosind un căuș de cristal, ce captează energia și o extrage (capitolul 24). Cristalul este o unealtă deosebit de puternică în această activitate, întrucât acționează ca o undă laser: intră, taie și adună energia, o extrageți și le lăsați pe călăuze să o transforme în lumină albă.

Dar nu este întotdeauna bine să folosiți cristale. Unii oameni sunt prea sensibili ca să reziste la această acțiune de tăiere. Să nu folosiți niciodată cristale după ce s-a acționat asupra modelului keteric (un nivel superior, ce va fi explicat mai târziu). Dacă le-ați folosi atunci, nu ați face decât să stricați ceea ce ați realizat asupra modelului. În mod normal, pacientul nu mai are nevoie de cristale după ce s-a acționat asupra modelului keteric: trebuiau folosite înainte (adică, asupra oricărei zone a trupului). În situația lui Mary, descrisă mai înainte, nu s-au folosit cristale.

În timpul acesta, tămăduitorul poate scana nivelele aurei ca să vadă dacă este necesar ca chakrele sau organele să fie restructurate la nivelele modelului. Călăuzele vor hotărî dacă

este cazul să se acționeze la nivelul modelului eteric (al cincilea) și la nivelul modelului keteric (al șaptelea). Acționarea asupra modelelor nu este posibilă decât după o curățire completă a primelor patru straturi ale aurei. De fapt, dacă aura este foarte murdară, uneori e foarte greu să vezi nivelul modelului eteric prin stratul de energie întunecată.

În cazul în care călăuzele hotărăsc să se acționeze asupra modelului keteric (al șaptelea strat), tămăduitorul trebuie să îndepărteze cristalele de pacient, fiindcă acestea îl ajută pe pacient să se păstreze în trup. Pentru a se acționa asupra modelului keteric, este necesar ca pacientul să-și părăsească parțial trupul; e posibil să încerce o durere profundă și să nu se poată termina ceea ce v-ați propus. Am încercat o dată să repar o mică ruptură ce se afla în cel de-al șaptelea strat, fără să îndepărtez cristalele de pe trupul pacientului. Pacientul a început să țipe de durere la vreo două secunde după ce începusem (mâinile încă nu-i atingeau trupul). Am îndepărtat repede cristalele, am terminat acțiunea de reparare a rupturii și am vindecat inflamația mare, roșie – pe care o provocasem la nivelele 1, 2, 3, și 4 – folosind tehnicile de limpezire descrise mai sus.

În cazul în care călăuzele hotărăsc să acționeze asupra modelului eteric (stratul al cincilea), nu este necesară îndepărtarea cristalelor. Și asta pentru că modelul eteric acționează într-un spațiu negativ și nu este legat de trup atât de direct emoțional.

D. Exercițiu pentru aducerea călăuzelor în câmpul tău, în scopul de a acționa

Dacă pătrunderea călăuzelor în câmpul dumneavoastră este dificilă, vă sugerez următorul exercițiu. (Dacă doriți, îl puteți face și înainte de începerea acțiunii de tămăduire.) Însă numai după ce v-ați încărcat câmpul cu ajutorul exercițiului 22 (vizualizare) din capitolul 21.

Acum, după ce câmpul este încărcat și echilibrat, repetați exercițiul de mai sus și schimbați-l puțin, ca să ușurați intrarea călăuzelor în câmpul dumneavoastră pentru efectuarea tămăduirii. Dacă țineți mâinile pe pacient, mai întâi îndepărtați-le cu grijă. Reveniți asupra primei chakre proprii. Vizualizați-o devenind roșie. Inspirați culoarea de două ori. La cea de-a doua inspirație, ridicați-vă conștiința până la cea de-a doua chakră și lăsați ca roșul să devină roșu-portocaliu. Expirați roșu-portocaliu.

Concentrați-vă asupra celei de-a doua chakre. Inspirați roșu-portocaliu. Expirați roșu-portocaliu. Inspirați din nou roșu-portocaliu și lăsați-o să devină galbenă în timp ce ochiul minții se ridică asupra celei de-a treia chakre. Inspirați galben. Expirați galben. Inspirați galben și lăsați-o să devină verde în timp ce vă ridicați înspre chakra inimii. Inspirați verde; expirați. Inspirați din nou verde; ridicați-vă până la chakra gâtului; lăsați ca verdele să devină albastru. Inspirați albastru și ridicați-vă până la al treilea ochi, în timp ce albastrul devine indigo. Inspirați violet; expirați-l. Inspirați indigo și lăsați-l să devină alb în timp ce vă ridicați spre creștet și ieșiți prin creștetul capului. În timp ce vă ridicați prin creștet, lăsați călăuzele să intre în câmpul dumneavoastră prin partea din spate a chakrei gâtului. Le veți simți venind de după umeri și coborând în brațe, asemenea unui acoperământ.

Poate veți simți cum câmpul dumneavoastră devine mult mai plin. În acest moment, e posibil să vedeți brațele unei călăuze întrepătrunzându-le pe ale dumneavoastră și lumina emanând din ele. Relaxați-vă. Obișnuiți-vă cu sentimentul. Dacă simțiți imboldul să vă puneți mâinile asupra unei zone de pe trup, făceți-o. (Mai târziu, ajutați un prieten. Lăsați-vă mâinile să fie călăuzite pe trupul prietenului, spre un loc ce trebuie tămăduit. Există posibilitatea să nu fie de loc acolo unde credeți dumneavoastră.) Lăsați ca minunata energie tămăduitoare să emane din mâinile dumneavoastră în iubire. Să nu vă fie niciodată teamă să vă puneți mâinile pe o altă persoană, cu iubire.

4. Tămăduirea nivelului modelului eteric al aurei (al cincilea strat al câmpului de aură)

În cazul în care călăuzele hotărăsc să acționeze asupra modelului eteric, tămăduitorul va fi înștiințat să-și pună mâinile pe trup, în două locuri, de obicei peste două chakre, și să-și lase mâinile să se odihnească acolo. Din acest moment, călăuzele controlează tot ceea ce se întâmplă, tămăduitorul fiind în mare măsură pasiv.

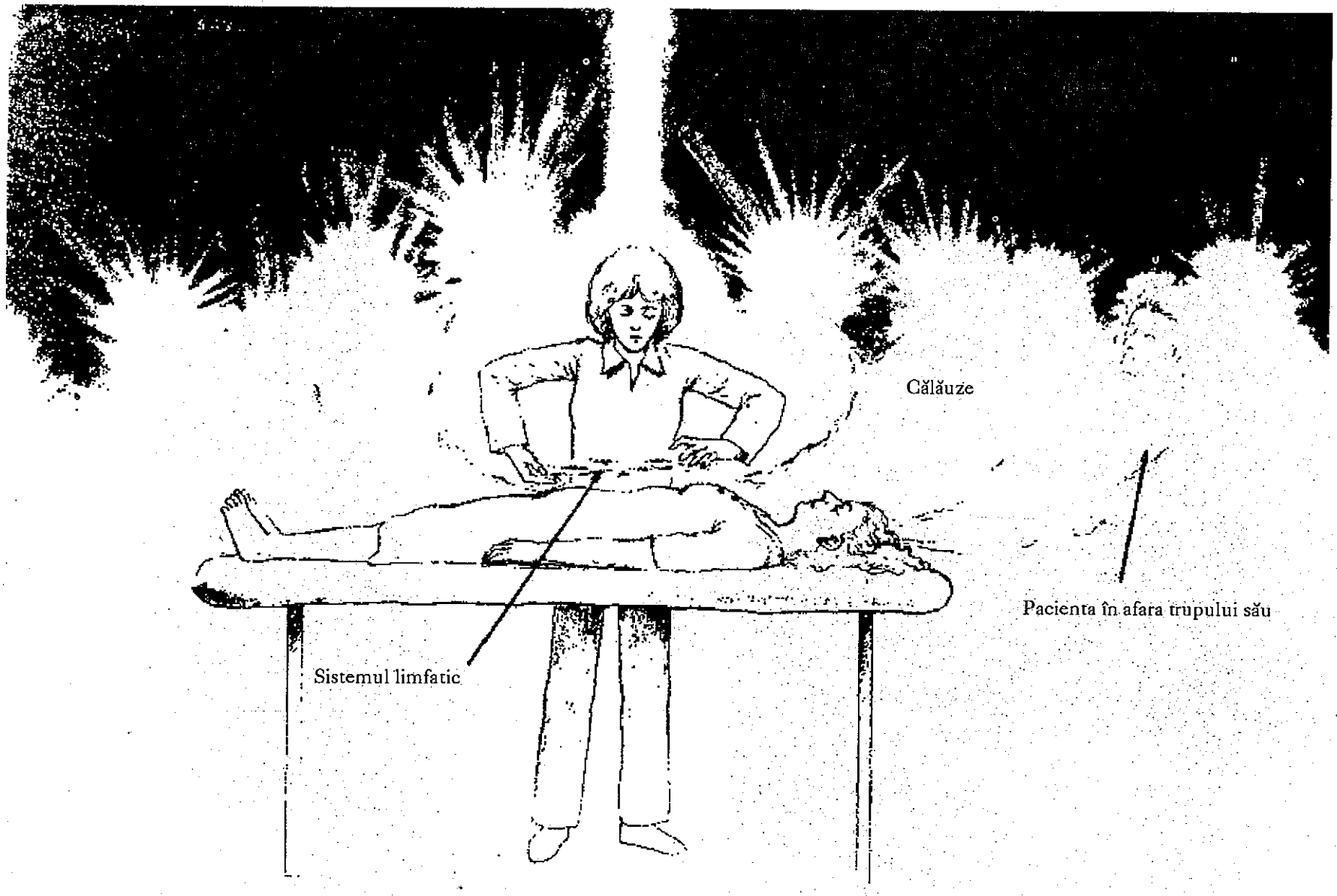

Figura 22–16: Tămăduirea modelului keteric al sistemului limfatic

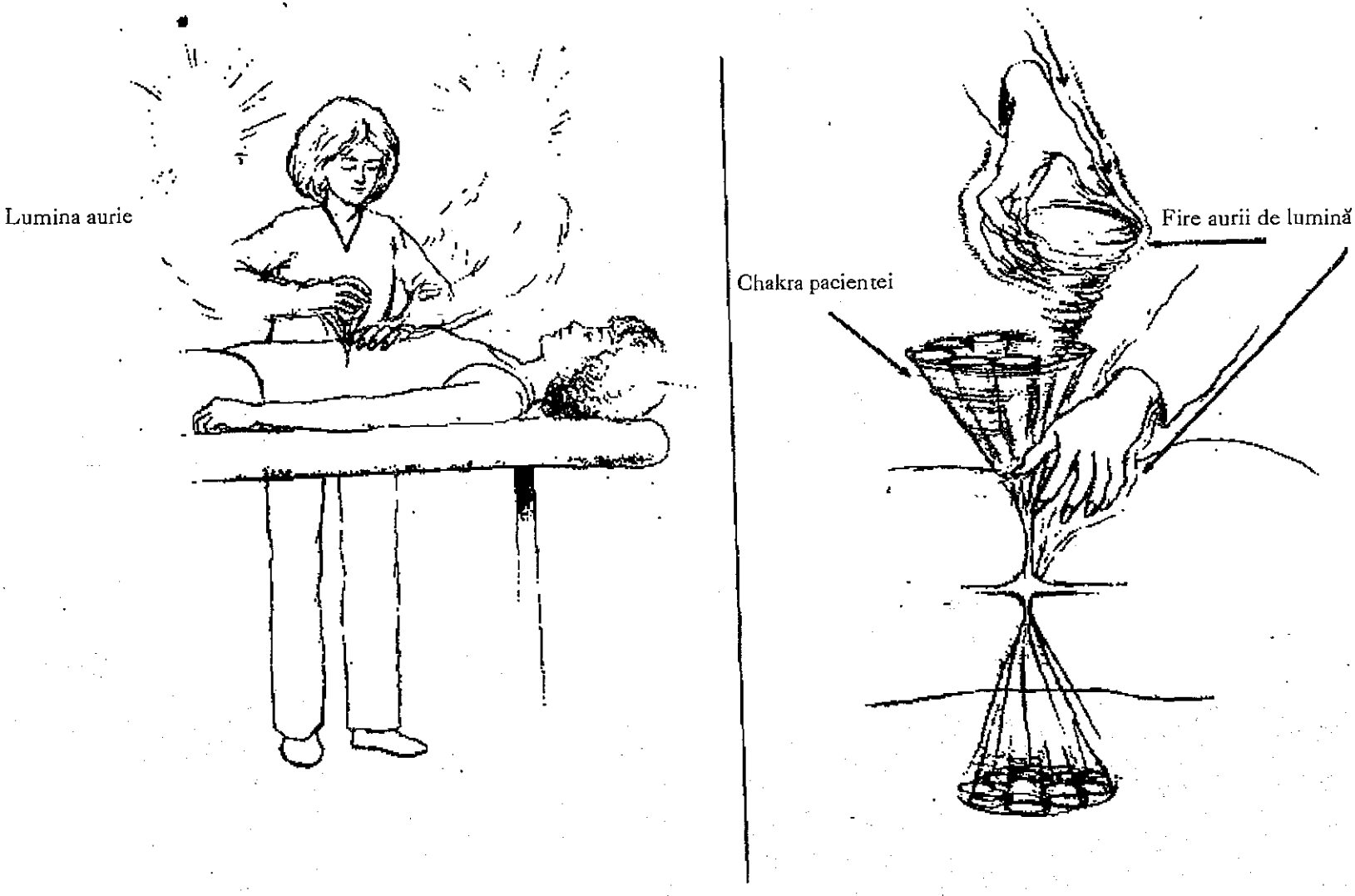

Figura 22–17: Tămăduirea modelului keteric: Chirurgie spirituală

Când m-am perfecționat în felul de a acționa asupra modelului eteric, am început să fiu martoră a unor operații întregi. La început, mi s-a părut greu de crezut, deoarece aceste operații păreau similare unei operații la nivel fizic, efectuate de chirurgi în sala de operație a unui spital. Bineînțeles, m-am gândit că totul e doar o proiecție a minții mele. Am rugat doi prieteni clarvăzători să vină și să stea cu mine în timpul câtorva ședințe de tămăduire, ca să vedem dacă experiențele noastre se corelează. Așa s-a și întâmplat.

Iată ce vedeam în mod regulat: În timpul cât mâinile mi se odihneau pur și simplu pe trupul pacientului, mâinile mele eterice se desprindeau de mâinile fizice și pătrundeau adânc în trupul pacientului. Apoi, mâinile călăuzelor care acționează asupra modelului eteric (eu îi numesc „chirurgi") vor trece prin mâinile mele eterice și vor efectua literalmente o operație. Când „chirurgii" operau, mâinile mele eterice se măreau extrem de mult.

Ca să efectueze o operație, călăuzele îmi implântau tuburi în brațe, apoi în jos prin mâini până în trupul pacientului. După toate aparențele, folosesc același echipament ca și un chirurg obișnuit – bisturie, cleme, foarfece, ace, seringi etc. Taie, curăță, scot, fac transplanturi și cos. La un moment dat, am văzut o seringă uriașă coborând prin braț și intrând în corpul unui pacient căruia îi reîntineream nervii spinali, și după aceea îi coseam la loc. M-am uitat la prietena mea și am întrebat: „Ai văzut?" A răspuns: „Da", și a descris exact scena al cărei martor eram. Am efectuat multe tămăduiri împreună de atunci, corelând întotdeauna ceea ce vedeam.

Ceea ce am prezentat mai sus se execută asupra celui de-al cincilea nivel al câmpului de aură. Se pare că acest strat există în spațiul negativ, cum s-a descris în capitolul 7. Pentru mine, prin Percepția Suprasenzorială spațiul negativ seamănă cu negativul unei fotografii, în care toate zonele întunecate sunt luminoase și toate zonele luminoase sunt întunecate. În spațiul negativ, toate zonele pe care le bănuim goale sunt pline, și toate cele care credem că trebuie să fie umplute par a fi goale. La acest nivel, tot ceea ce este spațiu gol are culoarea albastru a cobaltului închis, și toate liniile de aură par spații goale în interiorul câmpului albastru de cobalt. În momentul când intri în acest nivel de realitate, totul pare absolut normal.

Nivelul al cincilea este modelul pentru toate formele care există în planul fizic. Dacă o formă este întreruptă în câmpul său de aură, va trebui să fie restabilită la nivelul al cincilea al câmpului, pentru a-și recâștiga forma sănătoasă pe plan fizic. În felul acesta, toată chirurgia asupra aurei trebuie să se facă asupra celui de-al cincilea strat al câmpului. Prin urmare, chirurgia eterică reprezintă, în principal, crearea unui nou spațiu negativ în care să crească trupul eteric al pacientului și să se vindece.

În timpul unei asemenea operații, pe care am numit-o „chirurgie spirituală", tămăduitorul nu trebuie să-și miște sub nici o formă mâinile. De fapt, în cea mai mare parte a timpului, mâinile sunt complet paralizate, încât ar fi destul de greu să le mișcați. Întotdeauna când am încercat, a presupus un efort uriaș. Este nevoie de multă răbdare chiar și numai să stai acolo, uneori timp de 45 de minute, în timp ce călăuzele lucrează.

După ce termină, călăuzele vor steriliza ceea ce au operat și încep să închidă încet incizia. Mâinile eterice ale tămăduitorului se ridică încet la suprafață și se contopesc cu mâinile fizice ale tămăduitorului. Din nou, se cere multă răbdare. (Uneori mă apucă plictiseala.) În cele din urmă, mâna de pe partea inferioară a trupului pacientului (de obicei mâna dreaptă) se dezlipește de pe trup, iar călăuzele mă îndrumă să o duc spre mâna stângă, ce se află în partea superioară a trupului. Îndepărtez încetișor și mâna stângă, iar apoi, puțin câte puțin, cu mișcări delicate ale mâinilor și ale degetelor, restabilesc legătura dintre zona proaspăt restructurată a modelului eteric și modelul acelei părți de trup din jurul său. Aceasta se face prin mișcări lente ale mâinii prin chakre. Mâinile tămăduitorului nu părăsesc trupul până nu se închide incizia și se restabilește legătura dintre câmpul cel nou și câmpurile vechi.

Să revenim la pacienta noastră, Mary. Cât s-a efectuat ultima parte a chelației, Mary a stat întinsă pe masa de vindecare, senină și relaxată. S-a deplasat puțin în afara trupului, iar acum se odihnește. Câmpul de aură folosește în continuare energia pe care a primit-o spre a se vindeca. Mary este pregătită pentru a

se acționa asupra modelului eteric ca să i se vindece hernia hietală de care suferă. În momentul în care puneți mâinile pe chakrele 2 și 3 (fig. 22–13), mâinile eterice încep să plutească în jos și deveniți tot mai conștient de interiorul trupului prin cea mai bună cale de acces pentru dumneavoastră, indiferent care este ea. O simțiți, o auziți sau o vedeți. Vă aflați în spațiu negativ, dar totul vi se pare absolut normal. Câmpul energetic din jurul trupului crește o dată cu creșterea ratei vibrațiilor. Simțiți în spatele dumneavoastră o prezență, poate chiar mai multe. Cu grijă, cu foarte mare grijă, călăuzele alunecă prin câmpul dumneavoastră de aură. Vi se pare familiar, foarte confortabil și mai ales minunat. Ați fost ridicat la un nivel de seninătate angelică. Ați încheiat pace cu întregul Univers. După această capitulare în fața propriei puteri superioare de creație, veți observa cum mâinile călăuzelor vor intra în trupul pacientului prin intermediul mâinilor eterice. Le veți vedea cum repară hernia prin diafragmă. La început nu o să vă vină să credeți, dar mai târziu pare atât de natural, încât pur și simplu lăsați ca totul să se desfășoare de la sine. Important este ca pacienta să se facă bine. Aveți încredere în conoștințele care trec dincolo de autodefinițiile normale, înguste, și care asigură vindecarea. Călăuzele repară ruptura și restabilesc legătura dintre noul model restructurat și restul modelului celui de-al cincilea strat. Veți simți cum încep să-și retragă energia. Veți fi surprinși să vedeți cât de profund în câmpul pacientei vă erau mâinile eterice. Nu ați prea observat mișcarea de pătrundere în câmp, dar acum, când câmpul energetic începe să se retragă, veți simți mișcarea înspre exterior. E posibil ca în acest moment s-o simtă și pacientul. În continuare, veți simți cum câștigați mai mult control asupra mâinii drepte. Devine mai slabă legătura acesteia cu aura pacientei și începeți s-o retrageți încetișor. După ce ați scos-o complet din aură, flexați ușor degetele, pentru a vă exersa mâna. Acum, introduceți mâna dreaptă în cea de-a patra chakră și slăbiți legătura și în cazul mâinii stângi. Retrageți mâna stângă încet, cu grijă. Sunteți gata să treceți la stratul al șaptelea. Dar mai întâi, câteva informații asupra tămăduirii modelului eteric.

Cât operează asupra modelului eteric, călăuzele controlează frecvențele de culoare, direcționează fluxul și locul asupra căruia se va acționa. Cu cât veți avea mai mare încredere și le veți urma, cu atât mai multe lucruri vor reuși să facă. Pe lângă procedura chirurgicală „normală", vă îndrumă uneori pe dumneavoastră, tămăduitorul, să țineți nemișcate ambele mâini și brațe de-a latul trupului, iar apoi vă cer să vă ridicați nivelul vibrațiilor, permițând astfel forței puternice a culorii levănticii și uneori chiar a argintiului să intervină. În această stiuație, nu trebuie să vă mișcați, întrucât fluxul este foarte puternic și ați întrerupe nu numai câmpul pacientului, ci și pe al dumneavoastră. După ce ați introdus suficientă energie ca modelul să fie eliberat, călăuzele vor schimba sensul fluxului de energie și vor absorbi, iar apoi vor îndepărta în exterior energia eliberată. Este vorba de un nivel de tămăduire superior și probabil că folosește energii de la nivelul al șaselea. Îndepărtează din câmp forme specifice modelului eteric, cum ar fi formele psihice ale virusurilor, bacteriilor sau, într-un anume caz, obiecte albe, asemănătoare unor semințe, din sângele unui bolnav de leucemie, astfel încât să nu se mai poată regenera în trupul fizic al respectivei persoane.

Din când în când, un grup mic, format din noi, cei care ne-am dezvoltat această Percepție Suprasenzorială, ne întâlnim ca să ne acordăm sprijin unul altuia în legătură cu viața noastră personală și cu problemele cu care ne confruntăm din cauză că suntem clarvăzători, clarauzitori și clarsimțitori. Efectuăm, de asemenea, tămăduiri unul asupra altuia (devenim fiecare pacient). Este un procedeu extrem de productiv, fiindcă nu numai tămăduitorii văd ceea ce se petrece, ci și pacientul. Mi-am verificat în acest fel multe dintre percepții, iar procedeul în sine ajută la crearea unui cadru clar cu care să descriem aceste experiențe trăite. Învățăm cum să privim în fiecare strat al aurei, în ce constă experiența și ce noi proceduri de tămăduire pot apărea din informațiile pe care le primim.

5. Tămăduirea modelului keteric sau restructurarea rețelei aurei de aur (al șaptelea strat al câmpului de aură)

De multe ori, când câmpul de aură este deformat la nivelul al cincilea este deformat și la nivelul al șaptelea. Deci, este nevoie de o restructurare a modelului keteric. De obicei se

Figura 22–18: Tămăduirea nivelului celest (stratul al șaselea)

face înainte ca tămăduitorul să se concentreze asupra tămăduirii nivelului al șaselea, deși, până în acest moment al tămăduirii, unele frecvențe de la nivelul al șaselea au penetrat în mod automat. Modul de acționare asupra nivelului al șaptelea este foarte diferit de ceea ce se întreprinde asupra nivelului al cincilea, prin faptul că tămăduitorul este foarte activ. La nivelul al cincilea, principala sarcină a tămăduitorului este de a se supune și a urma indicațiile călăuzelor; de data aceasta, tămăduitorul trebuie să fie foarte activ în ceea ce privește respirația și mișcarea degetelor și a mâinilor, rămânând însă sensibilizat și concentrat la un nivel de frecvență înaltă. Pentru a atinge nivelul al șaptelea, este nevoie de multă concentrare a minții și control asupra respirației. Lumina aurie de la acest nivel este foarte puternică și elastică. De multe ori apare ca niște firișoare aurii deosebit de puternice.

Călăuzele pacientului vin întotdeauna la ședințele de tămăduire și ajută. Dacă sunteți atent, le veți vedea cum pășesc în camera de tratament împreună cu pacientul. În acest moment, călăuzele îl scot pe pacient din trupul său și au grijă de el ca să fie profund relaxat și să se poată trece la procedura asupra modelului. În mod obișnuit, pacientul are senzația că plutește și se simte foarte liniștit. Nici nu-și dă seama cât de adânc a intrat într-o altă stare de conștiință până când nu se ridică sau încearcă să se ridice la sfârșitul tămăduirii.

Acționarea asupra modelului keteric, care restructurează al șaptelea strat cu lumină aurie, este format din două părți principale: curățirea și refacerea structurii în rețea a organelor, mușchilor, nervilor sau a altor părți ale trupului și curățirea și restructurarea chakrelor. Mâinile călăuzelor acționează direct prin mâinile tămăduitorului. Călăuzele coboară de pe umeri în brațele și mâinile tămăduitorului. Firișoare aurii ies din degetele tămăduitorului, care se mișcă foarte rapid, așa cum sunt călăuzite s-o facă. Mișcările firișoarelor aurii sunt mult mai rapide decât mișcările complicate ale degetelor tămăduitorului. Pentru a restructura rețeaua keterică a unui organ, călăuzele scot de obicei din trup structura de rețea a organului. Asta e posibil numai dacă permite conștiința pacientului. Mă refer la conștiința mai profundă, și nu la conștiința firească, de fiecare zi. În aceste momente, pacientul se află într-o altă stare, comunicând cu călăuzele sale, pe care și le va aminti sau nu când se va întoarce în trup.

A. Restructurarea organelor la nivelul modelului keteric

Mâinile tămăduitorului se vor mișca, având o imensă forță-lumină și energie pentru a îndepărta câmpul keteric al organului. Organul va pluti deasupra trupului, unde va fi curățat și restructurat prin mișcări iuți ale degetelor, care țes rețeaua eterică albastră pe modelul de aur cu firele de aur alb. Spațiul din interiorul trupului este curățat și sterilizat cu lumină până să se pună înapoi organul respectiv. Când s-au efectuat restructurarea și sterilizarea, organul alunecă firesc la locul său. Veți avea senzația că e absorbit în interior. Apoi se coase și se umple cu energie albastră, pentru a-l energiza. În mod obișnuit, după această acțiune zona este umplută cu o lumină albă, pufoasă și liniștitoare, care are rolul unui anestezic intern. După care, întreaga zonă este acoperită cu un bandaj de energie aurie, în vederea protecției.

Sunt arătate exemple ale unei asemenea tămăduiri în figurile 22–16 și 22–17. Am primit un telefon de la o clientă care avea o umflătură la sân. Doctorii nu reușeau să-i spună dacă e vorba de o infecție, sau de o tumoare. Încercaseră s-o trateze, dar fără rezultat, așa încât programaseră o intervenție chirurgicală. Chiar în timp ce discutam cu ea la telefon, mi-a apărut imediat în minte imaginea unei umflături de un roșu-întunecat în sânul stâng, cu puncte cenușii, întunecate, ce se întindeau până la subțioară, unde se aflau nodulii limfatici. Pentru a-mi verifica „viziunea", am întrebat-o dacă umflătura se află în sânul stâng, puțin mai jos și mai spre stânga față de mamelon. După ce mi-a confirmat, i-am spus că sunt absolut sigură că nu e vorba de cancer, ci de o infecție, pesemne o mastită. Mă făcea să cred asta prezența culorii roșu-întunecat, care indică o infecție. Am auzit și călăuzele spunându-mi că e o formă de mastită. Totuși, am mai văzut și că nodulii limfatici auxiliari erau de un cenușiu-întunecat, ceea ce mă îngrijora. I-am spus că problema principală nu e umflătura din sân, ci nodulii limfatici îmbâcsiți și că e necesară o purificare a întregului trup și mai ales a acestui sistem special. Pe cale chirurgicală,

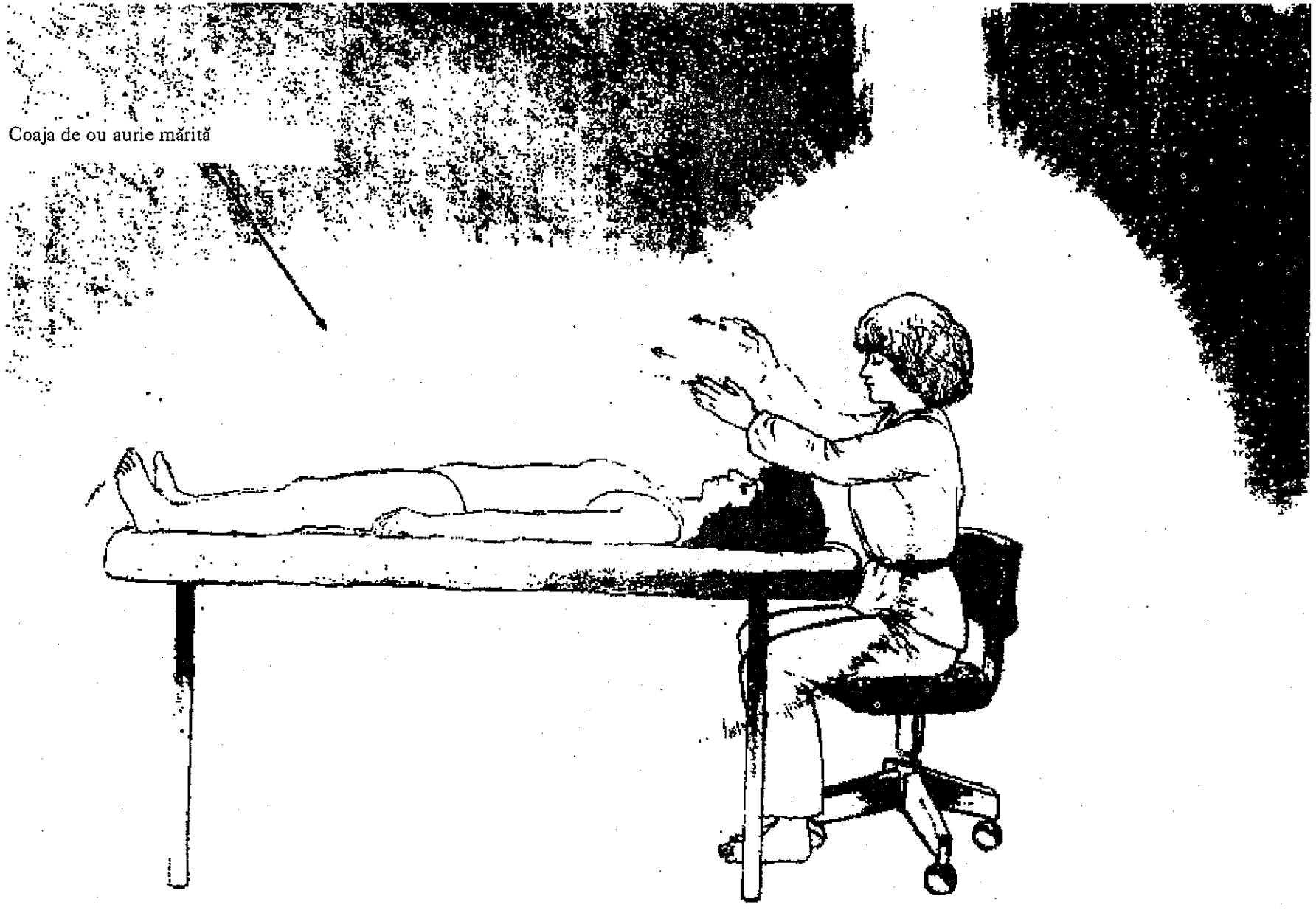

Figura 22–19: Pecetluirea nivelului modelului keteric al aurei pentru a încheia tămăduirea

câteva zile mai târziu, doctorii i-au scos glandele mamare infectate și au pus diagnosticul de infecție mastitică din cauza nodulilor limfatici.

Când a venit pentru tămăduire, la aproximativ trei zile după operație, sistemul limfatic părea extrem de îmbâcsit. Prezenta pe tot trupul zone îmbâcsite ale sistemului limfatic, ceea ce se vedea sub forma unor porțiuni verzui-întunecate de o parte și alta a sternului și pe partea stângă a abdomenului. Întregul câmp era ușor cenușiu. Zona roșie de pe sânul stâng se limpezise în bună măsură, rămânând doar cicatricea, care se vedea în aură sub forma unei dungi roșii, strălucitoare, cu un roșu mai slab în jurul său rămas după operație. După chelația și curățirea care se fac în mod normal asupra trupurilor inferioare, călăuzele i-au extras întregul sistem limfatic și l-au curățat înainte de a-l pune la loc, așa cum s-a arătat mai înainte (fig. 22–16). I-a fost reîncărcat întregul tors și protejat mai întâi cu lumină albastră, apoi cu lumină aurie, astfel încât sistemul limfatic (pe stratul al șaptelea) a rămas limpede și auriu. Dunga roșie dispăruse. Observați că figura 22–16 le prezintă pe călăuze acționând prin intermediul tămăduitorului pentru a curăța sistemul limfatic, în timp ce călăuzele pacientei stau la capul acesteia, ținând-o în afara trupului său în tot timpul cât se acționează asupra modelului.

B. Restructurarea chakrei la nivelul modelului keteric

Ceva asemănător se petrece și în cazul structurării chakrelor, dar nu sunt niciodată scoase. Există mai multe posibilități prin care chakrele să fie vătămate. Pot fi sfâșiate și deschise, ecranul de deasupra lor poate fi stricat, un vârtej poate fi murdar, și din cauză că această mișcare a sa de răsucire este lentă, vârful chakrei poate să nu fie așezat corect în inima sau în rădăcina chakrei, ori un vârtej poate fi îndepărtat înspre exterior ori se revarsă asemenea unui izvor acolo unde tâșnește. Întreaga chakră poate fi aproape distrusă, sau doar o mică porțiune a acesteia să fie afectată. De exemplu, în cazul lui Mary, cu hernia hietală, unul dintre micile vârtejuri ale plexului solar semăna perfect cu un izvor. Pentru a tămădui ce are ea e necesar să fie împinsă la loc, să se coasă, să fie reconstruit ecranul protector și să i se ofere un acoperământ, care să-i permită vindecarea în trup. Toate acestea se realizează prin intermediul călăuzelor care direcționează mâinile și lumina tămăduitoare. Mâinile mi se vor mișca în mod automat.

Să ne întoarcem la pacienta Mary, care acum se află deasupra trupului ei, într-o altă stare și în grija profesorilor săi spirituali. Întrucât ați terminat operația de tămăduire a celui de-al cincilea nivel și puteți observa ruptura de la nivelul al șaptelea, este vremea să vă ridicați conștiința până la nivelul al șaptelea pentru a putea acționa. Începeți prin a crește ritmul respirației nazale. O dată cu accelerarea ritmului respirației, vă concentrați mintea în cât mai mare măsură pe ridicarea conștiinței. Să nu vă faceți grijă în privința hiperventilației; veți folosi întreaga energie pe care o inspirați pentru tămăduire. Când vă ridicați până la stratul al șaptelea, începeți să simțiți Mintea Divină, în care tot ceea ce există este perfecțiune. Curând, din mâini va începe să curgă lumină aurie, atunci când călăuzele reintră în contact prin al șaptelea strat (figura 22–17). Mâinile vi se mișcă aproape involuntar deasupra celei de-a treia chakre a lui Mary. Începeți să vedeți cum firele de lumină albă cos micul vârtej din chakra lui Mary. Degetele vi se mișcă extrem de repede; firele aurii se mișcă de mii de ori mai repede. Lumina aurie obligă vârtejul deformat să-și reia poziția firească. Nu puteți crede câtă energie curge prin dumneavoastră. Vă întrebați dacă trupul o poate suporta. Respirați mai departe în timpul cât este restructurat scutul protector. Vă veți întreba, poate, dacă Mary observă toate acestea și dorește cumva să afle ce se petrece, dar nu puteți vorbi. Sunt prea multe de făcut, care vă mențin întreaga ființă într-o stare de concentrare maximă. În cele din urmă, totul s-a terminat, și chakra este din nou normală. Respirația devine mai lentă. Sunteți bucuroși că s-a terminat. Poate că mâinile vă dor, dar vă simțiți minunat.

Cu rapiditate maximă, chelați ușor prin chakrele superioare și ocupați locul de la capătul mesei de masaj. Așezați-vă mâinile de o parte și alta a capului lui Mary, introduceți cu grijă energie în tâmplele ei, pentru a echilibra orice dezechilibru care ar mai exista pe partea stângă sau dreaptă. Acum, când straturile 5 și 6 sunt restructurate și pot menține forma de

aură, este vremea s-o reîncărcați la nivelul al șaptelea, cu iubire celestă.

6. Tămăduirea la nivelul celest (stratul al șaselea al câmpului de aură)

Pentru tămăduirea la nivelul stratului al șaselea al câmpului de aură, veți acționa mai ales prin intermediul inimii, al celui de-al treilea ochi și al chakrelor din creștet. Țineți mâinile căuș deasupra celui de-al treilea ochi al pacientei, cu restul degetelor împreunate și cu degetele mari încrucișate; ridicați vibrațiile pentru a ajunge la lumină și apoi lăsați-o să curgă prin și în fața dumneavoastră până în zona creierului central al pacientei (fig. 22–18). Încercați să atingeți din punct de vedere psihic cea mai înaltă realitate spirituală pe care o cunoașteți, făcând mai întâi legătura prin intermediul inimii cu iubirea universală, iar apoi tinzând spre lumină cu această conștiință. Este foarte important să treceți prin inimă și așteptați până veți intra într-o stare de iubire universală înainte de a trece prin creștet, altfel tămăduirea poate deveni extrem de spirituală. Trebuie să fie însoțită de o iubire profundă față de fiecare particulă din ființa pacientei, a lui Mary. Faptul că sunteți conectat la conștiința mesianică sau la iubirea universală vă impune să țineți pacientul în inimă și să intrați într-o atmosferă de acceptare totală și voință pozitivă față de buna ei stare și existență permanentă. Este o sărbătoare prin iubire a existenței persoanei. Asta înseamnă că trebuie să intrăm în această stare de existență, nu numai să ne-o imaginăm. Rămânând în această stare, încercați să ajungeți la lumină și la cea mai înaltă, mai largă realitate spirituală de care sunteți capabili.

Pentru ridicarea vibrațiilor, veți folosi atât principiile active, cât și pe cele receptive. Mai întâi, străduiți-vă să creșteți frecvența vibrațiilor. Aceasta se obține prin respirație, prin frecarea aerului de partea din spate a gâtului, prin concentrare meditativă și prin ajungerea la lumină cu ochiul minții. La nivel subiectiv, veți simți că priviți în lumină și întindeți mâna după ea. În timp ce vă ridicați, vă simțiți mai ușor și mai puțin legat de trupul propriu. Este ca și cum o parte a conștiinței urcă efectiv în susul coloanei vertebrale și iese din trup, intrând în lumina albă. O dată cu intrarea în lumină, sentimentele devin din ce în ce mai plăcute. Simțiți tot mai tare cum siguranța și iubirea vă înconjoară și se întrepătrund cu dumneavoastră. Mintea vă devine mai cuprinzătoare și puteți înțelege concepte largi pe care nu le puteți înțelege într-o stare normală. Puteți accepta o realitate mai grandioasă, iar călăuzelor le este mai ușor să vă transmită concepte, pentru că nu mai aveți atât de multe prejudecăți în legătură cu natura lumii, deci ați îndepărtat din creier unele blocaje. Fiecare pas mai sus în lumină vă eliberează și mai mult. În decursul anilor, prin practică, veți reuși să canalizați energii și concepte mereu mai puternice.

Acum, când ați atins un anumit grad de elevare, încetați să mai tindeți spre înalt și permiteți luminii albe să vă permeabilizeze câmpul de aură care a fost ridicat să vibreze în armonie cu lumina albă. Prin trupul dumneavoastră, va trece în cel al pacientei.

După ce lumina albă pătrunde în zona creierului central al pacientei, iar vibrațiile zonei respective sunt ridicate la acea frecvență, ridicați-vă la următorul nivel de vibrație. Când pacienta a atins acest nivel, treceți la următorul, și așa, treptat-treptat, zona creierului central al pacientei se luminează. Aura pacientei se umple cu lumină alb-aurie impregnată cu culori opalescente. În timpul acestei faze a tămăduirii, pacienta vede uneori imagini spirituale sau „adoarme". (Pentru mine, aceasta înseamnă doar că încă nu are capacitatea de a păstra în amintire respectiva experiență atunci când revine la o stare normală a realității. Cândva o va face, iar acest proces ajută la dezvoltarea acestei capacități.)

Deoarece această modalitate de călăuzire este atât de puternică, trebuie să vă scuturați ușor mâinile pentru a rupe legătura cu cea de-a șasea chakră înainte de a trece la următorul pas din cadrul proiectului de tămăduire. După luminarea zonei talamusului și umplerea aurei cu lumină albă, dacă am timp, acționez și direct asupra nivelelor exterioare ale aurei. Cu palmele în sus, trasând cărări cu degetele, de obicei pieptăn razele de lumină ale trupului celest. Ca mișcarea cu care vă treceți degetele prin păr atunci când îl îndepărtați de cap. Începeți cu mâinile aproape de piele și le mișcați înspre exterior, perpendicular față de trup, ca și cum ați ridica aura. Aceasta îi conferă pacientei un sentiment luminos și mărește

trupul celest, adăugându-i lumină și lărgindu-l. Dacă aveți timp, încercați și dumneavoastră. Lui Mary o să-i facă plăcere.

7. Pecetluirea nivelului modelului keteric

După ce nivelul celest este luminat și lărgit, trec la keteric, la forma asemănătoare unei coji de ou, care pare să protejeze aura. Netezesc, îndrept și fortific această formă, mișcându-mi mâinile pe deasupra marginii exterioare. Este posibil să fie prea îngustă în jurul picioarelor, prea lată în alte locuri, să prezinte umflături sau benzi gâtuitoare. (Unele dintre aceste benzi se află în legătură cu viețile trecute și vor fi discutate în capitolul 24.) Se poate să fie prea subțire în unele puncte și chiar spartă sau să aibă găuri. Este necesar ca toate acestea să fie reparate și întreaga formă trebuie să-și recapete conturul unui ou cu o coajă frumoasă, solidă. Realizez toate acestea prin simpla manipulare. Dacă există o umflătură, o netezesc. Dacă este nevoie de lumină, introduc energie până ce se luminează. Dacă trebuie întărită, introduc energie fortifiantă. Nivelele exterioare ale aurei se mișcă și pot fi manipulate deosebit de ușor, așa încât această parte a procesului de tămăduire durează foarte puțin.

Pentru a încheia tămăduirea la nivelul al șaptelea al aurei, întind mâinile peste capul pacientei și le împreunez. Mâinile îmi sunt la aproape 80 de centimentri deasupra capului în scutul de forma cojii de ou al aurei. Fac apoi o mișcare largă cuprinzătoare, în jurul corpului pacientei. Mâna stângă se mișcă înspre stânga, iar mâna dreaptă se mișcă spre dreapta. Sub forma unui arc, energia îmi curge din mâini, care pornesc de deasupra capului și ajung până sub picioarele pacientei, mărind întregul nivel 7 al aurei. În timp ce-mi mișc încetișor mâinile, descriind un cerc de lumină galbenă în jurul pieptului pacientei, întregul nivel în formă de coajă de ou al aurei este fortificat.

Pentru a fortifica al șaptelea strat al lui Mary și a o plasa sub un scut protector care să permită în continuare tămăduirea în aură, ridicați-vă mâinile deasupra trupului ei. Sunteți încă așezat la capul ei, așa cum se arată în figura 22–19. Înălțimea celui de-al șaptelea strat variază între 80 și 100 de centimetri deasupra trupului ei. Dacă nu îl vedeți, pipăiți cu mâinile spațiul de deasupra lui Mary. Veți simți o presiune foarte ușoară în momentul în care veți intra în cel de-al șaptelea strat. Țineți mâinile, cu degetele mari împreunate și cu palmele în jos, la capătul exterior al câmpului de aură al lui Mary. Va fi necesar să respirați adânc, pentru a vă păstra nivelul energetic și conștiința la stratul al șaptelea. Lăsați acum lumina aurie să vă țâșnească din mâini, creând un arc de la cap până la picioare în cel de-al șaptelea strat al lui Mary. Mențineți arcul nemișcat și lărgiți-l încet, mișcându-vă mâinile, despărțiți-le acum, astfel încât să încercuiască trupul. Mâna dreaptă se mișcă spre dreapta, iar cea stângă se arcuiește spre stânga. Completați cercul de jur împrejur, astfel încât să fi trasat întregul contur al găocii de ou în jurul lui Mary.

După terminarea acestei acțiuni, sparg legătura dintre câmpul meu și acela al pacientei printr-o mișcare energică, dar blândă totuși, a mâinilor și trec pe partea dreaptă a pacientei. Stabilesc legătura cu stratul al șaptelea din afară. (Când efectuam tămăduirea înainte de aceasta, eram conectată la sistemul energetic. Acum m-am desprins și nu mai sunt parte a acelui flux.) Punându-mi mâinile cu grijă pe exteriorul stratului al șaptelea de forma unei coji de ou, îmi arăt fără vorbe respectul față de pacientă și-i predau tămăduirea. Îmi arăt respectul pentru ceea ce este, pentru puterea ei de a crea sănătate și echilibru în viața ei și mica mea contribuție în a-i reaminti cine este ea. Desfac apoi din nou contactul cu câmpul, mă așez și revin la o stare normală, de veghe, a conștiinței. Mă reîntorc în trupul propriu, ca și cum aș băga o mână într-o mănușă. Mă concentrez pentru a fi sigură că mă aflu în interiorul fiecărei părți a trupului. Îmi arăt respectul față de încarnarea mea, față de ceea ce sunt și pentru ce anume am venit aici. În aceste clipe, las să-mi treacă prin trup orice energie tămăduitoare de care s-ar putea să am nevoie.

Acest ultim procedeu îl ajută pe tămăduitor să se desprindă de pacientă, ca să nu o „poarte" cu el întreaga săptămână. Este bine ca în acest fel să vă arătați respectul și față de sine, astfel încât acțiunea de tămăduire să poată fi integrată vieții personale a tămăduitorului. Aceasta nu se întâmplă întotdeauna în mod automat, întrucât într-o perioadă atât de mare din timpul petrecut cu tămăduirea, tămăduitorul se află într-o altă stare de conști-

ință. Veți simți uneori că altcineva este persoana aceea agreabilă care săvârșește asemenea fapte bune. Am descoperit că cei mai mulți dintre tămăduitorii pe care-i cunosc au avut o viață grea și se cuvine mai degrabă să-și arate respectul față de ei înșiși că au suportat-o decât să se blameze că au trăit asemenea experiență. Cred că totul face parte din pregătirea pentru a învăța iubirea și compasiunea.

Și acum efectuați tot ceea ce v-am arătat mai sus asupra pacientei Mary.

Treceți pe partea dreaptă a acesteia; ușor, stabiliți contactul cu cel de-al șaptelea strat, din exterior. Arătați-i respectul pe care-l simțiți față de ea și oferiți-i tămăduirea. Așezați-vă undeva departe de Mary, în camera de tămăduire. Reveniți în trupul propriu. Arătați-vă respectul față de sine și de scopul propriu.

De obicei, pacienta are nevoie să se odihnească puțin după o ședință de tămăduire și probabil că se va simți ca beată un timp, de care ne folosim notând scurte observații în legătură cu tămăduirea, căci va fi necesar să apelăm la ele, cândva în viitor. Dacă s-a acționat asupra modelului eteric, dau ordin expres să nu facă nici un fel de exerciții fizice, să se odihnească și să mănânce foarte bine timp de cel puțin trei zile din acel moment.

După un scurt răgaz pentru odihnă, cereți-i lui Mary să stea pe marginea mesei câteva minute înainte să se ridice, ca să nu o cuprindă amețeala. Va fi curioasă să știe ce anume i-ați făcut. Acum, este important să nu vă întoarceți prea mult la mintea liniară, deoarece aceasta ar scoate-o din starea diferită de conștiință în care s-a aflat. Explicați-i în termeni sumari ceea ce ați întreprins, atât cât să-i satisfaceți curiozitatea, dar nu amănunțit, încât să-i întrerupeți starea prezentă de relaxare.

Probabil că în timpul ședinței de tămăduire v-ați dat seama dacă va mai fi necesar să acționați asupra lui Mary. În cazul că așa stau lucrurile, discutați cu ea și recomandați-i să se întoarcă săptămâna următoare.

Tocmai ați încheiat o tămăduire completă. Vă simțiți minunat. Oferiți-i atât lui Mary, cât și dumneavoastră înșivă câte-un pahar plin cu apă de izvor. Figura 20–20 prezintă aura pacientei Mary după tămăduire. Faceți o comparație cu aura pe care o avea înainte de tămăduire în figura 22–4.

În linii mari, așa arată o tămăduire în spectru complet. În prima parte a ședinței de tămăduire, în timpul chelației și al curățirii, înainte de a acționa asupra modelului, pot obține informații verbale de la călăuzele pacientei, care au venit și ele la tămăduire. Este posibil ca pacientul să pună întrebări la care să răspundă călăuzele. Totuși, în momentul când începeți să acționați asupra modelelor, nu mai reușesc să fac ambele lucruri deodată. Activitatea energetică asupra modelelor și concentrarea profundă par să mă stoarcă de o foarte mare parte din „capacitățile creierului" meu. La rândul său, și pacientul are de câștigat din faptul că intră într-o stare de concentrare adâncă, iar vorbitul l-ar scoate din această stare.

Călăuzele se ocupă în permanență de pregătirea mea. Îndată ce am învățat un nivel, mă mută la următorul. Uneori vine un grup nou de tămăduitori spirituali, care lucrează prin intermediul meu.

8. Tămăduirea la nivelele cosmice ale aurei (straturile 8 și 9 ale câmpului de aură)

Am început să văd de curând două nivele ale câmpului de aură deasupra modelului de aur. Par să fie de natură cristalină, formate din vibrații deosebit de fine și de înalte. De la stratul al șaptelea în jos, totul este, într-un anume sens, un vehicul care să ne călăuzească și să ne sprijine în această viață. Aici sunt incluse și benzile vieții trecute din keteric, deoarece ele reprezintă lecții karmice pe care le-am încarnat pentru a le învăța în viața prezentă.

Straturile 8 și 9 de la nivelul cosmic sunt, totuși, mai presus de aceasta. Ele sunt legate de cine anume suntem noi dincolo de viața aceasta. Suntem suflete ce ne reîncarnăm viață după viață, progresând încet pe calea evolutivă către Dumnezeu.

În cele șapte straturi inferioare ale câmpului nostru energetic se află stocate toate experiențele pe care le-am trăit în viața aceasta și mai sunt, de asemenea, toate copiile heliografice ale unor posibile experiențe pe care le-am programat atunci când s-a stabilit planul pentru viața de acum. Creăm cu toții noi experiențe. Fiindcă avem voință proprie, nu întotdeauna hotărâm să trăim toate aceste experiențe. Și alți oameni au voința lor, așa încât

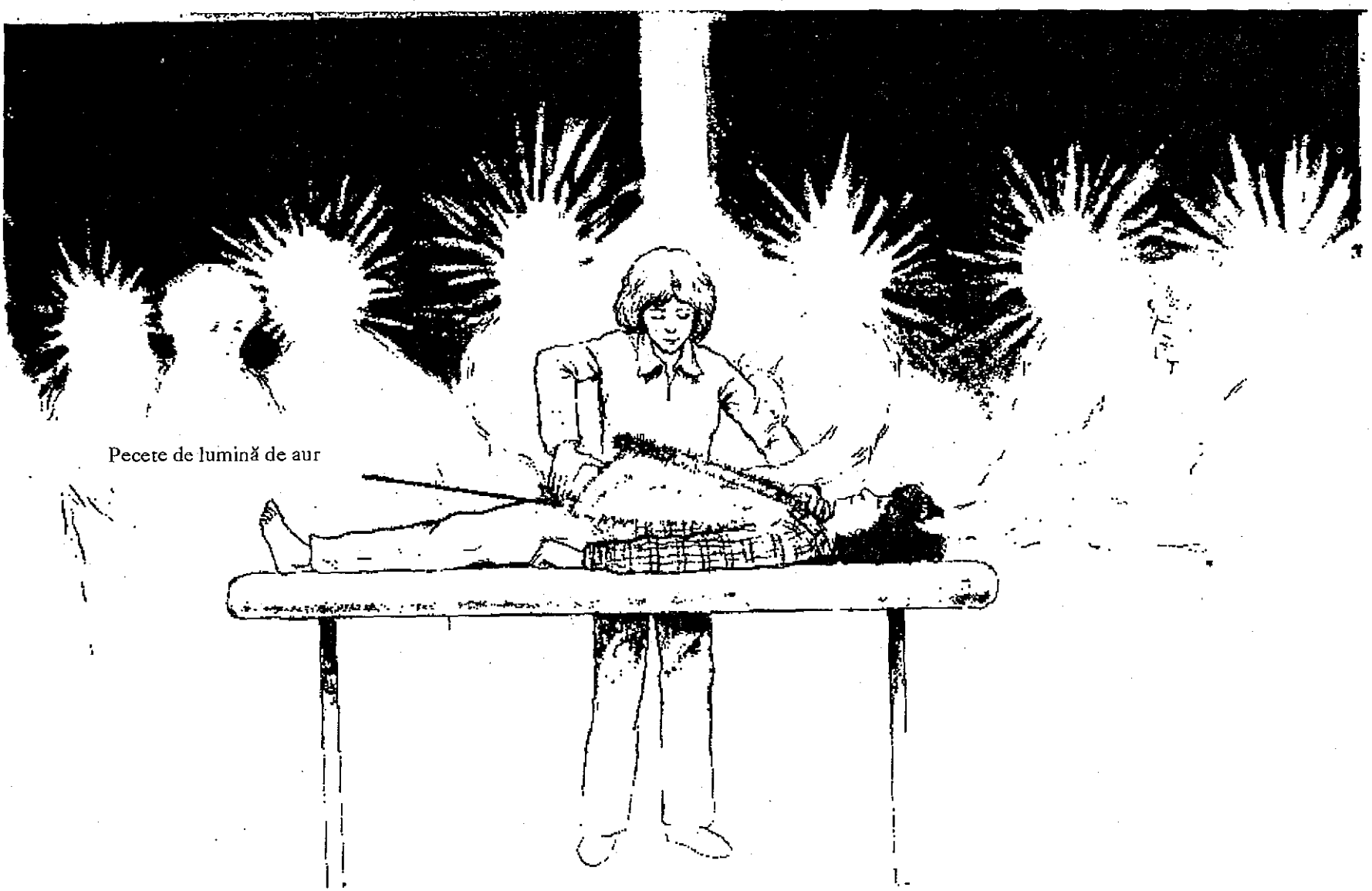

Figura 22–22: Pecetluirea unui scut la nivelul al optulea

posibilitatea unei experiențe este o chestiune complexă. Cu alte cuvinte, experiențele posibile sunt cu mult mai multe decât cele pe care le trăim într-adevăr. Toate aceste experiențe posibile sau realități probabile sunt stocate în câmpul energetic. Scopul lor este ca sufletele să ne învețe anumite lecții pe care noi am ales să le învățăm.

Uneori, aceste experiențe posibile nu mai au relevanță în creșterea sufletului și este necesar să fie îndepărtate din aură. Aceasta se face de la nivelul 8 al aurei. Este ca și cum tămăduitorul se proiectează dincolo de dimensiunile acestei vieți, iar apoi intră în cele șapte straturi inferioare și pur și simplu îndepărtează experiențele posibile cu ceea ce eu numesc Scutul Nivelului Opt.

A. Scutul Nivelului Opt

Scutul Nivelului Opt este folosit pentru a îndepărta o traumă din această viață, traumă care fie blochează dezvoltarea unei persoane, fie pur și simplu a devenit inutilă. Adică nu mai servește scopului de a preda o lecție de suflet pe care individul fusese programat s-o învețe.

Conștiința superioară a pacientului este cea care hotărăște când este oportun un Scut al Nivelului Opt, și nu nivelul personalității. În cea mai mare parte a timpului, pacientul nu-și va da de loc seama de el, dar uneori, cei care au auzit de efectul puternic al Scutului Nivelului Opt îl vor cere. De obicei însă, asta nu e destul. Scutul va fi oferit tămăduitorului de către călăuzele sale numai atunci când este oportun. Îndepărtarea unei traume vechi din câmpul cuiva poate avea un efect deosebit de puternic. Uneori, scutul este necesar pentru a-l proteja pe individ împotriva libertății mai mari pe care o va simți după ce trauma va fi îndepărtată din trup. În general, procesul îl include pe tămăduitor, care pune scutul în aura pacientului, trage sau de fapt convinge o traumă veche să părăsească trupul, umple gaura lăsată de traumă cu lumina roz a iubirii necondiționate și apoi o sigilează. După ce i s-a ridicat povara pe care a purtat-o cu el atâția ani, pacientul are timp să se vindece și să se obișnuiască. (Nu este atât de ușor cum v-ați putea imagina – libertatea e înfricoșătoare.) În cele din urmă, când respectiva persoană dezvoltă experiențe pozitive care să rămână în locul său, scutul se dizolvă.

Procedura de fixare a unui scut este destul de complicată și are de obicei loc după o curățare generală și după ce s-a acționat și asupra modelelor. Decizia vizând fixarea scutului nu este niciodată luată de tămăduitor, este sugerată de călăuze. Un scut apare ca o „bucată" de lumină albastră, plată, extrem de impermeabilă și imobilă. Scutul își găsește locul de-a lungul marginii inferioare a chakrei, exact deasupra traumei, și se fixează în rădăcina chakrei. Mâna stângă efectuează o deschidere pentru așezarea scutului. Ca să facă acest lucru, câmpul său de energie pătrunde adânc în trup, până la rădăcina chakrei, în timp ce cu mâna dreaptă îl așezăm încet de tot la locul său. Această mișcare este supravegheată de călăuze. Scutul iese în afara marginii inferioare a chakrei și se întinde în jos, peste zona traumatizată, într-un unghi ascuțit față de trup. Capătul său inferior este deschis, ca pe aici să iasă trauma.

Mâna stângă fixează scutul și nu poate fi mișcată în tot timpul acestui proces și după aceea, în timpul cât trauma părăsește trupul, întrucât ea separă partea anatomică a formei câmpului de aură de porțiunea asupra căreia se acționează și servește ca loc de intrare pentru călăuze, ca să asigure separarea acelei porțiuni de câmp de zona unde se află trauma. În același timp, călăuzele personale ale pacientului îl scot de obicei din trup, pentru a-l proteja și a-l învăța.

După ce scutul a fost fixat, tămăduitorul își pune mâna stângă sub scut și începe să comunice cu conștiința energetică a traumei, în scopul de a o convinge să părăsească trupul, aducându-i aminte de legătura sa cu Dumnezeu. Procedeul de tămăduire de la un nivel atât de înalt este foarte deosebit de situația în care se scot blocajele din câmpul situat la nivelele inferioare. Prin stabilirea unei legături directe cu conștiința energetică a traumei când ea este gata să părăsească trupul, tamăduitorul oferă traumei o cale, prin scut, să se depărteze. Trauma va pleca atunci când va dori ea. Orice încercare de a o obliga nu face altceva decât să întrerupă procesul și să-l oblige pe tămăduitor să ia totul de la început. Metoda îi permite întregii traume să părăsească trupul. În tămăduirea din straturile inferioare ale aurei, de

multe ori, blocajele din câmp sunt mai degrabă semne de energie ale traumei, și nu întreaga energie a traumei în sine. Într-un anume sens, la nivelul superior al tămăduirii, trauma e tratată ca și cum ar avea propria ei ființă, dat fiind că este o parte integrantă a conștiinței energetice. Atunci când trauma părăsește trupul, toate efectele ei dispar în același timp, iar pacientul nu mai are nimic a face cu ea. Scutul asigură o integrare lină a schimbării în viața pacientului și împiedică orice frământare în viața lui care s-ar produce dacă n-ar fi apărat de scut. Când trauma iese din trup, călăuzele, pline de iubire, o iau și o umplu cu lumină. După ce întreaga traumă a ieșit, zona e cauterizată cu lumină albă sau de aur, iar cavitatea se umple cu lumina trandafirie a iubirii necondiționate. Noul câmp trandafiriu este apoi reconectat la câmpul din jurul său, care încă stă în întregime în scut. Zona de ieșire, deschisă, de la baza scutului se acoperă cu o pecete de aur, lăsată acolo. Tămăduitorul își desprinde mâna stângă de scut, care rămâne în interior. Încet, lasă să pătrundă energia mâinii drepte acolo unde se află energia mâinii stângi. În felul acesta, mâna stângă este eliberată și poate fi folosită pentru a reuni zona de curând restructurată și apărată de scut cu restul câmpului de aură al pacientului. Tămăduitorul își mișcă încet mâna stângă prin partea superioară a trupului de aură, restabilind legătura dintre câmpuri.

După așezarea scutului, tămăduitorul fortifică principalul curent vertical de putere al aurei, introducând în interiorul acestuia lumină aurie pulsatorie. Încetișor, pacientul reintră în trup. Poate că doar atât se face într-o ședință de tămăduire. Tămăduitorul poate coborî la tămăduirea nivelului 6 pentru a spori starea de liniște a pacientului, sau pur și simplu poate încheia tămăduirea cu nivelul al șaptelea.

Să învăț să stau liniștit și să conving trauma să plece a fost cea mai mare problemă pentru mine în această procedură. Este ceva extrem de diferit față de acțiunea de a o aduna, de a o trage sau elibera prin vibrații înalte. Este greu să te ridici deasupra stratului al șaptelea și să stai acolo în pace totală, în deplină corelare cu voința lui Dumnezeu. Scânteia divină există în fiecare celulă a unei ființe, iar această scânteie divină urmează în mod inexorabil voința divină. Tămăduitorul trebuie să stea în interiorul scânteii divine. Cu alte cuvinte, trebuie să stau cu trauma, trebuie să stabilesc contact cu acea conștiință energetică atât cât sunt în comuniune cu voința lui Dumnezeu, și nu fac decât să-i amintesc fiecărei celule din acea traumă și fiecărei celule din trup că duce cu sine o scânteie a lui Dumnezeu. Îi amintesc că este Dumnezeu, lumină și înțelepciune, și că prin urmare curge implacabil și este una cu voința universală. Nu este de loc ușor de realizat. La început, aveam tendința să încep să trag. Dacă aș face așa ceva, ar însemna că voința mea s-a interpus, adică am căzut la un nivel inferior. Asta le-ar îndepărta imediat pe călăuze din trupul meu, iar întregul meu trup s-ar cutremura. Fie că au părăsit trupul ca un avertisment, fie că nu au putut suporta vibrațiile „voinței" mele, de nivel inferior. Într-o asemenea situație, ar trebui s-o luăm de la capăt.

Este nevoie de un Scut al Nivelului Opt atunci când pacienții nu reușesc să suporte libertatea de a li se fi ridicat o traumă de o viață într-o singură ședință de tămăduire; este foarte probabil că vor umple spațiul acela cu o altă experiență negativă. Într-o zi, când am fost martora unei asemenea întâmplări, am rămas absolut uluită.

După terminarea tămăduirii, în timp ce pacientul își încălța pantofii, brusc, întregul câmp auriu, de curând restructurat, s-a dezintegrat în fața ochilor mei. Cuprinsă de mirare, mă întrebam: „Cum ai reușit s-o faci atât de repede?" Îmi venea să-l așez înapoi pe masă chiar atunci, dar mi-am dat seama că nu era bine și că mai era vorba și de altceva. Ulterior, Emmanuel, un profesor spiritual ce mi-a fost trimis prin prietena mea Pat (Rodegast) de Vitalis, a spus că acum pacientul știe că nu poate să accepte ceea ce declară că dorește, că nu e încă gata să înfrunte anumite probleme din viața sa, care au legătură cu tămăduirea. Așa ceva ar fi însemnat să se confrunte cu unele lucruri care erau extrem de dureroase pentru el, ceea ce el nu dorea să facă.

La scurtă vreme după această experiență, am învățat să fixez scutul. Mi-am dat seama că nu-i puteam oferi acelei persoane o altă tămăduire, căci așa ceva ar pune-o față-n față cu hotărârea ei negativă și exista posibilitatea să înrăutățesc și mai mult lucrurile. Nu pot decât să aștept să ajungă singură la acel loc din inte-

riorul său unde a hotărât să dea piept cu problemele exterioare ale vieții sale. Atunci este posibil să ia hotărârea de a veni la o ședință de tămăduire și îi vom putea fixa scutul astfel încât să fie protejată împotriva îndepărtării poverii din câmpul său în perioada de tămăduire internă. După aceea, scutul se va dizolva de la sine și va reuși treptat să suporte plusul de libertate.

Se prezintă în figura 22–11 un exemplu interesant de tămăduire cu fixare de scut. Pacienta – o voi numi Betty – era un om de afaceri. Venea acum la mine pentru terapie. Mama sa murise când ea avea doar trei ani. În momentul în care, cu câțiva ani înainte, începuse terapia cu mine, nu-și putea închipui cum arăta exact mama ei naturală și nu-și amintea să fi văzut vreodată o fotografie a acesteia. În timpul ședințelor terapeutice a reușit să obțină imagini ale mamei sale și a început să stabilească din nou legături cu ea. Faptul în sine a ajutat-o pe femeie să-și dezvolte o mai bună părere despre sine, întrucât mama sa naturală devenise și pentru ea o realitate. Nu reușise niciodată să o accepte pe mama ei vitregă. Dar acest proces o ajuta să-și îmbunătățească relațiile cu ea. Purta în piept multă durere provocată de pierderea mamei naturale.

Într-o zi, după șapte ani de terapie, m-a întrebat de ce nu i-am aplicat niciodată o procedură de tămăduire. I-am răspuns că motivul era sănătatea ei perfectă. Totuși, în acel moment călăuzele mi-au amintit de posibilitatea de a folosi „noul scut pe care tocmai învățasem să-l fixez". Următoarea ședință a fost de tămăduire. După trecerea prin procedurile firești de chelație și purificare și după verificarea nivelului de model, situații în care nu a fost nevoie să se acționeze, călăuzele au fixat scutul și au îndepărtat trauma din copilărie provocată de pierderea mamei. Am fost extrem de mișcată când i-am văzut mama apărând sub formă de spirit, sprijinită de propriile sale călăuze. În locul unui grup de călăuze care să primească și să lumineze conștiința energetică a traumei am văzut-o pe mama ei primind-o cu dragoste (vezi figura 22–21). Între timp, călăuzele pacientei mele o scoseseră din trup, ca s-o protejeze și s-o învețe. În următoarea fază a procesului de fixare a scutului, călăuzele au umplut cavitatea apărută după îndepărtarea traumei cu lumina trandafirie a iubirii. Tămăduirea a continuat cu sigilarea părții de jos a scutului cu lumină aurie, după cum se poate vedea în figura 22–22. În continuare, am reconectat zona prevăzută cu scut la jumătățile superioară și inferioară ale câmpului de aură. S-a procedat apoi la mărirea curentului principal de putere verticală din trup. În momentul în care s-au terminat toate acestea, trauma pe care mama o ținea în mână se transformase deja în lumină albă.

B. Tămăduirea la Nivelul Nouă al Aurei

Nu știu prea multe despre această procedură. Din câte am observat eu urmărind de la nivelul acesta felul în care acționau călăuzele, mi se pare că îndepărtează efectiv o întreagă parte a trupurilor energetice ale unei persoane (împreună cu toate câmpurile) și introduc un set nou. Vizual, eu percep totul ca pe o lumină cristalină. O dată terminată, această procedură are efectul de a vindeca pacientul deosebit de rapid. Cred că este vorba de reîncarnarea în același trup fără să mai trebuiască să treci prin experiențele legate de naștere și copilărie pentru stabilirea sarcinilor de viață.

Grupurile de călăuze

Uneori mi se pare că grupuri diferite de călăuze acționează asupra unor nivele diferite, iar alteori mi se pare că sunt aceleași călăuze, dar la nivele diferite. Grupurile de călăuze care acționează la nivele diferite par a avea caracteristici diferite. Cele care acționează la nivelul astral sunt în special interesate de chestiuni legate de inimă și iubire. Aceste călăuze aduc alinare și iubire, sunt pline de grijă și folosesc un limbaj poetic, arătându-ne cum să învățăm să ne iubim pe noi înșine, în ciuda tuturor defectelor noastre etc. Călăuzele care acționează asupra modelelor keteric și eteric mi se par deosebit de serioase și active, gata să „treacă la treabă". Le interesează modelul perfect și să efectueze tămăduirea cât mai eficient. Nu par să aibă prea multe sentimente, dar sunt întotdeauna gata să sprijine și să accepte. Sunt mai mult îndrumători. Călăuzele Scutului de la Nivelul Opt îți dau sentimentul unei acceptări uriașe și al unei răbdări și iubiri infinite. Îmi este foarte greu să percep

călăuzele de la Nivelul Nouă, dar mi se par ușor impersonale.

Structura unei ședințe de tămăduire

Pentru a-l ajuta pe tămăduitorul începător, voi oferi din nou, într-o formă mult mai simplificată, tiparul unei ședințe de tămăduire. În continuare, urmează analiza unei ședințe de tămăduire care vă va ajuta să analizați și să descoperiți în ce punct este necesar să mai exersați și în ce punct este necesar să acționați pentru propria dumneavoastră creștere.

1. Înainte ca persoana să intre, aliniați-vă luminii. Deschideți-vă chakrele folosind metodele pe care vi le-am prezentat în secțiunea Îndrumarea pentru Tămăduire.

2. Ascultați pacientul, ca să aflați motivul pentru care a venit la dumneavoastră. De ce a fost îndrumat exact spre dumneavoastră? Ce îi puteți oferi? Deschideți-vă tezaurul interior.

3. Explicați ce anume faceți.

4. Analizați fluxul energetic din sistemul său. Care sunt blocajele principale? Cum își folosește energia? În ce fel o dirijează greșit? Care sunt rezultatele acestui proces îndelungat de dirijare eronată? Care este principala sa apărare? (Vezi capitolele 9, 10 și 12.)

5. Măsurați chakrele cu un pendul. Notați. (Vezi capitolul 10.)

6. Armonizați-vă și aliniați-vă luminii; faceți o declarație solemnă; aliniați-vă și echilibrați-vă sistemul energetic cu cel al pacientului. Dacă nu ați făcut-o deja, conștientizați prezența călăuzelor. Periodic, pe tot parcursul ședinței, va fi necesar să vă realiniați și să vă echilibrați sistemul cu lumina, cu călăuzele și cu sistemul persoanei.

7. Intrepretați chakrele în timpul cât introduceți energie prin punctele de reflex ale plexului solar din tălpi. Descoperiți echilibrul judecății, al voinței și al emoției; principalul centru închis; principalul centru deschis prin care poate acționa respectiva persoană pentru a-și rezolva problemele și pentru a deschide chakrele închise. Descoperiți problemele principale. „Citiți" psihic orice informații pe care le puteți culege. Ce cauză a provocat boala? La ce calități deosebite va fi necesar să recurgeți pentru a ajuta persoana să se vindece singură? (Vezi capitolele 9, 10 și 12.)

8. Chelați chakrele trupurilor inferioare de aură în timpul cât scanați sistemul trupului. Dacă sunteți începător, ar fi bine să treceți la treapta 16. După o practică mai îndelungată, adăugați treptele 9, 10 și 11 dacă este necesar. După ce percepeți straturile 5, 6 și 7 ale câmpului, puteți adăuga treptele 12, 13, 14 și 15.

9. Efectuați curățirea coloanei vertebrale.

10. Acționați direct asupra locurilor spre care sunteți atrași. Alegeți dintre metodele pe care le cunoașteți. În timp ce faceți aceasta, observați starea emoțională a persoanei. Primește energia, sau este blocată emoțional? Fiți alături de ea. Treceți prin blocaje împreună cu ea. Lăsați-le pe călăuze să vă ajute în cazul anumitor zone specifice. Ascultați.

11. Curățați anumite blocaje din trupurile energetice inferioare.

12. Dacă știți cum s-o faceți, acum este momentul când puteți acționa asupra modelelor keteric sau eteric.

13. Treceți la nivelul celest (al șaptelea); trimiteți lumină albă direct în zona centrală a creierului. Ridicați-vă vibrațiile făcând hipofiza să vibreze. Când vibrațiile pacientului se ridică până la ale dumneavoastră, treceți la nivelul următor și repetați procedura. Faceți acest lucru până când zona centrală a creierului se luminează.

14. În acest moment, dacă nu ați făcut-o deja, s-ar putea să vedeți călăuzele persoanei, îngeri, viziuni sau să primiți mesaje directe pentru persoană. Întrerupeți cu multă grijă legătura și astupați deschiderea.

15. Din poziția de la capul mesei, încercați să obțineți un curent vibrator în sus și-n jos din

al treilea ventricul prin coloana vertebrală, folosind tehnica mâinii duble.

16. Poate acum veți dori să „pieptănați" trupurile celeste și astrale (mai ales în cazul că persoana este deprimată sau își ascunde durerea).

17. Măriți și fortificați coaja de ou sau sfera.

18. Treceți pe partea dreaptă a pacientului; refaceți legătura cu stratul al șaptelea; arătați-vă recunoștința față de pacient și puterea sa de autotămăduire.

19. Desfaceți cu grijă legătura, astupând toate deschiderile, și îndepărtați-vă de persoană. Acordați-vă câteva minute pentru a vă întoarce cu totul în trup și în planul terestru. Lăsați energia tămăduitoare să curgă prin dumneavoastră. Arătați-vă recunoștința față de voi înșivă; arătați că sunteți de acord cu ceea ce sunteți și cu ceea ce faceți.

20. Dacă persoana și-a părăsit trupul și are nevoie de ajutor pentru a se întoarce în trup, aduceți-o înapoi cu grijă, apucând-o de picioare și aspirând energia către dumneavoastră.

21. După fiecare ședință de analiză, reamintiți-i pacientului să bea un pahar mare cu apă proaspătă și faceți și dumneavoastră același lucru.

Analiza ședinței de tămăduire

1. Ce s-a întâmplat în ordine cronologică? Cum a decurs fiecare treaptă a procesului de tămăduire? Care trepte au fost ușoare? Care trepte v-au ridicat probleme?

2. Răspundeți la întrebările de la punctul 4 din Structura unei Ședințe de Tămăduire.

3. Răspundeți la întrebările de la punctul 7 din Structura unei Ședințe de Tămăduire.

4. Care au fost procesele interne ale tămăduitorului și ale pacientului? V-ați pierdut capacitatea de concentrare și eventual ați irosit energie acolo unde nu era nevoie de ea? Cum? Stabiliți legătura dintre structurile caracterelor tămăduitorului și ale clientului.

5. Ce s-a reușit prin tămăduire? Ați atins lumina interioară a persoanei? De ce natură au fost calitățile ființei sale superioare? Cum ați susținut-o și ați făcut-o să iasă din sine?

6. Pe baza celor de mai sus, ce trebuie să întreprindeți la nivel personal?

7. Desenați imaginea fluxului de energie înainte și după.

8. Care a fost cauza inițială a bolii? Cum v-ați ocupat de ea?

9. Pe baza celor de mai sus, pe ce acțiuni legate de procesul de tămăduire vă veți concentra data viitoare? Ce prognozați? Pe ce vă bazați când faceți această prognoză?

Capitolul 22. Recapitulare

1. Care este primul lucru pe care îl face un tămăduitor înainte să înceapă o ședință de tămăduire?

2. Ce se înțelege prin introducerea de energie? Prin chelația trupului?

3. Ce face chelația?

4. Poate un tămăduitor să controleze în mod conștient culoarea luminii atunci când introduce energie pentru chelație? De ce, sau de ce nu?

5. Dacă prima chakră a tămăduitorului este închisă la nivelele inferioare ale câmpului, va reuși să folosească roșul în mod eficace în timpul tămăduirii? De ce, sau de ce nu?

6. Descrieți direcția chelației în cazul unui pacient cardiac. De ce se face așa?

7. Descrieți procesul de curățire a coloanei vertebrale.

8. Care este diferența dintre introducerea energiei cu o mână, cu mâinile separate și cu mâinile împreunate?

9. Pentru tămăduirea la nivelul 5, ce se întâmplă dacă nu vă urmați călăuzele și vă mișcați mâinile înainte ca acestea să termine?

10. Enumerați trei modalități diferite în care o persoană poate sfâșia stratul al șaptelea. (Faceți referire și la capitolul 15.)

11. Dacă există o ruptură în aură pe toată întinderea câmpului, ce straturi trebuie reparate?

12. Scurgerea de energie va înceta dacă nu veți reuși să ajungeți la stratul al șaptelea și să-l reparați în cazul în care este sfâșiat?

13. Chelația repară un câmp de aură rupt?

14. De ce pacientul părăsește trupul când se acționează asupra stratului al șaptelea?

15. În cazul tămăduirii cu lumină albă, cum vă concentrați energia și conștiința? Încotro vă îndreptați atenția? Cum scanați?

16. Descrieți tămăduirea la fiecare nivel al aurei.

17. Ce este un Scut al Nivelului Opt? La ce este folosit? Cine hotărăște folosirea lui?

18. Descrieți procedura de încheiere a unei ședințe de tămăduire care vă permite să vă desprindeți fizic de pacient până ce doriți să stabiliți un nou contact.

19. Care este deosebirea dintre îndrumarea pentru tămăduire și îndrumarea pentru informații?

Hrană pentru gândire

20. Cine efectuează tămăduirea?

Capitolul 23

Tămăduirea cu culori și sunete

Tămăduirea cu lumină colorată; modulația culorilor

Sunt multe situații în care tămăduitorul va trebui să mențină o anumită culoare transmisă prin intermediul său. Menținerea unei anumite culori înseamnă și menținerea câmpului propriu la o anumită frecvență, ceea ce chiar trebuie să faceți în tot timpul tămăduirii. Trebuie să fiți destul de sensibil pentru a păstra nivelul de energie la scara care îi este necesară pacientului la un moment dat. S-au dat deja exemple implicând menținerea unei anumite culori, în capitolele despre tămăduirea modelului eteric, keteric (menținerea auriului), în tămăduirea la nivelul 6, în care urcați până la frecvențele celeste, în curățarea coloanei vertebrale și la încărcarea chakrelor, în care situații trebuie să mențineți culoarea specifică a unei chakre până la încărcarea ei. Alteori, călăuzele vă pot ruga să revărsați o oarecare cantitate de lumină colorată asupra pacientului ori de câte ori și oriunde așa ceva este necesar. În asemenea situații, trebuie să învățați să fiți într-o asemenea culoare și să o mențineți.

Am afirmat în capitolul precedent că sunt necesare unele exerciții pentru a învăța să produceți o culoare pe care chiar dumneavoastră o alegeți ca s-o folosiți la tămăduire. Pentru învățăcei, este extrem de important să exerseze modulația culorilor înainte de a încerca să controleze culoarea care vine prin ei. Chelația se face aproape în întregime fără controlul culorilor. Totuși, mai târziu, călăuzele vă pot cere să „staționați" sau să mențineți o anumită culoare pe care doresc să o folosească. Aceasta înseamnă că dacă nu veți învăța să controlați culorile, există posibilitatea de a schimba culoarea ce este trimisă prin dumneavoastră prin schimbarea involuntară a câmpului. De aici, necesitatea de a fi în stare să vă mențineți câmpul într-o anumită culoare.

Dolores Krieger în lucrarea *Atingerea în scopuri terapeutice* prezintă câteva exerciții deosebit de bune pentru modulația culorilor. În esență, trebuie să învățați ce înseamnă „a fi" într-o anumită culoare. Nu este vorba doar să gândești culoarea, ca într-o vizualizare. Dacă veți gândi roșu, veți produce galben. Dacă veți gândi verde, veți produce galben. Dacă veți gândi albastru, veți produce galben. Tămăduitorii numesc acest fenomen „înfăptuirea în galben", fiindcă atunci când gândești produci galben. Mulți începători înfăptuiesc tămăduirea în galben. Ca să produceți albastru, trebuie să „fiți" albastru, orice ar însemna asta pentru dumneavoastră. Este necesar să experimentați singuri pentru a afla ce înseamnă să fii în starea de albastru.

Exerciții pentru a controla culoarea pe care o transmiteți

Cum vă simțiți când purtați haine albastre, sau stați în lumina albastră ce vine dinspre fereastra unei catedrale? Ce înseamnă albastrul pentru dumneavoastră? Din nou, trebuie să folosiți simțul cu care sunteți cel mai obișnuit. Obțineți mai ușor informații prin văz, auz sau sentimente? Cum arată, cum se aude, cum apare la pipăit albastrul? Faceți rost de unul dintre acele cristale cu oxid de plumb pe care le puteți atârna la fereastră. Puneți degetele pe fiecare dintre culorile curcubeului pe care îl produce. Cum simțiți fiecare culoare? Luați bucăți de sticlă colorată sau foi de plastic colorat, transparent. Țineți-le în soare. Studiați relația dintre dumneavoastră și fiecare culoare în parte! Luați bucățele colorate de hârtie sau textile, toate de aceeași mărime. Amestecați-le și așezați-le grămadă. Închideți ochii și luați două bucățele. Rămâneți cu ochii închiși. Studiați relația față de culoarea aceea. Cum o simțiți? Vă place? Nu vă place? Vă provoacă vreun sentiment anume? Vă umple de energie, sau dimpotrivă? Vă calmează, sau vă

face să vă simțiți jenat? Așezați respectiva bucățică pe trup, în locuri diferite. V-ar face plăcere să purtați această culoare? După aceea, cu ochii tot închiși, hotărâți ce culoare vă place cel mai mult. Dacă doriți, puteți ghici despre ce culoare este vorba. Apoi deschideți ochii. Veți fi surprins de cantitatea mare de informații pe care le aveți acum despre relația dintre dumneavoastră și fiecare culoare în parte. Veți descoperi că aveți prejudecăți despre ceea ce se „presupune" că fiecare culoare face, dar de fapt lucrurile nu au stat de loc așa.

Găsiți un partener cu care să vă țineți de mână și fiecare, pe rând, să-i transmită celuilalt energie într-o anumită culoare. Observați dacă partenerul dumneavoastră poate ghici despre ce culoare este vorba. Exersați, exersați, exersați! Țineți minte că pentru a putea transmite roșu, trebuie ca prima chakră să fie curată. Pentru a transmite portocaliu, trebuie să aveți a doua chakră curată etc. Este cazul să vă curățați toate chakrele înainte de a face exercițiii. Exercițiile pentru curățirea chakrelor sunt prezentate în capitolul 21.

Sensul culorii din aură

Vin mulți oameni la mine și îmi pun întrebarea: „Ce culoare are aura mea?" Iar apoi: „Ce înseamnă această culoare?" Mulți oameni obțin „citirea aurei" și li se spune: „Aura dumitale este de culoarea asta și asta, iar aceasta înseamnă cutare și cutare lucru". După cum puteți vedea din cartea mea, în mod obișnuit eu nu procedez așa. Dacă cineva mă întreabă „Ce culoare are aura mea?" îl întreb la rândul meu: „Pe care strat?" Sau pur și simplu citesc culorile principale de la nivelele nestructurate și spun ceva de genul: „În principal albastră, cu ușoare urme de galben și purpuriu".

Colega mea, Pat (Rodegast) de Vitalis, care este mediul unei călăuze numite Emmanuel, citește culorile de la nivelul „sufletului". Emmanuel îi arată „aura" persoanei la nivelul sufletului așa cum este ea conectată la sarcina acestei vieți. Pentru Pat, aceste culori au un înțeles specific și așa și interpretează ceea ce vede. Lista cu înțelesurile pe care ea le dă culorilor se află în figura 23–1. Să nu uitați că pentru a folosi această listă astfel încât să puteți interpreta ceea ce vedeți trebuie să priviți același nivel ca și Pat.

Pentru a citi culorile la nivelul sufletului, curățați-vă mintea prin meditație profundă și apoi cereți să vi se dea culorile de la nivelul sufletului. După oarece practică, aceste culori vor apărea pe ecranul voinței dumneavoastră. Alături de aceste culori puteți vedea și forme sau siluete pe care le veți descrie pacienților; în acest fel îi veți ajuta să înțeleagă sensul culorilor. Roșul înseamnă pasiune sau sentimente puternice. Când este amestecat cu trandafiriul, înseamnă iubire. Roșul luminos înseamnă acces de furie; roșul întunecat înseamnă furie reținută; roșul-portocaliu înseamnă pasiune sexuală. Portocaliul înseamnă ambiție. Galbenul înseamnă inteligență. O persoană cu mult verde în aură are multă energie tămăduitoare și educativă. Albastrul este culoarea învățătorului și a sensibilității. Când la nivelul sufletului se vede purpuriu, înseamnă că per-

Figura 23–1

Înțelesul culorilor la nivelul sarcinii de suflet

Culoare	Folosită pentru:
Roșu	Pasiune, sentimente puternice. Iubire, atunci când se combină cu trandafiriul Roșu luminos: acces de furie Roșu întunecat: furie reținută Roșu-portocaliu: pasiune sexuală
Portocaliu	Ambiție
Galben	Inteligență
Verde	Tămăduire, tămăduitor, educator
Albastru	Învățător, sensibilitate
Purpuriu	Legătură mai profundă cu spiritul
Indigo	Mișcare către o legătură mai profundă cu spiritul
Culoarea levănției	Spirit
Alb	Adevăr
Auriu	Legătură cu Dumnezeu. În slujba umanității, iubire asemănătoare celei a lui Dumnezeu
Argintiu	Comunicare
Negru	Absența luminii sau uitare profundă, ambiție zădărnicită (cancer)
Negru de catifea	Asemenea găurilor negre din spațiu, uși spre alte realități
Maro	Intrarea în sarcină

soana are o legătură mai profundă cu spiritul, pe câtă vreme indigoul înseamnă mișcarea către o mai profundă legătură cu spiritul. Culoarea levănțicii se referă la spirit, iar albul la adevăr. Auriul înseamnă legătura cu Dumnezeu și faptul că persoana respectivă se află în slujba umanității cu o iubire asemănătoare celei a lui Dumnezeu. Când o persoană are auriu la nivelul sufletului, înseamnă că este în legătură cu el sau are darul de a comunica și poate să comunice foarte bine. Negrul de catifea este asemenea găurilor în spațiu – uși spre alte realități. Culoarea maro înseamnă intrarea în sarcină. Negrul înseamnă absența luminii sau o uitare profundă, care duce la cancer și care la nivelul sufletului presupune ambiții zadarnice.

Culoarea în ședința de tămăduire

La tămăduire se folosesc toate culorile curcubeului. Fiecare culoare are propriul său efect în câmp. Bineînțeles, fiecare culoare poate fi folosită pentru a încărca chakra care transformă respectiva culoare. Roșul este folosit pentru ca să se încarce câmpul, să se scoată, prin ardere, cancerul și pentru a încălzi zonele reci. Portocaliul încarcă și el câmpul, crește potența sexuală și imunitatea. Galbenul se folosește pentru a limpezi o gândire confuză și a ajuta o minte liniară să funcționeze bine. Verdele este folosit ca egalizator și tămăduitor general. Albastrul răcorește și calmează. Mai este folosit la restructurarea câmpului eteric și la fixarea scutului. Purpuriul îl ajută pe pacient să intre în legătură cu spiritul său, pe câtă vreme indigoul deschide cel de-al treilea ochi, crește capacitatea vizuală și limpezește mintea. Albul este folosit la încărcarea câmpului, pentru a aduce calmul și liniștea și a îndepărta durerea. Cu auriul se reconstruiește al șaptelea strat și este folosit și pentru fortificarea și încărcarea câmpului. Negrul catifelat îl transpune pe pacient într-o stare de bunăvoință, liniște și pace cu Dumnezeu. Este folositor în cazul restructurării oaselor măcinate de cancer sau alte traume. Albastrul-purpriu îndepărtează durerea atunci când se acționează în profunzime asupra țesuturilor sau a celulelor osoase. Ajută, de asemenea, la mărirea câmpului pacientului pentru a se putea conecta la sarcina sa.

În general, eu nu controlez culoarea care vine prin mine în timpul unei ședințe de tămăduire, dar reușesc să întăresc această culoare. Mai rar, transmit o anumită culoare pentru că așa îmi propun. Tabela 23–2 vă prezintă culorile folosite la tămăduire și la ce sunt ele folosite de către călăuze. Încărcarea fiecărei chakre se face prin introducerea culorii acelei chakre în câmp la îndiferent ce nivel acționați. În general, în societatea noastră, dat fiind că suntem deja atât de spiritualizați, analitici și intelectualizați, culoarea galben nu este folosită prea mult în ședințele de tămăduire.

Culoarea levănțicii și argintiul au fost folosite de călăuzele mele ușor modificat față de tehnicile de tămăduire menționate anterior

Figura 23–2

Culori folosite în tămăduire

Culoare	Folosită pentru:
Roșu	Încărcarea câmpului, distrugerea cancerului, încălzirea zonelor reci
Portocaliu	Încărcarea câmpului, creșterea puterii sexuale, creșterea imunității
Galben	Încărcarea celei de-a doua chakre, limpezirea gândirii confuze
Verde	Încărcarea celei de-a patra chakre, echilibrarea, tămăduirea generală, încărcarea câmpului
Albastru	Răcorire, calmare, restructurare nivelului eteric, fixarea scutului
Purpuriu	Întrare în legătura cu spiritul
Indigo	Deschiderea celui de-al treilea ochi, limpezirea minții
Culoarea levănțicii	Curățirea câmpului
Alb	Încărcarea câmpului, asigurarea calmului și a liniștii, îndepărtarea durerilor
Auriu	Restructurarea celui de-al șaptelea strat, fortificarea câmpului, încărcarea câmpului
Argintiu	Curățarea intensă a câmpului (argintul opalescent se folosește pentru încărcarea nivelului 6)
Negru de cafea	Aducerea pacientului în stare de grație, liniște și pace cu Dumnezeu
Albastru-purpuriu	Îndepărtarea durerii atunci când se acționează la țesuturilor profunde și a celulelor osoase ajută la mărirea câmpului pacientului pentru a-l pune în legătură cu sarcina sa

în prezenta lucrare. Când am observat în câmp microorganisme care trebuiau îndepărtate, călăuzele au folosit mai întâi culoarea levănțicii și apoi argintiu pentru a le distruge. Mai întâi trimit lumină de culoarea levănțicii, lumină care le provoacă microoganismelor vibrații la un ritm înalt și, după toate aparențele, le desprinde. Dacă lumina de culoarea levănțicii nu le vine de hac tuturor microorganismelor, călăuzele vor crește intensitatea și frecvența și vor trece la argintiu. Acest curent puternic pare să desprindă microorganismele din spațiul pe care îl ocupă. Apoi, călăuzele schimbă direcția fluxului de energie prin trupul meu și absorb toată lumina de culoarea levănțicii și pe cea argintie, transportând spre exterior, o dată cu lumina, și microorganismele. Procedeul în sine este un fel de aspirare cu lumină. Într-un caz anume, când curățam sângele unei paciente bolnave de leucemie, chiar a doua zi după ședința de tămăduire, testul de sânge a fost bun. Este singura situație în care am avut rezultate clinice ce verificau această procedură.

La un moment dat, am început, împreună cu un coleg, să experimentez efectul luminii albastre-purpurii. Ne completam unul pe celălalt. Daniel Blake, de la Institutul Structural (Santa Barbara, California), acționa asupra mea la nivelul țesuturilor profunde și, în schimb, venea la orele mele. În timpul cât acționa asupra mea, am făcut experiențe combinând controlul asupra culorilor cu acțiunea asupra țesuturilor profunde. Când a reușit să mențină o flacără puternică, de un albastru-purpuriu, care îi ieșea din vârful degetelor, a putut să pătrundă foarte adânc în țesutul muscular fără să-mi mai producă dureri. Dacă era distras de la ceea ce făcea și „pierdea" culoarea, mușchiul începea să mă doară. Faptul că reușea să controleze culoarea ducea la o creștere a eficienței, pentru că acum reușea să pătrundă mult mai adânc și să provoace o schimbare mai mare atât la nivelul muscular, cât și la cel structural. La un moment dat a reușit să ajungă până la nivelul oaselor. Menținând flacăra albastră-purpurie combinată cu lumina albă, a reușit să îndrepte o ușoară deformare la nivelul femurului. Urmărind cu ajutorul PSS tot ceea ce se întâmpla, vedeam cum celulele din femur se realiniau între ele. Senzația fizică era extrem de plăcută. Heyoan a comentat că această deformare a osului se leagă de modul în care efectul piezoelectric din os ajută la creșterea oaselor. Iată care este efectul piezoelectric în oase: când se aplică o presiune asupra țesutului osos, cum este cazul atunci când mergem, această presiune produce un mic curent electric care circulă prin oase. Osul crește mai rapid în direcția curentului. Dacă presiunea (datorată mersului pe jos) este aplicată inegal, va face ca și osul să crească inegal, deformat. Deformarea din trupul meu era rezultatul unui accident de mașină. Prin tratamentul său, Daniel a reușit s-o îndepărteze pentru totdeauna.

La un moment dat din cariera mea de tămăduitor, călăuzele mi-au sugerat să folosesc lumina neagră. Mi s-a părut ceva neobișnuit, întrucât culorile întunecate din aură sunt de regulă asociate cu boala. Dar negrul acesta, totuși, nu era negrul cancerului, ci negrul de catifea, cum e catifeaua de mătase neagră. Este asemenea potențialului de viață păstrat în pântece. Este misterul negru al femininului necunoscut din fiecare dintre noi, care abundă în viață nediferențiată. Să stai în vidul de catifea neagră este o altă modalitate de a fi una cu Creatorul, dar de data asta fără formă. Să stai în vidul de catifea neagră înseamnă să stai în liniște și calm. Înseamnă să fii pe de-a-ntregul acolo, în plinătate și fără judecată. Înseamnă să intri într-o stare de grație și să îl aduci cu tine în această grație și pe pacient. Înseamnă să accepți tot ceea ce există în momentul acela. Heyoan, celelalte călăuze tămăduitoare și cu mine stam deseori în acest loc, împreună cu pacienții care au cancer sau alte boli foarte grave, câte o oră o dată. Are un deosebit efect tămăduitor. Îl aduce pe pacient într-o stare de comuniune cu divinitatea.

Sunetele în ședința de tămăduire

Am descoperit că există o legătură directă între culoarea din aură și sunet. Introducerea unor sunete de o anumită intensitate în câmp nu numai că produce culori specifice în acel câmp, dare este și un agent puternic în procesul de tămăduire.

Scleroza Multiplă (SM) este cunoscută printre tămăduitori ca una dintre bolile care ridică cele mai mari probleme din punctul de

vedere al tămăduirii. Este foarte greu să provoci o schimbare în câmpul unei persoane suferind de scleroză multiplă. În timpul uneia dintre săptămânile de pregătire intensă pe care le ofer, o studentă avea SM. Periodic, în timpul săptămânii, ceilalți studenți împreună cu mine lucram pe această studentă, numită Liz. Mai multe studente au reușit să perceapă o cicatrice mare în câmpul ei, în zona sacrală. În prima ședință de tămăduire în grup pe care am avut-o cu Liz, a primit o chelație normală și a încercat nenumărate sentimente. Grupul a tămăduit-o, a susținut-o și a plâns împreună cu ea. La sfârșitul celei de-a doua ore de tămăduire, totuși, eu și una dintre studente, care învățase să-și folosească PSS, vedeam clar că cicatricea e în continuare neatinsă. Cu trecerea zilelor, fiecare studentă își perfecționa o anumită formă de tămăduire de care se simțea mai apropiată. Unora le plăceau cristalele, altele se concentrau pe iubire, altele pe chirurgie spirituală, iar altele pe sunete. La sfârșitul săptămânii am tratat-o din nou pe Liz. Fiecare studentă i-a oferit ce avea mai bun din forma ei preferată de tămăduire. Mai multe studente lucrau cu sunete, două cu cristale, mai multe acționau prin iubire, iar altele – întotdeauna energetic. Ca grup, lucram sincronic. Am descoperit că noi, cele două care acționam cu cristale, am reușit să scoatem cicatricea din câmp dacă am lucrat împreună cu specialistele în sunete. Sunetele produse au desprins cicatricea de la locul ei. Am folosit cristalele ca bisturie pentru a tăia cicatricea după ce fusese desprinsă de sunet. Le-am cerut apoi sunetistelor să schimbe puțin intensitatea și o altă porțiune a cicatricei s-a desprins. După desprinderea acestei a doua porțiuni, încă o schimbare de intensitate ajută la desprinderea unei alte porțiuni din cicatrice. Am procedat astfel până când am îndepărtat întreaga cicatrice. După ședința de tămăduire, Liz ne-a spus că durerea pe care o simțea în picior de cincisprezece ani dispăruse. Și-a îmbunătățit mersul și se simte și acum, în momentul când scriu această carte, foarte bine. Ceea ce v-am prezentat este doar o mică parte din povestea tămăduirii de sine a lui Liz. A reușit să-și recapete folosința întregului trup, care fusese aproape complet paralizat.

De atunci, am folosit sunetul în mod regulat în timpul ședințelor de tămăduire. Îl folosesc direct asupra chakrelor pentru a le încărca și a le fortifica. Pun gura cam la 2,5 cm de trup, în locul unde se află chakra. Fiecare chakră are o intensitate diferită, și intesitatea fiecărei persoane pentru o anumită chakră diferă ușor.

Ca să găsesc intensitatea potrivită pentru fiecare chakră, schimb amplitudinea până obțin o anumită rezonanță. Această rezonanță poate fi auzită și simțită de pacient. Fiindcă văd și câmpul, pot să urmăresc felul cum reacționează chakra la sunet. Când nimeresc intensitatea necesară, chakra se tensionează și începe să se învârtă egal și cu repeziciune. Culorile sale devin mai luminoase. După ce mențin sunetul o vreme, chakra este destul de încărcată și fortificată ca să își mențină noul nivel de energie. Apoi urc la următoarea chakră. Încep cu prima și trec prin toate cele șapte chakre.

Un efect interesant al sunetului, simțit de obicei cu foarte mare intensitate de către pacient, este creșterea capacității de vizualizare a pacientului. Dacă chakra unei persoane nu este suficient de încărcată, există posibilitatea să nu reușească să vizualizeze respectiva culoare cu ochii minții. Totuși, după câteva minute de folosire a sunetului deasupra chakrei corespunzătoare, pacientul reușește să vizualizeze culoarea chakrei.

De câte ori am făcut o demonstrație de folosire a sunetului în grup, toți participanții au putut să-mi spună când am intrat în rezonanță cu o chakră. Aceleași principii folosite pentru rezonanță în chakre acționează și în cazul organelor sau al oaselor. Introduc sunetul în organul respectiv ținând gura cam la 2,5 cm deasupra trupului, în locul unde se află organul. Urmăresc organul folosindu-mi PSS până obțin sunetul corespunzător, ceea ce are drept rezultat efectul cel mai important asupra organului. Efectul poate însemna flux de energie, curățarea organului sau fortificarea lui. Urmăresc liniștită reacția și procedez în consecință. De-a lungul mai multor luni în care am efectuat tămăduiri în mod regulat, eram în stare să vindec colitele ulceroase. Iar pacientul a reușit să evite o colotomie, pe care i-o recomandaseră mai mulți medici. Parte din

tratamentul lui consta în ascultarea unei înregistrări a acelui sunet o dată sau de două ori pe zi.

Folosirea în acest fel a sunetului acționează și în cazul unor accidente la nivelul discului, pentru lărgirea țesuturilor de creștere, pentru îndepărtarea din trup a fluidelor inactive, pentru reglarea sistemului nervos și pentru armonizarea organelor interne astfel încât impedanța lor să se potrivească sau să se armonizeze una cu alta pentru a funcționa mai bine. Am ajuns la concluzia că diferitele organe, țesuturi, oase sau fluide reclamă fiecare un ton și o modulație diferite pentru a le mări buna funcționare. Pe lângă folosirea sunetelor sub formă de tonuri, pot fi produse diverse alte tipuri de sunete. Învățăturile indiene tradiționale oferă o literă în alfabetul sanskrit și un anumit sunet pentru fiecare chakră. Încă nu am lucrat cu așa ceva, dar îmi imaginez că sunt forme de tămăduire deosebit de puternice.

Unele grupuri muzicale, cum ar fi cel al lui Robbie Gass, execută diverse bucăți muzicale cu scopul expres de a deschide chakrele. În timpul unui concert la care am fost și eu prezentă, corul, dirijat de Robbie, a cântat două ore fără a se opri – un repertoriu special ales pentru a deschide chakrele în serie progresivă, începând cu prima chakră. Când au terminat, chakrele celor mai mulți dintre spectatori erau deschise și încărcate. Toată lumea s-a simțit minunat. Muzica are un deosebit efect tămăduitor.

Capitolul 23. Recapitulare

1. Prezentați exemple de situații când un tămăduitor va controla în mod conștient culoarea luminii transmise și explicați de ce.

2. De ce este atât de greu de transmis o anumită culoare?

3. Ce înseamnă „înfăptuirea în glaben"?

4. În general vorbind, ce efect au într-o tămăduire următoarele culori: roșu, roșu-portocaliu, auriu, verde, trandafiriu, albastru, purpuriu și alb?

5. Care este principala utilizare a argintiului și a culorii levănticii? Care este diferența dintre cele două?

6. Cum este folosită lumina neagră?

7. Care este efectul luminii albastre-purpurii atunci când este folosită la masarea țesuturilor profunde?

8. Cum modulați (creați) o culoare pentru a o transmite? Prezentați mai multe posibilități.

9. Există vreo legătură între culoare și sunet în cazul unei tămăduiri? Care este aceasta?

10. Pe baza cărui principiu din fizică acționează sunetul în câmpul de aură?

11. Cum poate fi folosit sunetul pentru fiecare chakră? Care este efectul asupra chakrei?

12. Cum poate fi folosit sunetul asupra unui organ și care este efectul sunetului?

13. Cum găsiți nota exactă pe care s-o produceți? Prezentați două modalități prin care puteți fi siguri că ați găsit nota corectă.

14. Puteți să transmiteți la modul pasiv un sunet produs de călăuzele dumneavoastră? În ce constă diferența dintre acesta și sunetul activ despre care am discutat mai sus?

Capitolul 24

Tămăduirea traumelor transtemporale

La un anumit punct pe traseul spiritual, mulți oameni încep să aibă experiențe transtemporale, care sunt menționate ca fiind experiențe ale vieții trecute. O persoană în meditație își „amintește" că este o altă persoană, într-o altă eră. Altcineva, în timpul unei ședințe de terapie profundă pentru retrăirea unor traume din această viață, se poate trezi deodată trăind o traumă dintr-o „altă viață".

Probabil că experiențele transtemporale nu pot fi complet definite, din cauză că avem simțul limitat în legătură cu timpul și spațiul. Personal, cred că termenul *viață trecută* este un mod foarte limitat de a defini o asemenea experiență. După cum am văzut în capitolul 4, fizicienii și magicienii au căzut de acord că timpul nu este nici liniar, dar nici doar spațiu tridimensional. Mulți autori au vorbit despre realități multidimensionale și multitemporale existente una în interiorul celeilalte. Einstein vorbește despre un perpetuum timp – spațiu, în care toate lucrurile trecutului și ale viitorului există acum, într-un fel sau altul întrepătrunzându-se cu realitatea multidimesională. Itzhak Bentov afirmă că timpul liniar este doar o creație a celei de-a treia realități dimensionale (în care încerc să-i fac un loc acestei lucrări).

Exercițiu pentru a trăi timpul neliniar

În lucrarea sa *Nimicirea pendulului sălbatic*, prezenta un exercițiu pentru a ilustra această idee: stați liniștit, meditând, având undeva în raza vizuală un ceasornic, mai mic sau mai mare, astfel încât tot ceea ce trebuie să faceți este să deschideți ochii atât cât să vedeți cum secundarul execută o mișcare completă în fiecare minut. Când ați atins prin meditație o stare înaltă a conștiinței, deschideți puțin ochii și uitați-vă la secundarul ceasornicului. Ce s-a întâmplat? Mulți oameni au senzația că fie secundarul s-a oprit complet, fie se mișcă extrem de încet. Firește, imediat ce veți vedea aceasta, reacția emoțională vă va trage înapoi în realitatea confortabilă a timpului liniar, iar secundarul va sări înainte și-și va relua viteza de mișcare normală. Ce s-a întâmplat acum? Bentov consideră că timpul este trăit în mod subiectiv, nu liniar, și că noi creăm de fapt o presupusă structură temporală liniară, din motive de comoditate.

Edgar Cayce și Jane Roberts vorbesc despre realitatea multidimensională, în care întregul nostru trecut și viitor sunt trăite acum, fiecare în proria sa dimensiune, și afirmă că fiecare personalitate din fiecare dimensiune este parte a expresiei unui suflet superior, al unei ființe superioare. Conform lui Roberts, putem pătrunde în aceste alte dimensiuni sau „vieți" ca să aducem cunoștințe și înțelegere pentru transformare. Ca urmare, această dimensiune sau viețile noastre prezente ne pot transforma celelalte vieți și dimensiuni. Sau, spus mai pe înțelesul tuturor, felul în care trăim acum, în ceea ce numim „viața aceasta", ne influențează atât viețile trecute, cât și pe cele viitoare. Sunt lucruri greu de înțeles, dar ne ajută să evidențiem și să încercăm să depășim limitele gândirii noastre în legătură cu natura realității.

La nivelele terapeutic și de tămăduire, am descoperit că acționarea asupra vieților trecute poate fi deosebit de eficientă atunci când procesul de transformare rămâne obiectivul principal. Nu este ceva ca o joacă sau ca să-ți dai importanță. Toți am prefera să credem despre noi că am fost o mare regină sau un conducător și nicidecum țăran, cerșetor, ucigaș etc. Nu acesta este scopul. Retrăirea vieților trecute este folositoare prin aceea că eliberează personalitatea de probleme care ne împiedică în prezent să dăm dovada potențialului nostru și să ducem la bun sfârșit ceea ce avem de înfăptuit (altfel spus: „sarcina vieții"). Problemele

legate de experiențele vieții trecute se leagă și de ceea ce personalitatea are de înfruntat în această viață prezentă, când memoria vieții trecute este dezgropată în mod natural, firesc. E un lucru deosebit de important, tămăduitorul sau terapeutul trebuie să-l aibă mereu în vedere, căci sarcina lor este tocmai grija de a face legătura între vieți. Memoria vieții trecute poate fi apoi aplicată la situațiile din această viață, pentru a ajuta la rezolvarea problemelor ei.

Unii terapeuți vor vedea imediat viața trecută a unui client, chiar în momentul în care stabilesc contactul corporal cu acesta, de exemplu, în terapia de tip „mama", în care terapeutul îl ține pe client exact așa cum o mamă își ține pruncul. Terapeutul poate folosi informația, introducând-o în timpul unei ședințe, cu toată sensibilitatea necesară.

„Vederea" și tămăduirea traumelor vieții trecute

Există trei forme principale prin care „văd" și tămăduiesc traumele vieții trecute, fiecare în legătură cu acel nivel sau acele nivele ale aurei asupra cărora acționez în scopul tămăduirii. Toate nivelele, de la cel keteric în jos, sunt afectate de traumele vieții trecute. În primele patru nivele ale aurei, o traumă din viața trecută apare ca un simplu blocaj de energie în câmp. La nivelele modelului eteric și keteric, o traumă din viața trecută apare ca o problemă structurală, pe când la nivelul keteric, viața trecută se prezintă asemenea unui inel sau a unei benzi la nivelul cojii de ou a câmpului.

Ca să „văd" o viață trecută, e suficient doar să mi se „dea" o scenă din viața trecută cu relevanță în tămăduirea sau boala de-acum, chiar în timp ce clientul stă de vorbă cu mine. Sau să țin mâinile asupra unui anumit blocaj și să văd viața trecută. Pentru a vedea viețile trecute care au legătură cu benzile de la nivelul cojii de ou, introduc pur și simplu mâinile în interiorul benzi și văd imaginile din viața trecută. Voi descrie acum în detaliu aceste trei metode de tămăduire.

Tămăduirea blocajelor vieții trecute la nivelul celor patru nivele inferioare ale aurei

O metodă de limpezire a blocajelor vieții trecute, pe care am învățat-o de la Petey Peterson de la Centrul Luminii Tămăduitoare din Glendale, California, este deosebit de eficientă în îndepărtarea traumei vieții trecute care a blocat libertatea unei persoane în viața aceasta.

Metoda este dedicată în primul rând blocajelor din viața prezentă. Tămăduitorul își concentrează energia asupra interiorului blocajului. În felul acesta, energia începe treptat să părăsească blocajul și în mod obișnuit trauma este eliberată. Primele straturi vor fi blocaje care au apărut în această viață; apoi, după limpezirea lor, sunt descoperite și traumele din alte vieți, asupra cărora se acționează în același fel. Tămăduitorul trebuie să știe că e posibil ca pacientul său să încerce senzații foarte puternice – de durere, de teamă sau de furie – și e nevoie să le suporte dacă vrea ca ceea ce face să aibă rezultatul scontat. Tămăduitorul trebuie să fie lângă client în timpul cât încearcă aceste senzații, pentru a-l ajuta să le depășească. Tămăduitorul nu trebuie să-și retragă energia în cazul că se simte afectat de aceste senzații puternice, ci trebuie să ramână acolo mai departe, introducând în permanență o energie de bază care să-l susțină pe client în timpul experienței, astfel încât s-o poată duce la bun sfârșit și s-o limpezească.

Pentru asta, se începe tratamentul în mod obișnuit, cu alinierea (capitolul 22) și echilibrarea celor trei sisteme energetice: ale clientului, tămăduitorului și călăuzelor. După aceea, în timpul chelației, tămăduitorul va deveni conștient de blocajele din sistem. De intuiție sau de către călăuze, tămăduitorul este condus la blocajul asupra căruia se consideră că este cel mai nimerit să se concentreze în timpul ședinței. Apoi, tămăduitorul își pune mâinile pe porțiunea respectivă de pe trup și introduce energie în interiorul ei. De multe ori, mâna stângă este pe spatele pacientului, iar cea dreaptă pe piept.

După transmiterea unei mari cantități de energie, tamăduitorul îi va cere pacientului să-și lase memoria să se deschidă și să se întoarcă

în timp la momentul când clientul a pus pentru prima dată blocajul în acel loc. În perioada cât pacientul se întoarce în timp, tămăduitorul continuă să transmită energie în interiorul blocajului. Pe când clientul încearcă să-și amintească, tămăduitorul „vede" imagini ale întâmplării în chestiune. Chiar și pacientul va vedea imagini, ori va încerca diverse alte senzații (sau amândouă) care au legătură cu experiența. Este posibil ca el să perceapă în totalitate acea traumă ca și cum ar retrăi-o chiar atunci, sau poate s-o vadă ca simplu observator. Tămăduitorul hotărăște dacă e bine sau nu să-i spună clientului ce anume vede. Nu întotdeauna e bine să o facă, mai ales dacă pacientul nu vede nimic. Tămăduitorul trebuie să respecte sistemul energetic al clientului, căci sistemul determină cantitatea de informații pe care o suportă clientul în legătură cu o anumită traumă. Totuși, dacă pacientul retrăiește trauma, este bine ca tămăduitorul să verifice informația prin darul său de „a vedea".

Alegerea momentului de revelare este extrem de importantă. Dacă este relevată la momentul oportun, informația despre viața trecută îl va ajuta pe client să se înțeleagă și să învețe să se iubească mai mult. Dacă este prost ales, momentul revelării poate avea drept rezultat mărirea negativității acelei persoane fie față de ea însăși, fie față de alții. De exemplu, dacă persoana a fost violentă cu cineva într-o viață trecută, se poate că va fi greu să afle despre această violență acum fără să se simtă vinovat. Dacă el cunoaște victima în viața de-acum, existența din această viață îi poate fi și mai mult îngreunată de sentimentul de vinovăție. Sau dacă situația e inversă, pacientul este o victimă din viața trecută a unei persoane pe care o cunoaște în viața de acum, se poate trezi că încearcă o aversitate din ce în ce mai mare – pe care o și justifică – împotriva acelei persoane.

După ce trauma este retrăită la indiferent ce nivel se consideră cel mai potrivit, tămăduitorul își întreabă clientul dacă e gata să renunțe la ea și să-o lase să plece. Dacă răspunsul este afirmativ, tămăduitorul o îndepărtează din câmp prin chiuretare. Procesul de retrăire a traumei a desprins-o din câmp, așa că poate fi îndepărtată cu ușurință. Atât tămăduitorul, cât și clientul umplu zona deschisă, goală acum, unde s-a aflat trauma, cu iubire necondiționată, care este o lumină trandafirie, acționând prin chakra inimii, cum s-a arătat în capitolul 23.

Clientul poate răspunde la întrebare cu un „Nu" categoric. Asta înseamnă că mai sunt și alte experiențe care trebuie retrăite și încă nu a terminat cu această traumă, sau poate să însemne că tămăduitorul mai are încă multe de făcut. El reîncepe procesul de introducere a energiei, ajutându-și în același timp clientul să retrăiască trauma cât mai complet. Tămăduitorul crește atât intensitatea, cât și frecvența energiei introduse în blocaj. Se repetă procesul până când zona este curățată, iar clientul e gata să-i dea drumul traumei și să accepte ca locul ei să fie umplut cu lumina trandafirie a iubirii necondiționate.

Dacă zona nu s-a curățat, înseamnă că mai există o traumă, sub prima pe care pacientul a retrăit-o. Am văzut chiar și cinci traume provenind din vieți diferite, așezate în straturi, una peste alta, în aceeași zonă a trupului. Aceste cinci straturi rămăseseră după ce clientul curățase deja straturile de trauma din viața de-acum. Cu alte cuvinte, traumele încercate de o persoană stau în câmp suprapuse, probabil în ordine cronologică. După ce o traumă este curățată, următoarea rămâne descoperită, iar tămăduitorul se poate ocupa de ea pentru a o curăța.

De multe ori când un client retrăiește o viață trecută, apare un foarte puternic efect de câmp numit de preacucernica Rosalyn Bruyere schimbarea câmpului de curent direct (CD). Rosalyn Bruyere consideră că în timpul schimbării întregul câmp de aură se dilată și ajunge la o dimensiune mult mai mare decât cea normală, dar își menține totuși rata înaltă a vibrațiilor. Aproape de două ori mai multă energie rămâne în câmp timp de 48 de ore, perioadă în care clientul este extrem de vulnerabil și impresionabil. O bună parte din memoria inconștientă se deschide în această perioadă, astfel încât amintirile continuă să treacă în subconștientul individului. Este indicat să stea într-un mediu liniștit, care să-i ofere siguranță și hrană astfel încât tămăduirea să continue și să fie dusă la bun sfârșit. Experiențele neplăcute din surse externe care pot apărea în acest timp vor afecta extrem de profund individul și e bine să fie evitate. Este vremea ca și câmpul să restabilească modele de

flux sănătos care dacă au posibilitatea să se stabilizeze în cele 48 de ore vor deveni parte a fluxului normal al sistemului, în felul acesta tămăduirea căpătând un caracter permanent. Este absolut necesar ca tămăduitorul să-i explice pacientului ceea ce se întâmplă, să scoată în evidență importanța perioadei de tămăduire și să-l sfătuiască să aibă grijă de el cât va dura aceasta. Trebuie să se arate tot respectul pentru puterea pe care o are în acest interval. Perioada aceasta este similară celei în care cineva suferă un șoc.

Pe când clientul se întoarce în timp, curățând traumă după traumă, începând de obicei cu trupul prezent și revenind la viețile trecute, zona blocată devine din ce în ce mai limpede. Fiecare strat este umplut cu lumina trandafirie a iubirii necondiționate înainte de a se trece mai departe, la următorul strat ce urmează a fi curățat. În felul acesta, se poate vedea că orice proces de purificare naturală, care îndepărtează blocajele din trup (iar cele mai multe proceduri spirituale o fac), va conduce în cele din urmă la o curățire a vieților trecute. Este deosebit de important ca această curățire a vieților trecute să se facă într-un moment potrivit din traseul vieții unei persoane. Și se ajunge la acest moment numai după ce s-a procedat la o curățire atentă privind timpul prezent, când nu există probleme în viața personală a respectivei persoane și când nu ar mai fi atât de tentată să folosească experiențele vieții trecute în scopul de a evita unele probleme de care trebuie să se ocupe în viața prezentă, aici și acum.

La momentul oportun, curățarea vieții trecute poate elibera din viața unei persoane anumite locuri care nu par să se schimbe, deși s-a acționat mult din punct de vedere spiritual pentru curățarea lor. Într-o asemenea situație, curățarea vieții trecute poate iniția uneori schimbări dramatice în viața prezentă a unei persoane.

De exemplu, o clientă care a avut un mariaj nefericit, cu un soț care o agresa zilnic, nu a reușit să-și părăsească acest soț decât după ce a retrăit aproximativ 15 vieți trecute în timpul cărora fusese de asemenea maltratată fizic de către bărbați – într-o formă sau alta. Vedea continuarea acestui model de dependență, în care considera că bărbații au întreaga putere (și toată răspunderea). Trăia situații care dovedeau că din punct de vedere fizic bărbații au într-adevăr mai multă forță decât ea. Modelul acesta a ajutat-o să înțeleagă că trebuie să-și reprime starea de dependență, să stea pe propriile picioare și să-și înfrângă teama de singurătate; atunci a fost în sfârșit gata să-și părăsească soțul și să-și refacă viața. Viața i s-a schimbat spectaculos în anul care a trecut de la această întâmplare, iar acum este liberă, fericită și sănătoasă. Se desprinde treptat de teama de singurătate și prin aceasta își recâștigă independența și își asumă răspunderea față de propria-i viață.

Tămăduirea traumelor vieții trecute la nivelele modelelor eteric și keteric ale aurei

Pentru a rezolva o problemă structurală din aură, problemă ce a fost provocată de o viață trecută, urmați aceeași procedură ca și în cazul tămăduirii traumelor structurale de la nivelul modelelor, așa cum s-a arătat în capitolul 22. Deosebirea esențială constă în faptul că, imediat ce își dă seama că trauma aparține vieții trecute, tămăduitorul trebuie să-și ajute clientul să facă o legătură între problemele prezente și experiențele din viețile trecute. Problemele structurale de la acest nivel al aurei, provenind din vieți anterioare, au de obicei drept rezultat probleme congenitale în trupul fizic. Este foarte important să se acorde atenție acestor probleme, întrucât sunt păstrate foarte strâns și foarte adânc în substanța sufletului respectivului individ. Este clar că o parte a sarcinii principale a individului care are probleme legate de nașterea sa este chiar de a se ocupa de aceste probleme atât la nivel fizic, cât și la nivel psihodinamic. Acțiunea va conduce la concluzia spirituală că sufletul s-a reîncarnat pentru a se desface în părțile componente în primul rând. Este important ca tămăduitorul să țină minte scopul a ceea ce întreprinde în acel moment. Obiectivul său nu este doar vindecarea trupului fizic, deși în primul rând pentru această problemă vine clientul la tămăduitor. Obiectivul este de a tămădui sufletul. La nivelul modelului, acesta este de a fortifica tot câmpul de aură și de a-l realinia fluxului său natural – fluxul universal al întregii vieți.

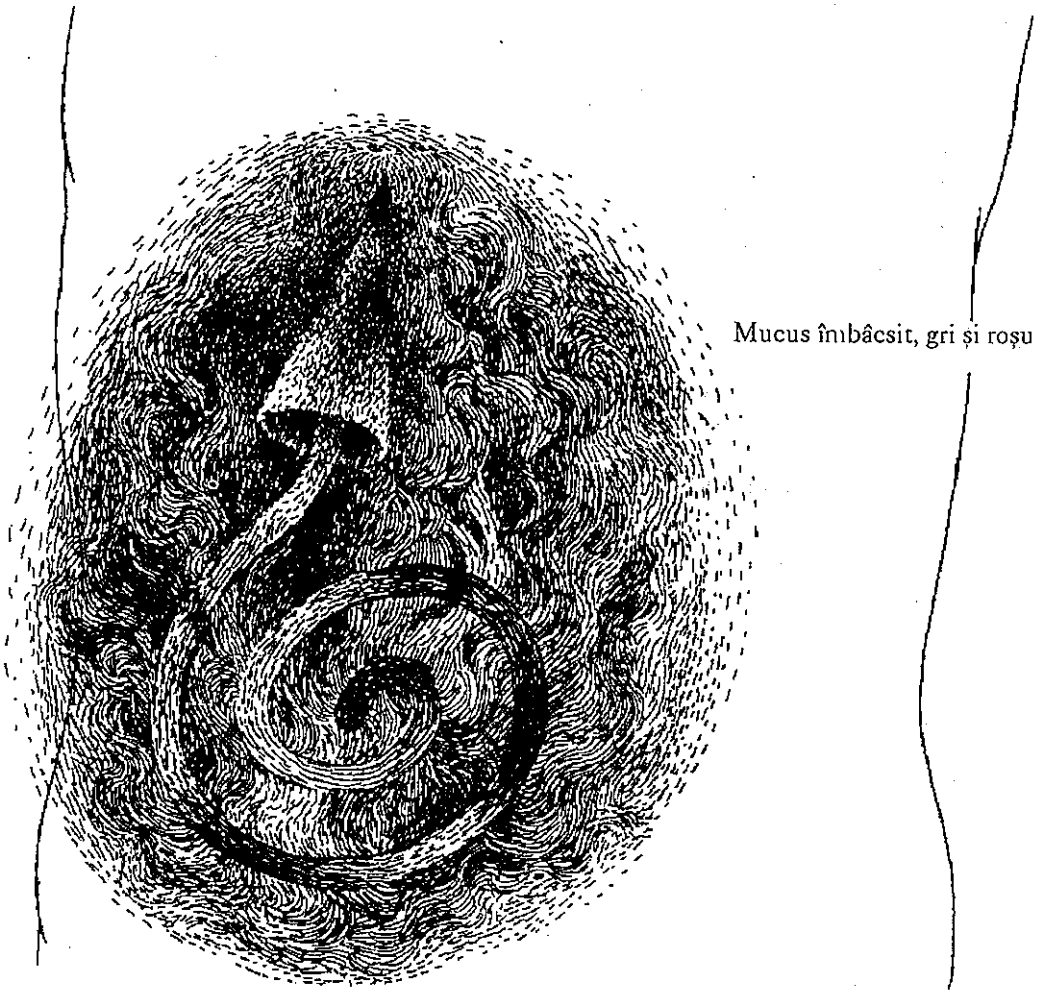

Figura 24–3: Revelarea lancei din viața trecută în momentul în care aura este curată

În cazul unui tânăr pe nume John, caz pe care urmează să-l prezint, am văzut mai întâi problemele structurale din aură. Am „văzut" de asemenea o imagine a unei scene din viața trecută care avea legătură cu rana din aură. Figurile 24–1 până la 24–5 sunt desene care prezintă acțiunea de tămăduire așa cum a decurs ea.

Tânărul acesta nu mi-a spus dinainte ce anume îl supără. Figura 24–1 vă arată câmpul exact la nivelul modelului keteric în momentul sosirii sale. Comparați cu figura 7–13 din capitolul 7, care vă înfățișează un câmp normal la nivelul modelului keteric. În locul unor superbe fibre aurii care formează petalele rotitoare ale chakrei de la plexul solar, John avea ceva care semăna mai degrabă cu o pată solară. O masă mare de energie roșie, galbenă și neagră, totul amestecat, crea mici vârtejuri puternice țâșnind din această masă de energie și care apăreau mai ales în culoarea gri. Cele mai multe chakre erau intacte (și nu sunt prezentate aici). Curentul principal de putere aurie, cu circulație verticală pe coloana vertebrală, prezenta o deviație serioasă spre dreapta, către zona cu pata solară, și era foarte întunecat în zona aceea. Mici vârtejuri secundare, cenușii, se formau și în zona din spate a aurei. În timp ce John vorbea despre viața lui, l-am văzut dintr-o dată într-o viață trecută, cândva pe timpul lui Gingis Han. Era o scenă de luptă în care ucidea cu deosebită plăcere un soldat din „cealaltă armată" folosind o armă constând într-un ciomag, de el prins un lanț, iar la capătul lanțului se găsea o sferă metalică din care ieșeau piroane cu care străpungea capul dușmanului. În timp ce se întâmplau toate acestea, dușmanul îi străpungea lui John plexul solar cu o lance. Au fost amândoi uciși în această acțiune. Dar întâmplarea în sine i-a for-

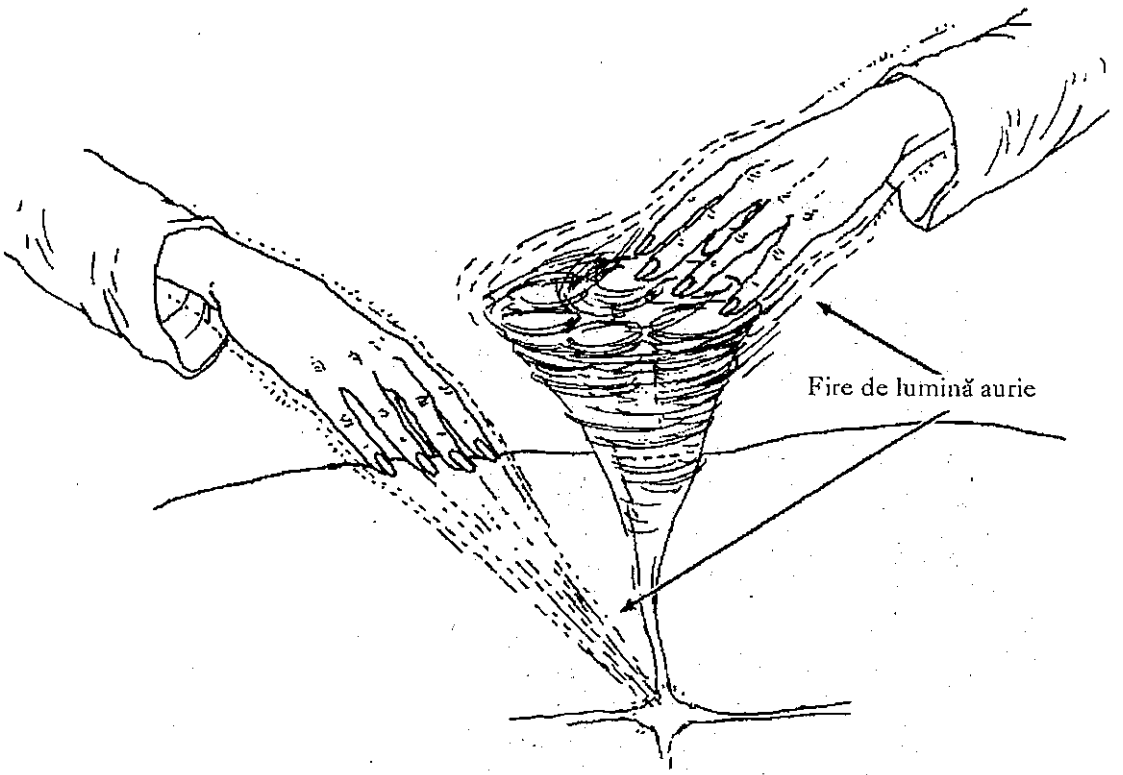

Figura 24–4: Fire aurii în tămăduirea modelului keteric

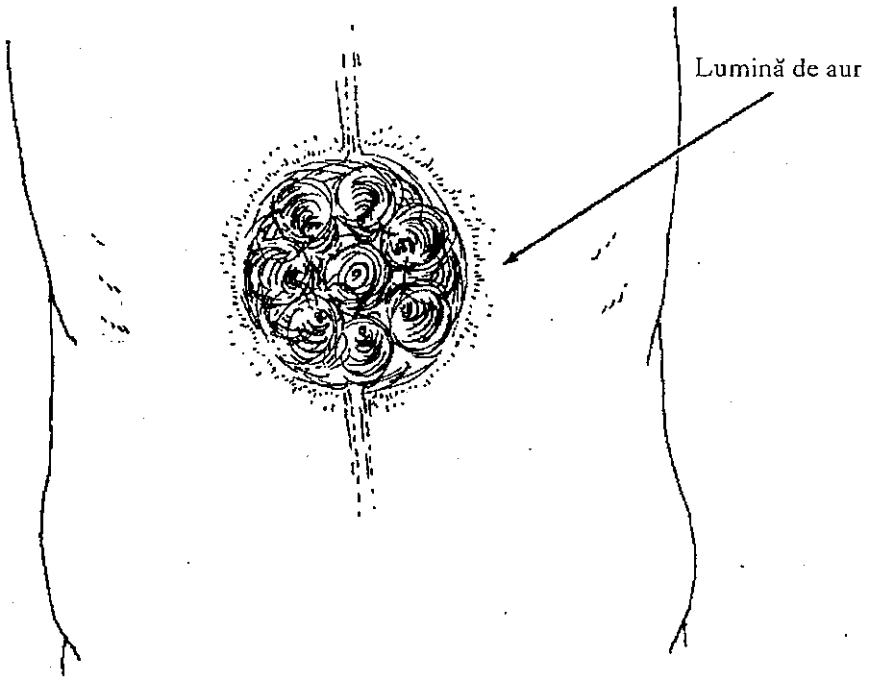

Figura 24–5: Nivelul keteric al celei de-a treia chakre după vindecare

mat convingerea că orice expresie pătimașă, puternică, a energiei forței de viață duce la vătămare și moarte.

În viața de-acum, John avea tendința să-și reprime orice expresie puternică a forței de viață din interiorul său. În schimb, își împărțea puterea în părți distincte pentru a se putea exprima. Profesia sa de regizor teatral îi folosea drept mijloc pentru integrarea părților din care era alcătuit. Exprimând diverse aspecte ale puternicei forțe a vieții în diferitele personaje din piesele pe care le regiza, el reușea să trăiască rezultatele efectului unei anumite expresii. În felul acesta, piesele îi ofereau nenumărate miniexperiențe asemănătoare vieții, care să-l ajute să învețe cum să-și exprime puterea.

Când a intrat în birou nu am știut că John are scolioză până nu s-a întors și am văzut clar scolioza chiar cu ochii mei. Se născuse cu această scolioză și nu făcuse nici o operație care să-i îndrepte coloana vertebrală. Și așa, interpretarea mea a fost că era vorba de o boală congenitală, rezultat direct al acelei vieți trecute.

În timpul procedurii de tămăduire, după chelație, am folosit un cristal pentru a îndepărta energia statică adunată în rana de lângă plexul solar (figura 24–2). Această energie statică provenea din trupurile de aură 2 și 3. Cristalul acționează foarte bine când este folosit în acest scop și grăbește procesul de purificare. Îl protejează și pe tămăduitor, împiedicându-l să absoarbă din această energie statică.

Figura 24–3 prezintă ceea ce s-a văzut după îndepărtarea unei mari părți din energia statică. Am găsit lancea încastrată în plexul său solar la al cincilea nivel de energie, sau la nivelul modelului eteric. Mânerul lăncii era complet înfundat în câmpul de aură, după care se răsucea într-o spirală. Pentru a o îndepărta, a trebuit mai întâi să îndrept mânerul și apoi să trag cu putere de mâner ca s-o scot; am curățat în continuare rana și am revitalizat zona.

În cele câteva ședințe de tămăduire care au urmat, am lucrat cu călăuzele la restructurarea aurei nivelului keteric (sau a celui de-al șaptelea nivel al aurei). Mai întâi, am restructurat modelul organelor din zona respectivă și apoi chakra. Figura 24–4 prezintă ceea ce vedeam în timpul cât am lucrat la restructurarea chakrei. Șuvițe fine de lumină albă-aurie îmi ies din buricele degetelor, care se mișcă extrem de rapid pentru a țese structura aurie a vârtejurilor care formează structura acelei chakre. Nivelul eteric albastru (primul strat al aurei) este apoi umplut, sprijinindu-se pe nivelul auriu, exact la fel cum celulele trupului se sprijină pe nivelul eteric albastru (inferior). După restructurare, chakra va arăta ca cea din figura 24–5, un lotus superb format din vârtejuri aurii, rotitoare.

După restructurarea chakrei, împreună cu călăuzele, am restructurat curentul principal de putere, care era întunecat și în afara alinierii; apoi am refăcut legătura dintre curent și chakră. În felul acesta, la încheierea ședințelor de tămăduire clientul meu arăta din nou ca în figura 7–13 din capitolul 7, toate chakrele și curentul principal de putere funcționând perfect.

În timpul celor cinci sau șase ședințe necesare pentru a realiza aceasta, clientul a simțit treptat tot mai multă libertate de mișcare în zona respectivă a trupului și o scădere a tensiunii în mușchii spatelui pe care îi folosea ca să compenseze dezechilibrul din câmpul său de aură. Mi-a spus că se simțea mai liber și în viața personală.

L-am văzut o lună mai târziu, când a venit la control ca să fiu sigură că ceea ce construisem rezista în timp, iar apoi l-am prezentat cuiva care se ocupă în special de nivelul trupului pentru a-i asigura în continuare restructurarea fizică acum, când luase sfârșit restructurarea energetică. Este discutabil dacă și cu cât mai dreaptă îi va deveni coloana vertebrală. Așa ceva ar presupune multe ședințe de tămăduire profundă.

Tămăduirea benzilor vieții trecute de la nivelul modelului keteric

După cum am arătat înainte, mai există o modalitate foarte simplă de a citi vieți trecute: se pun mâinile în interiorul benzilor de culoare care apar la nivelul keteric sau al cojii de ou al aurei. Prin aceasta, vă armonizați cu energia de acolo și veți putea vedea cum viețile trecute vor curge prin fața ochilor dumneavoastră.

Banda reprezentând viețile trecute, relevantă pentru ceea ce se întâmplă acum, în viața prezentă a respectivei persoane, se găsește în

jurul feței și în zona gâtului clientului, ca și în aură, la circa 85 cm până la 1 m depărtare de corp. Punând mâinile deasupra feței și urmând banda spre dreapta folosind mâna dreaptă, și spre stânga folosind mâna stângă, veți vedea viețile trecute succedându-se în timpul liniar. Foarte important este ceea ce veți face cu aceste informații. Repet, nu este bine să vă expuneți clientul unei experiențe pe care el nu e încă pregătit s-o încerce. Dacă a întreprins deja multe acțiuni de purificare asupra propriei persoane, atunci i se poate spune ce vedem, este posibil ca asta să aibă o strânsă legătură cu viața sa prezentă. Nu dau la iveală informația decât în cazul când cunosc foarte bine procesul de devenire a clientului și știu că este pregătit pentru el.

Am făcut puține lucruri pentru a schimba aceste benzi ale vieților trecute și consider că nici nu trebuie să se acționeze prea mult asupra lor. Îmi trec uneori mâinile prin ele, ca să le fac mai clare sau să le „ușurez" atunci când par îngreunate. Uneori, am văzut energia dintr-o asemenea bandă îngrămădită într-un singur loc; în cazul acesta, o împrăștii de-a lungul întregii benzi. În acest timp, persoana simte de obicei o ușurare și are senzația că a scăpat de o mare greutate.

Impresia mea este că aceste benzi au legătură cu sarcina pe care persoana și-a asumat-o în viața prezentă și este necesar s-o îndeplinească pentru a se realiza. De multe ori când intru în aceste zone am senzația că violez un spațiu extrem de personal, așa încât mă retrag imediat. Este foarte important ca tămăduitorul să respecte puterea acțiunii întreprinse de client la aceste nivele superioare ale câmpului și se recomandă numai acele proceduri pentru care tămăduitorul și clientul sunt pregătiți. Aceasta este de fapt o regulă generală privind acționarea asupra tuturor nivelelor aurei: Respectă ceea ce faci, precum și modestia poziției tale în măreața orânduire a Universului, concentrează-te asupra iubirii necondiționate, cel mai mare tămăduitor care a existat vreodată.

Capitolul 24. Recapitulare

1. În ce fel se leagă uneori blocajele de experiențele vieții trecute ce se văd la nivelul psihologic?

2. Descrieți legătura dintre blocajele din CEU aparținând acestei vieți și cele din viețile anterioare.

3. Cum se poate efectua terapia vieților anterioare folosind mâinile?

4. Ce anume trebuie neapărat întreprins după îndepărtarea unei traume din CEU?

5. Când este oportună tămăduirea vieților trecute? Când nu este oportună? Este necesară?

6. Cum apar blocajele vieților trecute în câmpul de aură?

7. Ce este o schimbare de curent direct (CD)? Descrieți în ce fel se leagă această schimbare de experiențele vieții trecute.

Hrană pentru gândire

8. Ce înseamnă viața anterioară, de vreme ce timpul nu este liniar?

Partea VI

AUTOVINDECAREA ȘI TĂMĂDUITORUL SPIRITUAL

„Vindecătorule, vindecă-te singur!"
Iisus

Transformarea și răspunderea față de sine

Tu și numai tu singur ești răspunzător de sănătatea ta. Dacă ai o problemă fizică, tu trebuie să iei hotărârea finală de a urma un program anumit de vindecare. Dar trebuie să iei această hotărâre cu cea mai mare grijă. Pentru început poți alege dintr-o serie largă de ajutoare care-ți stau la dispoziție. În cine poți avea încredere? Cât timp urmezi un tratament când nu-ți dai seama dacă are efect sau nu? Poți răspunde la aceste întrebări numai după o căutare profundă a ceea ce este bun pentru tine.

Dacă nu ai încredere într-un diagnostic, nu e rău să cauți o a doua sau o a treia opinie, sau o metodă complet diferită. Dacă nu-ți este clar ceea ce ți s-a spus în legătură cu boala ta, mai pune-i întrebări doctorului, descoperă în ce anume te-ai antrenat. Ocupă-te de propria sănătate. Mai mult decât orice, nu te limita la un diagnostic negativ. Consideră-l mai degrabă un mesaj pentru a te examina mai profund, a-ți lărgi metodele alternative disponibile. Medicina occidentală clasică are multe răspunsuri, dar nu pe toate. Dacă nu este eficace vindecarea unei anumite boli, caută în altă parte. Cuprinde toate domeniile. Vei fi surprins câte poți învăța despre tine însuți și despre sănătatea ta. Căutarea îți va schimba viața din cele mai neașteptate puncte de vedere.

Am întâlnit mulți oameni ale căror boli le-au adus în cele din urmă multă bucurie, o înțelegere profundă, apreciere a vieții și împlinirea la care nu au reușit să ajungă înainte de a se îmbolnăvi. Numai că dacă ne putem transforma atitudinea față de boală prin una de acceptare și înțelegere a faptului că este un mesaj din care să se învețe vom reduce mult din teama pe care o avem față de boală, nu doar la nivel personal, ci poate chiar la scară națională sau universală.

În acest capitol, am să vă prezint sugestiile mele despre cum să-ți menții sănătatea. Sunt incluse exercițiile zilnice din care să alegi, precum și observații asupra regimului alimentar, a spațiului și îmbrăcămintei. Dar mai presus de toate, îți trebuie iubire pentru a-ți menține sănătatea. Iubirea de sine este cel mai mare tămăduitor, dar iubirea de sine cere și ea exerciții zilnice.

Capitolul 25

Chipul medicinei noi: pacientul devine tămăduitor

Cu cât părerea noastră despre boală se schimbă, pe atât se schimbă și modul de a o trata. Pe măsură ce devenim mai eficienți în diagnosticarea și tratarea bolii, ne putem individualiza mai mult programele curative. Fiecare individ este unic și îi trebuie o combinație ușor diferită de factori utilizați în procesul de tămăduire. Fiecare ședință de tămăduire este diferită; tămăduitorul să se înarmeze cu un fond bogat de informații, multă, multă iubire și o bună legătură cu călăuzele sale spirituale în procesul de vindecare și îndrumare. Pe măsură ce pătrundem într-o cale mai rafinată de a efectua tămăduirea, practica devine o artă. Iată un studiu de caz detaliat al unui pacient cu care am lucrat timp de peste doi ani, caz ce demonstrează că doar întrezărim câte ceva din ceea ce ne stă în față. L-am ales pe David deoarece munca lui ilustrează toate nivelele și fazele tămăduirii. Ne arată cât de adânc poate pătrunde tămăduirea în structura personalității când are loc pe o lungă perioadă de timp. Heyoan spunea că „substanța exactă luată într-o cantitate exactă la o oră exactă acționează ca o substanță transformatoare". În acest studiu de caz folosesc o combinație de atingere cu mâinile, crearea accesului direct la informație și analiză psihodinamică. Combinate cu propria inițiativă și răspunderea de sine a pacientului, au condus nu numai la o vindecare a bolii, ci și la schimbări profunde în viața lui. Aceste schimbări profunde au fost posibile numai fiindcă pacientul și-a asumat răspunderea totală a propriei tămăduiri.

Găsirea cauzei declanșatoare a unei boli este întotdeauna o parte-cheie a tămăduirii. Accesul direct la informație constituie întotdeauna un mijloc de neprețuit pentru acest lucru. În cazul prezentat, cauza bolii este discutată din punctul de vedere al condițiilor fizice de viață, al psihodinamicii implicate, al sistemelor de credință ale pacientului și al planului de viață spirituală a pacientului.

Tămăduirea lui David

David a crescut în California. Părinții lui erau psihologi. Îi plăceau oceanul, surful și soarele. Și-a luat diploma de doctor în kinesiologie la Universitatea din California și apoi a început să predea. Ulterior, a petrecut câtva timp în India, unde s-a îndrăgostit de o femeie tot din America, Anne, dar s-a și îmbolnăvit destul de grav. Împreună cu Anne, s-a întors în Statele Unite. În cursul următorilor patru ani, căutările lui pentru a fi tămăduit l-au dus peste tot prin Statele Unite, unde i s-au pus diverse diagnostice, variind de la mononucleoză la hepatită cronică persistentă și viruși necunoscuți, până la „totul este în mintea dumitale, nu ai de fapt nimic". Între timp, puterile îi scădeau rapid și-i venea din ce în ce mai greu să muncească. Până să ajungă la cabinetul meu, puterile îl țineau timp de 2–3 zile, apoi îl lăsau și trebuia să stea la pat alte 2–3 zile ca să și le refacă.

David a intrat la mine cu câmpul de energie prezentat în figura 25–1. Problema cea mai evidentă și serioasă se afla la nivelul chakrei plexului solar, care era ruptă și trebuia refăcută la toate nivelele structurale ale câmpului, inclusiv al șaptelea. A doua problemă foarte importantă era distorsiunea primei chakre. Era curbată în partea stângă și blocată, ceea ce avea ca efect lipsa capacității de a prelua energia în sistemul energetic prin chakra de bază. Combinația dintre cea de-a treia chakră, prin care pierdea energie, și prima chakră – blocată – crea un sistem secătuit de energie. Această secătuire era puternic simțită fizic, deoarece

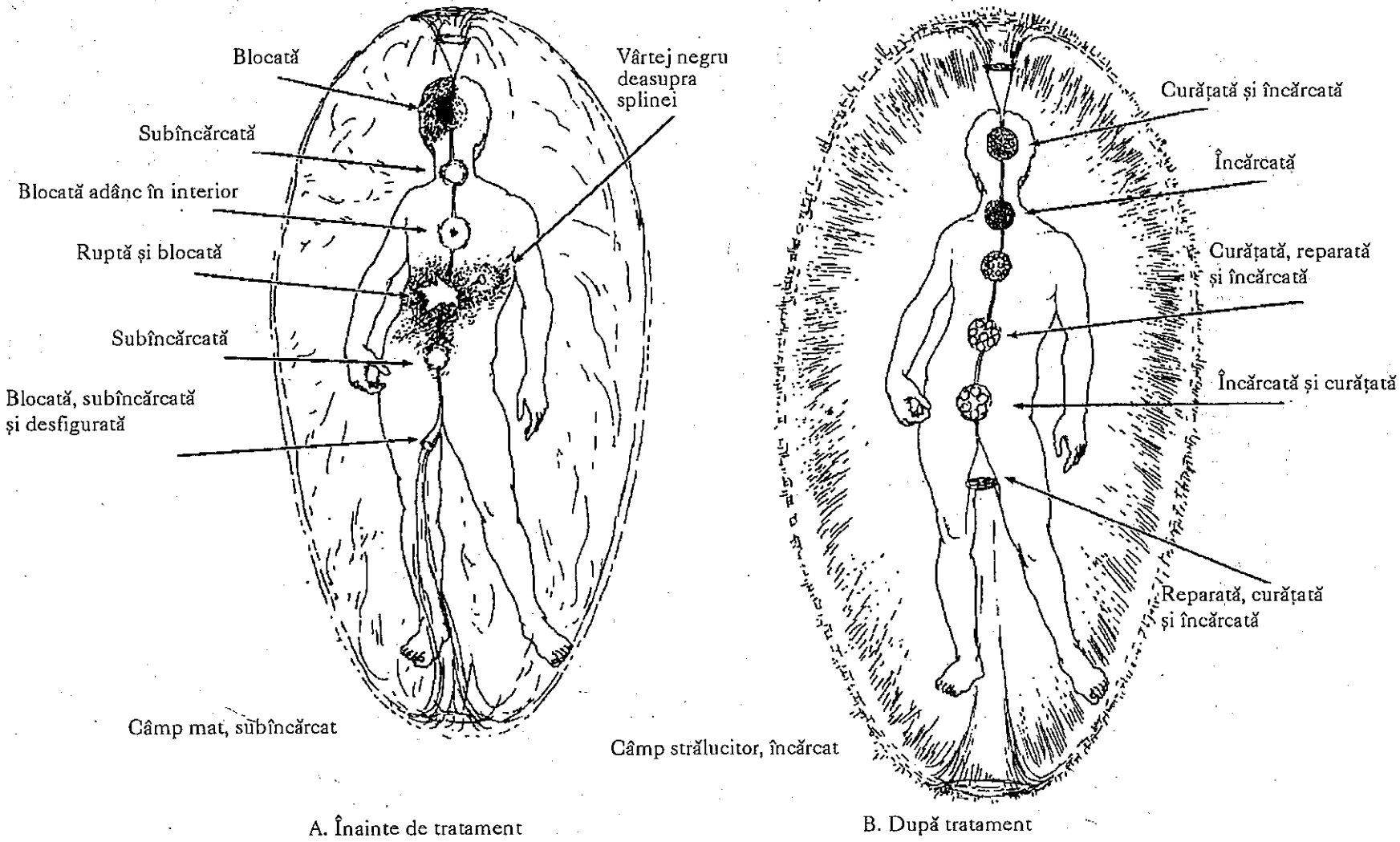

Figura 25–1: Studiu de caz al lui David

prima chakră metabolizează majoritatea energiei, asociată cu forța fizică, după cum s-a discutat în capitolul 11. Pe lângă aceste probleme, aura mai evidenția și o epuizare și slăbiciune în cea de-a doua chakră, care este asociată nu numai cu funcția sexuală (care era la pamânt), ci și cu sistemul imunitar. Acolo se găsește un centru limfatic. Centrul inimii prezenta un blocaj adânc în interiorul vârtejului său. Este asociat și cu sistemul imunitar, prin glanda timusului. Acest blocaj era plasat la o distanță de două treimi în partea de jos a spiralei chakrei inimii. Ori de câte ori am văzut-o la oameni, această configurație a fost asociată cu relația individului față de divinitate și credința lui în legătură cu voința Domnului. Alte amănunte despre această problemă – mai târziu. Centrul gâtului nu era suficient încărcat. Acest centru este asociat cu comunicarea, răspunderea de sine și cu oferitul și primitul. Al treilea ochi era îmbâcsit și blocat pe tot parcursul, până la cap și la glanda pineală. Chakra din creștet era slabă și subîncărcată. Întreaga aură era dezumflată și mată.

Când am examinat organele, am constatat un mare volum de murdărie și energie întunecată la ficat. Existau straturi de decolorare în interiorul acestuia. Unul era de un verde întunecat și murdar, altul era galben respingător, și mult mai înăuntru, lângă șira spinării, existau zone aproape negre. Matricea eterică a ficatului însuși era ruptă și deformată. La o examinare mai atentă, am observat mai multe organisme infecțioase, după mărime și înfățișare – unele bacteriene și altele virale. Aceste organisme erau răspândite în toată zona abdominală mediană, inclusiv în pancreas, splină și tractul digestiv. Deasupra pancreasului se crease un vârtej circular rapid, care producea un fel de scrâșnet puternic și ascuțit. Această configurație este de obicei asociată cu probleme legate de metabolismul zahărului – precum diabetul sau hipoglicemia. Câmpul global era subîncărcat și slab. În locul unor curenți frumoși și strălucitori care să vină din al șaselea strat, curenții existenți erau slabi și total lipsiți de culoare. Aveam în față un om foarte bolnav.

Pentru cei ce studiază tămăduirea propun ca în acest punct să nu mai „citiți", ci să analizați câmpul și să întocmiți planul de tămăduire pe care-l veți urma. Cu ce ați începe? Ați folosi toată energia pe care ați putea-o introduce în acest sistem ca să-l încărcați? De ce, sau de ce nu?

Când ați repara ruptura celui de-al șaptelea strat și de ce? Care credeți că ar putea fi cauza declanșării acestei boli și cum se vede aceasta în câmpul de aură? Se va restabili pacientul repede, sau lent? De ce? Aceste întrebări își vor afla răspunsul în prezentarea următoare, despre procesul de tămăduire.

Procedura de vindecare
Prima fază: Curățarea, încărcarea și restructurarea câmpului

În primele săptămâni, ședințele de tămăduire s-au concentrat întâi pe chelația câmpului, pe fortificarea primei chakre și apoi pe repararea lentă, dar sigură a zonei primei chakre. Stăteam uneori timp de jumătate până la trei sferturi de oră cu mâinile pe ficatul lui David și pe zona celei de-a treia chakre. Era imposibil să încarci aura foarte tare, din cauza slăbiciunii din zona celei de-a treia chakre. O încărcătură puternică de energie ar fi putut rupe chakra și mai mult. În toate aceste săptămâni, a fost relativ ușor să întăresc și să curăț prima chakră. S-a lucrat sistematic, cu aproape toată atenția concentrată asupra zonei abdominale mijlocii. Refacerea rupturilor din câmpul de aură a durat mult, fiindcă schimbările necesare erau foarte complexe. Aura nu putea fi încărcată pe deplin, deoarece ruptura din a treia chakră fie că ar fi devenit și mai mare, fie că ar fi pierdut și mai multă energie dacă se introducea prin ea o încărcătură puternică. De fiecare dată când David intra în cabinet, chelam, reparam și încărcam o parte a zonei celei de-a treia chakre, puneam un „sigiliu" sau „bandaj" temporar peste ruptură și o lăsam să se vindece timp de-o săptămână. Iar săptămâna următoare mai făceam un pas înainte. În fiecare săptămână intram mai adânc în câmp pentru a repara structura aurei – întâi purificând-o, apoi restructurând-o. Era necesar să se repare întâi structura primului nivel eteric, apoi nivelul modelului eteric al ficatului și alte structuri anatomice din zona aceea, precum și din chakră. Pe măsură ce săptămânile treceau, energia lui David începea să

se niveleze. În locul fazelor rapide, cu urcușuri și coborâșuri, el a rămas la un nivel permanent scăzut. Nu i se părea că se înregistrează vreun progres, însă mie da. Vedeam cum câmpul se autoreglează încetul cu încetul. Decât să treacă prin schimbări puternice și bruște de energie cauzate de încercările corpului de a compensa slăbiciunea și apoi de a nu putea menține compensarea, energia i s-a egalizat la nivelul real pe care organismul îl putea suporta în starea în care se afla. Pentru David era extrem de descurajant.

Prima chakră a lui David a început să-și mențină poziția îndreptată, iar a doua chakră – să se încarce. Se vedea cum își redobândește energia și sexualitatea și chiar se simțea mai puțin vulnerabil din punct de vedere emoțional.

În cea mai mare parte a primelor trei luni de tămăduire, Heyoan nu a avut nici un fel de discuții cu el. Heyoan îmi spunea că David ținuse destul de multe prelegeri spirituale și psihologice și că dacă i-ar vorbi ar fi ca și cum „i-am înfunda pe gât legea cosmică". Așa că m-am abținut să fac psihodinamică în această fază a tămăduirii, când nu asta era cel mai important lucru. Încărcarea și repararea erau mult mai importante. Tămăduitorul nu se poate mișca decât cu viteza cu care se poate mișca și pacientul. În sfârșit, câmpul lui David a fost destul de puternic ca să-i transmită suficientă energie cu o vibrație înaltă pentru a repara și cel de-al șaptelea strat.

Atunci, David a început să vrea mai multe informații, să pună întrebări despre sensul bolii sale, pentru a o înțelege în raport cu situația vieții sale personale.

Procedura de vindecare Faza a doua: Psihodinamica și unele cauze de declanșare a bolii

Întrebările lui David s-au iscat în momentul când a treia chakră (mintea liniară) a început să funcționeze mai lin. S-a format încet o imagine a nivelului uman al factorilor care i-au provocat boala.

Fiecare copil are legături puternice cu mama sa (aspect discutat în capitolul 8). Această legătură se creează când copilul este încă în uter, iar după naștere ea poate fi văzută prin cordonul ombilical auric ce rămâne între mamă și copil. Acest cordon leagă chakra a treia a mamei de chakra a treia a copilului. După naștere există și o puternică legătură a inimii, formată între copil și mamă prin a treia chakră a celor doi.

Ruptura originară din a treia chakră a lui David s-a produs într-un moment aproape de pubertate, când s-a răzvrătit împotriva unei mame dominatoare și autoritare. Înainte de acest moment, David făcuse tot ce putuse ca s-o mulțumească. Ambii părinți, psihologi, își folosiseră fără înțelepciune cunoștințele de psihologie în exercitarea controlului asupra fiului lor.

Pentru a-și câștiga independența, David a procedat la fel ca și alți adolescenți. A rupt legăturile cu părinții. Din nefericire, singurul mod în care știa să facă aceasta era literalmente să rupă legătura cu mama sa. A rămas cu cordoane ombilicale aurice desprinse și o gaură în zona plexului solar. Bineînțeles că lucrul cel mai firesc era să găsească pe altcineva cu care să se conecteze, și astfel s-o înlocuiască pe mamă. În această fază, toată lumea crede că problema este a mamei, nu a ta proprie. Din nefericire, a descoperit că intra în legătură cu femei autoritare. Sistemul lui de energie atrăgea în mod automat pe cineva care domina, fiind genul de energie cu care David era obișnuit să se conecteze. Asta constituia ceea ce i se părea lui „normal" (Cine se aseamănă se-adună). Asemenea relații nesatisfăcătoare l-au condus la o căutare de sine, și în cele din urmă – la un ashram[1] în India. A început să-și dea seama că problema era în interiorul său.

La nivelul inimii, chakra a patra a lui David nu s-a conectat niciodată cu adevărat puternic cu cea a mamei sale. De la început, ea nu acceptase că el este cine este. Când intra totuși în legătură cu ea la nivelul inimii, găsea necesar să devină persoana care dorea ea să fie, ceea ce însemna trădare de sine. David se simțea trădat în inima sa. Inima fiecărui tânăr este promisă cuiva. Deși se leagă puternic prin inimă de mama sa, el trebuie în cele din urmă să învețe să transfere această iubire partenerei lui, astfel încât să poată deveni un om complet,

[1] Loc în care oamenii se întâlnesc pentru pregătire religioasă sau exerciții în comun. (N.tr.)

cu potență sexuală – o experiență pe care nu o poate avea niciodată cu prima lui iubire, mama. Dacă nu se conectează la inima mamei, atunci nu are nici el un model pentru a stabili această legătură atunci când sosește timpul să-și găsească perechea și-i va veni greu să iubească.

Problema lui David în relațiile sale a fost de a nu ști cum să se conecteze cu iubire prin inimă. Așa a ajuns în India la un guru care, după cuvintele lui David, avea „o inimă mare". Prin experiența ashram, David a învățat cum să facă legătura prin inimă. Mai întâi cu acest guru al său și apoi cu Anne, pe care a întâlnit-o acolo. Totuși, a descoperit că atunci când se făcea legătura prin inimă cu guru-ul său, puțin câte puțin renunța la voința sa. Încerca să învețe iubirea necondiționată, dar au apărut condițiile. Pe măsură ce renunța la voința sa, a început să se simtă iarăși trădat, dar de această dată chestiunea nu era doar de a iubi o altă ființă umană, ci de a iubi umanitatea și a-l iubi pe Dumnezeu. Problema era acum revelată în forma vrerii lui David contra vrerii lui Dumnezeu. Asta se vedea în configurația inimii din câmpul auric. David a aflat că acum nu mai e un „băiat cuminte" pentru mama, ci un „băiat cuminte" pentru guru și pentru Dumnezeu. El și Anne s-au hotărât să plece și a apărut o altă ruptură în cea de-a treia chakră în momentul în care s-a separat de guru. Dar dobândindu-și aptitudinea de a-și folosi inima, pentru prima dată în viață era profund conectat prin inimă cu o femeie, însă și prin chakrele plexului solar.

Capacitatea de a cunoaște acceptarea și iubirea perfectă este foarte puternică în sufletului omului și-l va învăța multe lecții. Am descoperit că cei care și-au petrecut ani trăind într-o comunitate spirituală în deceniul 7 au învățat să-și deschidă inimile, dar treptat au renunțat la multă independență, exact ca în copilărie. Unora le-a fost util să știe ce-nseamnă iubirea profundă în limitele unor comunități structurate înainte de a încerca în lumea exterioară, mai ales dacă nu s-au bucurat de ea în căminul copilăriei. După acest contact cu iubirea într-o comunitate și după ce, din nefericire, au renunțat la o parte din voința ei pentru a proceda astfel, acum trebuie să-și păstreze în inimă această dragoste și să cedeze voinței Domnului așa cum se manifestă ea în sufletul lor, nu potrivit definiției date de altcineva.

Pe măsură ce tămăduirea lui David progresa, problemele din legătura cu prietena sa, cronice de-acum, au devenit intolerabile pentru el. Se schimba într-un fel care nu mai era compatibil cu vibrațiile partenerei sale, deoarece ea nu se schimba în același fel. Câmpurile lor nu mai pulsau în armonie.

Într-o relație de lungă durată, oricine cunoaște acest fenomen. Dacă te schimbi, iar partenerul tău nu se schimbă în același ritm, există o perioadă când fiecare dintre cei doi se întreabă cine este cel cu care trăiește. Se va schimba celălalt și va deveni compatibil? Este de obicei posibil dacă amândoi trăiesc cu răbdare și iubire. Dacă nu, în cele din urmă, unul va merge înainte. David și Anne au început să acționeze împreună pentru a-și rezolva problemele. Cu multă iubire și sinceritate, ei s-au concentrat în principal pe psihodinamica situației. Interesul principal al lui David s-a concentrat asupra muncii sale, libertății și dobândirii propriilor puteri. Anne dorea totuși să-l urmeze în continuare pe guru și să-și clădească un alt mod de viață.

Pe lângă cordoanele dintre mamă și copil, între oamenii care stabilesc o legătură se dezvoltă cordoane de energie, legate prin chakre. Într-o legătură sănătoasă, aceste cordoane sunt aurii strălucitoare, limpezi, echilibrate și conectate prin majoritatea chakrelor. În cazul multor cupluri, cordoanele repetă legăturile nesănătoase existente acolo, din copilărie, între părinte și copil. Multe dintre aceste legături se conectează în plexul solar și sunt întunecate la culoare. În timpul procesului de transformare a unei legături din nesănătoasă în sănătoasă, cordoanele nesănătoase trebuie deconectate, energizate și reconectate adânc în elementul central propriu al individului. Ele sunt cordoane de dependență, ce trebuie înrădăcinate la loc în individ, astfel încât el să poată conta pe sine. David și prietena sa și-au deconectat încet cordoanele de dependență. Este un proces înfiorător. Ai uneori impresia că plutești în spațiu, fără nici o legătură, părăsești „siguranța iluzorie" a rigidității și o înlocuiești cu o încredere flexibilă în forțele proprii.

Dacă ați trecut vreodată printr-un divorț ori ați încercat experiența de a vă pierde soțul sau

soția, veți înțelege acest fenomen. Mulți oameni se referă la soțiile sau soții lor folosind cuvintele „jumătatea mai bună", alții spun că după ce au pierdut pe cineva se simt sfâșiați. Într-o traumă atât de serioasă ai senzația că întreaga ta parte frontală ți-a fost smulsă. Este absolut adevărat. De multe ori văd firele din plexul solar legănându-se în spațiu după o asemenea despărțire dureroasă.

Procedura de vindecare Faza a treia: Substanța transformatoare

Pe măsură ce-și recăpăta puterile, David ocupa un rol tot mai activ în tămăduire. A început să-i pună lui Heyoan întrebări foarte specifice. L-a întrebat ce tratament fizic ar trebui să urmeze. (Vedeam încă microorganismele din zona abdominală a lui David. Avea nevoie de ceva.) Auzise despre un ser din Canada care ajută oamenii suferinzi de boli care le secătuiesc puterile. Ar fi cazul să-l ia? „Nu, a răspuns Heyoan. Ar putea ajuta un pic, dar există un alt medicament mai puternic." Heyoan mi-a spus că e înrudit cu ceea ce se obișnuiește în tratamentul malariei, chinina. Apoi, Heyoan mi-a spus că „prima parte a cuvântului e *clor*, substanță care se pune în piscine. Numele medicamentului este ceva între clor și chinină, clorochină, și că dacă David folosește medicamentul, acesta va acționa la curățarea ficatului. Mi-a arătat o fotografie a ficatului lui David în timp ce era curățat cu un lichid argintiu. Heyoan a indicat că David poate lua acest medicament de la un doctor din New York, chiar din zona unde locuiam noi, dar că nu e recomandabilă o doză constantă, ci să varieze doza în funcție de nevoile sale, stabilind în fiecare zi cantitatea necesară potrivit Percepției Suprasenzoriale și i-ar mai trebui și un pendul.

David și-a început căutările. Am fost uluită când s-a întors în cabinet săptămâna următoare cu niște clorochină. Nu auzisem niciodată despre acest medicament. David a întrebat un doctor dacă a auzit de medicamentul prescris de Heyoan, iar doctorul a scos imediat din bibliotecă o carte, în care se descria modul de folosire a clorochinei. Se folosea în unele cazuri de hepatită cronică persistentă, ca cea a lui David. Deoarece diagnosticul doctorului corespundea cu cel al lui David, i-a prescris clorochina în dozele normale.

David a început să ia medicamentul și să verifice dozajul zilnic cu pendulul. Primele cinci zile de tratament l-au afectat puternic – nu numai fizic, ci și emoțional. S-a cufundat într-o stare de agonie emoțională. Și-a trăit foarte intens problemele prezentate anterior. A descris și experiența când și-a petrecut ziua „ascunzându-se în pântecele prietenei sale"; știa că e o formă de purificare. Dorea să retrăiască sentimentul, pentru a se tămădui. La cinci zile a încetat să mai ia clorochina, cum îi arătase pendulul.

Heyoan i-a mai prescris să bea ceaiuri de purificare și să ia vitamine timp de o săptămână, două după prima doză de clorochină. Vedeam din câmpul de aură că în urma tratamentului colonul lui David (vâscos, galben-maroniu) se umplea din cauza eliminărilor de toxine în timp ce se curăța de infecții. Erau necesare ceaiuri de purificare. Câteva zile fără clorochină, și David „a citit" cu ajutorul pendulului că e timpul să ia din nou medicamentul. L-a luat, cu întreruperi alternative de câteva zile. În perioadele de tratament se cufunda într-un alt nivel al personalității, care necesita limpezire. Și de fiecare dată ieșea mai viguros, mai vioi, mai puternic. Pe tot parcursul tratamentului se curățau și mai multe microorganisme din corp, iar aura îi devenea mai plină și mai strălucitoare. Realmente se transforma. Uneori Heyoan sugera o altă vitamină sau sare pentru celule (cum ar fi fosfatul feros), să ajute tămăduirea.

L-am întrebat pe Heyoan de ce nu vorbise despre clorochină mai înainte. A răspuns că, întrucât câmpul îi era așa de distrus, David nu ar fi putut suporta efectul puternic al clorochinei înaintea reparării complete a câmpului.

În timpul celei de-a doua faze a tămăduirii, când David a început să se ocupe de psihodinamică, s-a despărțit de Anne de câteva ori. Fuseseră împreună peste un deceniu și aveau multe lucruri de clarificat între ei. Treptat, s-au îndepărtat tot mai mult, iar în cele din urmă s-au despărțit. Din punct de vedere auric, deoarece chakra plexului solar nu mai era ruptă, și câmpul său auric strălucea de încărcare, David nu mai era compatibil cu vibrațiile vechii partenere. Ea a ales să se schimbe în alt

mod, să parcurgă propria cale și să-și creeze o viață a ei.

Pe măsură ce-și recăpăta forțele, David a început să se ocupe de legătura lui cu Dumnezeu (și vrerea Domnului), să mediteze cum să găsească voia Domnului în el însuși, iar în aceste căutări a reușit să-și limpezească gheara profundă din chakra inimii, să cedeze inimii sale. Emmanuel (1985) a spus:

> Dorindu-ți să fii liber,
> Eliberarea-ți va fi mai mare,
> Căci nu voinței va ceda.
> Ea va ceda cedării.
>
> Orice suflet va învăța cândva
> Lecția cea mare a capitulării totale
> În fața voinței Domnului,
> Ce se află chiar în inima ta.

Curând după aceea, David a întâlnit o femeie și au început să se vadă. Legătura i-a fost de mare ajutor. În timp ce-i „citeam" despre această legătură, îl vedeam cum este liniștit de câmpul noii partenere. Era ca și cum efectul prezenței ei îi mărea câmpul de aură, pe câtă vreme înainte își comprimase întotdeauna câmpul în prezența persoanei cu care avea o legătură.

Procedura de vindecare
Faza a patra: Transmutația și renașterea

În ultima lună cât am lucrat cu David, am început să văd o configurație în cadrul câmpului său pe care nu o văzusem înainte. Părea să fie descoperit de acțiunile întreprinse de mine. Arăta ca un cocon ce înconjoară coloana vertebrală. Mi-e greu să spun pe care nivel al câmpului se afla, dar se părea că acest cocon avea o mulțime de energie latentă care aștepta să fie captată. Nu am vorbit cu David despre cocon, însă l-am urmărit în liniște în timp ce acționam în special la limpezirea celei de-a șasea chakre. Tot restul aurei era limpede și strălucitor (figura 26–1B).

Când a venit la ultima ședință se prezenta foarte diferit. Aura îi era de două ori mai strălucitoare și mult mai mare ca de obicei. Coconul se deschisese. L-am întrebat ce i se întâmplase. Mi-a spus că luase în timpul weend-ului un drog numit în limbajul obișnuit extaz sau MDMA, un drog sintetic din clasa feniletilaminelor, o sinteză a metanifetaminei cu safrole[1]. La o examinare mai atentă, am văzut că MDMA deschisese partea stângă a glandei pineale. Mucusul din cel de-al treilea ochi, care apăruse acolo și din cauza consumului de marihuana și LSD, se limpezise pe partea dreaptă. Mai era încă de muncă, dar schimbarea globală din câmpul lui David era uimitoare.

Întrucât observațiile mele arătaseră că drogurile psihotropice au un efect negativ asupra aurei, l-am întrebat pe Heyoan despre asta. Mi-a răspuns: „Depinde de cine îl ia și care este configurația câmpului său în momentul consumării drogului". Cum a șasea chakră a lui David era înfundată și sosise timpul ca el să acționeze pentru a o deschide, drogul a avut un efect puternic. Dar dacă individul implicat ar trebui să se concentreze asupra unei chakre diferite, efectul ar fi probabil negativ.

Când o altă pacientă a întrebat dacă poate lua MDMA, Heyoan a spus: „Nu, nu ti-aș recomanda. Mai degrabă ia ovatropină pentru a-ți întări a doua chakră, unde trebuie să acționezi." (Ovatropina este fabricată din ovare de bovină uscate prin congelare.) A luat ovatropina și a avut experiențe similare cu cele ale lui David când luase clorochină. Heyoan dorește să sublinieze că noul medicament acționează la toate nivelele, pentru a tămădui întreaga persoană. Se concentrează îndeosebi asupra destinului sufletului. Ce lecție este învățată și cum poate individul s-o învețe cel mai bine? În ultimă instanță, lecția arată că ești o scânteie a divinității. Cu cât vei ține minte mai bine acest lucru, cu atât ajungi mai aproape de casă. Medicamentele pot fi folosite drept catalizator. Acesta este scopul lor. Ele nu vindecă boala, ele ajută individul să se vindece. „Substanța extactă, în cantitatea exactă, în momente exacte ajută individul să se transforme", spune Heyoan.

David i-a pus lui Heyoan o mulțime de întrebări la ultima noastră întâlnire. Ceea ce a reieșit din schimbarea sa și semnificația coco-

[1] Lichid cu următoarea formulă chimică: $C_3H_5C_6H_3O_2CH_2$, obținut din ulei de dafin american; este folosit în industria parfumurilor și la fabricarea săpunului (n.tr.).

nului era încurajat și trebuia să auzim cu toții. David l-a întrebat ce i se întâmplase cam cu o lună în urmă, când a început să simtă că în el se petrece o schimbare profundă, care părea permanentă. A fost momentul când puteam deja să văd coconul, iar el simțea că deține controlul asupra vieții sale, care devenea așa cum își dorise. Avea o legătură frumoasă și a hotărât să se mute pe coasta de vest. Heyoan a conchis că David își încheiase încarnarea de o lună, că începuse ultima rundă de completare cu șase ani în urmă, când s-a dus în India. Acesta a fost ultimul ciclu al vieții sale în care alesese să se încarneze, să-și deschidă inima. În acel moment, era liber să plece, dar preferase să nu o facă, ci să se reîncarneze în același trup. Heyoan considera că viețile viitoare sunt înscrise în câmp, înainte de naștere, și pot fi preluate la încheierea unei vieți, dacă individul preferă așa ceva, fără să-și părăsească trupul. „Gândiți-vă cu cât este mai eficient", spuse Heyoan. Energia coconului manifestată în jurul coloanei vertebrale a lui David era conștiința de energie a vieții pe care era pe punctul de a o începe. Heyoan a afirmat că următorii trei ani îi va petrece pentru integrarea a două nivele ale ființei sale într-unul singur, ceea ce va necesita un oarecare proces de adaptare. Va avea disponibile mult mai multă energie și cunoștințe în timp ce-și integrează această energie în realitatea sa.

Heyoan a sugerat că, dacă dorește, David își poate schimba numele; că viitorul nu trebuie să fie la fel ca trecutul. Iată o parte a unuia din dialogurile dintre ei:

David: „Ce înseamnă să te reîncarnezi în același corp?"

Heyoan: „Într-un sens – și aici trebuie să folosim o metaforă –, te așezi cu călăuzele spiritului înainte de naștere și îți alegi părinții; îți alegi un număr de realități probabile, îți alegi activitatea pe care o vei desfășura și îți alegi energiile, care apoi vor clădi un trup. Într-un sens, separi o parte a Ființei tale Mărețe, preiei conștiința ei și creezi cu ea un trup. O dată cu părinții îți alegi și toate calitățile fizice moștenite, dobândite de la ei, toate acestea într-un scop specific. Dacă într-o viață realizezi acest scop și atingi un anumit țel, atunci este întotdeauna foarte ușor să adaugi o altă viață. De fapt împletești o nouă conștiință, care va fi folosită în trupul următor, cu vechiul corp și vechea conștiință.

Deci, ți-ai îndeplinit bine misiunea și pe măsură ce contopești noua conștiință cu vechiul trup vei descoperi că au loc multe schimbări, deoarece acum le integrezi pe cele două."

David: „Au făcut-o deja".

Heyoan: „Categoric. Nu este un lucru minunat? Când vei muri – dar noi preferăm să spunem »părăsim« sau »abandonăm« trupul, și nu mai avem nevoie de corp ca instrument pentru transformare, transmutare și transcendență – nu vei mai crea un alt trup. Corpul este un instrument, un vehicul create pentru a se concentra pe anumite puncte din eu și dorești să le transformi în cel mai eficient mod. Toate sistemele din corpul tău sunt construite special pentru această transformare. Vei vedea acest lucru în munca ta, în sistemul nervos, în funcționarea automată a corpului, până și în celulele oaselor. Vei găsi că fiecare parte a corpului este un instrument delicat și frumos folosit în procesul transformării. Nu este o povară, este un dar. Faptul că marea majoritate a ființelor umane nu înțeleg acest lucru este o nefericire.

Dacă folosim din nou metafora «a sta jos» la masa de conferințe cu noi, pentru a-ți alege viața (și trebuie să spunem că nu ai putea s-o faci oricum), atunci tu, partea mai elevată din tine, care nu este complet încarnată, acea parte mai importantă din tine decide dacă cel mai bun loc pentru transformare din punctul tău de vedere este într-un trup sau nu. Și atunci când te-ai folosit pe deplin de aceste vehicule fizice, indiferent care ar fi acestea, adică atunci când închei ciclul vieții și morții, cum i se spune (sau roata încarnărilor pe plan fizic), înseamnă că nu mai ai nevoie de acest instrument pentru a despărți un timp liniar și un spațiu tridimensional care-ți permit mai ușor să vezi exact acele puncte pe care dorești să le transformi. Acesta este punctul unde hotărăști tu, cel mare – și tu ești un suflet mare, mult mai mare decât mica parte care este încarnată. Atunci hotărăști dacă este sau nu, să zicem, rentabil să folosești corpul fizic. Este mai mult sau mai puțin ca atunci când pui mâna pe o sapă sau pe o greblă. Trebuie greblată grădina?

Dacă da, de ce să nu o facem mai degrabă cu grebla decât cu mâna, să zicem?"

David: „Și ce se întâmplă după ce termini ciclurile de încarnare pe plan fizic?"

Heyoan: „Atunci iluminarea continuă în alt mod, și noi ne limpezim și ne îndreptăm către Dumnezeu. Există un număr infinit de etape. Căci dacă ai fi purtat de la un nivel de realitate la următorul, apoi la următorul, ai intra într-un spațiu infinit... Punct în care poți merge numai până la o anumită înălțime, din cauză că această capacitate a ta de percepție nu este atât de cuprinzătoare. Cu cât devii mai iluminat, cu atât este mai largă percepția. Realmente, nu se poate pune capăt acestui lucru. Tămăduirea la nivelele superioare devine creativitate.

Realitatea fizică este acum în tranziție spre faza următoare, unde transformarea nu se va mai concentra asupra durerii. Transformarea viitoare și tămăduirea vor cuprinde mișcarea, muzica și arta într-un mod creativ. Tămăduirea se transformă în creativitate, în timp ce se deplasează spre lumină și o reține în interior. Pe măsură ce întunericul se estompează, procesul de transformare devine mai degrabă unul de creativitate decât de vindecare."

Capitolul 26

Sănătatea, o provocare de a fi tu însuți

Acest capitol își îndreaptă atenția asupra caracteristicilor grijii de sine și autotămăduirii. Cel mai important este să învățați cum să vă păstrați sănătatea. Consider că principiile de bază în realizarea acestui scop sunt următoarele:

1. Menținerea unei legături profunde cu tine însuți și cu țelul pe care îl ai în această viață atât la nivel personal cât și la al întregii lumi. Asta înseamnă iubire și respect față de sine (capitolele 3 și 26).
2. Înțelegerea a ceea ce sănătatea și tămăduirea reprezintă pentru tine.
3. Îngrijirea și grija față de sine. Asta presupune necesitatea de a vă asculta vocea călăuzitoare interioară, care vă anunță imediat ce apare un dezechilibru, iar apoi de a vă lăsa călăuziți de această voce interioară.

Grija față de sine

Grija față de tine însuți implică o practică zilnică ce cuprinde meditație, exerciții, alimentație bună, igienă corespunzătoare, odihnă suficientă atunci când ai nevoie de ea, îmbrăcăminte adecvată, cămin, plăcere, întrecere cu tine însuți, intimitate și prieteni. Combină toate acestea cu multă iubire și vei fi răsplătit din plin. Cu trecerea săptămânilor și a anilor, nevoile personale vor cunoaște schimbări. Ceea ce este potrivit într-o anumită perioadă poate să nu mai fie bun într-o alta. Decât să vi se spună de ce fel de dietă aveți nevoie, este mult mai important să hotărâți acest lucru chiar dumneavoastră înșivă. Aceasta este de fapt esența tămăduirii și a unei sănătăți bune: răspunderea pe care trebuie să o ai față de tine însuți și aducerea înapoi, către tine, a puterii. Iată o listă de idei privind grija față de sine, precum și unele exerciții tămăduitoare găsite în această lucrare. Să nu uitați că varietatea înseamnă savoarea vieții, iar dezvoltarea personală este asigurată numai de schimbare.

1. Meditație (capitolele 3, 7, 19 și 20). Meditația mea preferată este cea prezentată de Emmanuel în timpul unei ședințe la care am luat parte împreună cu Pat, Emmanuel și Heyoan. O numesc meditația viitor/trecut.

Stați confortabil, de preferință cu spatele drept. Acordați deosebită atenție respirației. Inspirați și expirați. Cu fiecare inspirație, trageți în piept viitorul și toate posibilitățile sale. În timpul expirației, expirați trecutul și tot ceea ce înseamnă el. Pur și simplu inspirați viitorul și expirați trecutul. Căci ceea ce inspirați este viitorul, iar ceea ce expirați este trecutul. Dați drumul trecutului. Inspirați viitorul și tot ceea ce doriți să credeți. Expirați trecutul și toate îngrădirile artificiale pe care vi le impuneți. Nu este necesar ca viitorul să aibă ceva comun cu trecutul. Dați drumul trecutului. Inspirați în continuare viitorul și expirați trecutul. Urmăriți-vă întregul trecut rămas undeva în spate, iar viitorul venind înspre dumneavoastră. Urmăriți toate viețile trecute curgând în urmă, iar viețile viitoare curgând înspre dumneavoastră. Inspirați viitorul și expirați trecutul. Urmăriți curgerea timpului și vedeți-vă ca fiind punctul central al conștiinței. Sunteți punctul central al conșiinței, iar experiența se deplasează pe lângă dumneavoastră. Stați în centrul realității. Acest „tu" nu se schimbă. Există dincolo de granițele timpului. Acum, în momentul dintre inspirarea viitorului și expirarea trecutului există o pauză. Ei bine, în acest moment de pauză între inspirație și expirație veți aluneca în eternul *acum*.

2. Exerciții fizice (capitolul 21). Pe lângă aceste exerciții există nenumărate centre de pregătire în toată țara care vă oferă exerciții aerobice, nautilus, yoga și arte marțiale cum ar

fi *t'ai chi*. Vă place să înotați sau să faceți jogging? Ce anume vă place cel mai mult? Faceți exact acest lucru.

3. Alimentație corectă. Această problemă nu face în special obiectul acestei lucrări. Există regimuri alimentare bune în nenumăratele cărți de bucate din librării. Recomand un regim ce respectă regulile școlii macrobiotice. Foarte puțină carne, naturală dacă doriți. Nu recomand carnea de porc și de vită. Cât mai multe cereale, legume, salate și unele fructe. Consumați ceea ce este specific unui anumit anotimp; regimul din timpul iernii se bazează mai ales pe rădăcinoase, pe când cel din timpul verii se bazează în special pe salate, legume și fructe. De cereale este nevoie în tot cursul anului.

Fiți atent ce vitamine luați. Mulți oameni au reacții negative deosebit de puternice la unele vitamine pe care le iau în mod regulat, dar nu-și dau seama de acest lucru. Dacă efectuați ședințe de tămăduire, va fi necesar să vă adăugați la dietă un produs cu un conținut ridicat de multiminerale/multivitamine și să folosiți cantități suplimentare de calciu, potasiu, magneziu și vitamina C. Este posibil să aveți nevoie și de un surplus de vitamine B. Mă exprim vag cu bună-știință, fiindcă nevoile trupului diferă după persoană. Va fi necesar să aflați ce anume vă trebuie, în ce cantitate, când să luați și cât timp.

Acordați atenție aspectului alimentelor. Așezați-le pe farfurie în așa fel încât să vă încânte ochiul. Fiți conștient de faptul că hrana intră în organism pentru a-l hrăni, pentru a vă da energie și a asigura creșterea celulelor. Mestecați-o, simțiți-i gustul și, mai ales, bucurați-vă de ea, căci mâncarea vine din pământul îmbelșugat.

Faceți o dată o experiență și urmați traseul hranei prin trup după ce ați înghițit-o. Acordați atenție acelui mecanism prin care trupul anunță papilele gustative ce necesități are. Este ceva diferit de poftă. La ce poftiți? De obicei poftiți ceva la care aveți alergie? Nu consumați produsul respectiv. În trei până la zece zile, pofta va dispărea cu totul. Oferiți trupului ceea ce are nevoie. Ascultați-i mesajele. Bineînțeles că dacă doriți tot timpul un singur lucru, ceva nu este în ordine. Dacă vreți întotdeauna ceva dulce, atunci aflați de ce. Probabil că nu v-ați hrănit corect, iar trupul compensează aceasta poftind la energia rapidă pe care o pot oferi dulciurile.

Știți cu siguranță că mulți dintre conservanții folosiți în industria alimentară sunt dăunători. Cele mai multe alimente conțin și mici cantități de otrăvuri din pesticidele, ierbicidele, îngrășămintele și chimicalele ce se găsesc în mediul înconjurător. Cea mai bună metodă de a contracara aceasta este să consumați doar alimente în stare naturală. Nu cumpărați alimente prelucrate cu conservanți. Da, durează mai mult să găsiți alimente proaspete și costă mai mult, dar cu timpul veți economisi acești bani prin avantajul că nu veți mai recurge la serviciile medicilor. Ouă consumați doar din cele fecundate.

Dacă nu se găsesc legume și ouă de țară în zona în care locuiți, puteți îndepărta măcar parțial efectul nociv al acestor produse printr-o baie de Clorox. Când vă înapoiați de la băcănie, umpleți chiuveta cu apă, turnați un sfert de ceașcă de Clorox și scufundați toate produsele proaspete pe care le-ați cumpărat, chiar și ouăle, în această soluție 20 de minute. Clătiți bine, spălați orice urme de murdărie și puneți alimentele deoparte. Clătiți foarte bine și vasele, ca nu cumva vreo urmă de detergent să fie ingerată, ceea ce ar duce la o prăbușire a capacității de apărae a aparatului digestiv.

Țineți minte: cu cât este mai proaspătă, cu atât hrana e mai sănătoasă și are mai multă energie de viață pe care să v-o dea.

4. Igienă corespunzătoare.Curățenia trupului și grija față de piele, dinți și păr sunt foarte importante. Când vă spălați pe corp obișnuiți să folosiți săpun sau alte produse pentru îngrijirea pielii, care au un pH corespunzător și un conținut acid/alcalin neutru. Pielea este acoperită cu un fel de manta acidă naturală care previne infecțiile. Dacă acționați asupra acestei protecții cu un săpun sau o cremă alcaline, veți acționa de fapt în detrimentul trupului dumneavoastră, și nu în avantajul lui. Când faceți duș serviți-vă de o perie. În felul acesta, stratul de piele moartă pe care trupul dumneavoastră îl leapădă în mod regulat va fi îndepărtat, lăsând loc să crească noilor celule. Este indicată o loțiune de piele cu un pH neutru dacă vă aflați într-un ținut cu o climă uscată. Folosiți săpunuri și produse cosmetice natu-

rale, hipoalergice și netoxice de fiecare dată când e posibil.

Aceleași recomandări și în cazul părului. Nu întrebuințați la clătit produse care lasă reziduuri pe păr. Aveți grijă ca șamponul să aibă un pH neutru și să nu fie toxic. Curățați spațiile dintre dinți o dată pe zi, cu un fir de mătase, spălați-vă pe dinți cel puțin de două ori pe zi, iar dacă vă supără gingiile, la una dintre aceste dăți introduceți un amestec format dintr-o parte de apă și opt părți de praf de copt.

5. Odihna. Cantitatea de odihnă de care aveți nevoie este tot o chestiune personală. Sunteți o persoană de noapte, sau de zi? Ascultați-vă trupul. Când are trupul dumneavoastră nevoie de odihnă? Dorește o perioadă completă de somn de șase până la nouă ore, sau preferă mai puțin somn în timpul nopții și scurte perioade de somn în timpul zilei? Când sunteți obosit, odihniți-vă, indiferent de momentul zilei. Veți descoperi că dacă vă întindeți imediat veți avea nevoie de numai 30 sau 40 de minute pentru a vă reface energia. Fiți atent la cerințele trupului dumneavoastră. Dacă nu vă puteți permite o jumătate de oră, încercați 15 minute. Pariez că le veți găsi în programul unei zile, oricât de plină ar fi ea.

6. Îmbrăcămintea. Am descoperit că multe țesături sintetice interferează cu fluxul energetic natural al aurei. Ne referim la acrilice, multe țesături din poliester și nylon. Ciorapii de nylon împiedică în mod deosebit fluxul energetic în susul și-n josul picioarelor și de această disfuncție se leagă, după părerea mea, multe dintre bolile de care suferă femeile în societatea modernă. De aceea, vă recomand să-i purtați numai dacă este absolut indispensabil. Găsiți înlocuitori. Este bine să evitați țesăturile care conțin aldehide/formaldehide, ca și pe cele obținute din produse secundare ale petrolului – mai ales dacă aveți impresia că ați fi hipersensibil.

Fibrele naturale au un efect deosebit de pozitiv asupra aurei: o măresc și o fortifică. Produsele din bumbac, mătase și lână sunt cele mai bune. Sunt bune și țesăturile în amestec. Cele care conțin 50% bumbac sunt excepționale. Și unele produse sintetice se pare că sunt bune. Trupul și câmpul meu energetic acceptă rayonul și unele obiecte fabricate din orlon, cum ar fi șosetele.

Când vă uitați dimineața în dulap și descoperiți că „nu aveți nimic de îmbrăcat" e posibil să vi se întâmple asta deoarece culoarea de care aveți nevoie nu se află acolo. Ce culoare vă este necesară astăzi? Poate că aura dumneavoastră nu are destul dintr-o anumită culoare și trebuie să vă energizați cu acea culoare purtând-o.

Înbogățiți-vă garderoba. Să cuprindă îmbrăcăminte confecționată din diverse țesături, astfel încât să aveți din ce alege, în funcție de cum vă simțiți în ziua aceea. Vi se potrivește stilul hainelor pe care le purtați, sau vă îmbrăcați pentru alții? Aveți grijă ca ceea ce purtați să exprime ceea ce sunteți.

7. Căminul. Dispuneți de spațiul și cantitatea de lumină de care aveți nevoie? Vă simțiți confortabil acasă? Dacă vă rămâne timp să vă ocupați de ele, plantele conferă spațiului din jur energie tămăduitoare. Casa dumneavoastră are culorile care vă sunt necesare? Aerul pe care îl respirați este proaspăt? Dacă nu, cumpărați un ventilator. Dacă în camere sau la bancul de lucru aveți lumini fluorescente, renunțați la ele. Stingeți-le. Folosiți doar lumină incandescentă.

8. Plăcerea. Dacă nu vă oferiți suficient timp pentru plăcere, calculați-l, exact ca pe cel afectat muncii. Plăcerea este la fel de importantă ca și munca. Nu vă sfiiți să faceți acele lucruri pe care le-ați dorit întodeauna pentru a vă distra. Acum este momentul. Râdeți mereu, descoperiți copilul din dumneavoastră și bucurați-vă de fiece moment pe care-l trăiți.

9. Cutezanța de a face ceea ce vrei. Fiecare om are lucruri pe care a râvnit întotdeauna să le facă, dar le-a amânat până anul următor sau a considerat că nu sunt posibile. Presupunere greșită. Acum este anul acela. Fie că este vorba de o excursie de plăcere, de un impuls creator sau de o schimbare a profesiei, trebuie neapărat să vă oferiți șansa de a încerca măcar. Există vreun lucru pe care întotdeauna ați dorit să-l faceți? Verificați. Estimați ce ar presupune asta și socotiți cum ar trebui să procedați pentru îndeplinirea acestei năzuințe ascunse. Gândiți-vă că *această năzuință pro-*

fundă, pe care doriți s-o realizați mai mult decât pe orice altceva, reprezintă chiar motivul pentru care ați apărut pe lume. Îndeplinind această năzuință, înseamnă că vă asigurați o stare bună a sănătății dumneavoastră. Începeți acum; exploatați mijloacele necesare și încercați. Chiar dacă va dura mult până ce năzuința va deveni realitate, nu renunțați; neîmbarcându-vă pentru a pleca în călătorie nu veți atinge niciodată ținta; numai pornind și mergând mai departe o veți atinge. Simțul de orientare vă va garanta reușita.

10. Intimitate și prieteni. Avem cu toții nevoie de intimitate și prietenie. Aflați ce înseamnă ele pentru dumneavoastră, creați-le și formulați-vă reguli după care să acționați. Dacă există o persoană care v-a plăcut întotdeauna, dar nu ați întreprins nimic în acest sens fiindcă sunteți prea timid, încercați-vă acum norocul. Spuneți-i acelei persoane ce înseamnă ea/el pentru dumneavoastră și că v-ar plăcea să fiți prieteni. Veți fi surprins cât de bine va merge totul. Dacă însă nu va ieși așa, încercați cu o altă persoană.

11. Grija față de sine în caz de accident sau boală. Înainte să aveți nevoie de un medic, găsiți-vă și alegeți-vă singur un profesionist. Sunt destui acum și e bine să știți dinainte unde să porniți în căutarea lui. Alegeți un medic cu care sunteți în relații bune și deci aveți într-adevăr încredere în el. Există tămăduitori, homeopați, naturaliști, chiropracticieni, maseuri, oameni care practică kinesiologia, specialiști în acupunctură, nutriție etc.

În ceea ce vă privește, vă propun câteva cursuri de întreținere a locuinței sau de grijă față de familie. Homeopatia este o modalitate minunată pentru un bărbat sau o femeie de a asigura starea de sănătate a familiei sale. Folosesc această metodă de ani întregi și am constatat că absolut în toate situațiile dificile prin care am trecut cu copiii, remediul homeopat corespunzător, combinat cu o simplă ședință de folosire a mâinilor, rezolva problema. Am tratat cu succes toate necazurile tipice copilăriei – de la streptococ în gât până la rosul unghiilor – folosind homeopatia.

12. Tehnicile simple de tămăduire pe care vi le recomand când este vorba de familia proprie sunt: Încercați cu chelația (capitoul 22). Oricine poate să învețe așa ceva. Apoi, după ce vă ocupați de toate chakrele, puneți mâinile direct pe locul dureros. Rămâneți într-o stare de iubire față de persoana în cauză. Vă veți simți amândoi/amândouă minunat.

Dacă vi se pare că zona este îmbâcsită de energie, veți dori, poate, să îndepărtați o parte din această energie. Nu trebuie decât să vă imaginați că degetele v-au crescut cam cu 8 centimetri fiecare și că s-au amplut cu lumină albastră. Pătrundeți acum în zona îmbâcsită și scoateți din ea energia, după care o țineți în mână, în aer. Lăsați-o să se transforme în lumină albă. Întrucât degetele vă sunt acum cu 8 cm mai lungi decât în mod obișnuit, puteți pătrunde direct prin piele, la 8 centimetri în interiorul trupului. Dați-i drumul, încercați. O să reușiți și este extrem de simplu.

Încheiați ședința de tămăduire ținând mâinile pe capul soției/soțului/fiicei/fiului dumneavostră. După câteva minute, pieptănați-le întregul câmp de aură cu degetele lungi. Executați mișcări pe o distanță mare, de la cap până la degetele picioarelor, ținând mâna la aproximativ 15 cm depărtare de trup. Acoperiți întregul trup, pe toate părțile. La sfârșit, țineți o vreme mâinile sub apă curentă, cu o temperatură plăcută.

Dacă sunteți chiar dumneavoastră bolnav/ă sau ați fost rănit/ă, utilizați tot ce aveți la dispoziție. Chemați și un prieten să vă ajute. Dacă e vorba de o boală, în fiecare seară când vă culcați puneți mâna pe locul afectat. Trimiteți-i iubire și energie. Vedeți-vă cu ochii minții ca sănătos și echilibrat din punct de vedere energetic. Întrebați-vă care este mesajul transmis de trupul dumneavoastră. Unde și cum anume nu v-ați ascultat? Care este pentru dumneavoastră semnificația acestei vătămări sau boli atât la nivelul personal cât și la nivelul sarcinii pentru viață? Și lucrul cel mai important: iubiți-vă, acceptați-vă. Dacă suferiți de o boală gravă, nu vă disprețuiți pentru asta. Iubiți-vă. Aveți curajul de a transmite mesajul destul de tare, astfel încât să fie auzit. V-ați hotărât să înfruntați orice va fi nevoie pentru a învăța ceea ce vreți să știți. Este un act plin de curaj. Respectați-vă pentru asta. Iubiți-vă. Iubiți-vă. Sunteți parte a divinității. Sunteți una cu Dumnezeu. Iată acum două dintre meditațiile pentru autovindecare ale lui Heyoan. Vă vor ajuta.

Meditația lui Heyoan pentru autovindecare

1. Scanați-vă trupul folosind orice metodă doriți: privire interioară, intuiție, pipăit.

   Descoperiți acea zonă din trupul dumneavoastră, cu ajutorul călăuzei dumneavoastră dacă vreți, care vă interesează cel mai mult.

   Dacă nu descoperiți o zonă care vă ridică probleme, vă puteți concentra asupra unui fapt care se petrece chiar în acel moment în viața dumneavoastră și care vă preocupă. Descoperiți zona în trup sau viață.

2. Dacă doriți, dați-i formă, culoare, substanță, contur, densitate. Este ascuțită, tocită? Dacă este o anumită durere, durează de un timp îndelungat? Vă jenează? Este acută? Apare și dispare?

   Problema din viața dumneavoastră este nouă? Veche? Cum vă simțiți atunci când sunteți confruntat cu această problemă și cum a fost reacția dumneavoastră: exagerată, sau obișnuită? Analizați amănunțit orice problemă despre care discutăm.

   De exemplu: Dacă simțiți o durere în trup, ce se întâmplă în mintea dumneavoastră în acel moment?

   Mintea o citește și îi aplică etichete îngrozitoare?

   Față de condițiile dumneavoastră de viață simțiți furie, sau teamă? Simțiți teamă față de ceea ce se întâmplă în trupul dumneavoastră? Și atunci, ce reacție aveți? Dintre reacțiile obișnuite, care (într-un sens) nu v-a ajutat cu nimic? Sunteți conștientă că reacția obișnuită nu vă ajută, deoarece durerea persistă, mai ales dacă este cronică; în care caz, înseamnă clar că reacția obișnuită nu v-a fost de ajutor. Mesajul (lecția, dacă doriți, nu a avut ecou. Încât aș îndrăzni să spun, draga mea: indiferent care ar fi reacția aceea, este absolut greșită, căci nu rezolvă situația.

   Privește-ți viața și trupul – le-ai conceput ca pe o sală de clasă în care să poți învăța, și orice indispoziție, orice durere sau orice boală este un mesaj, un mesaj care să-ți predea o lecție.

3. Astfel că următoarea întrebare pe care ți-o pun este de ce ți-ai crea o asemenea durere în trup. De ce ai crea o asemenea situație în viață? Ce învățăminte poți trage din asta? Ce-ți repetă într-una situația sau durerea până când vei înțelege? Sau vei percepe? Căci până nu vei învăța lecția aceea, vei continua să creezi o asemenea situație, căci tu îți ești cel mai bun profesor și ți-ai conceput lecțiile bine și nu vei trece la o altă lecție până n-o vei învăța pe aceasta.

   Dacă ai găsit locul acela din trup, ți-aș recomanda să-ți pui mâna sau mâinile acolo. Lasă-ți conștiința superioară să se scufunde până la acel loc din trupul tău. Și în timp ce vei face asta, dacă nu ai descoperit-o deja, află natura temerii. Când vei simți esența naturii acelei temeri, îți recomand s-o simți cu iubire. Ce fel de iubire este cea mai potrivită pentru această teamă? Fă acest lucru pentru fiecare zonă a vieții sau a trupului. Orice indispoziție pe care o ai și orice experiență negativă din viața ta sunt un rezultat direct al faptului că nu ai simțit o iubire totală față de tine însuți – că nu ai urmat întru totul ceea ce dorești să faci. Cum de nu ți-ai ascultat vocea aceea de taină? Cum de nu te-ai lăsat să fii pe de-a-ntregul ceea ce ești? *Orice indispoziție este un mesaj direct care îți spune că nu ai iubit ceea ce ești, că nu te-ai îngrijit pentru a fi ceea ce ești.* **Aceasta este baza tămăduirii.**

4. O altă indicație: Lecția nu se referă niciodată la un lucru pe care nu l-ai făcut bine sau la ceva rău în legătură cu tine însuți.
5. Și așa, după ce ai aflat răspunsul, vei găsi cu siguranță *durere* și *teamă* pentru că te-ai împiedicat să faci ceea ce de fapt ai dorit să faci. Și în acel moment, poți hotărî să înfrunți teama și să-ți permiți să o simți și să te ocupi de ea. Căci oriunde există *teamă* nu a existat iubire, fiindcă teama este opusul iubirii. Așadar, oriunde există teamă, poți fi sigură că nu exiști cu adevărat și, în mod sigur, ceea ce reprezintă motivul temerii tale

nu este realitate, ci doar iluzie. Căci atunci când îți este teamă nu te afli în interiorul tău, nu te afli în plenitudinea ființei tale. Când îți asumi curajul de a înfrunta teama aceea, începi procesul de tămăduire la un nou nivel.

Temă înainte de culcare:

1. Trece pe o listă toate temerile.
   De ce anume îți este teamă?
   Poate că se vor concentra asupra trupului tău.
   Poate că se vor concentra asupra existenței tale.
   Poate că sunt temeri generale.
2. Stabilește o legătură între teama respectivă și unele împrejurări din viața ta. Teama se leagă întotdeauna direct de un anumit lucru pe care nu-l faci, dar vrei să-l faci. Te împiedică să-ți atingi măreția, fiind în același timp poarta care duce spre măreție.

Întocmiți o listă care să cuprindă:

Temeri	Situații de viață	Cum nu v-ați iubit Ce/cine vreți să fiți
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

Ce legătură există între toate astea și aură? Se poate vedea chiar în aură. Aceste lucruri au formă și substanță. Când îți vei deschide larg posibilitățile de percepție, vei reuși să-i privești pe oameni și să vezi cum nu s-au iubit pe ei înșiși. Și atunci tu, ca tămăduitoare, vei fi veriga ce îi va ajuta să-și amintească cine sunt și-i vei ajuta să se iubească. Ca tămăduitor, devii iubire.

Meditație pentru depășirea autolimitărilor

Este o meditație bună pentru cei obligați să se limiteze la zone din viața lor în care nu vor să fie limitați. Este bună pentru autoexplorare, bună pentru practica de a tămădui în general, căci boala nu este nimic alteva decât rezultatul faptului că te lași cuprins în definițiile limitate ale eului tău. Ca tămăduitoare, trebuie să fii în stare să înțelegi mai întâi acest proces în tine însăți și apoi să-l simți în alții – ca să-i ajuți să-l definească și să se elibereze de acele granițe.

Toate aceste lucruri își au forma lor în câmpul de aură. Sunt energie și conștiință care te limitează. Și în felul acesta, în timp ce acționezi asupra aurei și săvârșești tămăduirea, poți acționa direct asupra formei energetice care este substanța limitării.

1. Ridică-te la o stare amplificată.
2. Pune-ți întrebarea: Cine sunt eu?
3. Când găsești răspunsul, caută o limitare pe care ți-ai impus-o, prin simpla definire a ceea ce ești. Când descoperi limitarea respectivă, vei afla că este o graniță pe care ți-ai impus-o tu însăți.
4. Aruncă limitarea dincolo de graniță – și în felul acesta, însăși granița va dispărea.
5. Pune-ți din nou întrebarea: Cine sunt eu? Indiferent care va fi răspunsul, îți va da o altă definire a eului propriu.
6. Desprinde Esența de definiția limitată.
7. Aruncă limitarea dincolo de graniță, ridică-te din nou la o stare amplificată.
8. Pune-ți din nou întrebarea etc.

Să practici această meditație cu regularitate în cursul săptămânii următoare. Nu, nu voi defini Esența. O vei defini tu însăți în timpul exercițiului.

Dacă vrei să devii tămăduitor, poți. Prima dificultate este să te vindeci pe tine însăți. Concentrează-te asupra acestui fapt, apoi străduiește-te să afli cum să-i ajuți pe alții să se vindece. În felul acesta vei evolua ca tămăduitor. În capitolul următor voi arăta ce înseamnă asta.

Capitolul 26. Recapitulare Hrană pentru gândire

1. Acordați-vă note cuprinse între 1 și 10, luând în considerare lista cu cele 11 probleme de grijă față de sine prezentate în acest capitol, începând cu (1), Meditația.

2. La punctele pentru care vă acordați note slabe, descoperiți reacția eului propriu inferior sau a eului propriu obscur, care vă blochează. Care sunt credința și concluzia limitată pe care se bazează această reacție?

3. Stabiliți o legătură între această situație și o chakră sau mai multe chakre cu dezechilibre.

4. Efectuați meditația lui Heyoan pentru autovindecare.

5. Efectuați meditația lui Heyoan pentru depășirea autolimitărilor.

Capitolul 27

Evoluția unui tămăduitor

Procesul de devenire al unui tămăduitor este ceva extrem de individual și personal. Nu există anumite reguli care să stabilească acest proces. Viața fiecărui om este unică. Nimeni nu-i poate conferi altcuiva capacitatea de a tămădui. Este ceva care vine din interior. Sunt nenumărate cursuri ce pot fi urmate, foarte multe materiale de studiat și diverse școli de gândire cu concepții diferite despre ceea ce se petrece cu adevărat în cursul procesului de tămăduire. Unele persoane nici nu consideră că practicile lor de tămăduire sunt spirituale.

Calea mea spre tămăduire a fost cea spirituală, cea mai naturală din punctul meu de vedere. Care este cea mai naturală în cazul dumneavoastră? Mergeți pe calea proprie, și nu pe cea bătătorită. Puteți prelua unele lucruri de pe calea bătătorită pe care să le folosiți ca sprijin și ajutor în crearea unor noi idei. Heyoan, călăuza mea, a făcut următoarele comentarii în legătură cu formarea cuiva ca tămăduitor.

Chemare

Pentru a deveni tămăduitor este necesar să ai chemare. Nu față de o anumită religie, practică spirituală sau reguli rigide, ci chemarea spre calea ta proprie de adevăr și iubire. Asta înseamnă că este posibil ca, în timp, modul de a practica adevărul și iubirea să se schimbe. Sunt multe căi care conduc spre „Rai", aș spune că la fel de multe ca și sufletele care se întorc acasă. Dacă ar fi să cercetăm istoria omenirii, i-am descoperi pe mulți care au făcut călătoria înaintea noastră și au aflat lumina cunoașterii. Multe dintre acele căi pe care alții au mers înaintea noastră nu mai sunt cunoscute rasei umane în acest moment al istoriei. Unele sunt descoperite, altele rămân, în continuare, pierdute. Dar asta nu contează, căci se formează mereu noi căi din adâncul sufletului omenesc, de acolo de unde fiecare suflet se află în momentul acela, pentru a găsi drumul spre casă. Vezi, draga mea, este vorba de un proces. Este procesul de permanentă reînnoire a forței creatoare care izvorăște din tine și din toți ceilalți. Asta înseamnă să vii acasă. Când înveți să curgi cu totul, fără nici o rezistență, cu acea mișcare creatoare interioară, atunci înseamnă că ești acasă. Asta înseamnă să fii acasă.

Teste

Îndată ce ai hotărât să te dedici adevăratei căi și faci din asta prioritatea vieții tale, devii conștient de un proces cuprinzător care are loc în viața ta. El te poartă prin peisaje interioare care schimbă natura realității tale personale. Începi să vezi cauza și efectul relațiilor dintre realitatea personală interioară și lumea „exterioară".

Am fost condusă cu grijă (de sinea mea superioară și de călăuzele mele) printr-un proces treptat care a fost special desemnat ca să mă ajute să învăț legea spirituală. Am petrecut perioade destul de mari de timp concentrându-mă și învățând despre natura adevărului, a voinței divine și a iubirii. După ce mă concentram o vreme asupra unuia dintre aceste principii, mă simțeam de parcă aș fi fost testată. Mă găseam mereu în situații în care era greu să stai împreună cu adevărul, iubirea sau măcar să ai idee cam ce-ar putea să fie divinitatea. Mi se părea uneori că aceste călăuze ale mele, îngerii sau Dumnezeu însuși, mă testau și nu prea aveam ce să fac. În cele din urmă, mi-am dat seama că aceste teste (cu întregul meu consimțământ) sunt concepute de o conștiință net superioară conștiinței mele. Eu însămi sunt parte a acelei conștiințe net superioare. În ultimă instanță deci, într-un anume sens, eu concep testele. Micul „ego-eu" de obicei nu

vrea să aibă a face cu așa ceva. Dar partea mai înțeleaptă din mine știe exact ce e bine. Primul lucru cu care te confrunți după ce ți-ai hotărât drumul este teama.

Cum să procedezi față de teamă

Teama înseamnă emoție asociată cu starea de a fi despărțit de realitatea sublimă. Teama este emoția separării. Teama e opusul iubirii, care este conectată la unitatea tuturor lucrurilor.

Exercițiu pentru a-ți afla temerile

Pune-ți întrebarea: Care este cea mai teribilă teamă a mea în acest moment al vieții? Pe ce presupuneri despre realitate se bazează această teamă? Ce anume este chiar atât de îngrozitor în legătură cu această întâmplare? Ceea ce încerci să eviți are legătură cu teama de a simți emoțiile pe care le presupune. Care sunt ele? Undeva în forul tău lăuntric există un loc unde știi că poți înfrunta și poți trece prin orice.

Dacă te uiți în interiorul tău, vei simți că nu trebuie să încerci acel ceva de care te temi. Totuși, dacă-ți dai drumul și cedezi în fața Scânteii tale Divine, vei vedea că probabil ai nevoie să treci prin acel ceva. În timp ce vei încerca experiența atât de mult temută, teama ta se va transforma în compasiune plină de iubire. Aceasta include și experiența morții. Căci, așa cum a spus Emmanuel:

> Aici nu e vorba
> Doar teama s-o distrugi,
> Ci să-i cunoști natura
> Și să o vezi așa cum e:
> O multneputincioasă forță
> În fața preaputernicei iubiri
> E doar iluzie.
>
> Teama
> E ca și cum într-o oglindă te-ai uita
> La tine însuți
> Strâmbându-te în ea.

Când privesc în urmă, la calea pe care am parcurs-o, văd un sistem clar al evoluției. Dar atunci când se întâmplau toate astea nu eram conștientă de sistemul acesta în toată măreția lui. Am petrecut cea mai mare parte a timpului fiind conștientă doar de problemele cu care mă întâlneam în fiecare moment.

Adevărul

Când am venit prima dată la Centrul Phoenicia și am început să practic „Terapia Căii" sub forma unor ședințe particulare de grup sau ca membră a unei comunități spirituale, m-am trezit imediat confruntată cu chestiunea adevărului. Spuneam adevărul, sau doar încercam să mă conving de o anumită realitate pentru propria mea comoditate? Am fost uluită să descopăr că de fapt mă convingeam pe mine însămi de anumite lucruri pentru a-mi justifica propriul comportament și pentru a explica experiențele neplăcute din viața mea. Modalitatea principală de a mă apăra era să dau vina pe altcineva. În ce măsură procedați și voi așa? Căutați modalitățile subtile prin care o faceți, și nu pe cele evidente.

Încet, după ce vă veți examina comportamentul, veți vedea că într-adevăr cauza și efectul acționează sub forme mult mai clare decât ați crezut și că voi înșivă creați de fapt, într-un fel sau altul, experiențele acelea negative. Este greu s-o recunoașteți. Îngropată sub aceste creații dureroase, veți descoperi intenția chiar de a vă trăi viața în acest fel. Este vorba de așanumita intenție negativă. Intenția mea negativă se baza pe două lucruri. Primul – un sistem de convingeri conform căruia viața este fundamental grea, multă muncă și durere. Acest sistem de convingeri nu este doar general, ci și foarte specific fiecărui om în parte.

Exerciții pentru descoperirea convingerilor negative

De exemplu, completați următoarele propoziții: „Toți bărbații sunt_____. Toate femeile sunt_____. Într-o relație voi fi rănit/ă în următoarele feluri_____. Poate că mă voi îmbolnăvi și voi muri de_____. Voi fi lovit/ă în următoarele feluri_____. Voi pierde_____dacă nu voi_____".

Cel de-al doilea lucru pe care se baza intenția mea negativă era plăcerea negativă; adică, îmi făceau pur și simplu plăcere experiențele negative.

Vă avertizez, nu vă lăsați păcăliți; indiferent de numărul ședințelor la care ați participat și de cât de mult ați acționat asupra vouă înșivă, nu veți avea decât de câștigat decă veți răspunde la aceste întrebări. Avem cu toții asemenea clișee, deși poate că acum nu mai sunt chiar atât de evidente ca înainte.

Fiecare dintre noi o face la un anumit nivel al personalității sale. Să zicem, dând vina pe altcineva pentru problemele tale (mamă, tată, soție sau soț), ai plăcerea de a fi „cel bun", pe câtă vreme ei sunt „cei răi". Plăcerea negativă prezintă multe forme și variațiuni. Poți simți efectiv plăcere în a fi rănit, în a fi bolnav sau în a fi întotdeauna cel care pierde. Cei mai mulți dintre noi repetăm clișeul de a ne considera sacrificați deoarece, victime fiind, obținem întotdeauna un al doilea avantaj. Pentru a explica un eșec, ne prefacem că suntem cei buni, care am fi putut reuși în viață dacă altcineva nu s-ar fi amestecat. Încercați să auziți plăcerea din glas atunci când spuneți de ce nu puteți face un anumit lucru. Propoziții ca „Am vrut s-o fac, dar mama/tata/soția/soțul nu m-a lăsat, sau m-a durut tare spatele, sau nu am avut timp fiindcă trebuie să muncesc așa de mult". Sunt toate doar scuze care conțin multă plăcere negativă. Ascultați-vă cu atenție data viitoare când explicați motivul pentru care nu ați făcut un anumit lucru. Sunteți cinstit?

De ce noi, oamenii, ne comportăm așa? Să aruncăm o privire asupra etiologiei plăcerii negative. Plăcerea negativă este plăcerea pozitivă sau naturală deformată. Plăcerea negativă se bazează pe separare, cea pozitivă se bazează pe unitate. Nu vă separă sub nici o formă de ceilalți. Plăcerea pozitivă vine din centrul sau din străfundul dumneavoastră. Izvorăște din adânc și caută să creeze. Plăcerea negativă este creată atunci când impulsul creator originar care țâșnește plin de mișcare și energie din străfunduri este deformat sau strâmbat și parțial blocat de o cauză oarecare. Asta se întâmplă mai ales în primii ani de copilărie, iar experiențele de atunci se cristalizează, devenind personalități. De exemplu, un copil întinde mâna după punctul acela roșu-aprins, așa de frumos, din soba de la bucuătărie. Mama lovește mâna și o dă la o parte înainte să se ardă. Impulsul de plăcere a fost oprit. Copilul plânge. Combinația dintre durere și plăcere începe întotdeauna la fel de simplul ca în exemplul de mai sus.

Sunt multe alte experiențe mai complicate din timpul copilăriei care leagă experiența negativă de plăcere. Ni se spune într-una că nu putem fi ceea ce suntem, că nu-i putem permite forței noastre de viață să curgă. Optăm pentru plăcerea negativă, pentru că se leagă de impulsul de viață originar. Simțim încă impulsul vieții. Chiar dacă plăcerea este negativă, înseamnă totuși viață; este mai bună decât lipsa de mișcare și de energie, care înseamnă moarte. O dată cu maturizarea, și impulsul de plăcere deformată devine obișnuit.

Într-un anume sens, de fiecare dată când deformăm impulsul de plăcere și nu ne permitem să fim ceea ce suntem de fapt, o mică parte din noi moare. Procesul de purificare înseamnă atunci reînvierea noastră dintre fiecare aceste morți parțiale și recâștigarea întregii plăceri de energie, mișcare și conștiință care ne mărește forța creatoare.

Am petrecut primii doi ani la Centrul Phoenicia încercând să fiu extrem de cinstită cu mine însămi, descoperind plăcerea negativă și cea pozitivă și despărțindu-le, aflând exact cum am creat experiențele negative în viață și de ce. Am căutat convingerile greșite sau concepțiile eronate pe care se bazau acțiunile mele.

Procedând în felul acesta, capacitatea de percepere a realității vi se va schimba complet, ca în cazul meu. În fond, dacă sunteți răspunzător pentru crearea experiențelor negative din viață, atunci vi le puteți schimba și crea altele, pozitive. Veți reuși. Eu am reușit, și vechile probleme au început să dispară.

Voința divină

După doi ani de concentrare, mai ales în a trăi cât mai mult posibil în adevăr, mi-am dat seama că aveam necazuri cu voința. Modul în care mi-am folosit voința îmi crea probleme în viață. Eram instabilă, îmi schimbam prea des deciziile. Am găsit multe nivele de probleme de „vrere" sau de voință în interior. Le avem cu toții. Ele izvorăsc din eul apărat și se găsesc

adesea în voința interioară a copilului, a adolescentului sau a adultului tânăr. Majoritatea acestor voințe sunt mai degrabă revendicative. Voințele noastre trebuie să se maturizeze. În adâncul interiorului nostru există o scânteie a voinței divine, voința Domnului. Mulți oameni cunosc voința divină ca pe ceva din afara lor. Asta înseamnă că ei trebuie întotdeauna să găsească pe cineva care să-i sfătuiască ce să facă, ceea ce le creează un sentiment de nimicnicie. Am descoperit că o scânteie a voinței divinității există în fiecare ființă umană. Este esențial să-ți găsești timp s-o cauți în interiorul tău până o vei găsi. Este acolo, nu faci excepție. Oricum, ce înseamnă să urmezi voința Domnului? În mod cert, nu așa cum este ea definită de o autoritate exterioară. M-am hotărât să aflu. Mi-am dat seama că aveam nevoie să aliniez toate voințele mici din interior cu scânteia voinței divine dinăuntru. Am hotărât că cea mai bună cale era să-mi creez o întrebuințare pozitivă a voinței, supunând-o unui exercițiu zilnic.

Am găsit un angajament frumos din *Prelegerile de călăuzire* (prelegeri care vin prin intermediul Evei Pierrakos/1957–1980), pe care se bazează Acțiunea Căii.

Declara:

Mă angajez față de voința Domnului
Îmi dau inima și sufletul Domnului
Merit ceea ce este mai bun în viață
Servesc cea mai bună cauză în viață
Sunt o manifestare divină a Domnului.

În fiecare zi, de mai multe ori, am rostit acest angajament; am făcut-o timp de doi ani, până când mi-a devenit clar că mă pricep destul de bine să găsesc voința divină în interiorul meu.

Emmanuel spunea: „Voința ta și voința Domnului sunt aceleași... Când ceva îți aduce bucurie și împlinire, voința Domnului este cea care vorbește prin propria-ți inimă."

Examinează felul în care îți folosești voința. De câte ori îți spui „ar trebui", conform unei morale externe? De câte ori asculți și-ți urmezi dorința inimii? Pe măsură ce te vei alinia cu voința divină vei descoperi că este momentul să te concentrezi asupra iubirii, așa cum am procedat și eu.

Iubirea

Mulți dintre noi au o concepție îngustă despre ceea ce este iubirea. Întrucât am petrecut următorii doi ani concentrându-mă asupra necesității de a oferi iubirea în orice formă puteam, în orice formă era nevoie, am găsit multe forme de iubire, toate spunând: „Țin la buna ta stare în orice fel pot"; „Îți onorez sufletul și îți respect lumina"; „Am încredere în integritatea și lumina ta la fel ca într-un tovarăș de călătorie pe drumul vieții și le sprijin". Începi să înveți că a oferi înseamnă a primi, este ofertă, este primire.

Cel mai greu este să înveți iubirea de sine. Dacă nu îți insufli ție iubire, cum poți să o dai altora? Iubirea față de sine necesită exercițiu. Cu toți avem nevoie de ea, e o urmare a faptului că trăiești în așa fel încât nu te trădezi. Vine din faptul că trăiești după adevărul tău.

Iubirea de sine trebuie exersată. Iată câteva exerciții simple care vor constitui o încercare: Găsește lucrul pe care îți este cel mai ușor să-l iubești, cum ar fi o floricică, un copac, un animal sau o operă de artă. Apoi, pur și simplu stai cu obiectul respectiv și oferă-i iubirea ta de neprețuit. După ce faci aceasta de câteva ori, vezi dacă poți extinde un pic din această iubire și față de tine. Oricine are un asemenea dar de preț cum este dragostea aceasta a ta, în mod cert merită să fie iubit.

Un alt exercițiu: Stai în fața oglinzii timp de 10 minute și iubești persoana pe care o vezi acolo. Nu o critica. Ne pricepem așa de bine să ne privim în oglindă și să decoperim orice imperfecțiune, oricât de mică! Așa ceva nu este permis aici; în acest exercițiu sunt permise numai complimente. Dacă vrei o întrecere adevărată, de fiecare dată când te critici ia-o de la început. Vezi dacă reușești să stai 10 minute fără să te critici.

Credința

Privind retrospectiv după încheierea acestei perioade de șase ani, constat că în interiorul meu au avut loc mari schimbări. În cea mai mare parte a timpului am fost pătrunsă de o credință puternică în darnica milostivenie a Universului. Și tu poți face asta. Încercând în mod constant să renunți la voința ta impera-

tivă, potrivește-ți-o cu voința Domnului, pentru a afla adevărul în orice situație și pentru a răspunde cu iubire în această situație, și îți vei dezvolta credința – credința în tine, credința în legea spirituală, în unitatea Universului, credința că orice s-ar întâmpla în viața ta ar putea fi o treaptă spre o înțelegere superioară, spre iubire și creștere și, în ultimă instanță, spre autopurificare către lumina Domnului.

Cu credința îți continui adevărul chiar dacă toate semnele exterioare care-ți parvin îți spun că nu poate fi adevărat, dar în străfundul tău știi că este. Asta nu înseamnă credință oarbă, ci să te menții conectat la scopul tău de a deveni conșient, de a-ți urma mai departe adevărul și iubirea cât de bine poți, deși te simți îngrozitor.

Când era pe cruce, Cristos a avut tăria de a recunoaște că nu-și mai simte credința. A exclamat: „Tată, de ce m-ai părăsit?" Era meticulos de cinstit cu el însuși. În momentul acela își pierduse credința. Nu a ascuns acest fapt și nici nu a încercat să-l schimbe în altceva. S-a iubit pe sine exprimându-și cinstit dilema. Ulterior, și-a recăpătat credința, când a spus: „Tată, îmi depun sufletul în mâinile tale".

Am văzut că oamenii unei căi spirituale parcurg diverse etape ale conștiinței. Pornesc prin a învăța legătura cauzei cu efectul. Ei cred că o credință pozitivă și acțiuni pozitive aduc rezultate pozitive. Visele încep să le fie împlinite. Credința se înfiripă în interiorul lor. „Am reușit!" exclamă ei plini de încântare. Totuși, după o vreme sunt gata să-și pună credința la încercare pornind de la un nivel mai profund. Poate că nici nu-și dau seama de această hotărâre interioară de a se testa ei înșiși; fiindcă așa ceva ar schimba natura testului. Ce se întâmplă? Orice verificare exterioară a procesului cauzei pozitive și a efectului par să dispară pentru o vreme din viață. Lucrurile încep să meargă anapoda. Motivația pozitivă dispare treptat, iar persoana devine șovăielnică. Vechiul pesimism își ridică urâtu-i cap. Unde este legea spirituală? „Poate că la urma urmelor a fost o concepție prea optimistă asupra Universului." Probabil că și dumneavoastră vi se va întâmpla la fel.

Când vi se întâmplă acest lucru în viață, este un semn clar al dezvoltării. Vă ocupați de cauză și efect pe termene mult mai lungi, atât în propria viață cât și, în ultimă instanță, în propria viață ca parte a evoluției rasei umane. Răsplata pentru că trăiți o viață de adevăr devine plăcerea vieții în fiece moment. Fără să așteptați „bomboana spirituală". O primiți chiar acum. A exista aici și acum este echivalent cu acceptarea procesului lent al evoluției umane, cu acceptarea limitărilor proprii imediate ca perfecție.

Timpul

Credința m-a ajutat să depășesc ceva care mi-a creat întotdeauna probleme: rezolvarea lucrurilor la timp. Am întrebat-o odată pe mama ce anume mă necăjea cel mai mult în timpul creșterii. Mi-a răspuns: „Întotdeauna când voiai ceva, trebuia să obții lucrul acela pe dată".

În ultimii ani, am învățat răbdarea și, în sfârșit, încep acum să înțeleg ce înseamnă pentru mine. Iată un gând care v-ar putea ajuta și pe dumneavoastră: *Răbdarea este o afirmare directă a credinței în planul divin.* Este acceptarea faptului că absolut totul este bine în ceea ce vă privește, așa cum este și acum, căci chiar dumneavoastră ați creat acest tot. Înseamnă, de asemenea, că puteți schimba ceea ce există acum prin propriile eforturi de transformare. *Nerăbdarea înseamnă în ultimă instanță că nu vă credeți în stare să creați ceea ce doriți. Înseamnă lipsă de încredere în sine și în planul divin.* Este nevoie de timp ca să vă puteți manifesta dorința în plan fizic. Pentru a mă ajuta să accept realitatea, am conceput următoarea afirmație: „Vreau să aduc cinstire angajamentului meu de a exista în plan fizic, aducând cinstire timpului necesar pentru a desăvârși lucrurile aici". Întârzierea aparentă dintre cauză și efect, care este construită în acest plan, se află aici dintr-un motiv anume. E necesar să vedem cu claritate legăturile dintre cauză și efect în relațiile pe care nu le înțelegem. Aceste relații sunt în fond între părți din noi înșine care nu sunt încă unificate.

Puterea

La un anumit moment din timpul pregătirii ca tămăduitor, am simțit o dată ceva ce-mi da impresia a fi un nou grup de călăuze, o creștere

bruscă a puterii care-mi trecea prin mâini. Acționam asupra unui deget infectat de la piciorul cuiva. Îmi țineam mâinile într-un fel și reușeam să trimit prin deget lumină albastră-argintie foarte puternică. Aveam mâinile cam la 2,5 cm de degetul bolnav. Pacienta a țipat de durere din cauza fluxului de energie mărit. Când mi-am mișcat astfel mâinile, am reușit să scot din ele un fel de norișor moale de energie albă, care a făcut ca durerea să dispară complet. Călăuzele mă îndrumau în continuare să trec de la o formă de energie la alta. Eram obosită, dar la fiecare 15-20 de minute călăuzele mă îndemnau să acționez din nou asupra femeii. Părea ceva presant. Rezultatele unor asemenea cazuri simple de tămăduire erau deosebite. Nu apăreau infecții și nu mai era nevoie de operații. Eram extaziată și i-am spus acest lucru profesorului meu: „C., a trecut atâta energie prin mine!" Răspunsul ei a fost: „Ei bine, asta e; vrei să tămăduiești cu iubire, sau cu putere?" Am hotărât că nu sunt pregătită să suport să treacă atâta energie prin mine. Îmi plăcea prea mult să îmi arăt puterea. Am îndepărtat călăuzele. Nu le-am folosit decât doi ani mai târziu. Atunci am fost gata. Învățasem mult mai multe despre iubire. Am înțeles mai târziu că cei care lucrau cu mine erau chirurgii spirituali de la cel de-al cincilea nivel.

Credința care se bazează pe adevăr, voință divină și iubire aduce puterea. Puterea care izvorăște din profunzimile individului, din scânteia divină din interior. Puterea este rezultatul alinierii, al legăturii și al faptului că primești în interiorul tău scânteia divină a vieții pentru a o transmite. Vine din străfundurile individului, sau ceea ce călăuza mea Heyoan numește Sfânta Sfintelor. A avea putere înseamnă a fi așezat în chiar centrul ființei tale.

Puterea îți aduce capacitatea de a fi printre cei aleși și de a practica iubirea necondiționată, adică să dai înapoi cu dragoste, fără a-ți trăda sinele, tot ceea ce vine spre tine. Puteți face asta doar iubindu-vă pe voi mai întâi și trăind în adevăr, ceea ce înseamnă să fii cinstit cu tine însuți în legătură cu ceea ce simți și să te angajezi în mișcarea de a te muta dintr-un loc către un alt loc de iubire. Vedeți, dacă vă negați reacțiile negative, înnăbușindu-le, nu vă iubiți pe voi sau pe alții. Dacă le simțiți și, într-un fel sau altul, le recunoașteți, abia atunci lăsați loc iubirii să circule. Vă eliberați pentru a vă mișca spre un loc de iubire din interior. Dragostea necondiționată permite intrarea Grației în viața noastră.

Grația

Practicând Adevărul, Voința Divină și Iubirea mergem spre Credință, care conduce spre Putere, se creează premisele pentru intrarea Grației în viața noastră. Grația se primește prin deschiderea către Înțelepciunea Divină și se trăiește în Beatitudine. Înseamnă trăirea unității tuturor lucrurilor și totala noastră siguranță, indiferent de ce se întâmplă. Este starea de cunoaștere a faptului că orice experiență pe care o încercăm, inclusiv experiențele plăcute sau cele dureroase, cum ar fi boala ori moartea, sunt doar lecții pe care le creăm pentru propriul nostru uz de-a lungul căii străbătute înapoi acasă, la Dumnezeu. Înseamnă să trăiești în simultaneitate. Emmanuel afirmă că

> Stării de Grație
> destinatarul de-i lipsește
> nicicum nu poate fi completă.
>
> Ești pe de-a-ntregul în mâinile lui
> Dumnezeu
> și pe deplin iubit
> și-abia când astă dragoste
> va fi primită
> va fi și circuitul împlinit.

Cine este tămăduit?

Tămăduitorul să nu uite nici o clipă că noi acționăm asupra sufletului. Este important ca tămăduitorii să înțeleagă moartea în acest fel și să trateze persoana în întregul ei, nu doar încarnarea persoanei. Tămăduitorul nu trebuie să renunțe la tămăduirea unui anumit om doar pentru că acesta, din punct de vedere fizic, este pe moarte.

Când încercăm să înțelegem ceea ce facem în calitate de tămăduitori, este important să avem în minte două lucruri. Primul – că există un înțeles profund în felul în care fiecare persoană trece prin boala sa; iar ar doilea – că moartea nu implică un insucces, ci probabil o

tămăduire. Ca să-și amintească aceasta, tămăduitorul trebuie să trăiască în două lumi: cea spirituală și cea fizică. Doar dacă este concentrat asupra propriei sale lumi interioare și a Universului, tămăduitorul poate trece prin încercările de a fi în permanență martor al durerii profunde ce este atât de larg răspândită în lume. I-am pus următoarea întrebare lui Emmanuel în legătură cu această chestiune: „Dacă noi creăm boala proprie, nu înseamnă că a merge la tămăduitor este o modalitate de sustragere de la acțiunea asupra noastră înșine, de la acțiunea asupra sursei bolii?"

Emmanuel a răspuns: „Totul depinde de motivul pentru care te duci la tămăduitor și la care tămăduitor anume te duci. Este o întrebare excelentă, pe care, aș îndrăzni să spun, tămăduitoarea noastră și-a pus-o de multe ori. Care este răspunderea și deci ce urmează să vedem și ce anume urmează să se primească, și dacă ți se arată ceva, acest ceva trebuie spus? Șirul întrebărilor nu are răspuns, și totuși există o realitate fundamentală care ar trebui să vă ofere mângâiere. În momentul în care înțelegeți că mai există, poate, și un alt mod de a vindeca, atunci s-a deschis deja o poartă, deja conștiința a ajuns dincolo de îngrijirea medicală tradițională care se exercită asupra fizicului. Nu vreau să înjosesc sub nici o formă profesia de medic. Doctorii fac o treabă formidabilă; unii dintre ei sunt ei înșiși călăuziți și sunt gata s-o recunoască atunci când nu îi aude cineva. Alții, fie că fac parte din breasla medicilor, fie că-și câștigă existența în alt fel, pur și simplu nu știu, iar în acest moment nici nu sunt în stare să știe. Asta nu înseamnă că sunt meschini, cruzi, plini de vicii sau răi; înseamnă doar că mai au mult până să ajungă la zona cunoașterii. E de datoria ta să simți imboldul de a-i binecuvânta, apoi să-ți vezi de drum și să găsești pe altcineva care se potrivește mai bine cu conștiința ta, și știți cu toții cum se face asta. Când descoperiți chemarea de a intra pe domeniul tămăduirii spirituale (nu spun tămăduire psihică, spun tămăduire spirituală), atunci se poate vorbi despre conștiința spiritului și veți fi bine întâmpinați cu bucurie de către tămăduitor și spiritele prezente acolo pentru a lucra împreună cu acel tămăduitor. Dar, deseori, nu la tămăduire te aștepți. Poate că de multe ori se doresc identificarea și alinarea unei stări de disconfort, dar nu miracole. Ei bine, ce înseamnă asta? Înseamnă că, la momentul respectiv, până acolo va merge conștiința ta. Înseamnă că mai sunt și altele de învățat; că mai sunt și altele care trebuie știute. Căci fiecare trup fizic este o clasă și fiecare boală – o lecție. Nu în scop punitiv, căci v-ați făcut tema; v-ați ales propriile trupuri care transportă toate slăbiciunile despre care, da, se poate spune că sunt genetice pentru că bunica sau bunicul a avut ceva. Aduceți-vă aminte că totuși voi le-ați ales. Așa că trebuie să aveți încredere în trupurile voastre *nu numai* în caz de boală, ci *mai ales* la boală, căci ce vă spun? Puteți auzi ce vă spun în multe feluri, iar un tămăduitor spiritual poate fi deosebit de eficient în acest sens, pentru a vă ajuta să auziți ce anume vă spun trupurile. Sigur că ești cea mai în măsură să înțelegi, doar trupul tău s-a format înăuntrul limbii tale și îți vorbește direct ție. Dar un tămăduitor spiritual poate transforma această conștiință din nou în unitate și te poate alinia cu adevărul. Dacă ești în stare să admiți adevărul sau dacă reușești să vindeci în acel moment un trup bolnav depinde de atât de mulți factori, încât nu aș putea nici măcar să încep să-i enumer. Dar și tu, toți sunteți absolut capabili s-o faceți. Dacă în ultimă instanță se întâmplă ceea ce în termenii voștri umani se numește insucces – dacă cineva, Doamne ferește, ar muri –, atunci trebuie să considerați totul ca un eveniment binecuvântat. Sufletul acela și-a terminat sarcina, și în realitatea primară este așteptat de un important grup fericit care să-i ureze bunvenit. În fond, ființa fizică nu a fost concepută pentru a fi infinită. Nu veți sta în hainele acestea o veșnicie. Sper că asta vă face plăcere. Așadar, nu există insuccese în tămăduirea spirituală; există doar trepte. Să nu vă fie niciodată teamă să puneți mâna pe o altă persoană cu iubire și compasiune. Să nu ezitați niciodată să vă rugați pentru cineva. Să nu cereți rezultate, căci nu există nici o modalitate de a ști cu siguranță ce-i trebuie unui anumit suflet. Înțeleg că asta cere – sau pare să ceară – o incredibilă cantitate de credință, Da, cere."

În timp ce trupul și mintea devin mai curate în urma proceselor transformatoare prezentate în această lucrare, cantitatea de putere ce trece prin tămăduitor crește, crescând în același timp și amplitudinea vibrațiilor. Cu cât este

mai mare puterea, cu atât este mai eficientă tămăduirea și mai exact tămăduitorul.

De fiecare dată când am căpătat o nouă capacitate de cunoaștere a sufletului și putere, această capacitate a apărut după un test inițiat de mine însămi.

Pentru a trece prin asemenea teste, trebuie să fii minuțios de cinstit cu tine însuți. Căci ne trădăm integritatea și ne slăbim puterea interioară tocmai prin mici autoamăgiri când încercăm să nu ne uităm la intențiile sau la acțiunile propriului nostru eu inferior. Fiecare test are o legătură ca acea problemă de care ne ocupăm în acel moment; să concepem testele bine, astfel încât după ce învățăm să nu existe probleme în legătură cu absolvirea.

Exerciții pentru a afla dacă ești pregătit să devii tămăduitor

Cât de cinstit sunt? Cât de bine îmi folosesc voința în alinierea cu voința universală? Cum folosesc puterea? Cât de bine iubesc? Pot oferi iubire necondiționată? Respect autoritatea acelora pe care i-am ales să aibă autoritate în scopul de a învăța de la ei? Pot să fac asta fără să-mi vând propria autoritate interioară? Cum îmi trădez integritatea? După ce anume tânjesc? Ce doresc să realizez în viață? Care îmi sunt limitările ca femeie, bărbat, ca ființă umană, ca tămăduitor? Respect integritatea, puterea personală, voința și hotărârile pacienților mei? Mă văd pe mine însumi ca pe o cale ce stârnește puterea din interiorul pacientului astfel încât, până la urmă, se tămăduiesc singuri? Care este importanța mea în vindecarea cuiva? Văd moartea ca pe un insucces?

Exercițiu pentru a stabili natura tămăduirii

Ce este un tămăduitor?
Ce este tămăduirea?
Care este scopul principal al tămăduirii?
Ce oferă tămăduirea?
Cine tămăduiește?
Cine este tămăduit?

Nu cu mult timp în urmă, Heyoan a spus: „Acum, dragă cititorule, nu te judeca pe baza întrebărilor de mai sus. Pășim cu toții pe o cale a purificării, iar iubirea este cel mai important agent tămăduitor. Să nu te respingi spunând că nu vei putea face niciodată așa ceva. Poți și o vei face. Este doar o chestiune de a accepta unde și cine ești acum, la fel de perfect în inperfecțiunile tale. Noi, cei din lumea spiritelor, vă respectăm și vă cinstim. Ați ales să deveniți ființe fizice ca un dar nu numai către voi înșivă, ci și către universul care se manifestă fizic. Schimbările personale spre sănătate și plenitudine îi influențează pe cei din jurul vostru – nu numai pe cei din imediata apropiere, ci și pe toate celelalte ființe vii de pe suprafața pământului; ba chiar pământul însuși. Sunteți cu toții copii ai pământului. Tu ești al lui; el este al tău. Să nu uitați asta niciodată, căci în viitorul apropiat, atunci când vom intra tot mai mult în conștiința planetară, voi veți deveni conducătorii acestei mărețe aventuri spre interiorul luminii. Mai presus de orice, iubiți-vă și cinstiți-vă, așa cum și noi vă cinstim. În fond, când suntem cu voi ne aflăm în prezența divinității. Sunteți pe de-a-ntregul în mâinile lui Domnezeu și iubiți de el. Aflați aceasta și veți ajunge cu adevărat liberi acasă."

Când înțelegi că viața este asemenea unei pulsații, te amplifici și te simți fericit, intri în liniște și pace, iar apoi te comprimi. Mulți oameni încearcă această comprimare ca negativă. Mulți dintre voi veți trăi o bucurie minunată, de parcă ați fi în prezența îngerilor în timpul unei ședințe de pregătire sau de tămăduire. Și pacientul va simți același lucru. Dar țineți minte: prin chiar natura stării de energie amplificată, ulterior vă veți comprima și veți simți o mai mare parte din conștiința separată care există în interiorul vostru. Forța și intensitatea energiei spirituale se desprind și încep să lumineze substanța statică a sufletului întunecat. În timp ce revine la viață, o veți simți ca pe ceva real. Toată durerea, furia și agonia sa. Poate că veți spune: „Dar acum sunt într-o situație mai rea decât înainte de a începe". Dați-mi voie să vă asigur că nu e adevărat. Sunteți mai sensibili. După ce treceți de mai multe ori prin aceste urcușuri și coborâșuri, prin aceste amplificări și comprimări, pentru fiecare chestiune personală veți descoperi că se risipesc într-adevăr. Câteva luni mai târziu veți spune: „O! Nu mai fac așa ceva!" Și veți plânge de bucurie, ca la început, când v-ați

întors în lumină și ați trăti-o. Să nu uitați: răbdarea este cuvântul credinței.

Capitoul 27. Recapitulare

1. Care sunt principalele atribute personale pe care trebuie să le dezvolte un tămăduitor pentru a rămâne curat?

2. Ce presupun testele de viață?

Hrană pentru gândire

3. Care a fost procesul de purificare prin care ai trecut pentru a ajunge unde te afli acum pe propria ta cale?

4. Ești gata să fii tămăduitor? La ce nivele?

5. În ce zonă a ființei tale există cea mai mare probabilitate de a-ți folosi în mod incorect puterea pe care o ai ca tămăduitor? Care este intenția eului tău inferior sau a eului din umbră? Pe ce convingere eronată se bazează intenția aceea? Cum poți vindeca acea parte din tine, iar apoi să te realizezi cu voința ta divină interioară?

6. Răspunde la întrebările cuprinse în subcapitolul cu titlul *Exercițiu pentru a-ți descoperi temerile.*

7. Răspunde la întrebările cuprinse în subcapitolul cu titlul *Exercițiu pentru a-ți descoperi convingerile negative.*

8. Efectuează exercițiul cuprins în subcapitolul cu titlul *Iubire.*

9. Răspunde la întrebările cuprinse în subcapitolul cu titlul *Exercițiu pentru a afla dacă ești pregătit să fii tămăduitor.*